

A. 8.

ΠΑΟΤΕΡΧΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΣΥΜΦΩΝΗΣΙΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΣΥΜΦΩΝΗΣΙΣ

1814

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΣΥΜΦΩΝΗΣΙΣ

70

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ

PLVTARCHI CHAERONENSIS

QVAE SVPERSVNT OMNIA

CVM ADNOTATIONIBVS VARIORVM
ADJECTAQVE LECTIONIS DIVERSITATE.

OPERA

JOANNIS GEORGII HVTTEN

PHILOS. MAG. ET SCHOL. ANATOL. TUBING. RECTORIS.

Antonieth. Soc. Stuttgard.

Plut. Opp. Vol. IX. p. III.

VOLV MEN DECIMV M

T V B I N G A E

IMPENSIS JOANNIS GEORGII COTTAE

C I D I D C C X C V I I I

PLANTARUM

PLANTARUM CHALCOPHILARUM

QUAE SUPERVIVUNT OMNIA

CUM ANNOTATIONIBUS ET TABULIS
ALICUIUSQUE LINGUAE

PER

JOHANNEM FLECKNERUM

PHILOSOPHO ET MATHESIAE DOCTORE

3999

92.399

II

UNIVERSITÄT TÜBINGEN

T. V. B. I. C. A. E.

Interpres Johannis Gessneri

CRISTOPHERUS

PLUTARCHI
OPERVM MORALIVM
ET
PHILOSOPHICORVM
PARS QVARTA.

PLATARCHI
OPERA MORALIA
ET
PHILOSOPHORVM
LIBRI PRIMI

Continetur hoc Volumine:

- XXXIV. ΠΕΡΙ ΕΥΘΥΜΙΑΣ.
De tranquillitate animi. pag. 1.
- XXXV. ΠΕΡΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑΣ.
De fraterno amore. 36.
- XXXVI. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΚΓΟΝΑ
ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑΣ.
De amore prolis. 70.
- XXXVII. ΕΙ ΑΥΤΑΡΚΗΣ Η ΚΑΚΙΑ ΠΡΟΣ
ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΝ.
An vitiositas ad infelicitatem suf-
ficiat? 85.
- XXXVIII. ΠΟΤΕΡΟΝ ΤΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ Η
ΤΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΠΑΘΗ
ΧΕΙΡΟΝΑ.
Animine an corporis affectiones
sint peiores? 92.
- XXXIX. ΠΕΡΙ ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ.
De Garrulitate. 98.
- XL. ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΟΣΤΗΝΗΣ.
De Curiositate. 129.
- XLI. ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΠΛΟΥΤΤΙΑΣ.
De cupiditate divitiarum. 149.
- XLII. ΠΕΡΙ ΔΥΣΩΠΙΑΣ.
De vitioso pudore. 162.
- XLIII. ΠΕΡΙ ΦΘΟΝΟΥ ΚΑΙ ΜΙΣΟΥΣ.
De invidia & odio. 185.

- XLIV. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΝ ΕΠΑΙΝΕΙΝ ΑΝ-
ΕΠΙΦΘΟΝΩΣ.
Qua quis ratione se ipse sine in-
vidia laudet? pag. 192.
- XLV. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΟ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΒΡΑ-
ΔΕΩΣ ΤΙΜΩΡΟΥΜΕΝΩΝ.
De fera Numinis vindicta. 214.
- XLVI. ΠΕΡΙ ΕΊΜΑΡΜΕΝΗΣ.
De Fato. 278.
- XLVII. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΔΑΙΜΟ-
ΝΙΟΥ.
De Genio Socratis. 290.
- XLVIII. ΠΕΡΙ ΦΥΓΗΣ.
De Exilio. 366.
- XLIX. ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ι-
ΔΙΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ.
Consolatio ad Uxorem suam. 389.

LECTORI CVLTORIQUE
PLVTARCHI

S. P. D.

JOANNES GEORGIVS HVTTEN.

Pauca sunt, Benevole Lector, quae de peculiaribus subsidiis, quorum usus in adornanda quarta hac *Plutarcheorum Operum Moralium* parte mihi obtigit, praemonenda videantur. Rarius, quod ego quidem cognoverim, in opusculis, quae hoc Volumen continet, singillatim edendis laborarunt Eruditi: & ex illis ipsis, quae extant, editionibus non nisi paucas licet numerare, quae ad criticum usum valeant, vel recentioris editoris curam, in recensendo textu ponendam, adjuvent. Ad hoc certe genus nequaquam sunt referendae *Rostochien- ses* libellorum de *Tranquillitate animi*, & de *Garrulitate* editiones. Prioris jam facta fuit mentio in praefatione Vol. VII. pag. XXIX. nec est, quod ulterius de ea loquar. Posterior hunc prae se fert titulum: Πλutarxης περι Αδολεσχιας. *Plutarchi de Garrulitate. Rostochii Typis Stephani Myliandri.* Anno CIΘΙΩΧΙC. Praemissa est epistola *Johannis Caselii*, qui editor haud dubie est censendus, ad *Suanthonem Bielke*. Textus ipse e *Stephaniana* editione repetitus esse videtur, vitiis

-imoi

typographicis hic ibi ex *Aldina* vel *Basileensi* emendatis. Melioris notae est *Erasmiana* libelli de *Curiositate* editio, olim jam memorata in praefatione Vol. IX. pag. VII. Aliam, qua *Erasmus* de opusculo: *Animine an Corporis affectiones sint peiores?* meruit, apud Guil. Morelium Parisiis, 4, 1551 vulgatam, desideravi. Quibus autem plurimum me debere gratissima mente praedico, Viri sunt celeberrimi, laude mea superiores, *Christ. Fried. MATTHAEI & WYTTENBACHIUS*. Ille peculiarem curavit editionem libelli de *Vitioso Pudore*. Cum simul opusculum de *Fortuna* continet, pleniorum ejus titulum supra in Praefatione Vol. VII. pag. XXIX. retuli. Quanta quamque eximia *Hujus* fuerit opera & industria, libello de *Sera Numinis Vindicta* consecrata, satis apud omnes literarum Graecarum studiosos Plutarchique cultores constat. Editionis titulus hic est: Πλαταρχε περι των υπο της Θεης βραδεως τιμωρευμενων. *Plutarchi liber de Sera Numinis vindicta. Accedit fragmentum Eidem vindicatum ap. Stobaeum. Recensuit, emendavit, illustravit Daniel Wyttenbach, Lugduni Batavorum, apud S. & J. Luchtmans, Academiae Typographos, 1772.* Quid praecipue *Wyttenbachiana* haecce cura spectaverit, necesse non esse videtur, ut pluribus exponam, cum jam tria Volumina editionis Plutarchi ipsius, cujus spem fidemque edito isto libello fecerat Vir Doctissimus, in lucem prodierint.

Ex interpretibus, quos consului, primo loco nominandus est *Nuischelerus*, qui plura hujus Volumi-

luminis opuscula singulari sua industria decoravit, & in vernaculam transtulit. Sunt ista, quae inscribuntur de *Tranquillitate animi* (*), de *Garrulitate* (**), de *Curiositate* (***)), de *Cupiditate divitiarum* (****), de *Vitioso pudore* (†), de *Laude sui*, seu *qua quis ratione se ipse sine invidia laudet* (††), de *sera Numinis vindicta* (†††), *Consolatio* denique *ad Uxorem* (††††). Ex *Erasmi* versionibus latinis, ad hoc Volumen pertinentibus, duae duntaxat mihi praesto fuerunt. Altera tractat libellum de *vitioso pudore*, seorsim edita Basileae apud Joannem Frobenium, Anno MDXXVI. Altera, quae opusculum de *Curiositate* interpretatur, annexa est ejusdem peculiari editioni supra memoratae. Neque *Grotium* negligere licuit, libelli de *Fato* interpretem (*). Laudare tandem decet *Nicolaum Perottum*, cujus latina libelli de *Invidia & Odio* translatio *Codici* isti *Noribergensi*, olim a me pluribus descripto, est inserta.

*) vid. *Auserlesene Moralische Schriften von Plutarch &c.*
P. I. pag. 60. sq.

**) *ibid.* pag. 124.

***)) P. III. pag. 152.

****) P. II. pag. 107.

†) *ibid.* pag. 131. ff.

††) *ibid.* pag. 171.

†††) P. IV. pag. 3.

††††) P. I. pag. 182.

(*) Cf. *Grotii Opp. theolog. Basil. 1732. Vol. IV. pag. 387. sqq.*

Exposuisse jam mihi videor, quae Tibi, Benevole Lector! ad commodiorem hujus Voluminis usum, & ad ipsum de mea qualicumque opera, in eo consumpta, judicium adjuvandum pro more nostro & instituti ratione exponenda fuere. At ad aliam nunc hujus praefationis materiam est transeundum, iniquioris censurae injuria molestam sane & injucundam mei defendendi necessitatem praeter opinionem mihi injungente. Cui ut paream, hac opportunitate uti malui, quam alibi id, quod ad meum consilium valeat, parcius divulgare: nec est, quod verear, ne quis a re & loco alienum esse existimet, cum simul universa res Plutarchea, in qua tractanda septennio fere abhinc elapso versari institui, agatur. Quapropter nulla singulari excusatione praemissa ad rem ipsam ingenue referendam, Lectorisque judicio subjiciendam pergo.

Ex quo Plutarchi edendi curam suscepi, nihil mihi prius, nihil optatius fuisse affirmo, quam ut Eruditis horum laborum gnaris fidem meam & industriam in explendis muneris amice ad me delati partibus probem, reique Plutarcheae, quantum fieri possit pro modo & ingenii & subsidiorum, quibus frui mihi contingat, consulam. Quasnam leges in Vitis Plutarchi curandis potissimum habuerim observandas, haud obscure in praefationibus Primi, Secundi, Quinti & Sexti Voluminis a me declaratum fuisse mihi persuadeo. Sancta mihi fuerat REISKII auctoritas, & a textu ab eo constituto discedere religioni habueram, cum id nemini concessum esse posse probe intelligerem, nisi pluribus & certioribus, quam

is ipse usus fuerat, adjumentis satis instructo & munito. Quidquid de meo accessit, siue pertineat ad textus emendationem, siue ad diligentiores editionum primariarum collationem, siue ad rerum ipsarum illustrationem, in subjunctis adnotationibus, quarum praecipuus finis facile cuiusvis patet, hic ibi sparsum, non est, ut copiosius explicem, vel insolentius enumerem. Absit a meo animo iste sensus, quem humanitas averfatur & respuit! Id potius fit mihi curae, ut Viris Eruditis, de literis humanioribus optime meritis, mihi que omni pietate colendis, pro singulari indulgentia & benignitate, qua meum laborem probare haud sunt dedignati, in eo que fidenter & impigre continuando privatim & publice me excitarunt, gratissimum me demonstrarem, & per omnem vitam permanurum esse, debita animi sinceritate affirmem. Satis ipse ab initio rei susceptae sensi, quid hujuscemodi cura flagitet: neque autem unquam id mihi sumsi, ut me operi praestando, omnibus numeris absoluto, parem profiterer. Professus sum me a *critica* Plutarchi lectione per vitam ante actam alienissimum; satis me habiturum esse declaravi, si e palaestra critica, quam non nisi caute sim ingressus, non explodam; eum me fore sanctissime sponendi, qui aliorum monitionibus melioribus, consiliis & judiciis promptissime obsequatur, suo tempore supplenda suppleat, neglecta corrigat, omnem denique impendat operam curamque, ut *Tubingensis Plutarchi* editio studiosis ejus lectoribus cultoribusque probetur, optatamque praestet utilitatem & commoditatem.

Cum ad *Opera Moralia* mihi esset progrediendum, ad aliam rei rationem ut me accommodem, necesse esse, declaravi in praefatione Sexti Voluminis, ultimam Vitarum partem continentis. A lege, qua haecenus tenebar, *Reiskianae* editionis textum recudendi, me absolvi, ea, quae in pluribus Operum Moralium partibus extent meliora, in nostram editionem recipienda statuens, in reliquis ad commodissimum ejus usum desudaturus. Hanc licentiam mihi sumtam uberius deinde defendi in Praefatione Voluminis Septimi, sive Primi Moraliū. Jam fere hoc ipsum ad finem erat perductum, unde lectori facile fore sperabam judicium, quid mei valeant humeri in textu Plutarchi recensendo, quid ferre recusent, cum primum *WYTTENBACHIANAE editionis* Volumen ad nos veniret. Memor eorum, quae ratione habita hujus tot per annos desideratae editionis dudum promiseram *), fidem praestare haud neglexi. Quidquid mearum partium esse censui, sollicitè curavi.

Non multo post divulgatum istud Volumen nescio quid controversiae inter *Tubingensem* Bibliopolam, & Dn. Mag. *Godofredum Henricum Schaefferum, Lipsiensem*, exortum esse, ex pagellis *Jennensibus*, ea, quae ad commercium librarium pertinent, inter alia referentibus, comperi. Mea parum interfuit, quae qualisque sit causa, quae ab

utra-

*) Praef. Vol. I. pag. 9. sq. „ nobis pariter fidem dantibus, nos esse curaturos, ut suo tempore, quaecunque speranda Wyttenschii editio praecipua contineat, modo nostrae editioni ejusque fini & formae congruo suppleantur.“

utraque parte ageretur, cum eam e mercatorio genere esse intelligerem, et inde neque Plutarcho, neque meae famae aut utilitati detrimenti quidquam imminere posse mihi persuaderem. Id unice egi, meumque esse judicavi, ut Viro, cujus sumtibus noster debetur Plutarchus, iterata fieret fides de mea cura & industria rei mihi demandatae conferenda. Id autem intuenti, plures praeter eam, cui curandae me dicavi, simul in patria nostra suscipi posse, successumque sperare Plutarchi editiones, tantum abfuit, ut molestiam afferre aut indignationem movere potuerit, ut celebrius, quod inde summa probabilitate colligendum videbatur, literarum Graecarum studium, Plutarchique, scriptoris nunquam satis commendandi, latius patens lectio verae optataeque mihi fuerit voluptati. Quid est, quod ulterius spectet, quod curet ingenuus humanitatis cultor?

Quae cum ita se haberent, cum ita sentirem, ita agerem, mirum profecto nemini videbitur, quod aperte confiteri haud dubito, mihi nihil tam praeter opinionem accidere potuisse, quam mei laboris impugnationem, publice a Dn. M. *Schaefero* factam*), falsa inducto haud dubie suspicione, praecipuam vel aliquam tamen rei supra memoratae partem a me esse profectam, vel me cum eo de jure quodam, quod sibi soli vindicasse videtur, editionem *Wyttchenianam* recudendi, contendere. Quid pro me agere praestet, quam ratione meam rem propugnem, multum diuque mecum reputans, tandem,

boni-

*) *Intelligenz - Blatt der Jen. Allg. Lit. Zeit.* 1796. no. 160.

bonitate meae causae fretus, & ab omni rixarum genere multum abhorrens, optimum esse censui, aequo animo ferre injuriam, tacere, quiescere, neque ejusmodi incommodo a via, qua haecenus mihi eundum fuit, deduci, vel ab ea, qua par est agere rem susceptam, constantia dejici. Sperare ausum, suo tempore non defore occasionem, qua, remota omni indignationis vel acerbe laesi mei mearumque rerum amoris specie, meae famae commode prospicere liceat, Plutarchum nostrum tueri, ipsumque etiam adversarium ad justiore de me sententiam revocare.

In eo jam fuit, ut hanc consilii rationem multis de causis mihi probarem, cum nova Eruditi cujusdam censura *), & acriori & acerbiori, me laecessitum sentirem. Singulis, quae mihi denuo vitio dabantur, exactius perpensis, quo minus fieri potuit, ut, quanta sit has inter & *Schaeferianas* vituperationes & in *verbis* & in *sententiis* convenientia, non animadverterem: eo major mihi apparuit mei publice defendendi necessitas, qua impulsus, mutato consilio, nolui hanc novae praefationis opportunitatem praetermittere.

Quid ergo est, cujus me incusent, condemnent? Singula primo loco persequar, quae, *Schaefero* iudice, peccavi. Ejus ipsius verbis utar, observatis simul, quae *Jenensi* censori de eadem re placuerunt.

„*Herr H. hat an manchen Stellen als var. lect. und eigenthümliche Lesart des Wyttenb.*

*) Allgem. Liter. Zeitung 1797. nro. 186.

tenb. Textes angeführt, was nichts mehr und weniger als Druckfehler ist.“

Alter idem monet: „*Am schlimmsten ist es, daß H. H. offenbare Druckfehler der Oxforder Ausgabe nicht nur wiederholt, sondern wohl gar als Varianten aufgeführt hat.*“ Subjungit aliquot exempla, quae infra referemus. Si quid hujusmodi deliqui, fateor, me cum Xylandro, H. Stephano, Bryano, Reiskio, ipso Wytttenbachio aliisque deliquisse. Nec illos viros notationem mendorum typographicorum profus neglexisse, constat; nec ego ab eorum auctoritate discedendum putavi. Quidquid majoris momenti in prioribus editionibus operarum errore admissum reperitur, toties jam lectores & interpretes vexavit & induxit, ut id notare & monere, a diligentia editoris recentioris non alienum videatur, nec ejus cura plane indignum judicari queat. E pluribus, quae in promptu forent, exemplis unum liceat memorare, quod e *Kaltwasser* versione P. IV. p. 338. observavi Vol. IX. p. 26. not. 4. In talibus ergo vitiis notandis si negligens esse nolui, omnibus ferè omiſſis aliis levioribus a quocunque lectore vel tirone facile animadvertendis & corrigendis, quid quaeso culpa in me devolvi? At „ita a me notata fuerunt, ut ea lectiones variantes editionis *Oxonienſis*, vel peculiare lectiones textus a *Wytttenbachio* constituti censuisse videar.“ Ubinam est iste locus, quo sententiae a me adeo temere expressae, vel judicii tam perverse adhibiti possim argui, ut lectionem variantem a mendo typographico non distinxisse, vel non distinguere

guere potuisse sim censendus? Ut cognoscerem, quid ad hanc de me opinionem ansam dederit, follicite relegi singula, quae ad eam partem Voluminis Septimi, qua mihi facultas fuit, *Wytttenbachiana* editione utendi, a pagina nimirum 304 usque ad finem, adnotavi. In *unum* (colligere hinc licet, quoties hunc in modum peccaverim) incidi locum, ex quo tale quid deduci posse videatur, pag. 338. not. 3. ubi haec leguntur: „*W. hoc ꝯ omittit.*“ At quis unquam haec ita interpretanda censeat, quasi dixerim, *Wytttenbachium* particulam ꝯ consulto omisisse ut eliminandam, vel absque ea legendum statuisse? Certe haec formula, qua cum aliis uti soleo, nihil aliud valere potest, quam *abesse, excidisse, neglectam esse* hanc vel istam vocem nulla etiam editoris culpa; nec litera *W.* pro editione saepissime usurpata, uti litera *R.* pro Reiskiana, editorem ipsum designet, necesse est. Si quid ex altera parte observandum notatur, ipsius editoris iudicio omissum vel variatum, non desunt aliae determinationes, unde id bene queat intelligi. At si talibus in me licet uti argumentis, quid de adversario est sentiendum, circa eandem rem, nisi gravius, certe haud minus peccante? *Schaeferus* quidem Plutarchi cultoribus persuadere nititur, textum *Wytttenbachianum* a mendis, quibus *Oxonienſis* editio pluribus locis laborat, plane purgatum ab ipso esse repetitum, ne sumtum quidem, hunc in finem necessariorum, ratione habita. Quomodo nunc accidit, ut plura, quae in Supplemento Vol. VII. vitiose data notavi, intacta reliquerit? Sic in *Oxonienſi* Vol. I. P. I. pag. 118. lin. 5. desideratur *ꝯ* post *ꝯ*, neque in Aldina neque

que in Stephaniana, editionibus, quarum auctoritatem *Wytttenbachius* potissimum sequitur, omissum, & in omnibus reliquis vulgatum. Idem abest a *Schaeferi* editione p. 110. Retinet idem p. 144. *ἐνδοχόμενοι* secundum W. pag. 155. pro *ἐκδοχόμενοι*, lectione omnibus editionibus communi; nec non p. 152. *ἤσκησαν* secundum W. p. 163. pro vulgari *ἤσκηκεν*; pag. 282. lin. 23. abest *τῶν* post *δὴ καὶ* secundum W. p. 313; item pag. 306. lin. 8. omittitur *τε* post *ἀσελγῆ* secundum W. p. 340. An lectiones has a *Wytttenbachio* datas judicavit, fideliter retinendas, sive quas mutare aut corrigere, nefas sit? Me saltim iudicē, mera sunt vitia typographica, quae notare haud superfluum duxi, editori ipsi nunquam imputanda. Sed satis jam de hoc.

Alia fere mea causa videtur, si *Jenensium* audieris cenforem. Exemplis rem urget, cujus me inculsat. Primum eorum defunctum est e Supplemento Vol. VII. p. 440., ubi notatum legitur, *W. dedisse ὀνομάσσει*. An inde sequitur, me hanc vocem pro *varia lectione*, ab ipso W. recepta, habuisse? Leve omnino est vitium, cujus notatio commode abesse potuisset. Eam tamen nemo non facile excusabit, qui e Praefatione Voluminis meminerit, quo temporis spatio idem Supplementum a me fuerit conficiendum. Ne summa quidem diligentia tantum valet, ut omnia hujusmodi, in notando & colligendo obvia, caveantur. Altera ejusdem notae pars plane nihil adversus me probat, cum, in corrigendo eo, quod vitiose in W. nota legitur, adversarius mecum

cum consentiat *). Quid sequentia velint exempla **), quomodo cohaereant cum praemisla reprehensione, an ad eam probandam facere videantur, multus dubito. Partim integrum repetii, quod est in Wyttenbachiana animadversione, neque e *Mureto* supplevi, quod in ista desideratur; partim omisi, quod vitiose apud W. legi bene fenseram, neque, adjumento libri, unde locus desumptus fuit, destitutus, corrigere audebam, praesertim cum ad textum ipsum nihil novi inde deduci posse viderem. Subjungit tamen Vir Eruditus: „*Diese und ähnliche Irrthümer (? ?) konnten zum Besten des nicht begüterten Philologen vermieden werden, wenn Hr. H. mit etwas mehr Aufmerksamkeit bey seiner Arbeit verweilte. Dann würden wahrscheinlich*

*) Quae notavi, haec sunt: W. mox dat *ὀνομάσσει*. Subjungit porro: „mox *βίον* est in omnibus libris: proxima tamen videntur hic *βίον* desiderare.“ Haud satis perspicio, quid haec sibi velint, nisi prius *βίον* vitiose datum sit pro *βίον*, quod ipse W. habet, & est omnino in Ald. Bas. &c. — Quid novi nunc monetur ad ista? „Das Räthsel löset sich sehr leicht. *ὀνομάσσει* ist Druckfehler für *ὀνομάζει*, und das erste *βίον* für *βίον*.“

**) „Eben so VIII. p. 254. *Versus integer* — sic offertur — a Mez. *ψυχὴν δ' ἐξείωσα θυγῶν ἄσπης ἐκείνη*. Diesi giebt nun zwar auch Wyttenbach I. p. 957. allein zur Integrität des Verses fehlt vor *ἄσπης* das Wörtgen *ἀλλ'*. Vgl. Mureti *VV. LL. IX. cap. 2.* — *VII. p. 450.* sind aus der Wyttenbachischen Note (I. p. 200.) die Worte frustra moneute *Toupium corrigentem* in *Κίπης* ganz weggeblieben, wahrscheinlich, weil Hr. H. sich in den Druckfehler wieder nicht zu finden wusste. Es muß heißen *ἐκ Κίπης*, wie *Toup. ad Longin. p. 175.* änderte.“

lich auch manche Widersprüche weggefallen seyn, womit er jetzt die Wyttenbachischen Bemerkungen hie und da bestreitet.“ Sequuntur testimonii loco duo exempla *), ad quorum prius notare sufficit, alteram *Krebsii* editionem in meis manibus non fuisse **). Quod ad posterius attinet, quaerere necesse est, num *Wyttenbachio* laudi sit ducendum, quod peculiarem *Xylandri* editionem libelli *de audiendis poetis* neglexerit. Recenset eam certe in numero subsidiorum, quibus est usus, addito hoc de ca judicio: „*Habet sane quod operae pretium sit cognoscere: quod tamen opinione mea minus fuit.*“ Quid nunc deliqui, si ea, quibus ista differt ab editione universonum operum, a me aegre desiderata ***) , exactius moneam? si revocem, quae meliora profert? Quid? si aliter egissem, nonne justior me reprehendendi adforet causa? Nihil ulterius dicam

*) „Z. B. VII. p. 441. *ἀπορίαν* Krebsio placuisse, quod *W.* contendit, equidem nusquam observavi. Nichts war leichter wahrzunehmen, wenn Hr. H. die Krebsische Note p. 176. der zweiten Ausgabe las. VII. p. 439. bringt Hr. H. aus *Wyttenbachs* annotat. critica einige abweichende Lesarten *Xylanders* bey, mit dem Zusatze: falsum est: nequaquam ita in singulari editione u. s. w. Allein auf diese besondere Ausgabe der *Plutarchischen* Schrift *de audiend. poetis* bezog sich *Wyttenbach* nicht, sondern auf die vollständige der gesammten *moralium*, in welcher sich alle hier ausgezeichneten Variationen S. 12. sqq. befinden.“

**) Cf. Praef. V. VII. p. XXVIII. Ipse *Vir Eroditus* paulo ante hanc editionem in meorum subsidiorum copia desideraverat.

***) Cf. Praef. V. VII. pag. XIII.

dicam de honesta judicis, sibi constantis, aequitate, singulis partibus praestanda.

„Das Publikum (ita pergit Schaeferus) wird jetzt leicht untersuchen können, wie H. H. Wytttenbachs 26jährige Arbeit benutzt, was er davon in seine Ausgabe aufgenommen, und was er als unnütze Spreu weggeworfen hat. Diese Prüfung einzuleiten, will ich von 100 ähnlichen Stellen nur zwei ohne Auswahl, wie sie sich ungefucht darbieten, ausheben.“

Accusatore ita publice loquente, tot argumentis armato, tanta fiducia rem suam agente, quid est, quod reus non metuat? Actum est de eo: quidquid profert, nihil est. De libro quid est statuendum, *centum* locis, negligentia auctoris vel alia quacunque ejus culpa laborantibus, deformato? Omne sane illius evanescit pretium! — Attamen res exemplis ipsis est adjudicanda, non ista asseverandi contentione, qua adversarius prodit. An dubii quid esse poterit, quin e tanta locorum multitudine duo isti, ultro quasi oblati, ad plenissimam demonstrationem sufficiant; quin tanti sint momenti, ut plura exigere vel afferre testimonia supervacuum videatur? — An sint hujus generis, tantumque valeant, lector ex his, quae dicam, facile dignoscet.

Vol. VII. pag. 306. retinui in textu verbum *βλήτομεν*, quale in omnibus, quas ad manus habui, editionibus exhibetur. Subjunxi adnotationem: „*Matth. scribendum censet βλήτομεν. Sic dedit W. ex D. et Xyl.*“ — omissis reliquis, quae Wyt-

ten-

tenbachius addit „eoque (βλήτουμεν) deterioris formae verbo. Vid. Ruhnck. ad Tim. Lex. Plat. p. 63.“ Quam detestanda est ista temeritas, quae possessores *Tubingensis* Plutarchi tanta hujus verbi notitia defraudavit? Quantum detrimenti illis attulit intempestivum brevitatis studium? Eos ad indicem Plutarchicum, quem suo tempore conficiendum *) promiseram, delegare, non decuit! Hic loci ex *Wytttenbachii* auctoritate monendi fuerunt, quid de verbo βλήτειν judicare placeat! — Ut nunc aliquo modo damnum refarciam, vel potius, ut appareat, *Wytttenbachium* adjunctis istis vocibus nihil novi docere voluisse, et formam verbi βλήτειν aliis dudum fuisse suspectam, adeas velim, Optime Lector, et consulas *Lexicon manuale Hederici*, ubi apud v. βλήττω legitur: „pro βλίττω ap. Plut. si lectio sana est.“ Adeas *Lexicon* vetustius *Basilicenses* in v. βλήττειν et βλίττειν, ubi idem Plutarchi locus, et vitiosa verbi forma distincte notatur. Quid tunc restat, de quo queraris, modo aliquod tibi adsit dictionarii adjumentum? Alia res est, si quaeras, cur deteriorem verbi formam retinuerim, nec, *Wytttenbachio* praeunte, cum meliori commutaverim. Proxime quidem *Schaeferus* id non urget: at mihi curae esse oportet, ut ipse cum quovis lectore sibi persuadeat, me haud temere vel leviter in re mea versari, sed in officii partibus explendis ea, qua par est, fide laborare. Quare mei consilii rationes indicare necesse est.

*) Praef. Vol. I. p. VI.

Si vox βλήτσειν, ita scripta, solo hoc loco Plutarcho occurreret, et communis omnium aliorum scriptorum usus solam alteram commendaret formam βλίτσειν; absurdum sane foret, priori formae diutius inhaerere, vel lectionem, quam librarium culpa depravatam nemo non putaret, tueri, nec alteram probare, codicis auctoritate firmatam. At, quod perspicue apud *Hesychium* in v. βλίτσειν adnotatum legitur, est βλήτσειν etiam apud *Schol. Aristoph. ad Lyfistrat.* (v. 476.) pag. 10. *Matthaei* quidem eodem utitur loco ad suam sententiam defendendam: at plus causae mihi adesse videbatur, cur priori notae fidem haberem, cum tam clare et distincte addatur: *qui habet βλήτσειν.* Alia praeterea apud *Hesychium* observavi vocabula, quorum duplex forma per η et ι memoratur, ex gr. βλίτον, in nota subiuncta: alii per η, βλήτον et βλήττον. (Cf. not. 26. pag. 734. nec non *Lexicon Basil.* in voce βλίτον) — βλιτύριον, βλίτυρι, secundum notam 2 et 6 etiam βλήτυρι cum *Suida*; aliud vocabulum cum voce βλίτσειν cognatum (not. 27. pag. 735.) sub utraque forma apud *Hesychium* extat, βλημάζειν et βλιμάζειν (Cf. notae, nec non voces βλει, βλαιμάζειν, βλάσκει, βλασμάζειν). Eadem porro fere ratio est in verbo πρήθω et πριθω non solum in usitatis lexicis, sed et apud *Hesychium* in adnotatione ad v. πριεται. His perspectis et sollicitè examinatis, quid mirum, si nondum pro certo habuerim, deteriore verbi formam, quam alii statuunt,

tuunt, non esse potuisse Plutarcheam? Absit autem, ut iudicium Eruditorum de ipsa vocis forma spernendum existimem, sive hac mente *Wytttenbachianum* ex mea adnotatione omiserim, cum ex altera parte sperem, meam quoque agendi rationem, certis nixam causis, nec temere initam, ab aequo iudice non iri improbatum; nec non confidam, quemvis satis esse intellecturum, quam leve et invalidum omne fuerit argumentum, ex hoc loco petitum, ad id, quod voluit adversarius, demonstrandum.

Firmius fortasse et certius docebit alterum exemplum, quantam admiserim negligentiam in editione *Wytttenbachiana* ad usum nostri Plutarchi accommodanda. Explicabo rem pari animi integritate, ut ejus vis et ratio lectori plane appareat. Eo magis hoc necesse videtur, cum *Jenensis* censura eodem loco ad me damnandum abutatur.

Vol. VII. pag. 370. auctoritatem editionis *Reiskianae* secutus sum in retinenda voce *ἐκλυσαι*, quam ista *prima* dedit, nulla quidem adjuncta nota, qua aliqua verae hujus probandaeque correctionis ratio fuisset exposita *) Hinc pauca haec subjeci: „*Sic R. dedit, et est, in Turn. V. Bong. Vulgo ἐκλυσαι. Ald. Bas. ἐκκησαι.*“ Plura dicere nec potui, nec necesse duxi, cum omnia et singula dicta erant, quae ex editionibus, et praesentibus corrigendi subsidiis enotanda fuere. A retenta Reiskii lectione, firma-

*) Monui de hoc loco ipsa in praef. Vol. VII. p. VII.

ta tribus codicibus, ex ordine retrogressus sum usque ad antiquissimam. Constat enim ex mea praefatione, *Aldina* et *Basileensi* nominata, per vocem „vulgo“ *Stephanianam* et *Francofurtanam* esse intelligendam. Cum deinde *Wytttenbachianam* editionem ad manus haberem, pariterque in ea genuinam lectionem observarem, res mea flagitavit, ut id meae notae adjungerem, memoratis simul codicibus omnibus et subsidiis, correctioni, *Wytttenbachio* teste, f. ventibus, his verbis: „*W. recepit ἡλικου ex A. B. E. Venet. Voss. Pol. Schott. Jannot. Anon. Xyl.*“ Absolviste mihi videbar, quidquid mearum fuit partium, & ad ultimum mei laboris finem spectat. At multo aliter sentit *Schaeferus*. Plene citata *Wytttenbachii* meaque animadversione, his ita pergit verbis:

„*Hier ist keine Würdigung der verschiedenen Lesarten, keine Spur der von W. so genau bezeichneten Genealogie des Textes. Noch mehr! die von W. angeführte Parallelstelle — hat H. H. ganz übersehen: dann dort wird in der Tüb. Ausg. p. 344, der hier von W. angegebenen Varianten mit keiner Sylbe gedacht.*“ *)

Si

*) *Allg. Lit. Zeit.* „*Fene Noten, in welchen bey der gedrängtesten Kürze fast jedes Wort sorgfältig abgewogen, jede Stellung der Worte absichtlich gewählt ist, sind hin und wieder von Hrn. H. so willkürlich abgekürzt und verändert worden, daß dadurch einer ihrer Hauptzwecke, die Genealogie der Lesarten zu zeigen, oft gänzlich verschwunden ist. Hier von Zwanzigen nur Ein Beispiel! &c. &c.*“

Si *Schaeferus* ea, quae supra dixi (facile quidem deducenda e mea animadvertione, nec non ex omni instituti nostri ratione, reique ipsius natura) acriori, quod nequaquam recuso, & aequiori denuo subjecerit examini: num tandem timendum sit, ne in eadem de meo labore permaneat sententia? Quid aequius fuit, quam *Reiskium* nostrum, *Lipsiensem* quondam Eruditum, correctionis auctorem nominare, qui eam fortassis sui exemplaris margini adscripsit, nec ulla defensione indigere putavit, in priori lectione nil nisi vitium typographicum suspicans? Notavi deinde consensum lectionis emendatae cum codicibus, nec non varietatem lectionum, in prioribus editionibus obviam. Quid ultra fuit agendum? At „abesse, monet *Schaeferus*, a mea nota omne prorsus de variis istis lectionibus iudicium, nec inde, quid singulae valeant, patere.“ Quo facilius de hoc iudicare possit lector, plenam repeto *Wyttenbachii* notam: „ἐκλυσαι. Sic *A. B. E. Venet. Vofs. Pol. Schott. Jannot. Anon. Xyl. T. (urn.) V. (ulc.) B. (ong.) Vitiose* ἔλκησαι *Ald. Bas. Unde vulgatum* ἐκλυσαι *fecit Steph. Sic supra p. 112. C. ἐκλυσαι omnes habent libri, exceptis C. N. Perizon. ἔλκυσαι.*“ Ubinam quaeso, singula haec verba perlustrans, invenies, quod in meis desiderandum videatur? An forte tanta vis inest vocabulo *vitiose*, a me omisso? An adeo necesse videtur, de *vitiositate* lectionis nominatim monere, quam *corrigendam* censeas? Hoc posito, quid de ista restat dubii? At „periiit mea opera omnis textus *genealogia*, a *Wyttenbachio* tam exacte descripta.“ Docear velim, quid intercedat discriminis, utrum per *lineam*, quam

dicunt, *ascendentem*, an *descendentem* res agatur in describendo genere. Altera ego sum usus, altera *Wytttenbachius*. Quid quaeso haec secum affert, cur aptior videatur ad rei veritatem agnoscendam vel illustrandam? „Excidit denique omnis loci paralleli & variarum, ad eum pertinentium lectionum notatio, a *Wytttenbachio* data.“ Excidit, quod commode abesse posse intellexi, nec nisi eo fine notatum fuisse a *Wytttenbachio* existimavi, ut lector suae correctionis doceretur exemplo, alteram vocem saepius cum altera in codicibus confundi. An majus, an altius quid latet, cui sentiendo & perspiciendo impar fuerim?

Talis ergo & tanta est vis exemplorum, quibus *Schaeferus* suum de me meoque labore iudicium firmandum statuit, ut addat:

„*Heißt dieß die Wytt. Ausgabe entbehrlich machen, wenn man so wesentliche Sachen als unbrauchbar übergeht, und dagegen zum Ersatz Druckfehler als verschiedene Lesarten einträgt? — Ich glaube, daß H. H. diese und ähnliche arge Fehler vermieden haben würde, wenn ihm nicht die Cott. Buchhandlung die größte Eile zur Pflicht gemacht hätte. Von dieser Uebereilung trägt vollends der so eben erschienene achte Band der T. A. die unverkennbarsten Spuren an sich.*“

Praetereo, quidquid ex iis, quae ante dixi, fatis liquere arbitror, & lectoris, omnem causam aequa mente ponderantis, iudicio permitto, quid
de

de ceteris nonaginta octo locis, *Schaefero* iudice, pari negligentia tractatis fit sentiendum. Quae nova autem iactat opprobria, de iis pauca monere necesse est. Alterum spectat ad quoddam de *Oxonienfi* editione, quasi nostro jam labore minus necessaria, iudicium. Tale quid a me nunquam esse profectum *), declarasse sufficiet. Si quando Bibliopola ejusmodi verbis usus est, male profecto & ini- que eorum sensum illi interpretantur, qui eum ita torquent, ut contemtim de ista, quasi de re vili, nihil juvante, adeoque spernenda, aut minus expetenda, locutus esse videatur. Quis eo dementiae procedat, ut ita sentiat, ita loquatur? At si id indicare voluit, extare aliquid, quo desiderium libri, quem parare pro pretii magnitudine facultates plurium superante, non cuivis facile contingat literarum humaniorum cultori, minori incommodo ferri possit: quid injuriae ex hoc consilio, quid criminis ex hac dictione erui poterit? Alia est quaestio, an ego ita laboraverim, ut ista dictione uti licuerit. Negant isti: quam vere, iudicet lector.

Gravius certe in me peccavit *Schaeferus*, cum absque ullo documento publice contendere audeat, nimiam festinationem, qua debita in rebus bene ge-

b 5

ren-

*) Idem tamen cum *Schaefero* haud obscure mihi videtur imputari in censura Jenensi: „Allein man würde sich sehr täuschen, wenn man sich entweder durch Buchhändlerankündigungen, oder durch eine unneulich zu Gesicht gekommene Anzeige der Huttenbachs Ausgabe bereden liesse, zu glauben, Wyrtenbachs Meisterwerk sey hier überall so gut benutz, daß der nicht begüterte Philolog des Oxforder Drucks völlig entbehren könne.“

rendis cura impediatur & tollatur, mihi a Bibliopola fuisse injunctam. Is ergo esse videor, qui, alii mancipatus, honesta confilia negligat, & rationibus e commercio desumptis temere obtemperet! ne dicam de animo Viri, ejusmodi legibus me adstringere conantis. Procul absit, ut ad hunc statum me dejiciam, vel rerum aut temporum necessitate detrudam! Plena fruor libertate in curanda re Plutarchea: & quidquid male actum deprehenditur, ejus omnem culpam solus ego sustineo. Tantum velim, ut ista strictioribus & firmioribus proponatur argumentis & demonstretur.

Ita denique rem suam absolvit *Schäferus*: *

„*H. H. Er, von dem man behaupten will, er habe alle ihm zu Gebote stehenden Hülfsmittel für Plutarch benutzt. Er, der ohne Schamröthe es wagen darf, sich selbst als hospitor Plutarchi dem trefflichen W. an die Seite zu stellen (Note: Man sehe sein naives Geständniß in der Vorrede zum 8. B. der T. A.) H. H. hat im 8. B. f. A. bei den Apophthegmen und Institut. Lacon. die so bekannte und mit Recht geschätzte, auch von W. an mehr als einer Stelle gepriesene Gierigsche Ausgabe dieser Schriften nirgends benutzt, nirgends angeführt, ja, wie es scheint, nicht einmal gekannt.*“

Quidquid subsidii in adornandis singulis Plutarchi partibus mihi praesens fuit, id in singulis Praefationibus haecenus referre haud neglexi. *Gierigianam*
Apoph-

Apophthegmatum & Institut. Lacon. editionem nuspiam nominavi, unde satis patebat, eam mihi tum temporis defuisse. An vero ex eo colligere licet, me ejus notitiae plane expertem fuisse? Quis eam ignoret, a *Wytttenbachio* quoque in *Prolegomenis* digne laudatam his verbis: „Recentissima, *Theoph. Erdm. Gierigii*, forma octava, anno 1779. *Apophthegmata Laconica* non nisi ad tironum „captum faciliora sunt selecta: at *Instituta* in „tegre reddita. Est sane in Editore probanda do „ctrinae elegantia: et ita judicavimus olim in Biblio „theca Crit. Vol. II. part. I. p. 122.“ *) An ne haec quidem legisse vel observasse videor *Schaefero*? Suppeditant autem ipsa omnem mei defendendi rationem, cur in paranda ista editione tardior fuerim, vel ejus desiderium meis operis nihil morae fecerit. Cum *Wytttenbachius* suis eam curis se accom-

mo-

*) De *Gierigiana* hac editione monet simul *Jenensis* censor. „*Daß auf die Versionen so gar wenig Rücksicht von Hr. H genommen worden ist, wollen wir nicht rügen: Refremdender ist es, daß er von der Schrift de audiendis poetis bloß die erste, noch sehr unvollständige Krebsische Ausgabe (vid. supra pag. XVII. not. **), und von den Institut. und Apophthegm. Lacon. die Gierigische Edition gar nicht gekannt, wenigstens nirgends benutzt hat. Wie viele treffliche Erläuterungen einzelner Stellen, welche hier ohne Zurückweisung auf die Geschichte, ohne Bemerkung der lakonischen Sprechart, ohne Vergleichung der Parallelstellen in den Plutarchischen Lebensbeschreibungen, dunkel und unverständlich geblieben sind, hätten aus der letztern, auch von *Wytttenbach* mit Recht empfohlenen Ausgabe hergeleitet werden können!*“ Quae de aliis quibusdam praestantioribus adjuventis porro adjungit, haud absque grati animi sensu notavi.

modasse profiteretur, dubitare certe licuit, an plura inde ad meos usus depromere possim. Qua in re si fallebar, quid obstat, quo minus suo tempore expleam, quod nunc periisse censetur? Quidquid hujus generis olim promisi *), certe praestabo, neque ulla in parte benignis Virorum Eruditorum monitionibus deero.

Restat nunc gravissimus locus, quo me a *Schaefero* iniquissime impugnatum doleo. Non dissentit ab eo Censor Jenensis, ea ipsa, quae dixi, repetens, utpote quibus omne ejus de me judicium nitatur & determinetur **). Indignatur uterque, quod arrogantius de me senserim, quod tantum mihi sumserim, ut cum *Wytttenbachio* pro Sospitatore Plutarchi haberi velim, nec insolentius meum laborem commendare erubuerim. Quid ad haec respondeam? Quomodo me purgem a crimine, quo nemo non offendatur necesse est? Aperte & ingenue fatebor, qualis mei animi sensus fuerit. Lectorem penes sit judicium, an violatae modestiae adeo damnandus videar. Non est, cur pluribus de novo proferam, quae in Praefatione Voluminis Septimi ratione judicii *Wytttenbachiani* de Reiskiano meoque labore habita dicenda fuerant. Eorum tan-

*) Praefat. Vol. VI. pag. III.

**) „Nachdem Hr. H. kein Bedenken gefunden hat, den Werth seiner Ausgabe selbst höher anzuschlagen, und sich mit dem verdienstvollen *Wytttenbach* in eine sehr unerwartete Parallele zu stellen. — — Nach dieser Aeuserung dürfen wir nichts weniger als den Vorwurf einer allzugrossen Strenge fürchten, wenn wir die Arbeit des Herausgebers nach folgenden vier Forderungen prüfen.“ &c. &c.

tantum, quae pag. XXI. leguntur, memores sint precor isti Viri. Ita meam mentem exprimunt, ut hic loci repetere necesse ducam: „qui, licet, non „sit pari subsidiorum copia instructus, non eadem „ingenii felicitate gaudeat, *tamen laboris patien-* „*tia, fide & industria in explendis officii semel* „*suscepti partibus, amore literarum humaniorum,* „*nemini unquam cessit, nemini cedit.*“ Deplo- randus est ille, qui rem aggreditur, licet sibi con- ficius, natura se destitutum esse facultatibus ad illam exequendam necessariis. Spernendus est ille, qui rem susceptam negligit, nec iusta suarum virium intentione in ea bene gerenda versatur. Utram ad classem me referam? — Qualis fuerim, cum curam Plutarchi edendi mihi demandatam haud defugerem, sum professus: a *critica* lectione Plutarchi alienus, non ab ea, quae a quocunque literarum humanio- rum cultore & praeceptore est expectanda: an se- cundum editionem Reiskianam, an aliam, quid re- fert *)? ad aliena transgrediendum foret, si, quod in hac re mirum videatur, tollere vellem. Qualem me praestiterim, judicare licet e Volumine Primo Ope- rum Plutarchi moralium, per maximam partem abs- que adjumento *Wytttenbachianae* editionis curato & absoluto. Eadem me permanfurum fuisse indu- stria et fide, si diutius eo caruissem, certe non est, quod quis dubitet. Quare si mearum curarum, quas in recensendo Plutarchi textu (in hoc enim prima-
ria

*) „Selbst den Gehalt der Reiskischen Ausgabe lernze
er, was uns in der That nicht wenig befremdete,
nur erst kurz vor dem Abdruck der seinigen ken-
nen.“

ria res est fita) *pro subsidiorum ratione* haud interruptas impendere potui ac debui, adsunt testimonia vel vestigia: quid levius aut inferius me laborasse suspicer altero? Salva manet *Wytttenbachiani* nominis fama, salva omnis laus, quae ejus per quinque lustra continuato studio non solum debetur, sed & ab omnibus Graecarum literarum studiosis & Plutarchi cultoribus uno ore tribuitur. Quantum absim, ut aliquam ejus partem mihi tribuam; quam lubenter agnoscam, quibus locis Editor *Amstelodamensis* superior sit *Tubingensi*, eadem ipsa pagina Praefationis partim ante, partim post periodum impugnatam satis declarat. „*Quidquid* (ut hujus unius loci utar testimonio) *ex Wytttenbachii curis & emendationibus, ad meos usus accommodavi, sive codicibus, quibus fuit instructus, manuscriptis, aliaque ejus multiplici hujus generis eruditione firmatum, sive ab ingenio ejus profectum, aut ejus solertia & singulari facilitate, bene conjiciendo corruptis locis medendi, probatum, ingenue et fideliter me ubivis locorum aperuisse, nemini non patebit.*“ Qui hoc modo alterius virtutes intelligit, probat, praedicat: tantae ne vecordiae reus unquam agi poterit, ut se absolute parem alteri ipse censuerit? — At si sermo est de *cura*, rei susceptae debita, de *studio*, quod in edendo auctore ponere decet, *pro ratione subsidiorum juste & aequae aestimando* *): quid de laude alterius derogo, quid mihi arrego, cum tantum mihi sumam, ut
hac

*) Eo omnem meum sermonem, quo usus eram, redire, aequum Interpretem certe non latebit: „*neque, quocun-*

hac ex parte altero videri nolim deterior? An adeo omnis sui ipsius sensus in modestiae leges peccat, ut ne hoc quidem de se dicere liceat: *Ago, quod mihi est agendum, quam maxima cura, quam intentissimo studio?* Quae est ista disciplina, quae tam rigide praecipiat: *cave dicas, te agere, quod tuum est? adsuesce fateri, eam esse tuam curam, id tuum studium, ut res prodeat, imperitis tantum in Germania vendibilis *)*, vel te non nisi in recudendo opere alieno per ignaviam versari? Haec sapientia cui se probabit? Fuerunt certe plures rationes, cur hoc nomine cum *Wyttenbachio* me compararem, nec publice id profiteri dubitarem. Eas nunc enumerare, & longum foret, & periculosum, ne iterum arrogantius de me sentire vel loqui videar. At ut ipsi editioni a me curatae quoddam pretium dicerem, procul abfui. Hoc iudicium solum est penes lectorem. Verumtamen sufficient haec, quae dixi, de re injucunda sane & molesta.

Transeo jam ad alia quaedam, quae *Jenensis* censura continet, ad rem *Plutarcheam* spectantia, pla-

„cunque modo res judicetur, si a versione *Xylandri*
 „latina discefferis, & justam nequamque subsidiorum,
 „quae nos penes sunt, rationem inieris, id curae stu-
 „diique, quod *Plutarcho* consecrare suscepimus, nos-
 „que ipsi, ut, qua potest fieri, summa fide consecre-
 „mus, maxime obstrictos tenemus, & quod rei pu-
 „blicae literariae nos debere sentimus, levius aut in-
 „ferius sit eo, quo *Wyttenbachius* de *Plutarcho* me-
 „ruisse est censendus.“

*) Praef. V. VII. p. XXI.

plane omiſſis illis, quibus me ſolum petiſſe fuiſſe ſentio *).

Quid de Cenſoris in me animo iudicandum, qui editori ne tantum quidem tribuit, ut mendum operarum errore admiſſum aliquo modo excuſet, ſed ei ipſi imputet **) ? Eſt iſtud pag. 162. Vol. VII. in not. 5. ubi pro *Heuſingero ad Athen.* legendum eſt *ex Athen.* Certe qui noverat, in animadverſionibus meis mentionem fieri *Jacobi Friderici Heuſingeri*, a quo *Plutarchi liber de amici & aſſentatoris discrimine commentatione critica* fuit illuſtratus, quod ipſe paulo ante monuerat & probaverat, ei haud difficile eſſe potuit, vitium vocolae ad ſuſpicari & corrigere, nulla graviori culpa in me translata.

Quod

*) Poſterioris generis ſunt haec: „in der ſehr unlateiniſchen Vorrede“ — „verräth ſich auch hie und da ein richtiger Blick, der ſelbſt den Wyttenbachſchen Wahrnehmungen zuvorkommt (wie z. B. VII. p. 272.): ſo wiſſt dieſer doch immer nur Kleinigkeiten; bey wichigern Stellen hingegen ſcheint bloß ein glükliches Ungefähr die wahr deſſen, was wahr iſt, oder der Wahrheit ſich nabet, geleitet zu haben.“ — „Ueberhaupt aber tritt Hr. H., ſobald es auf Behandlung der in den Plutarchiſchen Schriften ſo häufigen Dichterfragmente ankommt, gleich wie aus ſeiner Sphäre heraus. Kaum daß er die von Wyttenbach geebneten Pfade mit Aufmerkſamkeit verſolgt: an Babubrechen iſt gar nicht zu denken.“ &c. &c.

**) „VII. p. 162. wird gar Heuſinger ad Athen. L. IX. c. 18. angeführt.“

Quod Vol. VII. p. 365. *) vocem *συναγών* retinuerim, cum tamen *Wytttenbachius* *συναγών* olim commendarit, & nunc e Codice quodam dederit: quid mali admisi? Prior vocis forma ab aliis dudum erat recepta pro vitiosa lectione *συναγών*, & a falsis multis probata. Cur ab ea recedendum? An forma *συναγών* ad

*) Quae de singulis locis monet *Vir Eruditus*, addito iudicio simul, tanquam ex illis legitime deducendo, de omni ratione, quam in constituendo textu sum ingressus, haec sunt: „Die Gesetze der Kritik, welche Hr. H. bey Bildung des Textes befolgte, — sind keineswegs so gerüßt und streng als diejenigen, denen sich der holländische Editor unterworfen hat. An sehr vielen Stellen sind bald aus dem wytttenbachischen Apparat, bald aus den Noten anderer Herausgeber Lesarten, welchen Hr. H. den Vorzug vor der Vulgata gab, in den Text gerückt, auch wenn sie nicht durch hinlängliche kritische Zeugnisse bestätigt wurden. Wir mögen diese Freibeit bey dieser Ausgabe nicht tadeln; nur vermessen wir theils eine genauere Prüfung der Lesarten überhaupt, theils ein consequentes Verfahren in Behandlung der richtigen. Warum verschmähte Hr. H. zum Beyspiel VII. p. 365. die richtige Verbesserung *συναγών*, welche wytttenbach schon ehemals (ad *Plut. de S. N. V.* p. 114.) vorgeschlagen, und jetzt auf die Autorität einer alten Handschrift mit Recht in den Text erhoben hat? Warum ließ er VII. p. 430. das fehlerhafte *μυτξεις* statt *νεδξεις* stehen? Warum zog er VIII. p. 240. die unverständliche Vulgata: *εἶπα τῆς ὠνῆς*, die auch schon *Toup. Opusc. Crit. II.* p. 126. ed. Lips. zu verbessern versuchte, wytttenbachs leichter und glücklicher Aenderung *ὀνήσῃ τῆς ὠνῆς*, vor? — So nimmt man bey dieser Texteskstitution nirgends ein consequentes Verfahren, nirgends eine sich gleichbleibende Anwendung der benutzten Hilfsmittel wahr.“

ad sensum plus valet? an est usitatio? Equidem de utroque dubito. At auctoritas codicis adfuit, quam sequi decebat. Haud negaverim, si quid ad rem ipsam vel ad Graecitatem adfert: Sin autem neutrius generis sum praestat, quis mutationem arbitrabitur necessariam? Vitium lectionis vulgo receptae vitare satis fuit; utrum secundum formam vocis jam a quibusdam datae, propius ad priorem accedentem, an secundum arbitrium *Wytttenbachii*, & unius codicis auctoritatem, juxta aestimandum censui, praefertim si in adnotatione textui subjecta debita hujus fiat mentio.

Pag. 430. ejusd. Vol. retinui *μαθήεις*, lectionem omnibus editionibus Xylandrum & Stephanum secutis communem, & aliorum librorum auctoritate firmatam, quam nec ipse *Wytttenbachius* mutavit. Notavi simul correctionem *Reiskii*, quam consensus *Wytttenbachii* commendat, & reliqua addidi, quae ad illustrationem vocis faciunt. Quid causae nunc adest, cur ejus mutatio a me flagitetur? — a me, qui in recensendo textu a principiis ducor justo laxioribus, meditationis cura & examinis rigore destitutus? — Quantam haberem Viro Erudito gratiam, si e locis a me mutatis, non e locis, quorum mutatione abstinui, demonstrasset, quid in fanas Critices regulas peccaverim! At *minutiae* sunt, in quibus leviter laboravi: Quis in illis excutiendis multum versabitur?

De tertio loco quid attinet plura dicere, aut de meo monere? (cogitarem, num liceat *εἶη* pro

παύση sumere, *Hesychio* iuduce, apud quem est εἴση-
ται, παύσηται, & monente adnotatore, εἴσηται esse pro
ἤσηται, i. e. εἰδήσηται, ut sit sensus, *abeas ab emptione*,
five perdas, quidquid juris in me emtio tibi dede-
rit) Sufficit integram *Wytttenbachii* notam, qua
meam in retinenda vulgata tuear rationem, hic loci
afferre. „εἴση τῆς ἀνῆς. *Ita omnes libri. Forte sa-
num* et valet, quod vertit Xyl. & item Phileph.
ac Raphael. Forte legendum Ὀνήση τῆς ἀνῆς, frue-
ris emptione: ut prima syllaba a proxime ante-
cedenti absumpta videatur. Eodem sensu ἀπίση-
σαι τῆς ἀνῆς, Toup. Ep. Crit. p. 154. Seneca Ep.
LXXVII. factum retulit, hanc dixi partem o-
misit. Mez. οἰμώξῃ. Sed tum delendum τῆς ἀνῆς:
ut infra “ — (pag. 262. ed. Tub. lin. pen.)*

Alia deinde subjungit Vir Eruditus, de quibus
moneri mihi non potuit non esse gratum acceptum-
que. Loco certe VII. p. 312. plus lucis attulisset id,
quod ex *Heynii* animadversionibus ad Virgil. T. II.
p. 320. excerpi potuisset. At ne hujus quidem Vi-
ri, summa pietate nominandi colendique, auctori-
tate adducor, ut me lectionis a me datae poeniteat,
quam e conjecturis Criticorum quorundam *nullo
meo judicio *) collegisse* videor. τὸ ἔλαος locum
c 2 ha-

*) *Auf gutes Glück ist z. B. VII. p. 312. der
Text nach den Vermuthungen einiger Kritiker so
geändert worden. &c. Allein worauf es bey dieser
Stelle ankomme, und was eigentlich die Schwierig-
heiten ausmache, dies hätte wenigstens aus den Hey-
nischen Zweifeln (ad Virgil. To. II. p. 320. vgl.
Branck ad Saph. To. IV. Frogm. p. 630.) von dem
Her-*

habebit pro το ῥάκος, salva vestimentorum oppositio-
ne, quae referenda videtur ad τριβωνίη καὶ ῥάκια &
βύσσινον φάρος. Observo simul inde, eandem corre-
ctionem a Meziriac. ad Ovid. Heroid. T. II. p. 144.
fuisse commendatam. Num μοῦρα sit scribendum,
an praestet μόρα, de hoc disputare non lubet.

Quod cum *Barnesio* aliisque, eum secutis, er-
raverim, quid pluribus excusam? Quaecunque hu-
jus generis monitiones Eruditorum meliora & cer-
tiora suppeditant, gratissima accipio mente. An au-
tem ita errando, vel fragmenta poëtica non ubique
a reliqua oratione sejungendo, vel eorum explica-
tionem hic ibi omittendo ipsi rei Plutarcheae adeo
male consuluerim, alii dijudicent velim *).

UI-

*Herausgeber bemerkt, und den Lesern bemerkbar
gemacht werden sollen. Sophokles schrieb gewiß
μοῦρα, Plutarchus hingegen in dieser Stelle (wenn
sie ächt ist) μόρα. Dies lehrt der Zusammen-
hang.“*

- *), „Eine Menge Dichterfragmente sind weder metrisch
abgesetzt, noch ihrem Inhalte nach erläutert worden:
wie VII. p. 237. ein bekanntes Fragment des Sopho-
kles b. Brunck T. IV. Fragm. 606. Wenn frühere
Editoren, dem ehrlichen Barnes folgend, aus dessen
fehlerhaften Ausgabe ein Fragmentum Eurip. incer-
tae tragoediae citiren, so citirt es ihnen Hr. H.
treulich nach, ob gleich die Tragödie schon längst
nicht mehr ungewiß, und das Fragment, wenigstens
seit Valkenaers Diatribe, von mehreren Kritikern
berichtigt und erklärt war. So VII. p. 117. αὖ αὖ
τοῦ ἡδῆ u. s. w. Verse, welche im Euripideischen
Chrysis höchst wahrscheinlich von Lajus gespro-
chen wurden. Vgl. Valcken. Diatr. p. 22.“

Ultimo tandem loco plura desiderantur *), quae a nostri instituti ratione lectoris aequitas vix expectabit, certe reservanda partim ad indicem Plutarcheum, quem sum pollicitus, partim ad historicas de Plutarcho ejusque operibus commentationes, quas me elaboraturum pariter sum professus**), & nunc denuo affirmo, modo vitam & otium Dei largiatur benignitas. Quare ut ad singula huc pertinentia respondeam, non opus esse censeo.

Prolatis hisce tam multis variique generis negligentiae, levitatis, nimiaeque festinationis argumentis, progreditur Vir Eruditus ad pauca quaedam, quae sua comprobatione haud indigna putat, lectorisque attentioni commendat. Quonam in me animo? an alio, ac e verbis ejus supra allatis pag. XXXI. not. ** apparet? — Sentiatur & judicet ipse lector: „Eines hat indeß der Herausg. von dem „Seinigen hinzugefügt, was unsere Leser vielleicht

c 3

„leicht

*) „Hier findet sich, was man doch in einer solchen Ausgabe zuerst vermuthen sollte, kein Fingerzeig über den Inhalt, Werth und die Aechtheit der einzelnen Plutarchischen Schriften“ — „daß Hr. H. sich auf eine weitläufige und gelehrte Exposition der mannigfaltigen Doctrin, welche in den Plutarchischen Schriften enthalten ist, nicht einlassen konnte, begreift man leicht aus dem Plan und der Absicht seiner Ausgabe: allein daß man fast überall, wo es Erläuterung historischer Daten, Aufhellung dunkler und versteckter Anspielungen, woran Plutarchus so reich ist, Vergleichung anderer Stellen, besonders aus Dichtern, galt, sich von dem Commentator verlassen sieht, können wir unmöglich gut heißen &c. &c.

**) Praef. Vol. I. p. VIII.

„leicht am wenigsten vermuthen dürften — hie
 „und da einen Beitrag zur kritischen Verbesserung
 , mancher corrupten Stellen. Mag auch der grös-
 , sere Theil dieser Conjecturen unstatthaft, wenig-
 , stens nicht zur Aufnahme in den Text geeignet
 , seyn: so nehmen wir doch die wenigen, welche
 , sich durch glückliche Leichtigkeit empfehlen,
 „als ein unerwartetes Geschenk mit desto lebhaf-
 „ter'm Dank an.“ Hanc suam mentem quatuor
 deinde excerptis locis ulterius explicat. Ad primum
 eorum nil attinet dicere, cum ipse monuerim, particu-
 lam *αὐ* desiderari posse *). Alterius loci correctionem
 ea, qua decet, ratione proposuisse mihi videor. Nec
 est, quod lectioni *αὐ* ἐλθεῖν pro ἀνελθεῖν contradicam,
 praesertim cum loco altero in Vit. Agesilai multum
 probetur — ἐπεὶ καὶ οὖν αὐτὸς ἐλθεῖ σοι παιδεία ἐκ. ἑ. φ. —
 Sua tamen auctoritate quoque nititur ἀνελθεῖν, nec fat-
 tis me perspicere fateor, cur ἀνελθεῖν παιδεία adeo ab om-
 ni Graecitate abhorreat **). Ad reliquas duas, quas de-

*) „VII. p. 247. ὅταν δ' ἀποσπαδῆ — θεῶ (στ. θεῶ)
 „φλεγόμενον. Eine sündreiche Verbesserung, deren
 „Evidenz dem Sprachkundigen bloß wegen der feh-
 „lenden Partikel *αὐ* nicht völlig einleuchtend wird.“
 Quae l. c. notavi, haec sunt: „Desiderat fortasse a-
 lius particulam *αὐ*. Eam autem interdum deesse,
 docet Devar. de partic. Gr. l. p. 62. 63. ed. Reusm.“
 Cf. quae in Suppl. leguntur pag. 460.

***) „Ein ähnlicher Fall ist VIII. p. 176. wo man
 aber leichter nachhelfen kann. Hv. H. ändert den
 durch Varianten und gewagte Verbesserungen ent-
 stellten Text. — — Auch diese Verbesserung ist,
 wie die vorhergehende, in den Text aufgenommen.
 Allein ἀνελθεῖν παιδεία schrieb kein Grieche. Wir
 lesen

dedi, conjecturas (VIII. pag. 219. not. 1. & VII. p. 182. not. 6.) novas de suo subjungit Vir Eruditus, quas, locorum obscuritatem eximie adjuvantes, non possum non hic loci memorare, lectorisque examini subjicere. In priori pro ἀκίνδης mavult κινδύλις, vocem, Hefychio teste, sententiae plane congruam; in posteriori quaerit, num legendum sit *πικτιδων κ. τ. ἐναράξαις*? Talia monenti maximam me habere gratiam, promptissime praedico.

Haec pro me dixisse, satis habeo. Quid nunc enixius optandum restat, quam ut Tibi, Benevole Lector! cujus iudicio omnis mea causa subest, ea, qua me hactenus excepisti & decorasti, benevolentia haud indignus videar, neque nostro Plutarcho favere desinas. Vale. Dabam Tubingae, Id. Januar. MDCCXCVIII.

*lesen als ἐκείν — und geben nunmehr der Hutten-
schen Correction dieser Stelle selbst vor der Wytten-
bachischen — den Vorzug.*“

debi, contrarius. Nihil est in re, nisi quod est in intellectu. Vnde dicitur: (Gen. 1. 1.) In principio creavit deus caelum et terram. Et post haec dicitur: Et ait deus: fiat lux. Et facta est lux. Et ait deus: fiat firmamentum. Et factum est firmamentum. Et ait deus: fiat terra. Et facta est terra. Et ait deus: fiat aqua. Et facta est aqua. Et ait deus: fiat vegetatio. Et facta est vegetatio. Et ait deus: fiat bestiae. Et factae sunt bestiae. Et ait deus: fiat homines. Et facti sunt homines. Et ait deus: fiat omnia. Et facta sunt omnia. Et ait deus: fiat lux. Et facta est lux. Et ait deus: fiat firmamentum. Et factum est firmamentum. Et ait deus: fiat terra. Et facta est terra. Et ait deus: fiat aqua. Et facta est aqua. Et ait deus: fiat vegetatio. Et facta est vegetatio. Et ait deus: fiat bestiae. Et factae sunt bestiae. Et ait deus: fiat homines. Et facti sunt homines. Et ait deus: fiat omnia. Et facta sunt omnia.

Deus est in seipso, et est causa omnium rerum. Vnde dicitur: (Gen. 1. 1.) In principio creavit deus caelum et terram. Et post haec dicitur: Et ait deus: fiat lux. Et facta est lux. Et ait deus: fiat firmamentum. Et factum est firmamentum. Et ait deus: fiat terra. Et facta est terra. Et ait deus: fiat aqua. Et facta est aqua. Et ait deus: fiat vegetatio. Et facta est vegetatio. Et ait deus: fiat bestiae. Et factae sunt bestiae. Et ait deus: fiat homines. Et facti sunt homines. Et ait deus: fiat omnia. Et facta sunt omnia.

Deus est in seipso, et est causa omnium rerum. Vnde dicitur: (Gen. 1. 1.) In principio creavit deus caelum et terram. Et post haec dicitur: Et ait deus: fiat lux. Et facta est lux. Et ait deus: fiat firmamentum. Et factum est firmamentum. Et ait deus: fiat terra. Et facta est terra. Et ait deus: fiat aqua. Et facta est aqua. Et ait deus: fiat vegetatio. Et facta est vegetatio. Et ait deus: fiat bestiae. Et factae sunt bestiae. Et ait deus: fiat homines. Et facti sunt homines. Et ait deus: fiat omnia. Et facta sunt omnia.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ΠΕΡΙ

ΕΥΘΥΜΙΑΣ.

Πλευταρχος Πακκίω¹ εὖ πράττειν. Ὅψε σε τῆς ἐπιστολῆν ἐνομισάμην, ἐν ἣ παρειάλεις περὶ εὐθυμίας σοι τί γραφῆναι, καὶ περὶ τῶν ἐν Τιμαίω² δεομένων ἐπιμελεσέρας ἐξηγήσεως. ἅμα δὲ πως τὸν ἐταῖρον ἡμῶν Ἐρωτα κατελάμβανεν αἰτία τῶ πλεῖν εὐθύς εἰς Ῥώμην, παρὰ Φενδάνε τῶ κρατίτε γραμματεῶ δεδογμένον, οἷος ἐκεῖνος, ἐπιταχύνοντα. μήτε δὲ χρόνον ἔχων, ὡς προηρέμην, γενέσθαι πρὸς οἷς ἐβέλε, μήτε ὑπομένων κεναις παντάπασι τὸν ἄνδρα χερσὶν ὀφθῆναί σοι παρ' ἡμῶν ἀφιγμένον, ἀνελεξάμην περὶ εὐθυμίας, ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ὧν ἐμαυτῶ πεποιημένος ἐτύγχανον· ἠγέμενός τε σὲ τὸν λόγον τῆτον ἐκ ἀκροάσεως ἕνεκα θηρωμένης καλλιγραφίαν, ἀλλὰ χρείας βοηθητικῆς, ἐπιζητεῖν· καὶ συνηδόμενος³, ὅτι καὶ Φιλίας ἔχων ἠγεμονικῶς, καὶ δόξαν ἰδενὸς ἐλάττονα τῶν ἐν ἀγορᾷ λεγόντων, τὸ τῶ τραγικῶ Μέρωπος⁴ ἐπέπον-
 θας,

¹ Quis Paecius hic fuerit, haud liquet. Kaltw. notante, idem forte est, cujus Javen. 12, 99. meminit.

² R. monet, significari Timaei Locri libellum, aut Timaeum Platonicum. Hunc Nuisch. vertendo exprimit — *in dem Timäus des Plato*; nec dubitat Kaltw. quin probari possit.

³ Turn. Bong. *συνειδόμενος*.

⁴ Sitne *Merops* tragi. i nomen, an fabulae, non constare monet Kaltw. cum R.

θας, ἐδ' ὡς ἐκεῖνον εὐδαιμονίζων ὁ ὄχλος ἐξέπληξέ σε ¹ τῶν Φυσιῶν παίδων· ἀλλὰ πολλάνικς ἀνηκούως, μνημονεύεις, ὡς ἔτε ποδέγρας ἀπαλλάττει καλτίκιος ², ἔτα δακίυλιος πολυτελής παρωνυχίας, ἐδὲ διάδημα κεφαλαληγίας. πόθεν γε δὴ πρὸς ἀλυπίαν ψυχῆς καὶ βίον ἀκύνουα, χρημάτων ὄφελος, ἢ δόξης, ἢ δυνάμεως ἐν αὐλαῖς, ἂν μὴ τὸ χρώμενον εὐχάρισον ἢ ³ τοῖς ἔχουσι, καὶ τὸ τῶν ἀπόντων μὴ δεόμενον ἀεὶ παρακολοῦθῃ; τί δὲ τῶν ἔστιν ἄλλο ἢ λόγος εἰδισμένος καὶ μεμελετηκὸς τῶ παθητικῷ καὶ ἀλόγε τῆς ψυχῆς ἐξισταμένε πολλάνικς, ἐπιλαμβάνεσθαι ταχὺ, καὶ μὴ περιορᾶν ἀπορρόον καὶ καταφερόμενον ἀπὸ ⁴ τῶν παρόντων. ὡσπερ ἐν ὁ Ξενοφῶν ⁵ παρήνει, τῶν θεῶν εὐτυχέντας μάλις μεμνηθῆναι καὶ τιμᾶν, ὅπως, ὅταν ἐν χρεῖα γενώμεθα, παρῆντες αὐτὰς παρακαλῶμεν ὡς εὐμενεῖς ὄντας ἤδη καὶ φίλης· ἔτω καὶ τῶν λόγων ὅσοι πρὸς τὰ πάθη βοηθῶσι, δεῖ πρὸ τῶν παίδων ἐπιμελεῖσθαι τὰς νῦν ἔχοντας, ἵν' ἐκ πολλῶ παρσινευασμένοι μᾶλλον ὠφελῶσιν.

ὡς

1 Aut sic fuit corrigendum cum Mez. quod W. probat, aut ὁ ὄχλος σε ἐξέπλ. cum R. Vulgo deest σε.

2 Mutare dubitavi hanc vocem, licet vix sana mihi videatur. Cf. Vol. VII. p. 417. not. 4. Xyl. voluit κάλκιος aut κάλτιος, addens, librarium liberaliter egisse, qui cum & κάλκιος & κάλτιος vel scriptum, vel pronunciatum, reperisset, utrumque retulerit. Monet simul, in margine scripti annotari, pro ea voce etiam legi πατρίκιος. Idem voluisse videntur Turn. V. Bong. e quibus vltiose enotatur πατρίκιος. Budaeus vertit *calceum*. Salmaf. haec habet: f. πατρίκιος. infra πατρικίης φορεῖν. immo κάλτιος leg. nam κάλτιος & *calceus* de calceis Romanorum Senatorum proprie dicebatur, vel leg. κάλτιος πατρίκιος. Equidem hanc posteriorem conjecturam amplectendam censeo. Vid. hunc in finem Rosin. Antiq. rom. l. V. c. 36.

3 Primus dedit ἢ Steph. Abest ab Ald. Bas. Rost.

4 Dando ἀπὸ secutus sum W. id recipientem ex C. Mosq. 2. Colleg. Nov. pro vulg. ὑπὸ — *ut praesentibus non contentis rebus affluat atque invertatur.*

5 Cyropaed. l. c. 6. §. 3.

ὡς γὰρ οἱ χυλεποὶ κύνες πρὸς πᾶσαν ἐκτρατjόμενοι βοήν, ὑπὸ μόνης καταπραϋνονται τῆς συνήθους· ἕτω καὶ τὰ πάθη τὰ τῆς ψυχῆς διαγρῆνιόμενα καταπαῦσαι ῥαδίως ἐκ ἔσιν, ἂν μὴ λόγοι παρόντες οἰκτεῖοι καὶ συνήθεις ἐπιλαμβάνωνται τῶν ταρατjόμενων.

II. Ὁ μὲν ἔν εἰπὼν ¹, ὅτι δεῖ τὸν εὐθυμεῖν μέλ-
λοντα μῆτε πολλὰ πρήσσειν μῆτε ἰδίῃ μῆτε ξυνηῖ, πρῶ-
του μὲν ἡμῖν πολυτελεῖ τὴν εὐθυμίαν κατjίσησι, γυνο-
μένην ὄνιον ἀπραξίας· οἷον ἀρρώσῳ παραινῶν ἐκάσῳ·

Μέν', ᾧ ταλαίπωρ', ἀτρέμα ² σοῖς ἐν δεμνίοις.
καίτοι κακὸν μὲν ἀναιδησία σώματι Φάρμακον ἀπονοίας ³.
ἔδεν δὲ βελτίων ψυχῆς ἰατρὸς, ὁ ῥαθυμία καὶ μαλα-
κία καὶ προδοσία Φίλων καὶ οἰκείων καὶ πατρίδος, ἐξ-
αίρων ⁴ τὸ ταραχῶδες αὐτῆς καὶ λυπηρόν. ἔπειτα καὶ
ψευδὸς ἐστὶ τὸ εὐθυμεῖν τὰς μὴ πολλὰ πράσσοντας. ἔδει
γὰρ εὐθυμοτέρας εἶναι γυναῖκας ἀνδρῶν, οἰκερῖα τὰ πολ-
λὰ συνέσας· νυνὶ δὲ ὁ μὲν βορέας

Διὰ παρjενικῆς ἀπαλόχροος ἐ διάησιν,
ὡς Φησιν Ἡσίοδος ⁵. λῦπαι δὲ καὶ ταραχαὶ καὶ κα-
κοθυμίαι διὰ ζήλοτυπίας, καὶ δεισιδαιμονίας καὶ Φιλο-
τιμίας καὶ κενῶν δοξῶν, ὅσας ἐκ ἂν εἴποι τις, εἰς τὴν
γυναικωνῆτιν ὑπορρέεσιν· ὃ δὲ Λαέρτης εἴκοσιν ἔτη κατj⁵
ἑαυτὸν ἐν ἀγρῶ διαιτῶμενος

A 2 ·

Γρηῖ

¹ Significat Democritum, teste Seneca, de Tranq. animi, c. 12. item Stob. Serm. 101. pag. 551.

² Sic R. voluit dari, & legitur quoque in libello animine an corporis affectiones sint peiores, dedique ex Eurip. Orest. v. 260. ed. Argentin. 1779.

³ Sic dando secutus sum W. ita recipientem ex Stob. Serm. XXIX. p. 206. & consentientibus ex parte codd. Plutarcheis, & sic vertendo experimentem: *ἄπονοια* quidem stupor adversus de-
sperationem malum est corpori remedium. Vulgo ἀναιδησίας
— ἀπονοία.

⁴ W. legendum censet ἐξαιρῶν.

⁵ Hesiod. Opp. v. 519.

Γρηΐ σὺν Ἀμφιπόλῳ, ἣ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε ¹
 παρετίθει, τὴν μὲν πατρίδα καὶ τὸν οἶκον καὶ τὴν βα-
 σιλείαν ἔφυγε, τὴν δὲ λύπην μετ' ἀπραξίας καὶ κατη-
 Φείας ἀεὶ συνοικῆσαν εἶχεν. ἐνὶς δὲ καὶ τὸ μὴ πράσ-
 σειν αὐτὸ πολλὰ μὲν εἰς ἄθυμίαν καθίστησιν, ὡς τῆτον.

Αὐτὰρ ² ὁ μῆνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
 Διογενῆς Πηλέως υἱὸς πόδας ὠνὺς Ἀχιλλεύς.
 Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν παλέσμετο νηδύνειραν,
 Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ Φθινύθεσκε Φίλον κῆρ
 Αὐτὶ μένων, ποθέσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.
 καὶ λέγει περιπατῶν ἐπὶ τέτῳ καὶ ἀχάλλων αὐτός·

Ἄλλ' ἤμῃ παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρέρης.
 ὄθεν ἐδὲ Ἐπίκερος οἶεται δεῖν ἡσυχάζειν, ἀλλὰ τῇ φύ-
 σει χρῆσθαι πολιτευομένους καὶ πρᾶσσοντας τὰ κοινὰ τὰς
 Φιλοτίμους καὶ Φιλοδόξους, ὡς μᾶλλον ὑπ' ἀπραγμοσύνης
 ταράττεσθαι καὶ κακῆσθαι πεφουκότας, ἢ ὧν ὀρέγονται
 μὴ τυγχάνωσιν. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν ἄτοπος, ἔ τὰς δυ-
 ναμένους τὰ κοινὰ πράσσειν προτροπόμενος, ἀλλὰ τὰς ἡ-
 συχίαν ἀγειν μὴ δυναμένους. δεῖ δὲ μὴ πλήθει μηδὲ
 ὀλιγότητι πραγμάτων, ἀλλὰ τῷ καλῷ καὶ τῷ αἰχρῷ τὸ
 εὖθυμον ὀρίζειν καὶ τὸ δύσθυμον. τῶν γὰρ καλῶν ἢ
 παράλειψις ³ ἔχ' ἤτλον, ἢ τῶν Φαύλων ἢ πρᾶξις, ἀνια-
 ρὸν ἐστὶ καὶ ταραχῶδες, ὡς εἴρηται.

III. Τὰς μὲν γὰρ ἀφωρισμένως ἕνα βίον ἄλυτον
 νομίζοντας, ὡς εἶναι τὸν τῶν γεωργῶν, ἢ τὸν τῶν ἡι-
 θέων, ἢ τὸν τῶν βασιλέων, ἰκανῶς ὁ Μένανδρος ὑπο-
 μιμνήσκει, λέγων·

Ὁμην ἐγὼ, τὰς πλεσίτας, ὦ Φανία,
 Οἷς μὴ τὸ ⁴ δανείζεσθαι πρόσσειν, ἔ σένειν

Τὰς

¹ Hom. Odyss. I, 191.

² Hom. Iliad. I, 488. sqq. & deinde XVIII, 104.

³ Sic Ald. Raf. Rost. habent, & Xyl. exprimit, restitui-
 que, R. jubente, cum W. pro vulg. παράληψις, quod ex Steph.
 in rell. transiit.

⁴ R. deleri vult τὸ.

Τὰς νύκτας, ἐδὲ σρεφομένους ἄνω κάτω

Οἶμοι λέγειν, ἠδὲν δὲ καὶ πρᾶόν τινα

Ἔπνον καθεύδειν ¹.

εἶτα προσελθὼν ², ὡς καὶ τὰς πλεσίαις ἑώρα ταῦτὰ πᾶ-
χοντας τοῖς πένησιν.

Ἄρ' ἐσὶ (Φησί) συγγενές τι λύπη καὶ βίος;

Τρυφερῶ βίω σύνεσι, ἐνδόξω βίω

Πάρεσι, ἀπόρῳ συγκαταγερᾶσκει βίω.

ἀλλ' ὡσπερ οἱ δειλοὶ καὶ ναυτιῶντες ἐν τῷ πλεῖν, εἶτα
ῤῥον οἴομενοι διάξειν, ἐὰν εἰς γαυλὸν ἐξ ἀκᾶτα, καὶ
πάλιν ἐὰν εἰς τρίηρη μεταβῶσιν, ἐδὲν περαίνουσι, τὴν
χολὴν καὶ τὴν δειλίαν συμμεταφέρουτες ἑαυτοῖς. ἔτι
αἱ τῶν βίων ἀντιμεταλήψεις ἐκ ἐξαίρεσι ³ τῆς ψυχῆς
τὰ λυπᾶντα καὶ ταραττόντα ταῦτα δ' ἐσὶν, ἀπειρία
πραγμάτων, ἀλογισία, τὸ μὴ δύνασθαι μὴδ' ἐπίστασθαι
χρῆσθαι τοῖς παρῆσιν ὀρθῶς. ταῦτα καὶ πλεσίαις χει-
μάζει καὶ πένητας. ταῦτα καὶ γεγαμηιότας ἀνιᾶ καὶ
ἀγάμεις. διὰ ταῦτα φεύγουσιν τὴν ἀγορὰν, εἶτα τὴν ἡσυ-
χίαν ἐφέρουσι. διὰ ταῦτα προαγωγὰς ἐν αὐλαῖς διώκου-
σι, καὶ παρελθόντες, εὐθὺς βαρύνονται.

Δυσάρεστον οἱ νοσῶντες ἀπορίας ὑπο ⁴.

καὶ γὰρ ἡ γυνὴ λυπεῖ, καὶ τὸν ἰατρὸν αἰτιῶνται, καὶ
δυσχεραίνουσι τὸ κλινίδιον.

A 3

Φι-

¹ W. notante, Collect. Mur. item Mez. qui hanc auctorita-
tem adjungit, ex libro vetere. locum Menandri ita deinceps
augent: καθεύδαν ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινα. Nunī δὲ καὶ τὰς
μακαρίας καλαμένους, Ἰμεῶν ὀρῶ ποιῶντας ἡμῶν ἐμφερῆ. Cf
Stob. ed. Gesn. p. 519. Grot. p. 391.

² Ita primus dedit Steph. cum in prioribus edd. legeretur
προσελθὼν, pro quo Xyl. maluit διελθὼν, quod in scripto an-
notatum legerat, aut προσελθὼν. R. susp. προσδιελθὼν, prae-
terea enarrans.

³ R. voluit ἐξαιρῆσι. Vide supra ἐξαίρων, quod W. cum
ἐξαιρῶν mutandum censuit, pag. 3. not. 4.

⁴ Ex Eurip. Orest. v. 234. V. Reines. V. L. p. 420. R.

Φίλων δ' ὁ τ' ἐλθὼν, λυπηρὸς ¹, ὁ τ' ἀπιῶν βαρῦς, ὡς ὁ Ἴων Φησίη. εἶτα τῆς νόσσε διαλυθείσης, καὶ κράσεως ἐτέρας γενομένης, ἤλθεν ἡ ὑγεία Φίλα πάντα ποιῆσα καὶ προσηῆ. ὁ γὰρ χθρὸς ὡὰ καὶ ἀμύλια, καὶ σητάνειον ἄρτον διαπλύων, τήμερον αὐτόπυρον ἐπ' ἐλαίαις ἢ καρδαμίδι σιτεῖται προσφιλῶς ² καὶ προθύμως.

IV. Τοιαύτην ὁ λογισμὸς εὐκολίαν καὶ μεταβολὴν ἐγγενόμενος ³ μεταποιεῖ πρὸς ἕκαστον βίου. Ἀλέξανδρος Ἀναξάρχου περὶ κόσμων ἀπειρίας ἀκάνων ἐδάκρυε, καὶ τῶν Φίλων ἐρωτῶντων, ὅ τι πέπονθεν. Οὐκ ἄξιον (ἔφη) δακρύειν, εἰ, κόσμων ὄντων ἀπείρων, ἐνὸς ἐδέπω κύριοι γεγόναμεν; Κράτης δὲ πήραν ἔχων καὶ τρίβωνα, παίζων καὶ γελῶν ὡσπερ ἐν ἐορτῇ τὸν βίον διετέλεσε. καὶ μὴν καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸ πολλῶν βασιλεύειν ἐλύπει.

Γνώσεται ⁴ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές.

Διογένης δὲ πωλόμενος ἔσκωπε τὸν κήρυκα κατακείμενος· ἀναστῆναι δὲ ἐκ ἐβέλετο κελεύοντες, ἀλλὰ παίζων καὶ καταγελῶν ἔλεγεν. Εἰ δὲ ἰχθῦν ἐπίπρασκες; καὶ Σωκράτης μὲν ἐν δεσμοτηρίῳ Φίλεσοφῶν, διελέγετο τοῖς ἐταίροις· ὁ δὲ Φαέδων ἀναβὰς εἰς τὸν ἕρανόν, ἐκλαιεν, εἰ μὴδεὶς αὐτῷ τὰς τῆ πατρὸς ἵππους καὶ τὰ ἄρματα παραδίδωσιν. ὡσπερ ἔν τὸ ὑπόδημα τῷ ποδὶ συνδιακρέφεται, καὶ ἐ τέναντίν, ἔτω τὰς βίης αἱ διαθέσεις συνεξομοῖσιν αὐταῖς. ἐ γὰρ ἡ συνήθεια ποιεῖ τοῖς ἐλομένοις τὸν ἄριστον βίον ἠδὺν, ὡς τις εἶπεν, ἀλλὰ τὸ Φρονεῖν ἅμα τὸν αὐτὸν βίον ποιεῖ καὶ ἄριστον καὶ ἡδίστον ⁵.

διὸ

¹ R. ob metrum mavult λυπηρός.

² A Basf. Ald. Rost. abest προσφιλῶς. Id Xyl. e MS. inferendum monuit, deditque Steph.

³ Sic Steph. correxit id, quod in prioribus edd. vitiose datur ἐγγεμόνος.

⁴ Hom. Iliad. X, 88.

⁵ absunt a Basf. & Rost. καὶ ἡδίστον. Inferenda monuit Xyl. e MS.

διὸ τὴν πηγὴν τῆς εὐθυμίας, ἐν αὐτοῖς ἔσαν ἡμῖν, ἐκκαθαίρωμεν, ἵνα καὶ τὰ ἐκτός, ὡς οἰκεῖα καὶ Φίλια, μὴ χαλεπῶς χρωμένοις συμφέρηται.

Τοῖς πράγμασι γὰρ ἔχι θυμῷδαι χρεῶν.

Μέλει γὰρ αὐτοῖς ἔδεν, ἀλλ' ὁ τυγχάνων

Τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἂν τιθῆ, πράξει καλῶς.

V. Κυβεῖα γὰρ ὁ Πλάτων τὸν βίον ἀπεικασεν, ἐν ᾧ καὶ βαλεῖν δεῖ τὰ πρόσφορα, καὶ βαλόντα, χρῆσθαι καλῶς τοῖς πεσῶσι. τέτων δὲ τὸ μὲν βαλεῖν, ἐκ ἐφ' ἡμῖν, τὸ δὲ προσηκίντως ¹ δέχεσθαι τὰ γινόμενα παρὰ τῆς τύχης, καὶ νέμειν ἐκάσῳ τόπον, ἐν ᾧ καὶ τὸ οἰκεῖον ὠφελῆσει μάλινα, καὶ τὸ ἀβέλητον ἦμισα λυπήσει τὰς ἐπιτυγχάνοντας, ἡμέτερον ἔργον ἐσίν, ἂν εὖ φρονῶμεν. τὰς μὲν γὰρ ἀτέχνους καὶ ἀνοήτους περὶ τὸν βίον, ὡσπερ τὰς νοσώδεις τοῖς σώμασι μήτε καῦμα φέρειν μήτε κρύος δυναμένους, ἐξίσησι μὲν εὐτυχία, συσέλλει δὲ δυστυχία. ταράττονται δὲ ὑπ' ἀμφοτέρων, μᾶλλον δὲ ὑφ' αὐτῶν ἐν ἀμφοτέροις, καὶ ἔχ ἦτλον ἐν τοῖς λεγομένοις ἀγαθοῖς. Θεόδωρος μὲν γὰρ ὁ κληθεὶς ἄθεος ² ἔλεγε, τῇ δεξιᾷ τὰς λόγους ὀρέγοντος αὐτῆ, τῇ ἀριστερᾷ δέχεσθαι τὰς ἀκρωμένους. οἱ δ' ἀπαίδευτοι πολλᾶκις τὴν τύχην δεξιᾶν παρισαμένην, ἐπαριστέρως μεταλαμβάνοντες, ἀχρημονῶσιν. οἱ δὲ φρόνιμοι, κατὰ τὰς μελίτῃς φέρει μέλι τὸ δριμύτατον καὶ ξηρότατον ὁ θύμος, ἔτως ἀπὸ τῶν δυσχερεςάτων πραγμάτων πολλᾶκις οἰκεῖόν τι καὶ χρήσιμον αὐτοῖς λαμβάνουσι.

VI. Τῆτο ἔν δεῖ πρῶτον ἀσπεῖν καὶ μελετᾶν, ὡσπερ ὁ τῆς κυνὸς ἀμαρτῶν τῷ λίθῳ, καὶ τὴν μητριᾶν πατάξας. Οὐδ' ἔτως (ἐφῆ) κακῶς. ἔξεσι γὰρ μεδι-

A 4

σάναι

¹ Ald. τὸ δὲ προσήκειν δ. Bas. Rost. τὸ δὲ προσήκειν. Xyl. e margine MS. corrigendum monuit, deditque Steph. προσηκόντως. Turn. Bong. τὸ δὲ ὡς προσήκειν.

² De Theodoro Atheo vid. Dlog. Laërt. 2, c. 8. §. 12.

εάναι τὴν τύχην ἐν τῶν ἀβαλήτων. ἐφυγαδέυθη Διο-
 γένης· ἔδ' ἔτως κακῶς. ἤρξατο γὰρ φιλοσοφεῖν με-
 τὰ τὴν φυγὴν. Ζήνωνι τῷ Κιτιεῖ μίαν ναῦς περιῆν φορ-
 τηγός· πυθόμενος δὲ ταύτην ¹ αὐτόφορτον ἀπολωλέ-
 ναι συγκλυθεῖσαν· Εὖγε (εἶπεν) ὦ τύχη, ποιεῖς, εἰς
 τὸν τρίβωνα καὶ τὴν σοῶν συνελαύνουσα ἡμᾶς· τί ἔν
 κωλύει μιμεῖσθαι τέρας; ἀρχὴν τινα τελῶν ² διήμαρτες;
 ἔν ἀγρῷ διάξεις ἐπιμελέμενος τῶν ἰδίων. ἀλλὰ Φιλίαν
 μνώμενος ἡγεμόνος, ἀπάθης; ἀκινδύνως καὶ ἀπραγμόνας
 βιάση. πάλιν ἐν πράγμασι ἀχολίας ἔχουσι καὶ φρον-
 τίδας γέγονας;

Οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τοσούτε τέγγει μαλθακὰ γυῖα,
 κατὰ Πίνδαρον ³, ὡς δόξα ποιεῖ, καὶ τὸ τιμᾶσθαι με-
 τά τινος δυνάμεως, πόνου ἠδὺν, κίματόν τ' εὐκάρμα-
 τον. ἀλλὰ τις ἀπήντησεν ἐν διαβολῆς ἢ φθόνου δυση-
 μερία καὶ σκορακισμός; ἐπὶ τὰς μέσας ἔριον τὸ πνεῦ-
 μα καὶ τὴν ἀκωδημίαν, ὡσπερ Ἰλάτωνι χειμαδέντι πε-
 ρὶ τὴν Διονυσίαν Φιλίαν. διὸ καὶ τῆτο πρὸς εὐθυμίαν
 μέγα, τὸ τὲς ἐνδόξας ἀποθεωρεῖν, εἰ μηδὲν ὑπὸ τῶν
 αὐτῶν πεπόνθασιν. οἶον, ἀπαιδία τὸ λυπῆν ἐσι; τὲς
 τῶν ⁴ Ῥωμαίων ὄρα βασιλεῖς, ἧν ἐδεῖς υἱῷ τὴν ἀρχὴν
 ἀπέλιπε. πενία δυσφορεῖς παρέση; καὶ τίς ἂν ἐβάλε εἶναι
 μᾶλλον Βοιωτῶν, ἢ Ἐπαμινώνδας; τίς δὲ Ῥωμαίων, ἢ
 Φαβρίκιος; ἀλλὰ διέφθαρται σε τὸ γύναιον; ἐν ἀνέγνω-
 νας ἔν τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐν Δελφοῖς;

Ἵγρᾶς καὶ τραφερᾶς ⁵ βασιλεὺς Ἄγις μ' ἀνέθημεν.

ἔδ'

¹ R. mavult καὶ ταύτην, *hanc ipsam quoque.*

² R. iudice, sententia flagitat ἐπαγγέλλων vel παραγγέλλων, *ambiens aliquem magistratum.*

³ Od. Nem. IV, 6. 7. Cf. *ibid.* iudicium Heynii de lectio-
 ne huius loci, quam Plut. exhibet, cum vulgo legatur τέσσον
 γε μαλθακὰ τεύχη γ.

⁴ abest τῶν ad Ald. Bas. Rost.

⁵ Sic Xyl. & Salmaf. legendum monuerunt, dedique cum
 W. accedentibus C. D. Mosq. 1. Vulgo τραφερᾶς.

ἔδ' ἀκήκοας, ὅτι τέγε τὴν γυναῖκα Τιμαίαν Ἀλκιβιάδης διέφθειρε, καὶ τὸ γεινηθῆν, Ἀλκιβιάδην ἐκάλει ψιθυρίζουσα πρὸς τὰς θερακαίνιδας; ἀλλὰ τῆτο Ἄγιν ἐκ ἐπάλυσευ ἐνδοξότατον Ἑλλήνων εἶναι καὶ μέγιστον ὡσπερ ἐδὲ Στίλπωνα ¹ τῶν κατ' αὐτὸν Φιλοσόφων ἰλαρώτατα ζῆν ἀκόλασος ἔσα ἢ θυγάτηρ· ἀλλὰ καὶ Μητροκλέες οὐνειδίσαντος· Ἐμὸν ἔν (ἔφη) ἀμάρτημα τῆτό ἐστιν, ἢ ἐκείνης; εἰπόντος δὲ τῷ Μητροκλέας· Ἐκείνης μὲν ἀμάρτημα, σὸν δὲ ἀτύχημα· Πῶς λέγεις, (εἶπεν) ἢ χί τὰ ἀμαρτήματα καὶ διαπλώματά ἐσι; Πάνυ μὲν ἔν, ἔφη· Τὰ δὲ διαπλώματα, ἔχ ὧν διαπλώματα, καὶ ἀποτεύγματα; συνωμολόγησεν ὁ Μητροκλέης· Τὰ δ' ἀποτεύγματα, ἔχ ὧν ἀποτεύγματα, ἀτυχήματα; πρῶν λόγῳ καὶ Φιλοσόφῳ κενὸν ἀποδείξας ὑλαγμα τὴν τῷ κυνικῷ βλασφημίαν.

VII. Τὰς δὲ πολλὰς ἐ μόνον τὰ τῶν φίλων καὶ οἰκείων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν ἀνίξ καὶ παροξύνει κακῶ· βλασφημίαι γὰρ καὶ ὄργαι καὶ φθόνοι καὶ κακοήθειαι καὶ ζηλοτυπία μετὰ δυσμενείας, αὐτῶν μὲν εἰσι τῶν ἐχόντων κῆρες, ἐνοχλεῖσι δὲ καὶ παροξύνουσι τὰς ἀνοήτους· ὡσπερ ἀμέλει καὶ γειτόνων ἀπροχολία, καὶ συνήθων δυσκολία, καὶ τῶν περὶ τὰς πράξεις ὑπεργῶν μοχθηρίαί τινές· ὕφ' ὧν ἐχ ἤκιστ' μοι δοκεῖς καὶ αὐτὸς ἐπιταρατλόμενος, ὡσπερ οἱ Σοφοκλέες ἰατροί,

Πικρὰν χολὴν κλύζεισι Φαρμάκῳ πικρῷ,
ἔτως ἀντιχαλεπαίνειν καὶ συνεκπικραίνεσθαι τοῖς ἐκείνων πάθεσι καὶ νοσήμασι ἐν εὐλόγῳ· ἃ γὰρ πράττεις πράγματα πεπιστευμένος, ἐχ ἀπλοῖς ἤθεσιν, ἐδὲ χρῆσει, ὡσπερ εὐφύεσιν ὀργάνοις, ἀλλὰ καρχάροις τῷ πολλὰ καὶ σκολιοῖς διακονεῖται· τὸ μὲν ἔν ἀπευθύνει ταῦτα, μὴ νόμιζε σὸν ἔργον εἶναι, μηδὲ ἄλλως βῆδιον· ἔν δ' ὡς τοιάτοις αὐτοῖς πεφυκόσι χρώμενος, ὡσπερ ἰα-

¹ De Stilpone philosopho cf. Diog. Laërt. 2, 12. & de Macrocle L. VI. c. 6.

πρὸς ὀδοντάγραϊς καὶ ἀγλιῆρσιν, ἥπιος Φαίνη καὶ μέ-
τριος ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, εὐφρανῆ τῆ σῆ διαθέσει μᾶλ-
λον, ἢ λυπήσῃ ταῖς ἐτέρων ἀηδίαϊς καὶ μοχθηρίαϊς·
καὶ ὡσπερ κύνας, ἂν ὑλακίῳσι, τὸ προσῆκον αὐτοῖς
ἐκείνοις οἰόμενος ¹ περαίνειν, ἐπιλήσῃ πολλά λυπηρὰ
συνάγων, ὡσπερ εἰς χωρίον κοῖλον, καὶ ταπεινὸν ἐπιρ-
ρέοντα, τὴν μικροψυχίαν ταύτην καὶ τὴν ἀδένειαν, ἀλ-
λοτριῶν ἀναπιμπλαμένην καὶ ἄνω. ὅπερ γὰρ ἐνίοι τῶν Φι-
λοσόφων καὶ τὸν ἔλεον ψέγασι πρὸς ἀτυχέοντας ἀν-
θρώπους γιγνόμενον, ὡς καλῶ τῶ βιηθεῖν, ἢ τῶ συναλ-
γεῖν καὶ συνευδιδόσαι τοῖς πλησίον ὄντος· ὁ δὲ μεῖζόν
ἐστίν, ἔδ' αὐτῶν ² ἀμαρτανόντων καὶ διακειμένων Φαύ-
λως τὸ ἦθος αἰθανομένους ἀθυμεῖν καὶ δυσφορεῖν εἶσιν,
ἀλλὰ θεραπεύειν ἀνευ λύτης τὴν κακίαν· ἥδη ³ σκο-
πει πῶς ἐκ ἄλογόν ⁴ ἐστὶν περιορᾶν αὐτὰς, ὅτι μὴ πάν-
τες εἰσὶν οἱ χρώμενοι καὶ προσιόντες ἡμῖν ἐπιεικεῖς καὶ
χαριέντες, ἀχθόμενος καὶ δυσκολαινοντας. ἀλλὰ ὄρα,
Φίλε Πάκιε, μὴ λανθάνωμεν ἑαυτὰς ἐν τῷ καθόλου τῆς
μοχθηρίας τῶν ἐντυγχανόντων, ἀλλὰ τὸ πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ
Φιλαυτίας τινός, ἢ μισοπουηρίας, προβαλλόμενοι καὶ δε-
δοι-

¹ Locus haud sanus. Ald. Bas. Rost. ὡσπερ κύνας absque
praemisso καὶ. Xyl. notat, scriptum habere καὶ ante ὡσπερ,
& legi οἰόμενοι. Steph. recepit καὶ, deditque κύνας. R. susp.
τὸ προσῆκον αὐτοῖς, ἔτω καὶ ἐκείνους οἰόμενος περαίνειν. Eidem
post ἐπιλήσῃ aliquid deesse videtur, e. c. εἰ δὲ μὴ, σαυτὸν
λήσαις πολλά λυπηρὰ. W. judice, locus hic turbatus ita est
corrigendus: ἐνδεχομένων, ὡσπερ κύνας, ἂν ὑλακίῳσι, τὸ προσ-
ῆκον αὐτοῖς ἐκείνοις οἰόμενος περαίνειν· εὐφρανῆ τῆ σῆ διαθέ-
σει μᾶλλον, ἢ λυπήσῃ ταῖς ἐτέρων ἀηδίαϊς καὶ μοχθηρίαϊς· ἐπεὶ
λήσῃ πολλά λυπηρὰ συνάγων. Adnotat idem, hoc ἐπεὶ λήσῃ
esse in Voff. Mosq. 2. Jun. reliquos tamen vulgatam habere in
Graecis & Latinis.

² R. mavult ἔδ' τὰς αὐτῶν.

³ Vulgo κακίαν ἥδη· σκοπεῖ. R. distinguendum monuit
ante ἥδη. Eum sum secutus. W. pro ἥδη ex D. & Mez. no-
tat ἢ δεῖ.

⁴ Turn. V. Bong. ἐκ εὐλογον.

δοιότες. αἱ γὰρ σφοδραὶ περὶ τὰ πράγματα πλοῖσι καὶ παρ' ἀξίαν ἐφέσεις καὶ διώξεις, ἢ πάλιν ἀποσροφαὶ καὶ διαβολαὶ τὰς πρὸς ἀνθρώπους ἐγγενυνῶσιν ὑποψίας καὶ δυσκολίας, ὑφ' ὧν τὰ μὲν ἀποσφραδίζονται, τοῖς δὲ περιπίπτειν δοκῶμεν. ὁ δὲ τοῖς πράγμασι ἐπιθεῖς ἐλαφρῶς συμπεριφέρεται καὶ μετρίως, εὐκολώτατος ἀνθρώποις ὁμιλεῖν γίνεταί καὶ πρότατος.

VIII. Ὅθεν ἐκεῖνον αὖθις τὸν περὶ τῶν πραγμάτων λόγον ἀναλάβωμεν. ὡς γὰρ ἐν τῷ πυρέτῃ πικρὰ πάντα καὶ ἀηδῆ φαίνεται γενομένοις, ἀλλ' ὅταν ἴδωμεν ἑτέρας τὰ αὐτὰ προσφερομένους καὶ μὴ δυσχεραίνοντας, ἐκείνι τὸ σιτίον ἐδὲ τὸ ποτόν, ἀλλ' αὐτὸς αἰτιώμεθα καὶ τὴν νόσον. ἔτω καὶ τοῖς πράγμασι παύσομεθα μεμφόμενοι καὶ δυσχεραίνοντες, ἂν ἑτέρας τὰ αὐτὰ προσδεχομένους ἀλύπως καὶ ἰλαρῶς ὀρώμεν. ἀγαθὸν τοίνυν ἐν τοῖς ἀβελήτοις συμπλώμασι πρὸς εὐθυμίαν, καὶ τὸ μὴ παροῦν ὅσα προσφιλεῖ καὶ ἀσεῖα πάρεσιν ἡμῖν, ἀλλὰ μινύοντας ἐξαμυρῶν τὰ χεῖρυνα τοῖς βελτίοισι. νῦν δὲ τὰς μὲν ὄψεις ὑπὸ τῶν ἀγαν λαμπρῶν τιτρωσκομένας ἀποσρέφοντες, ταῖς ἀνθηραῖς καὶ ποῶδеси χροιαῖς παρηγοροῦμεν. τὴν δὲ δίκνοισιν ἐντεινομεν εἰς τὰ λυπηρὰ καὶ προσβιαζόμεθα τοῖς τῶν ἀναιρῶν ἐνδιατριβεῖν ἀναλογισμοῖς, μονονὲ βία τῶν βελτίων ἀποσπάσαντες. κίτοι τό γε πρὸς τὸν πολυπράγμονα λελεγμένον ἐκ ἀηδῶς, δεῦρ' ἐς μετενεγκεῖν.

Τί τὰλλότριον, ἀνθρώπε βασικανώτατε,

Κακὸν ὀξυδορκεῖς, τὸ δ' ἴδιον παραβλέπεῖς;

τί τὸ σεαυτῆ κακὸν, ὦ μακάριε, λίαν καταβλέπεῖς, καὶ ποιεῖς ἐναργές ἀεὶ καὶ πρόσφατον, ἀγαθοῖς δὲ παροῦσιν ἢ προσάγεις τὴν δίκνοισιν; ἀλλ' ὥσπερ αἱ σικυῖαι τὸ χεῖρις ἐκ τῆς σαρκὸς ἔλκεσιν, ἔτω τὰ κίκισα τῶν ἰδίων συνάγεις ἐπὶ σεαυτὸν; ἐδὲν τι τῶ Χίε βελτίων γεγόμενος, ὅς πολὺν καὶ χρηστὸν οἶνον ἑτέροις πιπράσων,

ἐαυ-

ἑαυτῶ πρὸς τὸ ¹ ἄριστον ὀξίνην ἐζήτει διαγευόμενος. οἰκίτης δέ τις ἐρωτηθεὶς ὑφ' ἑτέρου, τί ποῖα πάντα τὸν δεσπότην καταλέλοιπεν. Ἀγαθῶν (ἔφη) παρόντων, καλὸν ζητῶντα. καὶ γὰρ οἱ πολλοὶ τὰ χρηστὰ καὶ πόσιμα τῶν ἰδίων ² ὑπερβαίνοντες, ἐπὶ τὰ δυσχερῆ καὶ μοχθηρὰ τρέχουσιν. ὁ δ' Ἀρίστιππος ἐ τοιοῦτος, ἀλλ' ἀγαθός, ὡσπερ ἐπὶ ζυγῶ, πρὸς τὰ βελτίονα τῶν ὑποκειμένων ἐξαναφέρειν καὶ ἀνακαφίζειν αὐτόν. χωρίον ἔν ἁπολέσας καλὸν, ἠρώτησεν ἓνα τῶν πάνυ προσηγμένων συνάχθεσθαι καὶ συναγαγαυεῖν. Οὐχί σοὶ μὲν χωρίδιον ἔν ἐσιν, ἐμοὶ δὲ τρεῖς ἀγροὶ καταλείπονται; συνομολογήσαντος δ' ἐπέειπε. Τί ἔν (εἶπεν) ἐ σοὶ μᾶλλον ἡμεῖς συναχθόμεθα; μανικὸν γὰρ ἐστὶ τοῖς ἀπολλυμένοις ἀνιάσθαι, μὴ χαίρειν δὲ τοῖς σωζομένοις, ἀλλ' ὡσπερ τὰ μικρὰ παιδάκια ἀπὸ πολλῶν παιγνίων ἂν ἔν τις ἀφέληται τι, καὶ τὰ λειπὰ πάντα προσρήψαντα κλαίει καὶ βοᾷ, τὸν αὐτὸν τρόπον ἡμῶς περὶ ἓν ὀχληθέντας ὑπὸ τῆς τύχης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ποιεῖν ἀνόνητα ἑαυτοῖς, ὀδυρομένους καὶ δυσφορῶντας.

IX. Καὶ τί, Φῆσαι τις ἂν, ἔχομεν ³; τί δ' ἔν ἔχομεν; ὁ μὲν δόξαν, ὁ δ' οἶκον, ὁ δὲ γάμον, τῶ δὲ φίλος ἀγαθός ἐσιν. Ἀντίπατρος δὲ ὁ Ταρσεύς ⁴, πρὸς τῶ τελευταῖον, ἂν ἔτυχεν ἀγαθῶν ἀναλογιζόμενος, ἐδὲ τὴν εὐπλοίαν παρέλιπε τὴν ἐκ Κιλικίας αὐτῶ γε-

20-

¹ Dedi sic cum W. ex Mosq. 2. Vulgo πρὸς τὸν ἄρ.

² Dedi ἰδίων, quod W. cum Mez. legendum monuit, maxime ductus eo, quod sine cap. seq. legitur.

³ Restitui haec cum W. qualia extant in edd. Steph. prioribus. Ex ea in rell. transit Φῆσαι τις ἂν ἔχομεν; Hinc R. susp. καὶ εἰ Φῆσαι τις ἂν, τί ἔν ἔχομεν; ἐρῶμεν τί δ' ἔν ἔχομεν? & si dicat aliquis (vel nos interroget:) quid ergo bonarum rerum habemus? ei respondebimus alia contraria interrogatione: quid ergo est bonarum rerum, quod nobis desit?

⁴ De Antipatro Tarsensi, philosopho Stoico, v. Menage ad Diog. Laërt. 7, 54. R.

νομένην εἰς Ἀθήνας. δεῖ δὲ καὶ τὰ κοινὰ μὴ παρορᾶν, ἀλλ' ἐν τινι λόγῳ τίθεσθαι, καὶ χαίρειν, ὅτι ζῶμεν, ὑγιαίνομεν, τὸν ἥλιον ὀρώμεν. ἔτε πόλεμος, ἔτε εἰσὶς ἐστίν· ἀλλὰ καὶ ἡ γῆ παρέχει γεωργεῖν, καὶ θάλασσα πλεῖν ἀδεῶς τοῖς βελομένοις· καὶ λέγειν ἔξεσι καὶ ¹ σιωπᾶν, καὶ πράττειν καὶ χολάζειν. εὐθυμήσομεν δὲ τέτοις μᾶλλον παρᾶσιν, ἢ μὴ παρόντων αὐτῶν Φαντασίαν λαμβάνωμεν· ἀναμιμνήσκοντες αὐτὰς πολλῆκας, ὡς ποθεινὸν ἐστὶν ὑγείᾳ νοσῆσαι, καὶ πολεμικένοις εἰρήνην, καὶ κήσαθαι δόξαν ἐν πόλει τηλικαύτην ² καὶ Φίλους, ἀγνώτοι καὶ ξένῳ· καὶ τὸ εἶρεσθαι γενομένων, ὡς ἀναιρέον· ἔ γὰρ τότε γίνεται μέγα καὶ τίμιον ἕκαστον ἡμῖν, ὅταν ἀπόληται, σωζόμενον δὲ, τὸ μηθέν ἐστίν. ἔδει γὰρ ἀξίαν τὸ μὴ εἶναι προστίθησιν, ἔδὲ δεῖ ³ κῆσθαι μὲν ὡς μεγάλα, καὶ τρέμειν αἰεὶ δεδιότας, ὡς ὑπὲρ μεγάλων, μὴ τερηθῶμεν· ἔχοντας δὲ παρορᾶν καὶ καταφρονεῖν ὡς μηδεὸς ἀξίων· ἀλλὰ χρῆσθαι μάλιστα ἐπὶ τῷ χαίρειν καὶ ἀπολαύειν αὐτῶν, ἵνα καὶ τὰς ἀποβολὰς, ἢ συντυγχάνωσι, πραότερον φέρωμεν· οἱ δὲ πολλοὶ ποιήματα μὲν (ὡς ἔλεγεν Ἀρκεσίλαος) ἀλλότρια καὶ γραφικὰ καὶ ἀνδριάντας, οἴονται δεῖν ἀκριβῶς καὶ κατὰ μέρος ἕκαστον ἐπιπορευόμενοι τῇ διανοίᾳ καὶ τῇ ὄψει θεωρεῖν, τὸν δ' αὐτῶν βίον ἔχοντα πολλὰς ἐκ ἀτερπεῖς ἀναθεωρήσεις εἶσιν, ἔξω βλέποντες αἰεὶ καὶ θαυμάζοντες ἀλλοτρίας δόξας καὶ τύχας, ὥσπερ μοιχοὶ τὰς ἐτέρων γυναικίας, αὐτῶν δὲ καὶ τῶν ἰδίων καταφρονεῦντες.

X. Καίτοι καὶ τῆτο μέγα πρὸς εὐθυμίαν ἐστὶ, τὸ μάλιστα μὲν αὐτὸν ἐπισκοπεῖν καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν, εἰ
δδ

¹ Hoc κα) ab Ald. abest. Eadem deinde τῷ εἶρεσθαι pro τὸ εἶρ.

² R. quaerit, num τηλικαύτη, in urbe tantia (quod Xyl. vertit) Roma. Non tamen damnat sensum vulgatae.

³ abest δεῖ a Bas. & Rost.

δὲ μὴ, τὰς ὑποδεσέρας ἀποθεωρεῖν, καὶ μὴ, καθάπερ οἱ πολλοί, πρὸς τὰς ὑπερέχοντας ἀντιπαρεξάγειν ¹. οἷον εὐθύς, οἱ δεδεμένοι εὐδαιμονίζουσι τὰς λελυμένας, ἐκεῖνοι δὲ τὰς ἐλευθέρους· οἱ δὲ ἐλεύθεροι τὰς πολίτας· ἔτι δὲ πάλιν αὖ τὰς πλεσίους· οἱ δὲ πλέσιοι τὰς σατράπας· οἱ δὲ σατράπαι τὰς βασιλεῖς· οἱ δὲ βασιλεῖς τὰς θεάς, μονοεχὶ βροντᾶν καὶ ἀστράπτειν ἐθέλοντες. εἶτα ² ἔτιωσ ἀεὶ τῶν ὑπὲρ ἑαυτὰς ἐνδεεῖς ὄντες, ἐδέποντε τοῖς καθ' ἑαυτὰς χάριν ἔχουσι.

Οὐ μοι τὰ Γύγεω ³ τῆ πολυχρύσε μέλει. καὶ

Οὐδ' εἰλέ πω με ζῆλος, ἐδ' ἀγαίομαι

Θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' ἐν ἔρῳ τυραννίδος·

Ἄπόπροθεν γάρ ἐσιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

Θάσιος γὰρ ἦν ἐκεῖνος ⁴. ἄλλος δὲ τις Χίος, ἄλλος δὲ Γαλάτης ἢ Βιδυνός, ἐν ἀγαπῶν, εἴ τινος μερίδος ἢ δόξαν ἢ δύναμιν ⁵ ἐν τοῖς ἑαυτῆ πολιταῖς εἰληχεν, ἀλλὰ κλαίω, ὅτι μὴ Φορεῖ πατριίης ⁶. ἐν δὲ καὶ Φο-
ρη

¹ R. monente, alius dixisset ἀντιπαρεξάγειν: sed mos est Plutarchi post καθάπερ Indicativum usurpandi, non Infinitivum. W. quoque legendum censet ἀντιπαρεξάγειν, nisi forte quaedam exciderint.

² Omissa sunt haec in Xyl. versione εἶτα — ἔχουσι.

³ Esse versus senarios Jambicos, & καὶ post μέλει abundanter, nec in Scripto adesse, monet Xyl. addens, esse Archilochi, uti constat ex Aristotele & interprete Aeschyli. Coloniam idem deduxit e patria, insula Paro, in insulam Thasum. Hinc infra Thasius nominatur.

⁴ Kaltw. bene haec vertendo exprimit: diese Sprache führe wohl ein Thasier, aber es giebt gewiss manchen Cbier. &c. Eodem redit, quod W. ad sententiam constituendam adhibuit, in Graecis interpungendo per signum interrogandi post ἐκαῖνος, & vertendo: At vero Thasius, ais, hic fuit! Atqui est alius Cbius, Galata, vel Bithynus, &c.

⁵ R. legendum censuit aut δόξης & δυνάμει, aut, servata vulgata, εἴ τινος ἢ μερίδος.

⁶ Budaeus vertit senatoria. Salmast. mavult de calceis accipere. Vid. supr. pag. 2. not. 2.

ρῆ¹, ὅτι μηδέπω στρατηγεῖ Ῥωμαίων· ἐὰν δὲ καὶ στρατηγῆ, ὅτι μὴ ὑπατεύει· καὶ ὑπατεύων, ὅτι μὴ πρῶτος, ἀλλ' ὑπερος ἀνηγορεύθη. τῆτο τί δέ ἐστι; τί ἄλλο², ἢ συλλέγοντα προφάσεις ἀχαριστίας ἐπὶ τὴν τύχην, αὐτὸν ὑφ' αὐτῆ κολάζεσθαι καὶ δίδόναι δίκην; ἀλλ' ὅ γε νῦν ἔχων σωτήρια Φρονῦντα³ τῆ ἡλίας μυριάδας ἀνδράπων ἀπείρους ἐφορῶντος,

Εὐρυόδε γ' ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός,
 ἐκ εἴ τινων ἦτον ἔνδοξός ἐστι καὶ πλέσιος, ὀδυρόμενος,
 κἀθῆται καὶ ταπεινέμενος, ἀλλ' ὅτι μυρίων μυριάκις ἐν
 τοσάτοις εὐχνημονέσερον ζῆ καὶ βέλτιον, ὑμῶν τὸν ἑαυ-
 τῆ δαίμονα καὶ τὸν βίον, ἐν ὀδῶ πρόεισιν. ἐν Ὀλυμ-
 πία μὲν γὰρ ἔκ ἐστι νικῶν ἐκλεγόμενον ἀντιπάλους· ἐν
 τῷ βίῳ δὲ τὰ πράγματα δίδωσι περιόντα πολλῶν μέγα
 Φρονεῖν, καὶ ζηλωτὸν μᾶλλον εἶναι ἢ ζηλῶν ἑτέρας· ἂν
 γε δὴ μὴ τῆ Βριάρεω μηδὲ τῆ Ἡρακλέους ποιήσης σεαυ-
 τὸν ἀνταγωνισίην· ὅταν ἐν πάνυ θαυμάσης ὡς κρείττονα
 τὸν ἐν τῷ Φορεῖῳ κομιζόμενον, ὑποκύψας θεάσαι καὶ
 τὰς βασάζοντας· καὶ ὅταν διαβαίνοντα τὴν χερδαῖαν μα-
 καρίσσης τὸν Ξέρξην ἐκεῖνον, ὡς ὁ Ἑλλησπόντιος, ἴδε
 καὶ τὰς⁴ ὑπὸ μάστιγι διορύττοντας τὸν Ἄθω, καὶ τὰς
 περικοπιζόμενες ὡτα καὶ ῥίνας ἐπὶ τῷ διαλυθῆναι τὴν γέ-
 Φυραν ὑπὸ τῆ κλύδωνος, ἅμα καὶ τὴν ἐκείνων ἀποθεω-
 ρῶν διάνοϊαν, ὅτι τὸν σὸν βίον καὶ τὰ σὰ πράγματα μα-
 καρίζουσιν. ὁ Σωκράτης ἀκίστας τινὸς τῶν Φίλων λέ-
 γωντος, ὡς πολυτελής ἢ πόλις· μὲν ὁ Χίος οἶνος·
 ἢ πορφύρα, τριῶν μῶν· τῆ μέλιτος ἢ κοτύλη, πέν-
 τε δραχμῶν· λαβὼν αὐτὸν προσήγαγε τοῖς ἀλφίτοις,
 Ὀβολῆ τὸ ἡμίεκλον, εὐτελής ἢ πόλις· εἶτα ταῖς ἐλαίαις,
 δυοῖν

¹ Sic R. leg. monuit, dedique cum w. id ex D. recipiente. Vulgo Φορῶν. Eadem rationes valent in recepto deinde verbo στρατηγῆ pro vulg. στρατηγῶν.

² R. mavult τῆτο δὲ τί ἐστιν ἄλλο, ἢ συλλ,

³ Turn. Bong. ἔχων καὶ σωτήρια Φρονῶν.

⁴ Herodot. VII, 56.

δυοῖν χαλκοῖν ἢ χρυῖνξ, εὐτελής ἢ πόλις· εἶτα ταῖς ἐξωμίσι ¹, δέκα δραχμῶν, εὐτελής ἢ πόλις. ἐκεῖν καὶ ἡμεῖς, ὅταν ἀκώσωμεν ἑτέρω λέγοντος, ὡς μικρὰ τὰ κατ' ἡμᾶς πράγματα καὶ λυτρά δεινῶς, μὴ ὑπατευόντων, μηδὲ ἐπιτροπεύοντων, ἐνεσιν εἰπεῖν. Λαμπρὰ τὰ κατ' ἡμᾶς πράγματα, καὶ ζηλωτὸς ἡμῶν ὁ βίος· ἔπροσαίτῃμεν, ἐκ ἀχθοφορῆμεν, ἔκλιναίεσμεν.

XI. Οὐ μὴν ἄλλ' ἐπεὶ πρὸς ἑτέρας μᾶλλον ἢ πρὸς αἰτὰς ὑπ' ἀβελτηρίας εἰδίσαμεθα ζῆν, καὶ πολὺ τὰ δύσζηλον ἢ φύσις ἔχουσα καὶ τὸ βίαστανον, ἔχαιρει τοσοῦτον τοῖς ἰδίοις, ὅσον ἀνιάται τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς· μὴ μόνον ὅρα τὰ λαμπρὰ καὶ τὰ περιβόητα τῶν ζηλωμένων ὑπὸ σῆ καὶ θαυμαζομένων, ἀλλ' ἀνακαλύψας καὶ διασειλας, ὡσπερ ἀνθηρὸν παραπέτασμα, τὴν δόξαν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπιφάνειαν, ἐντὸς γενεῆ, καὶ κατόψει πολλὰ δυσχερῆ, καὶ πολλὰς ἀηδίας ἐνέσας αὐτοῖς. ὁ γὰρ Πιττακὸς ἐπειθὺς, ἔ μέγα μὲν ἀνδρείας, μέγα δὲ σοφίας καὶ δικαιοσύνης κλέος, εἰσία ξένους· ἐπελθῆσα δὲ ἡ γυνὴ μετ' ὀργῆς ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν τῶν δὲ ξένων διατραπέντων. Ἐπίσσω τι (ἔφη) ἡμῶν κακόν ἐσιν. ὦ δὲ τῆμόν ², ἄρισα πρᾶτλει.

Οὗτος

¹ Necessè fuit restituere hanc vocem ex Bas. & Rost. pro ἐξωμίσι, quod vulgo legitur. Consentiant Xyl. Salmaf. Explicat R. his verbis: *Exomis* erat vestis genus, quo servi, liberti & faex plebis utebantur, apud cubiti flexum desinens, ut liberius manus agitari possent. W. eandem vocem recepit ex Bas. Xyl. Mosq. 1. 2. Colleg. Nov. Schott, Jannot. Mez.

² Xylandro vulgata haec minus probanda videbatur. Praetulit e Scripto, ὦ δὲ τῆτο μόνον (quam lectionem simul C. D. Colleg. nov. Jannot. exhibent; nec non enotatur eadem e Bong. inserto tamen μὴ post μόνον) ut sit sensus: *cuique hominum aliquid incommodi est: qui autem non nisi unico aliquo malo urgetur, cum eo optime agitur.* R. tuetur vulgata: *qui autem mea laborat infelicitate, ille optima gaudet fortuna.*

Οὗτος ¹ μακάριος ἐν ἀγορᾷ νομίζεται,

Ὅταν δ' ἀνοίξῃ ² τὴν θύραν, τρισάθλιος.

Γυνὴ κρατεῖ πάντων, ἐπιτάττει, μάχεται αἰεί.

Ἀπὸ πλειόνων ὀδυνᾷτ', ἐγὼ δ' ἀπ' ἑδενός·

τοιαῦτα πολλὰ καὶ πλέτω καὶ δόξῃ καὶ βασιλείᾳ
πρόσεσιν ἄδηλα τοῖς πολλοῖς· ἐπιπροσθεῖ γὰρ ὁ τύφος·

Ὡ μίναρ Ἀτρεΐδῃ μοιρηγενὲς ὀλβιόδαιμον ³,

ἔξωθεν ἔτος ὁ μακαρισμός, ὄπλων καὶ ἵππων καὶ στρα-
τείας ⁴ περιεχυμένης· αἱ δὲ τῶν πατρῶν Φωναὶ πρὸς
τὴν κενὴν δόξαν ἔνδοθεν ἀντιμαρτυρᾷσι·

Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἔτη ἐνέδησε βαρείῃ ⁵.
καί.

Ζηλῶ σε γέρον,

Ζηλῶ δ' ἀνδρῶν ὃς ἀκίνδυνον

βίον ἐξεπέρασεν ἀγνώως, ἀκλεῆς.

ἔξῃσιν ἔν καὶ τέτοις τοῖς ἐπιλογισμοῖς κπαρύτει τῆ
πρὸς τὴν τύχην μεμψιμοίρα, καὶ διὰ τὸ θαυμάζειν
τὰ τῶν πλησίον, ἐκῆαπεινῆντος τὰ οἰκεία καὶ καταβάλλ-
λοντος.

XII. Οὐχ ἦκιστα τοίνυν εὐθυμίαν κολάει τὸ μὴ
συμμέτροις χρῆσθαι, πρὸς τὴν ὑποκειμένην δύναμιν ὀρ-
μαῖς, ὡσπερ ἰσίοις, ἀλλὰ μειζόνων ἐφιεμένως ταῖς ἐλ-
πίσιν, εἴτ' ἀποτυγχάνοντας, αἰτιάσθαι δαίμονα καὶ τύ-
χην, ἀλλὰ μὴ τὴν αὐτῶν ἀβελτηρίαν. Ἐδὲ γὰρ ὁ το-
ξεύειν τῷ ἀρότρῳ βελόμενος, καὶ τῷ βοῖ τὸν λαγὼ
κυνηγετεῖν, δυστυχῆς ἐστίν· ἔδὲ τῷ γρίφοις καὶ σα-
γῆναις ἐλάφως μὴ λαμβάνοντι, μηδὲ εἰς δαίμων ἐναν-
τιῶ-

¹ Versus Menandri, ut Xyl. & R. conjiiciunt, jam allatū
in libello de Virtute & Vitio Vol. VII. pag. 312.

² R. sup. ἀνοίξῃ, nisi vulgatam accipias pro sec. sing. subj.
Aor. 1. Med. si jubeas tibi aperiri.

³ Hom. II. III, 182.

⁴ Malim στρατίας.

⁵ Iliad. IX, 13. Sequentia ex Eurip. Iphig. v. 19. 20.

τιῶται μοχθηρὸς, ἀλλ' ἀβελτηρία καὶ μοχθηρία τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειρῶσιν ¹. αἴτιον δὲ ἡ Φιλυτία μέλι-
σα, Φιλοπρῶτες ποιῶσα καὶ Φιλονείκας ἐν πᾶσι, καὶ
πάντων ἐπιδραττομένους ἀπλήσως. ἔ γὰρ πλέσιοι μόνον
ὄμῃ καὶ λόγοιοι καὶ ἰχυροὶ καὶ συμποτικοὶ καὶ ἡδεῖς εἶ-
ναι καὶ Φίλοι βασιλέων καὶ πόλεων ἀρχοντες ἀξιοῦσιν·
ἀλλ' εἰ μὴ καὶ κύνας ἔξῃσι πρωτεύοντας ἀρετῆ, καὶ
ἵππους καὶ ὄρνυγας καὶ ἀλεντρούνας, ἀθυμέσι. Διο-
κύσιος ὁ πρεσβύτερος ἐν ἡγάπα μέγιστος ὢν τῶν τότε
τυράννων, ἀλλ' ὅτι Φιλοξένος τῆ ποιητῆ μὴ βέλτιον ἦδε ²,
μηδὲ περιῆν ἐν τῷ διαλέγεσθαι Πλάτωνος, ὀργισθεὶς καὶ
παροξυνθεὶς, τὸν μὲν εἰς τὰς λατομίας ἐνέβαλε, τὸν
δ' ἀπέδοτο πέμψας εἰς Αἴγιναν. ἔ τοιαῦτος Ἀλέξαν-
δρος· ἀλλ' ἐπεὶ Κρίστων ³ ὁ σταδιοδρόμος ἀμιλλώμενος
αὐτῷ περὶ τάχους, ἔδοξεν ἐνὼν παρεῖναι, σφόδρα δι-
ηγανάκησεν. εὖ δὲ καὶ ὁ ποιητικὸς Ἀχιλλεὺς ὑπειπὼν ⁴,
Τοῖος ἐὼν οἶος ἔ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἐπήνεγεν·

Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δὲ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
Μεγάβυζον δὲ τὸν Πέρσην ⁵ εἰς τὸ ζῶγραφεῖον ἀναβάν-
τα

¹ Non dubium est, quin ἐπιχειρῶσα, quod R. voluit, aut
ἐπιχειρῶσαι, quod W. placet, praeferendum sit vulgatae.

² Sic R. legendum monuit, vertitque Xyl. & dedi pro vulg.
ἦδεα. Recepit idem W. ex D. Pol. Jannot. Mez. Vulgo addi-
tum fuit μηδὲν, quod haud dubie e seq. μηδὲ ὄρτυν, aut po-
tius ad vocem ἦδεα e correctione quadam adjunctum fuit. Id
delevi e W. mente.

³ Haud dubitavi, cum W. nomen hoc, quale extat in lib.
de adul. & am. discr. Vol. VII. pag. 190. restituere, acceden-
te D. Legitur idem in Xyl. versione, & a Palmer. Exerc. p.
214. probatur. Vulgo Βρίστων.

⁴ Iliad. XVIII, 105. 106.

⁵ Cf. Plut. de discrim. adul. & am. Vol. VII. pag. 189. not.
7. τὸν Πέρσην deleri vult R. ut ab aliena manu assutum, ho-
minis, qui e sono vocab. Μεγάβυζος colligebat, id Persicum
esse.

τα τῆ Ἀπελλῆ, καὶ λαλεῖν ἐπιχειρήσαντα περὶ τῆς τέχνης ἐπιστόμισεν ὁ Ἀπελλῆς, εἰπὼν, ἕως μὲν ἡσυχίαν ἦγες, ἐδόκεις τις εἶναι διὰ τὰ χρυσία καὶ τὴν πορφύραν, νυνὶ δὲ καὶ ταυτὶ τὰ τρίβοντα τὴν ὠχραν παιδάρια καταγελάσας Φλυαρῆντος. ἀλλ' ἔνιοι τῆς μὲν Στωϊκῆς οἴονται παίζειν, ὅταν ἀκέσωσι τὸν σοφὸν παρ' αὐτοῖς μὴ μόνον Φρόνιμον καὶ δίκαιον καὶ ἀνδρεῖον, ἀλλὰ καὶ ῥήτορα καὶ στρατηγὸν καὶ ποιητὴν καὶ πλέσιον καὶ βασιλέα προσαγορευόμενον, αὐτῆς δὲ πάντων ἀξιῶσι τέτων· κἄν μὴ τυγχάνωσιν, ἀνιῶνται. καίτοι καὶ τῶν θεῶν ἄλλος ἄλλην ἔχων δύναιμι, ὁ μὲν ἐνυκλίας, ὁ δὲ μαντιῶς, ὁ δὲ κερδῶς ἐπονομάζεται· καὶ τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ζεὺς, ὡς ἔμετόν αὐτῇ πολεμικῶν ἔργων, ἐπὶ γάμῳ ἀποσέλλει¹ καὶ θαλάμῳ.

XIII. Τινὰ γὰρ ἐδὲ συνυπάρχειν, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπεναντιῶνται πέφυκεν ἀλλήλοις τῶν σπυδαζομένων. οἶον, ἄσκησις λόγων, καὶ μαθημάτων ἀνάληψις, ἀπραγμοσύνης δεῖται καὶ χολῆς· δυνάμεις δὲ πολιτικαί, καὶ Φιλίαι βασιλέων, ἐκ ἄνευ πραγμάτων ἐδ' ἀσχολικῶν περιγίγνονται. καὶ μὴν οἶνός τε² καὶ σαρκῶν ἐμφόρησις σῶμα μὲν ἰχυρὸν ποιῶσι καὶ ῥωμαλέον, ψυχὴν δὲ ἀδενεῖν καὶ χρημάτων ἐπιμέλεια μὲν καὶ τήρησις συνεχῆς αὐξίαν πλετόν, ὑπεροψία δὲ καὶ περιφρόνησις³, μέγα πρὸς φιλοσοφίαν ἐφόδιον. ὅθεν ἔπαντα πάντων ἐσίν, ἀλλὰ δεῖ τῷ Πυθικῷ γράμματι πειθόμενον, αὐτὸν καταμαθεῖν· εἶτα χρῆσθαι πρὸς ἐν, ὁ πέφυκε, καὶ μὴ πρὸς ἄλλον ἄλλοτε βίβη ζήλον ἔλκειν, καὶ παραβιάζεσθαι τὴν φύσιν·

Ἐν ἄρμασιν ἵππος, ἐν δ' ἄρότρῳ βῆς,

Παρά ναῦν δ' ἰθύει τάχις αὖ δελφίς,

B 2

Κάπρω

¹ Hoc, quod R. legi voluit, restitui ex edd. Frst. prioribus pro ἐπισίλλα, quod e Frst. in R. transierat.

² R. notat, locum hunc ex Androcyda, aut Platone, sumtum esse, docente Theod. Cantero Var. Lect. I, 15.

³ Turn. V. Bong. καὶ παραφροσύνη.

Κάπρω δὲ βλεύοντα ¹ Φόνον,
 Κόνα χρῆ τλάθυμον ἐξευρεῖν.
 ὁ δ' ἀχάλλων καὶ λυπέμενος, ὅτι μὴ καὶ λέων ἐστίν
 — ὄρεσίτροφος ἀλλὴ πεποιθὼς ²,

ἄμα καὶ κυνίδιον Μελιταῖον ἐν κόλπῳ χήρας γυναικὸς
 τιθηνόμενον, ἀπόπληκτὸς ἐστίν. τέτρα δὲ ἐδὲν βελτίων,
 ὁ βελλόμενος ἄμα μὲν Ἐμπεδοκλῆς, ἢ Πλάτων, ἢ Δη-
 μόκριτος εἶναι περὶ κόσμου γράφων καὶ τῆς τῶν ὄντων
 ἀληθείας, ἄμα δὲ πλῆσι γράφει συγκαθεύδειν, ὡς Εὐ-
 Φορίων, ἢ τῶ ³ ἐπὶ κῶμον Ἀλεξάνδρῳ συμπίνειν, ὡς
 Μήδιος· ἀγανακτῶν δὲ καὶ λυπέμενος, εἰ μὴ θαυμά-
 ζεται διὰ πλῆτον, ὡς Ἰσμηνίας, καὶ δι' ἀρετὴν, ὡς
 Ἐπαμινώνδας. ἐδὲ γὰρ οἱ ὄρομεις, ὅτι μὴ τὰς τῶν πα-
 λαιῶν Φέρονται σεφάνης, ἀθυμῶσιν, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν
 ἀγάλλονται καὶ χαίρουσι, Σπάρταν ἔλαχος, ταύταν
 κόσμει ⁴. καὶ γὰρ ὁ Σίλων·

Ἄλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς ἐ διαμειψόμεθα

Τῆς ἀρετῆς τὸν πλῆτον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἐμπεδόν ἐστίν,
 Χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει ⁵.

καὶ Στράτων ὁ Φυσικὸς ⁶, ἀκίσεως, ὅτι πολλαπλασίως
 ἔχει

¹ Pindari versus, citati a Plut. in lib. de virtute morali, Vol. IX. pag. 418. ubi conferat velim lector not. 6. Etiam hoc loco R. corrigendum censuit βλεύοντι. Satius duxi, ad W. sententiam accedere, qui retinuit Stephani lectionem, a qua unus non dissentit C, reliquis omnibus βλεύοντι exhibentibus Ald. Bas. Xyl. Rost. A. D. Mosq. 1. 2. Voss. Colleg. nov.

² Odyss. VI, 130.

³ Ald. Bas. Xyl. Rost. D. Mosq. 2. Colleg. nov. Voss. habent τῶν pro τῶ. Hoc ipsum, quod vulgo legitur, haud dubie vitiosum. R. susp. ἰὼν ἔ. κ. αὐτὸς vadens ad commissationem; nec improbat W. simul conjiciens, ἢ ἐπικώμος τῶ Ἄλ. σ. Ex Turn. V. Bong. pro συμπίνειν enotatur συμπινόντων.

⁴ Proverbialis dictio ad nostram proxime accedens: Wer ein Amt hat, der wartet seines Amtes. Kaltw.

⁵ Cf. Plut. Opp. Vol. I. p. 199.

⁶ Physicus dictus ob studium in rerum naturalium causis & ratio-

ἔχει Μενέδημος μαθητὰς· Τί ἔν (ἐφη) θυμασίν, εἰ πλείονές εἰσιν οἱ λέεθαι θέλοντες¹ τῶν ἀλείφειν βελουμένων; Ἀριστοτέλης δὲ πρὸς Ἀντίπατρον γράφων· Οὐκ Ἀλεξάνδρῳ μόνον (ἐφη) προσήκει μέγα φρονεῖν, ὅτι κρατεῖ πολλῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἔχ ἡττοῦ οἷς ὑπαρχει περὶ θεῶν ἃ δεῖ δοξάζειν. τὰς γὰρ ἔτω τὰ οἰκεία σεμνύνοντας ἐκ ἐνοχλήσει τὰ τῶν πλησίον. νῦν δὲ τὴν ἀμπελον σῦκα φέρειν ἐκ ἀξιῶμεν, ἐδὲ τὴν ἐλαίαν βότρυς· αὐτοὶ δὲ ἑαυτὰς, ἐκ μὴ καὶ τὰ τῶν πλεονασίων ἅμα καὶ τὰ τῶν λογίων, καὶ τὰ τῶν στρατευομένων καὶ τὰ τῶν φιλοσοφούντων, καὶ τὰ τῶν κολακευόντων καὶ τὰ τῶν παρρησιαζομένων, καὶ τὰ τῶν φειδομένων, καὶ τὰ τῶν δαπανώντων ἔχωμεν προτερήματα, συλοφανεῖμεν καὶ ἀχαριεῖμεν ἑαυτοῖς, καὶ καταφρονεῖμεν ὡς ἐνδεῶς καὶ ἀτελεῶς² βιούντων. πρὸς δὲ τῆτω, καὶ τὴν φύσιν ὀρώμεν ὑπομιμνήσκουσαν ἡμᾶς. ὡς γὰρ τῶν θηρίων ἑτέροις ἀφ' ἑτέραν παρεσκευάσασε τὴν τροφήν εἶναι, καὶ ἔ πάντα σαρκοφαγεῖν, ἢ σπερμολογεῖν, ἢ ῥιζωρυχεῖν ἐποίησεν, ἔτω τοῖς ἀνθρώποις ποικίλας πρὸς τὸν βίον ἀφορμὰς ἔδωκε,

Μηλοβότα τ' ἀρότα τ' ὀρνιθολόχω τε³,

B 3

καὶ

rationibus indagandis positum. v. Diog. Laërt. 5, 58. & Fabric. B. Gr. T. II. p. 311. Menedemus haud dubie est Cynicus ille, de quo Diog. Laërt. L. 6. c. 9.

¹ abest θέλοντες ab A. Mosq. 1. 2. Voss. Colleg. nov. Nec displicet W. id abesse.

² R. mavult ἐκ ἐυτελεῶς. Necessè est ita corrigere, nisi eundem sensum, quem habet ἐυτελεῶς, vulgatae subijcere placeat.

³ Sic cum Budaeo Xyl. ex ipso Pindaro & partim ex MS. legendum monuit & edidit, probavitque R. & dedi cum W. Extant Od. I. Isthm. v. 67. 68. & jam memorantur in lib. de Pyth. orac. Vol. IX. p. 288. Vulgo μηλόβοτατ' ἀρότα τ' ὀρνιθολόχω τε absque jot. subscr. In Ald. Bas. Rost. fuit insuper ὀρότατ'. In prima voce ed. W. retinet in textu & nota accentus male positos, haud dubie typhetarum vitio. Cum emendatiore lectione consentit partim C.

καὶ ὃν πόντος τρέφει. δεῖ δὴ τὸ πρόσφορον ἑαυτοῖς ἐλομένεος καὶ διακονήντας, ἔν τὰ τῶν ἄλλων καὶ μὴ τὸν Ἡσίωδον ἐλέγχειν ἐνδεέστερον εἰπόντα.

Καὶ κερამεὺς κερამεῖ ποτέει καὶ τέκλιονι τέκλιων ¹.
 ἔ γάρ μῖνονι τὰς ὁμοτέχνης καὶ τὰς ὁμοτρόπας ζήλο-
 τυπάντες, ἀλλὰ καὶ λογίως πλέσιοι, καὶ πλεσίως ἐνδο-
 ξοι, καὶ δικολόγοι σοφιστὰς, καὶ ναὶ μὰ Δία κωμωδὸς
 εὐήμερῶντας ἐν θεάτροις, καὶ ὄρχηστὰς, καὶ θεράπον-
 τας ἐν αὐλαῖς βασιλέων ἐλευθεροὶ καὶ εὐπατρίδαι κα-
 τατεθαμβημένοι καὶ μακκαρίζοντες, ἢ μετρίως λυπῶσιν
 αὐτὰς καὶ ταρατῆσιν.

XIV. Ὅτι δὲ ἕκαστος ἐν ἑαυτῷ τὰ τῆς εὐθυμίας
 καὶ τῆς δυσθυμίας ἔχει ταμεῖα, καὶ τὰς τῶν ἀγαθῶν
 καὶ κακῶν πύθας ἐκ ἐν Διὸς ἔδει ² κατακειμένεος, ἀλλ'
 ἐν τῇ ψυχῇ κειμένεος, αἱ διαφοραὶ τῶν παθῶν δηλῶ-
 σιν. οἱ μὲν γὰρ ἀνόητοι καὶ παρόντα τὰ χρηστὰ παρο-
 ρῶσι καὶ ἀμελῶσιν, ὑπὸ τῷ συντετάθαι πρὸς τὸ μέλ-
 λον αἰετὰς φροντίσιν. οἱ δὲ φρόνιμοι καὶ τὰ μηκέτ'
 ὄντα τῷ μνημονεύειν ἐναργῶς, ὄντα ποιῶσιν ἑαυτοῖς.
 τὸ γὰρ παρὸν τῷ ἐλαχίστῳ τῷ χρόνῳ μορίῳ θίγειν πα-
 ραχὸν, εἶτα τὴν αἰδήσιν ἐκφυγόν, ἐκείτι δοκεῖ πρὸς
 ἡμῶς ἔδὲ ἡμέτερον εἶναι τοῖς ἀνόητοις. ἀλλ' ὥσπερ ὁ
 ἐν ἄδῃ ³ ζωγραφέμενος χοινοτρόφος ὄνῃ τινὶ παρήσιν
 ἐπι-

¹ Opp. v. 25.

² Alluditor ad Hom. II. XXIX. 527. sqq.

³ Xyl. adnotat ad haec: „In aede Plutonis, Bodaens. Loquitur de Ocno, qui spartum torquebat, quod asellus arroderet. Prop. I. 4. Eleg. 3. v. 21. 22.“ (vide, quae adnotavit Burm. ad h. l.) „Meminit hujus picturae Plinius 35, 11. Sed ubi fuerit ea, non refert. Nam mihi illud ἐν ἄδῃ admodum suspectum est. Apud Pausaniam in Phocicis res eleganter describitur, & pictura apud Delphos Polycleti fuisse ea perhibetur. Apud Suidam tamen in ὄνῃ πίνα δις legitur de hac ipsa re ἐν ἄδῃ, ut mutare non libuerit quicquam. Apud Diodorum Sic. ultima libri I. bibl. pagina res non dissimilis perhibetur.“

ἐπιβοσκομένῳ καταναλίσκειν τὸ πλεόνεμον, ἔτω τῶν πολλῶν ἀναίδητος καὶ ἀχάριστος ὑπολαμβάνουσα λήθη καὶ κατανεμομένη, πρᾶξιν τε πᾶσαν ἀφανίζουσα καὶ κατόρθωμα καὶ χολὴν ἐπίχαριν καὶ συμπεριφορὰν καὶ ἀπόλαυσιν, ἐκ ἑᾶ τὸν βίον ἕνα γενέσθαι, συμπλεκομένων τοῖς παρῶσι τῶν παρῳχημένων· ἀλλ' ὥσπερ ἕτερον τὸν ἔχθρες ὄντα τῷ σήμερον, καὶ τὸν αὐριον ὁμοίως ἐ τὸν αὐτὸν τῷ σήμερον διαιρῶσα, πᾶν τὸ γενόμενον εὐθύς εἰς τὸ ἀγέννητον τῷ ἀμνημονεύτῳ καθίστησιν. οἱ μὲν γὰρ ἐν ταῖς χολαῖς τὰς αὐξήσεις ἀναιρῶντες ὡς τῆς ἐσίας ἐνδελεχῶς βρέσης, λόγῳ ποιῶσιν ἡμῶν ἕκαστον ἄλλον ἑαυτῶ καὶ ἄλλον. οἱ δὲ τῇ μνήμῃ τὰ πρότερα μὴ ἐγένοντες μὴδὲ ἀναλαμβάνοντες, ἀλλ' ὑπεκρεῖν ἑῶντες, ἔργῳ ποιῶσιν ἑαυτὰς καθ' ἡμέραν ἀποδεεῖς καὶ κενῆς, καὶ τῆς αὐριον ἐκκρεμαμένους, ὡς τῶν πέρυσι καὶ πρώην καὶ χθές, ἐ πρὸς αὐτὰς ἰ ὄντων, ἐδὲ ὅλως αὐτοῖς γενομένων.

XV. Καὶ τῷτο ἔν τὴν εὐθυμίαν ἐπιγαράσσει κῆκεῖνο μᾶλλον, ὅταν ὥσπερ αἱ μυῖαι τῶν λείων τόπων ἐν τοῖς κατόπτροις ἀπολιθαίνουσι, ταῖς δὲ τραχύτησι προσέχονται καὶ ταῖς ἀμυχαῖς· ἔτως ἄνθρωποι τῶν ἱλαρῶν καὶ προσηνῶν ἀπορρέουτες ἐμπλέκονται ταῖς τῶν ἀηδῶν ἀναμνήσεσι· μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἐν Ὀλύμπῳ τὰς καιθάρας λέγεσιν, εἰς τι χωρίον ἐμβάλλοντας², ὃ καλεῖται καιθαράλεθρον, ἐμβῆναι μὴ δυναμένους, ἀλλ' ἐκεῖ σρεφομένους καὶ κνηλῶντας ἐναποθνήσκειν, ἔτως εἰς τὴν τῶν καιῶν μνήμην ὑπορρέοντες ἀνευγεῖν μὴ θέλωσι³,
 B 4 μηδ'

1 Dedi sic, R. jubente — tanquam ad se non pervenerent — uti supra dictum fuit πρὸς ἡμᾶς, pro vulg. αὐτῶν. Recepit idem W. e Xyl.

2 Turn. V. Bong. ἐμβαιίνοντας.

3 Recepi θέλωσι cum W. e Turn. Bong. accedentibus C. Mosq. 1. 2. Colleg. Nov. Schott. Jannot. Jun. pro vulg. θέλοντες. At simul dandum fuit suprā ἐμπλέκοντα pro vulg. ἐμπλέκοντα, ut dependens a partic. ὅταν. R. voluit θέλωσι.

μηδ' ἀναπνεῦσαι. δεῖ δὲ, ὥσπερ ἐν πινακίῳ χρωμά-
των, ἐν τῇ ψυχῇ τῶν πραγμάτων τὰ Φαιδρὰ καὶ λαμ-
πρὰ προβάλλοντας, ἀποκρύπτειν τὰ σκυθρωπὰ καὶ πίο-
ζειν. ἐξαλείφαι γὰρ ἐκ ἑστὶ παντάπασιν ἐδ' ἀπαλλα-
γῆναι. παλίνοτος ¹ γὰρ ἀρμονίη νόσμη, ὥσπερ λύ-
ρης καὶ τόξου· καὶ τῶν ἀνθρώπινων καθαρὸν ἐδὲν, ἐδ' ἀμιγές. ἀλλ' ὥσπερ ἐν μεσοπῇ βαρεῖς Φθογγοὶ καὶ ὀξεῖς,
ἐν δὲ γραμματικῇ Φωνήεντα καὶ ἄΦωνα γράμματα· με-
σοικός δὲ καὶ γραμματικός, ἐχ' ὁ ἴτετρα δυσχεραίνων
καὶ ὑποφεύγων, ἀλλ' ὁ πᾶσι χρῆσθαι καὶ μιγνύει πρὸς
τὸ οἰκτεῖον ἐπιστάμενος· ἔτω καὶ τῶν πραγμάτων ἀντι-
σοικίας ἐχόντων, (ἐπεὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδην,

- Οὐκ ἂν ² γένοιτο χωρὶς ἐδὲ καὶ κακῆ,
'Ἄλλ' ἔστι τις σύγκρασις, ὡς' ἔχουσιν καλῶς)
ἔ δεῖ τοῖς ἐτέροις ἐξαδμεῖν, ἐδ' ἀπαγορεύειν· ἀλλ'
ὥσπερ ἀρμονικὰς ἀμβλύνοντας αἰεὶ τοῖς κρείττοσι τὰ χει-
ρονα, καὶ τὰ Φαῦλα τοῖς χρησοῖς ἐμπεριλαμβάνοντας,
ἐμμελὲς τὸ τῷ βίῳ μίγμα ποιεῖν καὶ οἰκτεῖον αὐτοῖς. Οὐ
γὰρ, ὡς ὁ Μένανδρος Φησιν,

Ἄπαντι δαίμων ἀνδρὶ συμπαράσαται
Εὐδύς γενομένη, μυσαγωγὸς τῷ βίῳ
'Ἀγαθὸς ³, —

ἀλλὰ

¹ Sic in Xyl. MS. annotatum fuit, & Xyl. multo concin-
nins censuit, dedique pro vulg. παλίντροπος, consentiente lo-
co in ipso Plut. lib. de Il. & Osir. c. 45. Vol. IX. pag. 166.
Necesse duxi, in hac voce consensum locorum restituere. Pro
ὥσπερ W. recepit ὅπως ex A. D. Mosq. 1. 2. Voss. aliisque
locis, hoc Heracliti dictum repetentibus, Cf. Plut. l. c. not. 1.
Cum recepta lectio ibi sit ὥσπερ, retinere id quoque hoc lo-
co placuit. Pro λύρης R. voluit λύρας, immemor sane diale-
cti, qua dictum hoc citari solet. Pro τόξου Bas. & Rost. τόξου,
quod Xyl. corrigendum monuit.

² Occurrunt haec quoque in lib. de aud. poet. Vol. VII.
p. 93. Vol. IX. p. 166.

³ Apud Clement. Alex. Στρομ. V. ubi hi versus repetun-
tur, pro συμπαράσαται legitur συμπαρίσταται, & post ἀγαθὸς
additur: κακὸν γὰρ δαίμων' εἰ νομισέον.

Ἐλλὰ μᾶλλον (ὡς Ἐμπεδοκλῆς) διτταί τινες ἕκασον ἡμῶν γενόμενον παραλαμβάνουσι καὶ κατέρχονται μοῖραι καὶ δαίμονες·

Ἐνθ' ἦσαν Χθονίη τε καὶ Ἥλιόπη ταυαῶπις,
 Δῆρις δ' αἱματόεσσα, καὶ Ἀρμονίη θεμερῶπις ¹,
 Καλλιῶ τ', Αἰχρῆ τε, Θόωσά τε, Δηναίη τε ²,
 Νημερτής τ' ἐρόεσσα, μελάγκαρπός τ' Ἀσάφεια.

XVI. Ὡς τε τῶν ἐκείσε σπέρματα τῶν παθῶν κνακωραμένα δεδεγμένης ἡμῶν τῆς γενέσεως, καὶ διὰ τῆτο πολλὴν ἀνωμαλίαν ἐχέσης, εὐχεταί μὲν ὁ νῦν ἔχων τὰ βελτίονα, προσδοκᾷ δὲ καὶ θάτερα· χρῆται δὲ ἀμφοτέροις, τὸ ἄγαν ἀφαιρῶν. ἔ γάρ μόνον ὁ τῆς αὐριον ἦκισα δέόμενος, ὡς Φησιν Ἐπίκερος, ἦδισα πρόσσει πρὸς τὴν αὐριον· ἀλλὰ καὶ πλετος εὐφραίνει, καὶ δόξα καὶ δύναμις καὶ ἀρχή, καὶ μάλιστα τὰς ἦκισα τᾶναντία ταρβέντας. ἢ γὰρ σφοδρὰ περὶ ἕκασον ἐπιθυμία, σφοδρότατον φόβον ἐμποιοῦσα τῆ μὴ παραμένειν, ἀθρητῆ τὴν χάριν ποιεῖ καὶ ἀβέβαιον, ὥσπερ Φλόγα καταπνεομένην. ἦ δὲ δίδωσι πρὸς τὴν τύχην ἰδέως καὶ ἀτρόμως εἰπεῖν ὁ λογισμός·

B 5

ἼΗδδ

¹ Sic R. legendum monuit, & favent correctioni Ald. Baf. Roff. ita quidem, ut culpa typhotetarum syllaba θε voci ἀρμονίη propius adhaereat — *harmonia amabilis* aut *venerabilis*. Cf. lib. de If. & Ofir. cap. 48. Vol. IX. pag. 170. not. 2. Bentl. quoque Epist. crit. ad Mill. p. 76. idem dandum censuit. Dedit quoque W. confirmantibus editionum jam distarum auctoritatem A. Voff. Colleg. nov. Vulgo ἡμερῶπις legitur, quod Steph. a Pol. sumtum invexerat.

² *tarditas, segnitias, cessatio*. Dedi sic e R. mente pro vulg. *δυναίη τε*. Finxit enim hic Empedocles vocabula numerum, quibus rerum vires descripsit oppositas sibi invicem. *Celeritati* ergo, quam Θόωσαν sermone suo appellavit, opposuit *Δηναίην*, quasi dicas *Cessatricem*. Hesych. δὴν, ἐπὶ πολλὸν χρόνον; δηναίον, πολυχρόνιον. Eandem correctionem W. e Bentl. probat.

Ἦδὺ μὲν ἄντι Φέρης, ὀλίγον δ' ἄχος ἢ ἀπολείπης ¹, τῶτον ἤδιστα ποιεῖ χρῆθαι τοῖς παρῶσι το θαρραλέου καὶ μὴ δεδῖος αὐτῶν τὴν ἀποβολὴν ὡς ἀφόρητον. ἔξεσι γὰρ τὴν Ἀναξαγόρα διάθεσιν, ἀφ' ἧς ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆ παιδὸς ἀνεψώνησεν. Ἦδειν θνητὸν γεννήσας, μὴ θαυμάζοντας μόνον, ἀλλὰ καὶ μιμημένας, ἐπιλέγειν ἐκάστω τῶν τυχηρῶν. Οἶδα τὸν πλεῖτον ἐφήμερον ἔχων καὶ ἐβέβαιον. Οἶδα τὴν ἀρχὴν ἀφελέθαι δυναμένους τὲς δεδακῖτας. Οἶδα τὴν γυναῖκα χρῆσθην, γυναῖκα δ' ἔσαν καὶ τὸν φίλον, ἄνθρωπον ὄντα, φύσει εὐμεγάβολον ζῶον, ὡς ὁ Πλάτων εἶπεν. αἱ γὰρ τοιαῦται παρασκευαί καὶ διαθέσεις, εἴαν τι συμβῆ τῶν ἀβελήτων μὲν, ἐκ ἀπροσδοκῆτων δέ, μὴ δεχόμεναι τό. Οὐκ ἄν ᾤμην καὶ τό. Ἄλλα ἠλπίζον ². καὶ τό. Ταῦτα ἐπροσεδόκων. οἶον ³ πηδήματα καρδίας καὶ σφυγμῶς ἀφαιρῶσι, καὶ ταχὺ πάλιν τὸ μανιώδες καὶ ταραττόμενον ἰδρύσθην. ὁ μὲν ἔν Καρνεάδης ἐπὶ πραγμάτων ⁴ μεγάλων ὑπερίμνησεν, ὅτι πᾶν καὶ ὄλον ἐσὶν εἰς λύπην

1 R. susp. ὑπολείπη in 2. pers. med. *si veitomanear, neque ad me pervenias, aut ἐπιλείπης, si desinas velut aqua mihi fluere. aut ad me defluere.*

2 Vulgo καὶ. Πολλὰ ἠλπίζον. Hinc R. adnotat, aut Plutarchum omisisse alterum membrum hujus velut proverbii, ὀλίγον δ' ἔλαβον, *multa sperabam, pauca accipi*; aut leg. ἄλλα ἠλπ. quod etiam Salmasius scripsisse addit. Dedi hoc, addito τὸ. Idem, ut verissimam lectionem, recepit W. a Mez.

3 R. susp. οἶα, *quales & quantas cordis palpitaciones adiunt.*

4 Restitui πραγμάτων pro γραμμάτων, quod sola in R. vitiose extat. Hoc errore inductus vertit Kaltw. *Karneades hat die in aller Absicht wichtige Bemerkung gemacht, & notam subjungit: „So habe ich geglaubt, die Worte ἐπι μεγάλων γραμμ. übersezen zu müssen, die von Nyscheler übergegangen, und von Riccard dans les affaires importantes gegeben werden. Ich halte sie für eine sprüchwörtliche Redensart, die ungefähr den Sinn hat, wie das Deutsche: Es verdiene mit goldenen Buchstaben geschrieben zu werden.“*

πην καὶ ἄθυμίαν τὸ ἀπροσδόκητον. ἡ γὰρ Μακεδόνων βασιλεία τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας πολλοσημόριον ἦν· ἀλλὰ Περσεύς μὲν ἀποβαλὼν Μακεδονίαν, αὐτὸς τε κατεθρήνηε τὸν ἑαυτῷ δαίμονα, καὶ πᾶσιν ἐδόκει δυστυχέστατος ἀνθρώπων γεγονέναι καὶ βαρυποτυμώτατος. ὁ δὲ τότε κρατήσας Αἰμύλιος, ἐτέρῳ παραδίδας τὴν ὁμῆ τε γῆς καὶ θαλάττης ἄρχεσαν δύναμιν, ἐσεφάνετο καὶ ἔθυσεν, εὐδαιμονιζόμενος εἰκότως. ἔτος μὲν γὰρ ἦδει λαμβάνων ἀρχὴν ἀποδοθησομένην, ἐκεῖνος δὲ ἀπέβαλε μὴ προσδοκίσας. εὖ δὲ καὶ ὁ ποιητὴς ¹ οἷόν ἐστι τὸ παρὰ προσδοκίαν ἐδίδαξεν. ὁ γὰρ Ὀδυσσεύς τῷ μὲν κυνὸς θανόντος ἐξεδάκρυσε, τῇ δὲ γυναικὶ υλαιάσῃ παρκαθήμενος, ἐδὲν ἔπαθε τοιῶτον. ἐνταῦθα μὲν γὰρ ἀφίκο τῶ λογισμῶ τὸ πάθος ὑποχείριον ἔχων, καὶ προκατειλημμένον· εἰς δ' ἐκεῖνο ², μὴ προσδοκίσας, ἀλλ' ἐξαίφνης, (διὸ τὸ παράδοξον ³) ἐνέπεσε.

XVII. Καθόλα δ' ἐπεὶ ⁴ τῶν ἀβελήτων τὰ μὲν φύσει τὸ λυπᾶν καὶ βαρύνον ἐπιφέρει, τὰ δὲ πλείεα δόξῃ δυσχεραίνειν ἐπιζόμεθα καὶ μανθάνομεν, ἐν ἄχρηστον ἐστὶ πρὸς ταῦτα μὲν ἔχειν αἰετὸ τῷ Μενάνδρῳ πρόχειρον·

Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν, (Φησὶν ⁵) ἂν μὴ προσποιῆ.
τί

¹ Hom. Odyss. XVII, 304. XIX, 209.

² Dedit sic e R. mente pro vulg. ἐκεῖνον.

³ Glossam esse censeo, quae uncis inclusi. W. quoque eadem aut, ut glossam, delenda censet, aut aliud vitium latere suspicatur.

⁴ Ald. Bas. Xyl. Rost. D. Mosq. 1. 2. Voss. Colleg. nov. habent ἐπι, quod R. restitui voluit — *in rebus extra nostrae voluntatis facultatem positis*. At praestare censeo cum W. ἐπι ad nexum sententiae commodius struendum. Dedit id Steph. ex Pol. & Jannot. non dissentientibus A. & C. Eo autem retento necesse fuit deleri καὶ, quod ante ἐν ἄχρ. vulgo legitur.

⁵ Vulgo Φησὶν in seqq. datur post ἐστὶ. At nullo modo ibi locum

τί γὰρ πρὸς σέ ἐσὶ ¹, ἂν μῆτε σαρκὸς ἀπῆται, μῆτε ψυχῆς, οἷόν ἐστι δυσγένεια πατρὸς, ἢ μοιχεία γυναικὸς, ἢ τεφάνε τινὸς ἢ προεδρίας ἀφαιρέσις, ἃν ἔκωλύεται καὶ μὴ ² παρόντων ἀνδρῶκος καὶ τὸ σῶμα βέλτιστα διακειμένον ἔχειν καὶ τὴν ψυχὴν. πρὸς δὲ τὰ φύσει δοκῶντα λυπεῖν, οἷα νόσοι καὶ πόνοι, καὶ θάνατοι φίλων καὶ τέκνων, ἐκεῖνο τὸ Εὐριπίδειον.

Οἴμοι· τί δ' οἴμοι; θνητὰ τοι πεπόνθαμεν.

ἕδεις γὰρ ἔτω τῆ παθητικῆ καταφερομένη καὶ ὀλιθυβουτος ἀντιλαμβάνεται λόγος, ὡς ὁ τῆς κοινῆς καὶ φυσικῆς ἀνάγκης ἀνάμνησιν ποιῶν, ἢ διὰ τὸ σῶμα μεμιγμένος ὁ ἀνδρῶκος, μόνην ταύτην τῇ τύχῃ λαβὴν δίδωσιν, ἐν δὲ τοῖς κυριωτάτοις καὶ μεγίστοις ἀσφαλῆς ἔσηκεν. ὁ Δημήτριος τὴν Μεγαρέων πόλιν καταλαβὼν, ἤράτησε τὸν Στίλπωνα, μὴ τι τῶν ἐκεῖνε διήρπασαι· καὶ ὁ Στίλπων ἔφη· μηδένα εἶδον ³ τὰμὰ φέροντα. καὶ τοῦτον τῆς τύχης πάντα τὰλλα λεηλατήσης καὶ περιαιρέμενης, ἔχομέν τι τοῖτον ἐν ἑαυτοῖς,

Οἷον κ' ἔτε φέροισεν Ἀχαιοὶ, ἔτ' ἂν ἄγοισεν ⁴.

ὁ δὲ

locum habere potest, quo per negligentiam librarii, fortassis similitudine syllabarum sequentium ἂν μὴ inducti, translataum fuisse videtur. Quare non dubitavi, verbis Menandri id inferere, licet non contradicens, si alii melius id abesse censeant.

¹ W. adnotat, Xylandrum haec ut Menandrea accipere & vertere, ipse putans cum Benti. esse Plutarchi verba. Fallitur W. In impresso quidem textu Xyl. versionis duo versus priori adhaerent, quasi iidem essent Menandrei. In adnott. autem bene monet Xyl. „Menandri verba non sunt haec (scilicet quid enim &c.) & φησὶν, inquit (quod nimirum vulgo h. l. legitur) illud suspectum.“

² In Ald. Bas. Rost. desunt voculae καὶ μὴ. Eas Xyl. e MS. inferendas monuit.

³ Vulgo ἰδεῖν. Quare R. mavult aut ἤδεν, νοῦν, aut εἶδον, ἰδὶ, addens, dari hoc in Ald. & Bas. At falsum est. In omnibus perspicue legitur ἰδεῖν. Recepi εἶδον cum W. & Turn. adficiente Mez.

⁴ Hom. II. V. 484. In Bas. & Rost. ἔτ' ἄγοισεν. Hinc Xyl. de emendando hoc versu e MS. vel potius ex ipso Hom. monet.

ὄθεν ἔδει παντάπασιν ἐπιλαπειῶν ἐδὲ καταβάλλειν τὴν φύσιν, ὡς μηδὲν ἰχυρὸν μηδὲ μόνιμον μηδὲ ὑπὲρ τὴν τύχην ἔχουσαν· ἀλλὰ τέναυτιον, εἰδότες, ὅτι μικρὸν ἐστὶ μέρος τῆ ἀνθρώπου τὸ σαθρὸν καὶ τὸ ἐπίκηρον, ᾧ δέχεται τὴν τύχην, τῆς δὲ βελτίονος μερίδος αὐτοὶ κρατῶμεν, ἐν ἧ τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν ἰδρυνθέντα, δόξαι τε χρῆσθαι καὶ μαθήματα, καὶ λόγοι τελευτῶντες εἰς ἀρετὴν, ἀναφαίρετον ἔχουσι τὴν ἐσίαν καὶ ἀδιάφορον, ἀητήτες πρὸς τὸ μέλλον εἶναι καὶ παρβαλέας, καὶ πρὸς τὴν τύχην λέγοντας, ἃ Σωκράτης δοκῶν πρὸς τὰς κατηγόρας Ἄνουτον καὶ Μέλιτον λέγειν, πρὸς τὰς δικαστὰς ἐλεγεν, ὡς ἀποκρίσθαι μὲν Ἄνυτος καὶ Μέλιτος δύνανται, βλάψαι δὲ ἔδυναυται. καὶ γὰρ ἡ τύχη δύναται νόσῳ περιβαλεῖν, ἀφελῆσαι χρήματα, διαβαλεῖν πρὸς δῆμον ἢ τύραννον· κακὸν δὲ καὶ δεῖλόν, καὶ ταπεινόφρονα καὶ ἀγενεῖ καὶ φθονερὸν ἔδυναυται ποιῆσαι τὸν ἀγαθὸν καὶ ἀνδρώδη, καὶ μεγαλόψυχον, ἐδὲ παρελῆσαι τὴν διάθεσιν, ἧς αἰεὶ παρέσης, πλέον ἢ κυβερνήτης πρὸς θάλατταν ὄφελός ἐστι πρὸς τὸν βίον. κυβερνήτη γὰρ ἔτε νῦμα πραῦναι τραχὺ καὶ πνεῦμα δυνατὸν ἐστὶν, ἔτε ὄπη βέλεται δεομένῳ λιμένος τυχεῖν ἔτε παρβαλέως καὶ ἀτρόμως ὑπομεῖναι τὸ συμβαῖνον· ἀλλ' ἕως ἐκ ἀπέγνωκε τῇ τέχνῃ χρῶμενος, Φεύγει, μάλα λαίφος ὑποσολίσας, ἔτε ἐνέρτερον ἢ ἰσὸν ἐρεβώδεος ἐκ θαλάττης ὑπέρχη, τρέμων κἀδηται καὶ παλλόμενος. ἡ δὲ

1 Ald. Bas. Rost. ἕως pro ἔτε. Vox ἐνέρτερος R. non probat, addens tamen, forte bene habere, & significare *extremam mali partem*. Idem deinde mavult ὑπέρχη, ἢ τρέμων κἀδηται, verba haec Plutarchi esse monens, non poetæ — *quam diu mali partem infimam tenere potest super fluctus eminentem, fugit quanta potest celeritate, conuictis velis, non autem desiderat iremens & metu artius conquassatus*. W. adnotat, nisi quid exciderit, se legere *εἰ δὲ* — θαλάττης μὲν ὑπέρχη. Kaltw. cum Xyl. locum hunc e poetæ quodam desumptum esse censet, forte ex Asclepiade, cujus paulo infra fit mentio, de quo v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 576.

δὲ τῷ¹ Φρονίμῳ διάθεσις τοῖς τε σωματικοῖς παρέχει γαλήνην, ἐπὶ πλείστον ἐκλύσσει τὰς τῶν νόσων κατασκευάς, ἐγγρατεῖα καὶ διαίτη σώφρονι καὶ μετρίοις πόνοις· καὶ τις ἐξωθεν ἀρχὴ πάθος ὡσπερ διαδρομὴ γένηται σπιλάδος. εὐσταλεῖ καὶ κέφη κεραία παρήνευγεν, ὡς Φησὶν Ἀσιληπιάδης· παραλόγως δὲ τινος καὶ μεγάλα καταλαβόντος καὶ κρατήσαντος, ἐγγύς ὁ λιμὴν· καὶ πάρεσιν ἀποιήξασθαι τῷ σώματος, ὡσπερ ἐφοκίει μὴ γέγοντος.

XVIII. Τὸν μὲν γὰρ ἀνόητον ὁ τῷ θανάτῳ φόβος, ἔχῃ ὁ τῷ ζῆν πόθος ἐκκρέμασθαι τῷ σώματος ποιεῖ, περιπεπλεγμένον, ὡσπερ τὸν Ὀδυσσεά, τῷ ἐρινεῷ, δεδομῶτα τὴν χάρυβδι ὑποκειμένην,

Ἐνθ' ἔτε μίμνειν ἀνεμος, ἔτε πλεῖν ἔχῃ².

καὶ πρὸς ταῦτα δυσαρέσως, καὶ πρὸς ἐκεῖνα περιδεῶς ἔχοντα. ὁ δὲ τὴν τῆς ψυχῆς φύσιν ἀμωσγέπως ἐπινοῶν³, καὶ τὴν εἰς τὸ βέλτιον αὐτῆς, ἢ μηθεὶν κάκιον, ἐν τῇ τελευτῇ μεταβολὴν ἐπιλογιζόμενος, ἔμικρον ἔχει τῆς πρὸς τὸν βίον εὐθυμίας ἐφόδιον, τὴν πρὸς τὸν θάνατον ἀφοβίαν. ὧ γὰρ ἐξέσι τῆς μὲν ἀρετῆς⁴ καὶ οἰκείας μερίδος ἐπικρατήσεως, ἠδέως ζῆν, τῶν δὲ ἄλλοτριῶν καὶ παρὰ φύσιν ὑπερβυλλόντων ἀδεῶς ἀπελθεῖν εἰπόντα·

Δύσει με ὁ δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω⁵.

τί ἂν τέτῳ χαλεπὸν ἢ δύσκολον ἢ ταραχῶδες ἐμπίπῃ ἐπινοήσασθαι; ὁ γὰρ εἰπὼν⁶, Προκατείλημμαί σε, ὦ τύχη, καὶ πάσαν τὴν σὴν ἀφῆρημαι παρείσδυσιν, ἔμοχλοῖς, ἐδὲ κλεισίην, ἐδὲ τείχεσιν ἐθάρρουνεν ἑαυτὸν,

ἀλλὰ

¹ R. mavult ἢδε ἢ τῷ Φρ. haec est sapientis ratio.

² Hom. Odysf. II, 432.

³ Lubentissime recepi, quod W. dedit ex D. Vulgo ἐπινοῶν.

⁴ R. mavult ἀρετῆς, partis optabilis & cuique convenientis.

⁵ Ex Bacch. Eurip. 498. cf. Horat. Epist. I, 16. 78. sq.

⁶ Ald. Baf. Roff. ὁ γὰρ εἰπὼν.

ἀλλὰ δόγμασι καὶ λόγοις, ὧν πᾶσι μέτεσι τοῖς βελομέ-
νοις. καὶ δεῖ μηδὲν ἀπογινώσκειν, μηδ' ἐπίσειν τῶν
ἔτω λεγομένων, ἀλλὰ θαυμάζοντα καὶ ζηλῶντα καὶ συν-
ενθεσιῶντα, πείραν ἅμα λαμβάνειν ἑαυτῶ, καὶ κατα-
νόησιν ἐν τοῖς ἐλάττωσι πρὸς τὰ μείζονα, μὴ Φεύγοντα,
μηδὲ ἀπωθῶντα τῆς ψυχῆς τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν, μη-
δὲ διαδιδράσκοντα, τάχα ¹ δὲ ἐδὲν ἔσαι δυσχερέτερον.
ἀνίαν ² γὰρ ἐμποιεῖ καὶ μαλακίαν ἀγύμνασεν ἢ περὶ τὸ
ῥᾶσον ἀεὶ διατριβεσσα καὶ πρὸς τὸ ἡδίστον ἐκ τῶν ἀβελή-
των ἀναχωρῶσα γλυκυθυμία τῆς ψυχῆς. ἢ δὲ καὶ νό-
σε καὶ πόνος καὶ Φυγῆς μελετῶσα Φαντασίαν ὑφίσταται
καὶ προσβιαζομένη τῷ λογισμῷ πρὸς ἕκαστον, εὐρήσει
πολύ τὸ κατεψευσμένον καὶ διάκεινον καὶ σαθρὸν ἐν
τοῖς δοκῆσι χαλεποῖς καὶ Φοβεροῖς, ὡς ὁ κατ' ἕκαστον
ἀποδείκνυσι λόγος.

XIX. Καίτοι πολλοὶ καὶ τὸ τῷ Μένανδρῳ πε-
Φρίκασιν·

Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα, τῶν ἔπεισομαι,
ἄγνωστος ὅσον ἐστὶ πρὸς ἀλυπίαν ἀγαθόν, τὸ μελετᾶν
καὶ δύνασθαι πρὸς τὴν τύχην ἀνεωγῶσι τοῖς ὄμμασιν ἀν-
τιβλέπειν, καὶ μὴ ποιεῖν ἐν αὐτῷ τὰς Φαντασίας ἀτρι-
πῆς καὶ ἀπαλᾶς, ὡσπερ ἐνσικιατραφέμενον πολλαῖς ἐλ-
πίσιν ὑπεικέσασαι ἀεὶ καὶ πρὸς μηδὲν ἀντιτεινέσασαι. ἐκεί-
νο μέντοι καὶ πρὸς τὸν Μένανδρον ἔχομεν εἰπεῖν·

Οὐκ

¹ Corruptus locus, W. judice. Cum eo probandum cen-
seo, quod Mez. corrigit διαδιδράσκοντα εἰς τὸ, τάχα δὲ — ne-
que nos convertere ad istud dictum: forte nil hac re diffi-
cilius. R. susp. deesse aliquid post δυσχερέτερον, e. c. ἐν τοῖς
ἀβελήτοις γυμνάσειν — forsitan quoque non valde mo-
lestum erit sese in casibus extra nostram optionem positis ex-
ercere.

² Xyl. & Mez. malunt ἄνοιαν. Prior quidem tolerari posse
putat vulgatam, cum molesta quoque sit satietas rerum sua-
vium. R. susp. ἀτονίαν, debilitatem. Utrumque, W. judi-
ce, praeferat vulgato.

Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα, τὰτ' ἔπεισομαι,
 ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα, Τῆτο ἔποιήσω, ἔψεύσομαι,
 ἔραδιεργήσω, ἐκ ἀποσερήσω, ἐκ ἐπιβελεύσω. τῆτο γὰρ
 ἐφ' ἡμῖν κείμενον, ἔμικρόν, ἀλλὰ μέγα πρὸς εὐθυ-
 μίαν πάρεσιν. ὥσπερ αὖ τᾶναυτίον

Ἡ σύνεσις, ὅτι σύννοια δειν' εἰργασμένος¹,
 οἶον ἔλκος ἐν σαρκί, τῇ ψυχῇ τὴν μεταμέλειαν, αἰ-
 μάσσασαν ἀεὶ καὶ νόσσησαν, ἐναπολείπει. τὰς μὲν γὰρ
 ἄλλας ἀναιρεῖ λύπας ὁ λόγος· τὴν δὲ μετάνοιαν αὐτὸς
 ἐργάζεται δακνομένης² σὺν αἰχρῶν τῆς ψυχῆς, καὶ
 κολαζομένης, ὕφ' αὐτῆς. ὡς γὰρ οἱ ῥιγῶντες ἠπιάλοις³
 καὶ πυρετοῖς διακνόμενοι τῶν ταῦτα παχόντων ἔξωθεν
 ὑπὸ καύματος ἢ κρύου μᾶλλον ἐνοχλῶνται καὶ κίκου
 ἔχασιν, ἔτως ἐλαφροτέρας ἔχει τὰ τυχηρὰ τὰς λύπας
 ὥσπερ ἔξωθεν ἐπιφερομένας. τὸ δὲ,

Οὐ τις ἐμοὶ τῶν ἄλλος⁴ ἐπαίτιος, ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς,
 ἐπιθρηνέμενον τοῖς ἀμαρτανομένοις ἔνδοθεν ἐξ αὐτῆ,
 βαρύτερον ποιεῖ τῷ αἰχρῶ τὸ ἀλγεινόν. ὄθεν ἔτε οἰ-
 κία πολυτελής, ἔτε χρυσία πληθός, ἔτε ἀξίωμα γέ-
 νας,

¹ Eurip. Orest. 389. Ex eodem dedi δειν' cum W. adsen-
 tiente Mosq. 1. pro vulg. δεινά. Ad σύννοια R. subaudiendum
 monet ἐμαυτῶ, quod pronomen in hac ditione omitti solet.

² Sic, & deinde κολαζομένης dedi e R. mente. Idem W.
 recepit ex D. pro vulg. δακνομένην — κολαζομένην. Recte
 hic ipse observat, vulgatam deberi Stephano, bonam lectionem
 non integram recipienti. Nam Ald. Bas. Xyl. Rost. nec non
 Mosq. 1. 2. Voss. Colleg. nov. item Stob. p. 192. habent qui-
 dem accus. partic. at omisso τῆς ψυχῆς.

³ Vulgo ῥιγῶντες, ἢ ἠπιάλοις. R. hoc ἢ, aut prorsus de-
 lendum censuit, aut post ἠπιάλοις collocandum. Prius obser-
 vavi. W. quoque delevit cum Mosq. 1. 2. — ἠπιάλος est fe-
 bris cum rigore & frigore atque tremore conjuncta, & opponi-
 tur τῷ πυρετῶ, qui est calor febrilis, aut febris solummodo
 calida.

⁴ Sic in MS. legi, Xyl. testatur, & probat e metro hexa-
 metri, dedique, accedentibus ex parte Turn. & Bong. e quibus
 enotatur ἄ τις ἐμοὶ ἄλλος.

ινος, ὅτε μέγεθος ἀρχῆς, ἔ λόγος χάρις, ἔ δεινότης
 εὐδίαυ παρέχει βίω καὶ γαλήνην τοσαύτην, ὅσην ψυχὴ
 καθαρύουσα πραγμάτων καὶ βελευμάτων πονηρῶν, καὶ
 τὴν τῷ βίῃ πηγὴν τὸ ἦθος ἀτάραχον ἔχουσα καὶ ἀμίαν-
 τον· ἂφ' ἧς αἱ καλαὶ πράξεις ῥέουσαι¹, καὶ τὴν ἐνέρ-
 γειαν ἐνθεσιώδη καὶ ἡλαρὸν μετὰ τῷ μέγα φρονεῖν ἔχου-
 σι, καὶ τὴν μνήμην ἡδίονα καὶ βεβαιωτέραν τῆς Πιν-
 δαρικῆς γηροτρόφου ἐλπίδος. ἔ γὰρ αἱ μὲν λιβανωτρι-
 δες² (ὡς ἔλεγε Καρνεάδης) κἄν ἀποκεινωθῶσι, τὴν
 εὐωδίαν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀναφέρουσι· ἐν δὲ τῇ ψυ-
 χῇ τῷ νέῳ ἔχοντος αἱ καλαὶ πράξεις ἐκ³ αἰεὶ κεχα-
 ρισμένην καὶ πρόσφατον ἐναπολείπουσι τὴν ἐπίνοιαν, ὅφ'
 ἧς τὸ χαῖρον ἀρδεται καὶ τέθηλε, καὶ καταφρονεῖ τῶν
 ὀδυρομένων καὶ λοιδορέντων τὸν βίον, ὡς τινα κακῶν
 χώραν, ἢ φυγαδικὸν τόπον ἐνταῦθα ταῖς ψυχαῖς ἀπο-
 δεδειγμένον.

XX. Ἄγαμαι δὲ καὶ τῷ⁴ Διογένης, ὅς τὸν ἐν Λα-
 κεδάιμονι ξένον ὁρῶν παρασκευαζόμενον εἰς ἑορτὴν τινα
 καὶ φιλοτιμώμενον· Ἄνηρ δὲ (εἶπεν) ἀγαθὸς ἔ πᾶσαν
 ἡμέραν ἑορτὴν ἡγεῖται; καὶ πάνυ γε λαμπρὰν, εἰ σω-
 φρονῶμεν. ἱερὸν μὲν γὰρ ἀγιώτατον ὁ νόσμος ἐστὶ, καὶ
 θεοπρεπέστατον· εἰς δὲ τῶτον ὁ ἀνδρωπος εἰτάγεται διὰ
 τῆς γενέσεως, ἔ χειροκμήτων ἐδὲ ἀκινήτων ἀγαλμάτων
 θεατῆς, ἀλλ' οἷα νῦν θεῖος αἰδοῦντὰ νοητῶν μιμήματα,
 Φησὶν

¹ Ald. Bas. Rost. ῥέουσι.

² Xyl. se non intelligere fatetur λιβανωτρίδας ἐκκενωθείσας, easque habet suspectas. R. docente, λιβανωτρίδες sunt sacculi, aut pyxides aromatum, in quibus thus, myrrha & alia suaveolentia sita aliquamdiu & reposita fuerunt.

³ R. hoc ἐκ expungendum censet. Aut hoc fieri necesse est, si sententia Plutarchi sibi constet, aut retento ἐκ in fine periodi per interrogandi signum distinguui.

⁴ R. mavult τὸ Διογένης, scil. ῥῆμα, aut si servetur vulgata, pro seq. ὡς legendum censet ὅτι. Ald. Bas. Rost. omitunt præcedens καί.

Φησὶν ὁ Πλάτων, ἔμφυτον ¹ ἀρχὴν ζωῆς ἔχοντα καὶ κινήσεως ἔφηνεν, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἄστρα καὶ ποταμούς νεόν ὕδωρ ἐξίμεντας ἀεὶ, καὶ γῆν φυτοῖς τε καὶ ζώοις τροφὰς ἀναπέμπουσαν. ὦν τὸν βίον ² μύησιν ὄντα καὶ τελετὴν τελειοτάτην, εὐθυμίας ³ δεῖ μεσθὺ εἶναι καὶ γῆθους· ἔχ ὥσπερ οἱ πολλοὶ Κρόνια καὶ Διογύσια καὶ Παναθήναια καὶ τοιαύτας ἄλλας ἡμέρας περιμένουσαι, ἴν' ἠθῶσι καὶ ἀναπνεύσωσιν ⁴ ὠνητὸν γέλωτα, μίμοις καὶ ὀρχησαῖς μισθὰς τελέσαντες. εἴτα ἐκεῖ μὲν εὐφημοὶ ⁵ κατ'ἡμέτερα κοσμίως· εἰδείς γὰρ ὀδύρεται μύμενος, ἐδὲ θρηνεῖ Πύθια θεώμενος, ἢ πίνων ⁶ ἐν Κρονίοις. ἄς δὲ ὁ θεὸς ἑορτὰς ἡμῖν χορηγεῖ καὶ μουσικῶν, καταειχύνουσαι, ἐν ὀδυρμοῖς τὰ πολλὰ καὶ βαρυσυμλαῖς καὶ μερίμναις ἐπιπόνους διατρίβοντες. καὶ τῶν μὲν ὀργάνων χαίρουσι τοῖς ἐπιτερπέεσσι ἡχῶσι, καὶ τῶν ὀρνέων τοῖς ἕθεσσι, καὶ τὰ παίζοντα καὶ σκιρτῶντα τῶν

¹ Turn. Bong. ἔμφυχον.

² R. susp. ὦν ὑπολαμβάνοντα τὸν βίον, quorum initiamentum esse hanc vitam opiniet nos existimare, eaque fretos persuasione hilares esse. Addit tamen, se nondum satis intelligere distinctionem ὦν μύησιν, cum vita non sit initiamentum solis & astrorum & fluviorum aliarumque rerum naturalium, & ὦν nequeat ad aliud, quam ad deos, redire. Hinc aliquid excidisse suspicatur.

³ Mosq. 2. Colleg. Nov. Collat. Muret. Schott. Mez. nec non Turn. & Bong. εὐθυμίας, quod aliis huc reponendum videbatur, ob proxime sequens εὐφημοὶ. W. vulgatam non vult mutare. Ald. dubitanter εὐθυμίας.

⁴ W. haud probat hanc vocem, nec ei codd. satisfaciunt. D. ἀναπέμπουσι; Colleg. Nov. ἀνασπείσωσι. Melius ei videtur corrigere ἀναπνεύσωσιν, ὠνητῆ γέλωτος μίμοις κ. ὁ. μ. τ.

⁵ Cum W. restitui hanc vocem ex Ald. Bas. Xyl. Rost. Mosq. 1. 2. Voss. Colleg. Nov. Mez. Nec dubium est, quin sententiae magis congruat, quam εὐθυμοὶ, quod vulgo ex Steph. legitur.

⁶ Cum W. sic dedi e Bas. Xyl. Rost. pro vulg. πειῶν. Voluit idem R. aut πειῆ, vel πειῶ, esuris.

τῶν ζῶων, ἠδέως ὀρῶσι· καὶ τὸναντίου ὠρυομένοις καὶ βρυχομένοις καὶ σκυθροπάξουσιν ἀνιῶνται· τὸν δὲ ἑαυτῶν βίον, ἡμειδῆ καὶ κατηφῆ καὶ τοῖς ἀτερπεσάτοις πάθουσι καὶ πράγμασι καὶ φροντίσι μηδὲν πέρασ ἐχέσαις, πιεζόμενον αἰεὶ καὶ συνθλιβόμενον ὀρῶντες, ἐχ ὅπως αὐτοὶ ¹ ἑαυτοῖς ἀναπνοὴν τινα καὶ ῥασιῶνην πορίζουσιν· πόθεν ²; ἀλλ' ἐδὲ ἐτέρων παρακαλέντων προσδέχονται λόγον, ᾧ χρώμενοι, καὶ τοῖς παρῆσιν ἀμέμπως συνοίσασι, καὶ τῶν γεγονότων εὐχαρίσως μνημονεύσασι, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἴλεω τὴν ἐλπίδα καὶ Φαιδρᾶν ἔχοντες, ἀδεῶς καὶ ἀνυπόπως προσάξουσιν ³.

¹ Ald. Bas. Rost. ὀρῶντες, αὐτοὶ absque ἐχ ὅπως, quas voces Xyl. e MS. dedit.

² Vulgo πορίζαν, ἐκ ἔχουσιν, ποθεν. Ald. Bas. Rost. πορίζαν ποθεν; Xyl. e MS. legendum monuit πορίζουσιν. R. sic legit: ἐκ ἔχουσιν, πόθεν? nequeunt ὧ qui tandem queant? Ego fecutus sum w. ita dantem ex D.

³ Mez. πράξασι.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑΣ.

Τὰ παλαιὰ τῶν Διοσκέρων ἀφιδρύματα οἱ ἱ Σπαρ-
 τῶν δόκανα καλῶσι· ἐσι δὲ δύο ξύλα παράλλη-
 λα δυσὶ πλαγίοις ἐπεξευγμένα, καὶ δοκεῖ τῷ Φιλαδέλ-
 Φῳ τῶν Θεῶν οἰκεῖον εἶναι τῷ ἀναδήματος τὸ κοινὸν
 καὶ ἀδιαίρετον. ἔγω δὲ καὶ αὐτὸς ὑμῖν, ὦ Νιγρίνι καὶ
 Κύντε, τὸ σύγγραμμα τῆτο περὶ Φιλαδελφίας ἀνατίθη-
 μι, κοινὸν ἀξίοις ἔσι δῶρον. ἐφ' ἧ γὰρ προτρέπεται,
 ταῦτα πράττοντες ἤδη, μαρτυρεῖσθαι μᾶλλον ἢ πικρα-
 λείσθαι δόξετε. καὶ τὸ χαῖρον ὑμῶν ἐφ' οἷς κατορθῶ-
 τε, ποιήσει τῇ κρίσει τὴν ἐπιμονὴν βεβαιοτέραν, ὡς-
 περ ἐν χρηστοῖς καὶ Φιλοκόλοισι Θεαταῖς εὐημερέντων.
 Ἀρίσταρχος μὲν ἔν, ὁ Θεοδέμῃς ἂ πατήρ, ἐπισιῶπλαν
 τὸ πλήθος τῶν σοφιστῶν, ἔλεγε πάλαι μὲν ἐπ' αὐτῶν σο-
 φιστῶν μόλις γενέσθαι, τότε δὲ μὴ βραδίως ἀν' ἰδιώτας
 τοσάτους εὐρεθῆναι. ἐγὼ δὲ ὄρω κατ' ἡμᾶς τὴν Φιλ-
 αδελφίαν ἔγω σπάνιον ἔσαν, ὡς τὴν μισαδελφίαν ἐπὶ
 τῶν παλαιῶν, ἧς γε τὰ Φανέντα παραδείγματα, τρα-
 γωδίας καὶ Θεάτροις ὁ βίος ἐξέδωκε, διὰ τὸ παράδο-
 ξον· οἱ δὲ νῦν ἄνθρωποι πάντες ὄσαν ἐντυγχάνουσα
 χρηστοῖς ἀδελφοῖς, θαυμάζουσιν ἐδὲν ἡγῆον, ἢ τὰς Μο-
 λιονίδας ἢ ἐκεῖνες, συμφθεῖς τοῖς σώμασι γεγονέναι δο-
 κῆντας· καὶ τὸ χρῆσθαι κοινῶς τοῖς πατρώοις χρήμα-
 σι καὶ φίλοις καὶ δέλοις, ἔτως ἄπιστον ἡγῆνται καὶ τε-
 ραταῖδες, ὡς τὸ χρῆσθαι μίαν ψυχὴν δυσὶν σωματῶν χερ-
 σὶ καὶ ποσὶ καὶ ὀφθαλμοῖς.

II.

1 abest οἱ ab Ald. & Bas.

2 Quis ille fit Aristarchus Theodoti, & num in iis, & quisnam eorum, quos Fabric. T. VII. B. Gr. p. 72. recenset claros Aristarchos, se non nosse monet R.

3 Apollodor. Bibl. L. II. c. 7. Eustath. in Iliad. XI, 749.

II. Καίτοι τὸ παράδειγμα τῆς χρήσεως τῶν ἀδελφῶν, ἡ φύσις ἔμαρταν ἐδῆκεν, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ σώματι τὰ πλεῖστα τῶν ἀναγκαίων διτλὰ καὶ ἀδελφὰ καὶ δίδυμα μηχανησαμένη, χεῖρας, πόδας, ὄμματα, ὦτα, ῥίνας, ἐδίδαξεν, ὅτι ταῦτα πάντα σωτηρίας ἕνεκα καὶ συμπράξεως κοινῆς, ἔ διαφορᾶς καὶ μάχης, ἔτω διέσκησεν· αὐτὰς τε τὰς χεῖρας εἰς πολλὰς καὶ ἀνίσχουσαι δακτύλους χρίσασα, πάντων ὀργάνων ἐμμελέεστατα καὶ τεχνικώτατα παρέχευεν, ὥστε Ἀναξαγόραν τὸν παλαιὸν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν αἰτίαν τίθεσθαι τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας καὶ συνέσεως. ἀλλὰ τότε μὲν ἔοικεν ἀληθῆς εἶναι τέκναντιον. ἔ γὰρ ὅτι χεῖρας ἔχεν ἄνθρωπος, σοφώτατον· ἀλλ' ὅτι φύσει λογικὸν ἦν καὶ τεχνικὸν, ὀργάνων φύσει τοιούτων ἔτυχεν. ἐκεῖνο δὲ παντὶ δῆλον, ὡς ἀπὸ σπέρματος ἑνὸς καὶ μιᾶς ἀρχῆς ἡ φύσις ἀδελφῆς δύο καὶ τρεῖς καὶ πλείονας ἐποίησεν, ἔ πρὸς διαφορὰν καὶ ἀντίταξιν, ἀλλ' ὅπως χωρὶς ὄντες, ἀλλήλοις μᾶλλον συνεργῶσιν. οἱ γὰρ δὴ τρισώματοι καὶ ἑνατουτάχαιρες, εἴπερ ἐγένοντο, συμφυεῖς ὄντες πᾶσι τοῖς μέρεσιν, ἔθεν ἐκείνος αὐτῶν ἑδὲ χωρὶς ἐδύναυτο ποιεῖν· ὁ τοῖς ἀδελφοῖς ὑπάρχει, καὶ μένει καὶ ἀποδημεῖν ἄμα, καὶ πολιτεύεσθαι, καὶ γεωργεῖν δυναμένοις δι' ἀλλήλων· ἄνπερ ἦν ἡ φύσις ἐδωκεν εὐνοίας καὶ συμφωνίας ἀρχὴν φυλάττωσιν. εἰ δὲ μὴ, ποδῶν ἔθεν (οἶμαι) διόσασιν ἀλλήλους ὑποσκελιζούτων, καὶ δακτύλων ἐμπλεουμένων καὶ διασρεφομένων παρὰ φύσιν ὑπ' ἀλλήλων. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἐν ταυτῷ σώματι μιᾶς κοινωνῆντα φύσεως καὶ τροφῆς τὰ ὑγρά καὶ ξηρὰ, καὶ ψυχρὰ καὶ θερμὰ, τῇ ὁμοιοῖα καὶ συμφωνίᾳ τὴν ἀρίστην καὶ ἡδύστην κρᾶσιν ἐμποιεῖ καὶ ἀρμενίαν, ἧς χωρὶς ἔτε πλεῖστε Φασὶν ἔτε τὰς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς εἶναι τινα χάριν καὶ ὄνησιν· ἂν δὲ πλεονεξία καὶ εἰσισις αὐτοῖς ἐγγένηται, διέφθειρεν αἰχίσια καὶ συνέχευε τὸ ζῶον· ἔτως ἀδελφῶν ὁμοφροσύνη καὶ γένος καὶ οἰ-

μος ὑγιαίνει καὶ τέθληε, καὶ Φίλοι καὶ συνήθεις, ὡσπερ ἐμμελῆς χορὸς, ἔθεν ἔτε πρᾶσσαν ἐναντίον, ἔτε λέγουσιν, ἔτε ¹ Φρονῶσιν·

Ἐν δὲ διχοσασίῃ, καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς οἰκέτης διάβολος, ἡ κόλαξ παρενδὺς θυραῖος, ἡ πολίτης βάσκανος. ὡς γὰρ αἱ νόσοι τοῖς σώμασι μὴ προσιεμένοις τὸ οἰκεῖον, πολλῶν ἐμποῖσιν ἀτόπων καὶ βλαβερῶν ὀρέξεις· ἔτως ἡ πρὸς τὸ συγγενές διαβολὴ καὶ ὑφώρασις, ὁμιλίαις ἐπάγεται Φαύλας καὶ πονηρὰς εἰς τὸ ἑλλιπὲς ἔξωθεν ἐπιρρῆσας.

III. Ὁ μὲν ἐν Ἀρκαδικῶς μάντις ² ἀναγκαίως πόδα ξύλινον προσεποιήσατο, καθ' Ἡρόδοτον, τῷ οἰκείῳ σερηθείς· ἀδελφὸς δὲ πολεμῶν ἀδελφῶν, καὶ κλιόμενος ὀφειεῖον ³ ἐξ ἀγορᾶς ἢ παλαίστρας ἐταῖρον, ἔθεν ἔοικεν ἄλλο ποιεῖν ἢ σάκκινον καὶ συμφυῆς ἐκασίως ἀποκόψας μέρος, ἀλλότριον προστίθεσθαι καὶ προσαρμότειν. αὐτὴ γὰρ ἡ προσδεχομένη καὶ ζητῶσα Φιλίαν καὶ ὁμιλίαν χρεῖα, διδάσκει τὸ συγγενές τιμῶν καὶ περιέπειν καὶ διαφυλάττειν, ὡς ἀφίλος καὶ ἀμίλιος καὶ μονοτρόπας ζῆν μὴ δυναμένους, μηδὲ πεφυκότας. ὅθεν ὁ Μένανδρος ὀρθῶς·

Οὐκ ἐκ πότων καὶ τῆς καθ' ἡμέραν τρυφῆς
Ζητᾶμεν ᾧ πιεῦσομεν τὰ τῷ βίῃ, (Φησί)
Πάτερ· ἔ περιτλὸν οἶετ' ἐξευρημέναι ⁴
Ἄγαθὸν ἕκαστος, εἰ ἔχῃ φίλον σκίον.

σκιά!

¹ Dando sic secutus sum W. ἔτε ex A. recipientem pro vulg. ἦ.

² R. notat, significati Hegesistratum, qui Mardonio ad Plataeas vates adfuerit, ab Herodot. autem IX, 36. non Arcas factus, sed Eleus.

³ W. notante, Schott. ὄφειον. Paulo post D. μέλος pro μέρος.

⁴ Bas. & περιτλὸν οἶσι τ'. Xyl. MS. & περὶ αὐτὸν οἶσι τ'. Xyl. conjecerat οἶετ' pro οἶεται, putat, ut sit sententia, eum, qui vel umbram amici adeptus sit, existimare, se non inani bono ditatum. Ad hoc Menandreum alluditur quoque in lib. de amic. mult. Vol. VII. p. 287. E Steph. prodiit vulgata.

σκιαί γάρ εἰσιν οὕτως, αἱ πολλαὶ Φιλίαι καὶ μιμήματα καὶ εἰδῶλα τῆς πρώτης ἐκείνης, ἢ παισί τε πρὸς γονεῖς ἢ Φύσις, ἀδελφοῖς τε πρὸς ἀδελφὸς ἐμπεποίηκε, κἀκείνην ὁ μὴ σεβόμενος μηδὲ τιμῶν, ἄρα τίνα ¹ πίσει εὐνοίας τοῖς ἄλλοτρίοις δίδωσιν; ἢ ποῖός τις ἐστὶ τὸν ἐταῖρον ἐν Φιλοφροσύναις καὶ γράμμασιν ἀδελφὸν προσαγορεύων, τῷ δ' ἀδελφῷ μηδὲ τὴν αὐτὴν ὁδὸν οἴομενος δεῖν βαδίζειν; ὡς γὰρ εἰκόνα κοσμεῖν ἀδελφῶ, τὸ δὲ σῶμα τύπειν καὶ ἀκρωτηριάζειν μανικόν, ἕτως τένομα σέβεσθαι καὶ τιμᾶν ἐν ἑτέροις, αὐτὸν δὲ μισεῖν καὶ Φεύγειν, ἔχ' ὑγιαίνοντός ἐστιν, ἐδ' ἐν ᾧ πάποτε τὴν Φύσιν, ὡς ἀγνώτατον καὶ μέγιστον ἱερὸν ², λαβόντος.

IV. Οἶδα γὰρ ἐμαυτὸν ἐν Ῥώμῃ δυεῖν ἀδελφῶν ἀναδεχόμενον δίαιταν, ὧν ἄτερος ἐδόκει Φιλοσοφεῖν· ἦν δὲ, ὡς εἴποιεν, ἔ μόνον ἀδελφὸς ἀλλὰ καὶ Φιλόσοφος ψευδεπίγραφος καὶ ψευδώνυμος· ἐμὲ γὰρ ἀξίῃντος αὐτὸν ἕως ἀδελφῷ καὶ ιδίῳτῃ Φιλόσοφου προσφέρεσθαι· Ταῦτα (εἶπεν) ὡς πρὸς ιδίῳτην ἀληθῶς· ἐγὼ δὲ ἔ σεμνὸν ἐδέε μὲγα ποιῆσαι τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν μορίων γεγενῆσθαι. Σὺ μὲν (εἶπεν ἐγὼ) δῆλος εἶ μηδὲ τὸ ἐκ μορίων ³ γεγενῆσθαι, μέγα καὶ σεμνὸν ἠγάμενος. ἀλλ' οἴγε πάντες ἄλλοι, εἰ καὶ μὴ φρονῶσιν ἕτως, λέγασθαι γὰρ καὶ ἔδασθαι, ὡς γινεῖσθαι τιμὴν μετὰ θεῶς πρώτην καὶ μεγίστην ἢ τε Φύσις, ὃ τε τὴν Φύσιν σώζων νόμος ἀπέδωκε· καὶ ἐκ ἔστιν ὅτι μᾶλλον ἀνθρώποι κεχαρισμένοι θεοῖς δρῶσιν, ἢ τοιεῦσιν αὐτῶν καὶ τροφεῦσιν παλαιῶς ἐπὶ νέαις ⁴ δανειθείσας χάριτας εὐμενῶς καὶ προθύμως ἐκλίνοντες. ἐδ' αὖ πάλιν μείζων ἐπίδειξις ἀθέε

C 4

γέ-

¹ Sic dando secutus sum W. τίνα recipientem ex D. pro vulg. τίνι.

² E. codice, cujus nomen reticetur, affertur lectio τῶν ἱερῶν.

³ Vulgo τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν μορίων, quod Steph. ex Schott. recepit. De levi τῶν αὐτῶν cum W. auctoritate Ald. Baf. Xyl. A. C. D. Mosq. 1. 2.

⁴ Baf. νέας; Xyl. e. MS. corrigendum monuit.

γένονε τῆς περὶ γονεῖς ὀλιγαρίας καὶ πλημμελείας. διὸ τὰς μὲν ἄλλας κακῶς ποιεῖν ἀπειρήται· μητρὶ δ' αὐτῆ καὶ πατρὶ τὸ μὴ παρέχειν ἑαυτὰς ὀραύτας ἀεὶ καὶ λέγοντας ἀφ' ὧν εὐφρανεῦνται, κἄν μὴ προῆ τὸ λυπεῖν, ἀνόσιον ἠγνεῦται καὶ ἄθεσμον. τίς ἔν ἐσι παρὰ παίδων γονεῦσιν ἢ πρῶξις ἢ χάρις ἢ διάθεσις μᾶλλον εὐφρανεῖν δυναμένη, τῆς πρὸς ἀδελφὸν εὐνοίας¹ βεβαίαις καὶ Φιλίας;

V. Καὶ τῆτό γε ῥῆδιόν ἐσιν ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων καταμαθεῖν. ὅπε γὰρ οἰκότριβα τιμώμενον ὑπὸ πατρὸς ἢ μητρὸς υἱοὶ προσηλακίζοντες, καὶ φυτῶν καὶ χαρίων οἷς ἔχαιρον ἀμελεῦντες, ἀνιῶσιν αὐτὰς, καὶ κύων τις² οἰκογενῆς παρορώμενος καὶ ἵππος ἀπλεται Φιλοσόρων καὶ Φιλοτίμων γερόντων, ἄχθονται δὲ τοῖς παισὶν ἀκροάματα καὶ θεάματα καὶ ἀθλητὰς, ἔς³ ἐθαύμαζον αὐτοὶ, διασύρῃσι καὶ καταφρονῶσιν· ἦπε μετρίως ἔχουσιν υἱοῖς διαφερομένοις καὶ μισῶσιν ἀλλήλους καὶ κακῶς λέγουσι, καὶ πρὸς ἔργα καὶ πράξεις ἀντιταττομένοις ἀεὶ, καὶ καταλυομένοις⁴ ὑπ' ἀλλήλων; ἢ ἂν εἴποι τις ἐκὼν τὸναντίον ἐρῶντες ἀλλήλων καὶ Φιλεῦντες ἀδελφοί, καὶ ὅσον ἢ φύσις τοῖς σώμασι διέσησεν, ἐπὶ ταυτὸ τοῖς πάθεσι καὶ τοῖς πράγμασι ἀποδιδόντες⁵, καὶ λόγους κοινὰς καὶ διατριβὰς ἅμα καὶ παιδιὰς μετ' ἀλλήλων ἔχοντες, ἠδέϊαν καὶ μακαρίαν παρεσκευάκασι γηροτρόφον τοῖς γενεῦσι τὴν Φιλαδελφίαν. ἔτε γὰρ Φιλόλογος πατὴρ ἔτως, ἔτε Φιλότιμος, ἔτε Φιλοχρήματος γέγονεν, ὡς Φιλότεινος· διὸ τὰς υἱὲς ἔτε λέγοντας ἔτε πλατῶντας ἔτε ἄρχοντας ἠδέως ἔτως ὡς Φιλεῦντας ἀλλήλους

1 V. εὐνοίον; Turn. εὐνοία.

2 Ald. Bas. κύων τις.

3 Dedi ἔς e R. mente pro vulg. ἔσας.

4 Ald. Bas. καταλυομένοις. Xyl. e scripto correxit. Turn.

V. Bong. καταβαλλομένοις.

5 W. susp. ἐπιδιδόντες, vel potius ἀποιέοντες.

λήλας ὀρώσιν. Ἀπολλωνίδα ¹ ἔν τῆν Κυζικηνῆν, Εὐ-
 μενῆς δὲ τῆ βασιλέως μητέρα, καὶ τριῶν ἄλλων, Ἀγ-
 τάλα καὶ Φιλεταίρα καὶ Ἀθηναία, λέγασσι μακκαρίζειν
 ἑαυτὴν αἰεὶ καὶ τοῖς θεοῖς χάριν ἔχειν, ἔ διὰ τὸν πλῆ-
 τον, εὐδὲ διὰ τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλ' ὅτι τὰς τρεῖς υἱὸς
 ἑώρα τὸν πρεσβύτατον δορυφορῶντας, κακκείνον ἔν μέ-
 σοις αὐτοῖς δόρατα καὶ ξίφη φορῶσιν ἀδεῶς διακτώμενον-
 ὥσπερ αὖ τέναντιόν, Ἀρταξέρξης ² αἰθόμενος Ὡχον
 τὸν υἱὸν ἐπιβεβελευνότητα τοῖς ἀδελφοῖς, ἀδυμήσας ἀπέ-
 θανε. Χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν, ὡς Εὐριπίδης
 εἶρηκεν, ὅτιτες, χαλεπώταται τοῖς γονεῦσιν αὐτοῖς εἰ-
 σιν. ὁ γὰρ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ καὶ βαρυνόμε-
 νος, ἔ δύναται μὴ τὸν γεννήσαντα μέμφεσθαι καὶ τὴν
 ἑκεῖσαν.

VI. Ὁ μὲν ἔν Πεισιδάρατος ἐπιγαμῶν ἔν ἡλικίᾳ
 ἔσι ³ τοῖς υἱοῖς, ἔφη, καλῆς καὶ ἀγαθῆς ἐκείνης εἶναι,
 ἡγάμενος ἔτι πλειόνων ἐδέλειν τοιῶτων πατὴρ γενέσθαι.
 χρῆστοὶ δὲ καὶ δίκαιοι παῖδες, ἔ μόνον διὰ τὰς γονεῖς
 ἀγαπήσασσι μᾶλλον ἀλλήλας, ἀλλὰ καὶ τὰς γονεῖς δι'
 ἀλλήλας. ἔτως αἰεὶ καὶ φρονῶντες καὶ λέγοντες, ὅτι
 τοῖς γενεῦσιν ἀντὶ πολλῶν χάριν ὀφείλοντες, μάλιχα
 διὰ τὰς ἀδελφῆς ὀφείλεσιν. ὡς τῆτο δὴ κῆμῶτων ἀ-
 πάντων τιμιώτατον καὶ ἡδισον ἔχοντες παρ' αὐτῶν. εὔ
 γέ τοι καὶ Ὅμηρος πεποίηκε Τηλέμαχον ἔν συμφορᾷ
 τὸ ἀνάδελφον τιθόμενον ⁴.

C 5

Ὡδε

1 R. mavult Ἀπολλωνιάδα e Polybio.

2 Haud dubitavi recipere, quod, ipsa historia jubente, le-
 gendum monuerunt Palmer. Exerc. p. 223. Kaltw. & W. Vul-
 go nimirum legitur Ἐέρξης. At neque senior Xerxes neque ju-
 nior filium habuit Ochum. Cf. Plut. in vit. Artax. c. 30.
 Vol. V.

3 Ald. Bas. ἐπὶ γάμων ἐνηλίκους ἔσι. Xyl. dandum monuit
 ἐπιγαμῶν. Dedit id Steph. nec non seq. ἔν ἡλικίᾳ.

4 Hom. Odyss. XVI. 117. Ald. & Bas. vitiose τὸν ἀδελ-
 φὸν pro τὸ ἀνάδελφον.

Ὡδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μένωσε Κρονίων.

ὁ δὲ Ἡσίοδος ¹ ἐκ εὖ παραινεῖ μενογενῆ παῖδα τῶν πατέρων ἐπίκληρον εἶναι, καὶ ταῦτα τῶν μεσῶν γεγονῶς μαθητῆς, ὡς ὁμῶς δι' εὐνοίαν ἀεὶ καὶ Φιλαδελφίαν ἔσας, ἔτως ὠνόμαζον μέσας. πρὸς μὲν ἔν γονεῖς ἢ Φιλαδελφία τοιῶτόν ἐστιν, ὡς τὸ Φιλεῖν ἀδελφόν, εὐθὺς ἀπόδειξιν εἶναι τῆ καὶ τὸν πατέρα Φιλεῖν καὶ τὴν μητέρα· πρὸς δὲ παῖδας αὐτῆ, δίδαγμα καὶ παράδειγμα Φιλαδελφίας, οἷον ἐξέν ἄλλο· καὶ τέναντιον αὐτὸν πάλιν πονηρόν, ὡς περ ἐξ ἀντιγράφε πατρώε, τὴν μισαδελφίαν ἀναλαμβάνουσιν. ὁ γὰρ ἐν δίκαις καὶ ἔσσεσι καὶ ἀγῶσι πρὸς ἀδελφὸς ἐγγεγηρακῶς, εἴτα τὰς υἱὰς ὁμοιοεῖν παρακαλῶν,

Ἄλλων ἰατρός, αὐτὸς ἔλιεσι βρύων,
ἀθετῆ ποιεῖ τοῖς ἔργοις τὸν λόγον. εἰ γὰρ ὁ Θηβαῖος
Ἐτεουιλῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν εἰρηκῶς ².

Ἄσρων ἂν ἐλθοιμ' αἰθέρος πρὸς ἀντολάς,
Καὶ γῆς ἔνερθεν, δυνατὸς ἂν δράσειν τάδε,
Τὴν τῶν θεῶν μεγίστην ὡς ἔχειν τυραννίδα·
τοῖς αὐτῆ πάλιν παρεκελεύετο τέκνοις,

Ἰσότητα τιμῶν ³, ἢ φίλος ἀεὶ φίλοις,

Πόλεις τε πόλεσι, συμμάχους τε συμμάχοις

Συν-

¹ Or. & d. 374. & deinde Theogon. v. 22. sqq.

² Eurip. Phoeniss. v. 514. sqq. ed. Brunck. Inde reposui ἄσρων ἂν ἐλθοιμ' αἰθέρος pro vulg. ἄσρων ἀνέλθοιμ' ἡλία. „Sic, adnotat Brunckius, apud Stobaeum legitur, & in scripto codice, & in Floril. Grotii p. 181. Lectio optima est.“ W. quoque dedit ἂν ἐλθοιμ' e Jannot. & Mosq. — ἡλία, monet idem, omnes habere ipsius libros, ut edita Euripidis exempla, ad quae etiam D. correctus sit, veteri lectione erasa: legendum autem αἰθέρος e Stobaeo, ut monuerit Valckenar. ad Phoen 507. R. voluit ἡδίων, libenter. Legitur porro ibid. δράσαι pro δράσαν, & abest artic. τῶν, quem R. quoque delendum censuit.

³ Eurip. ibid. v. 545. sqq. ed. Brunck. Sunt autem haec Jocastae.

Συνδεῖ· τὸ γὰρ ἴσον μόνιμον ¹ ἀνθρώποις ἔφυ,
 τίς ἐκ ἂν αὐτῆ κατεφρόνησε; ποῖος δ' ἂν ἦν ὁ Ατρεὺς,
 εἰ τοιαῦτα δειπνίσας τὸν ἀδελφόν, ἐγνωμολόγει πρὸς
 τὰς παῖδας·

Φίλων γε μέντοι χρῆσις ἢ πρὸς αἵματος,
 Μόνη κακῆ ῥέοντος ² ὠφελεῖν Φιλεῖ.

VII. Διὸ καὶ γονέων κακὴν γηροτρόφον ἔσαν,
 καὶ κακίονα παιδοτρόφον τέκνων, ἐκκαθαίρειν προσήκει
 τὴνμισαδελφίαν. ἔσι δὲ καὶ πρὸς πολίτας διάβολος
 καὶ κατήγορος· οἶονται γὰρ ἐκ ἂν ἐκ τοσσησδε συντρο-
 φίας καὶ συνηθείας καὶ οἰκειότητος, ἐχθρὸς καὶ πολε-
 μίαις γενέσθαι, μὴ πολλὰ καὶ πονηρὰ συνειδότας ἀλλή-
 λους. μεγάλαι γὰρ κίτται μεγάλην διαλύσειν εὐνοίαν καὶ
 Φιλίαν· ὅθεν εἰδὲ ῥαδίως αὐτοῖς ἐνδέχονται διαλύσεις·
 ὡσπερ γὰρ τὰ συμπαγένητα, καὶ χαλάσῃ τὸ ἐχένοπλον,
 ἐνδέχεται πάλιν δεθῆναι καὶ συνελθεῖν· συμφυσῆς δὲ
 σώματος ῥαγέντος ἢ χιθόντος, ἔργον ἔσι κόλλησιν εὐ-
 ρεῖν καὶ σύμφυσιν· ἔτως αἱ μὲν ὑπὸ χρείας συνημμέ-
 ναι Φιλίαι καὶ διακῶσιν, ἔ χαλεπῶς αὐτοῖς ἀναλαμβάνου-
 νται ³. ἀδελφοὶ δὲ τῆ κατὰ φύσιν ἐκπεσόντες, ἔτσι
 ῥαδίως συνέρχονται· καὶ συνέλθωσι, ῥυπαρὴν καὶ ὑπο-
 πλον ἔλῃν αἱ διαλύσεις ἐφέλιμονται. πᾶσα μὲν ἔν ἐχ-
 θρα πρὸς ἀνθρώπου ἀνθρώπου μετὰ τῶν μέλιτα λυπέν-
 των ἐνδυσμένη παθῶν, Φιλονεικίας, ὀργῆς, Φθόρας,
 μνησικακίας, ὀδυνηρόν ἔσι καὶ ταραχῶδες· ἢ δὲ πρὸς
 ἀδελφόν, ὡ θυσιῶν τε κοινωνεῖν ἀνάγκη, καὶ ἱερῶν πα-
 τρώων, ὁμόταφόν τε γενέσθαι, καίπε σύνοικον ἢ γείτο-
 να χωρίων, ἐν ὄμμασιν ἔχει τὸ λυπηρόν, ὑπομιμνήσκει-
 σα

¹ Xyl. praefert μόνιμον ἰσθιονί, quae valgo in Euripide extat, νόμιμον, cum disputetur, quae imperia sint durabilia.

² Xyl. mavult παρρόντος.

³ Vulgo ἀναλαμβάνουσιν. Recepi, quod Xyl. e MS. probavit, ουσι supra scripto. R. aut idem dandum censuit, aut deesse post αὐτοῖς monuit ἔγνωσιν, vel ἑαυτάς.

σα καθ' ἡμέραν τῆς ἀνοίας καὶ παραφροσύνης, δι' ἣν τὸ ἡδίστον πρόσωπον καὶ συγγενέστατον εἶδος ¹, συνδρωπότατον, ἢ τε προσφιλῆς ἐκ νέων Φωνὴ καὶ συνήθης, ἀκῆσαι φοβερωτάτη γέγονε. πολλὰς δὲ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν ὄραντες οἰκία μᾶ τε χρωμένους καὶ τραπέζῃ καὶ χωρίοις ἀνεμήτοις καὶ ἀνδραπόδοις, αὐτοὶ καὶ φίλος διήρηται καὶ ξένος, ἐχθρὰ πάντα τὰ προσφιλῆ τοῖς ἀδελφοῖς νομίζοντες· καὶ ταῦτα, πᾶσιν ἐν μέσῳ λογίζεσθαι παρόντος, ὅτι λήισοί μὲν τε φίλοι ² καὶ συμπόται, κῆτοι δὲ κηδεσάει καὶ συνήθεις, τῶν πρώτων ὡσπερ ὄπλων ἢ ὀργάνων διαφθαρέντων. ἀδελφῆ δὲ ἀντίησις ἐκ ἔστιν, ὡσπερ ἐδὲ χειρὸς ἀφαιρεθείσης, ἐδὲ ὄψεως ἐκκοπίσης. ἀλλ' ὀρθῶς ἢ Περσίς ³ εἶπεν, ἀντί τῶν τέκνων ἐλομένη σῶσαι τὸν ἀδελφόν, ὅτι παῖδας μὲν ἑτέρας κῆσασθαι δύναιτ' ἄν, ἀδελφὸς δὲ ἄλλος αὐτῇ, γονέων μὴ ὄντων, ἐκ αὐ γένοιτο.

VIII. Τί δῆτα χρὴ ποιεῖν (Φαίη τις ἄν) ὅταν Φαῦλος ἀδελφὸς γένοιτο; πρῶτον ἐκεῖνο μνημονεύειν, ὅτι παντὸς ἀπῆται γένος Φιλίας ἢ Φαυλότης, καὶ, κατὰ τὸν Σοφοκλέα,

Τὰ πλεῖστα Φωρῶν, αἰχρὰ Φωράσεις βροτῶν.
 ἔτε γὰρ τὸ συγγενικόν, ἔτε τὸ ἐταιρικόν, ἔτε τὸ ἐρωτικόν εἰλικρινές καὶ ἀπαθές καὶ καθαρὸν ἐστὶν εὐρεῖν παύσας. ὁ μὲν ἔν Δίκων μικρὰν γυναῖκα γήμας, εἶφη, τὰ ἐλάχισα δεῖν αἰρεῖσθαι τῶν κακῶν· ἀδελφῆς δὲ σωφρόνως παραινέσειεν ἄν τις, τὰ οἰκειότατα τῶν κακῶν ὑπομένειν μᾶλλον, ἢ πειρᾶσθαι τῶν ἀλλοτριῶν. τῆτο γὰρ ἀνέγκλητον, ὡς ἀναγκαῖον, ἐκεῖνο δὲ ψευδόν, ὡς αὐθαί-

¹ Basf. εἰδείη. Xyl. MS. βλέπεται, εἰδείη supra a correctore allito. R. inde efficiendum censet ἰδεῖν, quod respondeat sequenti ἀκῆσαι.

² Alluditur ad Hom. II. IX. 406. sqq.

³ Uxor Intaphernis, quae marito & filiis fratrem praetulit, Historia est apud Herodot. III, 118.

κὺθαίρετον. ἔ γὰρ ὁ συμπότης, ἐδὲ ὁ συνέφηβος, ἐδὲ ὁ ξένος

Αἰδῶς ἀχαλνεύτοισιν ἐξευῆλαι πέδαις.

αλλ' ὁ σύναιμος καὶ σύντροφος, καὶ ὁμοπάτωρ καὶ ὁμομήτωρ, ὧ καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ¹ εἰκός ἐστιν ἐπιχαρεῖν ἕνια, καὶ παρῆκειν λέγοντα πρὸς ἀδελφὸν ἐξ-αμαρτάνοντα.

Τῆνεκά σ' ἔ δύναμαι προλιπεῖν δύσημον ἔοντα, καὶ Φαῦλον καὶ ἀνόητον, μὴ καὶ λάθω τι πατρῶον, ἢ μητρῶον, ἐνεσαγμένον ἀπὸ σπέρματος νόσημα χαλεπῶς καὶ πικρῶς τῷ μισεῖν ἐν σοὶ κολάζων. Τὰς μὲν γὰρ ἄλλοτρίας (ὡς ἔλεγε Θεόφραστος) ἔ φιλεῖντα δεῖ κρῖνειν, ἀλλὰ κρῖναντα, φιλεῖν ὅπερ δὲ ἡ Φύσις ἡγεμονίαν τῇ κρίσει πρὸς εὐνοίαν ἔ δίδωσιν, ἐδ' ἀναμένει τὸν θρυλλέμενον τῶν ἄλλων μέδιμνον, ἀλλὰ συγγεγέννηκε τὴν ἀρχὴν τῆς Φιλίας, ἐνταῦθα δεῖ μὴ πικρὸς εἶναι, μηδὲ ἀκριβεῖς τῶν ἀμαρτημάτων ἐξεταστὴς. νυνὶ δὲ τί ἂν λέγοις, εἰ ξένων ἀνθρώπων καὶ ἄλλοτρίων ἐκ πότε τι-νὸς ἢ παιδιᾶς ἢ παλαιστρας προσφθαρέντων ² ἀμαρτήματα βραδίας ἔνοιαι φέροντες καὶ ἠδόμενοι, δύσκολοι καὶ ἀπαραίτητοι πρὸς τὰς ἀδελφὰς εἰσιν; ὅπερ καὶ κύνας χαλεπὰς καὶ ἵπκας, πολλοὶ δὲ λύγας, αἰλέρας, πιθήκας, λέοντας τρέφοντες καὶ ἀγαπῶντες, ἀδελφῶν ἐχθρομένεσσι ὄργας, ἢ χυνοῖας, ἢ Φιλοτιμίας; ἕτεροι δὲ παλλακίσι καὶ πόρνοις οἰκίας καὶ ἀγρὰς καταγρῆκοντες, ὑπὲρ οἰκοπέδε καὶ γωνίας πρὸς ἀδελφὰς διαμονομαχῶ-σιν; εἴτα τῷ μισαδέλφω μισοπουηρίαν ὄνομα θάμενοι, περινοσῶσιν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τὴν κακίαν προβαλλόμενοι καὶ

¹ Sic e scripto legit Xyl. & dedi, R. probante, pro vulg. τὴν ἀρετὴν, cum W. adnotante, consentire cod. D. e quo cum eodem recepi deinde λέγοντα pro vulg. λήγοντι. Voces πρὸς ἀδελφὸν ἐξ-αμαρτ. intittitias censet W. Versus, qui sequitur, est ex Hom. Odyss. XIII, 331.

² Codex, eujus nomen reticetur, προσφαινόντων.

καὶ λοιδορῶντες, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις μὴ δυσχεραίνοντες, ἀλλὰ χρώμενοι πολλῇ καὶ συνόντες.

IX. Ταυτὶ μὲν ἐν ἔσω προοίμια τῆς λόγου παντός. ἀρχὴν δὲ τῆς διδασκαλίας, μὴ τὴν νέμησιν τῶν πατρῶων, ὡσπερ ἕτεροι, λάβωμεν, ἀλλὰ τὴν ἐτι ζώντων ἀμαρτανομένην τῶν γονέων ἀμιλλαν καὶ ζήλοτυπίαν. οἱ μὲν γὰρ ἔφοροι, τῆς Ἀγησιλάου τῶν ἀποδεικνυμένων ἀεὶ γερόντων ἐκάστω βῆν ἀριεῖον πέμποντος, ἐζημίωσαν αὐτὸν, αἰτίαν ὑπειπόντες, ὅτι τὰς κοινὰς ἰδίους κῆῶται δημαγωγῶν καὶ χαριζόμενος· οὗ δὲ ἂν τις παραινέσειε θεραπεύσειν γονεῖς, μὴ κῆῶμενον ἐκυτῶ μόνῳ, μηδ' εἰς ἑαυτὸν ἀποσρέφοντα τὴν εὐνοίαν· ὡς τρόπῳ πολλοὶ καταδημαγωγῶσι τὰς ἀδελφούς, εὐπρεπῆ πρόφασιν, ἢ δικαίαν δὲ, τῆς πλεονεξίας ταύτης ἔχοντες. τὸ γὰρ μέγιστον τῶν πατρῶων καὶ κἀλλιστον ἀποσερῶσιν αὐτὰς, τὴν εὐνοίαν, ἀνελευθέρως καὶ πανέργως ὑποτρέχοντες, ἐν καιρῷ ταῖς ἐκείνων ἀχολίαις καὶ ἀγνοίαις ἐπιτιθέμενοι, καὶ μάλιστα παρέχοντες εὐκλίους καὶ κατηνός αὐτὰς καὶ σωφρονας, ἐν οἷς ἐκείνους ἀμαρτάνοντας ἢ δοκῶντας¹ ὀρῶσι. δεῖ δὲ τὲναντίον, ὅπερ μὲν ὄργῃ, συνεδέχεσθαι καὶ συνυποδύεσθαι, κατὰπερ τῷ συνεργεῖν ποιεῖντα καφώτερον², ὑπεργίαις δὲ καὶ χάρισι συνεισποιεῖν ἀμωσγέπως τὸν ἀδελφόν· ἐλλείποντος δὲ περ καιρὸν ἢ πρᾶξιν ἐτέραν, τὴν³ Φύσιν αἰτιᾶσθαι, ὡς μᾶλλον πρὸς ἄλλα χρησιμωτέραν καὶ σεμνοτέραν⁴ ἔσαν. εἰ δ' ἔχει καὶ τὸ τῆς Ἀγαμέμνονος, ὡς

Οὗτ' ὄνῳ⁵ εἴκων, ἔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,

ἌΑ

¹ Subandi ἀμαρτάνειν. R.

² R. susp. καφώτεραν, ut redeat ad ὄργῃ.

³ Xyl. susp. leg. ἢ τὴν Φ. Sic quoque vertit: *vel aliam occupationem ejus praescribendo vel naturam ad alias res aptiorem.*

⁴ R. haec vox est suspecta. Eo monente, sententia flagitat ἐτοιμοτέραν aut προθυμοτέραν.

⁵ Iliad. X. 121. sqq. Agamemnon loquitur de fratre Menelao.

Ἄλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἔμην ποτιδεγμένος ὄρμην,
καί μοι τῆτο παραδὲς τὸ καθήκον. ἠδέως δὲ καὶ τῶν
ὀνομάτων τὰς μεταθέσεις ¹ οἱ πατέρες προσδέχονται
καὶ πιεύουσι τοῖς υἱοῖς, ἀπλότητα μὲν τὴν ῥαθυμίαν
τῶν ἀδελφῶν ὀνομάζουσιν, ὀρθότητα δὲ τὴν σκαιότητα,
τὸ δὲ Φιλόνεικον ἀκαταφρόνητον· ὥσε τῶ διαλλάσσουν-
τι περίεσι τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ὀργὴν ἐλαττεῖν ἅμα,
καὶ τὴν πρὸς ἑαυτὸν εὐνοίαν αὐξεῖν τῆ πατρός.

X. Οὕτω δ' ἀπολογησάμενον ², ἤδη πρὸς ἐκείνον
δεῖ τρέπεσθαι, καὶ καθάπτεσθαι σφοδρότερον τὸ ἁμάρτη-
μα, καὶ τὸ ἔλλειμμα μετὰ παρηΐσις ἐνδεικνύμενον.
ἔτε γὰρ ἐφίεναι δεῖ τοῖς ἀδελφοῖς, ἔτ' αὖ πάλιν ἐπ-
εμβαίνειν ἁμαρτάνουσι αὐτοῖς, (τὸ μὲν γὰρ ἐπιχαίρου-
τός ἐσιν, ἐκείνο δὲ συνεξαμαρτάνουτος) ἀλλὰ κηδομένῳ
καὶ συναχθρομένῳ χρῆθαι τῶ νεφετεῦτι. γίνεται δὲ
κατήγορος ἀδελφῆ σφοδρότατος πρὸς αὐτὸν, ὁ προθυ-
μότατος ὑπὲρ αὐτῆ συήγορος πρὸς τὰς γονεῖς γενόμε-
νος. ἂν δὲ μηδὲν ἁμαρτάνων ἀδελφὸς ἐν αἰτίᾳ γένη-
ται, τᾶλλα μὲν ὑπεργεῖν γονεῦσι καὶ φέρειν ὀργὴν τε
πᾶσαν αὐτῶν καὶ δυσχέρειαν, ἐπιεικῆ· αἱ δὲ ὑπὲρ
ἀδελφῆ παρ' ἀξίαν κακῶς ἀκρόντος ἢ πάχοντος ἀντι-
δικίαι καὶ δικαιολογίαι πρὸς αὐτὰς, ἄμεμπτοι καὶ κα-
λαί· καὶ ἔφοβητέον ἀκῆσαι τὸ σοφόπλειον.

Ω παῖ κάκισε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί,
παρηΐσιαζόμενον ὑπὲρ ἀδελφῆ δοκῶντος ἀγνωμονεῖσθαι
καὶ γὰρ αὐτοῖς ἢ τοιαύτη δίκη τοῖς ἐλεγχομένοις ποιεῖ
τὴν ἡτταν ἠδὲ τῆς νίκης.

XI. Ἀποθανόντος γε μὴν πατρός ἐμφύεσθαι μᾶλ-
λον ἢ πρότερον ὀρθῶς ἔχει τῇ εὐνοίᾳ τῶν ἀδελφῶν ³.
εὐθὺς μὲν ἐν τῶ συνδακρύειν καὶ συνάχθεσθαι κοινόμε-
νον

¹ Xyl. MS. μεταλήψεις, supra annotato μεταθέσεις.

² Xyl. MS. ἀπολογισάμενον, quod ipse se fecutum esse mo-
net.

³ R. mavult τὸν ἀδελφόν.

νον ¹ τὸ Φιλόσοργον· ὑπονοίας δὲ Θεραπόντων, καὶ
 διαβολὰς ἐτέρων ἐτέρῳ αὐτὰς ² προσνεμόντων, ἀπωθέ-
 μενον· καὶ πιτεύοντα τοῖς τε ἄλλοις, ἃ μυθολογεῖσι
 περὶ ³ τῶν Διοσκύρων τῆς Φιλαδελφίας, καὶ ὅτι ὁ
 Πολυδεύκης τῶν καταψιθυρίζοντα τῶ ἀδελφεῖ πρὸς αὐ-
 τὸν, κενδύλῳ παίσας ἀπέψευεν. ἐπὶ δὲ τὴν νέμησιν
 τῶν πατρίων, μὴ καταγγέλλαντας ἀλλήλοις πόλεμον,
 (ὥσπερ οἱ πολλοί· Κλυθ' ἀλάλα πολέμῳ θύγατερ) ἐκ
 παρασκευῆς ἀπαντᾶν· ἀλλὰ μάλις αὖτε τὴν ἡμέραν
 ἐκεῖνη φυλαττομένης, ὡς τοῖς μὲν ἐχθρὰς ἀνηκέσκει καὶ
 διαφύρει, τοῖς δὲ Φιλίας καὶ ὁμονοίας ἔσαν ἀρχὴν,
 μάλις μὲν αὐτὰς κατ' ἑαυτὰς, εἰ δὲ μὴ, Φίλις κοινῶς
 παρόντος ἀμφοτέροις μάρτυρος, εὐγνωμονῶντας διου-
 κλήροις, ἣ Φησιν ὁ Πλάτων, τὰ Φίλις καὶ προσήκου-
 τα λαμβάνοντας καὶ διδόντας, οἶδαί τὴν ἐπιμέλειαν
 νέμεσθαι καὶ τὴν οἰκονομίαν, χρῆσιν δὲ καὶ κῆσιν ἐν
 μέσῳ κεῖσθαι κοινὴν καὶ ἀνέμητον ἀπάντων. οἱ δὲ καὶ
 τιτῶας ἀποσπῶντες ἀλλήλων καὶ συντρόφους καὶ συνή-
 θεις παῖδας, ὑπερβαλλόμενοι τοῖς διωγμοῖς ⁴, ἀπίασιν
 ἀνδραπόδῃ τιμὴν πλεον ἔχοντες, τὸ δὲ μέγιστον καὶ τι-
 μιώτατον τῶν πατρίων, Φίλιαν ἀδελφεῖ καὶ πῖσιν ἀπο-
 δεδωκότες ⁵. ἐνίς δὲ καὶ ἀκερῶς Φιλονεϊκίας ἕνεκεν

Χρη-

¹ Turn. Bong. κοινωνόμενον. Hoc voluisse videntur, cum vitiose in ind. Var. enotatur κοινωνήμεσι.

² Secutus sum in his W. ita ex codicibus, maxime D, dante, pro vulg. ἐτέρων ἐτέρῳ αὐτοῖς. R. susp. ἐταίρων, amico-
 τικῶν, quorum alii aliter haereditatem inter fratres distri-
 buunt, addens, si de amicitia, non de hereditate locutus sit,
 Plutarchus, legendum esse ἐταίρων ἐτέροις ἐτέρῳ ἑαυτὰς προσ-
 νεμόντων.

³ Sic legi voluit R. dedique e Turn. & Bong. pro vulg. ἐπί.

⁴ R. monet, si bene habeat διωγμοῖς, significare *distractio-
 nem*, agitatione & propulsione quaquaversum, hunc istac, alte-
 rum illac pellendo, modum omnem excedentes in pueris pater-
 nis distrahendis & quaquaversum agendis.

⁵ Margo C. ἀπολωλέκοτες.

χρησαμένους τοῖς πατρώοις ἔθεν ἐπιεικέστερον ἢ λαφύροις ἴσμεν. ὧν καὶ Χαριλλῆς καὶ Ἀντίοχος ἦσαν εἰ Ὀπέντιοι· καὶ γὰρ ἔκτωμα διακρύφοντες ἀργυρῶν, καὶ ἱμάτιον διατεμόντες ἀπήσαν, ὡσπερ ἐκ τραγικῆς τινος κατάρτας, Θηϊῶ σιδήρῳ δῶμα διαλαχόντες¹. οἱ δὲ καὶ διηγῶνται πρὸς ἑτέρας γαυριῶντες, ὅτι τῶν ἀδελφῶν, πανουργία καὶ δριμύτητι καὶ παραλογισμῶ, πλέον ἔχον ἐν τῷ νέμεσθαι· δέον ἀγάλλεσθαι καὶ μέγα φρονεῖν ἐπιεικῆ καὶ χάριτι καὶ ὑπεῖξει περιγενομένους. ὅθεν ἄξιόν ἐστιν Ἀθηνόδωρον μεμνηθῆναι, καὶ μέμνηνται γε πάντες παρ' ἡμῖν. ἦν γὰρ ἀδελφὸς πρεσβύτερος αὐτῷ, ὄνομα Ξένων, καὶ πολλὰ τῆς ἐσίας ἐπιτροπεύων διεφύρῃσε. τέλος δὲ ἀρκάσας γυναῖκα καὶ καταδικασθεὶς, ἀπώλεσε τὴν ἐσίαν, εἰς τὸ Καίσαρος ταμίειον ἀναληφθεῖσαν. ὁ δ' Ἀθηνόδωρος ἦν μὲν ἔτι μειράκιον ἐδέκω γενειῶν· ἀποδοθέντος δὲ τῆς μέρας αὐτῷ τῶν χρημάτων, ἔ περιεῖδε τὸν ἀδελφόν, ἀλλ' εἰς μέσον ἄπαντα καταθεῖς, ἐνείματο, καὶ πολλὰ περὶ τὴν νέμησιν ἀγνωμονέμενος², ἐκ ἠγανάκησεν, ἐδὲ μετενόησεν, ἀλλὰ πρῶως καὶ ἰλαρῶς ἠνεγκε τῆς ἀδελφῆς τὴν ἄνοιαν, περιβόητον ἐν τῇ Ἑλλάδι γενομένην.

XII. Ὁ μὲν ἐν Σόλων ἀποφνηαμενος περὶ πολιτείας, ὡς ἰσότης εἶσιν ἔ ποιεῖ, λίαν ἔδοξεν ὀχλικῶς, αρισθητικὴν καὶ δημοκρατικὴν ἐπεισάγειν ἀναλογίαν ἀντι τῆς καλῆς γεωμετρικῆς· ὁ δὲ ἐν οἰκίᾳ παραινῶν ἀδελφοῖς, μάλισα μὲν, ὡς ὁ Πλάτων παρήγει τοῖς πολιταῖς, τὸ ἐμὸν ἐξαίρειν³ καὶ τὸ ἐκ ἐμῶν, εἰ δὲ μὴ, τὴν ἴσιν ἀγαπᾶν, καὶ τῆς ἴσης περιέχεσθαι, καλὴν κρηπίδα καὶ μόνιμον ὁμοιοῖας καὶ εἰρήνης καταβαλλόμενος

ἔσλ

¹ Eurip. Phoeniss. v. 65.

² Haud dubitavi, sic ex W. conjectura recipere pro vulgari, nequaquam sana lectione ἀγνωμονεῦμενος.

³ R. mavult ἐξαίρειν.

ἔστι. Χρήθω δὲ καὶ παραδείγμασιν ἐνδόξοις· αἴον ἔστι ¹
καὶ τὸ τῷ Πιττακῷ πρὸς τὸν βασιλέα Λυδῶν ² πυν-
θανόμενον, εἰ χρήματά ἐσιν αὐτῷ, διπλάσια, εἶπεν,
ἢ ³ ἔβελόμην, τῷ ἀδελφῷ τεθνηκότος. ἐπεὶ δ' ἔ-
μόνον ἐν χρημάτων κήσει καὶ μειώσει τῷ πλέονι πο-
λέμιον καθίσταται τέλασσον, ἀλλ' ἀπλῶς, ἢ ⁴ Φησιν ὁ
Πλάτων ἐν μὲν ἀνωμαλίᾳ κίνησιν, ἐν δὲ ὁμαλότητι
εἶσιν ἐγγίνεσθαι καὶ μόνην, ἔτω πᾶσα μὲν ἀνισότης
ἐπισφαλῆς ἔστι πρὸς διαφορὰν ἀδελφῶν· ἐν πᾶσι δ'
ἴσως γενέσθαι καὶ ὁμαλῆς, ἀδύνατον. τὰ μὲν γὰρ αἱ
Φύσεις εὐθὺς ἀνίσως νέμονται, τὰ δὲ ὑπερον αἱ τύ-
χαι, Φθίνεις ἐμποιοῖσι καὶ ζήλοτυπίας, αἴχιστα νοσήμα-
τα καὶ κήρας, ἐκ οἰκίαις μόνον, ἀλλὰ καὶ πόλεσιν
ὀλεθρίους. δεῖ καὶ ⁵ ταῦτα φυλάττεσθαι, καὶ θερα-
πεύειν, ἂν ἐγγίνηται. τῷ μὲν ἐν ὑπερέχοντι παραινε-
σειεν ἂν τις, πρῶτον μὲν οἷς δοκεῖ διαφέρειν, ταῦτα
κοινὰ ποιεῖν τοῖς ἀδελφοῖς, συνεπικοσμεῦντα τῇ δόξῃ καὶ
συνεισποιοῦντα ταῖς Φιλίαις· καὶ λέγειν δεινότερος ἢ,
Χρήθαι παρέχοντα τὴν δύναμιν, ὡς ἐκείνη μηδὲν ἡτ-
τον ἔσαν· ἔπειτα μήτε ὄγκον ἐμφαίνειν τιὰ μήτε ὑπερ-
οψίαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνδιδόντα καὶ συγκαθιέντα τῷ ἡθεῖ
τὴν ὑπεροχὴν ἀνεπίφθονον ποιεῖν, καὶ τὴν τῆς τύχης
ἀνωμαλίαν ἐπανισθῆν, ὡς ἀνυσθόν ἔστι, τῇ μετριοτήτι τῷ

Φρο-

1 R. susp. ἔσω, sciat, se fundamentum fecisse.

2 R. mavult πρὸς τὸν Λυδῶν βασιλέα. Croesum significat.

3 Secutus sum cum W. correctionem If. Casauboni ad Diog. Laërt. I, 75. quam firmant Amiot. & Mez. *alsero tanto plures quam vellem, fratre quippe morsuo.* Vulgo legitur *εἰ*, quod R. tuetur, forte sic legendum suspicans: *διπλάσια, εἶπεν, εἰ ἔβελόμην, τῷ ἀδελφῷ, τῷ πατρὸς τεθνηκότος*, duplo plus, quam frater, potuisssem, si voluisssem, ex haereditate a patre relicta ferre.

4 R. hoc ἢ aut deleri voluit, aut post *ἐγγίνεσθαι* addi *εἰκός ἐστι.*

5 Vulgo *δεῖ δὲ καὶ τ.* Delevi *δὲ*, W. secutus auctoritate C. Mosq. 1. 2.

Φρονήματος. ὁ μὲν ἔν Λεύκολλος ¹ ἐκ ἠξίωσε τῶ ἀδελ-
 Φῶ πρότερος τὴν ἀρχὴν λαβεῖν πρεσβύτερος ἂν, ἀλ-
 λά τὸν αὐτῶ παρὲς καιρὸν, τὸν ἐκείνῃ περιέμεινεν. ὁ
 δὲ Πολυδεύκης ἐδὲ Θεὸς ἠθέλησε μόνος, ἀλλὰ μᾶλλον
 ἡμίθεος σὺν τῷ ἀδελφῷ γενέσθαι, καὶ τῆς θνητῆς μερί-
 δος μεταχειρῖν ἐπὶ τῷ μεταδῆναι τῆς ἀθανασίας ἐνεῖναι.
 σοὶ δὲ, (Φαίη τις ἂν) ὦ μακίριε, μηδὲν ἐλατῶντι τῶν
 προσόντων ἀγαθῶν, ὑπάρχει συνεξομοίῃν καὶ συνεπι-
 κοσμεῖν τὸν ἀδελφόν, ὡσπερ αὐτὸς ², ἀπολαύοντα τῆς
 περὶ σὲ δόξης, ἢ ἀρετῆς, ἢ εὐτυχίας. ὡσπερ Πλά-
 των τὰς ἀδελφὰς εἰς τὰ κάλλιπα τῶν αὐτῶ συγγραμμά-
 των θάμενος, ὀνομαστὸς ἐποίησε, Γλαύκωνα μὲν καὶ Α-
 δεύμαντον εἰς τὴν πολιτείαν, Ἀντιφῶντα δὲ τὸν νεώτα-
 τον, εἰς τὸν Παρμενίδην.

XIII. Ἐτι τοίνυν ὡσπερ ἐγγίνονται ταῖς φύσεσι
 καὶ ταῖς τύχαις τῶν ἀδελφῶν ἀνισότητες. ἕτως ἐν πᾶ-
 σι καὶ πάντως ὑπερέχειν τὸν ἕτερον ἀδύνατόν ἐστι. τὰ
 μὲν γὰρ σοιχειῖα Φασιν ἐκ μιᾶς ὕλης γεγονέναι, τὰς
 ἐναντιωτάτας ἔχοντα δυνάμεις. οὕτω δ' ἀδελφῶν ἐκ
 μιᾶς μητρὸς καὶ πατρὸς ταύτῃ γεγονότων, ἕτεροις ἐώρα-
 κε τὸν μὲν, ὡς τὸν ἐκ τῆς σοῦς σοφόν, ὁμῶ ³ καλόν,
 εὐχαριν, ἐλευθέριον, ἔντιμον, πλέσιον, δεινὸν εἰπεῖν,

D 2

πολυ-

¹ Forfitan huc pertinere, R. monet, quod Cic. Offic. II, 16. referat, Lucillum cum fratre magnifica aedilitate fuisse defunctum.

² scil. σὺ, *quemadmodum tu ipse*. Dedit sic e R. mente pro vulg. ὡσπερ αὐτῆς. W. corrigendum putat αὐτῶ ἀπολαύοντι, ut ὡσπερ ex propinquo hic temere repositum sit. A Bas. abest τὸν ἀδελφόν.

³ Vulgo haec ita distinguuntur & leguntur, ὡς ἐκ τῆς σοῦς, σοφόν ὁμῶ, καλόν. Probandam censui R. correctionem, quam dedi, partim ductus seqq. oppositis, ab αἰχρὸν incipientibus, non ab ἄσοφον vel ab alia voce, opposita voci σοφόν, partim mem̄or aliorum locorum, in quibus Sapiens e Stoicorum mente a Nostro describitur. Cf. ex, c. de tranquill. animi. c. XII. h, Vol. pag. 19.

πολυμαθῆ¹, Φιλάνθρωπον· τὸν δὲ ἕτερον, αἰχρὸν, ἀ-
 χαριν, ἀνελεύθερον, ἄτιμον², ἄπορον, ἀδενῆ περὶ
 λόγον³, ἀμαθῆ, μισάνθρωπον· ἀλλ' ἔνεσιν ἀμωσγέ-
 πως καὶ τοῖς ἀδοξοτέροις καὶ ταπεινοτέροις μοῖρᾴ τις
 χάριτος, ἢ δυνάμεως, ἢ πρός τι καλὸν εὐφυΐας,

Ὡς ἂν' ἐχινόποδας, καὶ ἂνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν,

Φύονται μαλακῶν ἄνδρα λευκοῖων⁴.

ταῦτα τοίνυν ὁ δοκῶν πλεον ἔχειν ἐν ἄλλοις, ἂν μὴ κα-
 λῆ, μὴδ' ἐπιρρύπη, μὴδὲ πάντων, ὥσπερ ἐν ἀγῶνι,
 τὸν ἀδελφὸν ἐξωθῆ τῶν πρωτείων, ἀλλ' ἀνθυπείλη, καὶ
 ἀποφαίνη πρὸς πολλὰ βελτίω καὶ χρησιμώτερον ἐκείνου,
 ὑφαιρῶν αἰετῆ Φθόνε τὴν πρόφασιν, ὥσπερ ὕλην τῆ
 πυρὸς, ἀποσβέσει, μᾶλλον δὲ ὅλως ἐκ ἐκείνου λαβεῖν γέ-
 νεσιν, ἐδὲ σύσασιν. ὁ δὲ καὶ συνεργὸν, ἐν οἷς δοκεῖ
 κρείττων αὐτὸς εἶναι, ποιόμενος τὸν ἀδελφὸν αἰετῆ καὶ
 σύμβελον, οἷον, ἐν δίκαις ῥητορικῶς ὦν, ἐν ἀρχαῖς πο-
 λιτευόμενος, ἐν πράξεσι Φιλικαῖς⁵. συνελόντι δ' εἰ-
 πεῖν, μηδενὸς ἀξιολόγε καὶ τιμῆν Φέροντος ἔργα πε-
 ριορῶν ἀπολειπόμενον, ἀλλὰ τῶν καλῶν πάντων κοινω-
 νὸν ἀποφαίνων, καὶ χρώμενος παρόντι, καὶ περιμένων
 ἀπόντα, καὶ ὅλως συνεμφαίνων, ὅτι πρακτικὸς μὲν ἔχ
 ἦττον αὐτῷ, παραχωρητικὸς δὲ μᾶλλον ἐστὶ δόξης καὶ
 δυνάμεως, ἐθὲν ἑαυτῷ παραιρέμενος, ἐκείνῳ μεγάλα
 προστίθησι.

XIV. Τῷ μὲν ἔν ὑπερέχοντι τοιαῦτά τις ἂν πα-
 ραινέσειε· τῷ δὲ λειπομένῳ πάλιν ἐνθυμητέον, ὡς ἔχ
 εἰς,

¹ Sic dando secutus sum W. πολυμαθῆ recipientem ex Pol. & Mez. pro vulg. φιλομαθῆ.

² Vulgo ἄτιμον, ἀνελεύθερον. Transposui, ut respondeant ordini superiori, R. suadente.

³ R. mavult λόγος.

⁴ Dedi haec iterum, qualia jam leguntur in lib. de auditione Vol. VII. p. 146. Vulgo etiam h. l. ante φύονται legitur ἴνα, quod W. delevit cum D. & Xyl.

⁵ R. subaudiri vult praemissum πολιτευόμενος. C. φιλικῶς. Nec hoc, nec vulgatum probat W.

εις, ἐδὲ μόνος αὐτῆ πλεσιώτερος, ἢ λογιώτερος, ἢ λαμπρότερος εἰς δόξαν ὁ ἀδελφός ἐστιν, ἀλλὰ πολλάνικισ πολλῶν ἀπολείπεται καὶ μυριάκισ μυρίων,

Εὐρύοδος γ' ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός ¹.

εἶτε δὴ ² πᾶσι περινοσεῖ Φθονῶν, εἶτε μόνος αὐτὸν ἐν τοσέτοις εὐτυχῶσιν ὁ Φίλιππος ἀνιῶ καὶ ὁ συγγενέστατος, ὑπερβολὴν ἐτέρῳ κακοδαιμονίας ἢ λέλοιπεν. ὥσπερ ἔν Μένελλος ὤστο δεῖν Ῥωμαῖες τοῖς θεοῖς χάριν ἔχειν, ὅτι Σικιπῶν ἐν ἐτέρῳ πόλει, τοῖστος ὢν, ἐκ ἐγεννήθη ἔτως ἕκαστος εὐχέσθω, μάλιστα μὲν αὐτὸς εὐπραξία διαφέρειν, εἰ δὲ μὴ, τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ τὴν ζηλευμένην ἔχειν ὑπεροχὴν καὶ δύναμιν. οἱ δὲ πολλοὶ ³ ἔτω πεφύκασιν ἀτυχεῖς πρὸς τὸ καλὸν, ὥσε φίλοις μὲν ἐνδόξοις ἀγάλλεσθαι, καὶ μέγα φρονεῖν, ἂν ξένους ἡγεμονικῶς καὶ πλεσίεως ἔχωσι, τὰς δὲ τῶν ἀδελφῶν λαμπρότητας αὐτῶν ἀμαυρώσεις νομίζειν· καὶ πατέρων μὲν εὐτυχίαις ἐπαίρεσθαι, καὶ στρατηγίαις προπάππων λεγομέναις, ὢν ἐδὲν ἀπέλαυσαν, ἐδὲ μετέχον, ἀδελφῶν δὲ καὶ κληρονομίαις καὶ ἀρχαῖς καὶ γάμοις ἐνδόξοις ἀθυμεῖν καὶ ταπεινῶσθαι. καίτοι μάλιστα μὲν ἔδει μὴδὲ ἄλλω φθονεῖν, εἰ δὲ μὴ, τρέπειν ἔξω, καὶ πρὸς ἐτέρας ἀποχετεύειν τὸ βίασικον, ὥσπερ οἱ τὰς εἰσόδους δύραζε τοῖς πολεμίοις περιϋστῶντες.

Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ ⁴ τ' ἐπίεργοι

D 3

Πολ-

¹ Eadem fuit hujus versus lectio in lib. de tranq. an. c. X. Vol. h. pag. 15. At, quod R. hic loci adnotat, in lib. de commun. notit. contra Stoicos vulgo est εὐρύοδος & ἰδόμεθα, ubi in Bas. loco ἐδόμεθα lacuna est cum asterisco, & solummodo μεθα. Difficile est, eodem judice, inter lectiones pariter bonas primas dispertire.

² Dedit δὴ e Turn. V. Bong. pro vulg. δέ.

³ abest πολλοὶ ab Ald. & Bas.

⁴ Hom. Iliad. VI. 227. 229. Restitui inde κλειτοὶ pro vulg. κλητοὶ, R. monente. Loquitur Diomedes, & Glaucum hortatur ad pacem mutuam colendam, & cum eo amicitiam jung-

gen-

Πολλοὶ δ' αὖ σοι Ἀχαιοὶ
φθονεῖν πεφύκασι καὶ ζήλοτυπεῖν.

XV. Ἀδελφῶν¹ δὲ χρὴ μὴ, καθάπερ πλάσιγγα, ῥέπειν ἐπὶ τέναντιον, ὑψημένε, ταπεινόμενον αὐτὸν, ἀλλ' ὡσπερ τῶν ἀριθμῶν οἱ ἐλάττωτες τὰς μείζονας, πολλαπλασιάζοντες καὶ πολλαπλασιαζόμενοι², συναύξειν ἅμα καὶ συναύξεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς. εἰδὲ γὰρ τῶν δακτύλων ἐλάττω ἔχει τὴν γράφοντος, ἢ ψάλλοντος, ὁ μὴ οὐνόμενος τῆτο ποιεῖν μηδὲ πεφυκῶς, ἀλλὰ συγκινῶνται καὶ συνεργῶσιν ἅπαντες ἀμωσγέπως ἀλλήλοις, ὡσπερ ἐπίτηδες ἄνισοι γεγονότες, καὶ τὸ συλλαπτικὸν ἐξ ἀντιθέσεως πρὸς τὸν μέγιστον καὶ ῥωμαλεύτατον³ ἔχοντες. ἔτω καὶ Κρατερὸς Ἀντιγόνης⁴ βασιλεύοντος ἀδελφός ὢν, καὶ Κασάνδρος Περίλαος⁵, ἐπὶ τὸ στρατηγεῖν καὶ οἰκνεῖν ἔταττον αὐτὰς⁶. Ἀντίοχοι δὲ καὶ Σέλευκοι, καὶ πάλιν Γρυποὶ καὶ Κυζινηνοὶ τὰ δευτέρα λέγειν⁷ ἔμαθόντες ἀδελφοῖς, ἀλλὰ πορφύρας καὶ

δια-

gendam: multos enim esse, praeter Glaucum, Trojanos, quos feriat, & rursus Glaucos, multos esse Graecos, quos impugnet, praeter se, Diomedem.

1 Cum W. revocavi ἀδελφῶν ex Ald. Bas. Xyl. quibuscum consentiunt A. C. Mosq. 2. Colleg. Nov. Vulgo ἀδελφῶν, quod Pol. & Jaunnot. praebent, reliquis non repugnantibus.

2 Sic dando secutus sum W. ita reponentem ex D. Vulgo πολλαπλασιάζοντα καὶ πολλαπλασιαζόμενον.

3 Dedi sic e R. mente pro vulg. ῥωμαλεύτερον.

4 Craterus non Antigoni, sed Antipatri frater fuit. An vitium ipsi Plutarcho, an librariis sit tribuendum, penes nos non est judicare. R. Kaltw.

5 R. dubius est, an probum sit hoc nomen, Jollam Cassandri fratrem noscens, (cf. Diod. Bibl. 19, 11.) addens tamen, potuisse alium adhuc habere fratrem, Perilaum dictum.

6 Bas. ἔτα αὐτὰς; Ald. ἔτατον αὐτὰς. Xyl. correxit ἔτατον, MS. habente ἔλαττον. Suspicitur idem οἰκονομεῖν vel hic legendum, vel intelligendum.

7 R. monet, si bene habeat dictio τὰ δευτέρα λέγειν, translatum esse a fabulis, ubi πρωταγωνισαί, δευτεραγωνισαί, τριταγωνισαί.

διαδήματος ὀρεγόμενοι, πολλῶν μὲν αὐτὰς κακῶν καὶ ἀλλήλας, πολλῶν δὲ τὴν Ἀσίαν ἐνέπλησαν. ἐπεὶ δὲ τοῖς Φιλοτίμοις μάλιστα τῶν ἡθῶν ἐμφύονται Φθόνοι καὶ ζηλοτυπίαί πρὸς τὰς πλείον ἔχοντας ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ χρησιμώτατόν ἐστι πρὸς τῷ τοῖς ἀδελφοῖς τὸ μὴ κίβδαι μῆτε τὰς τιμὰς, μῆτε τὰς δυνάμεις, ἀπὸ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἕτερον ἀφ' ἑτέρου. καὶ γὰρ τῶν Θηρίων πόλεμός ἐστι πρὸς ἀλλήλα τοῖς ἀπὸ τῶν αὐτῶν τρεφόμενοις· καὶ τῶν ἀθλητῶν οἱ πρὸς ἐν ἀθλημα κάμνουτες ¹, ἀνταγωνισαί· πύλαι δὲ παγκρατιασαῖς Φίλιοι, καὶ δολιχοδρόμοι παλαισαῖς εὐμενεῖς εἰσι, καὶ συναγωνίῳσι καὶ σπαδάξασιν ὑπὲρ ἀλλήλων. διὸ καὶ τῶν Τυνδαριδῶν, πύξ μὲν ὁ Πολυδεύκης ἐνίκα, δρόμῳ δὲ ὁ Κάστωρ. εὖ δὲ καὶ τὸν Τεῦκρον Ὅμηρος πεποίηκεν ἀπὸ τῆς τοξικῆς εὐδοκιμῆντα, τῷ ἀδελφῷ πρωτεύοντος ἐν τοῖς ὀπλίταις,

Ὁ δὲ μιν σάνει κρύπασκε Φαειῶν ².

καὶ τῶν πολιτευομένων οἱ στρατηγῶντες τοῖς δημαγωγῶσιν ἔ πάνυ Φθονῶσιν, ἐδὲ γε τῶν ῥητόρων οἱ δικολόγοι τοῖς σοφιστεύσιν, ἐδὲ τῶν ἰατρῶν οἱ περὶ δίαιταν τοῖς χειρουργοῖς, ἀλλὰ καὶ συμπαραλαμβάνουσι καὶ συνεπιμαρτυροῦσι. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τέχνης ἢ δυνάμεως ζητεῖν εὐδοξον εἶναι καὶ περιβλεπτον, οὐδὲν ἐν Φαύλοις διαφέρει, τῷ μιᾶς ἐρῶντας ἀμφοτέρως βέλεσθαι πλείον ἔχειν, καὶ μᾶλλον εὐδοκιμεῖν τῷ ἑτέρῳ τὸν ἕτερον. οἱ μὲν ἐν κατ' ἑτέρας ὁδὸς βαδίζοντες ἐθὲν ἀλλήλας ὠφελῶσιν· οἱ δὲ βίῳις χρώμενοι διαφοροῖς, τὸν τε Φθό-

D 4

νον

γωνισαί. Mavult tamen τὰ δευτερεῖα ἔχων. Vulgata tamen Plutarcho solemniter esse videtur. Cf. Vit. Ciceron. c. XII. pag. 321. Turn. V. Bong. ελεῖν, vel νέμειν pro λέγειν.

¹ R. haec distio est suspecta πρὸς ἐν ἀθλ. κάμν. addens tamen, posse probam esse, seque olim coniecisse κατιόντες, utriusque ejusdemque certaminis subeundi causa in arenam descendentes.

² Hom. Iliad. VIII, 272.

νον ἐκτρέπονται, καὶ συνεργῶσιν ἀλλήλοις μᾶλλον, ὡς Δημοσθένης καὶ Χάρης ¹, καὶ πάλιν Αἰσχίνης καὶ Εὐβελος καὶ Ὑπερίδης καὶ Λεωθένης, οἱ μὲν, λέγοντες ἐν τῷ δήμῳ καὶ γράφοντες, οἱ δὲ, στρατηγῶντες καὶ πράττοντες. ὅθεν ἀπωτάτω δεῖ ταῖς ἐπιθυμίαις τρέπεσθαι καὶ ταῖς φιλοτιμίαις τῶν ἀδελφῶν, τὰς ἀφρόνως δόξης καὶ δυνάμεως κοινωνεῖν μὴ πεφυκότας, ὅπως εὐφραίνωσιν εὐημερῶντες ἀλλήλους, ἀλλὰ μὴ λυπᾶσι.

XVI. Παρὰ πάντα δὲ ταῦτα φυλακίσειον ἐς κηδεσῶν, καὶ οἰκείων, καὶ γυναικῶν ² ἐσιν ὅτε, τῇ φιλοδοξίᾳ συνεπιτιθεμένων, λόγους πονηρῆς. ὁ ἀδελφὸς ἄγει καὶ φέρει πάντα, καὶ θαυμάζεται καὶ θεραπεύεται· σοὶ δὲ ἀδείς πρόσσεισιν, ἐδ' ἔχεις σεμνὸν ἐδέν. ἔχω μὲν ἐν, φαίη τις ³ εὐφρονῶν, ἀδελφὸν εὐδοκίμῶντα, καὶ μέτεσί μοι τῆς ἐκείνου δυνάμεως τὸ πλείον. ὁ μὲν γὰρ Σωκράτης ἔλεγε, βέλεσθαι Δαρεῖον ἔχειν μᾶλλον φίλον, ἢ τὸ δαρεϊόν· ἀδελφῶ δὲ νῦν ἔχοντι, καὶ πλέτε καὶ ἀρχῆς καὶ λογιότητος, ἢ ἐλαττον ἀγαθόν ἐσιν ἀρχῶν ἀδελφὸς, ἢ πλατῶν, ἢ λόγος δυνάμει προήκων εἰς δόξαν. ἀλλὰ ταύτας μὲν ἔτω μάλιστα τὰς ἀνωμαλίας παρηγορητέον· ἕτεραι δὲ εὐθὺς ἐγγίνονται διαφοραὶ περὶ τὰς ἡλικίας ἀπαιδεύτοις ἀδελφοῖς. ἐπιεικῶς γὰρ οἳ τε πρεσβύτεροι τῶν νεωτέρων ἀρχεῖν ἀξιοῦντες αἰεὶ καὶ προϊτασθαι, καὶ πλεον ἔχειν ἐν παντὶ δόξης καὶ δυνάμεως, βαρεῖς εἰσι καὶ ἀηδεῖς· οἳ τε νεώτεροι

¹ R. adnotat: „atqui Demosthenes Chareta passim insectatus fuit in orationibus. Leosthenem Hyperides unacum reliquis Atheniensibus, qui bello Lamiaco ceciderant, oratione funebri laudavit: quo de sermone v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 934.“
² W. sequentia, auctore Ruhnken. Hist. Crit. Or. Gr. p. 67., ita historiae ratione corrigenda ac supplenda censet: Αἰσχίνης καὶ Φωκίων, καὶ Εὐβελος καὶ Διοπτίδης, καὶ Ὑπερίδης καὶ Λεωθένης.

² W. recepit γυναικῶν ex D. & Colleg. Nov.

³ R. mavult φαίη τις ἂν εὐφ.

τεροι πάλιν, ἀφηνιάζοντες καὶ θρασυόμενοι, καταφρονεῖν καὶ ὀλιγωρεῖν ἀσκησιν. ἐν δὲ τέτων, οἱ μὲν ὡς φθονέμενοι καὶ κολυόμενοι, φεύγσει καὶ δυσχεραίνεσσι τὰς νεθεσίας· οἱ δ' αἰεὶ τῆς ὑπεροχῆς γλιχόμενοι, φεβῶνται τὴν ἐκείνων αὐξήσιν ὡς αὐτῶν κατάλυσιν. ὥσπερ ἔν ἐπὶ τῆς χάριτος ἀξιῶσι, μείζονα τὰς λαμβάνοντας ἠγεῖσθαι, μικρότεραν δὲ τὰς δίδοντας· ἕτως ἄν τις τὸν χρόνον παραινῶν τῷ μὲν πρεσβυτέρῳ μὴ μέγα νομίζειν, τῷ δὲ νεωτέρῳ μὴ μικρὸν, ὑπεροψίας καὶ ἀμελείας καὶ τῆ καταφρονεῖσθαι καὶ καταφρονεῖν ἀμφοτέρως ἀπαλλάξειεν. ἐπεὶ δὲ τῷ μὲν πρεσβυτέρῳ τὸ κηδεσθαι καὶ καθηγεῖσθαι καὶ νεθετεῖν προσῆκόν ἐστι, τῷ δὲ νεωτέρῳ τὸ τιμᾶν καὶ ζηλεῖν καὶ ἀκολουθεῖν, ἢ μὲν ἐκείνῃ κηδεμονία τὸ ἐταιρικὸν μᾶλλον ἢ τὸ πατρικὸν ἐχέτω, καὶ τὸ πείθον ἢ τὸ ἐπιτάττον, καὶ τὸ χαῖρον ἐπὶ τοῖς κατορθώμασι καὶ κατευφημῶν, τῆ ψέγοντος ἄν ἀμάρτη καὶ κολέοντος, μὴ μόνον προθυμότερον, ἀλλὰ καὶ Φιλανθρωπότερον· τῷ δὲ τῆ νεωτέρῃ ζηλῶ, τὸ μιμέμενον ἐνέσω, μὴ τὸ ἀμιλλώμενον. θαυμάζοντος γὰρ ἢ μίμησις, ἢ δὲ ἀμιλλα φθονέντος ἐστι. διὸ τὰς μὲν ἐξομοῖσθαι βελομένους ἀγαπῶσι, τὰς δ' ἐξισθεῖσθαι, πίζεσι καὶ χαλέπτεσιν. ἐν πολλαῖς δὲ τιμαῖς ἄς πρέπει παρὰ τῶν νέων ἀποδίδοσθαι τοῖς πρεσβυτέροις, τὸ πειθαρχεῖν εὐδοκιμεῖ μάλιστα, καὶ κατεργάζεται μετὰ αἰδῆς, εὐνοίαν ἰχυρὰν, καὶ χάριν ἀνθυπεύκτασαν. ἢ καὶ Κάτων τὸν Καίπιωνα¹ πρεσβύτερον ὄντα θεραπέυων εὐθύς² ἐν παίδων εὐπειθείᾳ καὶ πραότητι καὶ σωπῇ, τέλος ἕτως ἐπ' ἀνδράσι ἐχειρώσατο καὶ τοσαύτης ἐνέπλησεν αἰδῆς πρὸς ἑαυτὸν, ὡς μήτε πρῶξαι τι, μήτε εἰπεῖν ἀγνοῦντος ἐκείνου. μνημονεύεται γέν, ὅτι μαρτυρίας ποτὲ γραμματεῖον ἐπισφραγισαμένῃ τῷ Καίπιωνος, ὁ Κάτων ὕστερος ἐπελθὼν, ἐν ἡθέλησεν ἐπισφραγίσασθαι· καὶ ὁ Καίπιων ἀπαιτήσας τὸ γραμμα-

D 5

τεῖον

¹ Dedi sic hoc loco & seqq. monente R. Vulgo Καίπιωνα

τεῖον ἀφείλε τὴν αὐτῆ σφραγίδα, πρὶν ἢ πυθῆθαι, τί πατρῶν ὁ ἀδελφὸς ἐκ ἐπίσευσεν, ἀλλ' ὑπείδετο τὴν μαρτυρίαν. Φαίνεται δὲ πολλὴ καὶ πρὸς Ἐπίκρου ἡ αἰδώς τῶν ἀδελφῶν, δι' εὐνοίαν αὐτῆ καὶ κηδεμονίαν, εἰς τε τὰ ἄλλα, καὶ Φιλοσοφίαν τὴν ἐκείνη συνενθεσιῶντων· καὶ γὰρ εἰ διήμαρτον δόξης εὐθύς ἐκ παιδῶν πεπεισμένοι καὶ λέγοντες, ὡς ἄδεις γέγονεν Ἐπικῆρ σοφώτερος, ἀξιὸν ἐστὶ θαυμάζειν καὶ τῆ διατιθέμενος ἄτως, καὶ τῶν διατιθεμένων. ἔ μὴν ἄλλα καὶ τῶν νεωτέρων Φιλοσόφων Ἀπολλώνιος ¹ ὁ περιπατητικὸς ἤλεγξε τὸν εἰπόντα δόξαν ἀνοικιώνητον εἶναι, Σαπίωνα νεώτερον ἀδελφὸν αὐτῆ ποιήσας ἐνδοξότερον. ἐμοὶ μὲν γὰρ ὅτι πολλῶν ἀξίων χάριτος παρὰ τῆς τύχης γεγονότων, ἡ Τιμῶνος εὐνοία τῆ ἀδελφῆ πρὸς ἅπαντα τὰλλα γέγονε καὶ ἔστιν, ἄδεις ἀγνοεῖ τῶν ὁπωσῶν ἐντετυχηκότων ἡμῖν, ἤμισα δὲ οἱ συνήθεις ὑμεῖς ².

XVII. Ἔτερα τοίνυν ταῖς παραλλήλοις καὶ σύγγυς ἡλικίαις τῶν ἀδελφῶν Φυλακίῳ ἐστὶ πάθη, μικρὰ μὲν, συνεχῆ δὲ καὶ πολλὰ, καὶ πονηρὰ ποιῶντα τῆ λυπεῖν καὶ παροξύνειν ἑαυτὰς ἐπὶ πᾶσι μελέτην, τελευτῶσαν εἰς ἀνήκεστα μίσση καὶ κακοθυμίας. ἀρξάμενοι γὰρ ἐπὶ παιδιαῖς διαφέρεσθαι, περὶ τροφὰς ζώων καὶ ἀγῶνας, οἷον ὀρτύγων ἢ ἀλεκίρουδων, εἶτα παιδῶν ἐν παλαίστραις, καὶ κυνῶν ἐν θήραις, καὶ ἵππων ἐν ἀμίλλαις, ἐκέτι κρατεῖν ἐν τοῖς μείζουσι, ἐδὲ καταπαύειν τὸ Φιλόνοιον δύνανται καὶ Φιλότιμον. ὥσπερ Ἐλλήνων οἱ κατ' ἡμᾶς δυνατώτατοι περὶ σπαδὰς ορχησῶν, εἶτα κισσαροδῶν διασάντες, ἐκ τέτρα τὰς ἐν Αἰδῆψω ³

κολυμ-

¹ Apollonium hunc Alexandrinum fuisse laudarique Simplicio credit Jonsius 3, 9. Sotio ille forsitan est, cujus διαδοχὰς s. narrationes de successione scholarum philosophicarum creberrime laudat Diog. Laërt. R.

² Turn. Bong. ἡμεῖς.

³ Dedit sic cum W. ex D. & Mez. id recipiente. Vulgo Ἐδήψω.

κολυμβήθρας καὶ πασάδας καὶ ἀνδρῶνας ἀντιπαραβάλλοντες αἰεὶ καὶ τοπομαχῶντες, καὶ ἀποκόπτοντες ὄχρους καὶ ἀποσρέφοντες, ἕτως ἐξηγηρίωθησαν καὶ διεφθάρησαν, ὥστε πάντων ἀφαιρεθέντες ὑπὸ τῷ τυράννῃ¹, καὶ Φυγάδες καὶ πένητες, καὶ (ὀλίγη δέω λέγειν) ἕτεροι τῶν πρότερον γενόμενοι, μόνῳ διέμειναν οἱ αὐτοὶ τῷ μισεῖν ἀλλήλους. ὁθεν ἔχ ἤκιστα δεῖ περὶ τὰ μικρὰ καὶ πρῶτα παραδυσομένη τῇ πρὸς τὰς ἀδελφὲς Φιλονεικίᾳ καὶ ζηλοτυπία διαμύχεσθαι, μελετῶντας ἀνθυπεκίνειν καὶ ἠτῆσθαι, καὶ χαίρειν τῷ χαρίζεσθαι μᾶλλον αὐτοῖς, ἢ τῷ νικᾶν. ἔ γὰρ ἐτέραν οἱ παλαιοὶ Καδμεῖαν νίκην, ἀλλὰ τὴν περὶ Θήβας τῶν ἀδελφῶν, ὡς αἰχλίσην καὶ κακίστην, προσηγόρευσαν. τί ἔν; ἔχι πολλὰς τὰ πρᾶγματα τοῖς ἐπιεικῶς ἔχειν δοκᾶσι καὶ πράως, Φέρει προφάσεις ἀντιλογιῶν καὶ διαφορῶν; καὶ μάλα· ἀλλὰ κἄκει Φυλακίεον, ὅπως τὰ πρᾶγματα μάχεται κατ' ἑαυτὰ, μηδὲν ἐν Φιλονεικίᾳ μηδ' ὀργῆς πάθος, οἷον ἀγνιστρον, προσθέντας, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ ζυγῆ τῆ δικαίᾳ τὴν ῥοπήν κοινῶς ἀποθεωρῶντας, καὶ τάχις ταῖς κρίσεσι καὶ ταῖς διαίταις τὴν ἀμφιλογίαν παραδιδόντας, ἀποκαθῆραι, πρὶν ἐνδύσαν, ὥσπερ βαφήν ἢ κηλίδα, δευσοποιὸν γενέσθαι καὶ δυσέκπλυτον· εἶτα [μιμειῖσθαι τὰς Πυθαγορικὰς, οἱ γένει μηδὲν προσήκοντες², ἀλλὰ κοινῆ λόγῃ μετέχοντες, εἴποτε προαχθεῖεν εἰς λοιδορίας ὑπ' ὀργῆς, πρὶν ἢ τὸν ἥλιον δύναι, τὰς δεξιὰς ἐμβαλόντες³ ἀλλήλοισι καὶ ἀσπασάμενοι διελύοντο. κατὰ

περ

ψφ. MS. Xyl. Αἰδέψφ, quod idem ipse multo rectius esse censuit vulgato. R. voluit Αἰδέψφ. Erant apud Aedepsam, urbem Euboeae, fontes calidi, ob salubritatem celebres.

1 R. tyranni nomine Domitianum significari suspicatur.

2 Subaud. ἑαυτοῖς. R.

3 R. sic dari voluit ob seq. ἀσπασάμενοι, dedique auctoritate Bas. ex parte ductus, ubi est ἐμβαλλόντες. Vulgo ἐμβιάλλοντες.

περ γὰρ ἐπὶ βαβῶνι ¹ πυρετὴ γενομένη, δεινὸν ἐγένεσθαι, ἂν δὲ παυσάμενος παραμένη, νόσος εἶναι δοκεῖ καὶ βαθυτέραν ἔχειν ἀρχήν· ἔτις ἀδελφῶν ἢ μετὰ τὸ πρᾶγμα παυομένη διαφορὰ, τῆ πράγματός ἐστι, τῆς δ' ἐπιμενέσης πρόφασις ἦν τὸ πρᾶγμα μοχθηρὰν τε καὶ ὑπελον αἰτίαν ἔχον.

XVIII. Ἄξιον δὲ πυθέσθαι βαρβάρων ἀδελφῶν διαδικασίαν, ἢ περὶ γηδὺς μερίδος, ἐδ' ἐπ' ἀνδραπόδοις ἢ προβαταῖς γενομένην, ἀλλὰ περὶ τῆς Περσῶν ἡγεμονίας. Δαρεῖς γὰρ ἀποθανύτος ², οἱ μὲν ἤξιεν Ἀριαμένην βασιλεύειν, πρεσβύτατον ὄντα τῆς γενεᾶς, οἱ δὲ, Ξέρξην, Ἀτόσσης τε μητρὸς ὄντα τῆς Κύρης θυγατρὸς, ἐκ τε Δαρεῖς βασιλεύουτος ἤδη γεγεννημένον. Ἀριαμένης μὲν ἐν κατέβαινε ἐκ Μήδων, ἢ πολεμικῶς, ἀλλ' ὡς ἐπὶ δίκην ἡσύχως. Ξέρξης δὲ παρῶν ἐπραττεν ἅπερ ἦν βασιλεῖ προσήκοντα· ἐλθόντος δὲ τῶ ἀδελφεῖ, θεῖς τὸ διάδημα, καὶ καταβαλὼν τὴν τιάραν, ἦν Φορᾶσιν ὄρθη οἱ βασιλεύοντες, ἀπήντησεν αὐτῷ, καὶ ἡσπασατο, καὶ δῶρα πέμπων, ἐκέλευσεν εἰπεῖν τὰς κομιζούσας· Τάτοις σὲ νῦν τιμᾶ Ξέρξης, ὁ ἀδελφός· ἂν δὲ βασιλεὺς κρίσει καὶ ψήφῳ Περσῶν ἀναγορευθῆ, δίδωσί σοι δευτέρῳ μεθ' ἑαυτὸν εἶναι. καὶ ὁ Ἀριαμένης· Ἐγὼ δὲ (ἔφη) τὰ μὲν δῶρα δέχομαι, βασιλείαν δὲ τὴν Περσῶν ἐμαυτῷ νομίζω προσήκειν· τιμὴν δὲ τὴν μετ' ἐμὲ τοῖς ἀδελφοῖς φυλάξω, Ξέρξη δὲ πρώτῳ τῶν ἀδελφῶν. ἐπεὶ δὲ ἡ κρίσις ἐνέστη, Πέρσαι μὲν Ἀρτάβανον, ἀδελφὸν ὄντα Δαρεῖς, διακτῆν ἀπέφηναν, δόξαν αὐτοῖς, Ξέρξης δ' ἔφευγεν ἐπ' ἐκείως ³ κριθῆναι τῷ πλήθει πεποιθώς. Ἄτοσσα δὲ ἡ μήτηρ ἐπέπληξεν αὐτῷ· Τί Φεύγεις Ἀρτάβανον, ὦ παῖ, θεῖον ὄντα καὶ Περσῶν ἄριστον; τί δὲ ἔτις τὸν ἀγῶνα δέδοικας, ἐν ᾧ καλεῖ

¹ nascente bubone, που, ροστ πατιμ λυβοπετ. R.

² Herodot. VIII, 89.

³ R. mavult aut ὑπ' ἐκείνη, aut ἐπ' ἐκείνη.

καλὰ καὶ τὰ δευτερεῖα, Περσῶν βασιλέως ἀδελφὸν κλη-
θῆναι; πειθέντος ἔν Ἐέρξῃ καὶ γενομένων λόγων, Ἄρ-
τάβανος μὲν ἀπεφῆνατο Ἐέρξῃ τὴν βασιλείαν προσήκειν·
Ἄριαμένης δ' εὐθύς ἀνακηδήσας προσεκύνησε τὸν ἀδελ-
φὸν, καὶ λαβόμενος τῆς δεξιᾶς, εἰς τὸν θρόνον ἐκά-
θισε τὸν βασιλείου. ἐκ τότε μέγιστος ἦν παρ' αὐτῷ, καὶ
παρεῖχεν εὖνευ ἑαυτὸν· ὥσε ἀρισεύων ἐν τῇ περὶ Σαλα-
μίνα ναυμαχίᾳ, πεσεῖν ὑπὲρ τῆς ἐκεῖσε δόξης. τῆτο
μὲν ἔν ὥσπερ ἀρχέτυπον ἐκκείδω κατὰρὸν καὶ ἀμώμη-
τον εὐμενείας καὶ μεγαλοφροσύνης. Ἄντιόχῃ¹ δὲ τὴν
μὲν Φιλαρχίαν ψέξειεν ἂν τις, ὅτι δὲ ἐ παντῆρασιν
αὐτῇ τὸ Φιλᾶδελφον ἐνηφανίσθη, θαυμάσειεν. ἐπολέ-
μει γὰρ ὑπὲρ² τῆς βασιλείας Σελεύκου νεώτερος ὢν ἀ-
δελφός, καὶ τὴν μητέρα συλλαμβάνεσσαν εἶχεν· ἀκμά-
ζοντος δὲ τῆ πολέμου, μάχην ὁ Σέλευκος Γαλάταις συν-
αψας, καὶ ἠτληθεῖς, ἔδαμῃ Φανερός ἦν, ἀλλ' ἔδοξε
τεθνήσκειναι, πάσης ὁμῆ τι³ τῆς στρατίας ὑπὸ τῶν βαρ-
βάρων κατανοκείσῃς. πυθόμενος ἔν Ἄντιόχῃς, τὴν
πορφύραν ἔθηκε, καὶ Φαιὸν ἱμάτιον ἔλαβε, καὶ τὰ βα-
σιλεία κλείσας, ἐπένθει τὸν ἀδελφόν· ὀλίγω δὲ ὕσε-
ρον ἀκέσας, ὅτι σώζεται καὶ δύναμιν αὐθις ἐτέραν ἀθροί-
ζει, τοῖς τε θεοῖς ἔδυσσε προσελθὼν, καὶ ταῖς πόλεσιν
ἂν ἤρχε θύειν καὶ τεφανηφορεῖν ἐπήγγειλεν. Ἄθη-
ναῖοι δὲ τὸν περὶ τῆς ἐρίδος τῶν θεῶν⁴ μῦθον ἀτόπως
πλάσαντες, ἐπανόρθωμα τῆς ἀτοπίας ἐ Φαῦλον ἐνέμι-
ξαν αὐτῷ· τὴν γὰρ δευτέραν ἐξαιρέσιν ἀεὶ τῆ βοη-
δρομιῶνος, ὡς ἐν ἐκείνῃ τῷ Ποσειδῶνι πρὸς τὴν Ἄθη-
νᾶν γενομένης τῆς διαφορᾶς. τί ἔν κωλύει καὶ ἡμᾶς
ἐν

¹ Antiochum Hieracem dictum, & Seleucum Callinicum, fratres, significat. R.

² Ald. ὑπὸ. Mater, cujus deinde fit mentio, est Laodice.

³ Secutus sum W. ita dantem ex A. Mosq. 1. 2. Vulgo τῷ δεεστ.

⁴ Neptuni & Minervae, de nomine urbis Athenarum contententium. Cf. Ovid. Metam. VI, 72. Apollod. 3, 14.

ἐν διαφορᾷ ποτε πρὸς οἰκείας καὶ συγγενεῖς γενομένους, ἐν ἀμνησίᾳ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τίθεσθαι, καὶ μίαν τῶν ἀποφράδων νομίζειν· ἀλλὰ μὴ πολλῶν ¹ καὶ ἀγαθῶν ἐν αἷς συνετράφημεν καὶ συνεβίωσαμεν ἡμερῶν, διὰ μίαν ἐπιλανθάνεσθαι; ἢ γὰρ μάτην καὶ πρὸς ἔθρον ἢ Φύσις ἡμῖν ἔδωκε πρότητα καὶ μετριοπαθείας ἔκγονον ἀνεξικακίαν· ἢ μάλιστα χρησέον τέτοις πρὸς συγγενεῖς καὶ οἰκείους. ἔχ ἤτηρον δὲ τῶν δίδοναι συγγνώμην ἀμαρτήσι, τὸ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν αὐτὰς ἀμαρτόντας, εὖνοιαν ἐμφαίνει καὶ Φιλοσοφίαν. ἔθρον ὀργιζομένων τε δεῖ μὴ ἀμελεῖν, καὶ παραιτεμένοις μὴ ἀντιτείνειν. ἀλλὰ καὶ Φθάνειν πολλὰκις ἀμαρτόντας αὐτὰς τῇ παραιτήσει τὴν ὀργὴν ², ἀδικηθέντας τε πάλιν αὐτῇ ³ συγγνώμῃ τὴν παραίτησιν. ὁ μὲν ἔν Σωκρατικὸς Εὐκλείδης ἐν ταῖς σχολαῖς περιβόητός ἐστιν, ὅτι Φωνὴν ἀέσας ἀγνώμονα καὶ θηριώδη τῶν ἀδελφῶν, πρὸς αὐτὸν εἰπόντος. Ἄπολοιμην, εἰ μὴ σε τιμωρησαίμην· Ἐγὼ δὲ, (εἶπεν) εἰ μὴ σε πείσαιμι παύσασθαι τῆς ὀργῆς, καὶ Φιλεῖν ἡμᾶς ὡς πρότερον ἐφίλεις. τὸ δ' Εὐμενεὺς τῶν βασιλέως ἔργον, ἔ λόγος ⁴, ὑπερβολὴν πρότητας ἐδεμίαν ἀπολέλοιπε. Περσεύς γὰρ ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς ἐχθρὸς ὦν αὐτῷ, παρεσκευάσεν τὰς ἀποκτενεύοντας· οἱ δὲ περὶ Δελφῶν ⁵ ἐνήδρευον, αἰθόμενοι βαδίζοντα πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ θαλάσσης. γενόμενοι δ' ὀπίσθεν αὐτῶν, λίθους

μεγά-

¹ Turn. ἀλλὰ μὴ αἰσίων κ. α.

² Turn. V. Bong. παραιτήσαι τῆς ὀργῆς.

³ Sic R. legendum monuit, & dedi cum W. idem ex A. C. Mosq. 1. 2. recipiente. Vulgo αὐτῇ.

⁴ Xyl. adnotat, in scripto fuisse ἔργον ἔ λόγος, & monet, utrumque neque inelegans esse, & dubiam lectionem facere diversitatem, praeferens tamen ἔ, ut dictum factum anteferatur. Deinde in seq. Ald. & Bas. ὑπερβολῆς ἐθρον ἐθρὸν πρ. ἀπολ. Hinc Xyl. addit, sibi suspectum esse ὑπερβολῆς, quod in scripto quoque sit ex correctione, & legendam conjicit ὑπερβολὴν ἀδεμίαν, aut ἐθρὸν ὑπερβολὴν; nisi quis malit ὑποβολὴν.

⁵ Liv. 42, 15. R.

μεγάλας ἐμβάλλασιν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν τρά-
 χηλον, ὕφ' ὧν σιοτωθεῖς ¹ καὶ πεσών, ἔδοξε τεθνήσκειν
 καὶ περιῆλθε Φήμη πανταχόσε, καὶ Φίλοι τινὲς ἀφι-
 κούτο καὶ θερύποντες εἰς Πέργαμον, αὐτάγγελοι τῷ πά-
 θει ἦκειν δοκῦντες. Ἄτταλος ἔν ὁ πρεσβύτατος αὐτῶ
 τῶν ἀδελφῶν, ἀνὴρ ἐπιεικὴς καὶ περὶ τὸν Εὐμενῆ πάν-
 των ἄριστος, ἔ μόνον βασιλεὺς ἀνηγορεύθη διαδησόμενος,
 ἀλλὰ καὶ τὴν γυναῖκα τῷ ἀδελφῷ Στρατονίῃν ² ἔγη-
 με καὶ συνῆλθεν. ἐπεὶ δ' ἀπηγγέλη ζῶν ὁ Εὐμενὴς,
 καὶ προσῆει ³, θεῖς τὸ διάδημα, καὶ λαβὼν (ὡσπερ
 εἰώθει) τὰ δοράτια μετὰ τῶν ἄλλων ἀπήντησεν αὐτῷ
 δορυφόρων. ὁ δὲ ἠκείνῳ εὐμενῶς ἐδεξιόσατο ⁴, καὶ
 τὴν βασίλισσαν ἠσπάσατο μετὰ τιμῆς καὶ Φιλοφροσύνης·
 καὶ χρόνον ἕκ ὀλίγον ⁵ ἐπιβιώσας, ἀμέμπως καὶ ἀνυ-
 πόπτως ἀπέθαιε, τῷ Ἄττάλῳ τὴν τε βασιλείαν καὶ τὴν
 γυναῖκα παρεγγυήσας. τί ἔν ἐκεῖνος; ἀποθανόντος αὐ-
 τῷ, παιδίον ἔδὰ ἔν ἐκ τῆς γυναικὸς ἀνελεῖσθαι ἠθέλη-
 σε, τεκέσης πολλαῖς· ἀλλὰ τὸν ἐκεῖνος παῖδα θρέψας
 καὶ ἀνδρώσας, ἔτι ζῶν ἐπέθηκε τὸ διάδημα, καὶ βα-
 σιλέα προσηγόρευσε. ἀλλὰ Καμβύσης ἐξ ἐνυπνίᾳ Φο-
 βηθεῖς ὡς βασιλεύσονται τῆς Ἀσίας τὸν ἀδελφὸν, ἐδε-
 μίαν ἀπόδειξιν, ἔδ' ἔλεγχον ἀναμείνας, ἀπέκλειεν. ὅθεν
 ἐξέπεσε τῆς Κύρης διαδοχῆς ἢ ἀρχῆ, τελευτήσαντος αὐ-
 τῷ, καὶ τὸ Δαρείος γένος ἐβασίλευσεν, ἀνδρὸς ἔ μόνον
 ἀδελφοῖς, ἀλλὰ καὶ φίλοις ἐπισαμένε κοινωνεῖν πραγμά-
 των καὶ δυνάμεως.

XIX.

1 Ita in margine MS. Xyl. in textu autem κατανκλαθεῖς.

2 Stratonicē erat Ariarathis, Cappadocum regis, filia, quae Attalum quoque Eumeni pepererat. R.

3 Val. προσῆκα. Xyl. e MS. corrigendum monuit.

4 Ita quoque Xyl. MS. in margine; in textu autem ἐδέ-
 ξατο.

5 a tempore accepti in Phocide vulneris ad mortem Eu-
 menis intercesserunt anni quatuordecim. R.

XIX. Ἐτι τοίνυν ἐκεῖνο δεῖ μνημονεύειν ἐν ταῖς πρὸς τὰς ἀδελφὰς διαφοραῖς καὶ Φυλάττειν, τὸ τοῖς Φίλοις αὐτῶν ὀμιλεῖν καὶ πλησιάζειν τότε μάλικα· Φεύγειν δὲ τὰς ἐχθρὰς, καὶ μὴ προσδέχεσθαι, μιμήμενον αὐτὸ γὰρ τὸτο τῶν Κρητῶν, οἱ πολλάκις εἰσιάζοντες ἀλλήλοισι καὶ πολεμῆντες, ἔξωθεν ἐπιόντων πολεμίων, διελύοντο καὶ συνίσταντο· καὶ τὸτο ἦν ὁ καλόμενος ὑπ' αὐτῶν συγρητισμός. ἔνιοι γὰρ ὥσπερ ὕδωρ τοῖς χαλῶσι καὶ διψαμένοις ὑπορρέοντες, ἀνατρέπασιν οἰκειότητος καὶ Φιλίας, μισῶντες μὲν ἀμφοτέρας, ἐπιτιθέμενοι δὲ τῷ μᾶλλον ὑπ' ἀδελφείας ἐνδιδόντι. τῷ μὲν γὰρ ἐρῶντι συνερῶσιν οἱ νεαροὶ καὶ ἀκακοὶ τῶν Φίλων, τῷ δ' ὀργιζομένῳ καὶ διαφορομένῳ πρὸς ἀδελφὸν, οἱ κακοηθέσατο τῶν ἐχθρῶν συναγανακτεῖν καὶ συνοργίζεσθαι δοκῆσι. κατὰ τὸ ἐν ἡ Αἰσώπειος ἀλεσητοῦ πρὸς τὴν¹ αἰλῆρον, ὡς δὴ κατ' εὐνοίαν αὐτῆς νοσήσης, ὅπως ἔχει, πυνθανομένην· Καλῶς, (εἶπεν) ἂν σὺ ἀποσῆς· ἔτω πρὸς τοιοῦτον ἀνδρῶπον, ἐμβάλλοντα λόγον ὑπὲρ τῆς διαφορᾶς, καὶ πυνθανόμενον καὶ ὑπερύττοντα τῶν ἀπορρήτων ἔνια, χρῆ λέγειν· Ἄλλ' ἔμοιγε πρᾶγμα πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐθέν ἐσιν, ἂν μήτε ἐγὼ ταῖς διαβέβησι προσέχω, μήτ' ἐκεῖνος. νυνὶ δ' ἐν οἶδα, ὅπως ὀφθαλμίωντες μὲν οἴομεθα δεῖν ἀποσρέφειν ἐπὶ τὰ μὴ ποιῶντα πληγὴν μηδὲ ἀντιτυπίαν χρώματα καὶ σώματα τῆν ὄψιν, ἐν δὲ μέμψεσι καὶ ὀργαῖς καὶ ὑπονοίαις πρὸς ἀδελφὰς γενόμενοι, χαίρομεν καὶ προσαναχρῶννόμεθα τοῖς ἐπιχράττεσιν, ὅτε καλῶς εἶχε τὰς μὲν ἐχθρὰς καὶ δυσμενεῖς ἀποδιδράσκειν καὶ λανθάνειν, συνεῖναι δὲ καὶ συνδιημερεῦειν μάλικα κηδεσασὶ ἐκείνων καὶ οἰκειοῖς καὶ Φίλοις, καὶ πρὸς γυναῖκας αὐτῶν εἰσιόντας, αἰτιάσθαι

καὶ

¹ Dedi sic cum W. qui id recepit ex D. C. item Sentent. Maxim. & Anton. edit. Wechel. Stobaei. p. 259. Vulgo τὸν αἰλῆρον. Turn. V. Bong. in seq. πυνθανόμενον, referendo ad vulgatam τὸν αἰλ.

καὶ παρρησιάζεσθαι. καίτοι λίθον ἔφασι χρῆναι μέσον ἀδελφῶς λαμβάνειν ὁδὸν βαδίζοντας, ἄχθονται δὲ καὶ κυνὸς διεκδραμόντος, καὶ πολλὰ τοιαῦτα δεδίασιν, ὧν ὁμόνοιαν ἕδεν ἀδελφῶν διέστητεν. ἀνθρώπος δὲ κυνικὸς καὶ διαβολὸς ἐν μέσῳ λαμβάνοντες αὐτῶν, καὶ περιπλάιοντες, ἔσυνορῶσι.

XX. Διό, τὸ λόγῳ τὸ συνεχὲς ὑπαγορεύοντος, εὖ μὲν εἶπε Θεόφραστος, ὡς, εἰ κοινὰ τὰ φίλων ἐσὶ, μάλιθα δεῖ κοινὰς τῶν φίλων εἶναι τὰς φίλους. ἔχῃ κινεῖται δ' ἂν τις ἀδελφοῖς τῆτο παραιέσειεν. αἱ γὰρ ἰδίαι καὶ χωρὶς ὁμιλῖαι καὶ συνήθειαι πρὸς ἀλλήλους¹ ἀποσρέφουσι καὶ ἀπάγουσιν ἀπ' ἀλλήλων. τῷ γὰρ φιλεῖν ἐτέρους, εὐθὺς ἔπεται τὸ χαίρειν ἐτέροις καὶ ζῆλῶν ἐτέρους, καὶ ἄγεσθαι ὑφ' ἐτέρων. ἠθοποιῶσι γὰρ αἱ φίλῃαι, καὶ μεῖζον ἕθεν ἐσὶ διαφορᾶς ἡθῶν σημείον, ἢ φίλων αἰρέσεις διαφερόντων. ὅθεν ἔτε τὸ συνεδίειν ἀδελφῶ καὶ συμπίνειν, ἔτε τὸ συμπαίζειν καὶ συνδιημερεύειν, ἔτως συνεκτικόν ἐστιν ὁμοιοῦς, ὡς τὸ συμφιλεῖν καὶ συνεχθραίνειν, ἢ ἔσθαι τε τοῖς αὐτοῖς συνόντα, καὶ πάλιν βδελύττεσθαι καὶ φεύγειν. ἕδὲ γὰρ διαβολὰς αἱ κοινὰι φίλῃαι φέρουσιν, ἕδὲ συγκρήσεις. ἀλλὰ κἂν γένηται τις ὀργὴ καὶ μέμψις, ἐκλύεται διὰ μέσῳ τῶν φίλων, ἐκδεχομένων καὶ διασπενδακινούντων, ἄνπερ ἀμφοτέροις οἰκείως ἔχῳσι, καὶ πρὸς ἀμφοτέρας ὁμῆ τῇ εὐνοίᾳ συννεύωσι. ὡς γὰρ ὁ κασσίτερος βραγέτα τὸν χαλιὸν συναρμόττει καὶ συγκεράννυσι, τῷ ψαύειν ἐκατέρω πέρατος οἰκείως ὁμοπαθῆς γενόμενος, ἔτως δεῖ τὸν φίλον εὐάρμοσον ὄντα καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις τοῖς ἀδελφοῖς προσκατακυννῆν τὴν εὐνοίαν². οἱ δὲ ἄνισοι καὶ ἀμικτοί,

καθά-

¹ R. legi vult πρὸς ἀλλήλους, quod necesse videtur, nisi πρὸς ἀλλήλους cum συνήθειαι jungas. Pro ἰδίαι, quod praecedit, Turn. Bong. *ιδίας*.

² Vulgo καὶ εὐνοίαν, quae lectio ex Steph. in rell. transit. Quare R. adnotat, videri aliquid hic deesse, si nihil aliud, PLVT. T. X. E. fal-

καθάπερ ἐν διαγράμματι μαιικῶ Φθόγγοι, διάζευξιν, ἐ συναφῆν, ποιῶσιν. ἔσιν ἔν διαπορῆσαι πότερον ὀρθῶς ἢ τάναντιον ὁ Ἡσιόδος εἶπε 1.

Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσεν ποιεῖσθαι ἐγαῖρον.

ὁ μὲν γὰρ εὐγνώμαν καὶ κοινός, (ὡσπερ εἴρηται) μᾶλλον ἐγγραφεὶς δι' ἀμφοτέρων, σύνδεσμος ἔσαι τῆς Φιλadelphίας. ὁ δὲ Ἡσιόδος (ὡς ἔοικεν) ἐφοβήθη τὰς πολλὰς καὶ Φαύλας διὰ τὸ εὐσζήλον καὶ Φίλαυτον. ὃ δὲ καλῶς ἔχει φυλαττομένους, καὶ εὐνοικν ἴσην Φίλῳ νέμηται 2 τις, αἶ τὰ πρωτεῖα τῷ ἀδελφῷ φυλάττειν ἐν ἀρχαῖς καὶ πολιταίαις, ἐν τε κλήσεσι καὶ γνωρίσεσιν 3 ἀγεμόνων, καὶ ὅσα τοῖς πολλοῖς ἐπιφανῆ καὶ πρὸς δόξαν ἐσὶ, τὸ προσήκον ἀξίωμα τῇ φύσει καὶ γέρας ἀποδίδοντας. ἢ γὰρ ἔτι τῷ Φίλῳ τὸ πλέον ἐν τέτοις σεμνόν, ὡς ἀδελφῷ τέλαττον αἰχρὸν γίνεται καὶ ἀδοξον. ἀλλὰ περὶ ταύτης μὲν ἐτέρωδι τῆς γνώμης γέγραπται τὰ δοκῶντα διὰ πλειόνων. τὸ δὲ Μενάνδρειον ὀρθῶς ἔχον, ὡς

Οὐδεὶς 4 ἀγαπῶν αὐτὸς ἀμελεῖθ' ἠδέως, ὑπομιμνήσκει καὶ διδάσκει τῶν ἀδελφῶν ἐπιμελεῖσθαι, καὶ μὴ τῇ φύσει πιτεύοντας ὀλιγωρεῖν. καὶ γὰρ ἵππος τῇ φύσει Φιλάνθραπον, καὶ κίαν Φιλοδέσποτον, ἀλλὰ μὴ τυγχάνοντα θεραπείας μηδ' ἐπιμελείας, ἀπότοργα γίνεται καὶ ἀλλότρια· καὶ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς συγγενέσατόν ἐσιν, ἀμελέμενον δὲ καὶ παρορώμενον ὑπ' αὐτῆς,

saltem tñvante εὐνοικν — conferruminari & solidam facere, ut aha, sic quoque benevolentiam. Relitui τῆν ex edd. prioribus cum W.

1 Op. & d. 705.

2 D. νέμη, quod W. praesferendum censet.

3 R. obscuram esse monet hanc vocem, & quaerit, an significet *familiari conversatione*, cum αὶ γνώριμοι dici soleant amici familiares.

4 Hoc idem citatur in lib. de amic. multit. Vol. VII. p. 294.

αὐτῆς, ἐκ ἐθέλει συνεργεῖν, ἀλλὰ λυμαίνεται καὶ προ-
λείπει τὰς πράξεις.

XXI. Ἐπιμέλεια δὲ καλὴ μὲν αὐτοῖς τοῖς ἀδελ-
φοῖς, ἔτι δὲ καλλίων πενθεροῖς καὶ γαμβροῖς τοῖς ἐκει-
νων, εὐνεκὸν αἰεὶ παρέχειν εἰς ἅπαντα καὶ πρόθυμον ἑαυ-
τὸν, οἰκέτας τε φιλοδεσπότες ἀσπάζεσθαι καὶ φιλο-
φρονεῖσθαι, καὶ χάριν ἔχειν ἰατροῖς θεραπεύουσιν αὐ-
τὰς καὶ φίλοις πσιτοῖς, καὶ προθύμως συνδιενεγγῆσθαι ἀπο-
δημίαν, ἢ στρατείαν· γυναῖκα δ' ἀδελφῆ γαμβρῆν, ὡς
ἀπάντων ἱερῶν ἀγιάτατον προσορῶντα καὶ σεβόμενον,
τιμῶν διὰ τὸν ἄνδρα καὶ εὐφημεῖν, ἀμελεμένη δὲ συν-
αγαυανηεῖν, χλευπαίνεσθαι δὲ πρᾶννειν· ἂν δ' ἀμάρτη
τι τῶν μετρίων, συνδιαλλάττειν καὶ συμπαρακαλεῖν τὸν
ἄνδρα· κἂν αὐτῷ τις ἰδίᾳ γένηται διαφορὰ πρὸς τὸν
ἀδελφόν, αἰτιᾶσθαι παρ' ἐκείνη καὶ διαλύεσθαι τὴν μέμ-
ψιν· ἀγαμίαν δ' ἀδελφῆ καὶ ἀπαιδίαν μάλις δυσχε-
ραίνειν, καὶ παρακαλῶντα καὶ λοιδορῶντα, συνελαύνειν
πανταχόθεν εἰς γάμον καὶ συνειργύναι νομίμοις κη-
δεύμασι· κησαμένους δὲ παῖδας, ἐμφανέστερον χρῆσθαι
τῇ τε πρὸς αὐτὸν εὐνοίᾳ, καὶ τῇ πρὸς τὴν γυναῖκα τι-
μῇ· τοῖς δὲ παισὶν εὐνεκὸν μὲν ὥσπερ ἰδοῖς, ἥπιον δὲ
μᾶλλον εἶναι καὶ μειλίχιον· ὅπως ἁμαρτάνοντες, οἷα
νεοί, μὴ ὀραπετεύωσι, μηδὲ καταλύωνται¹, διὰ φό-
βον πατρὸς, ἢ μητρὸς, εἰς ὀμιλίαν φαύλας καὶ ὀλιγώρους,
ἀλλ' ἀποστροφῆν καὶ καταφυγὴν ἅμα νεθετεύσαν εὐνοίᾳ
καὶ παραιτημένην ἔχουσιν· ἔτω καὶ Ἰλάτων ἀδελφι-
δῶν ὄντα Σπεύσιππον ἐκ πολλῆς ἀνέσεως καὶ ἀπολασίας
ἐπέσρεψεν, ἔδεν ἔτ' εἰπὼν ἀνιαρὸν, ἔτε ποιήσας πρὸς
αὐτὸν, ἀλλὰ Φεύγουσι τὰς γονεῖς ἐλέγχοντας αὐτὸν
αἰεὶ καὶ λοιδορῶντας, ἐνδιδὸς ἑαυτὸν εὐμενῆ καὶ ἀμήνιτον,
αἰδῶ τε πολλὴν ἐνεργάσατο, καὶ ζῆλον ἑαυτῆ καὶ φι-
λοσοφίας· καίτοι πολλοὶ τῶν φίλων ἐνεκάλαν ὡς μὴ
νεθετεύντι τὸ μερικάκιον· ὁ δὲ καὶ πάνυ νεθετεύειν ἔλε-

E 2

γ6,

¹ R. manvult καταδύωνται, sese abdicant, immergantur.

γε, τῷ βίῳ καὶ τῇ διαίτῃ τῆς πρὸς τὰ αἰχρᾶ τῶν κα-
λῶν διαφορᾶς παρέχων κατανόησιν. Ἀλεύαν δὲ τὸν
Θεσσαλὸν ὁ μὲν πατὴρ ἀγέρωχον ὄντα καὶ ὑβριστὴν ἐκό-
λασε καὶ χαλεπὸς ἦν, ὁ δὲ θεῖος ἀνελάμβανε καὶ προσ-
ήγετο· πεμπόντων δὲ τῶν Θεσσαλῶν Φρυγιᾶς ¹ περὶ
βασιλείας πρὸς τὸν θεόν εἰς Δελφᾶς ἐνέβαλε κρύφα
τῷ πατρὸς ὁ θεῖος, ὑπὲρ τῷ Ἀλεύᾳ· καὶ τῆς Πυ-
θίας τῆτον ἀνελέσης, ὃ τε πατὴρ ἀπέφησεν ἐμβεβλη-
κέναι τὸν Φρυγιὸν ὑπὲρ αὐτῷ, καὶ πᾶσιν ἐδόκει πλά-
νη τις ἐν ταῖς καταγραφαῖς τῶν ὀνομάτων γεγενῆσθαι.
διὸ καὶ πέμψαντες αὐτοῖς ἐπανήροντο τὸν θεόν· ἡ δὲ
Πυθία, καθ' ἧπερ ἐβεβαιεμένη τὴν προτέραν ἀναγώ-
ρευσιν, εἶπε·

Τὸν Πυρρόν τοι Φημί, τὸν Ἀρχεδίκη τένα παῖδα.
καὶ τῆτον τὸν τρόπον ὁ Ἀλεύας ὑπὸ τῷ θεῷ βασιλεὺς
διὰ τὸν τῷ πατρὸς ἀδελφὸν ἀποδειχθεὶς, αὐτὸς τε πο-
λὸ πάντων ἐπρώτευσεν τῶν πρὸ αὐτῷ, καὶ τὸ εἶνος εἰς
δόξαν προήγαγε μεγάλην καὶ δύναμιν. ἀλλὰ μὴν εὐ-
πραξίαις τε καὶ τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς παιδῶν ἀδελφῷ χαί-
ροντα καὶ σεμνυνόμενον αὐξέειν προσήκει καὶ συνεξορμᾶν
πρὸς τὰ καλὰ, καὶ κατορθύντας ἀφειδῶς ἐπαινέει· αὐ-
τῷ γὰρ υἱὸν ἐπαχθεὶς ἴσως ἐγνωμίξσει, ἀδελφῷ δὲ,
σεμνὸν, καὶ ἐ Φίλαυτον, ἀλλὰ Φιλόκαλον καὶ θεῖον ²
ὡς ἀληθῶς. δοκεῖ ³ γὰρ μοι καὶ τένομα καλῶς ὑφη-
γεῖσθαι πρὸς εὐνοίαν ἀδελφιδῶν ⁴ καὶ ἀγάπησιν. δεῖ δὲ

¹ *tefferas cum inscriptis nominibus*, scil. candidatorum re-
gni, aut regno gerendo idoneorum — *Wablloose*. Cf. He-
sych. in v. *Φρυγιᾶς*. A rege Aleva dicti videntur Alevadae,
illustris Thessaliae familia, cujus meminit Diodor. 16, 14. &
Pausan. 3. 7. 7, 10.

² alludit ad duplicem significationem vocis *θεῖος*.

³ Secutus sum W. ita dantem ex D. & Xyl. pro vulg.
ἐδόκα. In seq. respicitur ad derivationem vocis *ἀδελφός*, a
δελφός, & *ἄμα*, ut *ἀδελφοὶ* sint uterini, Xyl. monente.

⁴ Sic R. legendum monuit pro vulg. *ἀδελφῶν*, & *dedi*, W.
idem probante ex Anon. & Amiot.

καὶ τὰ τῶν κρειττόνων ζῆλῶν. Ἡρακλῆς τε γὰρ δυσὶν
 δέοντας ἐβδομήκοντα γεννήσας παῖδας, ἕδενος ἤτις αὐ-
 τῶν τὸν ἀδελφιδῶν ἠγάπησεν· ἀλλὰ καὶ νῦν πολλαχῆ
 σύμβωμός ἐστιν Ἴλαος αὐτῶ, καὶ συγκατεύχονται, πα-
 ρασάτην Ἡρακλέως ὀνομάζοντες. Ἴφικλέως δὲ τῶ ἀδελ-
 φῶ πεσόντος ἐν τῇ περὶ Λακεδαίμονα μάχῃ, περίλυπος
 γενόμενος, πᾶσαν ἐξέλιπε Πελοπόννησον. ἡ δὲ Λευ-
 κιδέα, τῆς ἀδελφῆς ἀποθανέσης, ἔθρεψε τὸ βρέφος
 καὶ συνεξεθείασεν· ὅθεν αἱ Ῥωμαίων γυναῖκες ἐν ταῖς
 τῆς Λευκιδέας ἑορταῖς, ἢ Ματῆταν ὀνομάζουσιν, ἔ-
 τες ἑαυτῶν παῖδας, ἀλλὰ τῶν ἀδελφῶν ἐναγκαλίζον-
 ται καὶ τιμῶσιν.

Εκκλητοὶ κρίσεις καὶ ξενικῶν δικαστηρίων ἀγωγαὶ² τοῖς Ἑλλησι τὸ πρῶτον ἀπίστια τῇ πρὸς ἀλλήλους ἐπενοήθησαν³, ἀλλοτρίας δικαιοσύνης, ὡσπερ ἑτέρας τιμὸς τῶν ἀναγκαιῶν μὴ φυομένους παρ' αὐτοῖς, δεηθεῖσιν. ἄρ' ἔν καὶ οἱ Φιλόσοφοι τῶν προβλημάτων ἕνια, διὰ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς, ἐπὶ τὴν τῶν ἀλόγων φύσιν ζῶων, ὡσπερ ἀλλοδαπὴν πόλιν ἐκκαλεῦνται, καὶ τοῖς ἐκείνων πάθει καὶ ἡθεσιν, ὡς ἀνευτεύχοις καὶ ἀδεύχοις, ἐφίᾳσι τὴν κρίσιν; ἢ καὶ τῆτο τῆς ἀνδραπίνης κακίας ἐγγύλημα κοινόν ἐστι, τὸ περὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων καὶ μεγίστων ἀμφιδοξῶντας ἡμᾶς, ζητεῖν ἐν ἵπκοις καὶ κυσὶ καὶ ὄρνεσι, πῶς γαμῶμεν αὐτοὶ καὶ γεννώμεν καὶ τεκνοτροφῶμεν, ὡς μηδὲν ἐν ἑαυτοῖς δῆλωμα τῆς φύσεως ὄν, καὶ⁴ τὰ τῶν θηρίων ἡθῆ καὶ πάθη προσαγορευῆσαι καὶ καταμαρτυρῆσαι τῷ βίῃ ἡμῶν πολλὴν τῷ κατὰ φύσιν ἐνδιαίτησιν⁵ καὶ παράβασιν, εὐθύς ἐν ἀρχῇ καὶ περὶ τὰ πρῶτα συγχεομένων καὶ ταραττομένων. ἄκρατον γὰρ ἐν ἐκείνοις ἡ φύσις καὶ ἀμιγῆς καὶ ἀπλῆν φυλάττει τὸ ἴδιον· ἐν δ' ἀνθρώποις ὑπὸ τῷ λόγῳ καὶ τῆς συνηθείας (ὃ τέλειον ὑπὸ τῶν μυρεψῶν πέπονθε) πρὸς πολ-

1 Xyl. MS. ἔγγονα.

2 W. susp. ἀγοραὶ, quale quid Xyl. vertit.

3 Petav. ὑπενοήθησαν, deinde ἐπαίρα pro ἑτέρας.

4 Inferui καὶ, quod vulgo abest, e R. mente, a W. probata. Xyl. quoque exprimit idem, ante ὡς μηδὲν positum.

5 Vulgo πολλὴν τὴν κατὰ φύσιν ἐνδιαίτησιν. Xyl. legendum censuit παρὰ pro κατὰ, poscente id voce παράβασις, & ipso sensu. R. susp. πολλὴν τῶν κατὰ φύσιν ἐνδιαίτησιν, aberrationes crebras a naturae vis. Secutus sum W. τῷ recipientem ex C. & Jun. ἐνδιαίτησιν autem ex Jun. Turn. V. Petav.

πολλὰ μινυμένη δόγματα καὶ κρίσεις ἐπιθέτες, ποι-
κίλη γέγονε καὶ ἰδία, τὸ δὲ οἰκεῖον ἔτετήρησε. καὶ
μὴ θανμάζωμεν, εἰ τὰ ἄλογα ζῶα τῶν λογικῶν μᾶλλον
ἔπεται τῇ Φύσει καὶ γὰρ τὰ φυτὰ τῶν ζώων ¹, οἷς
ἔτε Φαντασίαν, ἔτε ὄρμην ἔδωκεν, ἐτέρων ² ὄρεξιν τῆ
κατὰ Φύσιν ἀποσαλεύσαν, ἀλλ' ὡσπερ ἐν δεσμῶ συν-
ειργμένα μένει καὶ κενράτηται, μίαν αἰὶ πορείαν ἦν ἢ
Φύσις ἀγεί πορευόμενα. τοῖς δὲ θηρίοις τὸ μὲν προ-
τροπον τῆ λόγος καὶ περιτλὸν καὶ Φιλελεύθερον ἄγαν ἐκ-
ἔσιν, ἀλόγως δὲ ὄρμης καὶ ὄρέξεις ἔχοντα καὶ χράμενα
πλάνκις καὶ περιδρομαῖς, πολλαῖς ἔμακρὰν, ἀλλ' ὡς
ἐπ' ἀγύρας τῆς Φύσεως σαλεύει, καὶ καθάπερ ὄδον ³
ὑφ' ἠνία καὶ χαλινῶ βαδίζοντα δαίνυσιν εὐθεῖαν. ὁ
δὲ δεσπότης ἐν ἀνθρώπῳ καὶ αὐτοκρατῆς λόγος ἄλ-
λας ἄλλοτε παρεμβάσεις καὶ καινοτομίας ἀνευρίσκων,
ἔδὲν ἶχνος ἐμφανές ἐδὲ ἀναργές ἀπολέλοιπε τῆς Φύσεως.

E 4

II.

¹ Subaud. μᾶλλον ἔπεται. R.

² Varie de hoc loco sentiunt eruditi. Xyl. legit Φαντασία &
ὄρμη: at non bene distingui posse videtur ὄρμη ab ὄρεξις, ita
ut prior posteriorem dare dicatur, cum paulo post utraque vox
e mente auctoris in unum conveniat. R. susp. ἔδωκεν ἐτέρων,
ἔτε ὄρεξιν. W. adnotat, ipsi non placere ἐτέρων, & mavult
ἔτε μὴν, vel simile. Neque hanc medelam probem eadem ra-
tione ductus. Equidem post ἔδωκεν per comma distinxi, ut se-
quentia accipi possint pro explicatione vocis ὄρμην, sententiae
auctoris congrua — appetitum aliarum rerum, ab eo, quod
naturae convenit, aversum. Desidero quidem formulam quan-
dam, ex gr. τῆτ' ἔσι, vel ἦ.

³ Vulgo σαλεύει. καθάπερ ἔν ὄδον. Xyl. haec misere esse
corrupta monet, eaque corrigit ex scripto σαλεύει· καθάπερ
ἔν ὄνον ὕ. ἦ. κ. χ. β. δ. εὐθεῖαν ὁ δεσπότης ὄδον· ἔτως ἐν ἀν-
θρώπῳ καὶ ὁ αὐτ. λ. R. susp. σαλεύει, καὶ, καθάπερ ὄνος,
ὄδον &c. Dares malui, quod W. ex B. recepit, inserto insu-
per καὶ, quod idem ad sensum desiderat, & vertit: *ὡς ὑπὸ
sub habena ac frenis incedentia viam ostendunt rectam.* Kaltw.
vertit: Sie gehen also den geraden Weg fort, den ihnen die
Natur vorgeschrieben hat, und dienen uns in vielen Fällen zu
Wegweisern.

II. Ὅρα περὶ τὰς γάμους ὅσον ἐστὶν ἐν τοῖς ζώοις τὸ κατὰ Φύσιν. πρῶτον ἔκ ἀναμένει νόμους ἀγάμους καὶ ὀψιγάμους, καθάπερ οἱ Λυκέρους πολῖται καὶ Σόλωνος· ἐδὲ ἀτιμίας ἀτένων δέδοικεν· ἐδὲ τιμὰς διώκει τρίταιδας, ὡς Ῥωμαίων πολλοὶ γαμᾶσι καὶ γεννώσιν, ἔχ' ἵνα κληρονόμους ἔχωσιν, ἀλλ' ἵνα κληρονομεῖν δύνωνται. ἔπειτα μίγνυται τῷ θῆλει τὸ ἄρρην, ἔχ' ἅπαντα χρόνον ἡδονὴν γὰρ ἔχει τέλος, ἀλλὰ γέννησιν καὶ τέκνωσιν· διὰ τῆτο ἕως ὥρα, ἣ πιοῦς τε γονίμους ἔχει καὶ πρόσφορον λοχευομένης κρᾶσιν, ἤλθεν εἰς τὸ αὐτὸ τῷ ἄρρην τὸ θῆλυ χειρόηδες καὶ ποθεινόν, ἠδείξ μὲν ὁσμῆ χρωτὸς, ἰδίῳ δὲ κόσμῳ σώματος ἀγαλλόμενον, ὁρῶσε καὶ βοτάνης ἀνάπλεων καθαρᾶς αἰθόμενον δὲ, ὅτι κύει καὶ πεπλήρωται, κοσμίως ἀπεισι, καὶ προνοεῖ¹ περὶ τὴν κύησιν καὶ σωτηρίαν τῆ ἀποτεχθέντος. ἀξίως δὲ ἔκ ἐστὶν εἰπεῖν τὰ δρῶμενα, πλὴν ὅτι γίνεται ἕκαστον αὐτῶν² ἐν τῷ Φιλοσόργῳ, ταῖς προνοίαις, ταῖς καρτερίαις, ταῖς ἐγκρατεῖαις. ἀλλὰ τὴν μέλιτταν ἡμεῖς σοφὴν καλεῖμεν καὶ νομίζομεν, ξανθὸν μέλι μηδομένην, κολακεύοντες τὸ ἡδὺ καὶ γαργαλίζον ἡμᾶς τῆς γλυκύτητος· τὴν δὲ τῶν ἄλλων περὶ τὰς λοχείας καὶ τὰς ἀνατροφὰς σοφίαν³ καὶ τέχνην παρορῶμεν. οἶον εὐθύς, ἢ ἀλιυῶν κύεσσα τὴν νεοτρίαν⁴ συντίθησι, συλλαμβάνουσα τὰς ἀκύνθας τῆς θαλαττίας βελόνης, καὶ ταύτας δι' ἀλλήλων ἐγκαταπλέουσα καὶ συνείρουσα, τὸ μὲν χῆμα, περιαγῆς, ὡς ἀλιευτικῆ κύρτε⁵, καὶ πρόμηκες ἀπεργάζεται·

¹ Dedi sic e Xyl. MS. & Petav. cum W. Adfentiunt A. R. C. E. Vulgo περιναεῖ. Pro hoc R. legendum censuit πονεῖ, aut potius sequens περὶ delendum.

² R. iudice, post αὐτῶν. videtur εαυτῆ κρεῖττον, vel κράτισον excidisse.

³ Petav. ἀνατροφὰς καὶ σοφίαν.

⁴ W. mavult νεοτρίαν, & deinde νεοτρίας, ubi Petav. νεοτρίαις.

⁵ R. susp. ὡς ἀλιευτικὸν κύρτον.

ζεται. τῇ δὲ ἀρμονίᾳ καὶ πυκνότητι συμφράξασα τὰς ἀκάνθας ¹ ἀκριβῶς, ὑπέδηκε τῷ κλύσματι τὰ κύματα, ὡς ² τυπόμενον ἡσυχῇ καὶ πηγνύμενον τὸ πύλημα ³ τῆς ἐπιφανείας σεγαυὸν γένηται· γίνεται δὲ σιδήρῳ καὶ λίθῳ δυσδιαίρετον. ὃ δ' ἐστὶ θαυμασιώτερον, ἕτω τὸ σῶμα τῆς νεοτῆϊας συμμέτρως πέπλασαι ⁴ πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὸ μέτρον τῆς ἀκλιούνοσ, ὥσε μήτε μείζου ἄλλο, μήτε μικρότερον ἐνδύεσθαι ζῶον, ὡς δὲ Φασί, μηδὲ θάλατταν παραδέχεσθαι, μηδὲ τὰ ἐλάχισα. μάλισα δὲ οἱ γαλεοὶ ζωογονῶσι μὲν ἐν ἑαυτοῖσ, ἐκβαίνειν δὲ παρέχουσιν ἐνὸσ καὶ νέμεσθαι τοῖσ σκυμνοῖσ ⁵, εἶτα πάλιν ἀναλαμβάνουσιν καὶ περιπίϋσασιν ἐγκοιμώμενα τοῖσ σπλάγχθοισ. ἡ δὲ ἄριτος, ἀγριώτατον καὶ σκυθρωπώτατον θηρίον, ἄμορφα καὶ ἀναρθρα τίλει· τῇ δὲ γλώττη, καθάπερ ἐργαλείῳ, διατυπᾶσα τὰς υμένασ, ἐδοκεῖ γενεῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ δημικργεῖν τὸ τέκνον. ὃ δὲ Ὀμηρικὸσ λέων ⁶,

ὄν ῥά τε

Νήπια τέκνα ἄγοντα συναντήσονται ἐν ὕλῃ

Ἄνδρες ἐπακίῃρες, ὃ δὲ τε σθένει βλεμεαίνει,

Πᾶν δὲ τ' ἐπιπύνιον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπτων,
ἄρα ἔχ' ὁμοίόσ ἐστὶ διανοσμένω πρὸσ τὰσ κυνηγὰσ σπένδεσθαι περὶ τῶν τέκνων; καθόλα γὰρ ἡ πρὸσ τὰ ἐγγο-

E 5

να

¹ Necessè duxi, R. sequi, ita legendum monentem pro vulg. τῆσ ἀκάνθασ. Petav. συμφράξασα.

² R. mavult ὄπωσ.

³ Ald. & Bas. ἐπίλημα. Xyl. e scripto recepit πύλημα. Ex eodem notat idem σεγὸν pro σεγαυὸν.

⁴ Dedi sic e Xyl. & R. mente. Accedit Mez. Vulgo, πεπλάσασ.

⁵ Vulgo σκύμοισ. W. id aut in σκυμνοῖσ mutandum monuit, aut σκύμοισ neutre accipiendum. Malui prius, & dedi cum eodem deinde ἐγκοιμώμενα, quod exhibet Petav. A. B. C. E. pro vulg. ἐγκοιμώμενοισ, unde R. effici voluit ἐγκοιμώμενοισ, ad τὰσ σκύμνοισ. Xyl MS. περιπίπτουσιν pro περιπίϋσασ.

⁶ Hom. II. XVII, 134. sqq. ubi tamen ita legitur:

ὦ ῥά τε νήπι ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ.

να ¹ Φιλοσοργία, καὶ τὰ τολμηρὰ δειλὰ ποιεῖ, καὶ Φιλόπονα τὰ ῥέθυμα, καὶ Φειδωλὰ τὰ γασρίμαργα. καὶ ὡσπερ ἡ Ὀμηρικὴ ὄρνις προσΦέρεσα τοῖς νεοτλοῖς,

Μασαί', ἐπεὶ κε λάβησι, κακῶς δέ τε οἱ πέλει αὐτῇ ².
 τῶ γὰρ αὐτῆς τρέφει λιμῶ τὰ ἔγγονα, καὶ τὴν τροφὴν τῆς γαστρὸς ἀπλομένην ἀποκρατεῖ καὶ πιέζει τῶ σόματι, μὴ λάθῃ καταπιῆσα·

Ὡς ³ δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ στυλάνεσσι βεβῶσα
 Ἄνδρ' ἀγνοήσασ' ὑλάει, μέμινέν τε μάχεσθαι,
 τὸν περὶ τῶν τέκνων φόβον, ὡς δεύτερον προσλαβῆσα θυμόν. αἱ δὲ κέρδιες ὅταν διώκονται μετὰ τῶν τέκνων, ἐκεῖνα μὲν ἔωσι προπέτεσθαι καὶ Φεύγειν, αὐταῖς δὲ μηχανώμεναι προσέχειν τὰς θηρεύοντας ἐγγὺς κυλινδόμεναι καὶ καταλαμβανόμεναι, μικρὸν ⁴ ὑπεκθέσιν, εἶτα πάλιν ἴστανται καὶ παρέχασιν ἐν ἐφικτῶ τῆς ἐλπίδος ἑαυτὰς, ἄχρις ἂν ἔτω προκινδυνεύουσαι τῶν νεοτῶν τῆς ἀσφαλείας, προαγῶγυνται πόρρω τὰς διώκοντας. τὰς δὲ ἀλεκτορίδας ἐν τοῖς ὄμμασι καθ' ἡμέραν ἔχομεν, ὃν τρόπον τὰ νεοτρία περιέπεσι, τοῖς μὲν ἐνδύναι χαλῶσαι τὰς πτέρυγας, τὰ δὲ ἐπιβαίνοντα τῶν νώτων, καὶ προσέρποντα ⁵ πανταχόθεν ἀναδεχόμεναι, μετὰ τῷ γεγηθός τι ⁶ καὶ προσφιλὲς ἐπιφθέγγεσθαι.
 κύνας

¹ W. notat, se hanc vocem non mutasse, non quod probet, sed quod codicum auctoritas obstat.

² Hom. Il. IX, 324.

³ Hom. Odyss. XX, 14. R. monet ὡς pro ἔτως accipiendum, cum praecesserit ὡσπερ.

⁴ W. mavult καταλαμβανόμεναι μικρῶ, ὑπεκθ. Petav. προ-καταλαμβανόμεναι, uti paulo ante προτρέπεισαι pro προπέτεσαι.

⁵ adrepentia. Sic W. legendum censuit, dedique pro vulg. προσέρχονται, maxime ductus lectione Bas. quae proxime accedit, προσέρχοντα. R. voluit προσέρχόμενα.

⁶ Dedi sic e R. mente pro vulg. γεγηθός ἤ.

κύνας δὲ καὶ δράκοντας ¹, ἂν περὶ αὐτῶν Φοβηθῶσι, Φεύγουσιν· ἂν δὲ περὶ τῶν τέκνων, ἀμύνονται καὶ διαμάχονται παρὰ δύναμιν. εἶτα ταῦτα οἴομεθα πάσῃ τέτοις ἐνεργάδαι τὴν Φύσιν, ἀλεξίφοριδων ἐπιγονῆς καὶ πονῶν καὶ ἄρλιων προνοῆσαν, ἀλλ' ἐχ' ἡμᾶς δυσωπῆσαν καὶ τιτρώσκουσαν; ἐπιλογιζομένους, ὅτι ταῦτα παραδείγματα τοῖς ἐπομένοις, τοῖς δ' ἀναλγήτοις ὀνειδῆ παρῆσι τῆς ἀπαθείας, δι' ὧν κατηγορεῖται τῆς ἀνθρωπίνης Φύσεως μόνης, μὴ προῖνα τὸ εὐργεῖν ἐχάσης, μηδὲ ἐπισαμένης Φιλεῖν ἄνευ χρείας. θαυμάζεται γὰρ ἐν τοῖς θεάτροις ὁ εἰπὼν·

Μισθὸν γὰρ ἀνθρώπων τις ² ἀνθρώπον Φιλεῖ· κατ' Ἐπίκουρον, ὁ πατὴρ τὸν υἱόν, ἢ μήτηρ ³ τὸ τέκνον, οἱ παῖδες τὰς τεκόντας. ἀλλὰ εἰ λόγῳ γένοιτο τοῖς θεοῖσι σύνεσις, καὶ τῆτό τις εἰς κοινὸν θεάτρον συναγαγῶν ἵππους καὶ βόας καὶ κύνας καὶ ὄρνιθας, ἀναφθέγγεται μεταγράψας, ὡς ἔτε κύνες ἐπὶ μισθῷ σὺλλακας Φιλεῖσιν, ἔτε ἵπποι πώλους, ἔτε ὄρνιθες νεοτῆς, ἀλλὰ προῖνα καὶ Φυσικῶς, ἐπιγνωθήσεται τοῖς ἀπάντων πάθεσιν ὡς εὖ καὶ ἀληθῶς λεγόμενον. αἰχρὸν γὰρ, ὧ Ζεῦ, τὰς θεῶν γενέσεις καὶ λοχείας καὶ ὠδῖνας καὶ τεκνοτροφίας Φύσιν εἶναι καὶ χάριν, τὰς δὲ ἀνθρώπων, δάνεια καὶ μισθὸς καὶ ἀρραβῶνας ἐπὶ χρείαις διδομένους.

III. Ἄλλ' ἔτε ἀληθῆς ὁ λόγος, ἔτ' ἄξιός ⁴ ἀκέειν. ἢ γὰρ Φύσις, ὡσπερ ἐν φυτοῖς ἀγρίοις, οἷον οἰνάνθαις,

ἐρι-

¹ Haud dubitavi dare, quod Amiot. & Xyl. vertunt, Mez. corrigit, & R. & W. legendum censent. Vulgo κύναις δὲ καὶ δρακοντίαις.

² Ita ex scripto Xyl. legi voluit & dedi, adfentiente Petav. Vulgo ἀνθρώπου, τις. Ald. & Bas. τις, adjecto in Bas. interrogandi signo post Φιλεῖ. W. retinuit vulgatam, solo commate sublato. R. aut ἀνθρώπου maluit, aut ἀνθρώπων. Ad sqq. κατ' Ἐπίκουρον. Xyl. monet, locum mutilatum videri posse.

³ Cum artic. ἢ, qui vulgo abest, dedi e R. mente,

⁴ Dedi sic e R. mente. Vulgo ἄξιον.

ἔρινος, κοτίνοις, ἀρχὰς ἀπέπλεε καὶ ἀτελεῖς ἡμέρων
καρπῶν ἐμφύει ¹. ἔτω τοῖς μὲν ἀλόγοις τὸ πρὸς τὰ ἐγ-
γωνα Φιλόσογον, ἀτελής καὶ ἐ διαρκές πρὸς δικαιοσύνην,
ἔδὲ τῆς χρείας πρωτῆρῳ προσερχόμενον ² ἔδωκεν. ἄν-
δραπον δὲ, λογικὸν καὶ πολιτικὸν ζῶον, ἐπὶ δίκην καὶ
νόμον εἰσάγεσθαι καὶ θεῶν τιμὰς, καὶ πόλεων ἰδρύσεις
καὶ Φιλοφροσύνην, γενναῖα καὶ καλὰ καὶ Φερέικαρπα τέ-
των σπέρματα παρέχε τὴν πρὸς τὰ ἐγγωνα χάριν καὶ
ἀγάπησιν, ἀκολαθῆσα ταῖς πρώταις ἀρχαῖς· αὐταὶ δὲ
ἦσαν ἐν ταῖς τῶν σωματίων κατασκευαῖς. πανταχῶ μὲν
γὰρ ἡ Φύσις ἀκριβῆς καὶ Φιλότεχνος ³ καὶ ἀνελλιπής
καὶ ἀπερίτμητος, ἔδὲν (ὡς ἔφησιν Ἐρασίβρατος ⁴) ἔχα-
σα ῥωπικὸν ⁵, τὰ δὲ περὶ τὴν γένεσιν ἀξίως ἐκ ἔσιν εἰ-
πεῖν, ἔδὲ εὐπρεπές ἴσως λίαν ἀκριβῶς τῶν ἀπορρήτων
ἐφάπτεσθαι τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ῥήμασιν, ἀλλὰ ἀποκει-
μένων καὶ κεκρυμμένων ἐπινοεῖν τὴν πρὸς τὸ γενεῆν καὶ
λοχεύεσθαι τῶν μορίων ἐπεινῶν εὐφύϊαν. ἀρκεῖ δὲ ἡ τῆ
γάλακτος ἐργασία καὶ οἰκονομία τὴν πρόνοιαν αὐτῆς ⁶
ἐμφῆναι καὶ ἐπιμέλειαν. τῆ γὰρ αἵματος ὅσου περίτ-
τωμα τῆς χρείας ἐν ταῖς γυναίξιν δι' ἀμβλύτητα καὶ μι-
κρό-

¹ aut sic, aut ἐκφύει, aut ἐνέφυσσε R. legendum censuit pro
vulg. εἶναι φύει. W. ἐνέφυσσε conjecit. Ego id delegi, quod
vulgatam proxime accedere videbatur, praesertim si ea compen-
dio scripturae exhibetur.

² Sic R. legi voluit, & restitui e Bas. cum W. adficienti-
bus Xyl. A. B. C. E. Vulgo ex Ald. & Steph. προσερχό-
μενον.

³ Sic legi voluit Xyl. & vertendo exprimit, & dedi, R.
& W. probantibus, pro vulg. Φιλότεχνος.

⁴ 4 medicus eximius, qui non multo post Alexandri aetatem
flornit.

⁵ 5 vile, triviale, levi opera, nulla arte factum. Sic R.
cum Xyl. legendum monuit, dedique cum W. Ab aliis eru-
ditis quoque idem fuisse lectum, testatur annotatio in Hesych.
ad v. ῥωπός, ubi hic ipse locus citatur. Vulgo ῥοπικόν.

⁶ 6 scil. τῆς Φύσεως. R.

κρότητα τῷ πνεύματος ἐπιπολάζον ἐμπλανᾶται καὶ βαρύνει, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον εἶδισαι καὶ μεμελέτην ἐμμήνοις ἡμερῶν περιόδοις, ὀχετὲς καὶ πόρας αὐτῷ τῆς φύσεως ἀνασομέσης, ἀποχεόμενον, τὸ μὲν ἄλλο σῶμα κενερίζει καὶ καθαίρειν, τὴν δὲ ὑτέρα οἶον ἀρότῳ ¹ καὶ σπόρῳ γῆν ἐν φυτοῖς ὀργῶσαν ἐν καιρῷ παρέχειν. ὅταν δὲ τὴν γουὴν ἀναλάβῃ προσπεσῶσα ² ἢ ὑτέρα, καὶ περιεῖλη ῥιζώσεως γενομένης· ὁ γὰρ ὀμφαλὸς ³ πρῶτον ἐν μήτρῃσιν (ὡς Φησι Δημίριτος) ἀγκυρηβόλιον σάλω καὶ πλάνης ἐμφύεται, πείσμα καὶ κλημα τῶ γεννωμένῳ ⁴ καρπῷ καὶ μέλλουσι· τὰς μὲν ⁵ ἐμμήνας καὶ καθαρσίτας ἐκλίσσειν ὀχετὲς ἢ φύσις, τῷ δὲ αἵματος ἀντιλαμβανομένη· Φερομένη, τροφῇ χρῆται καὶ κατάρδει τὸ βρέφος ἤδη συνιστάμενον καὶ διαπλαττόμενον· ἔχρησ' ἔ τὰς προσήκοντας ἀριθμὸς τῇ ἐντὸς αὐξήσει κνηθὲν ⁶, ἐτέρας ἀνατροφῆς καὶ χώρας δέηται. τότε ἔν τὸ αἶμα παντὸς ἐμμελέστερον φυτεργῶ καὶ ὀχετηγῶ πρὸς ἐτέραν ἀφ' ἐτέρας ἐκτρέψασα, καὶ μεταλαμβάνασα χρεῖαν, ἔχει παρεσκευασμένας οἶον ἐγγείας τινὰς ⁷ κρήνας νάματος ἐπιρ-

¹ Dedi sic e R. mente — *arationi* — pro vulg. ἀρότῳ. Subesse vitium hic loci, monet W. quod ita corrigendum suspiratur: τὴν δὲ ὑτέρα, οἶον ἀρότῳ καὶ σπόρῳ γῆν, ἐμφυτεύσῃ ὀργῶσαν ἔ. κ. π.

² W. suspr. προσπεσῶσαν.

³ Voces ὁ γὰρ ὀμφαλὸς usque ad μέλλουσι parenthetice sunt sumendae.

⁴ Secutus sum Xyl. ita legentem ex MS. pro vulg. γενομένην.

⁵ Vulgo καὶ τὰς μὲν. Delevi καὶ cum W. auctoritate Baf. & Xyl. Idem deleri voluit R. nisi dicendum sit, aliquid supra post ῥιζώσ. γενομ. deesse.

⁶ Sic Xyl. & R. legendum monuerunt, dedique pro vulg. κνηθὲν. Correctionem probat W. Pro seq. ἀνατροφῆς Xyl. ex MS. notat ἀνατροφῆς, quod non improbat.

⁷ Vulgo οἶον ἐγγείας, ἢ τινὰς κρ. Hinc R. monuit aut deesse σύριγγας vel πόρας post οἶον, aut delendum ἢ. Posterius observavi; W. idem sentit.

ἐπιρρέοντος, κη ἀργῶς ἐδὲ ἀπαθῶς ὑποδεχομένους, ἀλλὰ κη πνεύματος ἠπίω θερμότητι κη μαλακῇ θηλύτητι, ἐμπέψαι ¹ κη λεῖναι κη μεταβαλεῖν δυναμένους· τοιαύτην γὰρ ὁ μακρὸς ἔχει ἐντὸς διάθεσιν κη κρᾶσιν. ἐκραι δὲ ² τῆ γάλακτος ἐκ εἶσιν, ἐδὲ κρενοὶ μεθιέντες ἀθρόως, εἰς δὲ σάρκα πίδακάδῃ κη πόροις ἀτρέμα λεπτοῖς διηθᾶσαν ἀπολήγον, εὐμενὲς τῷ τῆ νηπίε σώματι κη προσφιλὲς ψαῦσαι κη περιλαβεῖν ἐνδίδωσι ταμεῖον. ἀλλὰ τέτων γε τῶν ³ τασέτων ἐπὶ τὴν γένεσιν ἐργαλείων, κη τοιέτων οἰκονομιῶν, κη φιλοτιμίας, κη προνοίας, ἐδὲν ἦν ὄφελος, εἰ μὴ τὸ ⁴ φιλόσοργον ἢ φύσις κη κηδεμονικὸν ἐνεργάσατο ταῖς τεκέσασ.

Οὐ μὲν γὰρ τι περὶ ἐσὶν οἰζυρώτερον ἀνδρός,

Πάντων ὅσα τε γαῖαν ἐπιπνεῖει τε κη ἔρπει ⁵.
 τῆτο ἢ ψεύδεται λέγων ⁶ ἐπὶ νηπίε κη ἀρτιγενῆς. ἐδὲν γὰρ ἐσὶν ἔτιως ἀτελές, ἐδὲ ἄπορον, ἐδὲ γυμνόν, ἐδὲ ἄμορφον, ἐδὲ μικρόν, ὡς ἄνθρωπος ἐν γουαῖς ὀρώμενος· ὦ μόνω χεδόν ἐδὲ καθαράν ἔδωκεν εἰς Φῶς ὀδόν ἢ φύσις, ἀλλὰ αἵματι πεφυρμένος, κη λύτρε περίπλεως, κη φονευομένω μᾶλλον ἢ γεννωμένω ἑοικώς ⁷, ἐδενός ἐσὶν ἀψαθαι κη ἀνελέθαι κη ἀσπίσασθαι κη περιλαβεῖν, ἢ τῆ φύσει φιλέντος. διὸ τῶν μὲν ἄλλων ζῶων ὑπὸ τὴν γαστέρα τὰ ἔθαστα χαλαρὰ τὸς μακρὸς ⁸, ταῖς δὲ

γυναι-

¹ Sic e MS. legit Xyl. dedique e Petav. probante R. cum W. adfentientibus A. B. E.

² Dedi δὲ ex R. mente pro vulg. δη. Correctionem probat W.

³ R. susp. ἀλλὰ τέτων γε, ὄντων τασέτων.

⁴ Petav. omittit τὸ.

⁵ Hom. Iliad. XVII, 446. 447.

⁶ R. mavalt ὁ λέγων.

⁷ R. post h. v. aliquid deesse monet, e. c. πρόασιν· ἔ ἐδενός — *trucidato, quam nato, similior in bas prodit luminis auras: quam attingere nemo fere audeat, praeter eum, quem ei natura concilias amicum.*

⁸ R. observat ex hoc loco differentiam vocabulorum ἔθαστα &

γυναίξιν ἄνω γεγόνασιν περὶ τὸ σέρνον ἐν ἐΦικῶ τῆ
Φιλῆσαι καὶ περιπύξαι καὶ κατχοπάσασθαι τὸ νήπιον ¹.
ὡς τῆ τεκεῖν καὶ θρέψαι τέλος ἔχρειαν, ἀλλὰ Φιλίαν
ἔχουτος.

IV. Ἐπὶ τὰς παλαιὰς ἀνάγαγε τὸν λόγον, ὧν
ταῖς μὲν τεκεῖν πρώταις, τοῖς δ' ἰδεῖν συνέβη τιμώμε-
νον βρέφος. ἄτε νόμος ἦν ἐκείνοις τεκνοτροφεῖν προσ-
τάττων, ἄτε προσδοκία χάριτος ἢ τροφείων ἐπὶ νέοις δα-
νειζομένων ². χαλεπὰς δὲ μᾶλλον εἶπομι' ἂν εἶναι καὶ
μνησικάνας τὰς τεκῆσας τοῖς βρέφεσι, κινδύνων τε με-
γάλων καὶ πόνων αὐταῖς φηνομένων.

Ὡς δ' ὅταν ὠδίνεσαν ἔχη βέλος ὀξύ γυναῖκα

Δριμύ, τό τε προῖξι μογοςόκοι εἰλείθυσαι,

Ἦρης θυγατέρες, πιπρὰς ὠδίνας ἔχουσαι ³.

ταῦτα ἔχ' Ὀμηρον αἱ γυναῖκες, ἀλλ' Ὀμηρίδα γράψαι
λέγουσιν, τεκῆσαν ἢ τίκῆσαν ἔτι, καὶ τὸ μίγμα ⁴ τῆς ἀλ-
γηδός-

ἔκ ματοῖ. Illa sunt, eo docente, tota regio mammarum, to-
ta illa mollis & pendula atque fluctuans caro, in qua lac gigni-
tur: *ματοῖ* sunt papillae mamillarum, quas infans lactens ore
amplectitur.

1 Dedi sic e R. mente pro vulg. τὸν νήπιον.

2 R. susp. ἄτε τροφεῖα ἔτι νέοις αὐτοῖς δανειζόμενα, neque
debitum alendorum parentum, a se adhuc infantibus contra-
ctum accipienda nutritione — primi enim erant parentes, spon-
te nati, absque parentibus — vel ἄτε τροφείων ἀνάγκη ἔτι νέοις
αὐτοῖς δανειζομένων, neque necessitas ipsis erat exsolvendi de-
biti alendorum parentum, a se contracti sum, quum adhuc in-
fantibus essent & a parentibus alerentur. Nonne in his voci-
bus hic latere videtur sensus: ab illis, quibus nulli fuerant pa-
rentes, non exspectanda fuit ulla gratia, ulla retributio nutri-
tionis, quam ipsi, infantes recens nati, a suis parentibus ac-
cepissent, sive qua accepta, sese obligatos sentire potuissent ad
suos infantes, recens natos, pari cura nutriendos: quo facto
debitum ab infantia contractum solvatur?

3 Hom. Iliad. XI, 269. sqq.

4 R. susp. τὸ νόγμα. W. adnotat, posse quoque conjici
ἰήγμα, addens, vulgatam forte sanam esse.

γηδόνος ὁμῶς πικρὸν καὶ ὀξύ γινόμενον ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἔχουσαν. ἀλλὰ τὸ φύσει Φιλόσοργον ἔκαμπτε καὶ ἤγευε ἔτι θερμῆ¹ καὶ διαλυγῆ καὶ κραδαινομένη τοῖς πόνοις, ἔχ' ὑπερέβη τὸ νήπιον ἑδὲ ἔφυγεν, ἀλλ' ἐπεσφάφη καὶ προσεμειδίασε, καὶ ἀνείλετο καὶ ἠσπύσατο· μηδὲν ἠδὲ καρπευμένη, μηδὲ χρήσιμον, ἀλλ' ἐπιπόνως καὶ ταλαιπώρως² ἀναδεχομένη

— τῶν σπαργάνων³, ἐρειπίοις

Θάλπεισα καὶ ψύχασα, καὶ πόνῳ πόνου

Ἐν νυκτὸς ἀλλάσσεισα τὸν κατ' ἡμέραν.

τίνων ταῦτα μιδῶν ἢ χρεῖων⁴ ἐκείνοις; ἀλλ' ἑδὲ τοῖς νῦν· αἱ γὰρ ἐλπίδες ἄδηλοι καὶ μακρῆ. ἀμπελον ἰσημερίας ἑαρινῆς σκιάφας, μετοπωρινῆς ἐτρύγησε· πυρὸν ἔσπειρε δυομένης πλειάδος, εἶτα ἀνατελλούσης θερρίζει· βόες καὶ ἵπποι καὶ ὄρνιθες ἔτοιμα τίθεισιν ἐπὶ τὰς χρεῖας· ἀνθρώπων δὲ ἢ μὲν ἐκτροφῆ πολύπονος, ἢ δὲ αὐξήσις βραδεία· τῆς δὲ ἀρετῆς μακρὰν⁵ ἔσης, προαποθνήσκουσιν οἱ πλείστοι πατέρες. ἐκ ἐπειθε τὴν Σαλαμίνα Νεοκλῆς τὴν Θεμισουλέας, ἑδὲ τὸν Εὐρυμέδοντα Μιλτιάδης τὸν Κίμωνος, ἑδὲ ἤνευσε Περικλέας Ξάνθιππος δημογορευτός, ἑδὲ Ἀρίστων Πλάτωνος Φιλοσοφέντος, ἑδὲ Εὐρυπίδα καὶ Σοφουλέας νίκας οἱ πατέρες ἔγνωσαν· ψευδίζοντων⁶ καὶ συλλαβίζοντων ἠμερῶντο, καὶ κάμεις καὶ πότις

1 R. susp. ἔτι τε θερμῆ, vel καὶ ἔτι θερμῆ.

2 R. susp. ἐπὶ πόνοις καὶ ταλαιπωρίαις, eo animo eoque fine, ut labores & molestias in se susciperet tolerandas.

3 Versus sunt de Niobes liberum nutrice, ex Euripide (aliis e Sophocle.) Citantur quoque 6. Sympos. 6. Xyl. Eos cum W. a Plutarchi oratione distinxit. Vid. Lennep. ad Phalar. p. 19.

4 R. iudice, post ἐκείνοις excidisse videtur ἐπονείτο — cuius rei mercedis pendenda ergo, aut cuius utilitatis impetranda spe atque cupidine has tantas molestias illi exanimabant.

5 Dedi sic e R. mente — probitate & bonis moribus in aetate sitis, quae a puerili multum abest. — Vulgo μακρῶς. Probat conjecturam W.

6 R. susp. ὧν ψευδίζοντων, aut ψευδίζοντων δέ.

πότας καὶ ἔρωτας αὐτῶν οἱ ἄνθρωποι πλημμελῶντων ἐπέ-
 εῖδον· ὥστε ἐπαινέσθαι καὶ μνημονεύεσθαι τῷ Εὐθύμῃ ¹ τῷ-
 το μόνον, ὡς ἐπέγραψεν ².

Ἡ δέος, ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον·
 ἀλλ' ὅμως ἔ παύονται παῖδας ³ τρέφοντες, μάστιγα δὲ
 οἱ παίδων ἦμισα δεόμενοι. γελοῖον γὰρ, εἴ τις οἴεται
 τὸς πλεσίαις θύειν καὶ χαίρειν γενομένων αὐτοῖς τέκνων,
 ὅτι τὸς θρέψοντας ἔξῃσι καὶ τὸς θάψοντας. εἰ μὴ νῆ
 Δία κληρονομῶν ἀπορία παῖδας τρέφασιν. ἔ γὰρ ἔστιν
 εὐρεῖν ἐδ' ἐπιτυχεῖν τῷ τὰλλότρια βελομένη λαμβάνειν.
 Ψάμμος ⁴, ἢ κόνις, ἢ περὰ ποικιλοθρόων οἰωνῶν τόσ-
 σον ἐκ ἔχει ἀριθμὸν, ὅσος ἐστὶν ὁ τῶν κληρονομημένων.

Δαναὸς ⁵ ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ·
 εἰ δὲ ἀτεκνὸς ἦν, πλείονας ἂν εἶχε κληρονομήντας, καὶ
 ἐχ ὁμοίως ⁶. οἱ μὲν γὰρ παῖδες χάριν ἐδεμίαν ἔχασιν,
 ἐδὲ ἕνεκα τέγε θραπεύεσιν, ἐδὲ τιμῶσιν, ὡς ὀφείλη-
 μα

¹ Evenum Parium constat elegos scripsisse. Xyl.

² R. leg. censet aut ὅτι ἔγραψεν, aut ὁ ἀνδριάντι Θεμιστο-
 κλείας ὑπέγραψεν, vel ἐπέγραψεν. "Ἴδεθ' ὅση λύπη — quod in
 Themistocli statua sententiæ in hac exaravit: videte, quæ
 sæ molestiæ patri nunquam non sine liberi. Vulgo nimirum
 post hanc vocem legitur: "Ἴδε, ὅση λύπη. Xyl. pro ἴδε ma-
 luit ἠδὲ, ut sit Pentameter. Recipiendo, quæ nunc le-
 guntur, secutus sum W. qui adnotat, veram hanc lectionem
 esse servatam in codice Mediceo Artemidori I, 6. proditam a
 Ruhkenio ad Rotil. Lup. p. 39.

³ Recepti παῖδας e Bas. & Petav. pro vulg. παῖδα. Idem R.
 legendum monuit.

⁴ R. legi vult μὴ βελομένη — nusquam terrarum inve-
 nire est hominem, qui nolit aliena accipere oblata — ἀλλὰ
 ψάμμοι. M^o quidem sensu præter necessitatem.

⁵ R. susp. Ἄθλιος ἦν Δαναὸς. Cum W. distincti hæc ab ora-
 tione Plutarchi.

⁶ R. legi vult aut καὶ ἐχ ὁμοίως ἀχαρίστis — neque tam
 ingratius, quam evansi ejus filius, vel καὶ γὰρ ἐχ ὁμοίως οἱ
 παῖδες πρὸς τὰς γενεὴς τοῖς ἄλλοις κληρονόμοις διάκεινται. οἱ μὲν
 γὰρ παῖδες τῆς κληρονομίας χάριν ἐδεμίαν ἔχασιν.

μα τὸν κληρον ἐκδεχόμενοι. τῶν δὲ ἀλλοτρίων περὶ τὸν
ἄτεκνον Φωνᾶς ἀκείεις ταῖς κωμικαῖς ἐκείναις ὁμοίαις,

᾿Ω δῆμιε, λῆσαι ¹ πρῶτον, ἐκδικάσας μίαν,

᾿Ενθε, ῥόφησον ἔντραγ· ἔχε τριώβολον.

τὸ δὲ ὑπὸ τῆς Εὐριπίδου λεγόμενον·

Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὐρίσκειν ² Φίλας,

Δύναμίν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχειν,

ἔχ' ἀπλῶς ἀληθῆς, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀτέκνων· τίτας οἱ
πλέσιοι δειπνίζουσιν, οἱ ἡγεμόνες θεραπεύουσιν, οἱ ῥήτο-
ρες μόνοις τέτοις προῖκα συνηγοροῦσιν.

Ἰχυρόν ἐσι πλέσιος ἀγνοόμενον

᾿Εχων κληρονόμου ³.

πολλὰς γὰρ πολυφίλας καὶ πολυτιμήτας ὄντας, ἐν παι-
δίου γεννώμενον ἀφίλας καὶ ἀδυνάτους ἐποίησεν. ὅθεν
ἔδδ' ἐπὶ δύναντιν ἔθεν ἐστὶν ὠφέλιμον ἀπὸ τῶν τέκνων,
ἀλλὰ τῆς φύσεως τὸ πᾶν κράτος, ἔχ' ἤτλου ἐν ἀνθρώ-
ποις ἢ θηρίοις.

V. Ἐξαμαυροῦται γὰρ ⁴ καὶ ταῦτα καὶ πολλὰ τῶν
ἄλλων ὑπὸ τῆς κακίας, ὥσπερ λόχμης ἡμέροις σπέρ-
μασι παραβλασανύσης. ἢ μηδὲ ἑαυτὸν φύσει εἰργεῖν
τὸν

¹ Vulgo φδὴ μέλλεσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν, ἐνθε, ῥόφη-
σον ἔντραγ· ἔχε τριώβολον. Xyl. notat, corruptos esse versicu-
los, & scriptum habere φδὴν μέλλεσαι. R. bene monuit, eos
restituendos esse ex Aristoph. Equit. v. 50. 51. Enotatur quo-
que e V. ὦ δῆμιε, λῆσαι, quod dedi, recepto simul ἔχε v. seq.
cum W. adfentientibus Jannot. Collat. Muret. Anon. — *O ro-
pule Atheniensis, nunc primum lava; Postquam unum judica-
sti diem, cibum cape, Sorbe vinum, comede, habe tibi trio-
bolum.*

² R. legi vult εὐρίσκειν.

³ Cum W. haec a prosa oratione distinxit e Xyl. mente.
Ejusdem MS. secutus dedi ἀγνοόμενον, Xyl. & R. probantibus,
pro vulg. ἀγνοόμενος.

⁴ R. legi vult δὲ pro γὰρ. Consentiant Amiot. & Mez. &
probat W. Ad καὶ ταῦτα R. monet, significari natura iudi-
cium homini amorem prolis.

τὸν ἄνθρωπον λέγομεν ¹, ὅτι πολλοὶ σφάτῃσιν ἐκου-
σὰς καὶ κατακρημνίζουσιν. ὁ δὲ Οἰδίπῳς

Ἦρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα Φοίνια δ' ὄμῃ ² —

Ἠγησίας ³ διαλεγόμενος πολλὰς ἐποίησεν ἀποκαρτερῆ-
σαι τῶν ἀκρωμένων.

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων ⁴.

ταῦτα δὲ ἔσιν, ὥσπερ ἐκεῖνα, νοσήματα καὶ πάθη ψυ-
χῆς τῆ κατὰ φύσιν ἐξισάντα ⁵ τὸν ἄνθρωπον, ὡς αὐ-
τοὶ καταμαρτυροῦσιν ἑαυτῶν. ἂν γὰρ ὅς τεκέσα δελ-
φάκιον, ἢ κύνων διασπαράξῃ στυλάνιον, ἀδυμῆσι καὶ
ταράττονται, καὶ θεοῖς ἀποτρόπαια θύσει, καὶ τέρας
νομίζουσιν, ὡς πᾶσι κατὰ φύσιν ⁶ εὐργεῖν τὰ τικτόμενα
καὶ τρέφειν, ἐκ ἀναιρεῖν, προσῆκον. εἰ μὴν ἀλλὰ ὥσ-
περ ἐν τοῖς μετὰλλοις πολλῇ συμπεφυρμένον γῆ καὶ κα-
τακεχωσμένον, ὅμως διασίλβει τὸ χρυσίου, ἔτως ἢ φύ-

F 2

σις

¹ R. mavult aut λέγωμεν, dicamus, aut λέζομεν, dicemus.
Prius quoque Mez. scribendum monet, W. notante.

² Sunt Sophocl. Oedip. Tyr. v. 1276. ed. Argent. Dedi
ea, qualia ibi leguntur, R. jubente. Vulgo ἦρασσεν ἐπαίρων
βλέφαρα Φοίνια δόμῃ. Xyl. notat, scriptum habere ἐπαίρων,
& post δόμῃ lacunulam; suspicatur simul Φοίνια δόμῃ. R. ad-
dendos censet tres proximos versus ejusdem fabulae, quos ad-
scribere non tam Plutarchum piguerit, quam librarium. Eos
exprimit Kaltw. & hoc loco exhibere non alienum puto:

γλῆλαι γένε' ἔτεγγον' εἰδ' ἀνίσταν
Φόνε μυδώσας συγκόνας' ἀλλ' ὄμῃ μέλας
ὄμβρος χαλάζης αἵματος ἐτίγγετο.

W. sumit ἐπαίρων, adficientibus B. C. E. Petav. & Φοίνια
δ' ὄμῃ ex Sophocle ipso, quae verba librarium vel addidisse,
vel proxima iis omisisse monet.

³ Cic. Tusc. I, 34. Diog. Laërt. II, 86. Valer. Max.
VIII, 9. Pro ἐποίησεν Petav. ἔπασιν.

⁴ Eurip. Alcest. v. 1159.

⁵ Dedi sic e R. mente, ut redeat ad πάθη — affectiones
mentis e natura sua hominem emouentis. W. notat, corrigend-
um ἐξισάντων cum R. — haud dubie ex mendo typographico.

⁶ Dedi sic e R. mente pro vulg. πᾶσι καὶ παρὰ φύσιν. W.
noque recepit κατὰ, retento καὶ, ex B. & Mez.

εις ἐν αὐτοῖς τοῖς ἡμαρτημένοις ἤθεσι καὶ πάθεισιν ἐκ-
 φαίνει τὸ πρὸς τὰ ἐγγονα Φιλόσοργον. οἱ μὲν γὰρ
 πένητες ἔτρέφουσι τέκνα, Φοβόμενοι μὴ χειρὸν ἢ προσ-
 ἤκει τραφέντα δελοπρεπῆ καὶ ἀπαίδευτα, καὶ τῶν κα-
 λῶν πάντων ἐνδεᾶ γένηται· τὴν γὰρ πενίαν ἔχατον
 ἠγόμενοι κινδὸν, ἔχ' ὑπομένουσι μεταδῆναι τέκνοις ὥσπερ
 τινὸς χαλεπῆ καὶ μεγάλης νοσήματος ¹.

1 Xyl. monet, obscurum non esse, quin hujus libelli finis
 sit detruncatus. R. adnotat: „Videtur coronis huic opusculo
 deesse, sive quod Plutarchus eam ipsi non imposuerit, sive quod
 ea injuria temporum, & casuum adversis, intercepta ad nos
 non pervenerit. — Juvat adhuc finem opusculi paucis verbis de-
 monstrare. Epicureos impugnat tota haec disputatio, qui pro-
 lis amorem, ut sapiente indignam animi debilitatem, damna-
 bant & e philosophia proscribebant, ut constat ex Arriani dis-
 sert. Epist. I, 23. & nostri p. 1123. 6. ed. Fr. Conf. quae
 Uptonus ad dictum Arriani locum notavit.“

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ΕΙ ΛΥΤΑΡΚΗΣ

Η ΚΑΚΙΑ ΠΡΟΣ ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΝ.

— — Υπομένει ¹ τὸ σῶμα πεπραμένον τῆς Φερνῆς ἔχων, ὡς Εὐριπίδης Φησὶν, βραχέα δεδῆλωται καὶ ἀβέβαια· τῷ δὲ ἔ πολλῆς διὰ τέφρας, ἀλλὰ πυρκαϊᾶς τινος βασιλικῆς πορευομένῳ καὶ περιφλεγομένῳ, ἄθματος καὶ Φόβου μεσῶ, καὶ ἰδρῶτος διαποντίζε ², πλεῖτόν τινα προσθεῖσα ³ Ταυτάλειον ἀπολαῦσαι δι' ἀχολίαν ἔ δυναμένῳ. ὁ μὲν γὰρ Σικυῦνιος ⁴ ἐκεῖνος ἵπποτρόφος εὔφρανῶν, ἔδωκε τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀχαιῶν Θῆλειαν ἵππον δρομάδα δῶρον,

— Ἴνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
ἀλλὰ τέρποιο μένων, εἰς βαθεῖαν εὐπορίαν καὶ χολῆν

F 3

ἄλυ-

¹ Initium libelli deest. Xyl. monente, versus Euripidis videtur esse de aliquo, qui, bene dotata uxore ducta, se & libertatem vendiderit. Post βραχέα lin. seq. idem notat in MS. addi δὲ, ut appareat, fuisse institutam comparationem inter talem maritum & eum, qui errore opinionis vitiosus opes quibuscunque rationibus confestatur, quem illo multis modis miseriores judicet. W. ea, quae perierint, pauca & huiusmodi fere fuisse putat: Ἡ πολλὰ καὶ μεγάλα τὰς ἀνοήτας εφάλλα ἢ τῆς εὐδαιμονίας ἄρεξίς καὶ ψευδὴς δόξα, καὶ πολλοῖς περιβάλλει κακοῖς· ὧν ἐν μὲν τῷ θρυλλημένῳ τῆς πλοσίας γυναικὸς ἀνδρὶ, ὡς τέφρας ἀναπληθεῖς ὑπ' αὐτῆς, ὑπομένει; Πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς Φερνῆς ἔχων, ὡς Εὐρ. Φησὶν, βραχέα δεδῆλωται. — Versus est ex Phaethonte, Fragm. 15. Musgrav. Ed. Valck. Diatr. p. 274. — Petav. πεπραγμένον.

² R. interpretatur sudorem contractum ex itineribus in longe distans regiones ultra mare susceptis commercii causa.

³ W. sup. προστίθησι.

⁴ Pertinent haec ad Echepolum, Hom. Iliad. XXIII. 297. Alter versus ita ibidem legitur ἀλλ' αὐτῆ τέρποιο μένων.

ἄλυτον ἀνακλίνας ἑαυτόν. οἱ δὲ νῦν, ἄλυτοι ¹ καὶ
πρακτικοὶ δοκῶντες εἶναι, μηδενὸς καλῆντος, ὠθῶνται δι'
αὐτῶν ² ἐπὶ τράχηλον εἰς αὐλὰς καὶ προπομπὰς καὶ θυ-
ραυλίας ἐπιπόνους, ἵνα ἴππεσ τινὸς, ἢ πόρπησ ³, ἢ τοι-
αύτης τινὸς εὐημερίας τύχῃσι.

Τῆ δὲ καὶ ⁴ ἀμφιδρυφῆσ ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο,
καὶ δόμος ἡμιτελής.

σύρεται δὲ καὶ πλανᾶται τριβόμενος ἔν τισιν ἐλπίζων ⁵
καὶ προπληκνιζόμενος. ἂν δὲ καὶ τύχη τινὸς ὧν πο-
θεῖ, περιενεχθεῖσ καὶ σιοτοδινώσασ πρὸς τὸν τῆσ τύ-
χησ πεταυρισμὸν, ἀπόβασιν ζητεῖ, καὶ μακαρίζει τὰσ
ἀδόξασ καὶ ἀσφαλῶσ ζῶντας. οἱ δ' ἐκεῖνον πάλιν, ἂνω
βλέποντες ὑπὲρ αὐτὰσ Φερόμενον ⁶.

II. Πάντως ⁷ ἡ κακία διατίθησι πάντας ἀνδρά-
πασ, αὐτοτελής τις ἔσσι τῆσ κακοδαιμονίας δημισργός-
ἔτε γὰρ ὀργάνων ἔτε ὑπηρετῶν ἔχει χρεῖαν. ἄλλοι δὲ
τύρανοι ⁸ σπεδάζοντες ἔσ ἂν κολάζωσιν ἀθλίωσ ποιεῖν,
δημῖωσ τρέφωσ καὶ βασανιστὰσ, ἢ καυτήρια καὶ σφῆνας
ἐπιμηχανῶνται, ἀλόγωσ ψυχῆσ ⁹. ἢ δὲ κακία, δίχα
πάσῃσ

¹ R. *judice*, ἄλυτοι cum πρακτικοὶ non bene congruit. Ma-
vult αὔπνοι, *indefessi*, vel ἄγρυπνοι, vel ἄτρυτοι, eodem sen-
su. Amiot. Mez. αυλικοί. W. *sententiam plāssai*, vel simi-
le, *requirere suspicatur*.

² Ald. Bas. δι' αὐτῶν. Hinc Xyl. forte legendum monet
δι' αὐτῶν, quod ipse exprimit *ulivo*, & Steph. dedit. MS.
Xyl. δι' αὐτόν, ut videatur ad πλεῖτον referri.

³ Xyl. πόρπησ legendum duxit, & vertit. R. tuetur vulga-
tam, cum respiciatur ad chlamydem, quae ab imperatoribus
viris in toga saepe praecipuis dari & injici solebat.

⁴ Protefilao confert. Iliad. II. 700. *Phylace* est nomen ur-
bis in Thessalia.

⁵ R. *susp.* ἐλπ'σιν. W. pro ἔν τισιν corrigi vult ἔντευξιν.

⁶ Petav. ἂνω αὐτὰσ Φερόμενον, omittis interjacentibus.

⁷ W. *susp.* παντοίωσ. R. post ἡ κακία inferendum *suspica-
tur κακῶσ*.

⁸ R. legi vult ἄλλ' οἱ μὲν τύρανοι. W. ἀλλ' οἱ γε.

⁹ R. *deesse susp.* φόβητρα vel δείματα, *terrificamenta*, aut
κολα-

πάσης παρασκευῆς, τῇ ψυχῇ συνελθῆσα, συνέτριψε καὶ κατέβαλε, λύπης ἐνέπλησε, θρήνων, βαρυθυμίας, μεταμελείας τὸν ἄνθρωπον. τεκμήριον δὲ τεμνόμενοι πολλοὶ σιωπῶσι, καὶ μασιγῆμενοι καρτερῶσι, καὶ σφηνόμενοι ὑπὸ δεσποτῶν ἢ τυράννων, Φωνὴν ἐκ ἀφῆκαν, ὅταν ἡ ψυχὴ μύσασα τῷ λόγῳ τὸν τόνον ¹, ὥσπερ χειρὶ πίεση καὶ κατάξη. θυμῶ δὲ ἐκ ἄν ἐπιτάξειας ἡσυχίαν, ἐδὲ πένθει σιωπῆν· ἕτε φοβῆμενον εἶναι πείσσειας, ἕτε δυσφορῶντα μετανοία μὴ βοῆσαι, μηδὲ τῶν τριχῶν λαβέδαι, ἢ τὸν μηρὸν κρῆσαι. ἔτω καὶ πυρὸς ἔσιν ἢ κακία καὶ σιδήρε βιαιοτέρα.

III. Αἱ πόλεις δῆπεθεν ὅταν ἔκδοσιν ναῶν ἢ κολοσσῶν προγράψωσιν, ἀκροῦνται τῶν τεχνιτῶν ἀμιλλωμένων περὶ τῆς ἐργολαβίας, καὶ λόγους καὶ παραδείγματα κομιζόντων· εἶτα αἰρῶνται τὸν ἀπ' ἐλάττονος δαπάνης τὸ αὐτὸ ποιῶντα καὶ βέλτιον καὶ τάχιον. Φέρει δὲ καὶ ἡμῶς ἐκδοσὶν τινα βίε καὶ ἀνθρώπου κακοδαίμονος προκηρύσσειν ², εἶτα προσίεναι τῇ ἐργολαβίᾳ τὴν τύχην καὶ τὴν κακίαν ³ διαφερομένας· τὴν μὲν ὀργάνων τε παντοδαπῶν κατάπλεον καὶ παρασκευῆς πολυτελεῶς εἰς ἀπεργασίαν κακοδαίμονος ζωῆς καὶ οἰκίρᾶς· λησῆριά τινα καὶ πολέμους καὶ τυράννων μιαιφονίας, καὶ χειμῶνας ἐκ θαλάττης, καὶ κεραυνὸν ἐξ ἀέρος ἐφελιομένην, καὶ κύνεια τρίβουσαν, καὶ ξίφη φέρουσαν, καὶ συκοφάντας ξενολογῶσαν, καὶ πυρετὰς ἐξάπυσσαν, καὶ

F 4

πέδας

κολασῆρια, *instrumenta poenae*, ante ἀλ. ↓. Exprimat Kaltw. vertendo: *die Schrecken schwacher Seelen*. W. susp. ἄλγος vel eis ἄλγος pro ἀλόγος.

¹ R. susp. τὸν πόνον — *per rationem comprimatur & cohibeat dolorem*.

² Sic Xyl. e MS. legendum monuit, & e Petav. affertur, dedique R. probante, pro vulg. προσηκρῶσαν. Receptit idem W. Consentit Venet.

³ Petav. καὶ κακίαν absque artic.

πέδας περικρέεσσαν ⁴, καὶ περισοικοδομῶσαν εἰρηλίας· καί-
 τοι τέτων τὰ πλείεα τῆς κακίας μᾶλλον ἢ τῆς τύχης
 εἶναι· ἀλλὰ πάντα ἔσω τῆς τύχης· ἢ δὲ κακία παρ-
 εῷσα γυμνὴ καὶ μηδενὸς δεομένη τῶν ἐξωθεν ἐπὶ τὸν
 ἄνθρωπον, ἐρωτάτω καὶ τὴν τύχην, πῶς ποιήσει κακο-
 δαίμονα καὶ ἄθουμον τὸν ἄνθρωπον. Τύχη, πενίαν ἀπει-
 λείς; καταγελάσσει Μητροκλῆς, ὃς χειμῶνος ἐν τοῖς
 προβάτοις ² καθεύδων, καὶ θέρους ἐν τοῖς προφυλαίοις
 τῶν ἱερῶν, τὸν ἐν Βαβυλῶνι χειμᾶζοντα, καὶ περὶ Μη-
 δίαν θερῶντα Περσῶν βασιλέα περὶ εὐδαιμονίας εἰς
 ἀγῶνα πρὸςκαλεῖτο. δαλείαν καὶ δεσμὰ καὶ πρᾶσιν ἐπά-
 γεις; καταφρονεῖ σε Διογένης, ὃς ὑπὸ τῶν ληστῶν πω-
 λόμενος, ἐκήρυττε· Τίς ὠνήσασθαι βέλεται δεσπότην;
 κύλικα ³ Φαρμακὸς ταράττεις; ἐχὶ καὶ Σωκράτει ταύτην
 προέπιες; ὁ δὲ Πλωτος καὶ πρῶτος, ἔ τρέσας, ἐδὲ διαφθείρας
 ἐδὲ χρώματος ἐδὲν, ἐδὲ χήματος, μάλ' εὐκόλως ἐξέπιεν·
 ἀποθνήσκοντα δὲ αὐτὸν ἐμακάριζον οἱ ζῶντες, ὡς ἐδ'
 ἐν ἄλλοις θεῖαις ἄνευ μοίρας ἐσόμενον. καὶ μὴν τὸ πῦρ σε
 Δέκιος ὁ Ῥωμαίων ⁴ στρατηγὸς προέλαβεν, ὅτε τῶν
 στρατοπέδων ἐν μέσῳ πυρὰν νήσας ⁵, τῷ Κρόνῳ κατ' εὐ-
 χήν

1 Xyl. e MS. notat παρακρέεσσαν, quod non probat. R. *supr.* πέδαις, *conquassatis pedicis verberantem, vel circumscin-*
nantem aures hominis; aut περιβάλλεσαν, vel περιτιθεῖσαν,
pedicis homini circumponentem, nisi forsitan veteres quoque di-
xerint πέδας τινὶ περικρέαν, pro περιτιθέναι, ut nos quoque
dicimus umfchl gen pro anlegen.

2 i e. in caulis ovium vel ovilibus. Alii rem eandem nar-
 rantes βαλαντίοις substituunt. V. Menage ad Diog. Laërt.
 6, 95. R.

3 Petav. βέλεται; κύλικα absque δεσπότην. Id. deinde
 πρᾶτος.

4 Vulgo ὁ Ῥωμαῖος ὢν στρατηγός. Dedi, R. probante, Pe-
 tavii lectionem, quam W. quoque recepit, accedente Venet.

5 Vulgo τυραννήσας. Xyl. corrigendum monuit πυρὰν νή-
 σας, a verbo νῆω (vel νηῆσαι a νῆτω) *congero, constuo;* quod
 dedi cum W. probante R. Decios, patrem & filium, se pro
 salute patriae devovisse, loq̄ iur Romana historia, sed in rogam
 ad-

χὴν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκαλλιέρησεν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας. Ἰνδῶν δὲ Φιλανδροὶ καὶ σώφρονες γυναῖκες ὑπὲρ τῆ πυρὸς ἐρίζουσι καὶ μάχονται πρὸς ἀλλήλας, τὴν δὲ νικήσαντα τεθνηκότι τῷ ἀνδρὶ ¹ συγκαταφλεγῆναι, μακαρίαν ἄδουσι αἱ λοιπαί. τῶν δὲ ἐκεῖ σοφῶν ἕδεις ζήλωτος ἐδὲ μακίρισός ἐστιν, ἂν μὴ ζῶν ἔτι καὶ φρονῶν καὶ ὑγιαίνων, τῆ σώματος τὴν ψυχὴν πυρὶ διασήσῃ, καὶ κατὰ τὸς ἐκβῆ τῆς σαρκὸς, ἐκνιψόμενος τὸ θνητόν. ἀλλ' ἐξ ἑσίας λαμπρῆς καὶ οἴκῃ καὶ τραπέζῃς καὶ πολυτελείας εἰς τρίβωνα καὶ πῆραν καὶ προσαίτησιν ἐφημέρῃ τροφῆς κατὰξεις; ταῦτα εὐδαιμονίας ἀρχαὶ Διογένης, ταῦτα ἐλευθερίας Κράτητι καὶ δόξης. ἀλλὰ εἰς σαυρὸν κατὰ λῶσεις, ἢ σιόλοπι πῆξεις; καὶ τί Θεοδώρῳ μέλει, πότερον ὑπὲρ γῆς ἢ ὑπὸ γῆς σήπεται; Σκυθῶν εὐδαίμονες ² ταφαὶ αὗται. Ἰρκανῶν δὲ κύνες, Βαβυλωνίων δὲ ἄρνιθες νεκρῶς ἐδίδοσι κατὰ νόμους, ὅταν μακαρίως τέλεις συγχάνωσιν.

IV. Τίνας ἐν ταῦτα κακοδαίμονας ποιεῖ; τῶς ἀνδρες, καὶ ἀλογίστες, τῶς εὐθρύπτες ³ καὶ ἀγυμνάστες, τῶς ἐκ νηπίων ἃς ἔχουσι δόξας φυλάττουσας; ἐκῆν; ἐκ ἔστιν ἢ τύχη κακοδαίμονας τελεσιουργός, ἂν μὴ κακίαν ἔχῃ συνεργῶσαν. ὡς γὰρ ἢ κρόνη τὸ ὀσέον πρίει, τέφρα καὶ ὄξει διάβροχον γενόμενον, καὶ τὸν ἐλέφαντα τῷ ζύθει ⁴ μαλακὸν γενόμενον καὶ χαλῶντα κάμπησι καὶ

F 5

δια-

ascendisse & Saturno se immolasse, nemo est veterum, qui quidem hodie supersunt, qui tradat praeter Plutarchum. Cf. Liv. L. VIII. c. 9.

¹ Petav. τῷ ἀνδρὶ τεθνηκότι.

² V. Herodot. IV, 72. R.

³ *deliciis solutos*. Sic dedi, audacius fortasse, pro vulg. ἀθρέπτες, quod Xyl. vertit male educatos. R. voluit ἀτρέπτες, *peritinos*, *rigidos*; W. ἀτρέπτες vel ἀθεωρήτες. Meam corrigendi rationem defendit ex parte MS. Xyl. unde affertur ἀθρέπτες, quod certe huc non quadrat. Sed quam facile lector motetur de εὐθρύπτες, cum α & εὐ saepissime permutentur?

⁴ Xyl. notat, in MS. supra hanc vocem legi ἐρύθα, quod quid significet, non habet.

διαχηματίζουσιν, ἄλλως δὲ ἐ δύνανται. ἔτιως ἢ τύχη τὸ πεπονθὸς ἐξ αὐτῆ καὶ μαλακὸν κακία¹ προσπεσῶσα κοιλαίνει καὶ τιτρώσκει. καὶ καθάπερ ὁ πάροικος² τῶν ἄλλων ἐδενί βλαβερὸς ὢν, ἐδὲ λυπῶν ἀπλομένεος καὶ περιφέροντας, ἐὰν τετραμένοις³ ἐπεισενεχθῆ μόνον, εὐθὺς ἀπόλλυσι τῷ προσπεπονθῶτι καὶ τὴν ἀπερρόην δεχομένῳ. ἔτω τὸν ὑπὸ τῆς τύχης συντριβήσεσθαι μέλλοντα τὴν ψυχὴν, ἴδιον ἔλκος ἐν ἑαυτῷ καὶ κακίην ἔχειν δεῖ ἐντὸς σαρκὸς, ὅπως τὰ προσπίπτοντα ἔξωθεν οἰκτρὰ καὶ ὀδυρτὰ ποιήσῃ.

V. Ἄρ' ἐν ἡ κακία τοῖσδε ὡσε τῆς τύχης δεῖσθαι πρὸς κακοδαιμονίας ἀπεργασίαν; πόθεν; ἐ⁴ τραχὺ καὶ δυσχέιμερον ἐπαίρεται πέλαγος, ἐ λησῶν ἐνθάδοις διαζώνουσιν ἐνέδραις ἐρήμους ὑπωρείας, ἐ νέφη χαλαροβόλα πεδίοις περιβῆγγουσι καρποφόροις, ἐ Μέλιτον ἐδὲ Ἄνουτον ἐδὲ Καλλιξενον ἐπάγει⁵ συκοφάντην, ἐκ ἀφαιρεῖται πλεῖτον, ἐκ ἀπείργει στρατηγίας, ἵνα ποιήσῃ κακοδαιμόνας. ἀλλὰ ποιεῖ⁶ πλαστῆντας, εὐπορεῦντας⁷,
κλη-

¹ Vulgo κακία. Dedi cum jota subscripto, R. monente, vel id vel ἐν κακίας esse legendum — quod a sese male affectum, molliumque est vitium.

² Vox corrupta, pro qua quid certo fit reponendum, haud constat. Amiot. vertit Φαρικόν; Mos. Dufoujad Vit. Plut. T. V. p. 438. & R. e Salmaf. Homonym. Hyles Iatricae p. 144. corrigunt παρδικὸς ὄπος, assa foetida. W. notat, in promptu esse παρδικὸς corrigere, quod quidem melius sit vulgato, non tamen sincerum videatur. Cum Xyl. in versione locum vacuum reliquerit, ipse addidit *Parvicus succus*.

³ Dedi sic e R. mente, quam W. probat, pro vulg. τετραμένους — si inferatur in Zetam, in qua vulnerati sunt.

⁴ Sic Xyl. e MS. legendum monuit, dedique cum W. probante R. pro vulg. πόθεν ἐν — unde? qui fiat hoc?

⁵ Vulgo Καλλιξενον, ἐπὶ τι συκοφάντην ἐκ ἀφ. Correxī e R. mente. Ald. Basf. Petav. ἐπὶ τι. Xyl. susp. ἐπισεία. Aut hoc aut illud corrigendum censuit W.

⁶ Dedi sic e Xyl. mente, W. probata, pro vulg. ποιεῖ.

⁷ Sic dedi pro vulg. εὐφροεῦντας, eo fere ducentibus Ald. & Basf.

κληρονομήντας ἐν γῆ, διὰ θαλάττης, ἐνδέδυκε, προσπέφυκεν ¹, ἐκτήκεσα ταῖς ἐπιθυμίαις, διακαίεσα τοῖς θυμοῖς, συντριβεσα ταῖς δεισιδαιμονίαις, διασύρεσα τοῖς ὀφθαλμοῖς ².

Bas. edd. in quibus est εὐφορῶντας, & Xyl. versione — *rebus abundantes*. R. legi voluit aut εὐφορῶντας, *qui aetatem bene ferunt*, aut εὐροῶντας, *quibus omnia ex voto prospere succedunt*, aut εὐθηρῶντας, *florentes corpore & opibus*. W. aut εὐροῶντας aut εὐπορῶντας legendum monet.

¹ R. haec sic ordinanda & distinguenda censuit: κληρονομήντας, ἐν γῆ ἐνδέδυκε, διὰ θαλάττης προσπέφυκε. Ego distinctionem W. recepi. Vulgo κληρονομήντας ἐν γῆ, διὰ θαλάττης ἐνδέδυκε, προσπ. Petav. deinde ἐκτήκεσα.

² R. interpretatur: *objectis variis spectaculis oculos eorum quaquaaversum alliciens & distrabens, atque tam ad mirandum, quam ad appetendum sollicitans*. W. corrigendum censet cum Mez. φθόνους, *invidia distrabens*.

ΤΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ, Η ΤΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ,
ΠΑΘΗ ΧΕΙΡΟΝΑ.

Ομηρος μὲν ἐπιβλέψας τὰ θνητὰ τῶν ζώων γένη,
καὶ πρὸς ἄλλα συγκρίνας κατὰ τὰς βίαις καὶ
τὰς διαιτήσεις, ἐξεφώνησεν, ὡς ἑδὲν ἔσιν

— ὀϊζυρότερον ἀνδρὸς,

Πάντων ὅσα τε γαῖαν ἐπιπνεῖει τε καὶ ἔρπει ¹.
πρωτεῖον ἐκ εὐτυχῆς εἰς κακῶν ὑπεροχὴν ἀποδιδὼς τῷ
ἀνθρώπῳ. ἡμεῖς δὲ ὥσπερ ἤδη νικῶντα κακοδαιμονίᾳ τὸν
ἀνθρώπον, καὶ τῶν ἄλλων ἀθλιώτερον ζῶων ἀνηγορευ-
μένον, αὐτὸν αὐτῷ συγκρίνωμεν ² εἰς ἰδίων κακῶν ἀγῶ-
να, σῶμα καὶ ψυχὴν διαιρῶντες ἐκ ἀχρήστως, ἀλλὰ καὶ
πάνυ δεόντως· ἵνα μάθωμεν, πότερον διὰ τὴν τύχην ³,
ἢ δι' ἑαυτὰς, ἀθλιώτερον ζῶμεν. νόσος μὲν γὰρ ἐν σώ-
ματι φύεται διὰ φύσιν· κακία δὲ καὶ μοχθηρία περὶ
ψυχὴν, ἔργον ἐστὶ πρῶτον, εἶτα πάθος αὐτῆς ⁴. ἡ μι-
κρὸν δὲ πρὸς εὐθυμίαν ὄφελος, εἰς ἰάσιμον ἢ τὸ χεῖρον
καὶ καφότερον καὶ ἀσφυκτὸν ⁵.

II.

¹ Hom. Iliad. XVII. 446. sq.

² Non dubitavi sic e R. mente dare. Vulgo συγκρίνομεν.

³ Sic R. dandum censuit, dedique pro vulg. ψυχὴν. Cor-
poris enim, quae cuique contigit, seu bona & laudabiles, seu
vitiosa & morbosa constitutio, ea fortunae opus & donum est;
at quae ex animo proveniunt, ea ipsius sunt hominis. Eadem
lectio, a W. quoque recepta, & cod. D. firmata, a Xyl. e MS.
notatur, lectio vulgata supra scripta, quam idem veriore
esse putavit.

⁴ Dedi sic e R. mente, W. probata, pro vulg. αὐτῆς.

⁵ Sic cum Salmas. legendum monuit R. *turbas non ciens,*
non tumultuans, quietum, & dedi pro vulg. ἀσφυκτὸν. Idem
W. recepit e Colleg. Nov. addens, sententiam non satis inte-
gram, cum pluribus in hoc libello, epitomam redolere.

II. Ἡ μὲν ἔν Αἰσώπειος ἐλώπηξ περὶ ποιικιλίας διαζομένη πρὸς τὴν πάρδαλιν, ὡς ἐκείνη τὸ σῶμα καὶ τὴν ἐπιφάνειαν εὐανθῆ καὶ κατὰ κλίον ἐπεδείξατο, τῇ δὲ ἦν τὸ ξανθὸν αὐχμηρὸν καὶ ἐχ' ἠδὺ προσιδεῖν. Ἄλλ' ἔμῃ τοι τὸ ἐντὸς (ἐφη) σκοπῶν, ὧ δικαστὰ, ποιικιωτέραν με τῆς δὲ ὄψει, δηλῆσα τὴν περὶ τὸ ἦθος εὐτροπίαν¹ ἐπὶ πολλὰ ταῖς χρεαῖαις ἀμειβομένην. λέγομεν ἔν ἐν ἡμῖν², ὅτι πολλὰ μὲν, ὧ ἄνθρωπε, σὲ καὶ τὸ σῶμα καὶ νοσήματα καὶ πάθη φύσει τε ἀνίησιν ἐξ ἑαυτῶ καὶ προσπίπτοντα δέχεται θύραθεν· ἀν δὲ σαυτὸν ἔνδοθεν³ ἀνοίξης, ποιικίλον τι καὶ πολυπαθεῖς κακῶν ταμείων εὐρήσεις καὶ θησαύρισμα, ὡς Φησι Δημόκριτος ἐν ἔξωθεν ἐπιρρέοντων, ἀλλ' ὥσπερ ἐγγείας καὶ αὐτόχθονας πηγὰς ἐχόντων, ἅς ἀνίησιν ἢ κακία, πολύχυτος καὶ δαψιλῆς ἔσα τοῖς πάθεσιν. εἰ δὲ τὰ μὲν ἐν σαρκὶ νοσήματα σφυγμοῖς καὶ χροιαῖς⁴ ἐρυθραίνόμενα φωρῶνται, καὶ θερμότητες αὐτὰ καὶ πόνοι προπετεῖς ἐλέγχουσι, τὰ δ' ἐν ψυχῇ λανθάνει τὰς πολλὰς κακὰ ὄντα, διὰ τῆτό ἐσι κακίῳ, προσαφαιρέμενα τὴν ἐπ' αὐτοῖς τῶ πάχοντος αἰθήσιν. τῶν μὲν γὰρ περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων ἐρρωμένος⁵ ὁ λογισμὸς αἰθάνεται· τοῖς δὲ τῆς ψυχῆς συννεσῶν αὐτὸς, ἔν ἔχει κρίσιν ἐν οἷς πάχει·

χει

1 R. judice, εὐτροπία aliud quid est, quam sententia loci hujus fert, scil. laudabilis morum ratio & institutio. Hinc susp. εὐτροφία, facilitatem se rebus quibusque occurrentibus accommodandi.

2 R. susp. λέγομεν ἔν ἐν ἡμῖν, pari modo haud male nos quoque nobis dixerimus. Mez. λέγωμεν ἔν καὶ ἡμεῖς. Deinde Turn. V. Bong. post μὲν exhibent ἔν.

3 Ald. Bas. ἔνδοθον.

4 Turn. V. Bong. ὡχραις. Idem habere plerosque libros, C. D. Mosq. 2. Colleg. Nov. Collat. Mur. Schott. Jannot. Anon. Jun. testatur W. legendum suspicans ὡχραίασσι καὶ ἐρυθρήμασι.

5 Restitui sic e Bas. cum W. accedentibus Turn. Bong. Xyl. C. D. Colleg. Nov. Collat. Muret. Schott. Mez. Vulgo ἐρρωμέναις.

χει γὰρ ὧ κρίνει· καὶ δεῖ τῶν ψυχικῶν πρῶτον καὶ μέγιστον ἀριθμεῖν τὴν ἀνοίαν ¹, δι' ἧς ἀνήκεος ἢ κακία τοῖς πολλοῖς συνοικεῖ καὶ συγκαταβιοῖ καὶ συναποθνήσκει. ἀρχὴ γὰρ ἀπαλλαγῆς νόσῃ μὲν αἰθῆσις εἰς χρεῖαν ἄγνοια τῆ βροθῆντος τὸ πάχον· ὁ δὲ ἀπιστία τῆ νοσεῖν, ἔκ εἰδῶς ὧν δεῖται, κἔν παρῆ τὸ θεραπεῦεν, ἀρνεῖται. καὶ γὰρ τῶν περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων, τὰ μετὰ ἀναιδησίας χεῖρονα, λήθαργοι, κεφαλαλγίαι, ἐπιληψίαι, ἀπληξίαι, αὐτοὶ τε πυρετοὶ συντείναντες ² εἰς παρακοπὴν τὸ φλεγμαῖνον, καὶ τὴν αἰθῆσιν ὡσπερ ἐν ὄργάνῳ διαταράξαντες,

Κινῆσι χορδὰς τὰς ἀκινήτας φρενῶν.

III. Διὸ παῖδες ἰατρῶν βέλονται μὲν μὴ νοσεῖν τὸν ἀνθρώπου, νοσῶντα δὲ, μὴ ἀγνοεῖν, ὅτι νοσεῖ ὁ τοῖς ψυχικοῖς πάθεσι πᾶσι συμβέβηκεν. ἔτε γὰρ ἀφραυνοτες, ἔτε ἀσελγαίνοντες, ἔτ' ἀδιοπραγεῦντες ἀμαρτάνειν δοκῶσιν· ἀλλ' ἐνιοὶ καὶ κατορθῶν. πυρετὸν μὲν γὰρ ἐδέεις ὑγείαν ὠνόμασεν, ἐδὲ φθίσειν εὐεξίαν· ἐδὲ ποδάγραν ποδάκειαν· ἐδὲ ὠχρίασιν ἐρύθημα· θυμὸν δὲ πολλοὶ καλῆσιν ἀνδρίαν, καὶ ἔρωτα φιλίαν, καὶ φθόνον ἀμιλλαν, καὶ δειλίαν ἀσφάλειαν. εἶθ' οἱ μὲν καλῆσι τὲς ἰατρὰς, (αἰθῆνται γὰρ ὧν δέονται πρὸς ἅ νοσῶσιν) οἱ δὲ φεύγουσι τὲς φιλοσόφους ³. οἴονται γὰρ ἐπιτυγχάνειν ⁴ ἐν οἷς διαμαρτάνουσιν. ἐπεὶ ⁵ τέτρω γε τῷ λογῷ χρώμενοι λέγομεν, ὅτι κηφότερόν ἐστιν ὀφθαλμίας, καὶ ποδάγρα φρενίτιδος. ὁ μὲν γὰρ ⁶ αἰθῆνεται καὶ καλεῖ τὸν ἰατρὸν κευραγῶς· καὶ παρόντι τὴν ὄψιν ἀλεῖψαι παρέχει, τὴν φλέβα τεμεῖν, τὴν κεφαλὴν

¹ Haud dubie praeflat legere ἀνοίαν e W. mente.

² R. mavult οἱ συντείναντες, aut αὐτῶν τε πυρετῶν οἱ συστ.

³ Codex, cujus nomen reticetur, φιλολόγους.

⁴ Bas. ἀποτυγχάνειν. Xyl. e MS. correxit.

⁵ Xyl. Mez. R. ita legendum monuerunt, & dedi pro vulg. ἐπί. W. susp. ἐτι.

⁶ abest γὰρ ab Ald. & Bas.

λήν θεραπεύσαι ¹ παραδίδωσιν· τῆς δὲ μαινομένης
 Ἀγαύης ἀπέκτειν ² ὑπὸ τῷ Πάθῳ τὰ Φίλτατα ἡγνοη-
 κύιας·

Ἄγωμεν ἐξ ὄρεος ἔλικα

Νεότομον ἐπὶ μέλαθρα,

Μακάριον θήραμα.

καὶ γὰρ ὁ μὲν τῷ σώματι νοσῶν, εὐθύς ἐνδὲς καὶ κα-
 θεῖς ἑαυτὸν εἰς τὸ κλινίδιον, ἡσυχίαν ἀγει θεραπευόμε-
 νος· ἂν δὲ πε μικρὸν ἐξαίξη ³ καὶ διασκιρτήσῃ τὰ
 σῶμα φλεγμονῆς προσπεσάσης, εἰπὼν τις τῶν παρακαθη-
 μένων, πρῶτως ⁴

Μένε, ὦ ταλαίπωρ, ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις·
 ἐπέστησε καὶ κατέχευ. οἱ δ' ἐν τοῖς ψυχικοῖς πάθεσιν
 ὄντες, τότε μάλισα πρᾶτῃσι, τότε ἦμισα ἡσυχάζουσιν·
 αἱ γὰρ ὄρμαι, τῶν πρᾶξεων ἀρχαί ⁵, τὰ δὲ πάθη,
 σφοδρότητες ὄρμῶν. διὸ τὴν ψυχὴν ἡρεμεῖν ἐκ εἴωσιν,
 ἀλλ' ὅτε μάλισα δεῖται μονῆς ⁶ καὶ σιωπῆς καὶ ὑποσολῆς
 ὁ ἄνθρωπος, τότε αὐτὸν εἰς ὑπαιθρον ἔλκεσι, τότε ἀπο-
 καλύπτουσιν οἱ θυμοὶ, αἱ φιλονεικίαι, οἱ ἔρωτες, αἱ λύ-
 παι, πολλὰ καὶ ὄρνυ ἀνομα καὶ λαλεῖν ἀνάρμοσα τοῖς
 καιροῖς ἀναγκαζόμενον.

IV. Ὡσπερ ἐν ἐπισφαλέςερος χειμῶν τῷ πλεῖν ἐκ
 εἰῶντος, ὁ κωλύων καθορμίσασθαι ἔτως οἱ κατὰ ψυχὴν
 χειμῶ-

¹ Secutus sum W. verbum θεραπεύσαι ex D. & Xyl. reci-
 pientem. Vulgo deest. Mez. θεραπεύαν. R. monuit deesse
 κείρας, vel λέσαι, vel ἐμβρέχειν, vel καταιονεῖν, vel κατα-
 πλάτταν.

² Eurip. Bacch. v. 1168. sq.

³ Dedi sic e W. mente pro vulg. ἐξαίξη.

⁴ Secutus sum W. ita distinguentem cum Schott. & Xyl. ut
 est apud Eurip. Orest. 258. Vulgo παρακαθημέτων· Πρῶτως
 μένε, ὦ ταλαίπωρε, (sic in R. in aliis defunt commata,) ατ.
 σ. ε. δ. Ad haec observo, Bas. quoque πρῶτως jungere praece-
 dentibus. Turn. V. Bong. πρῶτως μὲν ὦ ταλαίπ.

⁵ Secutus sum W. ita dantem ex C. pro vulg. ἀρχή.

⁶ Secutus sum W. ita dantem ex C. D. Mosq. 2. Vulgo
 ὑπομονῆς.

μᾶνες βαρύτεροι, οἱ ¹ σείλασθαι τὸν ἄνθρωπον ἐκ ἐαυ-
 τας, ἐδ' ἐπισῆσαι τεταραγμένον τὸν λογισμὸν· ἀλλὰ ²
 ἀνοβέριητος καὶ ἀνερμάτιτος ἐν ταραχῇ καὶ πλάνῃ δρό-
 μοις ὀλεθρίοις καὶ παραφόροις διατραχηλιζόμενος εἰς τι
 ναυάγιον Φοβερὸν ἐξέπεσε, καὶ συνέτριψε τὸν ἑαυτῆ βίον.
 ὥσε καὶ τέτοις ³ χεῖρον νοσεῖν ταῖς ψυχαῖς ἢ τοῖς σώ-
 μασιν· τοῖς μὲν γὰρ πάχειν μόνον, τοῖς δὲ καὶ πάχειν
 καὶ ποιεῖν κακῶς συμβέβηκε. καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέ-
 γειν τῶν παθῶν; αὐτὸς ὁ καιρὸς ὑπόμνησίς ἐστιν. ὁρά-
 τε τὸν πολὺν καὶ παμμυγῆ τῆτον τὸν ἐνταῦθα συνηρα-
 μένον καὶ κυκώμενον ὄχλον περὶ τὸ βῆμα καὶ τὴν ἀγο-
 ράν; ἂ ἴδουσιντες ἔτοι συνεληλύθασιν πατρίοις θεοῖς, ἐδὲ
 ὁμογνίων μεθέξοντες ἱερῶν ἀπλήλοισ; ἐκ Ἀσκραίῳ Διὶ
 Λυδίων ⁴ καρπῶν ἀπαρχὰς φέροντες, ἐδὲ Διονύσω βε-
 βαρηνευμένον θύθλον ἱεραῖς νυξί καὶ κοινοῖς ὀργιάζου-
 τες κώμοις· ἀλλ' ὥσπερ ἐτησίοις περιόδοις ἀκμὴ νοσή-
 ματος ἐκτραχύνεσθαι τὴν Ἀσίαν ἐπὶ δίκας καὶ ἀγῶνας
 ἐμπροθέσμας ἤκεισαν ἐνταῦθα συμβάλλει ⁵. τὸ δὲ τῶν
 πραγ-

1 Artic. οἱ recepi e R. mente. Vulgo abest.

2 R. susp. deesse aliquid post ἀλλά, e. c. ταρατίζοντες, vel
 θλαύνοντες, ἕως —.

3 Xyl. MS. ὥσε καὶ διὰ ταῦτα καὶ τέτεις. D. Pol. Jannot,
 ὥσε καὶ τέτεις διὰ ταῦτα, quod W. simul Xyl. cod. attribuit.
 R. susp. τέτεις. W. latius patere corruptelam monet, & con-
 jicit legendum: ἔτι δὲ καὶ ταύτη χεῖρον.

4 R. monente, *autum*, quod fert Pachtolus. Eidem distio
 e Pindaro desumpta videtur. Cognomentum Jovis *Ascræi* unde
 fit derivandum, haud constat.

5 Vulgo locus hic multis modis depravatus legitur: κώμοις,
 ἀλλ' ὥσπερ ἐτ. περ. ἀκ. νοσ. ἐκτρ. τὴν ἀσίαν ἐπὶ δ. κ. ἀ. ἐμπ.
 ἤκεισιν ἐνταῦθα συμβαλεῖν. Recepi Ἀσίαν e Xyl. MS. quo-
 cum consentit D. & Mosq. 2. ἤκεισαν & συμβάλλει e Turn. &
 Bong. ut aliquis nexus adsit vocum — sed tanquam univ-
 ersarius circui ionibus vigor morbi exasperans Asiam, ad judi-
 cia & contentiones, quibus certus dies constitutus, huc
 venientem, coire facit, commiscet. W. judice, locus vulgo
 mendosus, dissensu etiam codicum turbatus. Pol. Jannot. ἀκμὴν
 νοσήματος ἐκτραχύνεσθαι.

πραγμάτων πλήθος ὡσπερ ῥευμάτων ἀθρόων, εἰς μίαν ἐμπέπλωκεν ἀγοράν, καὶ φλεγμαίνει καὶ συνέρρωγεν ὀλύντων καὶ ὀλλυμένων. ποίων ταῦτα πυρετῶν ἔργα; ποίων ἠπικάλων; τίνες ἐνστάσεις, ἢ παρεμπιῶσεις, ἢ δυσκράσια θερμῶν, ἢ ὑπέρχυσις ὑγρῶν; ἂν ἐκίστην δίκην ὡσπερ ἀνθρώπου ἀνακρίτης, πόθεν κέφυκε, πόθεν ἤκει τὴν μὲν θυμὸς αὐθάδης πεποίηκε, τὴν δὲ μανιώδης Φιλονεικία, τὴν δ' ἀδικὸς ἐπιθυμία ¹.

1 Libellus hic fine carere videtur. Xyl. iudice, declamatiuncula est eruditi alicujus, nihilque habet Plutarchicum. R. monet, se non intelligere, cur opusculum Plutarcho indignum judicetur, aut suppositum.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ.

Δύσκολον μὲν ἀναλαμβάνει φεράπευμα καὶ χαλεπὸν ἢ φιλοσοφία τὴν ἀδολεσχίαν. τὸ γὰρ φάρμακον αὐτῆς, ὁ λόγος, ἀκούοντων ἐστίν· οἱ δ' ἀδόλεχοι εὐδαιμόνως ἀπέβησαν· αἰεὶ γὰρ λαλεῖσι. καὶ τῆτο ἔχει πρῶτον κακὸν ἢ ἀσιγησία, τὴν ἀνηχοίαν. καφότης γὰρ ἀυθαίρετός ἐστιν, ἀνθρώπων (οἴμαι) μεμφομένων τὴν φύσιν, ὅτι μίαν γλῶτταν, δύο δ' ὠτα ἔχουσιν. εἶπερ ἔν ὁ Εὐριπίδης καλῶς εἶπε πρὸς τὸν ἀσύνετον ἀκροατὴν·

Οὐκ ἂν δυναίμην μὴ ζέγοντα πιμπλάναι,

Σοφῆς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῶ λόγος·

δικαιότερον ἂν τις εἴποι πρὸς τὸν ἀδόλεχον, μᾶλλον δὲ περὶ τῆ ἀδολεσχίας·

Οὐκ ἂν δυναίμην μὴ δεχόμενον πιμπλάναι,

Σοφῆς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῶ λόγος·

μᾶλλον δὲ περιαντλῶν λόγος ἀνθρώπῳ λαλέντι μὲν πρὸς τὸς ἐκ ἀκούοντας, μὴ ἀκούοντι δὲ τῶν λαλέντων. καὶ γὰρ ἂν ἀκρόση τι βραχὺ, τῆς ἀδολεσχίας ὡσπερ ἀμπωτίν λαβέσης, τῆτο παραχρημα πολλαπλάσιον ἀνταπεδίδωσι. τὴν μὲν γὰρ ἐν Ὀλυμπίᾳ σοῶν¹ ἀπὸ μιᾶς φωνῆς πολλὰς ἀντανεκλάσεις ποιῶσαν, ἐπ' ἄφωνον καλεῖσι· τῆς δ' ἀδολεσχίας ἂν ἐλάχιστος ἀψῆται λόγος, εὐδὺς ἀντιπεριηχεῖ,

¹ Κινῆσα χορδὰς τὰς ἀκινήτας φρενῶν.

μήποτ' ἔν αὐτοῖς ἐκ εἰς τὴν ψυχὴν, ἀλλ' εἰς τὴν γλῶτταν, ἢ ἀκοή συντέτρηται. διὸ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐμμένουσιν οἱ λόγοι, τῶν δ' ἀδολεσχῶν διαρρέουσιν· εἶθ' ὡσπερ ἀγγεῖα, κενοὶ φρενῶν, ἤχη δὲ μεσοὶ περιίασιν.

II.

¹ Cf. Plin. H. N. 36, 23.

II. Εἰ δ' ἔν δοκεῖ πείρας μηδὲν ἔλλειψθαι, εἰ-
 πωμεν πρὸς τὸν ἀδόλεχον.

Ὡ παῖ, σίωπα· πόλλ' ἔχ' ἡ σιγή ¹ καλὰ·
 δύο δὲ τὰ πρῶτα καὶ μέγιστα, τὸ ἀκῆσαι καὶ ἀκασθῆ-
 ναι· ἂν ἔδ' ἑτέρα τυχεῖν ἐγγίνεται τοῖς ἀδολέχοις, ἀλ-
 λά καὶ περὶ αὐτὴν τὴν ἐπιθυμίαν ἀποδυσπετῆσι. τοῖς
 μὲν γὰρ ἄλλοις νοσήμασι τῆς ψυχῆς, οἷον Φιλαργυρία,
 Φιλοδοξία, Φιληδουλία, τὸ γὰρ τυγχάνειν, ἂν ἐφίενται,
 περιεσι ². τοῖς δ' ἀδολέχοις τῆτο συμβαίνει χαλεπώ-
 τατον· ἐπιθυμῶντες γὰρ ἀκροατῶν, ἐ τυγχάνουσιν, ἀλ-
 λά πᾶς Φεύγει προτροπάδην· κἄν ἐν ἡμικυλίῳ τινὶ
 κασθόμενοι, κἄν περιπατῶντες ἐν ταύτῳ θεάσωνται
 προσφωιτῶντα ³, ταχέως ἀνάξουξιν αὐτοῖς παρεγγυῶσι.
 καὶ κασθᾶπερ ὅταν ἐν συλλόγῳ τινὶ γένηται σιωπή, τὸν
 Ἑρμῆν ἐπεισεληλυθέναι λέγουσιν, ἕτως ὅταν εἰς συμπό-
 σιον ἢ συνέδριον γνωρίμων λάλος εἰσέλθῃ, πάντες ἀπο-
 σιωπῶσι, μὴ βεβόμενοι λαβὴν παραχεῖν· ἂν δ' αὐτὸς
 ἀρξῆται διαίρειν τὸ σῶμα, πρὸ χεῖματος, ὡς ἀνὰ πον-
 τίαν ἄκραν ⁴ βερέε πνέοντος, ὑφορώμενοι σάλον καὶ ναυ-
 τίαν, ἐξανέστησαν· ὅθεν αὐτοῖς συμβαίνει μήτε παρὰ
 δεῖπνον συγλιτῶν ⁵, μήτε συσηνῶν τυγχάνειν προ-
 θύμων, ὅταν ὀδοιπορῶσιν ἢ πλέωσιν, ἀλλ' ἀναγκαστῶν·
 πρόσκειται γὰρ ἀπανταχῶ, τῶν ἱματίων ἀντιλαμβαυό-
 μενος, τῶ γενεῖε, τὴν πλευρὰν θυροκοπῶν τῇ χειρὶ.

G 2

— πό-

¹ Salmaf. corrigit πόλλ' ἔχε σιγή καλὰ. Turn. V. πολλ' ἔχε ἢ σιγή.

² Ald. Bas. πάρεσι.

³ Cum praecefferit τοῖς ἀδολέχοις, R. legi vult προσφωιτῶν-
 ται, nisi e sequenti λάλον adsciscere & subaudire malis.

⁴ Accedunt ad haec, quae Plut. habet in lib. de ira cohib.
 (Vol. IX. p. 428.) πρὸ κύματος ὡς τινὰ ποντίαν ἄκραν σιλλέ-
 μινος. Ald. deinde & Bas. ζέοντος pro πνέοντος.

⁵ Vulgo συγκλήτων. Cod. D. συγκλίτων, quod W. rectius
 suspicatur. Ego non dubitavi, id, ut sententiae convenien-
 tius, ea forma recipere, quam regulae grammaticae commem-
 dant.

— πόδες δὴ ¹ κείθι τιμιάτατοι, κατὰ τὸν Ἀρχίλοχον, καὶ νῆ Δία κατὰ τὸν σοφὸν Ἀριστοτέλην. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνοχλόμενος ὑπὸ ἀδολέχεα καὶ κοπιόμενος ² ἀτόποις τισὶ διηγήμασι, πολλάκις αὐτῶ λέγοντος· Οὐ θαυμαστὸν, Ἀριστοτέλες; Οὐ τῆτο (Φησί) θαυμαστὸν· ἀλλ' εἴ τις πόδας ἔχων σὲ ὑπομένει. ἐτέρω δέ τιμι τοιῶτω μετὰ πολλὰς λόγους εἰπόντι· Κατηδολέχηκά σε, Φιλόσοφε· Μὰ Δί' (εἶπεν) ἔ γάρ προσεῖχον. καὶ γὰρ ἂν βιάσωνται λαλεῖν ³ εἰ ἀδολέχοι, παρέδωκεν αὐτοῖς ἡ ψυχὴ τὰ ὦτα περιαντλεῖν ἔξωθεν, αὐτῇ δ' ἐντὸς ἐτέρας τινὰς ἀναπύσει καὶ διέξεισι πρὸς αὐτὴν Φροντίδας· ὅθεν ἔτε προσεχόντων, ἔτε πιευόντων ἀκροατῶν εὐπορεῖσι. τῶν μὲν γὰρ πρὸς τὰς συνασίας εὐκαταφόρων ἄγονου εἶναι τὸ σπέρμα λέγεσι· τῶν δ' ἀδολέχων ὁ λόγος ἀτελής καὶ ἀκαρπὸς ἐστίν.

III. Καί:οι γ' ἐδὲν ἔτως ἡ Φύσις εὐερκεῶς κεχαρίσθηκε τῶν παρ' ἡμῖν, ὡς τὴν γλῶτταν, βαλομένη Φρερὰν πρὸ αὐτῆς τὰς ὀδόντας, ἴν', ἐκν ἐντὸς κατατείνοντος ἡνία σιγαλόεντα τῶ λογισμῶ, μὴ ὑπανέη, μηδ' ἀνειλῆται ⁴, διηγήμασιν αὐτῆς κατέχωμεν τὴν ἀκρασίαν αἰμάττοντες. ἀχαλίλων γὰρ, ἔ ταμιείων, ἐδ' οἰκημάτων ⁵, ἀλλὰ σομάτων τὸ τέλος δυστυχίαν ὁ Εὐριπίδης Φησί. οἱ δ' οἰκημάτων μὲν ἀθύρων, καὶ βαβλαυτίων ἀδέσμων μηδὲν

¹ Turn. V. Bong. δὲ pro δῆ.

² Ald. Baf. σκωπιόμενος.

³ Turn. V. Bong. nec non Schott. Jannot. Collat. Muret. Anon. ἀκέαν pro λαλεῖν.

⁴ Ald. Baf. ἀνηλλῆται. MS. Xyl. ἀνειλῆται, quod a Steph. reliquisque receptum fuit. Xyl. ipse quidem susp. ἀνάλληται, ἀὸ ἄλλοθα, profiliat, mutato μηδὲ in ἀλλὰ. E. V. quoque & Turn. affertur conjectura ἀν ἄλληται. R. qui de ἀνασείληται, comprimī se & in ordinem cogi non patiat, cogitarat, defendi posse monet vulgatam — *revolvi & reflecti se non patiat*. ἡνία σιγαλ. est Homericum, Iliad. V. 226.

⁵ Baf. ἀχαλίλων γὰρ ἐκ οἰκημάτων. Vulgatam e MS. protulit Xyl. & expressit vertendo. Locus est Eurip. Bacch. 385.

μηδὲν ὄφελος οἴομενοι τοῖς κεκλιμένοις εἶναι, τόμασι δ' ἀκλείοις καὶ ἀθύροις, ὥσπερ τὸ τῆ πόντε, διὰ παντὸς ἔξω ῥέσει χρώμενοι, πάντων ἀτιμότατον ἠγεῖσθαι τὸν λόγον εἰκόασιν. ὅθεν ἕδὲ πίσιν ἔχουσιν, ἧς πᾶς λόγος ἐφίεται· τὸ γὰρ οἰκεῖον αὐτῆ τέλος, τῆτ' ἔστι, πίσιν ἐνεργάσασθαι τοῖς ἀκέσιν· ἀπιστῶνται δ' οἱ λάλοι, καὶ ἀληθεύουσιν ¹. ὥσπερ γὰρ ὁ πυρὸς εἰς ἀγγεῖον κατακλειθεῖς, τῷ μὲν μέτρῳ πλείων εὐρίσκειται, τῇ δὲ χρεῖα μοχθηρότερος· ἔτω λόγος εἰς ἀδόλεσχον ἐμπασῶν ἀνθρώπων, πολὺ ποιεῖ τῆ ψεύδους ἐπίμετρον, ᾧ διαφθείρει τὴν πίσιν.

IV. Ἔτι τοίνυν τὸ μεθύειν πᾶς ἀνθρώπος αἰδήμων καὶ κόσμιος φυλάξαιτ' ἀν· μανία γὰρ ὁμόσοιχος ² μὲν ἢ ὀργὴ κατ' ἐνέας, ἢ δὲ μέθη σύνοικος· μᾶλλον δὲ μανία, τῷ μὲν χρόνῳ ἤτλων, τῷ δ' ἐκασίῳ μείζων ³, ὅτι τὸ αὐθαίρετον αὐτῇ πρόσσει. τῆς δὲ μέθης ἕθεν ἔτω κατηγορεῖσιν, ὡς τὸ περὶ τὰς λόγους ἀκρατέες καὶ ἀόρισον.

Οἶνος γὰρ τ' ⁴ ἐφέηκε πολὺφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι,

Καὶ β' ἀπαλὸν γελᾶσαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνήηκε.

καίτοι τὸ ⁵ δεινότατον, ᾧ δὲ ⁶ καὶ γέλωτος καὶ ὀρχήσεως ἕθεν ἄχρι τέτων·

G 3

Καὶ

¹ Turn. V. Bong. ἀληθεύουσι.

² Mez. ὁμόσοιχος.

³ W. judice, nec universe sibi constat sententia, nec in ἐκασίῳ, a quo αὐθαίρετον non satis differt. Susp. tale quid scriptam fuisse, καὶ δὲ μανίας ὀργὴ τῷ μὲν χρόνῳ ἤτλων, τῇ δ' ἐξασίῳ μείζων ὅτι τ. αὐ. αὐ. πρ. Bas. habet ἤτλων & μείζων.

⁴ Pro τ' Turn. & Bong. dant φησι; ab Ald. & Bas. profus abest. Locus est Hom. Odyss. XIV, 463. sq. MS. Xyl. ἀνώγει pro ἀνήηκε, & in marg. ὀρχήσασθαι ἀνήηκεν.

⁵ Ald. & Bas. καὶ τι τὸ δ'.

⁶ Sic Xyl. e scripto legendum monuit pro vulg. ὡς δὲ. Recedit idem W. D. & Mez. accedentibus. At locus nondum sanus. R. susp. ὡς δὲ καὶ γέλωτος καὶ ὀρχήσεως ἕθεν ἄχρι ποιήσεως;

W.

Καί τι ¹ ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἀρρήτου ἀμεινον·
 τῆτο ἤδη δεινὸν καὶ ἐπικίνδυνον ². καὶ μὴ ποτε τὸ ζη-
 τέμενον παρὰ τοῖς Φιλοσόφοις λύων ὁ ποιητῆς, οἰνώσεως
 καὶ μέθης διαφορὰν εἴρηκεν· οἰνώσεως μὲν, ἄνεσιν· μέ-
 θης δὲ, Φλυαρίαν. τὸ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆ νήφοντος,
 ἐπὶ τῆς γλώττης ἐπὶ τῆ μεθύοντος, ὡς οἱ παροιμιαζόμε-
 νοί Φασιν. ὅθεν ὁ μὲν Βίλας ἐν τινι πότῳ σιωπῶν, καὶ
 σκωπτόμενος εἰς ἀβελτηρίαν ὑπὸ τινος ἀδολέχε· Καὶ
 τίς ἂν (ἔφη) δύναίτο μωρὸς ὢν ἐν οἴνῳ σιωπᾶν; Ἀθή-
 νησι δὲ τις ἐσιῶν πρέσβεις βασιλικῆς ³, ἐφιλοτιμήθη σπε-
 δάζεσθαι αὐτοῖς συναγαγεῖν εἰς ταῦτὸ τὰς Φιλοσόφους·
 χρωμένων δὲ τῶν ἄλλων κοινολογία καὶ τὰς συμβολὰς ⁴
 ἀποδιδόντων, τῆ δὲ Ζήνωνος ἡσυχίαν ἄγοντος, ΦιλοΦρο-
 νησάμενοι καὶ προπιόντες οἱ ξένοι. Περὶ σῶ δὲ τί χρῆ
 λέγειν, (ἔφασαν) ὦ Ζήνων, τῶ βασιλεῖ; καί κείνος· Ἄλ-
 λο μὴθὲν, (εἶπεν) ἢ ὅτι πρεσβύτης ἐσὶν ἐν Ἀθήναις,
 παρὰ πότον σιωπᾶν δυνάμενος. ἔτω τι βαδῦ καὶ μυσηριῶ-
 δες ἢ σιγῇ καὶ νηφάλιου· ἢ δὲ μέθη, λάλον· ἄνευ γὰρ καὶ
 ὀλιγόφρον, διὰ τῆτο καὶ ⁵ πολύφωνου. οἱ δὲ Φιλόσοφοι,
 καὶ ⁶ ὀριζόμενοι τὴν μέθην, λέγουσιν εἶναι λήρησιν πάροι-
 νον ⁷. ἔτως ἔ ψέγεται τῶ πίνειν, εἰ προσεῖη τῶ πίνειν
 τὸ σιωπᾶν· ἀλλ' ἢ μαυρολογία μέθην ποιεῖ τὴν οἰνώσιν. ὁ
 μὲν

W. autem καὶ τί τὸ δανόν, ψδῆ, καὶ γέλωσ, καὶ ὄρχησις; ἐδὲν
 ἄχαρι τάτων: vel καίτοι δανόν ἐδὲν ἄχρι τάτων, ψδῆ, καὶ γέ-
 λωσ, καὶ ὄρχησις. Distinguit idem in textu post ὄρχησις per
 colon. Ego parenthetice sumo ψδῆ usque ad τάτων, ut sit sen-
 sus, quem Xyl. exprimit — non eo usque se proferunt.

1 Turn. & Bong. τῆτον καὶ τί.

2 a MS. Xyl. absunt καὶ ἐπικίνδυνον.

3 Quod Nuischel. vertit: *persische Gesandte*, jure suo impro-
 bat Kaltw. — Diog. Laërt. teste, L. 7. c. 1, 19. fuerunt missi
 a *Ptolemaeo*. Is forte fuit, qui cognominatur *Philadelphus*.

4 MS. Xyl. *συμβελαίς*, quod idem ipse non probat.

5 R. susp. *διὰ τῆτο δὲ καὶ π.*

6 R. hoc καὶ mavult abesse.

7 Turn. V. Bong. *πικρὸ οἶνον*.

μὲν ἔν μεθύων ληρεῖ παρ' οἶνον· ὁ δ' ἀδόλεχος παντα-
 χῆ ληρεῖ, ἐν ἀγορᾷ, ἐν θεάτρῳ, ἐν περιπάτῳ, μεθ'
 ἡμέραν, νύκτωρ· ἐσι δὲ θεραπεύων, τῆς νόσου βαρύτε-
 ρος· συμπλέων, τῆς ναυτίας¹ ἀηδέσερος· ἐπαινῶν,
 τῷ ψέγοντος ἐπαχθέσερος· ἡδίου γέ τοι πονηροῖς ὀμι-
 λᾶσιν ἐπιδειξιοῖς, ἢ χρηστοῖς ἀδολέχαις· ὁ μὲν γὰρ Σο-
 Φοκλῆες Νέσωρ, τὸν Αἴχυντα τραχυνόμενον τῷ λόγῳ
 πραῦνων, ἡθικῶς τῆτο εἴρηκεν·

Οὐ μέμφομαι σε· δρῶν γὰρ εὖ, κακῶς λέγεις·
 πρὸς δὲ τὸν ἀδολέχην ἔχ ἔτως ἔχομεν, ἀλλὰ πᾶσαν
 ἔργα χάριν ἢ τῶν λόγων ἀκαιρία διαφθείρει καὶ ἀπόλ-
 λυσι.

V. Λυσίας τινὶ δίκην ἔχοντι λόγου συγγραφῆς
 ἔδωκεν· ὁ δὲ πολλὰκις ἀναγνὼς, ἤκε πρὸς τὸν Λυσίαν
 ἀθυμῶν καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διεξιόντι Θαυ-
 μασὸν Φανῆσαι τὸν λόγον, αὐθις δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμ-
 βάνοντι, παντελῶς ἀμβλὺν καὶ ἀπραγιῶν· ὁ δὲ Λυσίας
 γελάσας· Τί ἔν, (εἶπεν) ἔχ ἄπαξ μέλλεις λέγειν αὐ-
 τὸν ἐπὶ τῶν διασῶν; καὶ σιόπει τὴν Λυσίᾳ πειθῶ καὶ
 χάριν· κἀκεῖνον γὰρ

Ἐγὼ Φαμι ἰσπλοκάμων μοισᾶν² εὖ λαχεῖν.

τῶν δὲ περὶ τῶ ποιητῶ λεγομένων ἀληθέστατόν ἐστιν, ὅτι
 μόνος Ὅμηρος τῆς τῶν ἀνδρώπων ἀψιμορίας περιγέγο-
 νεν, ἀεὶ καινὸς ὢν καὶ πρὸς χάριν ἀκμάζων· ἀλλ' ὅμως
 εἰπὼν καὶ ἀναφωνήσας ἐκεῖνο περὶ αὐτῶ, τὸ,

— ἔχθρὸν³ δέ μοι ἐστίν

Αὐθις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν,
 Φεύγει καὶ Φοβεῖται τὸν ἐφεδρεύοντα παντὶ λόγῳ κέρου,
 εἰς ἄλλα ἐξ ἄλλων διηγῆματα τὴν ἀκοήν ἄγων, καὶ τῇ
 καινότητι τὴν πλησμονὴν αὐτῆς παραμυθόμενος· οἱ δ'

G 4

ἀπο-

1 Turn. V. Bong. ναυτιλίας.

2 Pindar. Pyth. I, 2.

3 Hom. Odyss. XII, 452.

ἀποκναίεσι ¹ δὴ πε τὰ ὄτα, ταῖς ταυτολογίαις ὡσπερ
παλίμψησα διαμολύνοντες.

VI. Τῆτο τοίνυν πρῶτον ὑπομιμνήσκωμεν ² αὐτὲς,
ὅτι, καθάπερ τὸν οἶνον ³ ἡδονῆς ἕνεκα καὶ Φιλοφροσύ-
νης εὐρημένον, οἱ προσβιαζόμενοι πολὺν πίνειν καὶ ἄκρα-
τον, ἐνέες εἰς ἀγίαν καὶ παροινίαν τρέπσιν, ἔτω τὸν
λόγον ἡδιστον ὄντα καὶ Φιλανθρωπότατον συμβόλαιον, οἱ
χρῶμενοι κακῶς καὶ προχειρῶς, ἀπάνθρωπον πείσσι καὶ
ἄμικτον, οἷς οἴονται χαρίζεσθαι, λυπῆντες, καὶ ἀφ' ὧν
θαυμάζεσθαι, καταγελῶμενοι, καὶ δι' ὧν φιλεῖσθαι, δυσ-
χεραίνόμενοι. ὡσπερ ἔν ὁ τῷ κεῶ ⁴ τὲς ὀμιλῆντας
ἀποσρέφων καὶ ἀπελαύνων, ἀναφρόδιτος· ἔτως ὁ τῷ
λόγῳ λυπῶν καὶ ἀπεχθανόμενος, ἄμεσός τις καὶ ἄτεχ-
νός ἐσι.

VII. Τῶν μὲν ἔν ἄλλων ⁵ παθῶν καὶ νοσημάτων
τὰ μὲν ἐσιν ἐπικίνδυνα, τὰ δὲ μισητὰ, τὰ δὲ καταγέ-
λασα· τῇ δ' ἀδολεσχία πάντα συμβέβηκε. χλευάζου-
ται μὲν γὰρ ἐν ταῖς κοιναῖς διηγήσεσι, μισῶνται δὲ διὰ
τὰς τῶν κακῶν προσαγγελίας, κινδυνεύουσι δὲ τῶν ἀπορ-
ρήτων μὴ κρατῆντες. ὅθεν Ἀνάχαρσις ἐσιαθεῖς παρὰ
Σόλωνι, καὶ κοιμῶμενος, ὠφθη τὴν μὲν ἀριστερὰν χεῖρα
ποῖς μορίοις, τὴν δὲ δεξιὰν τῷ σώματι προσκειμένην ἔχων
ἐγκρατεσέρε γὰρ ὤστο χαλινᾶ δεῖσθαι τὴν γλῶτταν, ὀρ-
θῶς οἴομενος. ἔ γὰρ ἂν τις ἐξαριθμήσαιτο βραδίως ἄν-
δρας τοσάτεες ἀφροδισίων ἀκρασία πεπρωιότας, ὅσας πό-
λεις καὶ ἡγεμονίας λόγος ἐξενεχθεῖς ἀπόρρητος ἀναστά-
τες ἐποίησε. Σύλλας ἐπολιόρκει τὰς Ἀθήνας, ἐκ ἔχων
χολήν

¹ Conferri vult R. ad h. l. Leopardi Emendat. 13, 11.

² Sic cum Salmaf. R. dari voluit, & dedi pro vulg. ὑπο-
μιμνήσκωμεν. Idem recepit W. ex C. Mosq. 1. 2.

³ Secutus sum W. ita voces ordinantem e Mosq. 1. 2. Vul-
go τὸν οἶνον καθάπερ.

⁴ Cf. Hom. Iliad. XIV, 215. sqq.

⁵ Ald & Bas. τῶν δὲ ἄλλων.

χολὴν ἐνδιατρίψαι χρόνον πολύν· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἐπειγεν ¹, ἠρπακίτος μὲν Ἀσίαν Μιθριδάτη, τῶν δὲ περὶ Μάριον αὐτίς ἐν Ῥώμῃ κρητέντων· ἀλλὰ πρεσβυτῶν τινων ἐπὶ κερεῖς ² διαλεγομένων, ὡς ἐ Φυλάτῃται τὸ Ἐπτάχαλιον, καὶ ³ κινδυνεύει τὸ ἄσυ κατ' ἐκεῖνο ληφθῆναι τὸ μέρος, ἀπέσαντες οἱ κατάσκοποι πρὸς τὸν Σύλλαν ἐξήγγειλαν. ὁ δ' εὐθύς τὴν δύναμιν προσαγαγὼν, περὶ μέσας νύκτας εἰσήγαγε τὸ εὐρέτευμα, καὶ μικρῶ μὲν κατέσκαψε τὴν πόλιν ⁴, ἐνέπλησε δὲ Φόνες καὶ νεκρῶν, ὥστε τὸν Κεραμεικὸν ⁵ αἵματι ῥυθῆναι· χαλεπῶς δὲ πρὸς τὰς Ἀθηναίους ἔχε διὰ τὰς λόγους μᾶλλον, ἢ διὰ τὰ ἔργα· κακῶς γὰρ αὐτὸν ἔλεγον καὶ τὴν Μετέλλαν, ἀναπηδῶντες ἐπὶ τὰ τείχη καὶ σκώπῳντες,

Συκάμινον ἔθ' ὁ Σύλλας ⁶, ἀλφίτῳ πεπασμένον, καὶ τοιαῦτα πολλὰ Φλυαρῶντες, ἐπεσπάσαντο κρητοτάτη πράγματος, λόγων, ὡς Φησὶν ὁ Πλάτων, βαρυτάτην ζημίαν. τὴν δὲ Ῥωμαίων πόλιν ⁷ ἐκώλυσε ἐλευθέραν γενέσθαι, Νέρωνος ἀπαλλαγεῖσθαι, ἐνὸς ἀνδρὸς ἀδολεσχία. μία γὰρ ἦν νύξ, μεθ' ἣν ἔδει τὸν τύραννον ἀπολωλέναι, παρεσκευασμένων ἀπάντων· ὁ δὲ μέλλων αὐτὸν ἀποκλινύνουσι, πορευόμενος εἰς Θέατρον, ἰδὼν τινα τῶν δεδεμένων ἐπὶ θύραις μέλλοντα προσάγεσθαι Νέρωνι, καὶ τὴν αὐτῆ τύχην ἀποδουρόμενον, ἐγγὺς προσῆλθε αὐτῷ, καὶ προσψιδυρίσας· Εὐχὴ (Φησὶν) ὦ ἀνθρώπε, τὴν σήμερον ἡμέραν παρελθεῖν μόνον, αὔριον δέ μοι εὐχα-

G 5

¹ Allusio ad Homericum ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἐπίγεια, Odyss. XI, 54.

² Turn. Bong. κερείων.

³ Pro καὶ Turn. V. Bong. ἀλλὰ exhibit.

⁴ absunt τὴν πόλιν ab Ald. & Bas.

⁵ Heptachalton & Ceramicus partes erant Athenarum.

⁶ R. mavult ὡς Σύλλα, & interjectum id esse monet, ut res praesenti congruum, veteri jambo συκάμινον ἔθ' ἀλφίτῳ πεπ. Cf. Vit. Syllae, c. 2. Vol. III.

⁷ Cf. Tac. Ann. 15, 48. qui rem paulo aliter narrat.

εὐχαριστήσεις. ἄρπάσας ἔν τὸ αἰνιχθῆν ἐκεῖνος, καὶ νοή-
σας, (οἶμαι) ὅτι

Νήπιος, ὃς τὰ ἔτοιμα λιπῶν, ἀνέτοιμα δίδωκει,
τὴν βεβαιοτέραν εἴλετο σωτηρίαν πρὸ τῆς δικαιοτέρας.
ἐμήνυσε γὰρ τῷ Νέρωνι τὴν Φωνὴν τῆ ἀνδρώπε· κακεί-
νος εὐθύς ἀνῆρπαστο, καὶ βάσανοι, καὶ πῦρ, καὶ μάστι-
γες ἐπ' αὐτὸν, ἀρνούμενον πρὸς τὴν ἀνάγκην, ἢ χωρὶς
ἀνάγκης ἐμήνυσε.

VIII. Ζήνων¹ δὲ ὁ Φιλόσοφος, ἵνα μὴδ' ἄκουτος
αὐτῆ πρόηται τι τῶν ἀπορρήτων ἐμβιαζόμενον τὸ σῶμα
ταῖς ἀνάγκαις, διαφαγὼν τὴν γλῶτταν, προσέπλυσε τῷ
τυράννῳ². καλὸν δὲ καὶ Λέαινα τῆς ἐγυρατείας ἔχει
γέρας· ἑταίρα³ τῶν περὶ Ἀρμόδιον ἦν καὶ Ἀρισογεί-
τονα, καὶ τῆς ἐπὶ τὰς τυράννας⁴ συνωμοσίας ἐκοινῶνει
ταῖς ἐλπίσιν, ὡς γυνή· καὶ γὰρ αὕτη περὶ τὸν καλὸν
ἐκεῖνον ἐβάνχευσε κρατῆρα τῆ ἔρωτος, καὶ καταργήσαστο
διὰ τῆ θεῆ τοῖς ἀπορρήτοις. ὡς ἔν ἐκεῖνοι πλάισαντες
αρηρέθησαν, ἀνακρινομένη καὶ κελευομένη φράσαι τὰς ἔτι
λαυδάνοντας, ἔκ ἔφρασεν, ἀλλ' ἐνεκαρτέρησεν, ἐπιδεί-
ξασα τὰς ἀνδρας ἔδεν ἀνάξιον ἑαυτῶν καθόντας, εἰ τοι-
αύτην ἠγάπησαν. Ἀθηναῖοι δὲ χαλιῆν ποιησάμενοι Λέαι-
ναν, ἀγλωσσον, ἐν πύλαις τῆς ἀεροπόλεως ἀνέθηκαν,
τῷ μὲν θυμοειδεῖ τῆ ζῶα τὸ ἀήτητον αὐτῆς, τῷ δ'
ἀγλώσσω τὸ σιωπηλὸν καὶ μυστηριῶδες ἐμφαίνοντες. ἔδειξ
γὰρ ἔτω λόγος ὠφέλησε ρηθεῖς, ὡς πολλοὶ σιωπηθέντες,
ἔσι γὰρ εἰπεῖν ποτὲ τὸ σιγηθῆν, ἢ μὴν σιωπῆσαι γε
το λεχθῆν, ἀλλ' ἐκκέχυται καὶ διαπεφοίτηκεν. ὅθεν
(οἶμαι) τῆ μὲν λέγειν ἀνδρώπε, τῆ δὲ σιωπᾶν θεὰς
διδασκάλους ἔχομεν, ἐν τελεταῖς καὶ μυστηρίοις σιωπῆν
παρ-

¹ Zeno, non Cittieus, sed Eleates. V. Cic. Tusc. II, 22.
& Nat. Deor. 3, 33. & Menage ad Dialog. Laërt. IX, 25. R.

² Significat Nearchum Mysum, Eleatarum tyrannum, aut
Demylum, ut alii appellant. R.

³ R. mavult γέρας, ἢ ἑταίρα.

⁴ Hipparchum & Hippiam. Cf. Thucyd. VI. c. 54. sq.

παραλαμβάνοντες. ὁ δὲ ποιητὴς τὸν λογιώτατον ¹ Ὀδυσσεά σιωπηλότατον πεποίηκε, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆ, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὴν τροφόν. ἀνέεις ² γὰρ λεγέσης·

Ἔξω δ' ἤυτε περ κρατερῆ δρυῶς, ἢ σίδηρος.

αὐτὸς δὲ τῇ Πηνελόπῃ παρακατῆμενος,

Θυμῷ μὲν γοώωσαν ἐὼν ἐλέαιρε γυναῖκα,

Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἔσασαν, ἢ σίδηρος,

Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισιν.

ἔτω τὸ σῶμα ³ μεσὸν ἦν αὐτῆ πανταχόθεν ἐγγρατείας, καὶ πάντα ἔχων ὁ λόγος εὐπειθῆ καὶ ὑποχείρια, προσέταττε τοῖς ὄμμασι μὴ δαυρύειν, τῇ γλώττῃ μὴ φθέγγεσθαι, τῇ καρδίᾳ μὴ τρέμειν, μηδ' ὑλακῆϊν.

Τῷ δ' αὐτ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα, μέχρι τῶν ἀλόγων κινήματων διήκοντος τῆ λογισμῆ, καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ αἷμα πεποιημένε κατήκον ἐαυτῷ καὶ χειρόητες. τοῖστοι δὲ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἐταίρων ⁴. τὸ γὰρ ἐλκιομένε καὶ προσεδιζομένε ὑπὸ τῆ Κύκλωπος, μὴ κατειπεῖν τῆ Ὀδυσσεώς, μηδὲ δεῖξαι τὸ πεκυρακῆωμένον ἐκείνο καὶ παρεσκευασμένον ὄργανον ἐπὶ τὸν ὀφθαλμόν, ἀλλ' ὡμὸς ἐδίεσθαι μάλλον, ἢ φροῦσαι τι τῶν ἀπορρήτων, ὑπερβολὴν ἐγγρατείας καὶ πίσεως ἐκ ἀπολέλοιπεν ⁵. ὅθεν ὁ Πιττακὸς ἐκασὼς, τῆ Αἰγυπτίων βασιλέως πέμψαντος ἰσρεῖον αὐτῷ, καὶ κελεύσαντος τὸ κήλλισον καὶ τὸ χεῖρισον ἐξελεῖν κρέας, ἔπεμψεν ἐξε-
λων

¹ Bas. λογιώτατον. Xyl. e MS. correxit.

² Cf. ad haec, quae sequuntur, Odyss. l. XIX, 494. & 209. item l. XX, 16. & 23.

³ Sic e MS. legi voluit Xyl. & habent Turn. V. Bong. dedique pro vulg. σῶμα. Recepit idem W. adfentientibus D. C. Colleg. Nov. Collat. Muret. Schott. Jannot. Anon. Mez.

⁴ Restitui hanc lectionem ex Ald. Bas. Rost. quā R. cum Salmas. dari voluit pro ἐτέρων, quod e Steph. in rell. transiit. Dedit idem W. accedentibus Xyl. D. Mosq. i. Colleg. Nov.

⁵ Vulgo ἐκλέλοιπεν. R. & W. legendum monuerunt ἐλέλοιπεν vel ἐκ ἀπολέλοιπεν. Posterius dedi.

λὼν τὴν γλῶτταν, ὡς ὄργανον μὲν ἀγαθῶν, ὄργανον δὲ τῶν κακῶν τῶν μεγίστων ἔσαν ¹.

IX. Ἡ δ' Εὐριπίδειος Ἰνώ, παρρησίαν ἀγασα ² περὶ αὐτῆς, εἰδέναι Φησὶ

• Σιγᾶν ³, ὅπῃ δεῖ, καὶ λέγειν, ἴν' ἀσφαλές. οἱ γὰρ εὐγενῆς καὶ βασιλικῆς τῷ ὄντι παιδείας τυχόντες, πρῶτον σιγᾶν, εἶτα λαλεῖν μανθάνουσιν. Ἀντίγονος ἔν, ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, ἐρωτήσαντος αὐτὸν τῆ υἱᾶ, πηνίκα μέλλασιν ἀναζευγύειν. Τί δέδοικας, (εἶπε) μὴ μόνος ἐκ ἀκέρως τῆς σάλπιγγος; ἐκ ἄρα Φωνῆν ἐπίσειεν ³ ἀπόρρητον, ᾧ τὴν βασιλείαν ἀπολείπειν ἐμελλεν. ἐδίδασκε μὲν ἔν αὐτὸν ἐγκρατῶς ἔχειν πρὸς τὰ τοιαῦτα καὶ πεφυλαγμένως. Μέτελλος δὲ ὁ γέρων ⁴ ἕτερόν τι τοιῶτο ἐρωτώμενος ⁵ ἐπὶ στρατείας. Εἰ (Φησὶν) ᾧμην τὸν χιτῶνά μοι συνειδέναι τῆτο τὸ ἀπόρρητον, ἀποδυσάμενος ἂν αὐτὸν ἐπὶ πῦρ ἔθηκα. Εὐμένης δ' ἀκέρως ἐπέρχεσθαι Κρατερόν, ἐδενὶ τῶν φίλων ἔφρασεν ⁶, ἀλλ' ἐψεύσατο Νεοπτόλεμον εἶναι. τέτρα γὰρ οἱ στρατιῶται κατεφρόνεν, ἐκεῖνος δὲ καὶ τὴν δόξαν ἐθαύμαζον, καὶ τὴν ἀρετὴν ἠγάπων. ἔγνω δ' ἐδείς ἄλλος, ἀλλὰ συμβαλόντες ἐκράτησαν, καὶ ἀπέπλειαν αὐτὸν ἀγνοῦντες, καὶ νεκρὸν ἐπέγνωσαν. ἕτως ἐστρατήγησεν ἡ σιωπὴ τὸν ἀγῶνα, καὶ τηλικῶτον ἀνταγωνιστὴν ἀπέκρυψεν ⁷. ὥς τὰς φίλων αὐτὸν μὴ προσιπόντα, θαυμάζειν

¹ In libro de Convivio septem sapientum tribuitur hoc de lingua iudicium Bianti. Vol. VIII. p. 3.

² Xyl. mavult παρρησιάζεσθαι pro παρρ. ἄγ.

³ R. susp. ἐκ ἐπίσειεν — non igitur existimandum est, Antigoni cum filio voluisse rem aliquam silentio premendam communicare, sed potius eum docere voluit — addens, eam vim esse particulae μὲν ἔν, ut significet quin, imo vero.

⁴ Significat Q. Caecilium Metellum, de quo Liv. 40, 45. R.

⁵ Turn. V. Bong. ἐπερωτώμενος.

⁶ Hoc de strategemate nil habet Diiod. Sic. 18, 30. ubi haec de pugna narrat, R.

⁷ Turn. V. Bong. ἀπέπλειαν.

ζειν μᾶλλον, ἢ μέμφεσθαι· καὶ μέμφηται δέ τις, ἐγκαλεῖσθαι βέλτιόν ἐστι, σωθέντα δὲ ἀπισίαν, ἢ κατηγορεῖν ἀπολλόμενον διὰ τὸ πισεῦσαι.

X. Τίς δὲ ὅπως ¹ ἑαυτῷ παρρησίαν ἀπολέλοιπε κατὰ τῆ μὴ σιωπήσαντος; εἰ γὰρ ἀγνοεῖσθαι τὸν λόγον ἔδει, κακῶς ² ἐλέχθη πρὸς ἄλλον· εἰ δ' ἀφείς ἐν σεαυτῷ κατέχεις ἐν ἑτέρῳ τὸ ἀπόρητον, εἰς ἄλλοτρίαν πίσιν καταπέφυσας, τὴν σεαυτῷ προέμενος· καὶ μὲν ἐκείνος ὁμοίος σοι γένηται, δικαίως ἀπόλωλας· ἂν δὲ βελτίων, σώζῃ παραλόγως, ἕτερον εὐρῶν ὑπὲρ σεαυτῷ ³ πισίτερον. ἀλλὰ φίλος ἔτος ἐμοί. τέτρω δὲ ἕτερός τις, ὃ πισεῖται καὶ ἔτος, ὡς ἐγὼ τέτρω· κακείνος ἄλλω πάλιν· εἶτα ἕτως ἐπιγονὴν λαμβάνει καὶ πολλαπλασιασμον, εἰρομένης ⁴ τῆς ἀκρασίας, ὁ λόγος. ὡς γὰρ ἡ μονὰς ἐκ ἐκβαίνει τὸν ἑαυτῆς ὄρον, ἀλλ' ἅπαξ τὸ ἐν μένει, διὸ κέκληται μονὰς· ἡ δὲ δυὰς ἀρχὴ διαφορᾶς ἀόριστος· (εὐθὺς γὰρ ἑαυτὴν ἐξίσησι, τῷ διπλασιασμῷ εἰς τὸ πλήθος τρεπομένη) ἕτω λόγος ἐν τῷ πρώτῳ καταμένων, ἀπόρητος ὡς ἀληθῶς ἐστιν· ἂν δ' εἰς ἕτερον ἐμβῆ, Φήμης ἔχε τάξιν. ἔπεα γὰρ ⁵ πλερόντα φησὶν ὁ ποιητής· ἔτε γὰρ πληθὺν ἐκ τῶν χειρῶν ἀφέντα ῥᾶδιόν ἐστιν αὐτίς καταχεῖν, ἔτε λόγον ἐκ τῆ σόματος προέμενον, κρατῆσαι καὶ συλλαβεῖν δυνατὸν, ἀλλὰ φέρεται

— λαιψηρὰ κυκλώσας πλερὰ,

δι' ἄλλων ἐπὶ ἄλλας σκιδνάμενος. νεὼς μὲν γὰρ ἀρπαγείσης ὑπὸ πνεύματος ἐπιλαμβάνονται, σκείραις καὶ ἀγνύραις τὸ τάχος ἀμβλύνουτες· τῷ λόγῳ δὲ, ὡσπερ ἐκ λιμένων ἐκδραμόντος, ἐκ ἔστιν ὄρμος, ἐδ' ἀγκυροβόλιον,

¹ Sic e Xyl. MS. dedi cum w. adficiente D. pro vulg. ἄλλος. C. ἄλλως. Mez. λάλος.

² Turn. V. Bong. καλῶς.

³ Secutus sum w. ita dāntem e Colleg. Nov. pro vulg. σεαυτὸν. Xyl. legit ἤπερ σεαυτὸν pro ὅπερ σεαυτὸν, quod in suo exemplari legisse videtur.

⁴ Xyl. MS. εἰρομένης. Praefert autem vulgatam.

λιον, ἀλλὰ ψόφῳ πολλῷ καὶ ἤχῳ Φερόμενος, προσέρ-
ρηξε καὶ κατέδυσεν εἰς μέγαν καὶ δεινόν τινα, τὸν Φθεγ-
ξάμενον, κίνδυνον.

Μικρῶ γὰρ ἐκ λαμπρήρος Ἰδαίου λέπας ¹

Πρήσειεν ἂν τις· καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ² ἕνα,

Πύθουσιτ' ἂν ἄσοι πάντες —.

XI. Ἡ Ῥωμαίων σύγκλητος ἀπόρρητόν τινα βε-
λὴν ἐβλεύετο καθ' αὐτὴν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας· ἀσά-
φειαν δὲ πολλὴν καὶ ὑπίνοιαν ἔχοντος τῆ πράγματος,
γυνὴ τάλια σώφρων, γυνὴ δὲ, προσέκειτο τῷ ἑαυτῆς
ἀνδρὶ, λιπαρῶς δεομένη πυθέσθαι τὸ ἀπόρρητον· ὄρκοι
δὲ καὶ κατάραι περὶ σιωπῆς ἐγίνοντο, καὶ δάκρυα ποτ-
νωμένης αὐτῆς, ὡς πίσις ἐκ ἐχέσης. ὁ δὲ Ῥωμαῖος
ἐξελέγξαι βελομένης αὐτῆς τὴν ἀβελτηρίαν· Νικῆς, ὡ
γύναι· (εἶπεν) ἀλλ' ἄνκε Φοβερόν πρᾶγμα καὶ τερά-
σιον· προσήγγελται γὰρ ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἱερέων, κόρυδον
ἄφθαι πετόμενον, κρᾶνος ἔχοντα χρυσῆν καὶ δόρυ-
σκεπτόμεθα δὴ τὸ τέρας, εἴτε χρυσὸν εἴτε Φαῦλόν ἐστι,
καὶ συνδιαπορῶμεν τοῖς μάντεσιν· ἀλλὰ σιώπα. ταῦ-
τα εἰπὼν, ὤχετο εἰς τὴν ἀγοράν· ἡ δὲ τῶν Θεραπαι-
νίδων μίαν εὐθύς ἐφελυσσαμένη τὴν πρώτην εἰσελθῆσαν,
ἔπαιε τὸ σῆθος αὐτῆς, καὶ τὰς τρίχας ἐσπάρατ' ἐν-
Οἴμοι (λέγεσθα) τῆ ἀνδρὸς καὶ τῆς πατρίδος· τί πει-
σόμεθα; βελομένη καὶ διδάσκουσα τὴν Θεράπαιναν εἰ-
πεῖν· Τί γὰρ γέγονεν; ὡς δ' ἔν πυθόμενης διηγήσα-
το, καὶ προσέθηκε τὸν κοινὸν ἀπάσης ἀδολεχίας ἐπω-
δόν, τὸ, Ταῦτα μηδεὶ Φράσης, ἀλλὰ σιώπα· ἐ φθά-
νει τὸ Θεραπαινίδιον ἀποχωρῆσαν αὐτῆς, καὶ τῶν ὁμο-
δέλων εὐθύς ἦν μάλιστ' εἶδε χολάζεσσαν, ἐμβάλλει τὸν
λόγον· ἐκεῖνη δὲ τῷ ἔραστῇ παραγενομένῳ πρὸς αὐτὴν,
ἔφρασεν· ἔτω δ' εἰς ἀγοράν τῆ διηγήματος ἐκκυλιθέν-
τος,

¹ Turn. V. Bong. σίλας pro λέπας.

² Enallage casus. Nominativus locum Genitivi consequen-
tiae obtinet. R.

τος, ὡς προδραμεῖν τὸν πλασάμενον τὴν Φήμην, ἀπαν-
 τήσας τις αὐτῶ τῶν γνωρίμων· Ἄρτίως, (εἶπεν) οἴκο-
 ζεν εἰς ἀγορὰν καταβαίνεις; Ἄρτίως, ἔφη ἐπεινός.
 Οὐκὲν ἐδὲν ἀκήκοας; Γέγονε γὰρ τι καινὸν ἄλλο; Κί-
 ρυδος ¹ ὦπαι πετόμενος, κράνος ἔχων χρυσαῦν καὶ δό-
 ρυ, καὶ μέλλεσι περὶ τέτε σύγλητον ἔχειν οἱ ἄρχον-
 τες. κηκεῖνος γελάσας· Εὐ τῆ τάχως, (εἶπεν) ὦ γύ-
 ναι, τὸ καὶ Φθάσαι με τὸν λόγον εἰς ἀγορὰν προϊόντα ².
 τὲς μὲν ἔν ἄρχοντας ἐντυχῶν ἀπήλλαξε τῆς ταραχῆς·
 τὴν δὲ γυναῖκα τιμαρέμενος, ὡς οἴκαδε εἰσηῆζεν· Ἄ-
 πάλεσάς με, (εἶπεν) ὦ γύναι· τὸ γὰρ ἀπόρρητον ἐκ
 τῆς ἐμῆς οἰκίας πεφώραται δεδημοσιωμένον· ὡς μοι
 Φευκίεον ἐστὶ τὴν πατρίδα διὰ τὴν σὴν ἀκρασίαν. τρε-
 πομένης δὲ πρὸς ἀρνησιν αὐτῆς, καὶ λεγέσης· Οὐ γὰρ
 ταῦτα μετὰ τριακοσίων ἤκιστας; Ποῖων (ἔφη) τριακο-
 σίων; σὲ βιαζομένης, ἐπλασάμην ἀποπειρώμενος. ἔτος
 μὲν ἔν ἀσφαλῶς πένυ καὶ μετ' εὐλαβείας, ὥσπερ εἰς
 ἀγγεῖον σαθρὸν, ἐκ οἶνον, ἐκ ἐλαιον, ἀλλ' ὕδωρ ἐγ-
 χέας, ἐπέειρασε τὴν γυναῖκα. Φέλβιος ³ δὲ, ὁ Καίσα-
 ρος ἐταῖρος τῆ Σεβασῆ, γέροντος ἤδη γεγονότος, ἀκῆ-
 σας ὀδυρομένης τὴν περὶ τὸν οἶκον ἐρημίαν, καὶ ὅτι,
 τῶν μὲν δυσεῖν θυγατριδῶν αὐτῆ ⁴ ἀπολωλότων, Ποσε-
 μίε δὲ, ὃς ἔτι λοιπός ἐστιν, ἐκ διαβολῆς τινος ἐν Φυ-
 γῆ

¹ R. mavult γέγονε γὰρ τι καινὸν? aīn vero noui aliquid accidisse? resp. ἀλλὰ κίρυδος — atqui alauida.

² Turn. V. Bong. προελθόντα.

³ Fulvium pro Fabio appellatum a Plutarcho per memoriae errorem fuisse volunt Rualdus animadv. ad Plutarch. 45. & Reimar. ad Dion. Cass. p. 1166. Mez. corrigit Φάβιος. Ita Tac. Annal. I, 5. — C. Colleg. Nov. Collat. Muret. Jun. Πέπλιος.

⁴ Significat L. & C. Caesares, Augusti e filia Julia & M. Vipsanio Agrippa nepotes, quos in duodeviginti mensium spa-
 tio amisit ambos, auctore Sueton. August. c. 65. Pro Ποσεμία
 R. legendum monet Ποσέμια, idque non esse proprium nomen,
 sed ex casu impositum cognomen tertii Agrippae, e Vipsanio &
 Julia nati, Tacit. Ann. I. 5. 6. Dio Cass. p. 829.

τῇ ὄντος, ἀναγκάζεται τὸν τῆς γυναικὸς υἱὸν ¹ ἐπεισ-
 ἄγειν τῇ διαδοχῇ τῆς ἡγεμονίας, καίπερ οἰκτεῖραν καὶ
 βηλευόμενος ἐν τῆς ὑπερορίας ἀνακαλεῖσθαι τὸν θυγατρι-
 δῆν. ταῦτα ὁ Φέλβιος ἀκέσας ἐξήνεγκε πρὸς τὴν ἐαυ-
 τῆ γυναῖκα, πρὸς δὲ Λιβίαν ἐκείνη, Λιβία δὲ κατήψα-
 το πικρῶς Καῖσαρος, εἰ πάλαι ταῦτα ἐγνωκῶς, ἔ με-
 ταπέμπεται τὸν θυγατριδῆν, ἀλλ' εἰς ἔχθραν καὶ πόλε-
 μον αὐτὴν τῷ διαδόχῳ τῆς ἀρχῆς κατίστησιν. ἐλθόν-
 τος ἔν ἔωθεν ² (ὡς εἰώθει) τῆ Φελβία πρὸς αὐτὸν, καὶ
 εἰπόντος. Χαῖρε, Καῖσαρ. Ὑγίαινε, (εἶπε) Φέλβιε.
 κἀκεῖνος νοήσας, ψυχετο εὐθύς ἀπὼν οἴκαδε, καὶ τὴν
 γυναῖκα μεταπεμφάμενος. Ἐγνωκεν (εἶπε) Καῖσαρ,
 ὅτι τὸ ἀπόρρητον ἐν ἐσιώπησα. καὶ διὰ τῆτο μέλλω ἀν-
 κираῖν ἑμαυτόν. ἡ δὲ γυνή. Δικαίως, (εἶπεν) ὅτι μοι
 τοσούτον συνοικῶν χρόνον, ἐν ἔγνωσ, ἔδ' ἐφυλίξω τὴν
 ἀκρασίαν. ἀλλ' ἔασον ἐμὲ προτέραν. καὶ λαβῆσα τὸ
 ξίφος, ἑαυτὴν προανεῖλε τῆ ἀνδρός.

XII. Ὀρθῶς ἐν Φιλιππίδης ὁ κωμωδοποιὸς, Φι-
 λοΦρονεμένε τῆ βασιλέως αὐτὸν Λυσιμάχεα (πρὸς ἑαυ-
 τὸν ³) καὶ λέγοντος. Τίνος σοι μεταδῶ τῶν ἐμῶν. Οὐ
 βέλει, (Φησί) βασιλεῦ, πλὴν τῶν ἀπορρήτων. τῇ δ'
 ἀδολεχία καὶ ἡ περιεργία κακὸν ἐν ἔλαττον πρόσσει-
 πολλὰ γὰρ ἀκέειν θέλεσιν, ἵνα πολλὰ λέγειν ἔχωσι.
 καὶ μάλις τὰς ἀπορρήτας καὶ κευρυμμένας τῶν λόγων
 περιϊόντες ἐξιχνεύωσι καὶ ἀνερευνώσιν, ὡσπερ ὕλην πα-
 λαιάν τινα φορτίων ⁴ τῇ Φλυαρία παρατιθέμενοι, εἴτα
 ὡσπερ

¹ Significat Tiberium Neronem, qui Augusto successit. R.

² Turn. V. Bong. ἔσωθεν.

³ Quae uncis inclusi, Xyl. expungenda censuit, & absunt
 ab ejus cod. & D. Etiam W. delenda suspicatur. Si quis re-
 tineri vult, Xyl. monente, interpretetur *secusim, solum ad se*.
 R. susp. Λυσιμάχεα, καὶ λέγοντος πρὸς αὐτὸν. Τίνος.

⁴ R. fatetur, hunc versum locumque ipsi esse obscurum, nec
 probat tot diversi generis similitudines accumulatas. Kaltw.
 depra-

ὡς περ οἱ παῖδες τὸν κρύσαλλον ἔτε κατέχειν¹, ἔτε ἀφεί-
ναι θέλῃσι· μᾶλλον δὲ ὡς περ ἔρπετὰ τὰς ἀπορρήτας
λόγους ἐγκολπισιάμενοι καὶ συλλαβόντες, ἢ συγκρατῶσιν,
ἀλλὰ διαβιβρώσκονται ὑπ' αὐτῶν. τὰς μὲν γὰρ βελό-
νας Φασὶ ῥήγνουθαι τιθήσας, καὶ τὰς ἐχίδνας· οἱ δ'
ἀπορρήτοι λόγοι τὰς μὴ εἰδόντας ἐπιπίπτοντες ἀπολλύε-
σι καὶ διαφθεύουσιν. Σέλευκος ὁ Καλλίνικος, ἐν τῇ πρὸς
Γαλάτας μάχῃ πᾶν ἀποβαλὼν τὸ εὐρύτευμα καὶ τὴν δύ-
ναμιν, αὐτῆ δὲ² περισπάσας τὸ δῖάδημα, καὶ Φυγῶν
ἔκπευ μετὰ τριῶν ἢ τετάρων ἀνοδῖαις καὶ πλάναις πο-
λὺν δρόμον, ἤδη δὲ ἔνδειαν ἀπαγορεύων, ἐπαυλίᾳ τιμὴν
προσῆλθε, καὶ τὸν δεσπότην αὐτὸν εὐρῶν κατὰ τύχην,
ἔρτον καὶ ὕδωρ ἤτησεν. ὁ δὲ καὶ ταῦτα καὶ τῶν ἄλλων
ἔσα παρῆν ἐν τῷ ἀγρῷ, δαψιλῶς ἐπιδιδὼς καὶ Φιλοφρο-
νέμενος, ἐγνώρισε τὸ πρόσωπον τῷ βασιλέως· καὶ πε-
ριχαρῆς γενόμενος τῇ συντυχίᾳ τῆς χρείας, ἔ κατέχευ,
ἔδὲ συνεψεύσατο βελομένῳ λανθάνειν, ἀλλ' ἄχρι τῆς
ἰδῆ προπέμψας, καὶ ἀπολυόμενος· Ὑγίαινε, (εἶπεν)
ὦ βασιλεῦ Σέλευκε. κἀκείνος ἐπείθεας τὴν δεξιάν αὐτῷ
καὶ προσελκόμενος³ ὡς Φιλήσων, ἔνευσεν ἐν τῶν μετ'
αὐτῆ, ἔειπε τὸν τράχηλον ἀποκόψαι τῷ ἀνδράπε·

Φθαργγομένε δ' ἄρα τῷ γε κάρη κούνησιν ἐμίχθη⁴.

εἰ δ' ἐσίγησε τότε, καρτερήσας ὀλίγον χρόνον, εὐτυχῆ-
σαντος ὕπερον τῷ βασιλέως καὶ μεγάλῃς γενομένῃς, μεί-
ζονας ἂν (οἶμαι) χάριτας ἐνομίσατο ἀντὶ τῆς σιωπῆς,
ἢ τῆς Φιλοξενίας. ἔτος μὲν ἔν ἀμωσγέπως ἔχε πρό-
Φασιν

depravata haec censet, & pro παλαιὰν susp. leg. νέαν vel tale quid.
Vertit: um ihrer Plauderey gleichsam eine frische Ladung zu
verschaffen. W. pro φορτίων quaerit, an φορτεῖν vel φορτυῶν?

¹ R. addi vult δύνανται.

² Sic cum W. ex Ald. Bas. Xyl. Mosq. 1. 2. γενεσάνι pro
vulg. δύνανται αὐτῆ, καί.

³ Turn. Bong. προσκελλόμενος; V. προσελλόμενος

⁴ Iliad. X, 457.

PLVT. T. X.

H

Φασιν τῆς ἀκρασίας, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν Φιλοφροσύνην.

XIII. Οἱ δὲ πλείστοι τῶν ἀδολέχων ἐδ' αἰτίαν ἔχοντες, ἀπολλύουσιν αὐτὰς. οἷον, ἐν κερεῖω τινὶ λόγων γινομένων περὶ τῆς Διονυσίᾳ τυραννίδος, ὡς ἀδαμαντίνη καὶ ἄρρηκτὸς ἐστὶ, γελάσας ὁ κερεὺς. Ταῦτα ὑμᾶς (ἔφη) περὶ Διονυσίᾳ λέγειν, ἔ ἐγὼ παρ' ἡμέρας ἕλιγας ἐπὶ τῆ τραχήλῃ τὸ ξυρὸν ἔχω; ταῦτ' ἀκίσας ὁ Διονύσιος ἀνεσαύρωσεν αὐτόν. ἐπιεικῶς δὲ λάλου ἐστὶ τὸ τῶν κερέων γένος· οἱ γὰρ ἀδολεχότατοι προστρέξι καὶ προσκατίζουσιν, ὥστε αὐτὰς ¹ ἀναπίμπλασθαι τῆς συνηθείας. χαριέντως γὰρ ὁ βασιλεὺς Ἀρχέλαος, ἀδολέχε κερέως περιβαλόντος αὐτῶ τὸ ὠμόλινον, καὶ πυθόμενα. Πῶς σε κείρω, βασιλεῦ; Σιωπῶν, ἔφη. κερεὺς δὲ καὶ τὴν ἐν Σικελίᾳ τῶν Ἀθηναίων μεγάλην καιοπραγίαν ἀπήγγειλε, πρῶτος ἐν Πειραιεῖ πυθόμενος οἰκέτη τινὸς τῶν ἀποδεδρακότων ἐκαῖθεν. εἶτ' ἀφείς τὸ ἐργαστήριον, εἰς ἅστυ συνέτεινε δρόμον,

Μὴ τις κῦδος ἄροιτο, — —

τὸν λόγον εἰς τὴν πόλιν ἐμβαλῶν,

— — ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι ².

γενομένης δὲ ταραχῆς, ὡς ³ εἶδος, εἰς ἐκκλησίαν ἀθροισθεὶς ὁ δῆμος, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐβάδιζε τῆς Φήμης. ἤγετο ἔν ὁ κερεὺς καὶ ἀνεκρίνετο, μηδὲ τῆνομα τῆ Φράσαντος εἶδος, ἀλλ' εἰς ἀνώνυμον καὶ ἄγνωστον ἀναφέρων τὴν ἀρχὴν πρόσωπον. ὀργή δὲ ⁴ καὶ βοή τῆ θεάτρα· Βασάνιζε καὶ σρέβλε τὸν ἀλάστορα· πέπλασαι ταῦτα καὶ συντέθειται· τίς δ' ἄλλος ἤμασε; τίς δ' ἐπίστευσεν; ἐνομίθη τροχὸς, κατετάθη ὁ ἄνθρωπος. ἐν τέτῳ παρῆσαν

¹ R. inavult ὥστε καὶ αὐτὰς.

² Iliad. XXII, 207.

³ Turn. V. Bong. οἷον pro ὡς.

⁴ abest δὲ ab Ald. & Bas. Μοχ Turn. & V. σρέφα pro σρέβλε.

σαν οἱ τὴν συμφορὰν ἀπαγγέλλοντες, ἐξ αὐτῆ τῆ ἔργε διαπεφευγότες. ἐσκεδάθησαν ἔν πάντες ἐπὶ τὰ οἰκεία πένθη, καταλιπόντες ἐν τῷ τροχῷ τὸν ἄθλιον ἐνδεδεδεμένον. ὁψὲ δὲ λυθεῖς ἤδη πρὸς ἐσπέραν, ἠρώτα τὸν δημόσιον ¹, εἰ καὶ περὶ Νικίε τῆ στρατηγῆ, ὃν τρόπον ἀπόλωλεν, ἀκηρόασιν. ἕτως ἄμαχόν τι κακὸν καὶ ἀνεδέτητον ἢ συνήθεια ποιεῖ τὴν ἀδολεσχίαν.

XIV. Καίτοι γε ὥσπερ οἱ τὰ πιπρὰ καὶ δυσώδη Φάρμακα πίνοντες δυσχεραίνεσι καὶ τὰς κύλικας, ἕτως οἱ τὰ κακὰ προσαγγέλλοντες, ὑπὸ τῶν ἀκρόντων δυσχεραίνονται καὶ μισῶνται. ὄθην ² χαριέντως ὁ Σοφοκλῆς διηπόρηκεν.

Ἐν τοῖσιν ὡσὶν, ἢ ἔπὶ τῇ ψυχῇ ³, δάκνη;

Τί δαί; ῥυθμίσεις τὴν ἐμὴν λύπην, ὄπη;

Ὁ δρῶν σ' ἀνιῶ τὰς Φρένας, τὰ δ' ὡτ' ἐγὼ.

λυπῆσι δ' ἔν, ὥσπερ οἱ δρῶντες, καὶ οἱ λέγοντες, ἀλλ' ὅμως ἐκ ἐσι γλώσσης ῥέεσης ἐπίχεσις, ἐδὲ κολασμός. ἐν Λακεδαιμόνι τῆς Χαλκιοῖκε τὸ ἱερὸν ὠφθῆ σεσυλημένον, καὶ κειμένη ἐνδον κενὴ λάγνηος. ἦν ἔν ἀπορία πολλῶν συνδεδραμηότων καὶ τις τῶν παρόντων. Εἰ βύλεδε, (εἶπεν) ἐγὼ Φράσω ὑμῖν, ὃ μοι παρίζεται περὶ τῆς λαγῆνε. νομίζω γὰρ, (εἶφη) τὰς ἱεροσύλας ἐπὶ τηλικῆτον ἐλθεῖν κίνδυνον, κώνειον ἐμπιόντας, καὶ κομίζοντας οἶνον. ἵνα, εἰ μὲν αὐτοῖς λαθεῖν ἐγγένοιτο, τῷ ἀκράτῳ ποθέντι σβέσαντες καὶ διαλύσαντες τὸ Φάρμακον, ἀπέλθοιεν ἀσφαλῶς. εἰ δ' ἀλίσκοιντο, πρὸ τῶν

H 2

βασάκ

¹ R. monet, subaudiendum δῆλον, & addit, praecipere quidem Grammaticos, δῆμιον eo sensu dici (quae vox etiam a Turn. V. Bong. exhibetur) sed obstare tot numero exempla.

² Secutus sum W. ὄθην dantem ex D. & Jannot. pro vulg. καίτοι γε.

³ Sophocl. Antigon. 317. 199. Turn. V. Bong. ἢ τι ψυχῆς; Seq. v. Baf. Τί δὲ; Xyl. e MS. τί δαί, quod Steph. dedit; Pro ὄπη Turn. V. Bong. Schott. Jannot. ὄπα; Salmat. correxit ὄτι, quod R. improbat. In Sophocle ipso est Τί δὲ & ὄπη.

βασάνων ὑπὸ τῆ Φαρμάκῃ βραδίως καὶ ἀνωδύνως ἀποθά-
νοιεν. ταῦτ' εἰπόντος αὐτῆ, τὸ πρᾶγμα πλοκῆν ἔχον
καὶ περινόησιν τεσαύτην, ἔχ ὑπενούτων, ἀλλ' εἰδότες
ἐφαίνετο καὶ περισάντες αὐτὸν ἀνέκριναν ἀλλαχόθεν
ἄλλος. Τίς εἶ; καὶ τίς σε οἶδε; καὶ πόθεν ἐπίστασαι
ταῦτα; καὶ τὸ πέρας ἐλεγχομένους ἔως, ὡμολόγησεν
εἰς εἶναι τῶν ἱεροσύλων. οἱ δ' Ἴβυκον ¹ ἀποκλείουσαντες
ἔχ ἔως ἐάλωσαν ἐν θεάτρῳ καθήμενοι ²; καὶ γεράνων
παραφανεισῶν, ἅμα γέλῳτι πρὸς ἀλλήλας ψιδυρίζοντες,
ὡς αἱ Ἴβυκῆ ἐκδικιοὶ πάρεισιν. ἀκέσαντες γὰρ ³ οἱ
καθεζόμενοι πλησίον, ἤδη πολὺν χρόνον τῆ Ἴβυκῆ ὄν-
τος ἀφανῆς καὶ ζητημένους, ἐπελάβοντο τῆς Φωνῆς, καὶ
προσήγγειλαν τοῖς ἄρχουσιν. ἐλεγχθέντες δὲ ἔως,
ἀπήχθησαν, ἔχ ὑπὸ τῶν γεράνων κολαθέντες, ἀλλ'
ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλωσσαλγίας, ὡσπερ ἐρινύος ἢ ποινης,
βιαθέντες ἐξαγορευῆσαι τὸν Φόνον. ὡς γὰρ ἐν τῷ σώ-
ματι πρὸς τὰ πεπονθότα μέρη καὶ ἀλγῆντα γίνεται φο-
ρὰ καὶ ὀκλή τῶν πλησίον, ἔως ἢ γλώττῃ τῶν ἀδολέ-
χων, αἰὲ Φλεγμονὴν ἔχουσα καὶ σφυγμὸν, ἔλκει τι καὶ
συνάγει τῶν ἀπορρήτων καὶ κειρυμμένων ἐφ' ἑαυτήν.
διὸ δεῖ πεφράχθαι, καὶ τὸν λογισμὸν, ὡς πρόβουλον,
ἐμποδῶν αἰὲ τῇ γλώττῃ κείμενον, ἐπιχεῖν ⁴ τὸ ρεῦμα καὶ
τὸν ὄλιθον αὐτῆς. ἵνα μὴ τῶν χηνῶν ἀφρονέστεροι εἶναι
δοκῶμεν, ἕς Φασιν, ὅταν ὑπερβάλλωσιν ἐκ Κιλικίας τὸν
Ταῦρου ἀετῶν ὄντα μεσὸν, εἰς τὸ σῶμα λαμβάνειν εὐ-
μεγέθη λίθον, ὡσπερ κλειῖθρον ἢ χαλινὸν ἐμβάλλοντας
τῇ Φωνῇ, καὶ νυκτὸς ἔως ὑπερφέρεισθαι λαυθύνοντας.

XV. Εἰ τοίνυν ἔροισι τις τὸν κάκιστον ὄσις ἐστὶ καὶ
τὸν ἐξωλέσατον, ἔδειξεν ἂν ἄλλου εἶποι, ἢ ⁵ τὸν προδότην

παρ-

¹ Fuit Lyricus poeta. Jam occidendus, grues forte super-
volantes obtestatus est.

² Turn. V. Bong. καθεζόμενοι.

³ abest γὰρ ab Ald. & Bas.

⁴ W. susp. κείμενον ἔχοντας, ἐπιχεῖν.

⁵ Xyl. auctoritate codicis hoc ἢ, ut abundans, delendum
cen-

παρελθών. Εὐθυκράτης μὲν ἔνῃ ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας ξύλοις, ὡς Φησι Δημοθένης· Φιλοκράτης δὲ χρυσίου πολὺ λαβῶν, πόρνας καὶ ἰχθύς ἠγόραζεν. ΕὐΦόρβω δὲ καὶ Φιλάγρω, τοῖς Ἐρέτριαν προδῶσι, χάραν ὁ βασιλεὺς ¹ ἔδωκεν. ὁ δ' ἀδόλεχος ἄμιθός ἐστι προδότης, καὶ αὐτεπάγγελτος, ἐχ' ἵππους, ἐδὲ τείχη προδιδῶς, ἀλλὰ λόγος ἐκφέρων ἀπορρήτως, ἐν δίκαις, ἐν εἴσεσιν, ἐν διαπολιτείαις ², μηδενὸς αὐτῷ χάριν ἔχοντος· ἀλλ' ἂν αὐτὸς ἀκῆται, προσοφείλων χάριν. ὥστε τὸ λελεγμένον πρὸς τὸν εἰκῆ καὶ ἀκρίτως ἐκχέοντα τὰ ἑαυτῆ καὶ καταχαριζόμενον·

Οὐ Φιλάνθρωπος σύ γ' εἶσ' ³, ἔχεις νόσον,

Χαίρεις διδῶς, —

ἐναρμότῃ καὶ πρὸς τὸν Φλυαρόν· Οὐ φίλος εἶ σύ ταῦτα μηνύων, ἐδ' εὖνας· ἔχεις νόσον, χαίρεις λαλῶν καὶ Φλυαρῶν.

XVI. Ταῦτα δ' εἰ κατηγορίαν ἠγητέον, ἀλλ' ἰατρειάν τῆς ἀδολεχίας· τῶν γὰρ παθῶν κρίσει καὶ ἀσκήσει περιγινώμεθα, πρότερον δὲ ἢ κρίσις ἐστίν. ἔδει γὰρ ἐθίζεσθαι φεύγειν καὶ ἀποτρίβεσθαι τῆς ψυχῆς, ἢ μὴ δυσχεραίνει. δυσχεραίνομεν δὲ τὰ πάθη, ὅταν τὰς βλάβας καὶ τὰς αἰχύνας τὰς ἀπ' αὐτῶν τῷ λόγῳ κατανοήσωμεν· ὥσπερ νῦν κατανοῶμεν ἐπὶ τῶν ἀδολεχῶν,

H 3

ὅτι

cenfuit. Vertit: *nemo utique, proditore omiffo, alium quendam refponderet.* R. vulgatam defendit, fi παρελθῶν accipiat^{ur} pro *in medio procedens.* W. quoque ἢ retinendum putat, ac fubefte poetæ diftum, ex ipfa oratione conjicit.

¹ Philippus Macedoniae rex. R. Petitus est hic locus ex Orat. Demosth. *περὶ παραπροσβείας.* Quod ad equos prodentem attinet, alluditur ad Dolonis fabulam Iliad. X, 435.

² Xyl. MS. *πολιτείας.* Retinendam autem monet idem vulgatam vocem, qua etiam Cicero usus fit ad Attic. IX, 3.

³ Dedi sic cum W. versus ita e Jannot. diftinguente. Vulgo uno versu. Extat quoque in Plut. vit. Publicol. Vol. I. p. 261. ubi notatur, Bryanum ob metrum legi voluiffe εἶσ' pro vulg. εἶσι. Ibidem pro σύ est τὺ; & Epicharmo tribuitur.

ὅτι Φιλεῖσθαι βελομένοι; μισῶνται· χαρίζεσθαι θέλοντες, ἐνοχλᾶσι· θουμάζεσθαι δοκῶντες, καταγελῶνται· κερδαίνοντες ἔδδν, ἀναλίσκωσιν ¹. ἕδικῶσι τὸς Φίλας, ὠφελῶσι τὸς ἐχθρὸς, ἑαυτὸς ἀπολλύωσιν. ὡσε τῆτο πρῶτον ἴαμα καὶ Φάρμακόν ἐσι τῆ πάθας, ὁ τῶν ἀπ' αὐτῆ γινομένου κίχρῶν καὶ ὀδυνηρῶν ἐπιλογισμός.

XVII. Δευτέρῳ δὲ χρησέον ἐπιλογισμῶ, τῷ τῶν ἐναντιῶν, ἀκόντας αἰὶ καὶ μεμνημένους, καὶ πρόχειρα ἔχοντας τὰ τῆς ἐχεμυθίας ἐγκώμια, καὶ τὸ σεμνόν καὶ τὸ ἄγιον καὶ τὸ μυστηριῶδες τῆς σιωπῆς, καὶ ὅτι θουμάζονται μᾶλλον καὶ ἀγαπῶνται καὶ σοφώτεροι δοκῶσι τῶν ἐξηγιῶν τέτων καὶ Φερομένων, οἱ ερογγύλοι καὶ βραχυλόγοι, καὶ ὧν πολὺς νῆς ἐν ὀλίγῃ λέξει συνέσονται. καὶ γὰρ Πλάτων ² τὸς τοιάτους ἐπαινεῖ, δεινοῖς ἀκοντισαῖς εἰοικέναι λέγων, ἔλα καὶ πυκνὰ καὶ συνεσραμμένα Φθεγγόμενος. καὶ ὁ Λυκῆργος εἰς ταύτην τὴν δεινότητα τὸς πολίτας εὐθύς ἐκ παίδων τῆ σιωπῆ πιέζων, συηγε καὶ κατεπύκνε. κατὰπερ γὰρ οἱ Κελτίβηρες ἐκ ³ τῆ σιδήρε τὸ σῶμα ποῖσιν, ὅταν κατορέξαντες εἰς τὴν γῆν τὸ πολὺ καὶ τὸ ⁴ γεῶδες ἀποκατάρωσιν, ἕτως ὁ Λακωνικὸς λόγος ἐκ ἔχει Φλοῖον, ἀλλ' εἰς αὐτὸ τὸ δρασηριον ἀφαιρέσει τῆ περιτῆ διωκόμενος ⁵ σομῆται· τὸ γὰρ ἀποφθεγματικὸν αὐτοῖς τῆτο, καὶ τὸ μετ' εὐστροφίας ὀξὺ πρὸς τὰς ἀπαντήσεις, ἐκ τῆς πολλῆς περιγίνεται σιωπῆς. καὶ δεῖ τὰ τοιαῦτα μάλισα τοῖς ἀδολέχοις προβάλλειν ⁶, ὅσην χάριν ἔχει καὶ δύναμιν·
οἶόν

¹ Ita Xyl. e MS. legendum monuit, & dedi, R. probante, cum W. accedentibus D. Leonic. Jaunot. Mez. pro vulg. κερδαίνοντες, ἔδδν ἀλίσκωσιν.

² Locus est in Protagora, Vol. III. p. 153. ed. Bip.

³ W. delendum suspicatur ἐκ.

⁴ R. deleri vult καὶ τὸ, aut legi τὸ παχὺ καὶ τὸ γεῶδες.

⁵ R. susp. συνδιωκόμενος.

⁶ Sic R. legi voluit, & dedi cum W. id e D. recipiente pro vulg. προβάλλειν — ante oculos ponere.

οἶόν ἐστι τὸ Λακεδαιμόνιοι Φιλίππῳ· Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ· καὶ πάλιν γράψαντος αὐτοῖς τῆ Φιλίππε· Αἰ¹ ἐμβάλλω εἰς τὴν Λακωνικὴν, ἀνασάτες ὑμᾶς ποιήσω ἀντέγραψαν· Αἴνα· Δημητρίε δὲ τῆ βασιλέως ἀγανακλήεντος, καὶ βοῶντος· Ἔνα πρὸς ἐμὲ Λακεδαιμόνιοι πρεσβευτὴν ἔπεμψαν· ἔ καταπλαγεῖς ὁ πρεσβευτῆς· Ἔνα (εἶπε) ποτὶ ἔνα· θαυμάζονται δὲ καὶ τῶν παλαιῶν οἱ βραχυλόγοι· καὶ τῷ ἱερῷ τῆ Πυθίε Ἀπόλλωνος ἔ τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσειαν, ἐδὲ τὸς Πινδάρου παιῶνας, ἐπέγραψαν οἱ Ἀμφικλυόνες· ἀλλὰ τὸ Γυνῶφι σαυτὸν, καὶ τὸ Μηδὲν ἄγαν, καὶ τὸ Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα· θαυμάσαντες τῆς λέξεως τὸ εὐοικον καὶ τὸ λιτόν, ἐν βραχεῖ σφυρήλατον νῦν περιεχέσης· αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς ἔ Φιλοσύντομός ἐστι καὶ βραχυλόγος ἐν τοῖς χρησμοῖς; καὶ Λοξίας καλεῖται διὰ τὸ Φεύγειν τὴν ἀδολεχίαν μᾶλλον, ἢ τὴν ἀσάφειαν· οἱ δὲ συμβολικῶς ἄνευ Φωνῆς, ἔ δεῖ, φράζοντες ἐκ ἐπαινεῦνται καὶ θαυμάζονται διαφερόντως; ὡς Ἡράκλειτος, ἀξιέωντων αὐτὸν τῶν πολιτῶν γνώμην τινὰ εἰπεῖν περὶ ὁμοιοῖας, ἀναβᾶς ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ λαβὼν ψυχρῆ κύλικα, καὶ τῶν ἀλφίτων ἐπιπάσας, καὶ τῷ γλήχωνι κινήσας, ἐκπιῶν ἀπῆλθεν· ἐνδειξάμενος² αὐτοῖς, ὅτι τὸ τοῖς τυχεῖσιν ἀρμεῖσθαι, καὶ μὴ δεῖσθαι τῶν πολυτελῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα διατηρεῖ τὰς πόλεις· Σκυλῆρος δὲ καταλιπὼν ὀγδοήκοντα παῖδας, ὁ Σκυθῶν βασιλεὺς, ἤτησε δέσμην δορατίων, ὅτε ἀπέθνησκε, καὶ λαβόντας ἐκέλευσε καταθραῦσαι καὶ κατεᾶσαι συνδεδεμένην καὶ ἀθρόαν· ὡς δ' ἀπεῖπον, αὐτὸς ἔλκων ἐν κατ' ἐν, πάντα ῥαδίως διέκλασε· τὴν συμφωνίαν αὐτῶν καὶ τὴν ὁμόνοιαν ἰχυρὸν ἀποφαινῶν καὶ δυσκαθαίρετον, ἐθενδὲς δὲ τὴν διάλυσιν καὶ ἔ μόνιμον.

H 4

XVIII.

¹ Mosq. 1. 2. Colleg. Nov. ἄν. Est idem in Bas, Mox Mosq. 1. ἐμβάλλω.

² Turn. V. Bong. ἐπιδειξάμενος.

XVIII. Εἰ δὴ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα συνεχῶς τις εἶποι καὶ ἀναλαμβάνοι, παύσαιτ' ἂν ἴσως ἠδόμενος τῷ Φλυαρεῖν. ἐμὲ δὲ κῆκεῖνος ὁ οἰκίτης εὖ μάλα δυσωπει, τὸ προσέχειν τῷ λόγῳ, καὶ κρατεῖν προαιρέσεως, ἡλικίον ἐστὶν ἐνθυμέμενον. Πάπλιος ¹ Πείσων ὁ ῥήτωρ, μὴ βεβλόμενος ἐνοχλεῖσθαι, προσέταξε τοῖς οἰκέταις πρὸς τὰ ἐρωτώμενα λαλεῖν, καὶ μηδὲν πλέον. εἶτα Κλώδιον ἄρχοντα δεξιώσασθαι βεβλόμενος, ἐκέλευσε κληθῆναι, καὶ παρεσκευάσατο λαμπρὰν (ὡς εἰκὸς) ἐσίασιν· ἐνστάσης δὲ τῆς ὥρας, οἱ μὲν ἄλλοι παρήσαν, ὁ δὲ Κλώδιος προσεδοκάτω· καὶ πολλὰκις ἔπεμψε τὸν εἰωθότα καλεῖν οἰκίτην, ἐποψόμενον, εἰ πρόσεισιν· ὡς δ' ἦν ἐσπέρα, καὶ ἀπέγνωστο· Τί δέ; (ἔφη πρὸς τὸν οἰκίτην) ἐκάλεσας αὐτόν; Ἔγωγε, εἶπε. Διὰ τί ἔν ἐκ ἀφίηλαι; κῆκεῖνος· Ὅτι ἠρνήσατο. Πῶς ἔν ἐκ εὐθύς ἐφρασκας; Ὅτι τῆτό μὲ ἐκ ἠρώτησας. ἔτως ² μὲν Ῥωμαϊκὸς οἰκίτης. ὁ δ' Ἀττικὸς ἐρεῖ τῷ δεσπότῃ σιχίπλων, ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις. ἔτως μέγα πρὸς πάντα ὁ ἐθισμὸς ἐστὶ καὶ περὶ τέτα γ' ἤδη λέγωμεν.

XIX. Οὐ γὰρ ἐστὶν ὡς χαλινῶν ἐφαψαμένους, ἐπιχεῖν τὸν ἀδολέχην, ἀλλ' ἔδει δεῖ κρατῆσαι τῷ νοσήματος. πρῶτον μὲν ἔν ἐν ταῖς τῶν πέλας ἐρωτήσεσι εἰσαυτὸν ἔθιξε σιωπᾶν, μέχρις ἔ πάντες ἀκείπωνται τὴν ἀπάκρισιν.

Οὐ γὰρ τι βελῆς ταυτὸ καὶ δρόμος τέλος, ὡς Φησὶν ὁ Σοφοκλῆς, ἐδέ γε Φωνῆς καὶ ἀποουρίσεως· ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἡ νίκη τῷ Φθάσαντός ἐστιν, ἐνταῦθα δὲ, εἰ μὲν ³ ἰκανῶς ἕτερος ἀπουρήνεται, καλῶς ἔχει συν-
ῖπαι-

¹ R. Πέπιος scribendum monet, & esse M. Pupium Pisonem Calpurnianum.

² Ald. Βαf. ἔτος.

³ Sic R. cum Salmaf. legi voluit, restituitque e Βαf. quam Xyl. vertendo sequitur, pro vulg. εἰ μὲν.

επαινέσαντα καὶ συνεπιψηφίσαντα ¹, δόξαν εὐμενῆς ἀν-
 θρώπων λαβεῖν· ἐὰν δὲ μὴ, τότε καὶ διδάξαι τὸ ἠγνοη-
 μένον, καὶ ἀναπληρῶσαι τὸ ἐλλείπον, ἀνεπίφθονον καὶ
 ἐκ ἡκαιρὸν ἐστίν. μάλιστα δὲ φυλάττωμεν ἑαυτὸς, ὅπως
 μὴ, ἑτέρω τινὸς ἐρωτηθέντος, αὐτοὶ προλαμβάνωμεν
 ὑποφθάνοντες τὴν ἀπόκρισιν. ἴσως μὲν γὰρ, ἐδ' ἄλλο
 τι καλῶς ἔχον ἐστίν, αἰτηθέντος ἑτέρω, παρωσαμένους
 ἑκείνου, αὐτὸς ἐπαγγέλλεσθαι· δόξομεν γὰρ ἅμα καὶ τῷ
 τῷ, ὡς παραχεῖν, ὃ αἰτεῖται, μὴ δυνάμενον, κηκεῖ-
 νον, ὡς αἰτεῖν, παρ' ὧν δύναται λαβεῖν, ἐκ ἐπιστάμε-
 νον, ονειδίζειν· μάλιστα δὲ ὕβριν φέρει περὶ τὰς ἀπο-
 κρίσεις ἢ τοιαύτη προπέτεια καὶ θρασυτής. συνεμφαίνει
 γὰρ ὁ φθάνων ἐν τῷ ἀποκρίνασθαι τὸν ἐρωτώμενον, τὸ,
 τί τέτε δέη; καὶ τί ἔτος οἶδε; καμῆ παρόντος, περὶ
 τέτων ἐδένα δεῖ ἄλλον ἐρωτᾶν. καίτοι πολλὰς τινὰς
 ἐρωτῶμεν, ἐ τῷ λόγῳ δεόμενοι, φωνὴν δὲ τινα καὶ φι-
 λοφροσύνην ἐκκαλέμενοι παρ' αὐτῶν, καὶ προσαγαγεῖν
 εἰς ὁμιλίαν ἐθέλοντες, ὡς Σωκράτης Θεαίτητον καὶ Χαρ-
 μίδην. ὅμοιον ἔν τῷ τὸν ὑφ' ἑτέρω βεβλόμενον Φιλη-
 θῆναι, προσδραμόντα ² φιλεῖν αὐτὸν, ἢ τὸν ἑτέρω προσ-
 βλέποντα, μετασρέφειν εἰς ἑαυτὸν, τὸ ³ προλαμβάνειν
 τὰς ἀποκρίσεις, καὶ τὰ ὦτα μεταγειν, καὶ τὴν διάνοιαν
 ἔλκειν, καὶ ἀποσρέφειν πρὸς ἑαυτόν· ὅπως, καὶ ἀπει-
 πηται τὸν λόγον ὃ αἰτηθεῖς, ἐπιχόντα καλῶς ἔχει, καὶ
 πρὸς τὸ βεβλόμενον τῷ ἐρωτῶντος ἀρμοσάμενον ὡς ἐπὶ
 κλήσειν ⁴ ἄλλοτρίαν τὴν ἀπόκρισιν, αἰδημόνως καὶ κοσμίως

H 5

ἀπαν-

¹ Ald. & Bas. συνεπιψήσαντα; Turn. V. Bong. συνεπιγεύ-
 σαντα vel συνεπιψηφίζοντα.

² Dedi sic e R. mente, a Xyl. expressa, pro vulg. προσδρα-
 μόντα. Bas. καὶ προδρα.

³ Turn. V. Bong. καὶ τῷ προλ.

⁴ Vulgo ὡς ἐπὶ κλήσειν una voce. R. corrigendum monuit
 ὡς ἐπὶ κλήσειν, tanquam ad convivium alienum; addens, pos-
 se quoque legi εἰς ἐπὶ κτήσειν, tanquam ad peculium alterius.

απαντᾶν. καὶ γὰρ οἱ μὲν ἐρωτηθέντες, ἂν σφαλῶσιν ἐν τῷ ἀποκρίνασθαι, συγγνώμης δικαίας τυγχάνουσιν· ὁ δ' αὐτῆς αἰτίας ὑφιστάμενος καὶ προλαμβάνων τὸν λόγον, ἀηδῆς μὲν ἐστὶ καὶ κατορθῶν, διαμαρτάνων δὲ, παντάπασιν ἐπίχαρτος γίνεται καὶ καταγέλαστος.

XX. Δεύτερον τοίνυν ἄσκημα πρὸς τὰς ἰδίας ἀποκρίσεις ἐστίν, αἷς ἔχῃ ἤμισα δεῖ προσέχειν τὸν ἀδόλεχον· πρῶτον μὲν, ἵνα μὴ λάθῃ τοῖς ἐπὶ γέλωτι καὶ ὕβρει προκλαμμένοις εἰς λόγους αὐτὸν ἀποκρινόμενος μετὰ σπαδῆς. ἔνιοι γὰρ ἐπὶ δέοιμοι, διατριβῆς δὲ καὶ παιδιᾶς ἕνεκα συνθέντες τινὰς ἐρωτήσεις, προσβάλλουσι¹ τοῖς τοιούτοις, καὶ ἀνακινῶσιν αὐτοῖς² τὸν λῆρον· ὁ δεῖ φυλάττεσθαι, καὶ μὴ ταχὺ τῷ λόγῳ, μηδ' ὥσπερ χάριν ἔχοντας ἐπιπηδᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τῶ πυνθανομένου σκοπεῖν καὶ τὴν χρεῖαν. ὅταν δὲ φαίνεται τῷ ὄντι βεβλόμενος μαθεῖν, ἐπίσειον ἐφιστάναι, καὶ ποιεῖν τι διάλειμμα μετὰ τῆς ἐρωτήσεως καὶ τῆς ἀποκρίσεως· ἐν ᾧ προσθεῖναι μὲν ὁ ἐρωτῶν, εἴ τι βέλεται, δύναται, σκέψασθαι δ' αὐτὸς, περὶ ᾧ ἀποκρινεῖται, καὶ μὴ κατατρέχειν, μηδὲ καταχωνύουσαι τὴν ἐρώτησιν, ἔτι πυνθανομένοις πολλάνικς, ὑπὸ σπαδῆς ἄλλας ἀντ' ἄλλων ἀποκρίσεις διδόντα³. ἡ μὲν γὰρ Πυθία καὶ πρὸ ἐρωτήσεως αὐθωρὶ χρησμούς εἶωθε τινὰς ἐκφέρειν· ὁ γὰρ θεὸς, ᾧ λατρεύει,

Καὶ

Prius dedi cum W. Habet id cod. D. integre, & Mosq. i. a correcto e.

1 R. monet, posse quidem ferri vulgatam, & exponi *ag-grediuntur eos, praestare tamen προβάλλουσι, προρονιμι, scil. quaestiones ejusmodi hominibus*. Sic Xyl. exprimit.

2 Turn. V. Bong. αὐτῷ.

3 Dedi & distinxi sic e R. mente. Vulgo *πολλάνικς ὑπὸ σπαδῆς, ἄλλας ἀντ' ἄλλων ἀποκρίσεις διδόντας*. Praecessit enim αὐτὸς & ἀποκρινεῖται. Eodem docente, *πολλάνικς* hic loci significat *forstian*.

Καὶ καὶ ξυνήσι, καὶ ἔλαλέοντος ἀκέει ¹.

τὸν δὲ βελομένον ἐμμελῶς ἀποκρίνασαι, δεῖ τὴν δίκνοϊαν ἀναμεῖναι, καὶ τὴν προαίρεσιν ἄκριβῶς καταμαθεῖν τῷ πυνθανομένῳ· μὴ γένηται τὸ κατὰ τὴν παρομίαν·

Ἄμας ἀπήτην, οἱ δ' ἀπηρνῦντο σκάφας ².

ἄλλως δὲ τὸ λάβρον τῷτο καὶ πρὸς τὰς λόγους ὀξύπεινον ἀνακρετέον· ἵνα μὴ δοκῇ καθάπερ ρεῦμα τῇ γλώττῃ πάλαι προσιζόμενον ³, ἀσμένως ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως ἐξαίρεθαι· καὶ γὰρ ὁ Σωκράτης ἕτως ἐκόλυε τὴν δίψαν, ἔκ ἐφιεῖς ἑαυτῷ πιεῖν μετὰ γυμνάσιον, εἰ μὴ τὸν πρῶτον ἐκχέαι κῆδον ἀνιμήσας, ὅπως ἐδίξεται τὸν τῷ λόγῳ καιρὸν ἀναμένειν τὸ ἄλογον.

XXI. Ἐσι τοίνυν τρία γένη τῶν πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀποκρίσεων· τὸ μὲν ἀναγκαῖον, τὸ δὲ Φιλάνθρωπον, τὸ δὲ περισσόν· οἷον πυθόμενος τινὸς, εἰ Σωκράτης ἔνδον, ὁ μὲν, ὥσπερ ἀκίων καὶ ἀπροθύμως, ἀποκρίνεται τό· Οὐκ ἔνδον· ἔκν δὲ βέληται λακωνίζειν, καὶ τὸ ἔνδον ἀφελῶν, αὐτὴν μόνην φθέγγεται τὴν ἀπόφασιν· ὡς ἐκεῖνοι, Φιλίππε γράψαντος, εἰ δέχονται τῇ πόλει αὐτὸν, εἰς χάρτην ΟΥ μέγα ⁴ γράψαντες ἀπέσειλαν· ὁ δὲ Φιλάνθρωπότερον ἀποκρίνεται· Οὐκ ἔνδον, ἀλλ' ἐπὶ ταῖς τραπέζαις· κἂν βέληται προσεπιμετρῆσαι· ξένους τινὰς ἐκεῖ περιμένωνν. ὁ δὲ περιτῶς καὶ ἀδολέχης, ἔκν γε δὴ τύχη καὶ τὸν Κολοφώνιον ἀγνω-

¹ Herodot. I, 47. Versus ex oraculo, regi Croeso dato.

² in marg. Bong. Ἄμας ἀπήτην οἱ διαπηρνῦτο σκάφας. Locutio proverbialis, ad nostram accedens: ich rede von Hühnern, und du von Gänsen. Kaltw.

³ Turn. V. Bong. προσιζόμενον. · Mox pro ἐξαίρεθαι W. susp. ἐξάγεθαι. Jun. ἐξορμᾶθαι.

⁴ Turn. V. εἰς χάρτην μέγαν ἔ.

εγνωκὺς Ἀντίμαχον ¹. Οὐκ ἔνδον, (Φησὶν) ἀλλ' ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, ξένος ἀναμένων Ἴωνας, ὑπὲρ ὧν αὐτῷ γέγραφεν Ἀλκιβιάδης περὶ Μίλητον ὧν, καὶ παρὰ Τισσαφέρην διατρίβων, τῷ τῷ μεγάλῃ σατράπῃ βασιλέως, ὃς πάλαι μὲν ἐβοήθει Λακεδαιμονίοις, νῦν δὲ προστίθεται δι' Ἀλκιβιάδην Ἀθηναίοις. ὁ γὰρ Ἀλκιβιάδης ἐπιθυμῶν κατελθεῖν εἰς τὴν πατρίδα, τὸν Τισσαφέρην μετατίθεισι. καὶ ὅλως τὴν ὀγδόην Θεμιστοκλῆος κατατεινόμενος ² ἔρει, καὶ κατακλύσει τὸν ἄνδρα, ἕως Φθάση καὶ Μίλητος ἐμπολεμωθεῖσα, καὶ Φυγαδεύει τὸ δεύτερον Ἀλκιβιάδης. μάλινα δὲ περὶ τῆτο δεῖ τὴν ἀδολεχίαν συνέχειν, ὥσπερ εἰς ἴχνος ἐμβιβάζοντα τὴν ἐρώτησιν, καὶ ὡς κέντρον καὶ διασήματι τῇ χρεῖα τῷ πυρθανομένῃ περιγράφαντα τὴν ἀπόκρισιν. Καρνεάδην μὲν γὰρ, ἔπω μεγάλην ἔχοντα τὴν δόξαν, ἐν τῷ γυμνασίῳ διαλεγόμενον, πέμψας ὁ γυμνασιάρχος, ἐπέλευσεν ὑφείναι ³ τὸ μέγεθος τῆς Φωνῆς. (ἦν γὰρ μεγαλοφωνότατος) εἰπόντος δ' ἐκείνου. Δός μοι μέτρον Φωνῆς. ἔ Φαύλως ὑπέτυχε ⁴. Δίδωμι τὸν προσδιαλεγόμενον. τῷ δ' ἀποκρινομένῳ μέτρον ἔσω ἢ τῷ ἐρωτῶντος βέλησις.

XXII. Καὶ μὴν ὥσπερ ὁ Σωιράτης ἐπέλευε Φυλάττεδαι τῶν σιτίων ὅσα μὴ πεινώντας ἀναπείθει ἐδίειν, καὶ τῶν πομάτων ὅσα πίνειν μὴ διψῶντας, ἔτω χρῆ καὶ τῶν λόγων τὸν ἀδολεχὴν, οἷς ἤδεται μάλινα καὶ μέχρηται κατακόρως, τέτρε φοβεῖσθαι, καὶ πρὸς τέτρε ἐπὶρρέοντας ἀντιβαίνειν. οἶον οἱ στρατιωτικοὶ πολέμων εἰσι

¹ Poëta, qui belli Thebanî materiam aggressus, vigesimum quartum volumen implevit, antequam duces Thebas usque adduceret.

² W. sum fecutus, ita dantem ex A. D. Colleg. Nov. Mosq. 1. Vulgo κατατεινόμενος.

³ Ald. Bas. ὑφείνω. R. deinde mavult τῷ μεγέθους.

⁴ Bas. ἐπέτυχε. Xyl. e MS. correxit.

σὶ διηγηματικοί· καὶ τὸν Νέσورا ὁ ποιητὴς τοιαῦτον εἰσ-
 ἄγει, τὰς αὐτῆ πολλὰκις ἀριστείας καὶ πράξεις διηγέμε-
 νον. ἐπιεικῶς δὲ καὶ τοῖς περὶ δίκας εὐτυχίησασιν ¹,
 ἢ παρ' ἡγεμόσι καὶ βασιλευσιν ἀπροσδοκῆτως εὐημερή-
 σασιν, ὡσπερ νόσημά τι, προσπίπτει καὶ παρακολεθεῖ
 τὸ μεμνηθῆαι καὶ διηγεῖσθαι πολλὰκις, ὃν τρόπον εἰσηλ-
 θον, προσήχθησαν ², ἠγωνίσαντο, διελέχθησαν, ἐξή-
 λεγξαν ἀντιδίκους τινὰς ἢ κατηγόρους, ἐπηνέθησαν. πολ-
 λῶ γὰρ ἔσιν ἢ χαρὰ τῆς κωμικῆς ἐκείνης ἀγρυπνίας λα-
 λίσσερον ³, ἀναρρίπιζεσα πολλὰκις ἑαυτὴν, καὶ πρόσφα-
 τον ποιῶσα τοῖς διηγήμασιν. ὅθεν ὀλιθιοὶ πρὸς τὰς
 τοιαύτας τῶν λόγων εἰσὶν ἐκ πάσης προφάσεως. ἔ γὰρ
 μόνον,

Ὅπερ τις αλγεῖ, κείθι καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει ⁴,
 ἀλλὰ καὶ τὸ ἠδόμενον ἔχει τὴν Φωνὴν ἐν ἑαυτῷ, καὶ
 περιάγει τὴν γλῶτταν, ἐπερείθειν αἰεὶ τῇ μνήμῃ βα-
 λόμενον. ἔτω καὶ τοῖς ἐρωτικοῖς ἢ πλείστη διατριβὴ πε-
 ρὶ λόγους μνήμην τινὰ τῶν ἐρωμένων ἀναδιδόντας· οἷ
 γε κἄν μὴ πρὸς ἀνθρώπους, πρὸς ἄψυχα ⁵ περὶ αὐτῶν
 διαλέγονται·

Ἦ Φιλτάτη κλίη, — — καὶ

Βακχίς θεόν σ' ἐνόμισεν, εὐδαῖμον λύχνη·

Καὶ τῶν θεῶν μέγιστος, εἰ ταύτη δοκεῖς ⁶.

ἔτι μὲν ἐν ἀτεχνῶς ἢ λευκῇ εἰσθήμῃ πρὸς τὰς λόγους ὁ
 ἀδδ-

¹ Turn. V. Bong. εὐσοχήμασιν.

² Salmaf. praecipit προήχθησαν, quod R. non probat.

³ alluditur fortasse ad locum nescio cujus poetae comici.
 Kaltw.

⁴ Turn. V. Bong. ἔλασα.

⁵ R. mavult πρὸς ἄψυχά γε π. αὐ·

⁶ In distinguendis his cum W. secutus sum Xyl. & Salmaf.
 Pro καὶ τῶν θεῶν. R. voluit aut σὺ, aut π' εἶ, & es. Po-
 sterius W. probat. Vulgo deinde ἢ ταύτη. R. cum Salmaf.
 corrigendum monuit εἰ ταύτη, & es deorum maximus, si
 εἰ, Bacchidi, is esse videris. Dedi cum W. adfentientibus A.
 D. marginibus C. & Mosq. i. item Mez.

ἀδόλεχος ¹. ἔ μὴν ἀλλὰ μᾶλλον ² ἐτέρων ἐτέροις προσπεπονθώς, ὀφείλει τέρας φυλάττεσθαι, καὶ ἀνέχειν ἑαυτὸν ἀπὸ τέτων καὶ ἀνακρῆναι, ὡς πορρωτάτω προαγαγεῖν καὶ ἀπομηκῦναι αἰεὶ δι' ἡδονὴν δυναμένων. τὸ δ' αὐτὸ τέτο καὶ πρὸς τὰς λόγους ἐκείνας πεπόνθασιν, ἐν οἷς κατ' ἐμπειρίαν ἢ ἕξιν τινὰ τῶν ἄλλων διαφέρειν νομίζουσι. Φίλαυτος γὰρ ὢν καὶ Φιλόδοξος ὁ τοιῆτος·

Νέμει τὸ πλείστον ἡμέρας τέτρω μέρος,

Ἴν' αὐτὸς αὐτῷ τυγχάνη κρῆτιςος ὢν·

ἐν ἰσορίαις, ὁ ἀναγνωστικός· ἐν τεχνολογίαις, ὁ γραμματικός· ἐν διηγήμασι ξενικοῖς, ὁ πολλὴν χώραν ἐπεληλυθώς καὶ πεπλανημένος. ὥστε καὶ ταῦτα δεῖ φυλάττεσθαι· δελεαζομένη γὰρ ὑπ' αὐτῶν ἡ ἀδόλεχία, καθάπερ ζῶον ἐπὶ νομάς συνήθεις πρόεισι. Θαυμασὸς δὲ ὁ Κῦρος ³, ὅτι καὶ τὰς ἀμίλλας ἐποιεῖτο πρὸς τὰς ἡλικας, ἐπὶ ἐν οἷς κρείττων, ἀλλ' ἐν οἷς ἀπειρότερος ἦν ἐκείνων, εἰς ταῦτα προκαλέμενος· ἵνα μήτε λυπῆ παρ-ευδοκιμῶν, καὶ μανθάνων ὠφελῆται. ὁ δ' ἀδόλεχης πέναντιον, ἂν μὲν τις ἐμπέσῃ λόγος, ἕξ ἔ μαθεῖν τι δύναται καὶ πυθέσθαι τῶν ἀγνοουμένων, τέτον ἐξωθεῖ καὶ ἐκκρῆει, μισθὸν αὐτῷ δῆναι μικρὸν τῷ σιωπῆσαι ⁴ μὴ δυνάμενος· εἰς δὲ τὰς ἐώλως καὶ πολυκατήτης κύκλω

περι-

I Cum artic. e MS. dandum censuit Xyl. & dedi. Vulgo abest. λευκὴ σάθμη est proverbium, ad quod intelligendum Kaltw. haec adnotat: „ein Sprüchwort, welches von solchen Dingen gebraucht wurde, die ohne gehörige Auswahl verworfen und nicht unterschieden sind. Es hieß eigentlich λευκῶ λίθῳ λευκὴ σάθμη, eine weiße Richtschnur auf einem weißen Stein, und war von den Steinbauern hergenommen, die sich zu ihrer Arbeit einer rothgefärbten Schnur, oder einer rothen Linie bedienten. Eine weiße Linie auf einem weißen Stein würde nichts als Verwirrung verursachen.“

2 R. mavult ἀλλ' ὁ μᾶλλον.

3 Xenoph. Cyrop. I, c. 4.

4 R. mavult αὐτῷ δῆναι τῷ (vel τῷ) μικρὸν σιωπῆσαι. Turn. Bong. μισθὸν αὐτῷ βραχὺν δῆναι. V. βροχὴν.

περιῶν εἰσελαύνει ῥαψωδίας τὸν λόγον. ὡς τῶν παρ' ἡμῖν τις κατὰ τύχην ἀνεγνωκῶς δύο τῶν Ἐφόρου βιβλίων ¹, ἢ τρία, πάντας ἀνθρώπους κατέτριβε, καὶ πᾶν ἀνάστατον ἐποίει συμπόσιον, ἀεὶ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην καὶ τὰ συνεχῆ διηγόμενος· ὅθεν Ἐπαμινώνδας παρω- νύμιον ἔχεν.

XXIII. Οὐ μὴν ἀλλὰ τέττο γε τῶν κακῶν ἐλάχι- στὸν ἐστὶ, καὶ δεῖ παρατρέπειν εἰς ταῦτα τὴν ἀδολεσχίαν· ἤτλον γὰρ ἀηδὲς ἔσαι τὸ λάλον ἐν τῷ φιλολόγῳ πλεο- νάζον. ἐδιδασκόν δὲ καὶ γράφειν τι τὲς τοιάττες, καὶ δια- λέγεσθαι κατ' ἰδίαν. ὁ μὲν γὰρ Στωϊκὸς Ἀντίπατρος ², ὡς ἔοικε, μὴ δυνάμενος μηδὲ βεβλόμενος ὁμοίως χωρεῖν τῷ Καρνεάδῃ μετὰ πολλῶν ῥεύματος εἰς τὴν Στοῶν Φερο- μένω, γράφων δὲ καὶ πληρῶν τὰ βιβλία τῶν πρὸς αὐ- τὸν ἀντιλογιῶν, καλαμαβόας ἐπεκλήθη· τὸν δ' ἀδολε- σχὴν ἴσως ἂν ἢ πρὸς τὸ γράφειν σκιαμαχία καὶ βοή τῆ πληθὺς ἀπερύκησα κατ' ἡμέραν, ἐλαφρότερον παρα- σκευάσεις τοῖς συνῆσιν· ὥσπερ οἱ κύνες εἰς λίθους καὶ ξύλα τὸν θυμὸν ἀφέντες, ἤτλον εἰσὶ χαλεποὶ τοῖς ἀν- θρώποις· ἀρμόσει δ' αὐτοῖς σφόδρα καὶ τὸ μετὰ κρειτ- τόνων αἰεὶ καὶ πρεσβυτέρων ὁμιλεῖν· αἰχυνόμενοι γὰρ αὐτῶν τὴν δόξαν, ἐν ἔθει γενήσονται τῆ σιωπᾶν. τέ- τοις δὲ δεῖ αἰεὶ ³ καὶ συμμεμίχθαι καὶ συμπεπλέχθαι τοῖς ἐδιδασκασίαι τὴν προσοχὴν ἐκείνην καὶ τὸν ἐπίλογισμὸν, ὅταν τι μέλλωμεν λαλεῖν, καὶ τὰ ῥήματα τῷ σώματι προστρέχῃ· Τίς ἔτος ὁ λόγος ὁ ἐφεσῶς καὶ καταβια- ζόμενος; ἐπὶ τί δὲ ἡ γλῶσσα ἀπαίρει ⁴; τί δ' εἰπόντι

περι-

¹ Ald. Bas. βιβλία. Ephorus Cumanus historicus, auditor Isoeratis.

² Antipatrum Tarfensem significat. V. Fabric. B. Gr. T. II. p. 387.

³ Ald. Bas. τέτοις δὲ αἰεὶ καὶ; Turn. V. Bong. τέτοις δ' εἰ καταμειμίχθαι. Xyl. e MS. δεῖ inferendum pro καὶ monuit.

⁴ R. monet, posse quidem defendi ἀπαίρα, quorsum sen- dit hic sermo? Suspiciatur tamen ἀπαίρα, quam ad rem pul- pitat, h. e. vnus impus sui?

περιγίνεται καλόν, ἢ τί σιωπήσαντι δυσχερές; ἔ γάρ
 ὡς βάρος τι δεῖ πιέζοντα ¹ ἀποδέδαι τὸν λόγον· ἐπεὶ
 παραμένει γε καὶ ῥηθεὶς ὁμοίως· ἀλλ' ἢ δι' αὐτὰς ἄν-
 ἄρωποι δεόμενοι τινος λαλῶσιν· ἢ τὰς ἀκόντας ὠφε-
 λῶντες· ἢ χάριν τινὰ παρασπυεύζοντες ἀλλήλοις, ὡς-
 περ ἄλσι τοῖς λόγοις ἐφηδύνουσι τὴν διατριβὴν καὶ τὴν
 πρᾶξιν, ἐν ἣ τυγχάνουσιν ὄντες· εἰ δὲ μήτε τῷ λέγον-
 τι χρήσιμον, μήτε ² ἀναγκαῖον τοῖς ἀκούσι τὸ λεγόμε-
 νον, ἡδονὴ τε καὶ χάρις ἔ πρόσσει, διὰ τί λέγεται;
 τὸ γὰρ μάτην καὶ διακενῆς, ἔχ ἦτλον ἐν τοῖς λόγοις, ἢ
 τοῖς ἔργοις, ἐσίν· ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ παρὰ ταῦτα πάν-
 τα δεῖ πρόχειρον ἔχειν καὶ μνημονεύειν τὸ Σιμωνίδειον,
 ὅτι Παλήσας μὲν, πολλάκις μετενόησε, σιωπήσας δὲ,
 ἐδέποτε· καὶ τὴν ἄσκησιν, ὅτι πάντων ἐπικρατεῖ καὶ
 ἰχυρόν ἐσίν· ὅπια καὶ λυγμὸν καὶ βῆχα ἄνθρωποι τῷ
 προσέχειν ἀποβιαζόμενοι ³, μετὰ πόνου καὶ ἀλγηδόνας
 ἐξευρέσαντο· σιγὴ δ' ἔ μόνου ἀδιψου, (ὡς Φησιν Ἴπ-
 ποκράτης) ἀλλὰ καὶ ἄλυπον καὶ ἀνώδυνον.

¹ R. *sup.* πιέζον, ut ad βάρος redent.

² Vulgo hoc loco ἔτε. R. aut ἔτε aut μήτε iterandum cen-
 suit, ut conformis sibi fiat oratio. Hinc voculam istam mutare
 non dubitavi.

³ Vulgo τῷ μὴ προσέχειν ἀσπυζόμενοι. Xyl. e MS. nota-
 vit, vulgata ἀσπυζόμενοι superne a correctore annotata, & ver-
 tendo expressit τῷ προσέχειν ἀποβιαζόμενοι, quod recepi. E-
 notatur quoque ἀποβιαζ. e Turn. V. Bong. & probat R. Talis
 autem, me quidem iudice, est dictio, qualis e Xenoph. affer-
 tur, ἀποβιάζειν ταῖς ἐπιμελείαις, curam adhibere, ut sit sen-
 sus attentionem quam maximam adhibere, quae nec labore nec
 dolore turbatur.

Π Λ Ο Τ Τ Α Ρ Χ Ο Τ

ΠΕΡΙ

ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΟΣΤΗΗΣ.

Απνυ η σκοτεινήν η δυσχείμερον οίλιαν η νοσώδη φυ-
γειν μὲν ἴσως ἄρισον· ἂν δὲ Φιλοχωρῆ τις ὑπὸ
συνηθείας, ἐστὶ καὶ Φῶτα μεταθέντα, καὶ κλίμακα με-
ταβαλόντα, καὶ θύρας τινὰς ἀνοίξαντα, τὰς δὲ κλεί-
σαντα, λαμπροτέραν, εὐπνεύεραν, ὑγιεινοτέραν ἐργά-
σαθαι. καὶ πόλεις τινὲς ἔτω μεταθέντες ὡφέλησαν·
ὡσπερ τὴν ἐμὴν πατρίδα πρὸς ζέφυρον ἄνεμον κεκλιμέ-
νην, καὶ τὸν ἥλιον ἐρείδοντα δειλῆς ἀπὸ τῆ Παρνασσῆ δε-
χομένην, ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς τραπῆναι λέγεσιν ὑπὸ τῆ
Χαίρωνος ¹. ὁ δὲ Φυσικὸς Ἐμπειροκλῆς ὄρεσ τινὰ δια-
σφάγα βαρὺν καὶ νοσώδη κατὰ τῶν πεδίων τὸν νόγον
ἐμπνέεσαν ² ἐμφράξας, λοιμὸν ἔδοξεν ἐκκλεῖσαι τῆς χώ-
ρας. ἐπεὶ τοίνυν ἐστὶ τινὰ πάθη νοσώδη καὶ βλαβερὰ
καὶ χειμῶνα παρέχοντα τῇ ψυχῇ καὶ σκότος, ἄρισον
μὲν ἐξωθεῖν ταῦτα καὶ καταλύειν εἰς ἔδαφος, αἰθρίαν
καὶ Φῶς καὶ πνεῦμα καθαρὸν δίδοντας ἑαυταῖς· εἰ δὲ
μὴ, μεταλαμβάνειν γε καὶ μεθαρμόττειν ἕλως γέπως ³
περίγυοντας ἢ σρέφαντας. οἶον εὐθύς, ἢ πολυπραγμο-
σύνη Φιλομάθειά τις ἐστὶν ἀλλοτρίων κκιῶν, ἔτε φθόνος
δοκῶσα καθαρεύειν νόσος, ἔτε κακοηθείας.

Τί τὰλλότριον, ἀνθρωπε βασιανώτατε,

Κακὸν ὄξυδορμεῖς, τὸ δ' ἴδιον παραβλέπεις ⁴;

μετάσθες ἐξώθειν, καὶ μετάσρεψον εἴσω τὴν πολυπραγμο-
σύνην.

¹ V. Pausan. XIX. 40.

² R. mavult ἐκπνέεσαν vel ἐπιπνέεσαν.

³ R. mavult ἀμωσγέπως.

⁴ Citantur hi versus quoque in lib. de Tranq. an. p. 11. h. v.
PLVT. T. X. 1

σύνημ· εἰ χαίρεις κακῶν μεταχειριζόμενος ἰσορίαν, ἔχεις οἴκοι πολλὴν διατριβὴν,

“Ὅσσον ὕδωρ κατ’ ἀλίζονος, ἢ δρυὸς ἀμφὶ πέτηλα ¹, τοσῶτον πλήθος εὐρήσεις ἀμαρτημάτων ἐν τῷ βίῳ ², καὶ παθῶν ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ παροραμάτων ἐν τοῖς καθήκασιν. ὡς γὰρ ὁ Ξενοφῶν λέγει τοῖς οἰκονομικοῖς ἴδιον εἶναι τῶν ἀμφὶ θυσίαν σκευῶν, ἴδιον τῶν ἀμφὶ δεῖπνα τόπον ³, ἀλλαχῆ κείδαι τὰ γεωργικὰ, χωρὶς τὰ πρὸς πόλεμον· ἔτω σοι τὰ μὲν ἐσιν ἀπὸ Φθόνε κακὰ κείμενα, τὰ δ’ ἀπὸ ζήλοτυπίας, τὰ δ’ ἀπὸ δειλίας, τὰ δ’ ἀπὸ μικρολογίας. ταῦτ’ ἐπελθε, ταῦτα ἀναθεώρησο· τὰς εἰς γειτόνων θυρίδας, καὶ τὰς παρόδας ⁴ τῆς πολυπραγμοσύνης ἐμφραξον, ἐτέρας δ’ ἀνοιξον εἰς τὴν ἀνδρυνίτιν τὴν σεαυτῆ Φερέσας, εἰς τὴν γυναικωνίτιν, εἰς τὰς τῶν θεραπόντων διαίτας· ἐνταῦθα ἔχει διατριβὰς ἐκ ἀχρήστας, ἐδὲ καιοήθεις, ἀλλ’ ὠφελίμους καὶ σωτηρίας, τὸ φιλοπευθεῖς τῆτο καὶ φιλοπρᾶγμα, ἐκάσθε πρὸς ἐαυτὸν λέγοντος·

Πῆ ⁵ παρέβην; τί δ’ ἔρεξα; τί μοι δέον ἐκ ἐτελεσθη;

II.

¹ Vulgo ὅσον — ἀμφιπέτηλα; ὅσον recepi ex Erasmo da-
rique voluit Xyl. In Erasmo versione ἀλίζονος exprimitur *insula*.
Xyl. susp. Ἀλίζονα in hoc proverbiali versu scriptum, quae
urbs esset Ἀλίζώνων illorum Homericorum (Iliad. II, 856. V,
39.) quos Suidas Bithynos interpretatur, qui ita dicti sint,
quod mari cinguntur, ut aquarum apud eam urbem abunde esse
oportuerit. R. obscurum sibi esse notat κατ’ ἀλίζονος, & sus-
spectum, ὅσον autem idem probat. W. quoque dedit, nec
non e Xyl. ἀμφὶ πέτηλα, monens, consentire C. D. Voss.

² R. mavult ἐν τῷ σῶ βίῳ.

³ Ald. Bas. τὸν ἀμφὶ δεῖπνα (non, ut est in R. nota, δεῖ-
τινα) τόπον. Turn. V. Bong. τῶν ἀ. δ. τόπων. R. mavult
ἴδιον μὲν εἶναι τ. ἀ. θυσίας σκευῶν, ἴδιον δὲ τῶν ἀ. δ. τόπων.
Locus est Xenoph. de administranda re familiari cap. 8.

⁴ R. susp. θυρίδας καὶ κοίτας παρόδας, *curiositati vias ad
fenestras & cubilia vicinorum obstrue.*

⁵ Turn. V. Bong. ποῦ.

II. Νῦν δὲ ὡσπερ ἐν τῷ μύθῳ τὴν Λαμίαν λέγουσιν οἴκοι μὲν ἔδειν¹ τυφλὴν, ἐν ἀγγελίῳ τινὶ τὰς ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν ἀποκειμένους, ἔξω δὲ προϊᾶσαν ἐπιτίθεσθαι² καὶ βλέπειν. Ἔτις ἡμῶν ἕκαστος ἔξω καὶ πρὸς ἑτέρας τῆς κωνοῖα τὴν περιεργίαν, ὡσπερ ὀφθαλμὸν, ἐντίθησι. τοῖς δὲ ἑαυτῶν ἀμαρτήμασι καὶ κωνοῖς πολλὰς περιπλάτομεν³ ὑπ' ἀγνοίας, ὅψιν ἐπ' αὐτὰ καὶ Φῶς ἐπορίζομενοι. διὸ καὶ τοῖς ἐχθροῖς⁴ ὠφελιμώτερός ἐστιν ὁ πολυπράγμων. τὰ γὰρ ἐκείνων ἐλέγχει καὶ προφέρεται, καὶ δεικνυσθαι αὐτοῖς, ἃ δεῖ φυλάττειν καὶ διορθῶσαι. τῶν δ' οἴκοι τὰ πλείστα παρορᾷ, διὰ τὴν περὶ τὰ ἔξω πλῆσιν. ὁ μὲν γὰρ Ὀδυσσεύς⁵ ἐδὲ τῆς μητρὸς διαλεχθῆναι πρότερον ὑπέμεινεν, ἢ πυθέσθαι παρὰ τῆς μίντεως, ὣν ἕνεκα ἦλθεν εἰς ἄδελφον. πυθόμενος δὲ τῆτο, πρὸς τε ταύτην ἔτρεψεν αὐτὸν, καὶ τὰς ἄλλας γυναῖκας ἀνέκρινε, τίς ἢ Τυρῶν, καὶ τίς ἢ καλὴ Χλωρίς, καὶ διὰ τίν' Ἐπικάση ἀπέθανεν,

Ἄφασμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῦ δόμοιο⁶.

ἡμεῖς δὲ τὰ κατ' ἑαυτὰς ἐν πολλῇ ῥαθυμίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ θέμενοι καὶ ἀμελήσαντες, ἑτέρας γενεαλογῶμεν, ὅτι τῆς γείτονος ὁ πάππος ἦν Σύρος, Θρατῆ δὲ ἢ τῆς τῆς ὁ δεῖ-

I 2

να

1 Xyl. conjicit & vertit εὔδειν, dubius ob affinitatem notarum, annon id scriptus habeat, nisi quod spiritus sit lenis, addens e Scholiast. Aristoph. in pace, oculos ob id ei exemtilas dedisse Jovem, ut possent dormire. Cf. Diodor. L. XX. 41.

2 aut ἐπιτίθεσθαι aut ἐναποτίθεσθαι dari voluit R. pro vulg. ἀποτίθεσθαι — rursus reponere in orbita oculos — dedique, eum in ind. Var. enotatum legatur, at falso nominibus Ald. & Bas. signatum; utraque enim clare exhibet ἀποτίθεσθαι. W. recepit ἐπιτίθ. ex A. Voss. Anon item var. lect. C.

3 Sic R. legi voluit, dedique cum W. idem ex C. D. Colleg. Nov. recipiente, pro vulg. περιπλάτομεν.

4 Post ἐχθροῖς R. susp. excidisse ἢ ἑαυτῶν.

5 Odyss. XI, 89. 235. sq. 281. sq. 277.

6 Xyl. MS. μελάτρης (nequaquam μελάτρης, ut R. vult nota, voce ab aliis vitiose impressa) & διὰ τί, non διὰ τίν'.

να δ' ὀφείλει τάλαυτα τρία, καὶ τὰς τόκους ἐκ ἀποδέδωκεν. ἐξετάζομεν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα, πόθεν ἡ γυνὴ τῆ δεινὸς ἐπανήρχετο, τί δὲ ὁ δεινὸς καὶ ὁ δεινὸς καθ' ἑαυτὰς ἐν τῇ γυνίᾳ διελέγοντο. Σωκράτης δὲ περιήει, διαπορῶν ¹, τί Πυθαγόρας λέγων ἔπειθε· καὶ Ἀρίστιππος Ὀλυμπιάσιον Ἰχομάχῳ συμβαλὼν ἠρώτα· τί Σωκράτης διαλεγόμενος, ἄτω τὰς νέες διατίθῃσι· καὶ μικρὰ ἄτλα τῶν λόγων αὐτῆ σπέρματα καὶ δείγματα λαβῶν, ἔτως ἐμπαθῶς ἔχεν, ὥσε τῷ σώματι συμπεσεῖν, καὶ γενέσθαι παντάπασιν ὠχρὸς καὶ ἰχνός· ἄχρις ἔ πλεύσας Ἀθῆνας διψῶν καὶ διακεκαυμένος, ἠρύσατο τῆς πηγῆς, καὶ τὸν ἄνδρα καὶ τὰς λόγους αὐτῆ καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἰσόρησεν, ἧς ἦν τέλος, ἐπιγνῶναι τὰ ἑαυτῆ κακὰ καὶ ἀλλαγήναι.

III. Ἀλλ' ἔνοιον τὸν ἴδιον βίον, ὡς ἀτερπέσατον θεάμα, προσιδεῖν ἐχ' ὑπομένεσιν, ἐδ' ἀνακλᾶσαι τὸν λογισμὸν, ὡς φῶς, ἐφ' ἑαυτὰς καὶ περιεγαγεῖν· ἀλλ' ἡ ψυχὴ γέμεσα κακῶν παντοδαπῶν, καὶ φρίττῃσα καὶ φοβημένη τὰ ἔνδον, ἐκπηδᾷ θύραζε, καὶ πλανᾶται περὶ ταλλότρια, βόσκῃσα καὶ πιαίνῃσα τὸ κακὸν ἦδες. ὡς γὰρ ὄρνις ἐν οἰκίᾳ ² πολλὰκις, τροφῆς παρακειμένης, εἰς γυνίαν καταδύσα σκαλεύει,

Ἐνθα γε πε ³ διαφαίνεθ' ἄτ' ἐν κοπρίᾳ μία κριθῆ· παραπλησίως οἱ πολυπράγμονες, ὑπερβάντες τὰς ἐν μέσῳ λόγους καὶ ἰσορίας, καὶ ἂ μὴδεὶς κωλύει πυνθάνεσθαι, μὴδ' ἄχθεται πυνθανομένοις, τὰ κρυπτόμενα καὶ λανθάνοντα κακὰ πάσης οἰκίας ἐκλέγῃσι. καίτοι γε τὸ τῆ Αἰγυπτίᾳ Χάριεν, πρὸς τὸν ἐρωτῶντα, τί φέρει συγκεκαλυμμένον ⁴. διὰ τῆτο συγκεκάλυπται. καὶ σὺ δὴ

τί

¹ MS. Xyl. διαπορῶν; & μοχ τὰς Ἀθηναίους pro τὰς νέας.

² Valckenar. corrigiit οἰκίσκῳ ad Herodot. p. 557.

³ Dedi sic e Xyl. MS. cum W. adfentiente D. pro vulg. ἐνθα γε καί. Ald. Bas. ἐνθαδε καί.

⁴ R. monente, videtur aliquid deesse, e. c. ὅ σε δεῖ ἀγνοεῖν. λίαν-

τί πολυπραγμονεῖς τὸ ἀποκρυπτόμενον; εἰ μὴ τι κακὸν ἦν, ἐκ ἂν ἀπεκρύπτετο. καίτοι μὴ κήφαντά¹ γε θύρας εἰς οἰκίαν ἀλλοτρίαν ἐ νομίζεται παρελθεῖν. ἀλλὰ νῦν μὲν εἰσι θυρωροί, πάλαι δὲ ῥόπτρα κρεόμενα πρὸς ταῖς θύραις² αἰδησιν παρεῖχεν, ἵνα μὴ τὴν οἰκοδόσκοναν ἐν μέσῳ καταλάβῃ ὁ ἀλλότριος, ἢ τὴν παρθένον, ἢ κολλαζόμενον οἰκίην, ἢ κευραγυίας τὰς θεραπεινίδας· ὁ δὲ πολυπράγμων ἐπ' αὐτὰ ταῦτα παραδύεται, σῶφρονος μὲν οἰκίας καὶ καθεώσης, ἐδ' ἂν παρακαλῆ τις, ἡδέως γενόμενος θεατής· ὧν δὲ ἕνεκα κλεῖς καὶ μοχλὸς καὶ αὐλειος, ταῦτα ἀνακαλύπτων καὶ φέρων εἰς τὸ μέσον ἑτέροις. καίτοι καὶ τῶν ἀνέμων μάλις δυσχεραίνομεν, ὡς Ἀρίστων Φησὶν, ὅσοι τὰς περιβολὰς ἀνασέθενσιν ἡμῶν· ὁ δὲ πολυπράγμων ἐ τὰ ἱμάτια τῶν πέλας, ἐδὲ τὰς χιτῶνας, ἀλλὰ τὰς τείχους ἀπαμφιέννυσι, τὰς θύρας ἀναπετάννυσι, καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος, ὡς πνεῦμα, διαδύεται καὶ διέρπει, βαυχεῖα καὶ χορὸς καὶ παννυχίδας ἐξετάζων, καὶ συκοφαντῶν.

IV. Καὶ καθάπερ τῆ κωμωδουμένη Κλέωνος

Τῷ χειρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ δὲ νῆς ἐν Κλωπιδῶν³.

ἔτω τῆ πολυπράγμονος ὁ νῆς ἕμα ἐν πλεσίων οἰκοῖς ἐσίν, ἐν δωματίοις πενήτων, ἐν αὐλαῖς βασιλέων, ἐν

I 3

Ἰαλά-

λέγοντος· διὰ τῆτο γὰρ συγκεκάλυπται — *fero id, quod te ignorare oportet: nam eo sine opertum est, ut tu scil. ignores, quid sit: aut κακόν, εἰπόντος· διὰ τῆτο καὶ συγκεκ. fero malum: & propterea quoque opertum est.*

1 Sic R. correxit vitiosam lectionem κήφαντα, quae ex Steph. in Frft. transiit absque ulla nota. Idem e consensu omnium librorum, exceptis Steph. & tribus Gr. latinis, se restituisse monet W.

2 R. susp. κρεόμενα προσισάμενα ταῖς θύραις, pulsati marculi significabant foribus adstantem.

3 Aristophanis Equit. 79. Vulgo τῷ μὲν χειρ'. Delevi μὲν auctoritate Ald. Bas. Erasm. & ex ipso Aristoph. cum W. accedentibus Xyl. Voss. Colleg. Nov.

θαλάμοις νεογάμων· πάντα πράγματα¹ ζητεῖ, τὰ ξένων, τὰ ἡγεμόνων· ἐδ' ἀκινδύως ταῦτα ζητῶν· ἀλλ' οἶον, εἴ τις ἀκονίτε γεύοιτο, πολυπραγμονῶν τὴν ποιότητα, φθάσει τῆς αἰδήσεως προανελὼν τὸν προαιδόμενον². ἕτως οἱ τὰ τῶν μειζόνων κακὰ ζητῶντες, προαναλίσκῃσι τῆς γνώσεως ἑαυτάς. καὶ γὰρ οἱ τῶ ἡλίε τὴν ἀφθονόν γε ταύτην καὶ κατακεχυμένην ἅπασιν³ ἀκλίνα παρορῶντες, αὐτὸν δὲ τὸν κύκλον ἀναιδῶς καταβλέπειν καὶ διασέβειν τὸ Φῶς εἶσω βιαζόμενοι καὶ τολμῶντες, ἀποτυφλεῦνται. διὸ καλῶς Φιλιππίδης ὁ κωμωδοποιὸς, εἰπόντος αὐτῷ ποτε Λυσιμάχῃ τῷ βασιλέως· Τίνος σοι τῶν ἐμῶν μεταδῶ· Μόνον, (εἶπεν) ὦ βασιλεῦ, μὴ τῶν ἀπορρήτων. τὰ γὰρ ἡδῖα καὶ κάλλιπα τῶν βασιλέων ἔξω πρόκειται, τὰ δεῖπνα, οἱ πλῆτοι, αἱ πανηγύρεις, αἱ χάριτες· εἰ δέ τι ἀπορρήτὸν ἐστὶ, μὴ προσέλθῃς, μηδὲ κινήσῃς. ἔ κρύπτεται χαρὰ βασιλέως εὐτυχῆντος, ἐδὲ γέλωσ παίζοντος, ἐδὲ Φιλανθρωπίας παρασκευῆ καὶ χάριτος· Φοβερόν ἐστὶ⁴ τὸ κρυπτόμενον, σκυθρωπὸν, ἀγέλασον, δυσπρόσιτον, ὀργῆς τινος ὑπέλαθσαυρὸς, ἢ τιμωρίας βαρυθύμῃ σκέψις, ἢ ζηλοτυπία γυναικὸς, ἢ πρὸς υἱὸν ὑποψία τις, ἢ πρὸς φίλου ἀπιστία. Φεῦγε τὸ μελανὸν⁵ τῆτο καὶ συνιστάμενον νέφος· ἔ λήσεται σε βροντήσαν, ἐδ' ἀσράψαν, ὅταν ἐκραγῇ τὸ νῦν κρυπτόμενον.

V. Τίς ἐν ἡ Φυγῇ; περισπασμὸς (ὡς εἴρηται) καὶ μεθολκῆ τῆς πολυπραγμοσύνης, μάλις μὲν ἐπὶ τὰ βελτίω καὶ τὰ ἡδῖα τρέψαντι τὴν ψυχὴν· τὰ ἐν ἐρα-
νῶ

1 R. mavult aut παντοῖα πράγματα, aut πάντων τὰ πράγμα.

2 W. legendum monet αὐτὸν προαιδόμενον, vel τὸ προαιδόμενον.

3 R. legi vult aut περιεχυμένην, aut ἀπάντων, super omnes defusam.

4 R. mavult Φοβερόν δ' ἐστὶ.

5 R. mavult μέλαν. Est autem apud Hesychium μέλις, μελαῶες, μελαναί.

νῶ πολυπραγμονεῖ, τὰ ἐν γῆ, τὰ ἐν ἀέρι, τὰ ἐν θαλάτῃ. μικρῶν πέφυκας ἢ μεγάλων Φιλοθεάμων ¹. εἰ μεγάλων, ἥλιον πολυπραγμονεῖ, πᾶ κάτεισι, καὶ πόθεν αἰεῖσι· ζῆτει τὰς ἐν σελήνῃ κατὰ περ ἐν ἀνθρώπῳ, μεταβολὰς, πᾶ τοσούτου κατηνάλωσε Φῶς, πόθεν αὔθις ἐκλήσατο.

Πῶς ἐξ ἀδήλων πρῶτον ἔρχεται νέα ²

Πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρωμένη.

Χ' ὅταν περ αὐτῆς εὐγενεσάτη Φανῆ,

Πάλιν διαρρεῖ, καπὶ μηδὲν ἔρχεται.

καὶ ταῦτα ἀπόρρητά ἐσι ³ Φύσεως, ἀλλ' ἐν ἄχθεται τοῖς ἐλέγχουσιν. ἀλλὰ τῶν μεγάλων ἀπέγνωκας; πολυπραγμονεῖ τὰ μικρότερα, πῶς τῶν φυτῶν τὰ μὲν αἰεὶ τέθηλε καὶ χλοάζει καὶ ἀγάλλεται παντὶ καιρῷ, τὸν ἑαυτῶν ἐπίδεικνύμενα πλεόν, τὰ δὲ νῦν μὲν ἐσὶν ὅμοια τέτοις, νῦν δὲ, ὡς περ ἀνοικουόμητος ἀνθρώπος, ἀθρόως ἐκχέαντα τῆν περιεσίαν, γυμνά καὶ πτωχὰ καταλείπεται· διὰ τί δὲ τὰ μὲν προμήκεις, τὰ δὲ γονιῶδεις, τὰ δὲ στρογγύλους καὶ περιφερεῖς ἐνδίδωσι τὰς καρπὰς; ἴσως δὲ ταῦτα ἐ πολυπραγμονήσεις, ὅτι τέτοις ἐθὲν καιὸν ἐσὶν. ἀλλ' εἰ δεῖ πάντως τὸ περίεργον ἐν Φαύλοις τισὶν, ὡς περ ἔρπετόν ἐν θανάσιμοις ὕλαις, αἰεὶ νέμεσθαι καὶ διατρίβειν, ἐπὶ τὰς ἰσορίας ἀγάγωμεν αὐτὸ, καὶ παραβίλωμεν ⁴ ἀφθονίαν καιῶν καὶ περιεσίαν. ἐνταῦθα γὰρ ἔνεισι πεσήματα ἀνδρῶν καὶ ἀπολακτισμοὶ βίων, Φθοραὶ γυναικῶν, ἐπιθέσεις οἰκετῶν, διαβολαὶ φίλων,

I 4

παρα-

¹ Ald. Bas. Erasm. Θεάμων. Xyl. MS. φιλοθεάμων. quod Steph. recepit.

² Xyl. notat, in margine MS. annotatum esse, pro νέα legi νέφας; quod ipse non probat. Cf. Vit. Demetr. Vol. VI. p. 57. & Quaest. Rom. Vol. VIII. p. 355. Pro αὐτῆς loco posteriore legitur αὔθις. Idem e Turn. & Bong. enotandum fuisse videtur, pro quo vitiose in ind. Var. legitur ἀνθεῖς.

³ R. mavult ἀπόρρητα μὲν ἐσι.

⁴ Erasm. in marg. edit. susp. παραλάβωμεν.

παρασκευαί Φαρμάκων, Φθόνοι, ζήλοτυπίαι, ναυάγια οϊών, ἐπιπλάσεις ἡγεμόνων ¹. ἐμπίπλασο καὶ τέρπε σαυτὸν, ἐνοχλῶν μηδεὶ τῶν συνόντων, μηδὲ λυπῶν.

VI. Ἄλλ' ἐσικεν ἡ πολυπραγμοσύνη μὴ χαίρειν ἐώλοισ κακοῖς, ἀλλὰ θερμοῖς καὶ προσφάτοις. καὶ καινὰς τραγωδίας ἠδέως θεᾶσθαι, τοῖς δὲ κωμικοῖς καὶ ἰλαρωτέροις πράγμασιν ἔ μάλα προθύμως ὀμιλεῖν. διὸ γάρ μου μὲν τινος, ἢ Θυσίαν, ἢ προπομπὴν διεξιόντος, ἀμελής ὁ πολυπράγμων καὶ ῥαθυμὸς ἀκροατῆς ἐστὶ, καὶ προακηκοέναι τὰ πλείστα Φησι, καὶ κελεύει ταῦτα συτέμνειν καὶ παρέρχεσθαι τὸν διηγέμενον· ἂν δ' ἡ Φθορὰν τις παρθένα παρακαθήμενος, ἢ μοιχεῖαν γυναικὸς, ἢ δίκης παρασκευῆν, ἢ γάσιν ἀδελφῶν ² διηγεῖται, ἔτα νυσάζει, ἔτ' ἀχολεῖται,

Ἄλλ' ἂν τὸ δίζηται ἐπέων, παρὰ τ' ἕατα βιάσθαι καὶ τό·

Οἶμοι, τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας

Ὡς μάλλον ἐς ἕς φέρεται θυητῶν,

ἐπὶ τῶν πολυπραγμόνων εἰρημένον ἐστὶν ἀληθῶς. ὡς γὰρ αἱ σκύαι τὸ χεῖρισον ἐκ τῆς σαρκὸς ἔλκεσιν, ἔτω τὰ τῶν πολυπραγμόνων ὦτα τὰς φαυλογάτας λόγους ἐπισπᾶται· μάλλον δὲ, ὡσπερ αἱ πόλεις ἔχουσι τινὰς πύλας ἀποφράδας καὶ σκυθροπὰς, δι' ὧν ἐξέλκεσι τὰς θανατεμένους, καὶ τὰ λύματα καὶ τὰς καθαρμὰς ἐμβύλλεσιν, εὐαγὰς δ' ἄδεν, ἐδὲ ἱερὸν εἶσεισι καὶ διέξεισι δι' αὐτῶν· ἔτω καὶ τὰ τῶν πολυπραγμόνων ὦτα χρηστὸν ἄδεν ἐδ' ἀσειον, ἀλλ' οἱ φρονικοὶ λόγοι διέρχονται καὶ τρίβεσιν, ἐκθύσιμα καὶ μικρὰ διηγήματα παρακομίζουτες.

Ἄει δὲ αἰδῶν ³ μένος ἐν γέγαις ἐμαῖς

Κωκυτὸς ἐμπέπλωκεν·

αὕτη

¹ R. *insp. ἡγεμονιῶν*.

² R. *judice*, ἀδελφῶν non solum ad γάσιν, sed etiam ad δίκης παρασκευῆν pertinet — *si audiat, fratres paratos esse, litem in forum adversus sese ferre, aut alio modo discordare.*

³ Restituendam censui hanc vocem ex Ald. Bas. Erasmi. pro vulg.

αὕτη τοῖς πολυπράγμοσι μᾶσα καὶ σειρήν μία, τῆτο ἡδιστον ἀκασμάτων αὐτοῖς. ἔσι γὰρ ἡ πολυπραγμοσύνη φιλοπευσία τῶν ἐν ἀποκρύψει καὶ λανθανόντων. ἔδειξ δ' ἀγαθὸν ἀποκρύπτει κελημένος· ὅπως καὶ τὰ μὴ ὄντα προσποιῶνται. κακῶν ἔν ἰσορίας ὁ πολυπράγμων ὀρεγόμενος, ἐπιχαιρευκακίας συνέχεται πάθει Φθόνος καὶ βασκανίας ἀδελφῶ. Φθόνος μὲν γὰρ ἐσι λύπη ἐπ' ἄλλοτρίοις ἀγαθοῖς· ἐπιχαιρευκακία δὲ ἡδονὴ ἐπ' ἄλλοτρίοις κηκοῖς· ἀμφότερα δ' ἐν πάθει ἀνημέρας καὶ θηριώδους γεγένηται, τῆς κακοηθείας.

VII. Οὕτω δὲ ἐκάσῳ λυπηρὸν ἐσιν ἡ τῶν περὶ αὐτὸν κακῶν ἀνακίλυψις, ὡσεὶ πολλὰς ἀποθανεῖν ἂν πρότερον, ἢ δεῖξαι τι τῶν ἀπορρήτων νοσημάτων ἰατροῖς. Φέρε γὰρ, Ἡρόφιλον, ἢ Ἐρασίστρατον, ἢ τὸν Ἀσικληπίον αὐτὸν, ὅτ' ἦν ἄνθρωπος, ἔχοντα τὰ Φάρμακα καὶ τὰ ὄργανα, κατ' οἰκίαν παριστάμενον ἀνακρίνειν, μὴ τις ἔχει σύριγγα παρὰ δακτύλιον ¹, ἢ γυνὴ καρκίνου ἐν ὑσέρας· καίτοι σωτήριον ἐσι τῆς τέχνης ταύτης τὸ πολυπραγμον· ἀλλὰ πᾶς ἂν τις (οἶμαι) τὸν τοιῶτον ἀπῆλασεν, ὅτι τὴν χρεῖαν ἐπεριμένων, ἀκλήτος ἐπ' ἄλλοτρίων κακῶν ἔρχεται κατανόησιν. οἱ δὲ πολυπράγμονες αὐτὰ ταῦτα καὶ τὰ τέτων ἔτι χείρονα ζητῶσιν, ἐθεραπεύοντες, ἀλλὰ μόνον ἀνακαλύπτοντες· ὅθεν μισῶνται δικαίως. καὶ γὰρ τὲς τελίνας βαρυνόμεθα καὶ δυσχεραίνομεν, ἐχ' ὅταν τὰ ἐμφανῆ τῶν εἰσαγομένων ἐπιλέγωσιν, ἀλλ' ὅταν τὰ κειρυμμένα ζητῶντες, ἐν ἄλλοτρίοις σκεύεσι καὶ φορτίοις ἀνασρέφονται ². καίτοι τῆτο ποιεῖν ὁ νόμος δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ βλάπτονται, μὴ

I 5

ποι-

vulg. αἰδῶν, quam Steph. dedit. Xyl. notat, MS. habere αἰδῶν, in margine autem αἰδῶν, & hoc rectius legi monet. Habent quoque αἰδῶν A. C. Colleg. Nov. Cf. de cohib. ira Vol. IX. p. 449. ubi legitur αἰδῶν.

¹ R. mavult una voce παραδακτύλιον. C. περιδακτύλιον.

² Dandum sic censui pro vulg. ἀνασρέφοντα. W. idem voluit; at accentu vitiose posito legitur ἀνασρεφῶντα.

ποιῶντες. οἱ δὲ πολυπράγμονες ἀπολλύουσι καὶ προίενται τὰ αὐτῶν, ἀχολέμενοι περὶ τὰ ἀλλότρια. καὶ σπανίως μὲν εἰς ἀγρὸν βαδίζουσι, τὸ ἥσυχον καὶ σιωπηρὸν τῆς ἐρημίας ἢ Φέροντες· εἰ δὲ καὶ παραβάλλουσι διὰ χρόνον, ταῖς τῶν γειτόνων ἀμπέλοις ἐμβλέπουσι μᾶλλον, ἢ ταῖς ἰδίαις· καὶ πυνθάνονται, πόσοι βόες τῷ γειτονος ἀποτεθνήμασιν, ἢ πόσος οἶνος ὀξίνης ¹ γέγονε· ταχὺ δὲ τῶν ἐμπληθέντων, ἀποτρέχουσι. ὁ μὲν γὰρ ἀληθινὸς ἐπείνος γεωργὸς ἐδὲ τὸν αὐτομάτως ἐρχόμενον ἐκ πόλεως λόγον ἠδέως προσδέχεται, λέγων·

— Εἰτά μοι σκάπλων ² ἐρεῖ,

Ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις; ταῦτα γὰρ
 Νῦν πολυπραγμονῶν ὁ κατάρατος περιπατεῖ.

VIII. Οἱ δὲ πολυπράγμονες, ὡς ἑωλὸν τι πρᾶγμα καὶ ψυχρὸν καὶ ἀτράγωδον, Φεύγοντες τὴν ἀγροικίαν, εἰς τὸ βῆμα καὶ τὴν ἀγορὰν καὶ τὰς λιμένας ᾤθονται· Μή τι καινόν; ἢ γὰρ ἦς πρῶτ' ἀγορᾶν; τί ἔν; ἐν ἄραις τρισὶν οἶε τὴν πόλιν μετακικοσμηθῆναι ³; ἢ μὴν ἀλλ' ἂν μὲν τις ἔχη τι τοιοῦτον εἰπεῖν, καταβάς ἀπὸ τῶ ἵππε δεξιωσάμενος καὶ καταΦιλήσας, ἔσηκεν ἀκροώμενος. εἰ δ' ἀπαντήσας εἶπη τις, ὅτι εὐδὲν καινόν· ὡσπερ ἀχθόμενος· Τί λέγεις; (Φησὶν) ἢ γέγονας κατ' ἀγορᾶν; ἢ παρελήλυθας τὸ στρατήγιον; ἐδὲ τοῖς ἐξ Ἰταλίας ἦμασιν ἐντετύχηκας; διὸ καλῶς οἱ τῶν Λιοκρῶν ἀρχοντες· ἐπεὶ γὰρ τις ἐξ ἀποδημίας προσίῶν ἠρώτησε, μή τι καινόν, ἐζημίωσαν αὐτόν. ὡς γὰρ οἱ μάγειροι Φορὰν εὐχονται βοσκημάτων, οἱ δὲ ἀλιεῖς ἰχθύων, ἕτως οἱ πολυπράγμονες εὐχονται Φορὰν καιῶν, καὶ πλήθος πραγμάτων, καὶ καινότητος καὶ μεταβολᾶς, ἵνα αἰετὶ τι
 θη-

¹ Turn. ἢ πόσος ἐξ οἴκου γέγονε.

² Xyl. sulph. & vertit σκάπλωντι, comica haec esse putans, ad quae Plut quoque respiciat in lib. de garrulitate.

³ Sic e MS. reponendum monuit Xyl. deditque Steph. pro μετακικοσμηθῆναι, quod est in Ald. Bas. Erasm. & quod R. defendit, ut rectum & servandum.

θηρεύειν καὶ κατακόπτειν ἔχουσιν. εὖ δὲ καὶ ὁ τῶν Θηριῶν νομοθέτης ¹. κωμωδεῖσθαι γὰρ ἐκώλυσε τὰς πολίτας, πλὴν μοιχὰς καὶ πολυπράγμονας. εἶποι γὰρ ἢ τε μοιχεῖα πολυπραγμοσύνη τῆς ἀλλοτρίας ἡδονῆς εἶναι, καὶ ζήτησις καὶ ἔρευνα τῶν φυλαττομένων καὶ λαυθανόντων τὰς πολλὰς. ἢ τε πολυπραγμοσύνη παράλυσίς ² ἐστὶ καὶ Φθορά καὶ ἀπογύμνωσις τῶν ἀπορρήτων.

IX. Τῇ μὲν ἐν πολυμαθείᾳ τὴν πολυλογίαν ἐπεσθαι συμβαίνει. διὸ καὶ Πυθαγόρας ἔταξε τοῖς νέοις πενταετῇ σιωπῇ, ἐχεμυθίαν προσαγορεύσας. τῇ δὲ περιεργίᾳ τὴν κακολογίαν ἀνάγκη συνακολουθεῖν. ἃ γὰρ ἡδέως ἀκέσσειν, ἡδέως λαλέσει, καὶ ἃ παρ' ἄλλων σπεδῆ συλλέγῃσι, πρὸς ἑτέρας μετὰ χαρᾶς ἐκφέρουσιν. ὅθεν αὐτοῖς μετὰ τῶν ἄλλων κακῶν, τὸ νόσημα καὶ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν ἐμποδῶν ἐστὶ. πάντες γὰρ αὐτὰς φυλάττονται καὶ ἀποκρύπτονται, καὶ ἔτε πρᾶξαι τι, πολυπράγμονος ὄρωντος, ἔτ' εἰπεῖν ἀκρόντος, ἡδέως ἔχουσιν. ἀλλὰ καὶ βλάβας ἀνατίθενται, καὶ σιέψεις πραγμάτων ὑπερβάλλονται, μέχρις ἂν ἐμποδῶν ὁ τοιοῦτος γένηται. καὶ ἢ λόγῳ τινὸς ἀπορρήτου παρόντος, ἢ πράξεως σπεδαίας περαιομένης, ἀνὴρ πολυπράγμων ἐπιφανῆ, κατὰ περ ὄψον, γαλῆς παραδραμέσης, αἴρασιν ἐν μέσῃ καὶ ἀποκρύπτῃσιν. ὡσεὶ πολλαῖς τὰ τοῖς ἄλλοις ῥητὰ καὶ θεατὰ, τέτοις μόνοις ἔρρητα καὶ ἀθέατα γίνεσθαι. διὸ καὶ πίσεως ἀπάσης ἔρημος ὁ πολυπράγμων ἐστίν. οἰκέταις γὰρ καὶ ξένοις πιστεύομεν μᾶλλον ἐπισολὰς καὶ γράμματα καὶ σφραγίδας, ἢ φίλοις καὶ οἰκείοις πολυπράγμοισιν. ὁ δὲ Βελλεροφόντης ³ ἐκεῖνος ἐδὲ κατ' ἑαυτὴ γράμματα νομί-

¹ Xyl. MS. Τυρίων, quod idem non probat, intelligens Charondum, de quo Diod. Bibl. l. XII. c. 12.

² R. notat, vocabulum παράλυσις eleganter hic adhibitum, sursum de literis, quae ab aliis, quos id non decebat, clam aperiantur. Dubius idem est de voce Φθορά, sitne potius Φύρασις legendum?

³ Cf. Hom. Iliad. VI, 155. sqq.

κομίζων ἔλυσεν, ἀλλ' ἀπέχετο τῆς ἐπισολῆς τῆ βασιλέως, ὡς τῆς γυναικός, διὰ τὴν αὐτὴν ἐγκράτειαν. ἀκρασίας γὰρ τὸ πολυπραγμονεῖν, ὡς καὶ τὸ μοιχεύειν. καὶ πρὸς τῇ ἀκρασίᾳ, δεινῆς ἀνοίας καὶ ἀφροσύνης. τὸ γὰρ τοσαύτας παρελθόντας κοινὰς καὶ δεδημοσιωμένας γυναῖκας, ἐπὶ τὴν κατάκλεισον ὠθεῖσθαι καὶ πολυτελεῖν, πολλαίς (ἂν ἔγωγε τύχη) καὶ ἄμορφον ἔσαν, ὑπερβολὴ μανίας καὶ παραφροσύνης. ταυτὸν δὲ οἱ πολυπράγμονες ποιῶσι, πολλὰ καὶ καλὰ θεάματα καὶ ἀέσματα καὶ χολὰς καὶ διατριβὰς παρελθόντες, ἐπισόλια διορύττουσιν ἀλλότρια, καὶ παραβάλλουσι γειτόνων τοίχοις τὰ ὦτα, καὶ συμψιθυρίζουσιν οἰκέταις καὶ γυναίκοις, πολλὰ μὲν ἐδ' ἀκινδύνως, ἀεὶ δ' ἀδόξως.

X. Διὸ καὶ χρήσιμον ὡς ἐνὶ μάλις πρὸς τὴν ἀποτροπὴν ¹ τοῖς πολυπράγμοσιν ἢ τῶν προεγνωσμένων ἀνάμνησις. ἂν γὰρ, ὡσπερ ὁ Σιμωνίδης ἔλεγε, τὰς κιβωτὰς ἀνοίγων διὰ χρόνον, τὴν μὲν τῶν μισθῶν, ἀεὶ μεστὴν, τὴν δὲ τῶν χαρίτων, εὕρισκειν κενὴν, ἔτως ἂν τις ² τῆς πολυπραγμοσύνης τὴν ἀποθήκην ἀνοίγη διὰ χρόνον, καὶ κατασκέπηται πολλῶν ἀχρήστων καὶ ματαίων καὶ ἀτερπῶν γέμεσσαν, ἴσως ἂν αὐτῷ τὸ πρᾶγμα προσπταίῃ ³, Φανέν ἀηδὲς παντάπασι καὶ Φλυαρῶδες. Φέρε γὰρ, εἴ τις ἐπιὼν τὰ συγγράμματα τῶν παλαιῶν ἐκλαμβάνοι τὰ κάκιστα τῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ βιβλίον ἔχοι συντεταγμένον,
οῖον

¹ R. *sup.* πρὸς τὴν τῆ πάθει ἀποτροπὴν, uti infra legitur ab init. cap. XI.

² Vulgo ἂν τῆς. Sola Erasm. ἂν τις. Eam sequi videtur W. Equidem utrumque jungendum censui.

³ Ex Erasm. sic recepi pro vulg. *προσαίη*. Idem voluisse videtur Xyl. in ejus annotatione male impressum legitur *προσπαίη*. R. quid hoc sibi velit, nescius, defendit vulgatam, & explicat: *odio sit & abominacioni*, cum *προσιςαδα* saepius usurpet Plutarchus pro *aversari*, *abhorrere*, *fugere*, *devitare*. De *προσιςαδα* quidem nihil est dubii: an vero idem de *προσιςαδα* valeat, equidem asseverare non audeo.

οἶον Ὀμηρικῶν εἰχων ἀνεφάλων, καὶ τραγικῶν σολοικισμῶν, καὶ τῶν ὑπ' Ἀρχιλόχου πρὸς τὰς γυναῖκας ἀπρεπῶς καὶ ἐκκολάσως εἰρημένων, ἐαυτὸν παραδειγματίζοντος· ἄρ' ἐκ ἓστι τῆς τραγικῆς κατάρτας ἀξίος;

Ὅλοιο θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφοράς·

καὶ ἄνευ τῆς κατάρτας, ἀπρεπῆς καὶ ἀνωφελῆς ὁ θησαυρισμὸς αὐτῶ ἀλλοτριῶν ἀμαρτημάτων· ὡσπερ ἡ πόλις, ἣν ἐκ τῶν κακίστων καὶ ἀναγωγολάτων κίλλισας ὁ Φίλιππος, Πονηρόπολιν προσηγόρευσεν. οἱ τοίνυν πολυπράγμονες, ἐ εἰχων, ἐδὲ ποιημάτων, ἀλλὰ βίῳν ἀσοχήματα καὶ πλημμελήματα καὶ σολοικισμὸς ἀναλεγόμενοι καὶ συνάγοντες, ἀμεσότατον καὶ ἀτερπέστατον κακῶν γραμματοφυλακεῖον τῆν ἑαυτῶν μνήμην περιφέρουσι. ὡσπερ ἔν ἐν Ῥώμῃ τινὲς τὰς γραφὰς καὶ τὰς ἀνδριάνας καὶ νῆ Δία τὰ κήλη τῶν ἀνίων παιδῶν καὶ γυναικῶν ἐν μηδενὶ λόγῳ τιθέμενοι, περὶ τῆν τῶν τεράτων ἀγορὰν ἀνασρέφονται, τὰς ἀνήμους καὶ τὰς γαλεάγκωνας καὶ τὰς τριοφθάλμους καὶ τὰς ερεθονεφάλας καταμανθύνουτες, καὶ ζητῶντες, εἴ τι γεγένηται

Σύμμικτον εἶδος ^I καὶ ἀποφώλιον τέρας·

ἀλλ' ἐὰν συνεχῶς τις ἐπάγῃ τοῖς τοιούτοις αὐτὰς θεάμασι, ταχὺ πλησμενὴν καὶ ναυτίαν τὸ πρᾶγμα παρέξει· ἔτις οἱ τὰ περὶ τὸν βίον ἀσοχήματα καὶ γενῶν αἵχη καὶ διαστροφὰς τινὰς ἐν οἴκοις ἀλλοτριῶν καὶ πλημμελείας πολυπραγμονῶντες, τῶν πρώτων ἀναμιμνησκέτωσαν ἑαυτὰς, ὅτι χάριν καὶ ὄνησιν ἐδεμίαν ἤνεγκε.

XI. Μέγισον μέντοι πρὸς τῆν τῶ πάθος ἀποτροπὴν ὁ ἐπίσμος, ἐὰν πόρρωθεν ἀρξάμενοι γυμνάζωμεν ἑαυτὰς καὶ διδάσκωμεν ἐπὶ ταύτην τῆν ἐγχερτέϊαν· καὶ γὰρ ἡ αὐξήσις ἔθει γέγονε, τῶ νοσήματος κατὰ μικρὸν εἰς

x Versus Euripidis. Vid. Plut. Thef. Vol. I. p. 14. Pro ἀποφώλιον R. mavult ἀποφύλιον, ab indole ὅ παύρα nostra abhorrens. Post τέρας idem deesse suspicatur e. c. τίς μὲν ἤδουτα, αὐτ πρὸς βραχὺ μὲν χαίρασιν.

εἰς τὸ πρόσω χωρῆντος· ὃν δὲ τρόπον, εἰσόμεθα περὶ τῆς ἀσκήσεως ὁμᾶ διαλεγόμενοι ¹. πρῶτον μὲν ἔν ἀπὸ τῶν βραχυτάτων καὶ φαυλοτάτων ἀρξώμεθα. τί γὰρ χαλεπὸν εἶναι ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς ἐπὶ τῶν τάφων ἐπιγραφὰς μὴ ἀναγινώσκειν, ἢ τί δυσχερὲς ἐν τοῖς περιπάτοις τὰ κατὰ τῶν τοίχων γράμματα ² τῇ ὄψει παρατρέχειν, ὑποβάλλοντας αὐτοῖς, ὅτι χρήσιμον ἔστιν, ἐδ' ἐπιτερπέες, ἐν τέτοις γέγραπται· ἀλλ' ἐμνήθη ὁ δεῖνα τῷ δεῖνος ἐπ' ἀγαθῷ, καὶ Φίλων ἄριστος ὁδε τις· καὶ πολλὰ τοιαύτης γέμουτα Φλυαρίας· ἃ δοκεῖ μὲν ἔβλάπτειν ἀναγινωσκόμενα, βλάπτει δὲ λεληθότως, τῷ μελέτην παρεμποιεῖν τῷ ζητεῖν τὰ μὴ προσήκοντα. καὶ καθάπερ οἱ κυνηγοὶ τὰς σκύλακας ἐκ εἴωσιν ἐντρέπεσθαι καὶ δῶκειν πᾶσαν ὁδὸν, ἀλλὰ τοῖς ζυτῆρσιν ³ ἔλκεσι καὶ κνακῆρεσι, καθαρὸν αὐτῶν καὶ ἄκρατον φυλάττοντες τὸ αἰδητήριον ἐπὶ τὸ οἰκεῖον ἔργον, ἵνα εὐτονώτερον ἐμφύηται τοῖς ἴχνεσι,

Τέρματα θηρίων ⁴ μελέων μυήηρσιν ἐρευνῶν· ἔτω δεῖ τὰς ἐπὶ πᾶν θάσμα καὶ πᾶν ἄκυσμα τῷ πολυπράγμονος ἐνδρομᾶς καὶ περιπλανήσεως ἀφαιρεῖν καὶ ἀντισπᾶν ἐπὶ τὰ χρήσιμα φυλάττοντας. ὥσπερ γὰρ οἱ ἄετοὶ καὶ οἱ λέοντες ἐν τῷ περιπατεῖν συσρέφασιν εἴσω τὰς ὄνυχας, ἵνα μὴ τὴν ἀκμὴν αὐτῶν καὶ τὴν δξύτητα κατατριβῶσιν· ἔτω τὸ πολύπραγμον τῷ Φιλομαθῆς ἀκμὴν τινα καὶ τόμωμα νομίζοντες ἔχειν, μὴ καταναλίσκωμεν, μηδ' ἀπαμβλύνωμεν ἐν τοῖς χειρίσοις ⁵.

XII.

¹ Turn. V. Bong. διαλέγωμεν.

² R. fufp. ἐπιγράμματα.

³ Ald. Baf. ζήτηρσιν. Hinc Erasm. fufpicatus est ζήτηρσιν, ἀπὸ τῆς θῆρας τηρεῖν. Xyl. e MS. protulit ζυτῆρσιν, quae vox *lorum* aut *habenam* significat, qua canes a venatoribus ducuntur, & non nisi tempeftive ea foluti, in beftiam immittuntur.

⁴ R. mavult θηρείων, i. e. θηρείων, ad animalia pertinens.

⁵ Xyl. MS. in textu ἀχρήσοις, inutilibus, in margine χειρίσοις. Prins Xyl. putat mollius & concinnius.

XII. Δεύτερον τοίνυν ἐπιζώμεθα θύραν παριόντες ἄλλοτριάν μὴ βλέπειν εἰσω, μηδὲ τῶν ἐντὸς ἐπιδράττειν τῇ ὄψει ¹, καθάπερ χειρὶ, τῇ περιεργίᾳ, ἀλλὰ τὸ τῷ Ξενοκράτῳ ἔχωμεν πρόχειρον, ὃς ἐφη, μηδὲν διαφέρειν, ἢ ² τὰς πόδας, ἢ τὰς ὀφθαλμῶς εἰς ἄλλοτριάν οἰκίαν τιθέναι. ἔτε γὰρ δίκαιον, ἔτε καλόν, ἀλλ' ἐδὲ ἢδὲ τὸ θέαμα.

Δύσμορφα μέντοι τάνδον εἰσιδεῖν, ξένη. τὰ γὰρ πολλὰ τοιαῦτα τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις, σκευάρια ³ κείμενα, καὶ θεραπευτικὰ καθεζόμενα, καὶ σκευαῖον ἐδὲν ⁴, ἐδ' ἐπιτερπέες. ἢ δὲ συνδιασρέφουσα τὴν ψυχὴν παράβλεψις αὕτη καὶ παρατόξευσις αἰχρᾶ· καὶ τὸ ἔθος μοχθηρόν. ὁ μὲν γὰρ Διογένης θεασάμενος εἰσελαύοντα τὸν ὀλυμπιονίκην Διώξιππον ⁵ ἐφ' ἄρματος, καὶ γυναικὸς εὐμόρφου θεωμένης τὴν πομπήν, ἀποσπάσαι τὰς ὄψεις μὴ δυνάμενον, ἀλλ' ὑποβλέποντα καὶ παρεπιστρέφόμενον. Ὅρατε (εἶπε) τὸν ἀθλητὴν ὑπὸ παιδισκαρίᾳ τραχηλιζόμενον; τὰς δὲ πολυπράγμονας ἰδοὺς ἂν ὑπὸ παντὸς ὁμοίως θεάματος τραχηλιζόμενος καὶ περιεγομένως, ὅταν ἔθος καὶ μελέτη γένηται τῆς ὄψεως αὐτοῖς πανταχῶς διαφερομένης. δεῖ δὲ (ὡς οἶμαι) μὴ, καθάπερ θεράπαιναν, ἀνάγωγον ἔξω ῥέμβεσθαι τὴν αἰδήσιν, ἀλλ' αποπεμπομένην ὑπὸ τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὰ πράγματα, συντυγχάνειν αὐτοῖς ταχὺ καὶ διαγγέλλειν ⁶. εἶτα πάλιν κοσμίως ἐντὸς εἶναι τῷ λογισμῷ καὶ προσέχειν αὐτῷ. νῦν δὲ συμβαίνει τὸ τῷ Σοφοκλέει ⁷.

¹Ἐπει-

¹ R. τῇ ὄψει delendum suspicatur, cum non bene consent cum sequente τῇ περιεργίᾳ.

² R. hoc ἢ deleri vult, aut cum τὸ mutari.

³ R. susp. τὰ γὰρ πολλὰ τῶν ἐν οἰκίαις τοιαῦτα σκευάρια. Vulgo post οἰκίαις nulla datur distinctio.

⁴ R. susp. καθεζόμενα καὶ κλαίοντα, σκευαῖον δ' ἐδὲν.

⁵ Xyl. MS. Διέξιππον, Dioxiippo superne signato.

⁶ R. susp. αὐτοῖς, καὶ ταχὺ (i. e. ταχέως) διαγγέλλειν.

⁷ Locus est Elestrae v. 724. Beng. ἔπειτα δὲ δίκαιοιαν ὡς ἂν ἄσομοι; Turn. Beng. ἔπειτα δ' ἡνίκαν ὡς ἂν.

Ἐπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι

Πῶλοι βίᾳ Φορᾶσιν,

αἱ μὴ τυχεῖσαι παιδαγωγίας (ὥσπερ λέγομεν ¹) ὀρθῆς
μηδ' ἀσιήσεως αἰδήσεις, προειρέχασαι καὶ συνεφελεῖ-
μεναι ποδῶν, εἰς ἃ μὴ δεῖ καταβῆλαι τὴν δίκνοϊαν.
ὅθεν ἐκεῖνο μὲν ψευδὸς ἐστὶ, τὸ Δημόκριτον ἐκασίως σβέ-
σαι τὰς ὄψεις ἀπεισιάμενον εἰς ἔσοπτρα πυρωθέντα ²,
καὶ τὴν ἀπ' αὐτῶν ἀνάκλασιν δεξιόμενον, ὅπως μὴ παρ-
έχῃσι θόρυβον, τὴν δίκνοϊαν ἔξω καλεῖσαι ποδῶν,
ἀλλ' εἴσιν ἐνδον οἰκρεῖν καὶ διατρέβειν πρὸς τοῖς νοη-
τοῖς, ὥσπερ παρόδιοι θυρίδες ἐμφραγεῖσαι ³. τῆτο μέν-
τοι παντὸς μᾶλλον ἀληθὲς ἐστὶν, ὅτι τὴν αἴθησιν ὀλίγα
κινῶσιν οἱ πλείοι τῇ διανοίᾳ χρώμενοι. καὶ γὰρ τα με-
σεῖα πορρωτάτω τῶν πόλεων ἰδρύσαντο, καὶ τὴν νύκτα
προσεῖπον εὐφρόνην, μέγα πρὸς εὐρεσιν τῶν ζητημένων
καὶ σκέψιν ἡγόμενοι τὴν ἡσυχίαν καὶ τὸ ἀπερίσπασον.

XIII. Ἀλλὰ μὴν ἐδ' ἐκεῖνο χαλεπὸν καὶ δύσκο-
λον, ἀνθρώπων λοιδορημένων ἐν ἀγορᾷ καὶ κακῶς λε-
γόντων ἀλλήλους, μὴ προσελθεῖν· ἢ συνδρομῆς ἐπὶ τι
πλειόνων γενεμένης, μείναι καθήμενον· ἐὰν δ' ἀκρατῶς
ἔχῃς, ἀπελθεῖν ἀνασύντα. χρῆσθαι μὲν γὰρ ἕδενός, τοῖς
πολυπραγμονῶσιν ἀναμίξας σεαυτὸν, ἀπολαύσεις· μεγά-
λα δ' ἀφελήθησθαι, τὸ πολύπραγμον ἀποσρέψας βίᾳ καὶ
κολέσας, ὑπακίειν τῷ λογισμῷ συνεπιζόμενον. ἐκ δὲ
τέτε μᾶλλον ἐπιτείνοντα τὴν ἀσκησιν ὀρθῶς ἔχει, καὶ
θάνατον ἀκροάματος εὐμερέντος παρελθεῖν, καὶ φίλος
ἐπ' ὀρχησθαι τινος ἢ κωμῶδῃ θῆαν παραλαμβάοντας διώ-
σασθαι, καὶ βοῆς ἐν σταδίῳ γενομένης ἢ ἵπποδρόμῳ, μὴ
ἐπιστραφῆναι. καθάπερ γὰρ ὁ Σαυράτης παρῆναι Φυ-
λάττεσθαι τῶν βρωμάτων ὅσα μὴ πευᾶντας ἐδίειν ἀνα-
πεί-

¹ R. mavult ὥσπερ ἐλέγομεν, ut dicebatur.

² Ald. Erasm. εἰς ἔσοπτρα πυρωθέν; Baf. εἰς ἔσοπτρον πυρω-
θέν. Turn. deinde cum Baf. ἀπ' αὐτῶν.

³ Ald. Baf. Erasm. ἐκφραγεῖσαι.

πειθεῖ, καὶ τῶν πομάτων ὅσα πίνειν μὴ διψῶντας ἔτω
 χρή καὶ ἡμᾶς τῶν θεαμάτων καὶ ἀκρομάτων φυλάττει-
 ναι καὶ φεύγειν ὅσα κρατεῖ καὶ προσάγεται τὸς μηδὲν
 δεομένους. ὁ δὲ Κύρος¹ ἐκ ἐβέλετο τὴν Πάνθειαν ἰδεῖν,
 ἀλλὰ τῷ Ἀράσπῃ λέγοντος, ὡς ἄξιον θεᾶς εἶη τὸ τῆς
 γυναικὸς εἶδος. Οὐκἔν (ἔφη) διὰ τῆτο μᾶλλον αὐτῆς
 ἀφελέον· εἰ γὰρ ὑπὸ σὲ πειθεῖς ἀφικόμενῃ πρὸς αὐ-
 τὴν², ἴσως ἂν με πάλιν ἀναπείσειεν αὐτὴ καὶ μὴ χολά-
 ζοντα φοιτᾶν, θεᾶδαί τε καὶ παρακαθῆθαι προέμενον
 πολλὰ τῶν σπεδῆς ἀξίων. ὁμοίως ἐδ' Ἀλέξανδρος εἰς
 ὄψιν ἤλθε τῆς Δαρείας γυναικὸς, εὐπρεπεστάτης εἶναι λε-
 γομένης· ἀλλὰ πρὸς τὴν μητέρα φοιτῶν αὐτῆς³, πρε-
 σβύτιν ἔσαν, ἐχ' ὑπέμεινε τὴν νέαν καὶ καλὴν ἰδεῖν.
 ἡμεῖς δὲ τοῖς φορείοις τῶν γυναικῶν ὑποβάλλοντες⁴ τὰ
 ἔμματα, καὶ τῶν θυρίδων ἐκκρεμαννύντες, ἐδὲν ἀμαρ-
 τάνειν δοκῶμεν, ἔτως ὀλιθιερὰν καὶ ρευστὴν εἰς ἅπαντα
 τὴν πολυπραγμοσύνην κοιῶντες.

XIV. Ἔστι τοίνυν καὶ πρὸς δικαιοσύνης ἄσκησιν,
 ὑπερβῆναι ποτε λῆμμα δίκαιον, ἵνα πόρρω τῶν ἀδίκων
 ἐπίσης σεαυτὸν εἶναι· καὶ πρὸς σωφροσύνην⁵ ὁμοίως,
 ἀποχεῖσαι ποτὲ γυναικὸς ἰδίας, ἵνα μηδέποτε κινήθῃς ὑπ'
 ἄλλοτρίας. τῆτο δὴ τὸ ἔθος ἐπάγων τῇ πολυπραγμο-
 σύνῃ, πειρῶ καὶ τῶν ἰδίων ἐνια παρακῆσαι ποτε καὶ
 παριδεῖν, καὶ βελομένους τινὸς ἀγγεῖλαι τι τῶν ἐπὶ τῆς
 οἰκίας, ὑπερβαλέθαι, καὶ λόγους περὶ σὲ λελέχθαι δο-
 κῶν-

1 Historia extat initio L. V. Cyrop.

2 R. post αὐτὴν desisse susp. χολάζων, Xenophonte tamen non consentiente.

3 Kaltw. monet, voci αὐτῆς inesse vitium, aut ipsius Plutarchi errore admissum, aut culpa libroriorum. cum fuerit mater ipsius Darii, non ejus uxoris, adeoque legendum αὐτῆ.

4 R. mavult ἐπιβάλλοντες.

5 R. susp. σωφροσύνης, subaudiendo ἄσκησιν, monens tamen, non esse valde necessarium.

πάντας ἀπώσαθαι. καὶ γὰρ τὸν Οἰδίποδα τοῖς μεγάλ-
ταις κακοῖς ἢ περιεργία περιέβαλε. ζῆτῶν γὰρ ἑαυτὸν,
ὡς ἐκ οὗτα Κορίνθιον, ἀλλὰ ξένον, ἀπήγγησε τῷ Λαίῳ,
καὶ τῆτον ἀνελὼν, καὶ τὴν μητέρα λαβὼν ἐπὶ τῇ βα-
σιλείᾳ γυναῖκα, καὶ δοκῶν εἶναι μακάριος, πάλιν ἑαυ-
τὸν ἐζήτει. καὶ τῆς γυναικὸς ἐκ ἐώσης, ἔτι μᾶλλον
ἤλεγχε τὸν συνειδῶτα γέροντα, πᾶσαν προσφέρων ἀνάγ-
κην. τέλος δὲ τῆ πράγματος ἤδη περιφέρουτος αὐτὸν τῇ
ὑπονοίᾳ, καὶ τῆ γέροντος ἀναβοήσαντος·

Οἴμοι ¹ πρὸς αὐτῷ γ' εἰμί τῷ δεινῷ λέγεις.
ὅμως ἐξημμένους ὑπὸ τῆ πάθους καὶ σφαδάζων ἀποκρίνε-
ται·

Κἄγωγ' ἀκείνῳ. ἀλλ' ὅμως ἀκεσέον.
ἔτω τις ἐστὶ γλυκύπικρος καὶ ἀκατάχρητος ὁ τῆς πολυ-
πραγμοσύνης γαργαλισμὸς, ὡσπερ ἔλκος αἰμάσσων ἑαυ-
τὸν, ὅταν ἀμύσσηται. ὁ δ' ἀπηλλάχμενος τῆς νόσου
ταύτης καὶ φύσει πρᾶος, ἀγνοήσας τι τῶν δυσχερῶν,
εἶποι ἄν·

Ἦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφῆ ².

XV. Διὸ καὶ πρὸς ταῦτα συνεδίσειον αὐτὰς, ἐπι-
τολήν νομιθεῖσαν μὴ ταχὺ μηδὲ κατεσπευσμένως λῦσαι.
καθάπερ οἱ πολλοὶ ποιῆσι, ἂν αἱ χεῖρες βραδύνωσι, τοῖς
δὲ αἰ τὰς δεσμὰς διαβιβρώσκοντες. ἀγγέλε ποθὲν ἤκου-
τος, μὴ προσδραμεῖν, μηδ' ἐξανασῆναι. Φίλε τινὸς εἶ-
πόντος· Ἐχω σοί τι καινὸν εἰπεῖν πρᾶγμα. Μᾶλλον,
εἴ τι χρήσιμον ³ ἔχεις, ἢ ὠφέλιμον. ἐμῆ ποτὲ ἐν
Ῥώμῃ διαλεγομένη, Ῥέσιμος ⁴ ἐκεῖνος, ὃν ὕστερον ἀπέ-
κλεινε Δομετιανὸς τῇ δόξῃ Φθουήσας, ἠκροῶτο, καὶ διὰ
μέσα

¹ Sophocl. Oedip. tyr. 1196. sq. Pro τῷ δεινῷ codex, cu-
jus nomen reticetur, τῷ δανά.

² Eurip. Orest. 213.

³ R. susp. μᾶλλον εἰπεῖν· χρήσιμον, potius interrogare:
Habesne, quod dicas, utile?

⁴ Kaltw. monente, esse videtur Arulenus Rusticus, de quo
Tacitus Annal. XVI. 26. & in vit. Agricol. C. II.

μέσα στρατιώτης παρελθὼν ἐπισολὴν αὐτῷ Καίσαρος ἐπέδωκε· γενομένης δὲ σιωπῆς, καμῆ διαλιπόντος, ὅπως ἀναγνῶ τὴν ἐπισολὴν, ἐκ ἠθέλησεν, εἰδ' ἔλυσσε πρότερον, ἢ διεξελθεῖν ἐμὲ τὸν λόγον, καὶ διαλυθῆναι τὸ ἀκροατήριον· ἐφ' ᾧ ¹ πάντες ἐθαύμασαν τὸ βάρος τῆ ἀνδρός. ὅταν δὲ τις οἷς ἕξει ² τρέφων τὸ πολυπραγμον, ἰχυρὸν ἀπεργάσεται καὶ βίαιον, ἐκείτι ραδίως πρὸς ἃ κενώλνται φερομένα διὰ συνήθειαν, κρατεῖν δυνατός ἐστιν· ἀλλ' ἐπισόλια παραλύουσιν ἕτοι φίλων ³, συνεδρίαις ἀπορρήτοις ἑαυτὸς παραβάλλουσιν, ἱερῶν, ἢ μὴ θέμις ὄραν, γίνονται θεαταί, τόπας ἀβάτας πατῆσι, πράγματα καὶ λόγους βασιλικὰς ἀνερευνῶσι.

XVI. Καίτοι τὰς γε τυράννας, οἷς ἀνάγκη πάντα γινώσκειν, ἐπαχθεσάτας ποιεῖ τὸ τῶν λεγομένων ὧτων καὶ προσαγωγέων γένος. ὡτακστὰς μὲν ἔν πρῶτος ἔχεν ὁ νέος Δαρεῖος ⁴, ἀπιστῶν ἑαυτῷ, καὶ πάντας ὑφορώμενος καὶ δεδοικώς· τὰς δὲ προσαγωγέας ⁵ οἱ Διονύσιοι τοῖς Συρακυσίοις κατέμιξαν· ὅθεν ἐν τῇ μεταβολῇ τῶν πραγμάτων τέτρας πρώτας οἱ Συρακῆσιοι συλλαμβάνοντες ἀπετυμπάνισον. καὶ γὰρ τὸ τῶν συνοφαντῶν γένος ἐκ

K 2

τῆς

¹ Dedit sic e R. mente, cui favet Colleg. Nov. pro vulg. ἐφ' ᾧ.

² Probo versionem Kaltw. *wer seinen Vorwitz in erlaubten Dingen nährt*. Opponitur πρὸς ἃ κενώλνται. Xyl. minus bene vertit: ubi aliquis potentia & licentia praeditus vitium curiositatis alit. Eum sequitur Nuischel.

³ Vulgo distinguitur ἕτοι, φίλων. Mutavi ex Erasmo. W. eandem recepit distinctionem ex C. D. Voff. Correxī deinde vitium, quod ex Frst. in R. transit, ἀπορρήτοις restituens pro ἀπορρήτοις.

⁴ Cognomine Nothus.

⁵ Ald. Bas. Erasmi. item, W. notante, Xyl. A. C. D. Voff. Colleg. Nov. *προσαγωγίδας*. Steph. e Jannot. dedit *προσαγωγέας*, quod a R. in vita Dion. (Vol. VI. p. 194. not. 6.) receptum fuit loco vulg. *προσαγωγίδας*. Bong. *προσαγωγεῖς*; Turn. Bong. *προσαγωγίαι*.

τῆς τῶν πολυπραγμόνων Φρατρίας καὶ ἐσίας ἐσίν. ἀλλ' οἱ μὲν συκοφάνται ζητῶσιν, εἴ τις ἢ¹ βεβήλευται κακὸν, ἢ πεποίηκεν· οἱ δὲ πολυπράγμονες καὶ τὰς ἀβελήτας ἀτυχίας τῶν πέλας ἐλέγχοντες, εἰς μέσον ἐκφέρουσι. λέγεται δὲ καὶ τὸν ἀλιτήριον ἐκ Φιλοπραγμοσύνης κατονομαθῆναι τοπρῶτον· λιμὲ γὰρ, ὡς ἔοικεν, Ἄθηναίους ἰχυρῶ γενομένους, καὶ τῶν ἐχόντων πυρὸν εἰς μέσον ἐκφέροντων, ἀλλὰ κρύφα καὶ νύκτωρ ἐν ταῖς οἰκίαις ἀλέντων, περιϊόντες ἐτήρην τῶν μύλων τὸν ψόφον, εἴτ' ἀλιτήριοι προσηγορεύθησαν. ὁμοίως δὲ καὶ τῶ συκοφάντῃ τῆνομα γεγενῆσθαι· κεικωλυμένους γὰρ ἐκφέρειν τὰ σῦκα, μηνύοντες καὶ φαίνοντες τὰς ἐξαγονας, ἐκλήθησαν συκοφάνται. καὶ τῆτο ἔν ἐκ ἀχρησόν ἐσίν ἐννοεῖν τὰς πολυπράγμονας, ὅπως αἰχύνονται τὴν πρὸς τὰς μισομένους μάλισα καὶ δυσχεραينوμένους ὁμοιότητα καὶ συγγένειαν τῷ ἐπιτηδεύματι.

1 R. mavult τι pro ἢ.

Π Λ Ο Τ Τ Α Ρ Χ Ο Τ

ΠΕΡΙ

ΦΙΛΟΠΛΟΥΤΙΑΣ.

Ιππόμαχος ὁ ἀλείπτης, ἐπαινέυτων τινῶν ἀνδρωπον
 εὐμήκη καὶ μακρὰς ἔχοντα χεῖρας, ὡς πυλίκον,
 εἶπερ (ἔφη) καθελεῖν ἔδει τὸν σέφανον κρεμάμενον.
 τῆτ' ἐστὶν εἰπεῖν πρὸς τὰς τὰ καλὰ χωρία καὶ τὰς με-
 γάλας οἰκίας καὶ τὸ πολὺ ἀργύριον ὑπερεκπεπληγμένους
 καὶ μακαρίζοντας. εἰγ' ἔδει πωλεμένην πρίασθαι τὴν
 εὐδαιμονίαν. καίτοι πολλὰς ἀν' ἴδοι τις, οἳ μᾶλλον ἐδέ-
 λασσι πλατεῖν καὶ κακοδαιμονεῦντες, ἢ μακάριοι γενέσθαι
 δόντες ἀργύριον. ἀλλ' ἐκ ἔτι γε χρημάτων ὠνίου ἀλυ-
 πία, μεγαλοφροσύνη, εὐσάθεια, θαρραλέοτης, αὐτάρ-
 πεια· τῷ πλατεῖν ἐκ ἔνεσι τὸ πλέτε καταφρονεῖν, ἐδὲ
 τῷ τὰ περιτλὰ κεκλήσθαι τὸ μὴ δεῖσθαι τῶν περιτλῶν ¹.

II. Τίνος ἔν ἀπαλλάττει τῶν ἄλλων καιῶν ὁ πλε-
 τος, εἰ μὴδὲ φιλοπλατίας; ἀλλὰ ποτῶ μὲν ἔσβεσαν
 τὴν τῆ ποτῆ ὄρεξιν, καὶ τροφῆ τὴν τῆς τροφῆς ² ἐπι-
 θυμίαν ἠκέσαντο· κακείνος ὁ λέγων,

Δὸς χλαῖναν Ἴππώνακι ³, κάρτα γὰρ ριγῶ·
 πλειόνων ἐπιφερομένων, δυσανασχετεῖ καὶ διωθεῖται·
 φιλαργυρίαν δ' ἐ σβέννυσιν ἀργύριον, ἐδὲ χρυσίον, ἐδὲ
 πλεονεξία παύεται κλιωμένη τὸ πλεόν. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν
 πρὸς τὸν πλεόν, ὡς πρὸς ⁴ ἰατρὸν ἀλαζόνα·

K 3

Τὸ

¹ Basf. τὸ πλατεῖν, ἐκ ἔτι τὸ πλέτε καταφρονεῖν, ἐδὲ τὸ
 τὰ περιτλὰ κεκλήσθαι, τὸ μὴ δεῖσθαι τῶν περιτλῶν. Hinc Xyl.
 notat, locum hunc in impresso male depravatam esse, in scri-
 pto recte habentem.

² Ald. Basf. τὴν ποτῆ ὄρεξιν καὶ τροφῆ τὴν τροφῆς, absque
 τῆ & τῆς.

³ Poëta Ephesius, jambographus, de quo Plin. H. N. 36, 2.
 Cic. Nat. D. 3, 38.

⁴ Basf. ὡσπερ ἰατρὸν. Hinc e V. vulgata notatur.

Τὸ Φάρμακόν σε τὴν νόσον μείζω ποιεῖ.

ἄρτα¹ δεομένους καὶ οἴκους καὶ σιπέτης μετρίας, καὶ τῶ τυχόντος ὄψα παραλαβῶν, ἐμπέπληκεν ἐπιθυμίας χρυσῶ καὶ ἀργύρου καὶ ἐλέφαντος, καὶ σμαράγδων, καὶ κουνῶν καὶ ἵππων, εἰς χαλεπὰ καὶ σπάνια καὶ δυσπόριστα καὶ ἀχρήστα μεταθεῖς ἐκ τῶν ἀναγκαίων τὴν ὄρεξιν. ἐπεὶ τῶν γε ἀρκύντων ἔδεις πένης ἐσίν· ἔδεδάνεισαι πάποτε ἀργύριον ἀνδρωπος, ἵνα ἄλφειτα πρήγεται, ἢ τυρόν, ἢ ἄρτον, ἢ ἐλαίας· ἀλλὰ τὸν μὲν οἴκισα πολυτελής χρεωφειλέτην πεποίημε· τὸν δὲ ὁμορῶν ἐλαίουφυτον, τὸν δὲ σιτῶνες², ἀμπελιῶνες, ἄλλων ἡμίονοι Γαλατταῖαι³, ἄλλων ἵπποι ζυγοφόροι

Κεῖν' ὄχρα κροτέοντες⁴ —

ἐνσεσείησιν εἰς βάραστρα συμβολαίων καὶ τόμων καὶ ὑπεθνηῶν. εἶτα ὥσπερ οἱ πίνοντες μετὰ τὸ μὴ διψῆν, ἢ ἐδίοντες μετὰ τὸ μὴ πεινῆν, καὶ ὅσα διψῶντες ἢ πεινῶντες ἔλαβον προσεξεμῶσιν· ἕτως οἱ τῶν ἀχρήστων ἐφιέμενοι καὶ περιτῶν, ἐδὲ τῶν ἀναγκαίων κρατῶσιν. ἔτσι μὲν ἔν τοῖστοι.

III. Τὰς δὲ μηδὲν ἀποβάλλοντας⁵, ἔχοντας δὲ πολλὰ, πλειόνων δ' αἰεὶ δεομένους, ἔτι μᾶλλον θαυμάσειεν ἂν τις, τῶ Ἀρισίππου μεμνημένος. ἐκεῖνος γὰρ εἰώθει λέγειν, ὅτι πολλὰ μὲν τις ἐδίων, πολλὰ δὲ πίνων, πληρέμενος δὲ⁶ μηδέποτε, πρὸς τὰς ἰατρὰς βαδίζει,

¹ Post ἄρτα V. inserit γὰρ.

² R. monente, σιτῶνες proprie sunt horrea frumenti, sed hic loci significat hoc vocabulum *arva consua*, & rectius dictum foret ἄρτα. Cogitavit idem de σικῶνες, horti ficuum, nisi insolens esset.

³ R. adnotat: „De mulabus Galaticis, vel Gallicis, nihil invenio. Si Liguria & Reate Galliae cisalpinæ nomine comprehendī possunt, huc referas licet mulos Γεγηνίας, genus Ligusticum, & Reatinos, quos laudat Strabo p. 310. & 349.“

⁴ Iliad. XV, 453.

⁵ Codex, cujus nomen reticetur, μηδὲν ἀπολαβόντας.

⁶ Turn. Bong. post δὲ addunt καὶ.

δείξει, καὶ πυνθάνεται, τί τὸ πάθος, καὶ τίς ἡ διάθεσις, καὶ πῶς ἂν ἀπαλλαγείη· εἰ δέ τις ἔχων πέντε κλίνας, δέκα ζητεῖ, καὶ κευλημένος δέκα τραπέζας, ἑτέρας συνωνεῖται τοσαύτας, καὶ χωρίων πολλῶν παρόντων, καὶ ἀργυρίᾳ, ἔ γίνεται μεσὸς, ἀλλὰ ἐπ' ἄλλα συντέταται καὶ ἀγρυπνεῖ, καὶ ἀπλήρωτός ἐστι πάντων, ἕτος ἐκ οἷσται δεῖσθαι τῆ θεραπεύουτος, καὶ δεῖξοντος, ἃφ' ἧς αἰτίας τῆτο κέπουθεν; καίτοι τῶν διψώντων τὸν μὲν ἔ πεπωκότα, προσδοκῆσειεν ἂν τις ἀπαλλαγῆσθαι πίνοντα τῆ διψῆν· τὸν δὲ πίνοντα συνεχῶς καὶ μὴ παύομενον, ἔ πληρώσεως, ἀλλὰ καθάρσεως οἴομεθα δεῖσθαι καὶ κελεύομεν ἐμεῖν, ὡς ἔχ ὑπ' ἐνδείας ὀχλόμενον, ἀλλὰ τινος δριμύτητος ἢ θερμότητος· αὐτῶ παρὰ φύσιν ἐνέσσης· ἐκεῖν καὶ τῶν περιζόντων ¹ ὁ μὲν ἐνδεὴς καὶ ἄπορος, παύσεται ἴσως ἐσίαν κησάμενος, ἢ θησαυρὸν εὐρῶν, ἢ φίλα βοηθήσαντος, ἐπίσας καὶ ἀπαλλαγείη τῆ δανειῶ· τὸν δὲ πλείω τῶν ἰκανῶν ἔχοντα, καὶ πλειόνων ὀρεγόμενον, ἔ χρυσοῦ ἐσίν, ἔδ' ἀργύριον τὸ θεραπεῦον, ἔδ' ἵπποι καὶ πρόβατα καὶ βόες, ἀλλ' ἐκβολῆς δεῖται καὶ καθαρμῶ. πενία γὰρ ἐκ ἔσιν, ἀλλ' ἀπλησία, τὸ πάθος αὐτῆ, καὶ φιλοπλετία, διὰ κρίσιν φαύλην καὶ ἀλόγισον ἐνῆσαν· ἦν ἂν μὴ τις ἐξέληται τῆς ψυχῆς, ὡσπερ ἔλιγμα πλάγιον ², ἔ παύσονται δέομενοι τῶν περιττῶν, τρετέσιν ἐπιθυμῆντες, ὧν ἔ δέονται.

IV. "Όταν ἰατρὸς εἰσελθὼν πρὸς ἀνδρωπον ἐρριμμένον ἐν τῷ κλινιδίῳ, καὶ ἑνόντα, καὶ μὴ βελομένον τροφήν λαβεῖν, ἄψηται καὶ ἀνακρίνη καὶ εὐρη μὴ πυρέτλοντα· Ψυχικὴ νόσος, ἔφη, καὶ ἀπῆλθεν· ἐκεῖν

K 4

καὶ

¹ Suspectum est R. περιζόντων. Quaerit, num περιζομένων — eorum, qui vitae praesidia sibi comparare student.

² R. fatetur, se non intelligere, quid sit ἔλιγμα πλάγιον. Xyl. vertit, tanquam obliquum nodum. Nuisch. als etwas das queerüber kommt. Facile apparet, sic vertendo sensum auctoris parum illustrari.

καὶ ἡμεῖς ὅταν ἴδωμεν ἄνδρα τῷ πορισμῷ προστετηκότα καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἐπισέοντα, καὶ μηδενὸς εἰς χρηματισμὸν συντελέοντος αἰχρᾶ, μηδ' ἐνιαρᾶ Φειδόμενον, οἰκίας δ' ἔχοντα καὶ χώρας καὶ ἀγέλας καὶ ἀνδράποδα σὺν ἱματίοις, τί Φήσομεν τὸ πάθος εἶναι τῶ ἀνθρώπου, ἢ πενίαν ψυχικῆν; ἐπεὶ τήν γε χρηματικὴν (ὡς Φησὶν ὁ Μένανδρος) εἰς ἂν Φίλος ἀπαλλάξειεν εὐεργετήσας· τήν δὲ ψυχικὴν ἐκείνην ἐκ ἂν ἐμπλήσειαν ἅπαντες, ἕτε ζῶντες, ἕτ' ἀποθανόντες. ὁθεν εὖ πρὸς τῆς λέλεκται ὑπὸ τῶ Σίλωνος·

Πλῆτε δ' ὅθεν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν. ἐπεὶ τοῖς γε νῦν ἔχουσιν ὁ τῆς Φύσεως πλῆτος ὄρισται, καὶ τὸ τέρμα πάρεσι τῆς χρείας καθάπερ κέντρον καὶ διαστήματι περιγραφόμενον. ἀλλὰ καὶ τῆτο τῆς Φιλαργυρίας ἴδιον· ἐπιθυμία γάρ ἐστι μαχομένη πρὸς τὴν αὐτῆς πλήρωσιν· αἱ δ' ἄλλαι καὶ συνεργᾶσιν· ἐδεῖς γὰρ ἀπέχεται χρῆσός ἡ ψυχή, διὰ Φιλοψίαν, ἐδ' οἶνος, δι' οἶνο-Φλυγίαν, ὡς χρημάτων ἀπέχονται διὰ Φιλοχρηματίαν. καίτοι πῶς ἂ μανικὸν ἐδ' οἰκίρρον τὸ πάθος, εἴ τις ἱματίῳ μὴ χρῆται διὰ τὸ ῥιγῆν, μηδ' ἄρτω διὰ τὸ πεινῆν, μηδὲ πλῆτῳ διὰ τὸ Φιλοπλατεῖν; ἀλλ' ἐν τοῖς Θρασονίδα κακοῖς ἐστίν ².

Παρ' ἐμοὶ γὰρ ἐστὶν ἔνδον, ἔξέστι δέ μοι

Καὶ βέλομαι τῆτ' —

ὡς οἱ ἐμμανέστατα ἐρῶντες,

— Οὐ ποιωῶ δέ· —

κατακλείσας δὲ πάντα καὶ κατασφραγισάμενος, καὶ ἀπα-
ριθμή-

¹ Corruptum videtur. Mez. corrigit *χρήσεως*. Jannot. & Anon. *χρηστῶ*. W. *judice*, aliud latet: *Suspiciatur an ἀρρώστου*, vel simile. Pro γὰρ Bas. *ἔν*.

² Xyl. notat, totum hunc locum e comoedia aliqua desumptum videri, & conferri divitem, qui suis opibus non fruatur, cum Thrafonida comico, qui amica potitus, copiam sui facientem non amet. Salmas. monente, sunt versus Menandri ex ipsius Thrafonide. Dedi eos cum W. quales idem dari voluit. Vulgo *παρ' ἐμοὶ γὰρ ἐστὶν ἔνδον, ἔξέστι μοι καὶ βέλομαι τῆτο.*

ριθμῆσας τοικισαῖς καὶ πραγματευταῖς, ἄλλα συνάγω καὶ
διώκω· καὶ ζυγομαχῶ πρὸς τὰς οἰκέτας, πρὸς τὰς γεωρ-
γὰς, πρὸς τὰς χρεώσας·

Ἄπολλον ¹, ἀνθρώπων τίν' ἀθλιώτερον

Ἐώρακας, ἕρ' ἐρῶντα δυσποτμότερον;

V. Ὁ Σοφοκλῆς ἐρωτηθεὶς, εἰ δύναται γυναικί
πλησιάζειν. Εὐφήμει, ἀνθρώπε· (εἶπεν) ἐλευθέρος
γέγονα, λυτῶντας καὶ ἀγρίας δεσπότας διὰ τὸ γῆρας
ἀποφυγών. χάριεν γὰρ ἅμα ταῖς ἡδοναῖς συνευλιπεῖν
τὰς ἐπιθυμίας, ἕς μήτ' ἀνδρα φησὶν Ἀλκμαῖος διαφυ-
γεῖν, μήτε γυναῖκα. τῆτο δ' ἐκ ἔστιν ἐπὶ τῆς φιλοπλε-
τίας· ἀλλ' ὥσπερ βαρεῖα καὶ πικρὰ δάσποινα, κῆῶσαι
μὲν ἀναγκάζει, χρῆσθαι δὲ κωλύει· καὶ τὴν μὲν ἐπι-
θυμίαν ἐγείρει, τὴν δὲ ἡδονὴν ἀφαιρεῖται. τὰς μὲν ἐν
Ῥοδίας ὁ Στρατόνικος ² ἐπέσεικωπλεν εἰς πολυτέλειαν,
οἰκοδομεῖν μὲν ὡς ἀθανάτους λέγων, ὀψωνεῖν δὲ ὡς ὀλι-
γοχρονίας· οἱ δὲ Φιλάργυροι κῆῶνται μὲν ὡς πολυτε-
λεῖς, χρῶνται δὲ ὡς ἀνελεύθεροι· καὶ τὰς μὲν πόνους
ὑπομένουσι, τὰς δὲ ἡδονὰς ἐκ ἔχουσιν. ὁ γὰρ Δημάδης
ἐπιστὰς ἀριστῶντι ποτὲ Φωνίῳ, καὶ θεασάμενος αὐτῆ
τὴν τράπεζαν αὐσηρὰν καὶ λιτήν· Θαυμάζω σε, ὦ Φω-
κίῳ, (εἶπεν) ὅτι, ἔτως ἀριστῶν δυνάμενος, πολιτεύῃ.
αὐτὸς γὰρ εἰς τὴν γαστέρα ἐδημαγώγει, καὶ τὰς Ἀθήνας
μικρὸν ἠγέμενος τῆς ἀσωτίας ἐφόδιον, ἐκ τῆς Μακεδε-
νίας ἐπεσιτίζετο· καὶ διὰ τῆτο Ἀντίπατρος εἶπε, θεα-
σάμενος αὐτὸν γέροντα, καθάπερ ἰερὰς διαπετραγμένους ³,

K 5

μηδὲν

¹ Dedi hos versus Menandri, ut Xyl. eos voluit distingui,
cum W. accedentibus Mez. & Salmaf. In Bas. fuit ἀθλιώτε-
ρον. Bene susp. W. legendum κα' ἐρῶντα, & ἀμαρτην.

² R. monente, est ille Stratonicus citharoedus, facetus ho-
mo, de quo multa Athenaeus p. 347. sq. narrat.

³ R. quidem monet, forte recte habere διαπετραγμένους, con-
fecti, h. e. perempti & contruncati, in quo quod faciat Ianio,
vel popa, nihil jam habet reliquum; cogitat tamen διαπετρα-
μένους.

μηδέν ἔτι λοιπόν, ἢ τὴν γλῶσσαν εἶναι καὶ τὴν κοιλίαν, σὲ δ' ἐκ ἂν τις, ὦ κακὸδαίμων, θαυμάσειεν, εἰ δυνάμενος ἔτω ζῆν ἀνελευθερώως καὶ ἀπανθρώπως καὶ ἀμεταδότως, καὶ πρὸς Φίλους ἀπηνῶς, καὶ πρὸς πόλιν ἀφιλοτίμως, κακοπαθεῖς καὶ ἀγρυπνεῖς, καὶ ἐργολαβεῖς, καὶ κληρονομεῖς, καὶ ὑποπίπεις, τηλικῆτον ἔχων τῆς ἀπραγμοσύνης ἐφόδιον, τὴν ἀνελευθερίαν; Βυζάντιόν τινα λέγουσιν ἐπὶ δυσμόρφῳ γυναικί μοιχὸν εὐρόντα εἰπεῖν. Ὡ ταλαίπωρε, τίς ἀνάγκη, σαπραγόρα προῖξ. ἄγε σὺ κυκῆς, ὑφάπεις, ὦ πονηρὲ Ἰ, τὰς βασιλεῖς πορίζεσθαι δεῖ, τὰς ἐπιτρόπας τῶν βασιλέων, τὰς ἐν ταῖς πόλε-

σι

μίνε, divenditi, cujus omnes reliquae partes praeter linguam & intestina sunt divenditae.

1 Variæ sunt interpretum conjecturæ, quibus hæc vel obscure dicta, vel depravata, vel manca illustrare tentant. Vocem monstruosam *σαπραγόρα* etiam in scripto se invenisse Xyl. notat; deinde ἄγε pro ἄγε (in R. nota vitiose extat ἄγε) monet simul, post ὑφάπεις novam incipere sententiam. Salmaf. ὦ ταλαίπωρε, τίς ἀνάγκη; ἢ Σαπραγόρα προῖξ, ut *Sapragoras* sit pater illius deformis. Ad hanc prope accedit Nuischel. versio: welche Noth zwang dich zu diesem, Elender! den *Sapragoras* zwang das Heyrathguth. Proxime sequentia, ut corrupta, omittit. R. susp. *σικπρὰ γὰρ ἄ προῖξ* — nam *puerida* est *dos*, ut dotem appellet ipsam mulierem — deinde ἄ δὲ σὺ κυκῆς, quæ autem tu *miscēs*, o miser, καὶ ἐφ' ἃ ἄπεις, *ad quæ* tuis, aut subfiliis impetuosa cupiditate. Kaltw. ex parte sequitur hanc conjecturam, vertens: Was zwingt dich dazu, Elender? Siehe nur, die Mitgift ist verlegene Waar. So machst du's auch, Unglücklicher! Du mischest alles durch einander —. W. susp. ὦ ταλαίπωρε, τίς ἀνάγκη σοὶ παρηγορία ἢ προῖξ. Ἄ δὲ σὺ κακῶς φυλάτεις, ὦ πονηρὲ —. vel — ἀνάγκης παρηγορία προῖξ. Brevius dictum tribuitur Laconl in *Apophth. Lacon.* Vol. VIII. p. 244. Vertit W. *o miser, quæ necessitas te huc adegit? tibi necessitatis solatium est dos. Tu vero, improbe, quas male custodis opes* —. Recepi mox e Xyl. MS. δεῖ post *πορίζεσθαι* cum W. idem ex D. notante. Vulgo abest. R. legendum cogitarat τὰς βασιλεῖς ἐκ π. antequam Xyl. notam inspexerat.

σι πρωτεύειν καὶ ἄρχειν ἐθέλοντας· ἐκείνοις ἀνάγκη ¹ διὰ τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὴν κευὴν δόξαν ἐσιῶσιν, χαριζομένοις, δορυφοροῦσι, δῶρα πέμπουσι, στρατεύματα τρέφουσι, μονομάχους ἀνεμένους· σὺ δὲ τοσαῦτα πράγματα συνέχεις ² καὶ ταράττεις καὶ εἰσβροβεῖς σεαυτὸν, κοχλίῃ βίον ζῶν διὰ τὴν μικρολογίαν, καὶ τὰ δυσχερῆ πάντα ὑπομένεις, ἕδεν εὖ πάχων· ὡσπερ ὄνος βαλανέως ξύλα καὶ φρύγανα κατακομίζων, αἰεὶ καπνῶ καὶ τέφρας ἀναπιμπλάμενος, λετρῶ δὲ μὴ μετέχων, μηδ' ἀλέας, μηδὲ καθαρῖότητος.

VI. Καὶ ταῦτα πρὸς τὴν ὀνώδη καὶ μυρμηκώδη λέγω ταύτην φιλοπλετίαν. ἑτέρα δὲ εἰσι ἡ θηριώδης, συνοφαντῶσα, καὶ κληρονομῶσα, καὶ παραλογιζομένη, καὶ πολυπραγμονῶσα, καὶ φροντίζουσα, καὶ ἀριθμῶσα τῶν φίλων ἔτι πόσοι ζῶσιν, εἶτα πρὸς μηδὲν ἀπολαύουσα τῶν πανταχόθεν προσποριζομένων. ὡσπερ ἔν ἐχίδνας καὶ κανθαρίδας καὶ φαλάγγια μᾶλλον προβαλλόμεθα καὶ δυσχεραίνομεν ἀριῶν καὶ λέοντων, ὅτι κτείνει καὶ ἀπόλλυσιν ἀνδράπας μηδὲν χρώμενα τοῖς ἀπολλυμένοις ὑπ' αὐτῶν· ἔτω δεῖ μᾶλλον δυσχεραίνειν τῶν δι' ἄσωτίαν τῆς διὰ μικρολογίαν καὶ ἀνελευθερίαν πονηρῆς. ἀφαιρῶνται γὰρ ἄλλων, οἷς αὐτοὶ χρῆσθαι μὴ δύνανται, μηδὲ πεφύκασιν. ὅθεν ἐκεῖνοι μὲν ἐκεχειρίαν ἄγασιν, ἐν ἀφθόνοισι γενόμενοι, καὶ χορηγίαν ἔχοντες· ὡσπερ ὁ Δημοθένης ἔλεγε πρὸς τὸς νομίζοντας, τῆς πονηρίας τὸν Δημάδην πεπαῦθαι. Νῦν γὰρ (ἔφη) μεσὸν ὄρατε, καθάπερ τὸς λέοντας ³. τοῖς δ' εἰς μηδὲν ἠδὲ μηδὲ χρήσιμον πολιτευομένοις ἐν ἔσιν ἀνακωχὴ τῶ πλεονεψίῃν, ἕδ' ἀχολία, κενοῖς ἔσιν αἰεὶ καὶ προσδεομένοις ἀπάντων.

VII.

¹ R. monet, post ἀνάγκη deesse ταῦτα συνάγειν vel κεκλήθαι, vel simile quid.

² R. susp. πράγματά σοι παρέχεις.

³ Voces hae καθάπερ τὸς λέοντας, W. iudice, aliunde adiectae videntur ex simili dicto de Alexandro.

VII. Ἄλλὰ νῆ Δία, Φῆσει τις, ὅτι παισὶν ἔτοι καὶ κληρονόμοις Φυλάτῃσι καὶ Δημοκρίδοισιν, οἷς ζῶντες ἐδὲν μεταδιδόασιν· ἀλλ' ὥσπερ τῶν μυῶν τῶν ἐν τοῖς μετάλλοις τὴν χρυσοῖτιν ἐδιόντων, ἐκ ἑσσι ¹ τῶ χρυσοῖ μεταλαβεῖν, εἰ μὴ νεκρῶν γενομένων καὶ ἀνατμηθέντων. παισὶ δὲ καὶ κληρονόμοις διὰ τί βέλονται πολλὰ χρήματα καὶ μεγάλην ἐσίαν ἀπολιπεῖν; ἵνα δηλονότι καὶ ἔτοι Φυλάτῃσι ἐτέροις, κἀκεῖνοι παισὶν ². ὥσπερ οἱ κερამεοὶ σωλῆνες, ἐδὲν ἀναλαμβάνοντες εἰς ἑαυτὸς, ἀλλ' ἕκαστος εἰς ἕτερον ἐξ ἑαυτῶ μεθισίει· ἄχρις ἂν τις ἐξώσθην, ἢ συκοφάντης, ἢ τύραννος, ἐκκόψας τὸν Φυλάτῃοντα καὶ κατὰξας ³. ἀλλαχόσε παρατρέψῃ καὶ παροχετεύσῃ τὸν πλεῖτον· ἢ, καθάπερ λέγουσιν, εἰς ὃ πονηρότατος ἐν τῷ γένει γενόμενος, καταφάγη τὰ πάντων· ἢ γὰρ μόνον, κατὰ τὸν Εὐριπίδην,

Ἄκόλασα πάντη γίνεται δέλων τέκνα,
ἀλλὰ καὶ μικρολόγων· ὥς πε καὶ Διογένης ἐπέσκαψεν, εἰπών· Μεγαρέως ἂν ⁴ ἀνδρὸς βέλτιον εἶναι κριὸν, ἢ υἷον, γενέσθαι. καὶ γὰρ ἐς ⁵ δοκῶσι παιδεύειν, ἀπολλύουσι, καὶ προσδιατρέφεσιν, ἐμφυτεύοντες τὴν αὐτῶν Φιλαργυρίαν καὶ μικρολογίαν, ὥσπερ ἔν τι Φρέριον τῆς κληρονομίας ἐνοικοδομῶντες τοῖς κληρονόμοις. ταῦτα γὰρ ἐσιν, ἃ παραινῶσι καὶ διδάσκουσι· Κέρδαινε καὶ Φεῖδε, καὶ τοσάττε νόμιζε σεαυτὸν ἄξιον, ὅσον ἂν ἔχῃς. τῆτο δ' ἐκ ἑσσι παιδεύειν, ἀλλὰ συτέλλειν καὶ ἀπορρήπτειν ὥσπερ βαλάντιον, ἵνα σέγειν καὶ Φυλάτῃειν τὸ εἰσβληθὲν δύνηται. καίτοι τὸ μὲν βαλάντιον, ἐμβληθῆν

¹ R. mavult ἐκ ἑσσι.

² R. *in*sp. κἀκεῖνοι τοῖς ἑαυτῶν παισὶν.

³ Revocavi κατὰξας cum W. ex Ald. Bas. Xyl. adsentientibus C. E. G. Mosq. 1. 2. Voff. Colleg. Nov. Mez. nec dubium est, quin sententiae magis conveniat quam vulgatum κατὰξας.

⁴ Delendum censet R. ἂν.

⁵ Dedi ἑς e R. mente pro vulg. οἷ.

θέντος τῆ ἀργυρίε, γίνεται ῥιπαρὸν καὶ δυσῶδες· οἱ δὲ τῶν Φιλαργύρων παῖδες, πρὶν ἢ παραλαμβάνειν τὸν πλῆτον, ἀναπίμπλυνται τῆς Φιλοπλετίας ἀπ' αὐτῶν τῶν πατέρων. καὶ μέντοι τῆς διδασκαλίας καὶ μισθὸς ἀξίως ἀποτίναςιν αὐτοῖς, ἔ Φιλῆντες, ὅτι πολλὰ λήφονται, ἀλλὰ μισῶντες, ὅτι μήπω λαμβάνουσι· μηδὲν γὰρ ἄλλο θαυμάζειν, ἢ τὸν πλῆτον, μαθόντες, μηδ' ἐπ' ἄλλῳ τινὶ ζῆν, ἢ τῶ πολλὰ κειῖσθαι, κώλυσι τῆ ἰδίε βίε τὸν ἐκείνων ποιῆνται, καὶ νομίζουσι αὐτῶν ἀφαιρεῖσθαι τὸν χρόνον, ὅσον ἐκείνοις προστίθῃσι. διὸ καὶ ζώντων μὲν ἔτι τῶν πατέρων, λαυθάνοντες ἀμωσγέπως παρακλέπτῃσι τῆς ἡδονῆς καὶ ἀπολαύουσι, ὡσπερ ἀλλοτρίων μεταδιδόντες Φίλοις, ἀναλίσκουτες εἰς ἐπιθυμίας, ἔτι ἀκούοντες καὶ μανθάνοντες ¹. ὅταν δ' ἀποθανόντων τὰς κλεῖς παραλάβωσι καὶ τὰς σφραγίδας, ἕτερον βίε χῆμα αὐτοῖς ἐστὶ, καὶ πρόσωπον ἀγέλασον, αὐστηρὸν, ἀνευτευκλον. ἔ κολοφῶν ², ἔ σφαῖρα, ἔ τραχηλισμὸς, ἔκ ἀκαδημία, ἔ λύκειον· ἀλλ' οἰκετῶν ἀνάκρισις, καὶ γραμματεῶν ἐπίσκεψις, καὶ πρὸς οἰκονόμας ἢ χρεώτας διαλογισμὸς, καὶ ἀχολία καὶ φροντίς ἀφαιρμένη τὸ κρῖσον, καὶ συνελάουσα νυκτὸς εἰς τὸ βαλανεῖον· γυμνάσια δὲ, οἷσιν ἐνετράφη, Δίρκης τε ὕδωρ παρῶδεται ³.

κἂν

¹ Vulgo ὅτι ἀκούοντες τε μανθάνουσι. Xyl. voluit λαυθάνουσι. & vel αἴ τι vel ἦ τι pro ὅτι, de ἀκούοντες autem, quid valeat, dubius. Eo iudice, verbum videtur requiri, quod *furtivè* significet. Hinc vertendo exprimit, *si quid furtim potuerunt auferre*. Etiam R. hanc dictionem se non intelligere fatetur. W. notante, C. D. μανθάνουτες. Hinc idem e nexu sententiae satis commode suspicatur, quod dare haud dubitavi, & vertit: *doctoribus item & philosophis aliquid operae tribuentes*. Keltw. sequitur quidem Xylandrum, notat tamen, vulgatam verti quoque posse: *weil sie noch hin und wieder aus dem Umfange mit andern etwas lernen und aufschnappen*.

² R. notat, necesse esse ut κολοφῶν aliquid e palaestra petitum significarit, instrumentum aliquod exercitii gymnastici.

³ Alluditur ad locum Eurip. Phoen. 371.

καὶ εἶπη τις· Οὐκ ἀκέραια τῷ Φιλοσόφῃ; Πότεν ἐμοί¹;
(Φησὶν) ἐχολάζω, τῷ πατρὸς τεθνηκότος. ὦ ταλαλί-
πωρε, τί σοι τοῖτο καταλέλοιπεν, οἶον ἀφήρηται, τὴν
χολὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν; μᾶλλον δ' ἐδ' ἐκεῖνος, ἀλλ'
ὁ πλεῖτος περιχυθεὶς καὶ περικρατήσας, ὡσπερ ἡ παρ'
Ἡσιόδῳ γυνή

Εὐεῖ ἄτερ δαλῆ, καὶ ἐν ὤμῳ γήραι θῆμεν²,
ὡσπερ ρυτίδας ἀώρας, ἢ πολιὰς, ἐπαγαγὼν τῆς ψυχῆς
τὰς φροντίδας ἐκ τῆς φιλαργυρίας καὶ τῆς ἀχολίας,
ὅφ' ὧν μαραίνεται τὸ γαῦρον καὶ τὸ φιλότιμον καὶ τὸ
φιλότιμον.

VIII. Τί ἔν, (Φησὶ³ τις) ἐχ' ὄρας καὶ χρωμέ-
νες ἐνέας δαψιλῶς τοῖς χρήμασι; σὺ δ' ἐκ ἀκέραια (Φή-
σομεν) Ἄριστοτέλεος λέγοντος, ὅτι οἱ μὲν ἐ⁴ χρωῦνται,
οἱ δὲ παραχρῶνται; κατὰπερ ἐδ' ἐτέρη προσήκοντος·
ἀλλ' ἐκείνης μὲν ἐκ ὠφελεί τὸ οἰκτεῖον ἐδὲ κοσμεῖ, τέ-
τας δὲ καὶ βλάπτει καὶ καταίχθυει. Φέρει δὲ σκεψώ-
μεθα τὸ πρῶτον. ἢ χρῆσις αὕτη, δι' ἣν θαυμάζεται
ὁ πλεῖτος, τίς⁵; πότερον τῶν ἀρκούντων; ἐδὲν πλείον
ἔχουσιν οἱ πλείσιοι τῶν μέτρια κειμήλων. ἀλλ' ἀπλε-
τος ὁ πλεῖτός ἐστιν⁶ (ὡς Φησι Θεόφραστος) καὶ ἄζηλος
ἀληθῶς, εἰ Καλλιὰς πλεσιώτατος Ἀθηναίων⁷, καὶ Ἰσ-
μηνίας εὐπορώτατος Θηβαίων, ἐχρῶντο τέτοις, οἷς Σω-
κρά-

¹ R. monente, subaud. γίνεται τέτο — unde mihi contin-
gat? Solent auctores ἐμοί plerumque omittere.

² Hesiod. Op. & d. v. 703.

³ R. mavult φῆσαι, ob seq. φήσομεν.

⁴ Particulam negantem Xyl. e MS. inseruit. Absuit a Bas.

⁵ D. notante W. τίνων, τίς, ἢ χρῆσις δι' ἣν ὁ πλεῖτος θαυ-
μάζεται.

⁶ Vulgo ἀλλὰ πλεῖτός ἐστιν. Xyl. e margine cod. MS. ἀλ-
λὰ τυφλός ὁ πλεῖτός ἐστιν. R. probat hoc supplementum; ma-
vult autem ἦν pro ἐστιν. Equidem secutus sum W. ita dantem
ex C. E. Mosq. 1. Voss. Jannet. Jun. — divitiae sunt ne
divites quidem nec admirandae.

⁷ R. mavult Ἀθηναίων ὧν.

κράτης καὶ Ἐπαμινώνδας. ὡς γὰρ Ἀγάθων τὸν αὐτὸν ἀπέπεμψεν ἐκ τῆ συμποσίης πρὸς τὰς γυναῖκας, οἴμενος ἀρκεῖν τὰς λόγους τῶν παρόντων· ἕτως ἀποπέμψειας ἂν καὶ ερωμνάς ἀλεργῆς, καὶ τραπέζας πολυτελεῖς, καὶ τὰ περιττὰ πάντα, τὰς πλεσίαις ὄρων χρωμέναις, οἷς οἱ πένητες· ἐκ

Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνῆ καταθεῖο,

Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν ¹. ἀλλὰ χρυσοχῶν καὶ τορευτῶν καὶ μυρεψῶν καὶ μαγειρῶν, καλῆς καὶ σώφρονος γενομένης ξεινηλασίας τῶν ἀχρήστων. εἰ δὲ τὰ μὲν ἀρκῶντα κοινὰ καὶ τῶν πλεσίων καὶ τῶν μὴ πλεσίων ἐσὶ, σεμνύνεται δὲ ὁ πλεῖτος ἐπὶ τοῖς περισσοῖς· καὶ Σιόπαν τὸν Θεσσαλὸν ἐπαινέει ², ὃς αἰτηθεὶς τι τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν, ὡς περιττὸν αὐτῷ ³ καὶ ἀχρηστον· Ἀλλὰ μὴν (ἔφη) τέτοις ἐσμέν ἡμεῖς εὐδαίμονες καὶ μακάριοι τοῖς περιττοῖς, ἀλλ' ἂν ἐκείνοις τοῖς ἀναγκαίοις· ὄρα, μὴ πομπὴν ἐπαινῶντι καὶ πανήγυριν μᾶλλον, ἢ βίον, ἔοικας. ἡ πάτριος τῶν Διονυσίων ἑορτὴ τοπαλαιῶν ἐπέμπετο δημοτικῶς καὶ ἰλαρῶς, ἀμφορεύς οἶνε καὶ κληματίς, εἶτα τράγον τις εἴληκεν, ἄλλος ἰχθῶν ἀρρίχον ἠμελέθει κομίζων, ἐπὶ πάνσι δὲ ὁ Φαλλός· ἀλλὰ νῦν ταῦτα παροροῦνται καὶ ἠφάνισται, χρυσωμάτων περιφερομένων, καὶ ἱματίων πολυτελῶν καὶ ζευγῶν ἐλαυνομένων καὶ προσωπείων. ἕτως τὰ ἀναγκαῖα τῆ πλεῖτε καὶ χρήσιμα τοῖς ἀχρήστοις κατακέχρωται καὶ τοῖς περιττοῖς.

IX. Οἱ δὲ πολλοὶ τὸ τῆ Τηλεμάχε πάχουεν· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ὑπὸ ἀπειρίας, μᾶλλον δ' ἀπειροκαλίας, τὴν μὲν Νέσωρος ἰδὼν οἰκίαν κλίνας ἔχασαν, τραπέζας, ἱμά-

¹ Hesiod. op. & d. v. 45. sq.

² Secutus sum W. ita dantem ex D. pro vulg. ἐπαινέσασαι.

³ Sic Bryan. legi voluit in adnott. ad M. Caton. (T. II. p. 584. ed. Br.) probatque W. & dedi pro vulg. ἕτω. Cf. Vol. II. p. 413.

ιμάτια, ερώματα, οίνου ἠδὺν, ἐκ ἐμακάριζε τὸν εὐπο-
 ρεῦτα τῶν ἀναγκαίων ἢ καὶ χρησίμων· παρὰ δὲ τῷ
 Μενελάῳ θεασάμενος ἐλέφαντα καὶ χρυσὸν καὶ ἤλεκτρον,
 ἐξεπλάγη, καὶ εἶπε ¹.

Ζηνὸς πε τοιήδε γ' Ὀλυμπία ἐνδοθεν αὐλή·

Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσο-
 ρώντα.

Σωκράτης δ' ἂν εἶπεν, ἢ καὶ Διογένης·

Ὅσσα τά γ' ἄθλια πολλά καὶ ἀχρησα καὶ μάταια·
 — γέλως μ' ἔχει εἰσορόωντα.

τί λέγεις, ἀβέλτερε; τῆς γυναικὸς ὀφείλων παρελεῖν
 τὴν πορφύραν καὶ τὸν νόσμον, ἵνα παύσῃται τρυφῶσα
 καὶ ξενομανῆσα, τὴν οἰκίαν πάλιν καθωπίζεις, ὡς θεά-
 τρον, ἢ θυμέλην, τοῖς εἰσιῶσι;

X. Τοιαύτην ὁ πλεῖτος εὐδαιμονίαν ἔχει θεατῶν
 δεομένην καὶ μαρτύρων ², ἢ τὸ μηδὲν ἔσαν. ἄλλ. ἐχ
 ὁμοίον γε τὸ σωφρονεῖν, τὸ φιλοσοφεῖν, τὸ γινώσκειν,
 ἃ δεῖ, περὶ θεῶν, καὶ λανθάνει πάντας ἀνθρώπους· ἴδιον
 δὲ σέλας ἔχει καὶ φέγγος ἐν τῇ ψυχῇ μέγα, καὶ χα-
 ρὰν ποιεῖ σύνοικον αὐτῇ ἐν ἑαυτῇ ἀντιλαμβανομένη τὰ-
 γαθῆ ³. ἂν τ' ἴδῃ τις, ἂν τε λανθάνῃ καὶ θεὸς καὶ
 ἀνθρώ-

¹ Odyss. IV, 74.

² Vulgo θεατῶν καὶ μαρτύρων. Xyl. e MS. inferenda duxit
 οἷς δεῖ πᾶσιν ἔμπομπεῦαν ἑαυτὸν, & praeferendum ἐπιπομπεῖαν.
 Vertit: a spectatoribus & testibus pendente, quibus omnibus
 tanquam ad pompam adornatus ostentare se opus habet dives.
 R. susp. θεατῶν δεομένην ἢ μαρτύρων, quae spectatoribus & te-
 stibus opus habet, aut alioquin nulla est. W. e Mez. & R.
 probavit δεομένην, quod dedi, ut sententiae, qualis nunc est,
 satisfacientem. Majorem tamen antiquitas fuisse varietatem,
 colligit e Xyl. MS. quocum faciunt D. Pol. Jannot. Deinde Bas.
 ἔσαν ὁμοίον γε. Xyl. e MS. correxit.

³ Secutus sum W. ita dantem ex D. Vulgo αὐτὴν ἑαυτῆς,
 ἀντιλαμβανομένη τὰγαθόν. Xyl. e MS. notat αὐτὴ ἑαυτὴν,
 notato τὰγαθῆ supra τὰγαθόν. R. hinc distinxit & legit:
 σύνοικον, αὐτὴ ἑαυτῆς ἀντιλαμβανομένη τὰγαθῆ, ipsa suis bo-
 nis gaudens, ut construatur αὐτ. ἀντίλ. τῆ ἑαυτ. αἴγ.

ἐνθρόπῃς ἅπαντας. τοιαῦτόν ἐστιν ἀρετὴ ἀληθεία ¹, μαθημάτων τε κάλλος γεωμετρικῶν, ἀστρολογικῶν. ὧν τίνι τὰ τῆ πλῆτε Φέλαρα ταῦτα καὶ περιδέραια καὶ θεάματα κορασιώδη παραβαλεῖν ἄξιον ²; μηδενὸς ὄρωντος, μηδὲ προσβλέποντος, ὅπως τυφλὸς γίνεταί καὶ ἀφεγγής ὁ πλῆτος. μόνος γὰρ ὁ πλέσιος δειπνῶν μετὰ τῆς γυναικὸς ἢ τῶν συνήθων, ἔτε ταῖς ἐν θοίναις ³ παρέχει πράγματα τραπέζαις, ἔτε τοῖς χρυσαῖς ἐκπώμασιν, ἀλλὰ χρῆται τοῖς προστυχῶσι καὶ ἡ γυνὴ ἀχρυσος καὶ ἀπόρφυρος καὶ ἀφελῆς πύρεσιν. ὅταν δὲ σύνδειπνον, τετέσι πομπὴ καὶ θέατρον, συγκροτῆται ⁴, καὶ δρᾶμο πλεσιακὸν εἰσάγηται, νηῶν δ' ἐκφέρει λήβητάς τε τρίποδάς τε ⁵. τῶν τε λύχνων ἔχονται, καὶ περισπῶνται περὶ τὰς κύλικας, ἀλλάσσει τὰς οἰνοχόας, μεταμφισβύσει πάντα, πάντα κινῶσι, χρυσόν, ἄργυρον
λιθο-

1 R. mavult ἀλήθεια in nomín. — quo pertinent virtus, veritas, pulcherrimae disciplinae mathematicae. Huic conjecturae favet ex parte Bas. quam Xyl. vertendo exprimit: ἀρετῇ, ἀλήθεια μαθημάτων, κάλλος τε.

2 Bas. ᾧ τινι, & deinde ἄξιον μηδενὸς absque ulla distinctione. Hinc Xyl. monet, deesse ἄν ante ἄξιον, nisi interrogatiue legas, & a μηδενὸς inchoare novam sententiam.

3 Salmaf. deletο ἐν, e θοίναις effecit θυίναις, e thyia, vel thuvia factis, h. e. cistrinis mensis. R. id probat, suspicans tamen, latere etiam in ἐν aliquid reliquiarum veteris lectionis, forte ταῖς ἰβενίνοισι ἢ θυίνοισι, ex ebreno aut thuvia factis. In Bas. & Steph. una voce scriptum observo ἐνθοίναις, quod W. retinet. An hoc vocabulum auctoritate aliqua nitatur, dubito. Cogitavi de adjectivo εὐθοίνος, quod in quibusdam lexicis affertur, & apud Hesych. in nota ad v. θοινᾶται ex Aeschilo citatur, & a Xyl. vertente magnificis mensis lectum fuisse videtur.

4 Sic Salmaf. corrigi voluit, & dedi cum W. id ex D. recipiente. Vulgo συγκροτῆται.

5 Iliad. XXIII, 259.

λιθοκόλλητον, ἀπλῶς πλατεῖν ὁμολογεῦντες. ἀλλὰ εὐ-
 Φροσύνης ¹ γε, καὶ μόνος δειπνῆ, δεῖται καὶ εὐωχίας.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ΠΕΡΙ

Δ Τ Σ Ω Π Ι Α Σ.

Εν τῶν ἐκ τῆς γῆς Φυομένων αὐτὰ μὲν ἐσιν ἄγρια
 τῇ Φύσει ² καὶ ἀκαρπα καὶ βλαβεράν τοῖς ἡμέροις
 σπέρμασι καὶ Φυτοῖς τὴν αὐξησιν ἔχοντα, σημεῖα δ' αὐ-
 τὰ ³ ποιεῦνται χάρας οἱ γεωργεῦντες ἐ πονηρᾶς, ἀλλὰ
 γενναίας καὶ πίονος· ἔτω δὴ καὶ πάθη ψυχῆς ἐσιν ἐ
 χρυσά ⁴, χρυσῆς δὲ Φύσεως οἶον ἔξανθήματα, καὶ λόγῳ
 παραχεῖν ἐργάσιμον ἑαυτὴν ἐπιεικῶς ⁵ δυναμένης. ἐν
 τέτοις τίθεμαι καὶ τὴν λεγομένην δυσωπίαν, σημεῖον μὲν
 ἐ Φαῦλον, αἰτίαν δὲ μοχθηρίας ἔσαν. τὰ γὰρ αὐτὰ
 τοῖς ἀναιχύντοις οἱ αἰχυνόμενοι πολλάνις ἀμαρτάνουσι
 πλὴν ὅτι τὸ λυπεῖσθαι καὶ ἀλγεῖν, ἐφ' οἷς διαμαρτάνου-
 σι, τέτοις πρόσεσιν ⁶, ἔχ, ὡς ἐκαίνοις, τὸ ἠδεῖσθαι. ἀν-
 ἄλ-

¹ Secutos sum W. ita dantem ex D. & varia lectione C. pro vulg. σωφροσύνη. Voluit deinde R. εὐψυχίας vel εὐθυμίας pro εὐωχίας, praeter necessitatem. Est enim εὐωχία, teste He-fychio, εὐφροσύνη.

² Mosq. 2. γῆ pro φύσα. Idem habet Mosq. 1. supra tamen scripto φύσα.

³ Mosq. 2. αὐτῆς ex correctione.

⁴ Matth. susp. excidisse μὲν, ut sit ἐ χρυσά μὲν, χρ. δὲ.

⁵ Matth. docente, accipiendum pro εὐχερῶς, & referendum ad δυναμένης, non ad ἐργάσιμον cum Xyl. Hoc ipsum Matth. pro χρήσιμον valere monet.

⁶ Mosq. 1. supra, ἦτοι τοῖς αἰχυντηλοῖς.

αλλαγῆς μὲν γὰρ ὁ ἀναιδῆς πρὸς τὸ αἰσχρὸν· εὐπαθῆς ἱ δὲ καὶ πρὸς τὸ Φαινόμενον αἰσχρὸν ὁ εὐδυσώπητος. ὑπερβολὴ γὰρ τῆ αἰχύνεσθαι, τὸ δυσωπεῖσθαι. διὸ καὶ ἔτω κέκληται, τρόπον τινὰ τῆ προσώπῃ τῆ ψυχῆ συνδιατρεπομένε καὶ συνεξατουῆντες. ὡς γὰρ τὴν κατήφειαν ὀρίζονται λύπην κάτω βλέπειν ποῖσσαν, ἔτω τὴν αἰχυντηλίαν μέχρι τῆ μηδ' ἀντιβλέπειν τοῖς δεομένοις ὑπέκισσαν, δυσωπίαν ὠνόμασαν. ὅθεν ὁ μὲν ῥήτωρ τὸν ἀναιχυντον ἐκ ἔφη κόρας ἐν τοῖς ὀμμασιν ἔχειν, ἀλλὰ πόρνας· ὁ δ' εὐδυσώπητος αὖ πάλιν, ἄγαν τὸ θῆλυ ² τῆς ψυχῆς καὶ τρυφερὸν ἐμφαίνει διὰ τῆς ὀψεως, τὴν ὑπὸ τῶν ἀναιχύντων ἤτλαν ³, αἰχύνην ὑποκοριζόμενος. ὁ μὲν ἔν Κάτων ἔλεγε τῶν νέων μᾶλλον ἀγαπᾶν τὰς ἐρυθριῶντας, ἢ τὰς ὠχριῶντας· ὀρθῶς ἐθίζων καὶ διδάσκων, τὸν ψόγον μᾶλλον ἢ τὸν ἔλεγχον ⁴ δεδιέναι, καὶ τὴν ὑποψίαν μᾶλλον ἢ τὸν κίνδυνον. ἐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆ πρὸς τὸν ψόγον ὑπόπτε καὶ ψοφοδεῖς τὸ ἄγαν ἀφαιρετέον· ὡς ⁵ ἔχ ἤτλον ἔνιοι πολλάκις ἀκῆσαι κακῶς ἢ παθεῖν δέισαντες, ἀπεδειλίασαν, καὶ προήκοντο ⁶ τὸ καλὸν, ἐ δυνηθέντες ὑπομεῖναι τὸ ἄδοξον.

II. Οὕτε δὴ τέτατος περιοπλέον ἔτως ἀθενῶς ἔχοντας, ἔτ' αὖ πάλιν ἐπεινήν ἐπαινετέον τὴν ἀτρεπτον καὶ ἀτενῆ διάθεσιν·

Ἐν δὲ ⁷ τὸ θαρῤαλέον τε καὶ ἐμμενές ὄπη ὀρεῖσαι Φαίνετ' Ἀναξάρχῃς κύνεον μένος.

L 2

ἄλλο

¹ Matth. docente, εὐκίνητος πρὸς τὸ φυλάττεσθαι καὶ τὸ φαινόμενον αἰσχρὸν.

² Matth. susp. τὸ ἄγαν θῆλυ.

³ Mosq. 1. 2. ὄφιν pro ἤτλαν: male, Matth. giudice.

⁴ W. corrigendum susp. πόνον, rei & sententiae usu postulante, eoque ducente varietate lectionis C. Mosq. 2. Colleg. nov. qui habent ἔπαινον.

⁵ Matth. mavult καὶ γὰρ, aut διότι, aut simile quid pro ὡς.

⁶ Sola Frst. vitiose προσήκοντο. Vulgata firmatur quoque Mosq. 1. 2.

⁷ Versus Timonis Sillographi de Anaxarcho. Salmaf. Pro
δν

ἀλλ' ἐμμελῆ¹ τινὰ μηχανητέον σύγκρασιν ἄμφοϊν, τῷ μὲν ἀτενεῖς ἄγαν τὴν ἀναίδειαν, τῷ δ' ἐπεικῆς σφόδρα τὴν ἀδένειαν ἀφαιρῶσαν· ἢ² καὶ τὸ θεράπευμα δυσχερές, καὶ ἐκ αἰνιδυνοσ ἢ τῶν τοιέτων πλεονασμῶν κώλυσις³. ὡς γὰρ ὁ γεωργὸς ἄγριον μὲν ἐκκόπτων βλάσημα καὶ ἀγευνές, αὐτόθεν⁴ ἀφειδῶς ἐμβαλὼν τὸ σκαφεῖον, ἀνέτρεψε τὴν ῥίζαν, ἢ πῦρ προσαγαγὼν ἐπέκαυσεν· ἀμπέλῳ δὲ προσίῳν τομῆς δεομένη, καὶ μηλέας ἢ τινος ἐλαίας ἀπλόμενος, εὐλαβῶς ἐπιφέρει τὴν χεῖρα, δεδιῶς, μὴ τι τῷ ὑγιαίνοντος ἀποτυφλώσῃ· ἕτως ὁ φιλόσοφος, φθόνον μὲν ἐξαιρῶν νέε ψυχῆς, ἀγευνές βλάσημα καὶ δυστιθάσσευτον, ἢ φιλαργυρίαν ἄωρον⁵, ἢ φιληδονίαν ἐκκόπτων ἀκόλασον, αἰμάσσει καὶ πιέζει, καὶ τομῆν ποιεῖ, καὶ ἔλην βαθεῖαν· ὅταν δὲ τρυφερῶ μέρει ψυχῆς καὶ ἀπαλῶ κολέοντα προσαγάγῃ λόγον, (οἷόν ἐστι τὸ δυσωπέμενον καὶ διατρεπόμενον) εὐλαβεῖται, μὴ λάθῃ τέτοις συναποκόψας τὸ αἰδέμενον⁶. καὶ γὰρ αἱ τίτθαι τῶν βρεφῶν ἐκτρίβασαι πολλάνικς τὸν ῥύπον, ἐλκῆσιν ἐνίστη τὴν σάρκα καὶ βασανίζουσιν⁷. ὅθεν εἰ
δεῖ

ἐν δὲ Turn. Bong. ἐδδ. A Mosq. 2. absunt haec; in Mosq. 1. inserta sunt a secunda manu. Cf. de virt. morali, Vol. IX. 403.

1 Basf. ἐμμελῆ; V. ἀμέλα.

2 Sic R. ex Ald. & Basf. voluit restitui — *quapropter*, & dedi cum W. accedentibus Xyl. C. D. Schott. Anon. Mez. pro vulg. ἢ. Mosq. 2. ἢ; Matth. conjici quoque posse monet εἰ καὶ τὸ.

3 Mez. Salmaf. κόλυσις; Matth. κόλυσις, Utrumque, W. iudice, melius vulgato.

4 αὐτόθεν, R. docente, est, quod nos vulgariter dicimus, *immediate*, suismet ipse manibus, non alio utens instrumento, per quod finem suum, sed per ambages, obtinet, ut est e. c. ignis in agrum immissus. Matth. interpretatur *illico*, ut celeritatem notet, & opponatur deliberationi & cautioni. Paulo post Mosq. 2. μηλείας.

5 Matth. susp. ἄπορον — avaritia inops — vel ἀπόρροον.

6 Mosq. 2. omittit εὐλαβεῖται — αἰδέμενον.

7 *vechanē*. Salmaf. Similitudo haec ipsa displicet Matth.

θεῖ τῶν νέων παντάπασιν ἐν χρῶ τὴν δυσωπίαν ἐπιτρέβοντας, ὀλιγώρως ποιεῖν καὶ λίαν ἀτρέπτης. ἀλλ' ὥσπερ οἱ καταλύοντες οἰκίας ἱεροῖς γειτνιώσας, τά γε συνεχῆ καὶ πλησίον ἔωσι καὶ διερεΐδασιν· ἔτω δεῖ τὴν δυσωπίαν κινεῖν, δεδιότας ¹ συνεφελκύσασθαι τὰ ὁμορῶντα τῆς αἰδῆς καὶ τῆς ἐπιεικείας καὶ τῆς ἡμερότητος, οἷς ὑποδέδυκε καὶ προσπέπλευται κολακεύσασα τὸν εὐδυσώπητον, ὡς Φιλάνθρωπον καὶ πολιτικὸν καὶ κοινὸν ἔχοντα νέν, καὶ ἐκ ἀτεγῆλον, ἐδ' αὐθέκασον. ἔθεν εὐθύς οἱ Στωϊκοὶ καὶ τῶ ῥήματι τὸ ² αἰχύνεσθαι καὶ δυσωπεῖσθαι τῷ αἰδεῖσθαι διέσσησαν, ἵνα μὴδὲ τὴν ὁμωνυμίαν τῷ πάθει πρόφασιν τῷ βλάβῃειν ἀπολίπωσιν. ἀλλ' ἡμῖν χρῆσθαι τοῖς ὀνόμασι ἄσυνοφαντῆτως δότωσαν, μᾶλλον δὲ Ὀμηρικῶς. καὶ γὰρ ἐκεῖνος εἶπεν·

Αἰδῶς, ἥτ' ἀνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνήησι
καὶ ἐ καυῶς τὸ βλάβῃειν ³ αὐτῆς πρότερον εἶπε. γίνεται γὰρ ὠφέλιμος ὑπὸ τῷ λόγῳ ⁴ τὸ πλεονάζον ἀφελόντος, καὶ τὸ μέτριον ἀπολιπόντος.

III. Πρῶτον ἔν δεῖ τῷτο ⁵ πείθεσθαι τὸν ὑπὸ πολλῆς δυσωπίας βιαζόμενον, ὅτι πάθει βλαβερῶ συνέχεται· καλὸν δὲ τῶν βλαβερῶν ἐδέν· ἐδὲ δεῖ τοῖς ἐπαίνοις κηλέμενον ἠδεσθαι, κομψὸν καὶ ἱλαρὸν ἀντὶ σεμνῆ καὶ μεγάλῃ καὶ δικαίῃ προσαγορευόμενον, μὴδ' ὥσπερ ὁ Εὐριπίδῃ Πήγασος ⁶

Ἐπίησ' ὑπέικων μᾶλλον, ἢ θεοί,
τῷ Βελλεροφόντῃ, τοῖς δεομένοις ἑαυτὸν ἐκιδδόναι καὶ

L 3

συν-

¹ Vulgo post κινεῖν non fuit comma, sed post δεδιότας. Id post κινεῖν revocandum censuit Salmas. deditque R.

² Mosq. 2. τῷ. Locus Hom. est Iliad. XXIV, 45.

³ Matth. cum R. mavult βλάβῃειν ob infeq. αὐτῆς.

⁴ Matth. mavult aut ὑπὸ λόγῳ absque artic. aut ὑπὸ τῷ λόγῳ τῷ τὸ πλ. ἀφ. Mosq. τὸ μέτρον pro τὸ μέτριον.

⁵ Mosq. 1. 2. τῷτο δεῖ. Mox pro ἐδὲ δεῖ Matth. mavult ἐ δεῖ δῆ.

⁶ Euripid. Belleroph. p. 461. v. 32. Matth.

συνεκταπεινῶν, Φοβέμενον ἀκῶσαι τὸ, σιληρός γε ¹ καὶ ἀπηνής. τῷ μὲν γὰρ Αἴγυπλίῳ Βοκχορίδι, Φύσει χαλεπῶ γενομένῳ, τὴν ἀσπίδα λέγασιν ὑπὸ τῆς Ἰσίδος ἐπιπεμφθεῖσαν, καὶ τῇ κεφαλῇ περιελιχθεῖσαν, ἀνωθεν ἐπισκιάζειν, ἵνα κρῖνῃ δικαίως· ἡ δὲ τοι δυσωπία τοῖς ἀτονοῖς καὶ ἀνάδροις ἐπικειμένη, καὶ πρὸς μηδὲν ἀνανεῦσαι, μηδ' ἀντειπεῖν ἰχύεσα, καὶ δικάζοντας ἀποτρέπει τῆ δικαίᾳ, καὶ συμβαλεούσας ἐπισομίζει, καὶ λέγειν ² πολλὰ καὶ πράττειν ἀναγκάζει τῶν ἀβελήτων· ὁ δ' ἀγνωμονέσατος αἰετῆ τοιόδε δεσπότης ἐστὶ καὶ κρατεῖ, τῷ μὴ αἰδεῖσθαι τὸ αἰδέμενον ἐκβιαζόμενος. ὁθεν ὡσπερ χωρίον ὑπὲρ καὶ μαλακὸν ἢ δυσωπία μηδεμίαν ἐντευξιν ἐξῶσαι μηδ' ἀποσρέψαι δυναμένη, τοῖς αἰχίσιος βάσιμος ἐστὶ πράγμασι καὶ πάθεσι ³. κακῆ μὲν γὰρ αὐτῇ παιδικῆς Φρερὸς ἡλικίας, ὡς εἶπε Βρῶτος, ἐδοκεῖν ⁴ αὐτῷ καλῶς τὴν ὥραν διατεθεῖσθαι τὸν πρὸς μηδὲν ἀρνέμενον· κακῆ δὲ Θαλάμα καὶ γυναικωνίτιδος ἐπίτροπος, ὡς Φησιν ἢ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ μετανοῶσα πρὸς τὸν μοιχόν.

⁵ Ἐπεισας, ἐξέθωψας ⁵.

ᾧδ' ἢ δυσωπία προδιαφθεῖρασα τὸ ἀκόλασον ⁶, ἀνώχυρα πάντα καὶ ἀκλεισα καὶ κατάντη προδίδωσι τοῖς ἐπιτιθεμένοις. καὶ δίδόντες μὲν αἰρῶσι τὰς βδελυρωτάτας τῶν φύσεων ⁷. τῷ δὲ πείθειν καὶ δυσωπεῖν πολλὰ

κίς

¹ R. susp. τε pro γε. Mox sequens γὰρ h. l. inferuiffe auctorem continuandae orationi pro εν, monet Matth. Mosq. 2. Βοκχορίδι.

² Mosq. 2. καὶ λέγει.

³ Mosq. 1. 2. πάθεσι καὶ πράγμασι.

⁴ Turn. V. Bong. ε δοκεῖν Matth. susp. aut τῷ δοκεῖν αὐτῷ κακῶς, omisso ε, aut ὡς ε δοκεῖν αὐτῷ καλῶς.

⁵ Matth. 1. antea ἐξέθωψας.

⁶ Matth. hoc vocabulum alienum ab hoc loco censet. Susp. τὸ ἀκολάκευτον, vel τὸ ἀκλήγον, addens, aliis fortasse placeat τὸ ἀνδρεῖον vel τὸ αἰδέμενον.

⁷ Mosq. 2. βδελυρωτάτας. Mosq. 1. 2. omittunt τῶν φύσεων.

κίς κατεργάζονται καὶ τὰς ἐπιεικείς ¹. ἔω δὴ τὰς εἰς τὰ χρήματα ² βλάβας ὑπὸ τῆς δυσωπειῖθαι, δανειζόντων, οἷς ἀπιστοῖσιν, ἐγγυωμένων, οἷς ἐ Ξέλαισιν· ἐπαινέντων μὲν ³ τὸ Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, χρήθαι δ' αὐτῶ περι ⁴ τὰ πράγματα μὴ δυναμένων.

IV. "Ὅσας δ' ἀνήρηκε ⁵ τῆτο τὸ πάθος, ἐκ ἄν τις ἐξαριθμήσαιτο βραδίως. καὶ γὰρ ὁ Κρέων, πρὸς τὴν Μήδειαν εἰπὼν ⁶.

Κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπέχεσθαι, γύναι,

Ἡ μαλθακιδένθ' ὕσερον μέγα ζένειν·

ἄλλοις ἐγνωμολόγησεν· αὐτὸς δὲ τῆς δυσωπίας ἡτῶν γενόμενος, καὶ μίαν ἡμέραν αἰταμένη δὲς, ἀπώλεσε τὸν οἶνον. ἔνοιο δὲ καὶ σφαγὰς ὑφορώμενοι καὶ Φαρμακείας, διετράπησαν. ἔτω παραπώλετο Δίω, ἐκ ἀγνοήσας ἐπιβελύοντα Κάλλιππον ⁷, ἀλλ' αἰχυνθεῖς Φυλάτῃθαι Φίλον ὄντα καὶ ξένον. ἔτως Ἀντίπατρος ὁ Κασάνδρου Δημήτριον καλέσας ἐπὶ δεῖπνον, εἶτα κληθεῖς τῇ ὕσερξίᾳ πρὸς αὐτὸν, ἠδέσθη πεπιστευμένος ἀπιστεῖν, καὶ πορευθεῖς ἐσφάγη μετὰ τὸ δεῖπνον. Ἡρακλέα δὲ, τὸν Ἀλεξάνδρῳ γενόμενον ἐκ Βαρσίνης, ὠμολόγησε μὲν Κασάνδρῳ Πολυσπέρχων ⁸ ἀναιρήσειν ἐπὶ ταλάντοις ἑκατὸν, εἴτ' ἐπὶ δεῖπνον ἐκίλει· τῆ δὲ μειρακίᾳ τὴν κληθῆσιν ὑφορωμένε καὶ δεδοικότος, ἄλλως δὲ προφασίζομένε μαλακώτερον ἔχειν, ἐλθὼν ὁ Πολυσπέρχων, πρῶτον εἶ-

L 4

πεν·

¹ Mosq. 2. κατεργαζόμενοι & τὰ ἐπιεικῆ.

² Sic dari voluit R. & dedi pro vulg. χρήσιμα. Recedit idem Matth. ex Mosq. 1. 2. nec non W. accedente Jannot.

³ abest μὲν a Bas.

⁴ R. mavult παρὰ τ. π. Probat id W.

⁵ Mosq. 2. ἄν ἤρηκε.

⁶ Euripid. Medea v. 290. sq. Mosq. 2. πρὸς σὺ; item μαλθακιδέντα, & omittit μέγα, quod Mosq. 1. insertum habet.

⁷ quem Nepos Callicratem nominat.

⁸ Ald. Bas. Πολυπέρχων. Idem habent Mosq. 1. 2. Erasm. Correxerit Xyl. σπ in margine scripti annotato hoc loco & infra.

πεν· Ὡ παῖ, μιμῆ τῷ πατρὸς τὸ εὐκόλον καὶ Φιλέ-
ταιρον, εἰ μὴ νῆ Δία δέδοικας ἡμᾶς, ὡς ἐπιβουλεύοντας.
κίεθεβίς ἐν 1 ἠκολέθησεν ὁ νεανίσκος· οἱ δὲ δειπνήσαν-
τες αὐτὸν ἐτραγγάλισαν. ἔ γελοῖον ἐν, (ὡς Φασί τι-
νες) ἐδ' ἀβέλτερον, ἀλλὰ σοφὸν τὸ τῷ Ἡσιόδῳ 2.

Τὸν Φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν εἶσαι.
μὴ δυσωπῆ τὸν μισῶντα, μηδ' ὑπέμβαλε 3 πισεύειν δα-
κῆντα. κληθήσῃ γὰρ καλέσας, καὶ δειπνήσεις, ἂν δει-
πνίσης 4, ὡσπερ βαφῆν 5, τὴν φυλάττεσαν ἀπισίαν μα-
λαχθεῖσαν αἰχύνῃ προέμενος.

V. Ὡς ἐν πολλῶν κακῶν αἴτιον τὸ νόσημα ὄν,
τῆτο*6 πειρατέον ἀποβιάζεσθαι τῇ ἀσκήσει, πρῶτον ἀρ-
ξαμέ-

1 Ald. Bas. Mosq. 1. 2. Ἴν. Cf. R. monente, ad h. l. Pal-
mer. Exerc. pag. 223. Mox Mosq. 1. 2. ἐτραγγάλισαν αὐτὸν.
2 Op. & d. 340.

3 Variæ sunt hujus loci interpretationes: Erasmi. *neque submo-
veris eum, qui videtur fidere.* Xyl. *neque ideo, quod tibi is vi-
detur fidem habere, cavere ab eo desine.* Nuischel. *und will-
fabre dem nicht, der sich dir anzuvertrauen scheint.* Kaltw.
*noch durch Zutraulicheit von der Furcht gegen ihn abhal-
ten lassen.* Nullus suæ mentis rationes affert. R. vox ὑπέ-
βαλε suspecta est, nec, quid sibi velit, se intelligere fatetur.
Matth. ex Mosq. 2. notat ὑπέμβαλε, & ex seqq. legendum susp.
μηδ' ἐπὶ δεῖπνον κάλει τὸν πισεύαν δοκῶντα. W. monet, in
libris nil esse sani, plerosque vulgatum exhibere: variam le-
ctionem C. & Colleg. Nov. esse ὑπεκκάλει; & susp. μηδέ σύ γε
αἶλαι, vel μηδ' ἐκ οὐλαβῆ, vel μηδ' ὑπόλαβε πισεύαν, δε-
κῆντα, quod vertendo exprimit: *neque ideo, quod tibi is vi-
detur fidem habere, puta eum fidem habere.*

4 Bas. hoc quoque loco δειπνήσης cum Mosq. 1. Hinc Xyl.
ex Graecæ linguæ proprietate restituendam monuit δειπνίσης,
quod in Ald. recte legitur & e Mosq. 2. enotatur. Turn. V.
Bong. δειπνήσῃ ἂν δειπνίσης.

5 Mosq. 1. ὡσπερ βαφῆν. Matth. iudice, βαφῆν sensum non
habet. Suspiciatur λαβῆν, aut ἀφῆν, i. e. ansam, qua te pre-
hendat & capiat; & quod Xyl. reddit *aciem*, videtur ei conje-
cisse ἀκῆν.

6 Comma, quod vulgo post τῆτο datur, retrahi post ὄν e
R.

ξαμένως (ὡςπερ οἱ τᾶλλα μελετῶντες) ἀπὸ τῶν μικρῶν
 καὶ μὴ σφόδρα δυσαντιβλέπων· οἶον, ἐν δείπνῳ προ-
 πίνει τις ἄδην ἔχοντι· μὴ δυσωπηθῆς, μηδὲ προσβιά-
 ση σαυτὸν, ἀλλὰ κατὰθε τὸ πετήριον. αὐτίς ἕτερος
 παρακαλεῖ κυβεύειν παρὰ πότον· μὴ δυσωπηθῆς, μη-
 δὲ δείσης σιωπῶμενος· ἀλλ' ὡςπερ ΞανοΦάνης, Λάσκε
 τῆ Ἑρμιονέως ¹ μὴ βελόμενον αὐτῷ συγκυβεύειν δαιλὸν
 ἔποικαλῆντος, ὠμολόγει ² καὶ πᾶν δειλὸς εἶναι πρὸς
 τὰ αἰχρὰ καὶ ἄτολμος. πάλιν, ἀδολέχῃ συνήντηκας
 ἐπιλαμβανομένῳ καὶ περιπλεομένῳ· μὴ δυσωπηθῆς,
 ἀλλὰ διακόψας ἐπέειπε καὶ πέραινε τὸ προειμένον. αἱ
 γὰρ τοιαῦται Φυγαὶ καὶ διακρέσεις, ἐν ἐλαφραῖς μέμ-
 ψεσι τὴν μελέτην ἔχουσαι τῆ ἀδυσωπητίας, προεδίζουσι
 ἡμῶς ἐπὶ τὰ μείζονα. καὶ τὸ τῆ Δημοθέους ἐνταῦθα
 καλῶς ἔχει διαμνημονεύειν. τῶν γὰρ Ἀθηναίων ὠρη-
 μένων Ἀρπάλῳ ³ βοηθεῖν, καὶ κορυσομένων ἐπὶ τὸν
 Ἀλέξανδρον, ἐξαίφνης ἐπεφάνη Φιλόξενος, ὁ τῶν ἐπὶ
 θαλάτῃ πραγμάτων Ἀλεξάνδρου στρατηγός. ἐκπλαγέν-
 τος δὲ τῆ δῆμω, καὶ σιωπῶντος διὰ τὸν φόβον, ὁ Δη-
 μοθένης· Τί ποιήσεσιν (ἔφη) τοῦ ἡλίου ἰδόντες, οἳ μὴ
 δυνάμενοι πρὸς τὸν λύχρον ἀντιβλέπειν; τί γὰρ ποιή-

L 5

σειε

R. mente, auctoritate Ald. & Bas. E Mosq. 1. 2. notatur τῆ-
 το ὄν. Deinde Mosq. 2. οἳ τ' ἄλλω; & δύσαντι βλέπων; neo
 non δυσωπηθεῖς h. l. & infra; Mosq. 1. προσβιάσης; Mosq. 2.
 προσβιάσει; Mosq. 2. παρακαλεῖν; item βελομένη.

1 Qui de Lafo Hermionensi cognoscere aliquid avet, indi-
 eem locorum in Leopardi Emendat. l. 2. c. 23. reperiet. Xyl.
 De Lafo Herm. v. auctores, quos Fabricius laudavit B. Gr.
 T. I. p. 102. Cf. Scholiast. Aristoph. ad Vespas v. 1401. ad
 Aves v. 1403.

2 Math. suspicatur, locum hunc vitio laborare, eique Xyl.
 idem animadvertisse videtur, qui imitare, quod non fit in tex-
 tu, inculcaverit. Emendari posse addit, si pro ὠμολόγω legas
 ὁμολόγω. praef. Imper.

3 Mosq. 2. ἄς πάλω; paulo post idem προτεινόντος pro προ-
 πίνοντος. Consentit Mosq. 1. supra tamen scripto a manu re-
 centiori πι. Porro Mosq. 2. λαβεῖν pro λαβῆν.

σεις ἐν πράγμασι μεγάλοις, βασιλέως ἐντυγχάνουτος, ἢ δῆμα δυσωπῆντος, εἰ ποτήριον ἀπόσασθαι μὴ δύνασθαι προπίνουτος συνήθες, μηδ' ἀδολέχῃ λαβὴν διαφυγεῖν, ἀλλὰ παρέχεις ἐμπεριπατεῖν Φλυάρῳ σαυτὸν, ἐκ εὐτοῦν εἰπεῖν. Ὁψομαί σε αὖθις, νῦν δ' ἐ χολάζω.

VI. Καὶ μὴν ἐδὲ ἢ πρὸς τὰς ἐπαινεὺς τῆ ἀδυσωπῆτε μελέτη καὶ ἀσκησις ἐν μικροῖς καὶ ἐλαφροῖς ἀχρηστός ἐσιν. οἶον, ἐν συμποσίῳ Φίλε κιθαρῳδὸς ἔδει κανῶς, ἢ πολλῶ κωμῳδὸς ἐωνημένος ἐπιτριβεῖ Μένανδρον, οἱ δὲ πολλοὶ κροτῆσι καὶ θαυμάζουσιν. ἐδὲν, οἶμαι ¹, χαλεπὸν, ἐδὲ δύσκολον ἀκείνῳ σιωπῇ, καὶ μὴ παρὰ τὸ Φαινόμενον ἀνελευθέρως ἐπαινεῖν. ἐὰν γὰρ ἐν ² τέτοις μὴ κρατῆς σαυτῶ, τί ποιήσεις, Φίλε ποίημα Φαῦλου ἀναγινώσκουτος, ἢ λόγον ἐπιδεικνυμένῃ γεγραμμένον ἀβελτέρως καὶ γελοῖως ³; ἐπαινέσεις δηλονότι, καὶ συνεπιδορυβήσεις τοῖς κολακεύεσι. πῶς ἔν ἐν πράγμασιν ἀμαρτάνουτος ἐπιλήψῃ ⁴; πῶς δὲ περὶ ἀρχὴν ἢ γάμον ἢ πολιτεῖαν ἀγνωμονῶντα νεφετήσεις; ἐγὼ μὲν γὰρ ἐδὲ τὸ τῶ Περικλέες ἀποδέχομαι, πρὸς τὸν ἀξιῶντα μαρτυρίαν ψευδῆ μαρτυρῆσαι Φίλον, ἢ προσῆν καὶ ὄρκος, εἰπόντος. Μέχρι τῶ βωμῶ Φίλος εἰμί. λίαν γὰρ ἐγγυὸς ἦλθεν. ὁ δὲ πόρρωθεν ἑαυτὸν ἐτίσας μήτε λέγοντος ἐπαινεῖν παρὰ ⁵ γνώμην, μήτ' ἔδοντος κροτεῖν, μήτε σκώπλοντος ἀφύως ἐπιγελάειν, ἐκ ἐάσει μέχρι τέτε προσελθεῖν, ἐδ' εἰπεῖν πρὸς τὸν ἐν ἐκείνοις ἀδυσώπητον. Ὁμοσον ὑπὲρ ἐμῶ, καὶ τὰ ψευδῆ μαρτύρησον, καὶ ἀπόφηναι ⁶ παρὰ τὸ δίκαιον.

VII.

1 R. mavult ἐδὲν ἐν οἶμαι.

2 Bas. omittit ἐν, & μοχ σαυτῶ.

3 Vulgo interrogandi signum ponitur post γεγραμμένον. Jubeute R. id post γελοῖως collocavi, praeunte Xyl. versione. Idem a W. fuit observatum.

4 Mosq. 2. ἐπιλήψα, omisso ἐν ante πράγμασι.

5 In nota R. ex ind. var. affertur, Bas. habere πρὸς. In meo exemplari perspicue lego παρὰ.

6 Ald. Bas. Mosq. 1. 2. ἀπόφηνε.

VII. Οὕτω δὲ δεῖ καὶ πρὸς τὰς αἰτῦντας ἀργύ-
ριον ἀνταίρειν, προεπιζόμενον ἐν τοῖς μῆτε μεγάλοις,
μῆτε δυσπαραιτήτοις. Ἀρχέλαος μὲν γὰρ, ὁ τῶν Μα-
κεδόνων βασιλεὺς, παρὰ ¹ δεῖπνον αἰτηθεὶς ἔκπομα ²
χρυσῶν ὑπ' ἀνθρώπων μηδὲν ἡγεμένους καλόν, ἢ τὸ λαμ-
βάνειν, ἐκέλευσεν Εὐριπίδην τὸν παῖδα δῶναι, καὶ πρὸς
τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ἀποβλέψας. Σὺ μὲν (εἶπεν) αἰ-
τεῖν ἐπιτήδειος εἶ, καὶ μὴ λαμβάνειν. ἄτος δὲ, λαμ-
βάνειν καὶ μὴ αἰτῶν. ἄριστα τῶν δίδοναι καὶ χαρίζεσθαι
κύριον ποιῶν ³ τὸ κρίνειν, ἀλλὰ μὴ τὸ δυσωπόμενον. ἡμεῖς
δὲ πολλὰν ἀνθρώπων ἐπιεικῆς καὶ οἰκείας καὶ δοσόμενης
περιορῶντες, ἐτέροις αἰτῆσιν ἐνδελεχῶς καὶ ἰταμίως ἐδώ-
καμεν, ἢ δῶναι θελήσαντες, ἀλλ' ἀρνήσασθαι μὴ δυνη-
θέντες. ὡς περ' Ἀντίγονος ὁ γέρον ὑπὸ Βίαντος ⁴ ἐνο-
χληθεὶς πολλὰν. Δότε (εἶπε) Βίαντι τάλαντον, καὶ
ἀνάγκη. καίτοι τῶν βασιλέων μάλιστα ἐμμελής ἦν καὶ
πιθανὸς ἀποτρίβεσθαι τὰ τοιαῦτα. κυνικῶν γὰρ ποτε δραχ-
μὴν αἰτήσαντος αὐτόν. Οὐ βασιλικὸν ⁵ (εἶπε) τὸ δά-
μα. τῶν δὲ ὑποτυχόντας. Δὸς ἔν μοι τάλαντον. ἀπήν-
τησεν. Ἀλλ' ἔ κυνικὸν τὸ λῆμμα. Διογένους μὲν ἔν
τὰς ἀνδριάντας ἦγει περιῶν ἐν Κεραμειῶν, καὶ πρὸς τὰς
Θαυμάζοντας ἔλεγεν ἀποτυγχάνειν μελετᾶν. ἡμῖν δὲ
πρῶτον ἐμμελετητέον ἐστὶ τοῖς Φαύλοις, καὶ γυμνασέου
περὶ τὰ μικρὰ, πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι τοῖς αἰτῆσιν ἢ προσ-
ηκόν-

¹ Turn. Bong. περι.

² Ald. Baf. ἔκπομα. Idem in Mosq. 2. Addit Matth. vehementer variare in hoc vocabulo codd. MSS.

³ Secutus sum W. ita dantem ex C. D. Mosq. 2. Colleg. Nov. Jun. pro vulg. εἰπῶν. Paulo ante Mosq. 2. a voce αἰτεῖν exhibet αἰ, omiffis ἐπιτ. — λαμβάναν.

⁴ Casaubon. ad Diog. Laërt. IV, 48. Βίαντος & Βίαντι legendum monet. Mosq. 1. 2. deinde μάλιστα τῶν βασιλέων.

⁵ Mosq. 2. ἀλλ' ἔ βασ. Deinde idem ex correct. ἀποτυ-
χόντες.

ηρόντως ληψομένοις ¹. ὡς ἂν μείζοσιν ἀποτεύξουσιν ² ἐπικρεῖν ἔχωμεν. ἔδειξ ³ γὰρ (ὡς ὁ Δημοθένης Φησί) εἰς ἃ μὴ δεῖ καταναλώσας τὰ παρόντα, τῶν μὴ παρόντων εὐπορήσει πρὸς ἃ δεῖ. γίνεται δὲ ἡμῖν πολλαπλάσιον τὸ αἰχρὸν, ὅταν ἐλλίπωμεν εἰς τὰ καλὰ, πλεονάσαντες τοῖς περιττοῖς.

VIII. Ἐπεὶ δ' ἔστι χρημάτων μόνον ἢ δυσωπία κακὴ καὶ ἀγνώμων ἐστὶν οἰκονόμος, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰ μείζονα παραιρεῖται ⁴ τὸ συμφέρον τῷ λογισμῷ. καὶ γὰρ ἰατρὸν νοσούντες ἔ παρακαλῶμεν τὸν ἔμπειρον, αἰχρυνόμενοι τὸν συνήθη. καὶ παισὶ διδασκάλας ἀντὶ τῶν χρηστῶν τὰς παρακαλῶντας αἰρέμεθα. καὶ δίκην ἔχοντες πολλακίς ἐκ εἴωμεν εἰπεῖν τὸν ὠφέλιμον καὶ ἀγοραῖον, ἀλλ' οἰκεία τινὸς ἢ ⁵ συγγενῆς οὐκ ἔχοντες, παρεδῶκαμεν ἐμπαυηγυρίσαι. τέλος δὲ πολλὰς ἐστὶν ἰδεῖν καὶ τῶν Φιλοσοφῶν λεγομένων, Ἐπικρείας καὶ Στωϊκῆς ὄντας, ἔχ' ἐλομένους, ἔδδ' κρηναντας, ἀλλὰ προσθεμένους δυσωπῆσιν ⁶ οἰκείοις καὶ Φίλοις. Φέρε δὴ καὶ πρὸς ταῦτα πόρρωθεν ἐν τοῖς ἐπιτυχῆσι καὶ μικροῖς γυμνάζωμεν ἑαυτὰς, ἐπίζοντες μήτε κερεῖ, μήτε γναφεῖ ⁷, κατὰ δυσωπίαν χρῆσθαι, μήτε καταλύειν ἐν Φαύ-

λα

¹ Varie turbant, W. teste, libri scripti. Susp. idem ἔδδ' pro ἔ corrigendo constitutum Iri orationem.

² Mosq. 2. omittit ὡς ἂν μείζ. ἀποτ. Mosq. 1. habet in margine. Docente Matth. ἀποτεύξεις est ejus, cui res minus prospere succedunt, qui non ex animi sententia vivit, qui multis vitae commodis caret. Matth. deinde ex Frst. retinet ἔχωμεν, & adnotat, Mosq. 1. habere ex correctione ἔχωμεν.

³ Male ex Frst. in R. transiit ἔδειξ. Etiam Matth. idem in textu exhibet, sed e Mosq. 1. 2. probat ἔδειξ, quod restitui.

⁴ Dedi sic a var. left. cod. Xyl. cum W. accedentibus D. & Mosq. 2. pro vulg. παραιρεῖται. R. susp. παραιρεῖται τὸ συμφέρον τὸν λογισμὸν, adimit ratiocinio cognitionem utilis.

⁵ Vulgo particula ἢ abest. Eam restituendam censui ex Ald. & Bas. Exhibent eandem Mosq. 1. 2. & R. desideravit.

⁶ Turn. Bong. δυσωπῆντα. Mosq. 2. οἰκείας καὶ φίλους,

⁷ Ald. Bas. Mosq. 2. γραφεῖ. Xyl. vertit pignore,

λω πανδοκείῳ, βελτίονος παρόντος, ὅτι πολλάκις ὁ πανδοκεὺς ἠσπάσατο ἡμῶς· ἀλλ' ἔθες ἕνεκα, καὶ ἢ παρὰ μικρὸν, αἰρεῖσθαι τὸ βέλτιον· ὡσπερ οἱ Πυθαγορικοὶ παρεφύλαττον αἰεὶ μηδέποτε τῷ δεξιῷ μηρῷ τὸν εὐώνυμον ἐπιτιθέμεναι, μηδὲ τὸν ἄρτιον ¹ ἀντὶ τῆ περιττῆ λαβεῖν, τῶν ἄλλων ἐπίσης ἔχόντων. ἔθιστόν δέ, καὶ θυσίαν ποιῶμενον, ἢ γάμον, ἢ τινα ἄλλην τοιαύτην ὑποδοχὴν, μὴ τὸν ἀσπασάμενον καλεῖν, ἢ προσδραμεῖντα ², μᾶλλον, ἢ τὸν εὐνεκὸν καὶ χρητόν. ὁ γὰρ ἔτιως ἔθισθαι καὶ ἀσκήσας ³, δυσάλωτος ἔσαι, μᾶλλον δὲ ὅλως ἀνεπιχειρήτος ἐν τοῖς μείζουσι.

IX. Περὶ μὲν ἔν ἀσκήσεως ἱκανὰ καὶ ταῦτα· τῶν δὲ χρησίμων ἐπιλογισμῶν πρῶτός ἐστιν ὁ διδάσκων καὶ ὑπομιμνήσκων, ὅτι πᾶσι μὲν τοῖς πάθεσιν ἀκολουθεῖ καὶ τοῖς νοσήμασι, καὶ φεύγειν δι' αὐτῶν δοκῶμεν, ἀδοξίαι Φιλοδοξίαι, καὶ λύπαι Φιληδονίαι, καὶ πόνοι μαλακίαι, καὶ Φιλουεικίαι ⁴ ἦται καὶ καταδίαι· τῇ δὲ δυσωπία συμβέβηκεν ἀτεχνῶς Φευγέση καπνὸν ἀδοξίας ⁵, εἰς πῦρ ἐμβάλλειν ἑαυτήν. αἰχυνόμενοι γὰρ ἀντιλέγειν τοῖς ἀγνωμότως δυσωπῆσιν, ὕπερον δυσωπῶνται τὰς ⁶ δικαίως ἐγκαλῶντας· καὶ δεδιότες μέμψιν ἔλαφραν, πολλάκις αἰχύνην ὁμολογημένην ὑπομένουσι. καὶ γὰρ αἰτῆντος ἀργύριον Φίλα, δυσωπηθέντες ἀντειπεῖν, ἐκ ἔχοντες, ἀχημονῶσι μετ' ὀλίγον ἐξελεγχόμενοι· καὶ βοηθήσειν ὁμολογησαντες ἐνίοις, δίκην ἔχουσι, εἶτα τὰς ἐτέρας διατραπέντες, ἀποκρύπτονται καὶ δρακπετεύουσι.

πολ-

¹ Si bene habet τὸν ἄρτιον, subaudiendum, R. monente, ἀριθμῶν. Mavult tamen idem τὸ ἄρτιον, sc. χρῆμα.

² R. mavult ἢ τὸν προσδρ.

³ Subaud. ἑαυτὸν Matth.

⁴ Mosq. 2. Φιλοδοξίας — Φιληδονίας — μαλακίας — Φιλουεικίας.

⁵ i. e. speciem f. Φαινομένην ἀδοξίαν, ἐκ ἔσαν δὲ. Matth.

⁶ Vitiose e Frst. in R. transit τὰς. Restitui τὰς. Idem correxisset se notat Matth. ex Mosq. 1. 2. Bas.

πολλὰς δὲ καὶ περὶ γάμου ἢ (περὶ ¹) θυγατρὸς ἢ ἀδελ-
Φῆς εἰς ὁμολογίαν ἀλυσιτελῆ κατακλείσασκε δυσωπία,
ψευδεσθαι πάλιν ἀναγκάζει μετατιθεμένως.

X. Ὁ μὲν γὰρ εἰπὼν, ὅτι πάντες οἱ τὴν Ἀσίαν
κατοικῶντες ἐνὶ δελεύσει ἀνθρώπων διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
μίαν εἶπειν τὴν Οὐ συλλαβὴν, ἕκ ἐσπύδασεν, ἄλλ.
ἔσκαψε· τοῖς δὲ δυσωπεμένοις, κἂν μηδὲν εἴπωσιν,
ἔξεσιν ὄφρῦν ἐπάρασι μόνον, ἢ κάτω κύψασι, πολλὰς
ἀβελήτας καὶ ἀτόπας ὑπαργίας διαφεύγειν. τὴν γὰρ
σιωπὴν ὁ μὲν Εὐριπίδης Φησὶ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισιν εἶ-
ναι· κινδυνεύομεν δὲ μᾶλλον αὐτῆς δεῖσθαι πρὸς τὰς ἀ-
γνώμονας· ἐπεὶ τὰς χαρίεντας ἐστὶ καὶ παρηγορησαι· καὶ
πρόχειρά γε δεῖ καὶ συχνὰ τῶν ἐπιφανῶν καὶ ἀγαθῶν
ἀνδρῶν ἔχειν ἀποφθέγματα, καὶ μνημονεύειν πρὸς τὰς
δυσωπῆντας· οἷον τὸ Φωκίῶνος πρὸς Ἀντιπατρον· Οὐ
δύνασαι μοι καὶ Φίλω χρῆσθαι καὶ νόλασι. καὶ πρὸς
τὰς Ἀθηναίους, ἐπιδῆναι κελεύοντας αὐτὸν ἐν ἑορτῇ, καὶ
κροτῆντας· Αἰχύνομαι (εἶπεν) ὑμῖν μὲν ἐπιδίδες, τέ-
τω δὲ μὴ ἀποδίδες· Καλλιλέα δειξας τὸν δανειστὴν αὐ-
τῷ. πένταν γὰρ ἐχ ὁμολογεῖν αἰχρὸν, (ὡς ὁ Θεμιστίδης
Φησὶν ²) ἄλλ.
ἔργω μὴ διαφεύγειν αἰχρὸν. ὁ δ' ἀβελ-
τηρία καὶ μαλακία πρὸς τὸν αἰτῆντα δυσωπέμενος εἶ-
πεῖν·

Οὐκ ἔς' ἐν ἀντροῖς λευκός, ὦ ξένε, ἄργυρος·
εἶτα, ὡσπερ ἐνέχυρον, προέμενος τὴν ἐπαγγελίαν,
Αἰδῶς ἀχαλκυτόισιν ἔξευηται πέδασι.

ὁ δὲ Περσαῖος ³ ἀργύριον τινὶ τῶν γνωρίμων δαιεῖζαν,
δι'

¹ Quod unciis inclusi, R. delendum censuit — *super nuptiis
aut filiae aut sororis.*

² L. II. c. 40. Articulum ὁ omittunt Mosq. 1. 2. Paulo
ante Mosq. 2. ἑορτῇ absque ἐν; nec non omittit μὲν post ὑμῖν;
pro τέτω δὲ habet τῆτο δὲ, & omittit αὐτῷ post δανειστὴν, quod
insertum habet Mosq. 1. Deinde Mosq. 2. κα ἔσας ἐν pro κα
ἔς' ἐν.

³ De Persaeo, Zenonis discipulo, v. Fabric. B. Gr. T. II.
P. 407. R.

δι' ἀγορᾶς καὶ τραπέζης ἐποιεῖτο τὸ ¹ συμβόλαιον· μεμνημένος δηλονότι τῆ Ἡσιόδε λέγοντος·

Καί τε κασιγνήτῳ γελᾶσας ἐπὶ μάρτυρα θεῖται ².
 Θαυμάσαντος δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος· Οὕτως, ὦ Περσαῖε, νομικῶς; Ναί· (εἶπεν) ἵνα Φιλιυῶς ἀπολάβω, καὶ μὴ νομικῶς ἀπαιτήσω. πολλοὶ γὰρ ἐν ἀρχῇ διὰ δυσωπίαν ³ προέμειο τὸ πισὸν, ὑπερον ἐχρήσαντο τοῖς νομίμοις μετ' ἔχθρας.

XI. Πάλιν ὁ Πλάτων Ἐλλίκωνι τῷ Κυζικηνῶ διδὸς πρὸς Διονύσιον ἐπισολήν, ἐπήνεσεν αὐτὸν, ὡς ἐπιεικῆ καὶ μέτριον· εἶτα προσέγραψε τῇ ἐπισολῇ τελευτώσῃ ⁴. Γράφω δέ σοι ταῦτα περὶ ἀνθρώπου, ζῶα φύσει εὐμεταβόλου. Ξενοκράτης δὲ, καίπερ αὐστηρὸς ὢν τὸν τρόπον, ὅμως ὑπὸ δυσωπίας ἐκάμφθη, καὶ συνέστησε Πολυσπέρχοντι δι' ἐπισολῆς ἀνθρώπου ἔχρησόν, ὡς τὸ ἔργον ἐδειξε· δεξιωσαμένε δ' αὐτὸν τῷ Μακεδόνοσ, καὶ πυθομένε, μὴ τινοσ ἔχοι ⁵ χρεῖαν, ἤτησε τάλαντον· ὁ δ' ἐκείνῳ μὲν ἔδωκε, Ξενοκράτει δ' ἔγραψε, παραινῶν ἐπιμελέσερον τὸ λοιπὸν ἐξετάζειν, ἕσ συνίστησιν. ὁ μὲν ἔν Ξενοκράτης ἠγνόησεν· ἡμεῖσ δὲ καὶ πάνυ πολλὰισ ἐπισιχόμενοι τῆσ πονηρῆσ, καὶ γράμματα προῖόμεθα καὶ χρήματα, βλάπτοντεσ ἑαυτεσ, ἔ μεθ' ἡδονῆσ, ὡσπερ οἱ ταῖσ ἐταίραισ χαριζόμενοι καὶ τοῖσ κόλαξισ, ἀλλὰ δυσχεραίνοντεσ καὶ βαρυνόμενοι τὴν ἀναίδειαν ἀνατρέπεσαν ἡμῶν καὶ καταβιαζομένην τὸν λογισμόν. εἰ γὰρ
 πρὸς

¹ abest τὸ α Μοσq. 2.

² Op. & d. 369.

³ Μοσq. 1. διὰ δυσωπίαν ἐν ἀρχῇ. Paulo post idem γράψω δέ.

⁴ Locus Platonis extat in Epist. XIII. Matth. monet, τελευτώσῃ huic loco vix convenire, si ea epistola, ut olim a Platone scripta fuit, ad nos pervenerit: locum enim hunc non in fine epistolae, sed in ejus initio legi.

⁵ Μοσq. 2. ἔχῃ.

πρὸς ἄλλο τι, καὶ πρὸς τὰς δυσωπεύοντας ἕξειςιν εἰπεῖν τό·

— Μανθάνω μὲν ¹, οἷα δρᾶν μέλλω κακὰ, τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν, ἢ τὰ μὴ δίκαια κρίνων, ἢ τὰ μὴ συμφέροντα χειροτονῶν, ἢ θανειζόμενος ὑπὲρ τῆ μη ἀποδώσοντας.

XII. Διὸ τῶν παθῶν ² μάλιτα τῷ δυσωπεῖσθαι τὸ μετανοεῖν ἔχ ὕπερον, ἀλλ' εὐθύς ἐν οἷς πράττει, πάρ-
εσι. καὶ γὰρ διδόντες ἀχθόμεθα, καὶ μαρτυρῶντες αἰ-
χυνόμεθα, καὶ συνεργῶντες ³ ἀδοξῶμεν, καὶ μὴ παρ-
έχοντες ἐλεγχόμεθα. πολλὰ γὰρ, ὑπ' ἀδυναμίας τῆ ἀν-
τιλέγειν, καὶ τῶν ἀδυνάτων ἡμῖν ὑπικυνέμεθα τοῖς αἰεί
παρῆσιν ⁴. ὡς συσάσεις ἐν αὐλαῖς, καὶ πρὸς ἡγεμόνας
ἐντεύξεις, μὴ βελόμενοι, μὴδ' εὐτονῶντες εἰπεῖν. Οὐκ
οἶδεν ⁵ ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' ἐτέρας ὄρα μᾶλλον. ὡς
Λύσανδρος Ἀγησιλάῳ προσκευρακῶς, ἀξιόμενος δὲ μέ-
γιστον δύνασθαι παρ' αὐτῷ διὰ τὴν δόξαν, ἐκ ἡχύνετο
παραιτεῖσθαι τὰς ἐντυγχάνοντας, ἀπιέναι πρὸς ἐτέρας
κελεύων, καὶ πειρᾶσθαι τῶν μᾶλλον αὐτῆ παρὰ τῷ βα-
σιλεῖ δυναμένων. ἔ γὰρ αἰχρὸν τὸ μὴ πάντα δύνασθαι·
τὸ δὲ, μὴ δυναμένους, ἢ μὴ πεφυκότας, ἀναδέχεσθαι
τὰ τοιαῦτα καὶ παραβιάζεσθαι, πρὸς τῷ αἰχρῷ καὶ ⁶λυ-
πηρότατόν ἐστιν.

XIII.

¹ Alluditur ad Euripideae Medaeae verba v. 1078. R. ab-
esse mavult μὲν, ut hic loci inutile. Mosq. 2. addit ἔν ad
μὲν.

² Frst. διὸ μὲν παθῶν, quod Matth. in textu refert, pro-
bans tamen διὸ τῶν παθῶν e Bas. Mosq. 1. 2. Ex ejusdem
mente, a W. probata, non dubitavi dare τῷ δυσ. pro vulg.
τῆ δυσ.

³ W. susp. συνηγορῶντες.

⁴ Mez. corrigit λιπαρῆσιν pro αἰεί παρῆσιν.

⁵ Revocavi οἶδεν, quod R. maluit, ex Ald. Bas. cum W.
Accedunt Xyl. A. Mosq. 1. 2.

⁶ Mosq. 2. τὸ αἰχρῶν. Mosq. 1. 2. omittunt καὶ cum Ald.
& Bas.

XIII. Ἀπ' ἄλλης δ' ¹ ἀρχῆς τὰ μὲν μέτρια καὶ πρέποντα δεῖ προθύμως ὑπεργεῖν τοῖς ἀξιῶσι, μὴ δυσωπαμένως, ἀλλ' εἰκονίας ². ἐν δὲ τοῖς βλαβεροῖς καὶ ἀτόποις τὸ τῷ Ζήνωνος ἀεὶ πρόχειρον ἔχειν, ὡς ἀπαντήσας τινὶ νεανίσκῳ τῶν συνήθων παρὰ τὸ τεῖχος ἡσυχῇ βαδίζοντι, καὶ πυθόμενος, ὅτι Φεύγει Φίλον ἀξιῶντα μαρτυρεῖν αὐτῷ τὰ ψευδῆ. Τί λέγεις, (Φησὶν) ἀβέλτερε; σὲ μὲν ἐκεῖνος ἀγνωμονῶν καὶ ἀδικῶν ἐδέδιεν, ἐδ' αἰχύνεται· σὺ δ' ἐκεῖνον ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐθάρρεις ὑποσημαί ³; ὁ μὲν γὰρ εἰπών. Ποτὶ τὸν ⁴ πονηρὸν ἐκ ἄχρησον ὄπλον ⁵ ἀπονηρία· κακῶς ἐτίζει μιμήμενον κρύνεσθαι τὴν κακίαν· τὸ δὲ τῶν ἀναιδῶς καὶ ἀδυσωπήτως ἐνοχλεῦντας ἀποτριβεσθαι τῷ ἀδυσωπήτῳ, καὶ μὴ χαρίζεσθαι τὰ αἰχρὰ τοῖς ἀναιχύντοις αἰχρυνόμενον, ὀρθῶς καὶ δικαίως γινόμενόν ἐστιν ὑπὸ τῶν νῦν ἐχόντων.

XIV. Ἐτι τοίνυν τῶν δυσωπάντων τοῖς μὲν ἀδόξοις καὶ ταπεινοῖς καὶ μηδενὸς ἀξίοις ἐ μέγα ἔργον ἀντιχεῖν· ἀλλὰ καὶ μετὰ ⁶ γέλωτος ἐνιοὶ καὶ μετὰ σκωμματος ἐκυλίνεσι τὰς τοιάτας· ὡς Θεόκριτος, δευεῖν παρ' αὐτῆ ⁷ ἐν βυλανεῖῳ σλεγγίδα κηχαμέναν, τῷ μὲν ξέπῃ, τῷ δὲ γνωρίμῃ κλέπῃ, μετὰ παιδιᾶς ἀμφοτέρως διεκρέσατο, εἰπών. Σὲ μὲν ἐκ οἶδα, σὲ δὲ οἶδα. Λυσιμάχη ⁸ δὲ Ἀθήνησιν, ἣ τῆς Πολιάδος ἰέρεια, τῶν τὰ
ιέρᾳ

¹ Mosq. 2. δὴ pro δι.

² Mez. corrigit ἔκοντας, quod W. probat.

³ Mosq. 2. omittit ἐδὲ αἰχρ. — δικαίων.

⁴ abest τὸν ab Ald. Bas Mosq. 1. 2.

⁵ Vulgo secundum Steph. ὄπλων. R. cum Salmaf. voluit ὄπλον. Id restitui ex Ald. Bas. consentientibus Mosq. 1. 2. Receipt idem W.

⁶ Prius μετὰ omittit Mosq. 2. posterius Mosq. 1. 2.

⁷ Pro παρ' αὐτῆ Ald. & Bas. αὐτῷ. Idem habet Mosq. 1.; αὐτὸν autem Mosq. 2.; nec non deinde κηχαμέναν.

⁸ R. suspicatur, illam esse Lysimacham, quam nominat Pausanias pag. 65. 2.

ἰερὰ προσαγαγόντων ὀρεωκόμων ἐγχείαι ¹ κελευόντων· Ἄλλ' ὀκνῶ, (εἶπε) μὴ καὶ τῷτο πάτριον ² γένηται· καὶ Ἀντίγονος ³ πρὸς τινα νεανίσκον, γεγονότα μὲν ἐκ λοχαγῆ χαρίεντος, αὐτὸν δ' ἄτολμον ὄντα καὶ μαλακὸν, ἀξιῶντα δὲ προαχθῆναι· Παρ' ἐμοί, (Φησὶν) ὦ μειράκιον, ἀνδραγαθίας εἰσὶν, ἔ πατραγαθίας, τιμαί.

XV. Καὶ μὴν ἐάν περ ὁ δυσωπῶν ἐνδοξος ἦ καὶ ⁴ δυνατὸς, (οἱ δὲ μάλις καὶ δυσπαραίτητοι καὶ δυσπάρτριπλοι ⁵ περὶ τὰς κρίσεις καὶ τὰς χειροτονίας ἐντυγχάνοντες εἰσὶν) ὁ ⁶ μὲν ἐπραξεν ὁ Κάτων, νέος ἔτι ὢν, πρὸς Κάτλον, ἐκ ἂν τινι Φανείῃ ῥάδιον ἴσως, ἔδ' ἀναγκασίον. ὁ γὰρ Κάτλος ἦν μὲν ἐν ἀξιώματι τῶν Ῥωμαίων μεγίστῳ, καὶ τότε τὴν τιμητικὴν ἀρχὴν εἶχεν· ἀνέβη δὲ πρὸς τὸν Κάτωνα τεταγμένον ἐπὶ τῷ δημοσίᾳ ταμιεῖα, παραιτησόμενός τινα τῶν ἐζημιωμένων ὑπ' αὐτῶ, καὶ λιπαρῆς ἐγένετο ⁷ ταῖς δεήσεσι προσβιαζόμενος· ἄχρις ἔδυσαναχετήσας ἐκεῖνος· Αἰχρόν ἐσιν, (ἔφη) Κάτλε, σέ, τὸν τιμητὴν, ἀπαλλαγήναι μὴ βεβλόμενον ἐνγεῦθεν ὑπὸ τῶν ἐμῶν ⁸ ὑπηρετῶν ἔλκεσθαι· καὶ ὁ Κάτλος αἰ-
χυν-
3

¹ R. subaudiendum monet τῶ οἴνα, sibi vinum praeberi flagitantibus. Matth. pro hac voce suspicatur εὐχεσθαι. Etiam Jun. notavit εὐχεσθαι.

² Fuit hoc sacerdotium, ut alia multa, cuidam familiae adstrictum. Matth. Ad τῷτο subintellige, eodem monente, τὸ ὀρεωκόμων κελευόντων εὐχεσθαι τῇ θεῷ. Vid. not. praeced. Mosq. 2. περιὼν pro πάτριον.

³ Gonnatas puta. R. Cf. Vol. VIII. p. 109. Vocem χαρίας, quod Matth. monet, accepit Plat. h. l. pro strenuo & impigro milite.

⁴ Mosq. 1. καὶ insertum habet. Pro seq. οἱ δὲ Mosq. 2. ἤδη. Idem porro δυσπαραίτητος & δυσπάρτριπλος.

⁵ R. susp. δυσπάρτριπλοι. Haec conjectura, Matth. iudice, adjuvatur vocabulo ἀποτρίβεισθαι, quod paulo ante adfuit.

⁶ Mosq. 2. omittit ὁ. Mox idem ordine inverso ὢν ἔτι.

⁷ Mosq. 1. 2. ἐγένετο.

⁸ Bas. omittit ἐμῶν.

αυνησεις, προς οργην απηλθε. σιόπει δε μη τὸ 1 τῷ Ἀγησιλάῳ, καὶ τὸ τῷ Θεμισοκλέῳ ἐπιεικέστερόν ἐστι καὶ μετριώτερον. ὁ μὲν γὰρ Ἀγησίλαος ὑπὸ τῷ πατρὸς κελευόμενος κρῖναι τινα δίκην παρὰ τὸν νόμον. Ἀλλ' ὑπὸ σῷ, (ἔφη) πάτερ, πείθεσθαι τοῖς νόμοις ἐδιδασκόμεν ἂπ' ἀρχῆς. διὸ καὶ νῦν σοι πείθεσθαι μηδὲν ποιεῖν 2 παράνομον. ὁ δὲ Θεμισοκλῆς πρὸς τὸν Σιμωνίδην, ἀξιῶντά τι τῶν μὴ δίκαιων. Οὐτ' ἂν σὺ ποιητῆς ἀγαθὸς εἴης, (ἔφη) παρὰ μέλος ἄδων, ἔτ' ἂν ἐγὼ χρηστὸς ἄρχων, παρὰ νόμον κρῖνων.

XVI. Καίτοι ἔτι διὰ τὴν τῷ ποδὸς 3 πρὸς τὴν λύραν ἀμετρίαν, ὡς Πλάτων ἔλεγε, καὶ πόλεις πόλεσι καὶ Φίλοι Φίλοις διαφερόμενοι τὰ κάκιστα 4 δρῶσί τε καὶ πάσχουσιν, ἀλλὰ διὰ 5 τὴν περὶ τὰ νόμιμα καὶ δίκαια πλημμέλειαν. ἀλλ' ὅμως ἔνιοι τὴν ἐν μέλεσι καὶ γράμμασι καὶ μέτροις ἀκρίβειαν αὐτοὶ φυλάττοντες, ἑτέρας ἐν ἀρχαῖς καὶ κρίσεσι καὶ πράξεσι ἀξιῶσιν ὀλιγωρεῖν τῷ καλῶς ἔχοντος. διὸ καὶ τέττω 6 μάλις χρηστὸν πρὸς αὐτὸς. ἐντυγχάνει σοι δικάζοντι ῥήτωρ, ἢ βελεύοντι δημαγωγός. ὁμολόγησον, ἐὰν ἐνεῖνος σολομίσῃ προοιμια-

M 2

ζόμε-

1 Vulgo δὲ καὶ τὸ, & paulo post ἔτι. Utrumque Xyl. corrigendum monuit e MS. & correxi, dando μὴ pro καὶ, & ἔτι pro ἔτι. W. idem recepit, secutus Xyl. & Colleg. Nov. addens tamen „*nisi quod καὶ τεινεντι*“ quod certe ex parte Xyl. falsum est. V. σκόπεα δὲ μὴ καὶ τὸ. Mosq. 1. 2. σκόπεα δὲ μὴ καὶ τὸ. Uterque Mosq. ἔτι pro ἔτι. W. notante, assentiuntur C. D. Schott. Anon. Pro Θεμισοκλέῳ Mosq. 1, antea habuerat Περικλέῳ, quod adhuc habet Mosq. 2.

2 Matth. mavult ποιῶν.

3 profodiaci puta. R.

4 Sic e Bas. restitui pro vulg. τὰ λάχιστα cum W. accedentibus Xyl. D. item A. pro var. leſt. — R. susp. τὰ κάκιστα aut τὰ αἰσχιστα; Matth. τὰ ἑχάτα, quod extat in Platon. loco Clitoph. Cf. Plut. Vol. IX. p. 387. ubi junguntur ἑχάτα κακά.

5 Mosq. 2. καὶ pro διὰ. Idem mox τῶν pro τὴν post ἔνιοι.

6 Mosq. 2, τέττω. Idem mox βαμβαρίσα.

ζόμενος, ἢ βαρβαρίσῃ διηγόμενος· εἰ γὰρ ἐθέλῃσει διὰ τὸ Φαινόμενον αἰχρόν· ἐνίκε γὰρ ὀρῶμεν ἐδὲ συγκραῖσαι Φωνήεντι Φωνῆεν ¹ ἐν τῷ λέγειν ὑπομένοντα. ἕτερον πάλιν δυσωπῶντα τῶν ἐπιΦανῶν καὶ ἐνδόξων, κέλευσον ὀρχόμενον δι' ἀγορᾶς ἐξελεῖσθαι, ἢ διασρέψαντα τὸ προσωπον· ἐὰν δ' ἀρνηῖται, σὸς ἐσιν ὁ καιρὸς εἰπεῖν, καὶ πυθέσθαι, τί αἰχρίον ² ἐστὶ, τὸ σολοικίσαι καὶ διασρέψαι τὸ πρόσωπον, ἢ τὸ λῦσαι τὸν νόμον, καὶ παραβῆναι τὸν ὄρμον, καὶ πλέον νεῖμαι τῷ πονηρῷ τῆ ἀγαθῆ παρὰ τὸ δίκαιον. ἔτι τοίνυν, ὡσπερ Νικίστρατος ³ ὁ Ἀργεῖος, Ἀρχιδάμου παρακαλῶντος αὐτὸν ἐπὶ χρήμασι πολλοῖς καὶ γάμῳ γυναικὸς, ἧς ⁴ βέλεται, Λακκαίνης παραδῆναι ⁵ Κρῶννον, ἐκ ἔφη γεγυῖναι τὸν Ἀρχίδαμον ἀφ' Ἡρακλέους· ἐκείνους μὲν γὰρ ἀποκρίνυνται περιῶντα τὰς πονηρὰς, τῆτον δὲ ⁶, τὰς χρηστὰς ποιεῖν πονηρὰς· ἔτω καὶ ἡμῖν πρὸς ἄνθρωπον ἀξιῶντα καλὸν καὶ ἀγαθὸν λέγεσθαι, ῥητέον, ἂν βιάζῃται καὶ δυσωπῇ, μὴ πρέποντα ποιεῖν μηδ' ἄξια τῆς περὶ ⁷ αὐτὸν εὐγενείας τε καὶ ἀρετῆς.

XVII.

1 Mosq. 1. 2. Φωνήεντι συγκραῖσαι Φωνῆεν.

2 Ald. Bas. αἰχρόν ἐστὶ. Paulo ante Mosq. 2. ἐκέλευσον pro κέλευσον. Cf. ad l. h. Cic. de Offic. III, 19. 24. Matth. pro σολοικίσαι, quod ei ex superioribus repetitum videtur, mavult ὀρχεῖσθαι. Mosq. 2. ἢ τῷ λῦσαι.

3 Hoc de Nicostrato vid. Wesseling. ad Diod. Sic. II. p. 115. 94. R.

4 Secutus sum W. dantem ἧς ex D. pro vulg. ῥ.

5 Turn. V. Bong. nec non Collat. Muret. Schott. Jannot. Anon. & ipse Plut. Apophth. Vol. VIII. p. 130. προσδῆναι.

6 Mosq. 2. omittit δὲ. Idem paulo ante περιῶντα, & mox πονηρὰ.

7 Sic e MS. legit Xyl. dedique, R. probante, pro vulg. πρὸς, cum W. accedentibus A. C. D. Mosq. 1. 2. E Mosq. 2. enotatur καὶ δυσωπῆτε & ποιῆ pro καὶ δυσωπῇ & ποιῆν.

XVII. Ἐπὶ δὲ τῶν Φαύλων ὄρξην δεῖ¹ καὶ δια-
 νοεῖσθαι, τὸν Φιλάργυρον εἰ δυσωπήσεις ἄνευ συμβολαῖς
 δανεῖσθαι σοὶ² τάλαντον, ἢ τὸν Φιλότιμον πείσεις ἐκ-
 σῆναι τῆς προεδρίας, ἢ τὸν Φίλαρχον τῆς παραγγελίας,
 ἐπίδοξον ὄντα κρατήσῃν. δεινὸν γὰρ ἂν ἀληθῶς Φανεῖη,
 τέτρε μὲν ἐν νοσήμασι καὶ παθήμασι ἀκάμπτεσ διαμέ-
 νειν καὶ ἐχυρὰς καὶ δυσμετατέτεσ, ἡμᾶσ δὲ, βελομέ-
 νασ καὶ Φάσκοντασ εἶναι Φιλοκάλεσ καὶ Φιλοδικαῖασ, μὴ
 κρατεῖν ἑαυτῶν, ἀλλ' ἀνατρέπεσθαι³ καὶ προτεδαι τὴν
 ἀρετὴν. καὶ γὰρ, εἰ μὲν οἱ δυσωπῆντεσ ἐπὶ δόξῃ καὶ
 δυνάμει τέτο ποιῶσιν, ἀτοπὸν ἐσσι, κοσμεύντασ ἐτέρεσ καὶ
 αὔξοντασ, ἀχρημονεῖν αὐτέσ⁴ καὶ κακῶσ ἀκείνῃ. ὡσ-
 περ οἱ παραβραβεύοντεσ ἐν τοῖσ ἀγῶσι, καὶ χαριζόμενοι
 περὶ τὰσ χειροτονίασ, ἐξ ἑ προσηκόντων ἀρχεῖα καὶ σε-
 Φάνεσ ἄλλοισ⁵ καὶ δόξαν, ἀφαιρεῦνται τὸ ἐνδοξον αὐ-
 τῶν καὶ τὸ καλόν. εἰ δὲ χρημάτων ἕνεκα προσκειμέ-
 νον ὀρῶμεν τὸν δυσωπῆντα, πῶσ ἑ παρίσεται, δεινὸν εἶ-
 ναι τὸ τῆσ ἰδίασ δόξησ καὶ ἀρετῆσ ἀφειδεῖν, ἵνα τὸ τῆ
 δεῖνοσ βαλάντιον βαρύτερον γένηται; καίτοι παρίσεται
 γε τοῖσ πολλοῖσ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἑ λανθάνουσιν ἑαυτέσ

M 3

ἐξ-

1 Mosq. 1. 2. χρῆ pro δεῖ. Mox pro εἰ δυσωπ. Mosq. 2. ἢ
 δυσωπήσεις.

2 Ald. Bas. Mosq. 1. 2. omittunt σοι. Mox Mosq. 2. omittit
 πείσεις, quod insertum habet Mosq. 1. nec non ἐπαγγελίας a
 prima manu, supra notato παραγγελίας a manu recentiori.
 Mosq. 2. ἐχυρὰσ pro ἐχυρὰσ.

3 Sic revocavi cum W. ex Ald. & Bas. accedentibus Xyl. C.
 D. Mosq. 1. 2. Colleg. Nov. pro vulg. ἀνατρέπαν.

4 Secutus sum W. ita ex Colleg. Nov. dantem pro vulg. ἑαυ-
 τὰσ. Matth. coniecerat aut ἀχρημονεῖν αὐτέσ, aut ἀσχύονεν ἑαυ-
 τὰσ.

5 R. post ἄλλοισ deesse monet δίδόντεσ, vel νέμοντεσ vel πα-
 ριποιῶντεσ, vel simile quid. Matth. locum corruptiorem habens,
 hanc proponit correctionem χειροτονίασ, οἷσ ἑ (aut etiam ἐξ ὧν
 ἑ) προσηκόντωσ ἀρχεῖα καὶ σεΦάνεσ ἄλλοισ περιποιῆσαι ἔδοξαν,
 ἀφ. ut sit οἷσ ἔδοξαν pro τῷ δοκεῖν. W. sanum censet ἐξ ἑ προσ-
 ηκόντων, & probat R. conjecturam. Mox Mosq. 2. εἰ δὲ τὸ χρ.

ἐξαμαρτάνοντες· ὥσπερ ¹ οἱ τὰς μεγάλας κύλικας ἐκπί-
νειν ἀναγκάζόμενοι, μόλις, καὶ σένοντες, καὶ τὰ πρόσω-
πα διασρέφοντες, ἐπέλεῃσι τὸ προσταττόμενον.

XVIII. Ἄλλ' εἰοικειν ἢ τῆς ² ψυχῆς ἀτομία σώ-
ματος κρᾶσι καὶ πρὸς ἀλέαν κακῶς πεφυκυῖα καὶ πρὸς
κρύος· ἐπαινέμενοί τε γὰρ ὑπὸ τῶν δυσωπέντων, παν-
τάπασι θρύπτονται καὶ χαλῶνται, πρὸς τε τὰς μέμψεις
καὶ ὑφοράσεις τῶν ἀποτυγχανόντων ψοφθεῶς καὶ δει-
λῶς ἔχουσι. δεῖ δ' ἀντιχυρίζεσθαι πρὸς ³ ἀμφότερα,
μῆτε τοῖς δεδιτομένοις, μῆτε τοῖς κολακεύουσιν ἐνδιδόν-
τας. ὁ μὲν ἐν Θεκυδίδῃς ⁴, ὡς ἀναγκαιῶς ἐπομένε τῶ
δύνασαι τῶ φθονεῖσθαι, καλῶς φησὶ βεβλεύεσθαι τὸν ἐπὶ
μεγίστοις λαμβάνοντα τὸ ἐπίφθονον· ἡμεῖς δὲ τὸν μὲν
φθόνον διαφεύγειν εἰς ⁵ χαλεπὸν ἠγόμενοι, τὸ δὲ μέμ-
ψει μὴ περιπεσεῖν, μηδὲ λυπηρόν τι ⁶ γενέσθαι τῶν
χρωμένων, ἀδύνατον παντάπασι ὀρῶντες, ὀρθῶς βε-
λευσόμεσθε, τὰς τῶν ἐγνωμόνων ἀπεχθείας ἐνδεχόμε-
νοι μᾶλλον, ἢ τὰς τῶν δικαίως ἐγκαλέντων, εἰς ἐκεί-
νοις μὴ δικαίως ὑπεργῶμεν. καὶ μὴν ἐπαινόν γε τὸν
παρὰ τῶν δυσωπέντων, κίβδηλον ὄντα παντάπασι, δεῖ
Φυλάτ-

¹ Matth. mavult ἄλλ' ὥσπερ οἱ. Pro διασρέφοντες Mosq. 2.
διασρέφοντες.

² Matth. mavult ἢ τοιαύτη τ. ψ. ἀ. Mox Mosq. 2. πεφυ-
κυῖαν; Ald. Bas. πεφυκυῖα. Deinde Ald. θρύπτονται.

³ Vulgo καὶ πρὸς ἀ. Delevi καὶ cum W. auctoritate Ald.
Bas. Xyl. Colleg. Nov. Mosq. 1. 2. Addidit Steph. καὶ ex
Pol. & Jannot. Monet R. saepe καὶ ante numeros, quo etiam
ἀμφότεροι pertineat, abundare; videri tamen hic loci post καὶ
Infinitivum desiderari, e. c. ἀντιβαλῆσαν, vel similem.

⁴ Locus Thucydidae est L. II, 54. p. 138. 53. R. Pro
τῶ δύν. Mosq. 2. τὸ δύν. Pro ἐπὶ μεγ. R. mavult ἐπὶ τοῖς
μεγ. Cf. Plut. Vol. VII. p. 234.

⁵ Delendum censet ἢ R. Idem omisit Erasm. vertens: nos
vero existimantes perdifficile esse invidiam effugere. Mosq. 2.
omittit ἡμεῖς — φθόνον.

⁶ Sic pro vulg. τ. legi voluit R. dedique cum W, adsentien-
tibus D. item A. pro var. lect. & Mez.

Φυλάτ[εσθαι], καὶ μὴ πάθος πάχειν ὑᾶδες, ὑπὸ κνησμῶ
καὶ γαργαλισμῶ παρέχοντα χρῆσθαι ῥῆτα τῷ δεομένῳ,
καὶ καταβάλλειν ἑαυτὸν ὑποκατακλινόμενον ¹. ἔδεν
γὰρ διαφέρεισι τῶν τὰ σιέλη τοῖς ὑποσπῶσι παρεχόν-
των, οἱ τὰ ² ὦτα τοῖς κολακεύσει παραδιδόντες· ἀλλ'
αἰχίον ἀνατρέπονται καὶ πίπτουσιν· οἱ μὲν, ἔχθρας καὶ
κολάσεις ἀνιέντες ἀνθρώποις πονηροῖς, ἴν' ἐλεήμονες καὶ
Φιλάνθρωποι καὶ συμπαθεῖς κληθῶσιν· οἱ δὲ τῆναντίον,
ἀπεχθείας καὶ κατηγορίας ἐν ἀναγκαίᾳ ἐδ' ἀκινδύνως ³
ἀναδέξασθαι πειθέντες, ὑπὸ τῶν ἐπαινύτων ὡς μόνως
ἄνδρας καὶ μόνως ἀκολακεύτες, καὶ νῆ Δία σόματα καὶ
Φωνᾶς προσαγορευόντων. διὸ καὶ Βίαν ⁴ ἀπεινάζε τὸς
τοιύτους ἀμΦερεῦσιν, ἀπὸ ⁵ τῶν ὠγων ῥαδίως μεταφε-
ρομένοις ⁶. ὥσπερ Ἀλεξῖνον ⁷ ἰσορῆσι τὸν σοφιστὴν πολ-
λὰ Φαῦλα ⁸ λέγειν ἐν τῷ περιπάτῳ περὶ Στρίλωνος τῆ
Μεγαρέως· εἰπόντος δὲ τινος τῶν παρόντων· Ἀλλὰ
μὴν ἐκεῖνός σε πρόημι ἐπήνει· Νῆ Δία, Φάναι· βέλ-
τιστος γὰρ ἀνδρῶν ἐσι καὶ γενναϊότατος· ἀλλὰ Μενέδη-
μος τῆναντίον, ἀκέσας, ὡς Ἀλεξῖνος αὐτὸν ἐπαινεῖ
πολλάνις· Ἐγὼ δὲ (εἶπεν) αἰεὶ ψέγω Ἀλεξῖνον· ὥσε
κακός ἐστιν ἀνθρωπος, ἢ κακὸν ἐπαινᾶν, ἢ ὑπὸ ⁹ χρη-
στῆ ψεγόμενος· ἔτως ἄτρεπλος ἦν καὶ ἀνάλωτος ὑπὸ
τῶν τοιούτων, καὶ κρατῶν ἐκείνης τῆς παραινέσεως, ἦν

M 4

ὁ

¹ Metaphora ducta ab iis, qui in palaestra pugnant. Matth.

² Mosq. 2. ἢ τὰ ὦ. Mox idem ἀνατρέπονται.

³ Mosq. 2. ἀκινδύνως. Voces καὶ κατηγ. — ἀκινδ. in mar-
gine habet Mosq. 1.

⁴ Est Bio Borysthenita, de quo praeter Diog. Laërt. vid. Fabric. B. Gr. T. II. p. 54. R.

⁵ Dedi ἀπὸ e R. mente, a W. probata, pro vulg. ὑπὸ.

⁶ Mosq. 1. ex correct. μεταφερομένοις; ita quoque Ald, Bas.

⁷ De Alexino Eleo, quem rixandi studium ita nobilitavit, ut Elexinus appellaretur, vid. Diog. Laërt. II, 109. Fabric. B. Gr. T. II. p. 104.

⁸ R. mavult πολλά καὶ Φαῦλα e more Graecorum.

⁹ Mosq. 2. ἀπὸ χρ.

ὁ Ἀντιθένης Ἡρακλῆς ¹ παρήγει, τοῖς παισὶ διακελευόμενος μηδενὶ χάριν ἔχειν ἐπαινῶντι αὐτός· τῆτο δ' ἦν ἕδεν ἄλλο, ἢ μὴ δυσωπεῖσθαι, μηδ' ἀντικολληθεύειν τὸς ἐπαινῶντας. ἀρκεῖ γὰρ (οἶμαι) τὸ τῆ Πινδάρου, πρὸς τὸν λέγοντα πανταχῶς καὶ πρὸς πάντας ἐπαινῶν αὐτὸν, εἰπόντος· Κἀγὼ σοι χάριν ἀποδίδωμι· ποιῶ γὰρ ² σε ἀληθεύειν.

XIX. Ὁ τοίνυν πρὸς πάντα τὰ πάθη χρησιμὸν ἔστι, τάτε δεῖ μέλιστα τοῖς εὐδυσωπήτοις, ὅταν ἐκβιάθοντες ὑπὸ τῆ πάθου, παρὰ γνώμην ἀμάρτωσι καὶ διατραπῶσιν, ἰχυρῶς μνημονεύειν, καὶ τὰ σημεῖα τῆ δηγμῆ ³ καὶ τῆς μεταμελείας θεμένας ἐν ἑαυτοῖς, ἀναλαμβάνειν καὶ φυλάττειν ἐπὶ πλείστον χρόνον. ὡς γὰρ οἱ λίθου προσπλάσαντες ὁδοιπόροι, ἢ περὶ ἄκραν ἀνατραπέντες κυβερνῆται, ἂν μνημονεύωσιν, ἐκ ἐκεῖνα μόνον ἀλλὰ καὶ τὰ προσόμοια φρίττοντες καὶ φυλαττόμενοι διατελέσωσιν· ἕτως ⁴ οἱ τὰ τῆς δυσωπίας αἰχρὰ καὶ βλαβερὰ συνεχῶς τῷ μετανοῶντι καὶ δακνομένῳ προσβάλλοντες ⁵, ἀντιλήφονται πάλιν ἑαυτῶν ἐν τοῖς ὁμοίαις, καὶ ἐπρόησονται ῥαδίως ὑποφερομένους ⁶.

1 Antisthenis Atheniensis Herculem geminum, imo, ut videtur, tergeminum, libros Herculis nomine inscriptos, memorat Diog. Laërt. VI, 16. R. monente, dedi comma post παρήγει, quod vulgo est post παισὶ.

2 a Mosq. 2. absunt ποιῶ γὰρ — πρὸς πάντα.

3 Mosq. 2. δῆμα. Omittit idem paulo infra ἀλλὰ post μόνον.

4 R. mavult ἕτω καὶ οἱ τὰ —.

5 W. mavult προλαβόντες, utpote quo ducat lectio D. προσβάλλοντες.

6 Matth. monente, subintell. αὐτῶν.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ΠΕΡΙ

ΦΘΟΝΟΥ ΚΑΙ ΜΙΣΟΥΣ.

Ὅτω δὴ καὶ ἰ δοκεῖ μηδὲν τῷ μίσους διαφέρειν ὁ
 Φθόνος, ἀλλ' ὁ αὐτὸς εἶναι. καθ' ὅλα μὲν γὰρ
 ὡσπερ πολυάγκισρον ² ἢ καιρία, τοῖς ἐξηρητημένοις ³
 αὐτῆς πάθει κινεμένη δεῦρο ἀκείσειε, πολλὰς πρὸς ἄλ-
 ληλα συναφὰς καὶ περιπλοκὰς ἐνδίδωσι· ταῦτα δὲ ὡσ-
 περ νοσήματα ⁴ συμπαθεῖ ταῖς ἀλλήλων Φλεγμοναῖς.
 ὁ γὰρ εὐτυχῶν, ὁμοίως καὶ τὸν μισῶντα λυπεῖ καὶ τὸν
 Φθονῶντα. διὸ καὶ τὴν εὐνοίαν ἀμφοτέροις νομιζόμεν
 ἀντικεῖσθαι, βέλησιν ἕσαν ἀγαθῶν τοῖς πλησίον· καὶ
 τῷ μισεῖν τὸ Φθονεῖν ταυτὸ εἶναι, ὅτι τὴν ἐναντίαν τῷ
 Φιλεῖν ἔχει προαίρεσιν. ἐπεὶ δ' ἔχ ἕτω ταυτὸν αἰ
 ὁμοιότητες, ὡς ἕτερον αἰ διαφοραὶ ποιῶσι, κατὰ ταύ-
 τας ζητῶμεν ⁵, ἐὰν ⁶ μεταδιώξωμεν, ἀπὸ τῆς γενέσεως
 ἀρξάμενοι τῶν παθῶν.

M 5

II.

I Praemissa quaedam olim fuisse, quae hodie desiderantur,
 ex his particulis ἕτω δὴ καὶ patere censent H. Steph. & R.
 & Kaltw. At W. monet, non esse, cur initium libelli perii-
 se patemus, & ἕτω δὴ vertendum esse *Itane?*

2 R. susp. πολυγλωχιν aut πολυχιδὲς ἄγκισρον.

3 Petav. ἐξημαρτημένοις. Deinde Ald. & Bas. αὐτοῖς pro
 αὐτῆς. Sic Nicol. Perott. *pendentibus ex ipsis affectibus.*

4 W. mavult ταῦτα δὲ ἰδίως τὰ νοσήματα — *haec peculia-
 riter affectiones, Odium & Invidia.*

5 Sic e Petav. dandum censui. Idem Xyl. & N. Perott. le-
 gisse videntur, & W. recepit ex E. pro vulg. ζητῶμεν, bene
 monens, corrigendum esse distionem ita: *ζητῶμεν καὶ μετα-
 διώκωμεν.*

6 R. monente, deest aliquid post ἐὰν. Idem pro μεταδιώ-
 ξωμεν leg. susp. μεταδιδάξωμεν — *diversa iis, quae antea tra-
 didimus, doceamus: evertamus superius disputata demonst-
 randis affectuum amborum differentiis.*

II. Γεννᾶται τῶν τὸ μῖσος ἐκ Φαντασίας τῆ ὄτι
 πονηρὸς, ἢ κοινῶς, ἢ πρὸς αὐτὸν ἐστὶν ὁ μισθόμενος· καὶ
 γὰρ ἀδικεῖσθαι δόξαντες ¹ αὐτοὶ, πεφύκασι μισεῖν, καὶ
 τὰς ἄλλως ἀδικητικὰς ἢ πονηρὰς, προβάλλονται καὶ δυσ-
 χεραίνουσι ². Φθονῶσι δὲ ἀπλῶς τοῖς εὖ πράττειν δο-
 κῆσιν. ὅθεν ἔοικεν ὁ μὲν ³ Φθόνος ἀόριστος εἶναι, κατὰ
 περ ὁ Φθαλμία πρὸς ἅπαν τὸ λαμπρὸν ἐπιταρασσόμενος·
 τὸ δὲ μῖσος ⁴ ὄρισται κατ' ὑποκειμένων αἰεὶ τινῶν ἀπερ-
 ειδόμενον πρὸς αὐτὸν ⁵.

III. Δεύτερον δὲ τὸ μισεῖν γίνεται καὶ πρὸς ἄλλο-
 γα ζῶα· καὶ γὰρ γαλαῶς καὶ κωνιαρίδας ἐνίοι μισῶσι,
 καὶ Φρύνας, καὶ ὄφεις· Γερμανικὸς δ' ἀλεκηρυόνος ἔτε
 Φωνῆν, ἔτ' ὄψιν ὑπέμεινεν· οἱ δὲ Περσῶν μάγοι τὰς
 μῦς ⁶ ἀπεκρίνουσαν, ὡς αὐτοὶ τε μισῶντες καὶ τῆ θεῆ
 δυσχεραίνοντος τὸ ζῶον. ὁμῶς τε ⁷ γὰρ πάντες Ἄρα-
 βες καὶ Αἰθίοπες μισᾶτ' ἵονται· τὸ μόντοι Φθονεῖν πρὸς
 μόνον ἀνδρωπον ἀνδρώπῳ γίνεται.

IV. Κἄν ⁸ τοῖς θηρίοις δὲ Φθόνου μὲν ἐκ εἰκὸς
 ἐγγίνεσθαι πρὸς ἄλληλα· τῆ γὰρ εὖ πράττειν ἢ κακῶς
 ἔτε-

¹ Vulgo δόξαντες, αὐτοὶ πεφ. Interpunctionis notam post
 δόξαντες delendam censuit H. Steph. aut certe post αὐτοὶ repro-
 nendam. R. susp. καὶ γὰρ οἱ ἀδικεῖσθαι δόξαντες, αὐτοὶ τε
 πεφύκασι τὰς ἀδικήσαντας μισεῖν. Equidem W. sum secutus,
 ita ex B. distinguentem. Post μισεῖν idem supplendum, cer-
 te subaudiendum monet τὸν ἀδικῆντα; ἄλλως autem, quod se-
 quitur, mutari mavult in ἄλλων.

² Xyl. legisse videtur προβαλλόμεθα καὶ δυσχεραίνομεν.

³ abest μὲν a Petav.

⁴ Petav. μῖζον pro μῖσοι; nec non deinde ἀπεριδομένων.

⁵ H. Steph. iudice, αὐτὸν stare non potest, & tolerabilius
 foret αὐτὰ, interpungendo ante ἀπεριδομένον. Nec tamen hoc
 ipsi satisfacit. R. πρὸς αὐτὸν aut delendum censet, aut cum
 προσαντῶν mutandum. Non exprimere id videntur Xyl. & N.
 Perott. Acute, W. notante, Mez. ὄρισται — πως αὐτό.

⁶ R. monente, ex iis, quae statim de Arabibus & Aethio-
 pibus addit, liquet leg. esse ὄς, porcos, non mures.

⁷ R. mavult ὁμῶς τε.

⁸ Petav. ἐν pro καὶ, & deinde omittit δέ.

ἕτερον ¹, Φαντασίαν & λαμβάνουσιν, ἐδὲ ἄπλεται τὸ ἐνδοξόν ἢ ² ἄδοξον αὐτῶν, οἷς ὁ Φθόνος ἐντραχύνεται μάλιστ'· μισῶσι δ' ἄλληλα καὶ ἀπεχθάνονται καὶ πολεμῶσιν ὡσπερ ἀπίστους τινάς ³, πολεμῶσι δ' αἰετοὶ καὶ δράκοντες, κορῶναι καὶ γλαῦκες, αἰγίδαλοὶ ⁴ καὶ ἄναδυλλίδες· ὡσετέων γε Φασὶ μηδὲ τὸ αἷμα κίρνασθαι σφαττομένων, ἀλλὰ ἕν μίξεως, ἰδίᾳ ⁵ πάλιν ἀπορρῆε διακρινόμενον. εἰκότως ⁶ δὲ καὶ τῷ λέοντι πρὸς τὸν ἀλεκτρυόνα, καὶ τῷ ἐλέφαντι πρὸς τὴν ἕν μίσος ἰχυρὸν γεγεννηκέναι ⁷ τὸν φόβον. ὁ γὰρ δεδίασι ⁸, καὶ μισεῖν πεφύκασιν, ὡσε καὶ ταύτη φαίνεσθαι διαφέροντα τῷ μίσους τὸν Φθόνον, τὸ μὲν δεχομένης τῆς τῶν θηρίων φύσεως, τὸν δὲ μὴ δεχομένης.

V.

1 Petav. ἑτέρας.

2 Petav. repetit τὸ post ἢ.

3 Xyl. susp. deesse ad haec πολέμους, quod vertendo exprimit fide majora bella gerunt. H. Steph. suspecta sunt καὶ πολ. ὡσπ. ἀπ. τινάς, tum quod accusativus detur verbo πολεμῶσιν, tum quod ἀπίστους τινάς, quae sunt masculini generis, non convenient cum ἄλληλα. R. vulgatam posse ferri monet — *ἔ* bello sese invicem aggrediuntur, ut parum fidos. Cogitasse se tamen aliquando addit καὶ πολέμους πολεμῶσιν ὡσπερ ἀσπίστους τινάς, *ἔ* hella gerunt, in quibus neque denunciatio, neque induciae, vel foedera locum habent. Nic. Perott. vertit: pugnantque inter sese quasi adversus quosdam infidos. W. monente, legendum πολεμῶσιν ὡσπερ ἀσπίστους τινάς πολέμους τάδε, αἰετοὶ —.

4 Petav. αἰγίδαλοι. In suppl. v. l. αἰγίδαλοι.

5 In Steph. & Frst. jungitur ἰδίᾳ cum μίξεως. Hinc H. Steph. & R. comma post μίξεως ponendum monent. Observatum hoc est in R. Pari modo W. distinxit cum A. C. B. Pro πάλιν Petav. πᾶσιν.

6 H. Steph. scribi mavult εἰκός, nisi cum infinitivo γεγεννηκέναι repetamus Φασὶ. R. quoque legi vult εἰκός; item W.

7 R. mavult ἐγγεγεννηκέναι. Idem in nota avertit W. at absque nota auctoris aut codicis.

8 Post δεδίασι, R. monente, aut deest, aut subaudiri debet τῆτο.

V. Ἐτι τοίνυν τὸ μὲν Φθονεῖν πρὸς ἑδένα γίνεται δικαίως· ἑδείς γὰρ ἰδίῃ τῷ εὐτυχεῖν, ἐπὶ τῷ δὲ Φθονεῦνται· μισεῦνται δὲ πολλοὶ δικαίως, ὡς ¹ ἕς ἀξιωμασιήτας καλεῖμεν ², ἂν μὴ Φεύγωσι τὰς τοιάτας ³, μηδὲ βδελύττωνται καὶ δυσχεραίνωσι. μέγα δὲ τὰτα τεκμήριον, ὅτι μισεῖν μὲν πολλὰς ὁμολογεῖσιν ἔνιοι, Φθονεῖν δ' ἑδενὶ λέγουσι. καὶ γὰρ ἡ μισοπονηρία τῶν ἐπαινεμένων ἐστὶ· καὶ τὸν ἀδελφιδῆν τῷ Λυκέρῳ, Χάριλλον, βασιλεύοντα τῆς Σπάρτης, ἐπιεικῆ δ' ὄντα καὶ πρῶτον, ἐπαινετῶν τινῶν, ὁ συνάρχων· Καὶ πῶς (ἔφη) χρηστός ἐστι Χάριλλος, ὃς ἑδὲ τοῖς πονηροῖς χαλεπός ἐστι; καὶ τῷ Θερασίτῃ ὁ ποιητὴς τὴν μὲν τῷ σώματος κακίαν πολυμερῶς καὶ περιωδευμένως ⁴ ἐξεμῶρφωσε, τὴν δὲ τῷ ἦθρος μαχθηρίαν συντομώτατα καὶ δι' ἑνὸς ἔφρασεν·

Ἐχθρὸς δ' Ἀχιλλῆϊ μάλις ἦν ἢ Ὀδυσῆϊ.

ὑπερβολὴ γὰρ τις φαυλότητος, τὸ τοῖς κρατίστοις ἐχθρὸν εἶναι. καὶ Φθονεῖν ⁵ δ' ἀρνῦνται· κἂν ἐλέγχωνται, μυρίας σιγήψεις προίχονται, ὀργίζεσθαι λέγοντες, ἢ Φοβεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον, ἢ μισεῖν· ὅτι ⁶ ἂν τύχωσιν ἄλλο τῷ Φθόνῳ τῷ πάθος ὄνομα περιβάλλοντες, καὶ καλύπτοντες ὡς μόνον τῷ τῶν ψυχῆς νοσημάτων ἀπόρρητον ⁷.

VI.

¹ R. hoc ὡς deleri vult.

² R. monente, post καλεῖμεν deest aliquid, e. c. καὶ τοῖς αὐτῶν γνωρίμοις δυσχεραίνομεν. W. bene conjicit ἕς καὶ ἄλλας ἀξιωμασιήτας καλεῖμεν, ἂν μὴ —.

³ H. Steph. non dubitat, quin pro τοιάτας aliud vocabulum reponendum sit: aut certe inter Φεύγωσι & τὰς τοιάτας aliquot verba desiderentur, addens, fortasse non incommodam sensum elici posse, ita legendo: καὶ ὅσοι ἂν μὴ Φεύγωσι τὰς τοιάτας.

⁴ Petav. περιωδευμένως. Id. deinde in Hom. versu ex Iliad. II, 220. desumpto: μάλις ἦν Ὀδυσῆϊ. Hunc ipsum Nic. Per. vertit: Odit ὁ huic magnus Pelides, odit Ulysses.

⁵ καὶ delendum censet W.

⁶ Petav. ἢ ὅ τῃ. Sic quoque E. notaute W.

⁷ R. mavult addi ὄν; probabiliter, W. iudice.

VI. Ἀνάγκη ¹ τοίνυν τὰ πάθη ταῦτα τοῖς αὐτοῖς ² ὡςπερ τὰ φυτὰ καὶ τρέφεσθαι καὶ αὐξεσθαι καὶ ἐπιγίνεσθαι πέφυκεν ³ ἀλλήλοισι. μισᾶσι μὲν ⁴ γε μᾶλλον τὰς μᾶλλον εἰς πονηρίαν ἐπιιδόντας, Φθονῶσι δὲ μᾶλλον τοῖς μᾶλλον ἐπ' ἀρετῇ προιέναι δοκῶσι. διὸ καὶ Θεμισοκλῆς, ἔτι μειράκιον ὢν, ἐδὲν ἔφη πράττειν λαμπρόν· ἔγω γὰρ Φθονεῖσθαι. κατὰπερ γὰρ αἱ κανθαρίδες ἐμφύονται μάλισα τῷ ἀκμάζοντι σίτῳ, καὶ τοῖς εὐθιχλέσι ῥόδοις. ἔτως ὁ Φθόνος ἀπλεται μάλισα τῶν χρησῶν καὶ αὐξομένων πρὸς ἀρετὴν καὶ δόξαν ἡδῶν καὶ προσώπων. καὶ τὴναυτίον αὖ πάλιν αἱ μὲν ἄκρατοι πονηρίαι συνεπιτείνουσι τὸ μῖσος. τὰς γὰρ Σακράτη συκοφαντήσαντας, ὡς εἰς ἕχατον κακίας ἐληλακότας, ἔτως ἐμίσησαν οἱ πολῖται καὶ ἀπεσράφησαν, ὡς μήτε πῦρ αἰεῖν, μήτ' ἀποκρίνεσθαι πυρθανομένοις, μὴ ⁵ λιομένοις κοινωνεῖν ὕδατος, ἀλλ' ἀναγκάζειν ἐνχεῖν ⁶ ἐκεῖνο τὰς παραχύτας, ὡς μεμιασμένοι, ἕως ἀπήγγξαντο μὴ φέροντες τὸ μῖσος. αἱ δὲ τῶν εὐτυχημάτων ὑπεροχαὶ ⁷ καὶ λαμπρότητες πολλαίς τὸν Φθόνον κατασβευνύουσι. ἔ γὰρ εἰκὸς ⁸ Ἀλεξάνδρῳ τινὰ Φθονεῖν, ἐδὲ Κύρῳ, κρατήσασι καὶ γενομένοις κυρτοῖς ἀπάντων· ἀλλ' ὡςπερ

1 H. Steph. scribendum censet ἀνάγκη.

2 R. legi vult ταῦτα ἔ τοῖς αὐτοῖς, non iisdem rebus.

3 R. legi vult πεφυκένας.

4 Petav. μισᾶμεν γε μᾶλλον. W. iudice, nec oratio nec sententia constat. Corrigendum susp. Ἀνάγκη τοίνυν τὰ πάθη τὰ αὐτὰ ὄντα τοῖς αὐτοῖς — αὐξεσθαι καὶ ἐπιτείνεσθαι· πέφυκε δ' ἄλλως· μισᾶμεν γὰρ — Porro necesse est easdem, ut stirpes, ita etiam affectiones iisdem ali, auferi, intendi causis. Nunc aliter natura comparatum est. Nam eos magis odimus —.

5 R. mavult μήτε.

6 Petav. ἀγκάζειν ἐνχεῖν.

7 Aliquid e Plutarcho huic simile habet Stobaeus p. 224. R.

8 Dedi sic e Petav. iubente R. pro vulg. εἰκὸς. Recepit idem W. ex eodem. Xyl. vertit verisimile; Nic. Per. credibile.

ὁ ἥλιος, ὡν ἂν ὑπὲρ κορυφῆς γένηται ¹ καταχεόμενος τὸ Φῶς, ἢ παντάπασι τὴν σκιὰν ἀνεῖλεν, ἢ μικρὰν ἐποίησεν, ἕτω πολὺ τῶν εὐτυχημάτων ἕψος λαβόντων καὶ γενομένων κατὰ κεφαλῆς τῶ Φθόνου, συτέλλεται καὶ ἀναχωρεῖ καταλαμπόμενος. τὸ μέντοι μῖσος ἐκ ἀνίησιν ἢ τῶν ἐχθρῶν ὑπεροχῇ καὶ δύνამις. ὁ γὰρ Ἀλέξανδρος Φθονῆντα μὲν ἐδέενα εἶχε, μισθῆντας δὲ πολλὰς, ὑφ' ὧν τέλος ἐπιβελευθεῖς ἀπέθανεν. ὁμοίως τοίνυν καὶ τὰ δυστυχήματα τὰς μὲν Φθονῆντας παύει, τὰς δ' αὖ ἐχθρας ἐκ ἀναίρει. μισθῆσι γὰρ καὶ ταπεινὰς, τὰς ἐχθρὰς γενομένας. Φθονεῖ δ' ἐδαις τῶ δυστυχῆντι. ἀλλὰ καὶ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τινος τῶν κατ' ἡμῶν σοφιστῶν, ὅτι ἡδιστα οἱ Φθονῆντες ἐλεῶσιν, ἀληθὲς ἐστίν· ὡσε καὶ ταύτην ² μεγάλην εἶναι τῶν παθῶν διαφορὰν, ὡς τὸ μὲν μῖσος ἐτ' εὐτυχῆντων, ἕτε δυστυχῆντων, ἀφίσταται πέφυκεν· ὁ δὲ Φθόνος πρὸς τὴν ἀμφοῖν ὑπερβολὴν ἀπαγορεύει.

VII. Ἐτι τοίνυν καὶ μᾶλλον ἕτως ἀπὸ τῶν ἐναντίων τὸ αὐτὸ σκοπῶμεν. λύσει γὰρ ἐχθρας καὶ μῖσος, ἢ πειθέντες μηδὲν ἀδικεῖσθαι ἢ δόξαν ὡς χρηστῶν, ἕς ἐμίσην ὡς πονηρὰς, λαβόντες· ἢ τρίτον, εὐπαθῆντες. Ἡ γὰρ τελευταία χάρις ³ (ὡς Θεκυδίδης Φησί) καὶ ἐλάττων ἢ, καιρὸν ἔχουσα, δύναται μείζον ἐγκλημα λύσει. τέτων δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἐ λύει τὸν Φθόνον· πεπεισμένοι γὰρ ἐξ ἀρχῆς μηδὲν ἀδικεῖσθαι, Φθονῆσι τὰ δὲ λοιπὰ καὶ προξύνει· τοῖς τε γὰρ δεκῆσι χρηστοῖς βασκαίνουσι μᾶλλον, ὡς δὴ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἀρετὴν ἔχουσι· καὶ εὐπάχουσι ὑπὸ τῶν εὐτυχῆντων, ἀνιῶνται, Φθονῆντες αὐτοῖς καὶ τῆς προαιρέσεως καὶ τῆς δυνάμεως. τὸ μὲν ⁴ γὰρ ἀρετῆς ἐστίν, τὸ

¹ Post γένηται Petav. inserit καί.

² R. mavult καὶ ταύτη — etiam hac ratione, etiam hac ex parte. Petav. ταύτην εἶναι μεγάλην.

³ Thucyd. I. 42.

⁴ τὸ μὲν referendum esse ad longinquius — τῆς προαιρέσεως — τὸ δὲ autem ad vicinias — τῆς δυνάμεως, monet H. Steph.

τὸ δ' εὐτυχίας· ἀγαθὰ δ' ἀμφότερα. διὸ παντελῶς ἕτερόν ἐστι τῆ μίσους πάθος ὁ Φθόνος, εἰ, δι' ἧν ἐκεῖνο πράνεται, τῆτο λυπεῖται καὶ παροξύνεται.

VIII. Ἦδη τοίνυν καὶ τὴν προαίρεσιν αὐτὴν ἐκατέρω πάθος σιοπῶμεν. ἐστὶ δὲ μισῶντος μὲν προαίρεσις, κακῶς ποιῆσαι καὶ τὴν δύναμιν ¹ ἕτως ὀρίζονται, διάθεσιν τινὰ καὶ προαίρεσιν ἐπιτηρητικὴν ² τῆ κακῶς ποιῆσαι. τῷ Φθόνῳ δὲ τῆτο γέν ἀπεισι. πολλὰς ³ οἱ Φθονῶντες τῶν συνήθων καὶ οἰκείων ἀπολέθαι μὲν ἐν ἑν ἐθέλοιεν, ἐδὲ δυστυχῆσαι, βαρύνονται δ' εὐτυχῶντας καὶ κωλύουσι μὲν, εἰ δύνανται, τὴν δόξαν αὐτῶν καὶ λαυκρότητα, συμφορὰς δ' ἀνηκέστες ἐν ἑν προσβάλλουεν ⁴. ἀλλ' ὡσπερ οἰκίας ὑπερεχέσης, τὸ ἐπισιοτῶν αὐτῆς ⁵ καθελόντες, ἀριῶνται.

¹ Locum hunc H. Steph. ita vult refingi ἐστὶ δὲ μισῶντος μὲν προαίρεσις, κακῶς ποιῆσαι κατὰ τὴν δύναμιν. διὸ καὶ ἕτως ὀρίζονται &c. R. probat κατὰ δύναμιν jungendum cum κακῶς ποιῆσαι, & pergit ἢ καὶ τὸ μῖσος ἕτως ὀρίζ. inimici voluntas est, aegre tibi, quantum possit, facere, quapropter etiam odium ita definiunt, esse rationem mentis, quae occasiones male faciendi observet & capiat. W. probat, quod Xyl. verterat, & Steph. monuerat, ut legatur ποιῆσαι κατὰ δύναμιν καὶ ἕτως ὀρίζονται.

² R. post h. v. deesse suspicatur τῶν ἀφορμῶν.

³ H. Steph. susp. πολλὰς γὰρ οἱ Φθ. aut εἶγε πολλὰς &c. Prius probat W.

⁴ Petav. προσβάλλουεν.

⁵ Forte praestare αὐτοῖς, W. monet, ex B. C. E. Jannot.

Τὸ περὶ ἑαυτῆ λέγειν ὡς τι ὄντας ἢ δυναμένους πρὸς ἑτέρας, ὡς Ἡρῆλανε, λόγῳ μὲν ἐπαχθῆς ἀποφαίνουσι πάντες καὶ ἀνελεύθερον, ἔργῳ δ' ἔ πολλοὶ τὴν ἀηδίαν αὐτῆ διαπεφεύγασιν ἕδὲ τῶν ψευδόντων. ὁ γὰρ γέν Εὐριπίδης εἶπών·

Εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι,

Οὐδείς ἂν αὐτὸν εὖ λέγειν ἐβάλετο·

Νῦν δ' ἐκ βαθείας γὰρ πάρεσιν αἰθέρος

Λαβεῖν ἀμιθί, πᾶς τις ἤδεται λέγων

Τὰ τ' ὄντα καὶ μὴ· ζῆμίαν γὰρ ἐκ ἔχει·

Φορτικωτάτη κέχρηται μεγαλαυχία, συγκαταπλέων ¹ τοῖς τραγωδουμένοις πάθεσι καὶ πράγμασι μηδὲν προσήκοντα τὸν περὶ αὐτῆ λόγον. ὁμοίως ὁ Πίνδαρος Φήσας ²

— καὶ

Τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν,

Μανίαις ὑποκρένειν,

ἔ παύεται μεγαληγορῶν περὶ τῆς ἑαυτῆ δυνάμεως, ἀξίας μὲν ἐγνωμίῳ ἕσης· τίς γὰρ ἔ Φησιν; ἀλλὰ καὶ τὰς σεφανεμένους ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ἕτεροι νικῶντας ἀναγορεύουσι, τὴν ἀηδίαν τῆς περιαιτολογίας ἀφαιρῶντες. ἢ καὶ

¹ Vulgo μεγαλαυχία, καὶ τῷ συγκαταπλέων. Ald. & Basf. ante καὶ habent punctum. Xyl. id tollendum monuit unacum sequenti καὶ, ut hoc ipsam dicat Plutarchus esse insolentissimae jactantiae, quod orationem &c. &c. Post vulg. καὶ τῷ Turn. V. Bong. inserunt τὰ. Equidem secutus sum W. ita dantem ex D.

² Olymp. IX. 58. sq. Distinxi versus cum W. e Pindaro. Particulam καὶ Xyl. post ὁμοίως ponendam censuit,

καὶ τὸν Τιμόθεον ¹ ἐπὶ τῇ κατὰ Φρόνιδος νίκη γρά-
 Φοντα. Μακάριος ἦθα, Τιμόθεε, ὅτε κάρυξ εἶπε. Νι-
 κᾶ Τιμόθεος ὁ Μιλήσιος τὸν Κάρβωνος τὸν ἰωνοκάμ-
 πταν ². εἰκότως δυσχεραίνομεν ὡς ἀμέσως καὶ παρα-
 νόμως ἀνακηρύττουτα τὴν ἑαυτῶ νικην. αὐτῶ μὲν γὰρ
 ὁ παρ' ἄλλων ἔπαινος ἦδισον ἀκισμάτων ἐσίν, ὡσπερ
 ὁ Ξενοφῶν εἶρηκεν. ἐτέροις δὲ ὁ περὶ αὐτῶ, λυπηρό-
 τατον. πρῶτον μὲν γὰρ ἀναιχύντας ἠγάμεθα τὰς ἑαυ-
 τὰς ἐπαινῶντας, αἰδεῖσθαι προσῆκον αὐτοῖς, καὶ ὑπ' ἄλ-
 λων ἐπαινῶνται. δευτέρον δὲ ἀδίκες, ἃ λαμβάνειν ἔδει
 παρ' ἐτέρων, αὐτοῖς διδόντας. τρίτον, ἢ σιωπῶντες
 ἔχθεσθαι καὶ Φθονεῖν δεκόμεν, ἢ τῆτο δεδοικότες, ἀν-
 αγκαζομεθα συνεφάπτεσθαι παρὰ γνώμην τῶν ἐπαινῶν,
 καὶ συνεπιμαρτυρεῖν, πρᾶγμα κολακεία μᾶλλον ἀνε-
 λευθέρῳ προσῆκον, ἢ τιμῇ, τὸ ἐπαινεῖν παρούτας, ὑπο-
 μένουτες ³.

II. Οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ, τέτων ἕτως ἐχόντων,
 ἔσιν ἢ παρακινδυνεύσειεν ἂν ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ἄψαδασ
 τῆς καλεμένης περιαιτολογίας πρὸς ἕδεμίαν αὐτῶ δό-
 ξαν ἢ χέριν, ἀλλὰ καιρῶ καὶ πράξεως ἀπαιτήσης,
 ὡσπερ ἄλλο τι ⁴, καὶ περὶ αὐτῶ, λεχθῆναι τῶν ἀλη-
 θῶν. μάλιστα δὲ ὅταν ἢ τὰ πεπραγμένα καὶ προσόν-

τα

¹ Hoc de Timotheo Milefio, celebri musico & tragico v. Fa-
 brie. B. Gr. T. I. p. 694. R. Quis Phrynis ille fuerit, eun-
 dem latet. Cf. Suid. in art. Φρῦνις.

² Xyl. docente, hac voce is dici videtur, qui arte musica
 Jonum animos flebat. Ejd. MS. Ἰωνοκάμπαν; in margine
 autem πιτυοκάμπην. Etiam Κάρβωνος ei suspectum est, & ex
 Suida in v. Φρῦνις legendum susp. Κάνωβοι.

³ Bas. ὑπομίνοντας. Xyl. corrigendum monuit.

⁴ Bene W. legendum monet ὡς περὶ ἄλλο τι, & vertit:
 ut sicut de alio vera, ita de se ipso etiam profetur. R. an-
 te τῶν ἀληθῶν, aut ἀληθινῶν, quod est in Ald. & Bas., ali-
 quid deesse monet.

τα χρησά, δεῖ μὴ Φεισόμενον εἰπεῖν διαπράξαθαι τι ¹ τῶν ὁμοίων. καλὸν γὰρ ὁ τοῖστος ἔπαινος ἐκφέρει καρπὸν, ὡσπερ ἀπὸ σπέρματος πλειόνων ἐτέρων, ἀπ' αὐτῆ καὶ κρείττωνων Φυομένων ἐπαίνων. καὶ γὰρ τὴν δοξαν ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ἔχ' ὡς τινα μισθὸν ἢ παραμυθίαν τῆς ἀρετῆς ἀπαιτεῖ, καὶ ἀγαπᾷ ταῖς πράξεσι παρῆσαν· ἀλλ' ὅτι τὸ πισεύεσθαι καὶ δοκεῖν χρῆσθον εἶναι πλειόνων καὶ καλλίωνων πράξεων ἀφορμὰς δίδωσι. πειθαμένους γὰρ ἅμα καὶ Φιλῆντας ἠδὲ καὶ ῥάδιον ἠΦελεῖν· πρὸς δὲ ὑποψίαν καὶ διαβολὴν ἐκ ἔσι χρήσασθαι τῇ ἀρετῇ Φεύγοντας εὖ παθεῖν προσβιαζόμενον. εἰ δὲ καὶ δι' ἐτέρας τινὰς αἰτίας ² ὁ πολιτικὸς ἂν αὐτὸν ἐπαινέσειε, σκεπτόν, τινες εἰσὶν αὐταί, ὅπως ἐξευλαβέμενοι τὸ κενὸν καὶ δυσχεραίνόμενον, εἴ τι χρῆσιμον ἔχει ³, μὴ παραλίπωμεν.

III. Ἐσιν ἔν κενὸς ἔπαινος, ὁ τῶν ἑαυτὸς ἐπαινεῖν, ὅπως ἐπαινεθῶσι, δοκούντων· καὶ καταΦρονεῖται μάλιστα, Φιλοτιμίας ἔνεκα γίνεσθαι καὶ δόξης ἀκαίρε Φαινόμενος· ὡς γὰρ οἱ τροΦῆς ἀπορῶντες, ἐξ αὐτῆ τῆ σώματος ἀναγκάζονται παρὰ Φύσιν τρέφεσθαι, καὶ τῆτο τῆ λιμῆ τέλος ἐσίν· ἔτως οἱ πεινῶντες ἐπαίνων, ἂν μὴ τύχωσιν ⁴ ἐτέρων ἐπαινούντων, αὐτοὶ τῇ Φιλοδοξίᾳ

¹ Vulgo εἰπεῖν, ἢ διαπράξαθαί τι. Ald. Bas. τὸ μὴ Φεισάμ. εἰπεῖν. Xyl. MS. τῷ pro τὸ. R. iudice, rectum esset μὴ Φεισάμενον εἰπεῖν, si abessent verba ἢ διαπρ. τι τῶν ὁμοίων. Jam aut legi vult μὴ μᾶλλον Φεῖδεσθαι εἰπεῖν, aut deesse quaedam censet. E Turn. V. Bong. enotantur πισόντα χρῆσά τὸ, vel τότε, vel δεῖ μὴ Φεισάμενον εἰπεῖν διαπράξαθαί. Horum auctoritate, cui D. & Mez. favent, delevi ἢ cum W. cui praeterea videtur supplendum esse μάλιστα δὲ ὅταν λέγηται τὰ ἄλλα πεπραγμένα —.

² Vocem αἰτίας Xyl. excidisse monuit, nec non R. Addidi secutus W. ex D. eam recipientem. Pro seq. ἂν R. legi vult ἀνὴρ.

³ R. videtur excidisse τὸ πρᾶγμα.

⁴ Turn. V. Bong. τυγχάνωσιν. Sequentem vocem ἐτέρων, R.

δοξία παρ' αὐτῶν ἐπαρκεῖν τι βέλεθαι καὶ συνεισφέρειν δοκῶντες, ἀχρημονῆσιν. ὅταν δὲ μηδὲ ἀπλῶς καὶ κατ' ἑαυτὰς ἐπαινέσθαι ζητῶσιν, ἀλλ', ἀμιτῶμενοι πρὸς ἄλλοτρίους ἐπαίνους, ἔργα καὶ πράξεις ἀντιπαραβάλλωσιν αὐτῶν, ὡς ἀμαυρῶσόντες ἑτέρας, πρὸς τῷ κενῷ βύσσανον πρᾶγμα καὶ κακότητες ποιῶσι. τὸν μὲν γὰρ ἐν ἄλλοτρίῳ χορῶ πόδα τιθέντα, περιεργον ἢ παροικία καὶ γελοῖον ἀποδείκνυσι· τὴν δ' ἐν ἄλλοτρίοις ἐπαίνοις εἰς μέσον ὑπὸ Φθόνος καὶ ζηλοτυπίας ἐξωθεμένην περιαιτολογίαὺν εὖ μάλα δεῖ φυλάττεσθαι, καὶ μηδ' ἑτέρων ὑπομένειν ἐπαινῶντων αὐτὸν, ἀλλὰ παραχωρεῖν τοῖς τιμωμένοις, ἂν ἄξιοι ᾖσιν ¹. ἂν δ' ἀνάξιοι καὶ Φαῦλοι δόξωσιν εἶναι, μὴ τοῖς ἰδίοις ἐπαίνοις ἀφαιρώμεθα τὰς ἐκείνων, ἀλλ' ἀντικρυς ἐλέγχοντες, καὶ δεικνύοντες ἢ προσηκόντως εὐδοκίμῶντας. ταῦτα μὲν ἔν δῆλον ὅτι φυλακτέον.

IV. Αὐτὸν δ' ἐπαινέειν ἀμέμπῳς ἐστὶ, πρῶτον μὲν, ἂν ἀπολογώμενος τῆτο ποιῆς πρὸς διαβολὴν, ἢ κατηγορίαν, ὡς ὁ Περικλῆς ². Καίτοι ἐμοὶ τοιάτῳ ἀνδρὶ οργίζεσθε, ὃς ἐδεδὸς ἤσσωσιν οἶσμαι εἶναι γινῶναι τε τὰ δέοντα, καὶ ἐρμηνεύσαι ταῦτα, Φιλόπολις τε καὶ χρημάτων κρείστων. ἔ γὰρ μόνον ἀλαζονείαν καὶ κενόγητα καὶ Φιλοτιμίαν ἐκπέφευγε τῷ λέγειν ³ τῆνικαῦτα περὶ αὐτῆ σεμνὸν, ἀλλὰ καὶ Φρόνημα καὶ μέγεθος ἀρετῆς διαδείκνυσι, τῷ μὴ ταπεινῆσθαι ταπεινότητος καὶ χειρκαμένης τὸν Φθόνου. ἐδὲ γὰρ κρίνειν ἔτι τὰς τοιάτας ἕξιῶσιν, ἀλλ' ἐπαίρονται καὶ γάννυνται καὶ συνενθ-

N 2

σιῶσι

R. jubente, restitui ex Ald. & Bas. Dedit quoque W. ex consensu omnium librorum pro vulg. *ἑταίρων*, quod ex Steph. in rell. transit.

¹ Ald. Bas. *ἀξίοις* ἔσιν. Vulgatam, quam Steph. dedit, notavit Xyl. e margine MS. Res eodem recidit.

² Quae proxime sequuntur, leguntur apud Thucyd. II, 60. p. 135, 31.

³ Mez. *λίγαν τι*.

σιῶσι ταῖς μεγαλαυχίαις, ἄνπερ ὧσι βέβαιοι καὶ ἄλη-
θεῖς· ὡς ἐπιμαρτυρεῖ¹ τὰ γινόμενα. Θηβαῖοι γὰρ,
ἐγκαλασμένων τῶν στρατηγῶν, ὅτι, τῷ χρόνῳ τῆς Βοιωταρ-
χίας ἐξήκοντος αὐτοῖς, ἐκ εὐθύς ἐπανῆλθον, ἀλλ' εἰς
τὴν Λακωνικὴν ἐνέβαλον, καὶ τὰ περὶ Μεσσήνην διώ-
κησαν, Πελοπίδαν μὲν ὑποπίπ[οντα] καὶ δρόμενον μό-
λις ἀπέλυσαν· Ἐπαμινώνδα δὲ πολλὰ περὶ τῶν πε-
πραγμένων μεγαληγορήσαντος, τέλος δὲ Φήσαντος, ὡς
ἐτοιμὸς ἐστὶν ἀποθνήσκειν, ἂν ὁμολογήσωσιν, ὅτι τὴν
Λακωνικὴν διεπόρθησε, καὶ τὴν Μεσσήνην ᾤκισε², καὶ
συνέστησεν Ἀρκαδίαν, ἀκόντων ἐκείνων, ἐδὲ τὰς ψήφους
ἀναλαβεῖν ἐπ' αὐτὸν ὑπέμειναν, ἀλλὰ θαυμάζοντες τὸν
ἄνδρα, καὶ χαίροντες ἅμα καὶ γελῶντες ἀπηλλάγησαν.
Ἰθὺν ἐδὲ τῷ Ὀμηρικῷ Σθενέλει παντάπασιν αἰτιατέον,
τό³.

Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι
μεμνημένους τῷ.

ὦμοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,

Τί πῶσσεις; τί δ' ὀπιπ[εύεις] πολέμοιο γεφύρας;

ἐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀκέσας κακῶς, ἀλλ' ὑπὲρ τῷ Φίλῃ⁴
λοιδορηθέντος ἡμύνατο, τῇ περιαιτολογίᾳ παρρησίαν
συγγνώμονα⁵ τῆς αἰτίας διδάσκει. ἀλλὰ μὴν καὶ Ῥω-
μαῖοι Κικέρωνι μὲν ἐδυσχέραινον ἐγκωμιάζοντι πολλῶς
ἐαυτῷ

1 R. mavult ἐπιμαρτυρεῖν. Punctum ante ὡς pro commate
dedi cum W. praeunte Xyl.

2 Val. ᾤκησε. Xyl. probavit ᾤκισε ex Ald. e MS. notans
διώκησε.

3 Hom. Iliad. IV. 405. & 370. sq.

4 Diomede puta, quem Agamemnon illo sermone, qui a
v. 370. incipit, objurgaverat, & imbellem appellaverat. R.

5 D. εὐγνώμονα. Nec haec, nec vulgata lectio, w. judi-
ce, satis apta. Mavult, vel, omisso παρρησίαν, ita τῇ περι-
αιτολογίᾳ συγγνώμην τῆς αἰτίας διδάσκει, vel, retento, τῇ πε-
ρικυτολογίᾳ παρρησίαν εὐλογον τ. αἰ. δ.

ἑαυτῶ τὰς περὶ Κατιλίαν πράξεις. Σικιπίωνι ¹ δ' εἰ-
 πόντι, μὴ πρέπειν αὐτοῖς κρίνειν περὶ Σικιπίωνος, δι' ὃν
 ἔχρασι τὸ κρίνειν πᾶσιν ἀνθρώποις ², σεΦανωσάμενοι συν-
 ανέβησαν εἰς τὸ Καπιτώλιον, καὶ συνέδυσαν. ὁ μὲν γὰρ
 ἐκ ἀναγκαιῶς, ἀλλ' ὑπὲρ δόξης, ἐχρήτο τοῖς ἐπαίνοις·
 τῷ δ' ἀΦήρει τὸν Φθόνου ὁ κίνδυνος.

V. Οὐ μόνον δὲ κρινομένοις καὶ κινδυνεύουσιν, ἀλ-
 λά καὶ δυστυχῆσι, μᾶλλον ἀρμόζει μεγαλαυχία καὶ
 κόμπος, ἢ εὐτυχῆσιν. οἱ μὲν γὰρ οἷον ἐπιδράττεσθαι
 τῆς δόξης καὶ ἀπολαύειν, χαριζόμενοι τῷ Φιλοτίμῳ δο-
 κῆσιν· οἱ δὲ, πῶρῳ Φιλοτιμίας διὰ τὸν καιρὸν ὄντες,
 ἐξαναφέρειν πρὸς τὴν τύχην καὶ ὑπερίδειν τὸ Φρόνη-
 μα, καὶ Φεύγειν ὅλως τὸ ἐλεεινὸν καὶ συνεπιθρηγῆν
 τοῖς ἀβελήτοις καὶ ταπεινέμενον. ὥσπερ ἔν τὰς ἐν τῷ
 περιπατεῖν ³ ἐπαιρομένους καὶ ὑψαυχευῆντας, ἀνοήτες
 ἠγέμεθα καὶ κενῆς ⁴. ἂν δὲ πυκλεύοντες ἢ μαχομένοι
 διεγειρωσι καὶ ἀναγάγωσιν ἑαυτὰς, ἐπαινεῖμεν· ἕτως
 ἀνὴρ ὑπὸ τύχης σφαλλόμενος, ἑαυτὸν εἰς ὄρθον καθίσας
 καὶ ἀντίπαλον,

Πύκλης ὅπως εἰς χεῖρας ⁵ —,

ἐν τῷ ταπεινῷ καὶ οἰκτρῷ τῇ μεγαλαυχίᾳ μεταφέρων
 εἰς τὸ γαῦρον καὶ ὑψηλόν, ἐκ ἐπαχθῆς εἰδὲ θρασυς,
 ἀλλὰ μέγας εἶναι δοκεῖ καὶ ἀήτλητος· ὥς πε καὶ τὸν
 Πάτροκλον ὁ ποιητῆς ⁶ μέτριον καὶ ἀνεπίφθονον ἐν

N 3

τῷ

¹ W. Σικιπίωνι, & deinde Σικιπίωνος ex A. C. Mosq. 1. Harl. Voss. utpote quam scribendi formam aliis locis exhibeant boni libri.

² Subaudi, R. monente, τὰς δίκας.

³ Sic R. e Xyl. versione, & Petr. Fabr. Agonist. l. 12. correctione legi voluit, & dedi cum W. consensu omnium librorum pro περιπατεῖν, quod ex Steph. in rell. transiit.

⁴ Turn. V. Bong. dant κακῆς pro κενῆς.

⁵ Alluditur ad locum Sophocleum, e Trachinilis sumtum, versum 448. illius fabulae, ut Xyl. Salmf. & R. monent.

⁶ Hom. Iliad. XVII, 671; XVI, 847.

τῷ κατορθῶν, ἐν δὲ τῷ τελευτᾶν μεγαλήγορον πεποιή-
κε λέγοντα·

Τοῖστοι δ' εἶπερ μοι εἰκόσιν ἀντεβόλησαν.
καὶ Φωκίων τᾶλλα μὲν πρῶτος ἦν· μετὰ δὲ τῆσ κατα-
δίην ἄλλοις τε πολλοῖς διεδείκνυε τὴν μεγαλοφροσύνην,
καὶ πρὸς ἕνα τῶν συναποθνήσκόντων ὀδυρόμενον καὶ δυσ-
αναχετᾶντα· Τί λέγεις· (εἶπεν) ἕτος ¹, ἐκ ἀγαπᾶς
ἀποθνήσκων μετὰ Φωκίωνος;

VI. Ἐγὼ τοίνυν ἐχ ἤτλον, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀδι-
καμένῳ τῷ πολιτικῷ δέδοται τὸ λέγειν τι περὶ αὐτῆ
πρὸς τὰς ἀγνωμονῆντας· ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεύς ἄλλως μὲν
ὑφίστο τῷ θείῳ τῆς δόξης, καὶ μέτριος ἦν λέγων ².

— — αἰκέ ποθι Ζεὺς

Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχουσαν ἐξαλαπάξαι·
ὑβριθεῖς δὲ παρ' ἄξιαν καὶ προπηλακισθεῖς, ἐφίησι τὴν
μεγαλαυχίαν τῆ ὀργῆ·

Δώδεκα γὰρ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων·
καί·

— — ἐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσει μετώπον

Ἐγγύθι λαμπομένης. — —

δέχεται γὰρ ἡ παρρησία, μέρος ἕσα τῆς δικαιολογίας,
τὴν μεγαληγορίαν. ἀμέλει δὲ καὶ Θεμιστοκλῆς, ἐδὲν ἐπὶ
τῶν πράξεων εἰπὼν ἐδὲ ποιήσας ἐπαχθὲς, ὀπηνίκα τὰς
Ἀθηναίους ἐώρα μετὰς ὄντας αὐτῶ καὶ περιορῶντας, ἐκ
ἐφείδετο λέγειν· Τί, ὦ μακάριοι, κοπιᾶτε, πολλάνις
ὑπὸ τῶν αὐτῶν εὐπάχοντες; καὶ ὅτι ³, χριμαζόμενοι
μὲν, ὥσπερ ὑπὸ δένδρον ὑποφεύγετε, γενομένης δ' εὐ-
δίας, τίλλετε παρεξίοντες;

VII.

¹ Valgo εἶπεν ἕτος junguntur. Hinc R. maluit εἶπεν, ὡς ἕτος. Secutus sum distinctionem W. qui veram lectionem suis-
se conjicit Θεμιστοκλῆς ex Apophth. Vol. VIII. pag. 123.

² Hom. Iliad. I, 128; IX, 328; XVI, 69. sq.

³ R. aut ἕτος legendum censuit, aut τί, quam ob rem? W. accipit καὶ ὅτι ut ipsius Plutarchi particulam, neſſentis duo Themistoclis dicta.

VII. Οὗτοι μὲν ἔν ἄλλως ἀδικέμενοι, τῶν κατορ-
 θικμένων ἐμέμνητο πρὸς τὰς ἀγνωμονεῦντας. ὁ δ' ἐπ'
 αὐτοῖς ψεγόμενος, οἷς κατάρθωνε, καὶ παντάπασι σύγ-
 γνωστός ἐστὶ καὶ ἀμεμπτός, ἐγκωμιάζων τὰ πεπραγμένα.
 δοκεῖ γὰρ ἐκ ὀνειδίζεῖν, ἀλλ' ἀπολογεῖσθαι. τῆτο γῆν
 λαμπρὰν τῷ Δημοθένῃ παρρησίαν ἐδίδε, καὶ τὸν κόρον
 ἀφῆρει τῶν ἐπαινῶν, οἷς παρὰ πάντα τὸν λόγον ὁμῆ τι
 τὸν ὑπὲρ τῆ σεφάνε κέχρηται, σεμνυόμενος οἷς ἐνε-
 καλεῖτο περὶ τῆ πολέμου πρεσβεύμασι καὶ ψηφίσμασι.

VIII. Οὐ πόρρω δὲ τάττε τεταγμένον ¹ ἔχει τι-
 νὰ χάριν τὸ τῆς ἀντιθέσεως, ὅταν, ἐφ' ᾧ τις ἐγκα-
 λεῖται, τάττε τῆναντίον αἰχρὸν ἀποδεικνύη καὶ Φαῦλον.
 ὡς ὁ Λυκῆργος ² ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῷ πεπεικέναι τὸν
 συνοφάντην ἀργυρίας λοιδορέμενος. Εἶτα (ἔφη) ποῖός τις
 ὑμῖν δοκῶ εἶναι πολίτης, ὃς τοσῶτον χρόνον τὰ δημόσια
 πράττων παρ' ὑμῖν, διδὸς μᾶλλον ἀδίκως, ἢ λαμβάνων,
 εἴλημμαι; καὶ ὁ Κικέρων, τῷ Μετέλλῃ πρὸς αὐτὸν εἰ-
 πόντος, ὅτι πλείονας ἀνήρηκε καταμαρτυρήσας, ἢ συν-
 ηγορήσας σέσωκε. Τίς δὲ (εἶπεν) ἐφησὶν ἐν ἐμοὶ πλέον
 εἶναι πίσεως, ἢ δεινότητος; καὶ τὰ Δημοθένης τοιαῦτα.
 Τίς δ' ἐν ἂν ἀπέκλεινέ με δικαίως, εἴ τι τῶν τῆ πό-
 λει καλῶν ὑπαρχόντων λόγῳ μόνον αἰχρύνει ἐπεχείρη-
 σα; καὶ. Τί ἂν οἶσθε λέγειν τὰς μιὰς τῆς ἀνθρώ-
 πους, εἴ τότε, με περὶ τῆτων ἀκριβολογεμένα, ἀπῆλ-
 θον αἱ πόλεις; καὶ ὅπως ὁ περὶ τῆ σεφάνε λόγος εὐ-
 Φύεσάτα ταῖς ἀντιθέσεσι καὶ λύσεσι τῶν αἰτιῶν ἐπεισ-
 ἀγει τὰς ἐπαινας.

IX. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆτο χρήσιμόν ἐστιν ἐν ἐκεί-
 νῳ τῷ λόγῳ καταμαθεῖν, ὅτι μιγνύων ἐμμελέσάτα τῷ
 περὶ αὐτῆ λόγῳ τὸν περὶ ³ τῶν ἀκρόντων ἔπαινον, ἀν-

N 4

ἐπί-

¹ Ald. Bas. τῆτων τεταγμένον. Hinc e Turn. V. Bong. eno-
 tatur & πόρρω δὲ τάττε.

² Platonis & Isocratis discipulus, aequalis Demostheni.

³ Ald. Bas. παρὰ. Hinc e Turn. V. Bong. notatur περὶ.

επίφθονον ἐποίει καὶ ἀφιλαυτον· οἷος μὲν Εὐβοεῦσθ
οἱ Ἀθηναῖοι αὐτὰς παρέχον, οἷος δὲ Θηβαίοις, ὅσα δὲ
Βυζαντίος ἀγαθὰ καὶ Χερρόνησίτας ¹ ἐποίησαν· αὐτῶ
δὲ τῆς διακονίας μεταίναι Φάσκων. λαυθάνει γὰρ ἔτω
τὸν ἀκροατὴν, τοῖς ἰδίοις ἐπαινοῖς συνηποδύμενον τὸ τῷ
λέγοντος ² ἠδέως προτδεχόμενον· καὶ χαίρει μὲν ἐφ'
οἷς κατώρθωσε λεγομένοις, τῷ δὲ χαίρειν εὐδὺς ἔπεται
τὸ θαυμάζειν καὶ ἀγαπᾶν, δι' ὧν ³ κατώρθωσεν. ὄθεν
καὶ Ἐπαμινώνδας, Μενελείδας ποτὲ χλευάζοντας αὐ-
τὸν, ὡς μείζον τῷ Ἀγαμέμνονος φρονούντα· Δι' ὑμῶς
γε, (εἶπεν) ὧ ἄνδρες Θηβαῖοι, μεθ' ὧν μόνων ⁴ ἐν ἡμέ-
ρα μίχ' κατέλυσα τὴν Λαικεδαιμονίων ἀρχὴν.

X. Ἐπεὶ δὲ τῷ μὲν ἑαυτὸν ἐπαινῶντι πολεμῆσιν
οἱ πολλοὶ καὶ ἄχθονται σφόδρα, τῷ δὲ ἕτερον, ἐχ
ὁμοίως, ἀλλὰ καὶ χαίρεισι πολλάνικα καὶ συνεπιμαρτυρῶ-
σι προσθύμως· εἰδῶσιν ἔνιοι τὰς ταυτὰ προαιρημένους
καὶ πράττοντας αὐτοῖς, καὶ ὅπως ὁμοιοτρόπως, ἐπαινῶν-
τες ἐν καιρῷ, συνοικεῖν καὶ συνεπιστρέφειν πρὸς ἑαυ-
τὰς τὸν ἀκροατὴν· ἐπιγινώσκει γὰρ εὐδὺς ἐν τῷ λέ-
γοντι, καὶ περὶ ἄλλας λέγεται, τὴν ὁμοιότητα ἀρετῆς ⁵,
τῶν

¹ Ald. Bas. utuntur dativis, Βυζαντίοις & Χερρόνησίταις.
Corrigendum monuit Xyl. e MS.

² Ald. Bas. συνεπιδύμενον. Xyl. legendum monuit συνεπι-
δύμενος; R. suspr. τὸ τὸν τῷ λέγοντος scil. ἔπαινον — *subter-
prie auditori clam id, quod laudes dicentis libenter admittit,*
unicum laudibus ipsius audientis in ejus animum se insinuans.
W. judice, locus & olim & nunc turbatus, forte ita restituend-
us συνηποδύμενον τὸν τῷ λέγοντος (scil. ἔπαινον) — ὅς χαί-
ρει. E V. notatur συνηποδύμενον; Deinde e Turn. V. Bong,
καὶ χάριν μὲν ἐφ' οἷς pro καὶ χαίρει μ. δ. οἷς.

³ R. mavult δι' ὧν, aut δι' ἧ.

⁴ Bas. μόνων, quod Xyl. in μόνων mutari voluit ex senten-
tia. Est μόνων in Ald. Steph. & rell. Sola W. retinet μόνων.

⁵ Secutus sum W. ita dantem ex D. Vulgo ἐπιγινώσκων
γὰρ τῷ δι' ὁμοιότητα ἀρετῆς. Addendum praeterea censet τῆς
ante

τῶν αὐτῶν ἀξίαν ἐπαίνων ἔσαν. ὡς γὰρ ὁ λοιδορῶν ἔτερον, οἷς αὐτὸς ἔνοχός ἐστιν, ἐλατῶναι λοιδορῶν μᾶλλον ἑαυτὸν, ἢ ἐκεῖνον, ἕτως οἱ ἀγαθοὶ τὰς ἀγαθὰς τιμῶντες, ἀναμιμνήσκουσιν αὐτῶν τὰς συνειδήσας· ὡς εὐθὺς ἐπιφανεῖν. Σὺ γὰρ ὁ τοιοῦτος; Ἀλέξανδρος μὲν ἔν Ἡρακλέα τιμῶν, καὶ πάλιν Ἀλέξανδρον Ἀνδρόκοπος ¹, ἑαυτὰς εἰς τὸ τιμᾶσθαι προῆγον ἀπὸ τῶν ὁμοίων. Διονύσιος δὲ, τὸν Γέλωνα διασύρων, καὶ γέλωτα τῆς Σικελίας ἀποκαλῶν, ἐλάτῶναι ὑπὸ Φθόνος κατὰ τῶν τὸ μέγεθος καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς περὶ αὐτὸν δυνάμεως.

XI. Ταῦτα μὲν ἔν καὶ ἄλλως ἐπίσασθαι καὶ παραφυλάττειν τῷ πολιτικῷ προσήκει. τὰς δ' ἀναγκαζέσθαι ἐπαινεῖν αὐτὰς, ἐλαφροτέρως παρέχει καὶ τὸ μὴ πάντα προσποιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὡς περ φορτικῆς ² τῆς δόξης, τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δ' εἰς τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι. διὸ καλῶς μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς,

Ἐπειδὴ τὸν δ' ἀνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν ³.

καλῶς δὲ Τιμολέων, ἐν Συρακούσαις Ἀυτοματίας βωμὸν ἰδρυσάμενος ἐπὶ ταῖς πράξεσι, καὶ τὴν οἰκίαν Ἱεραθῶν Δαίμονι καθερώσας· ἄριστα δὲ Πύθων ὁ Αἴνιος, ἐπειδὴ Κότυν ἀποκτείνων ἤκειν εἰς Ἀθήνας, καὶ τῶν δημαγωγῶν διαμιλλωμένων τοῖς ἐγκωμίοις αὐτῆ πρὸς τὸν δήμον, ἤθετο βασκαίνοντας ἐνίς καὶ βαρυνόμενας, παρ-

N 5

ελθῶν.

ante ἀρετῆς. In ἐπιγινώσκει consentiunt Voff. Colleg. Nov. Mez. nec non R. qui locum ita corrigendum conjecit: ἐπιγινώσκει γὰρ εὐθὺς ἐν τῷ λέγοντι, καὶ περὶ ἄλλης λέγει, δι' ὁμοιότητα, ἀρετὴν, τῶν αὐτῶν — agnoscit enim auditor in dicente, etiam si de alio quoquam dicat, ob paritatem (animorum & institutorum) virtutem dignam iisdem laudibus.

¹ Xyl. susp. & vertit Ἀνδρόκοπος, quale nomen occurrit in Vita Alex. M. v. Vol. IV. p. 337. 338. R. susp. Σανδρόκοπος ex Strabone Athen. & Arrian. Com Xyl. facit W.

² Sic ex R. mente dedi pro vulg. φορτικῆς. Idem W. recepit ex D.

³ Iliad. XXII, 379. Inde cum W. dedi τὸν δ' pro vulg. τόν.

ελθών· Ταῦτα (εἶπεν) ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θεῶν τις ἔπραξεν, ἡμεῖς δὲ τὰς χεῖρας ἐχρήσαμεν. ἀΦήρει δὲ καὶ Σύλλας τὸν Φθόνον, αἰὶ τὴν τύχην ἐπαινῶν· καὶ τέλος, Ἐπαφρόδιτον ἑαυτὸν ἀνηγόρευσε ¹. μᾶλλον γὰρ εὐτυχίας, ἢ ἀρετῆς, ἠτῶσθαι βέλονται· τὸ μὲν ἀλλότριον αγαθὸν ἠγάμενοι, τὸ δ' οἰκείου ἔλλειμμα καὶ παρ' αὐτῆς ² γενόμενον· ἔχ' ἤκιστα γὰρ λέγεσιν ἀρέσαι Λοκροῖς τὴν Ζαλεύκην νομοθεσίαν, ὅτι τὴν Ἀθηναίων ἔφασκεν αὐτῶν Φοιτῶσαν εἰς ὄψιν ἐκάσποτε, τὰς νόμους ὑφηγεῖσθαι καὶ διδάσκειν, αὐτῆ δὲ μηδὲν εἶναι διανόημα, μηδὲ βέλευμα τῶν εἰσφερομένων.

XII. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως πρὸς τὰς παντάπασι χαλεπὰς καὶ βασικῆς ἀνάγκη τὰ Φάρμακα καὶ τὰ παρηγορήματα μηχανᾶσθαι· πρὸς δὲ τὰς μετρίους ἐκ ἄτοπόν ἐστι χρῆσθαι καὶ ταῖς ἐπανορθώσεσι τῶν ἐπαινῶν· εἴ τις ὡς λόγιον, ἢ πλέσιον, ἢ δυνατὸν ἐπαινοῖη, κελεύοντα μὴ ταῦτα περὶ αὐτῆ λέγειν, ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ χρηστὸς καὶ ἀβλαβὴς καὶ ὠφέλιμος· ἔ γὰρ εἰσφέρει τὸν ἐπαινον ὁ τῆτο ποιῶν, ἀλλὰ μετατίθησιν· ἐδὲ χαίρειν δοκεῖ τοῖς ἐγκωμιάζουσιν αὐτὸν, ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι μὴ προσηκόντως, μηδ' ἐφ' οἷς δεῖ, δυσχαραίνειν καὶ ἀποκρύπτειν τὰ φαυλότερα τοῖς βελτίοισιν, ἐκ ἐπαινεῖσθαι βελόμενος, ἀλλ' ἐπαινεῖν, ὡς χρὴ, διδάσκων. τὸ γὰρ Οὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, ἐδὲ πλίνθοις ἐγώ· ἀλλ' ἐγὼ τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βέλη σκοπεῖν, εὐρήσεις καὶ ὄπλα καὶ ἵππους καὶ συμμάχους ³, τοιάτῃ τινὸς ἔοικεν ἀπλῆσθαι· καὶ τὸ τῆ Περικλέους ἔτι μᾶλλον· ὀλοφυρόμενοι γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἤδη κατασρέφοντος αὐτῆ, καὶ δυσ-

Φο-

¹ R. ἀναγορεύσαι conjecit.

² Sic R. dari voluit — *propter se, culpa sua* — dedique pro vulg. παρ' αὐτοῖς. W. sumsit παρ' αὐτῆς a D. Pol. Jan-not. Mez.

³ Verba Demosthenis in orat. pro corona, c. 93.

Φορῶντες ¹, οἱ ἐπιτήδαιοι τῶν στρατηγιῶν ἐμέμνητο καὶ τῆς δυνάμεως, καὶ ὅσα δὴ τρόπαια καὶ νίκαι καὶ πόλεις Ἀθηναίοις κησάμενος ἀπολέλοιπεν· ὁ δὲ, μικρὸν ἐπανασὰς, ἐμέμψατο αὐτὰς, ὡς κοινὰ πολλῶν, καὶ τῆς τύχης ἕνια μᾶλλον, ἢ τῆς ἀρετῆς, ἐγκώμια λέγοντας· τὸ δὲ κάλλισον καὶ μέγισον καὶ ἴδιον αὐτῷ παραλιπόντας, ὅτι δι' αὐτὸν ἔδειξεν Ἀθηναίων μέλαν ἱμάτιον ἀνείληψε. τῆτο δὴ τὸ παράδειγμα καὶ ῥήτορι δίδωσιν, ἀνπερ ἢ χρηστὸς, ἐπαινεμένῳ περὶ λόγῳ δεινότητά, μεταθεῖναι τὸν ἐπαινον ἐπὶ τὸν βίον καὶ τὸ ἦθος· καὶ στρατηγῶ θρυμαζομένῳ δι' ἐμπειρίαν πολεμικὴν ἢ δι' εὐτυχίαν, περὶ πραότητός τε καὶ δικαιοσύνης αὐτῷ παρρησιάζεσθαι· καὶ τέναυτιον αὐτῷ πάλιν, ὑπερφυῶν τινῶν λεγομένων ἐπαινῶν, (οἷα πολλοὶ κολακεύοντες ἐπίφθονα λέγουσιν) εἰπεῖν·

Οὗτις τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις ² ; ἀλλ' εἴ με γινώσκεις ἀληθῶς, ἐπαίνει τὸ ἀδωροδόκητον, ἢ τὸ σῶφρον, ἢ τὸ εὐγνωμον, ἢ τὸ φιλόανδρωπον. ὁ γὰρ Φθόνος ἐκ ἀηδῶς τῷ τὰ μείζονα παραιτεμένῳ τὰ μετριώτερα δίδωσι, καὶ τὸ ἀληθές ἐγκώμιον ἐκ ἀφαιρεῖται τῶν τὰ ψευδῆ καὶ κενὰ μὴ προσδεχομένων. διὸ καὶ τῶν βασιλέων τὰς μὴ θεὸς μηδὲ παῖδας θεῶν ἀναγορεύεσθαι θέλοντας ³, ἀλλὰ Φιλαδέλφους, ἢ Φιλομήτορας, ἢ εὐεργέτας, ἢ Θεοφιλεῖς ⁴, ἐκ ἡχθοντο ταῖς καλαῖς μὲν, ἀνθρωπικαῖς δὲ ταύταις προσηγορίαις τιμῶντες. ὥσπερ αὐτῶν καὶ τῶν γραφόντων καὶ λεγόντων βαρυνόμενοι τὰς τῆς σοφίας ἐπιγραφόμενας ὄνομα, χαίρουσι

¹ Sic Xyl. e MS. legit, darique voluit R. & dedi cum W. idem ex D. Colleg. Nov. Mez. recipiente. Vulgo δυσφορῶντος.

² Odyss. XVI, 187.

³ Ald. Basf. μέλλοντας. Xyl. e margine MS. praetulit θελοντας. Steph. dedit.

⁴ R. adnotat: „quinam fuerint illi reges, qui cognomen Θεοφιλέης adsciverint, non memini, neque puto exemplum ejus rei in historia profitare.“

ρῆσι τοῖς Φιλοσοφεῖν, ἢ προκόπειν, ἢ τι τοιοῦτο περὶ αὐτῶν ἀνεπιφθονοῦ καὶ μέτριον λέγεσιν. οἱ δὲ ῥητορικοὶ σοφισταί, τὸ θείως καὶ τὸ δαιμονίως καὶ τὸ μεγαλῶς ἐν ταῖς ἐπιδείξεσι προσδεδυμένοι, καὶ τὸ μετρίως καὶ τὸ ἀνθρώπινως προσαπολλύουσι.

XIII. Καὶ μὴν ὥσπερ οἱ τὰς ὀφθαλμιῶντας ἐνοχλεῖν φυλαττόμενοι, τοῖς ἄγαν λαμπροῖς σιάν τινα παρμειγνύουσι. ἔτι οἱ τὰς αὐτῶν ἐπαίνες μὴ παντελῶς λαμπρὰς μὴδ' ἀκράτους προσφέρουτες, ἀλλὰ τινὰς ἐθελείψεις, ἢ ἀποτεύξεις, ἢ ἀμαρτίας ἐλαφρὰς ἐμβάλλοντες, ἀφαιρῶσι τὸ ἐπαχθὲς αὐτῶν καὶ νεμεσητόν. ὥσπερ ὁ Ἐπειὸς ¹, ἐ μέτρια περὶ τῆς πυκνικῆς εἰπὼν καὶ θρασυόμενος, ὧς

Ἐντικρὺ χροῶ τε ῥήξει, —

Ἡ ἔχ ἄλις, (Φησὶν) ὄττι μάχης ἐπιδεύομαι ²; — ἀλλ' ἔτος μὲν ἴσως γελοῖος, ἀθλητικὴν ἀλαζονείαν δειλίαν καὶ ἀνανδρίαν ἐξομολογήσει παραμυθόμενος. ἐμμελής δὲ καὶ χαρῆς ὁ λήθην τινὰ καθ' αὐτῆ ³ λέγων, ἢ ἄγνοίαν, ἢ Φιλοτιμίαν, ἢ πρὸς τινὰ μαθήματα καὶ λόγους ἀκρόασιν ⁴. ὧς Ὀδυσσεὺς,

— — αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

Ἡθελ' ἀκνέμεναι, λῦσαι δ' ἐκέλευον ἑταίρους

Ὀφρῦσι νευσάζων.

καὶ πάλιν·

Ἄλλ' ἐγὼ ἐπιθόμην ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,

Ὀφρῦ

¹ Ald. Bas. Αἰπειὸς. Xyl. corrigendum monuit ex Iliad. XXIII. 670. 673.

² Ordo, quo hi Homeri versus in Plutarcho sequuntur, diversus est ab eo, quo apud Homerum hodie leguntur. Pro ἄλις Salmasius notat, Amiotum videri ἄλλης legisse.

³ Turn. V. Bong. ὡς καθ' αὐτὸν λέγων.

⁴ Xyl. de hac voce dubitavit, monens, adjectivam saltim excidisse, quod eam auditionem ineptam fuisse declarat. R. susp. ἀκρασίαν, intemperantiam, studium immodicum. Probat idem W. e Mez. Alter locus Homeri est Odyss. XII, 192. sqq. alter Odyss. IX, 228.

Ὁφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη.
 καὶ ὅλως ὄσαι μὴ παντάπασιν αἰχραὶ μηδ' ἀγεννεῖς
 ἁμαρτίαι, παρατιθέμεναι τοῖς ἐπαίνοις, τὸν Φθόνον
 ἀφαιρῶσι. πολλοὶ δὲ καὶ πενίας καὶ ἀπειρίας ¹, καὶ νῆ
 Δία δυσγενείας ἐξομολόγησιν ἔσιν ὅτε τοῖς ἐγνωμίσι
 παρεμβάλλοντες, ἀμβλυτέρῳ τῷ Φθόνῳ χρῶνται. κατὰ-
 περ Ἀγαθοκλῆς χρυσᾶ ποτήρια καὶ τορευτὰ τοῖς νέοις
 προπίπων, ἐκέλευσε καὶ κεραμεῖα ² κομιθῆναι· καὶ-
 τοῖσ' τὸν ἐσιν (ἔφη) τὸ ἐνδελεχὲς καὶ Φιλόπονον καὶ
 ἄνδρείον· ἡμεῖς πάλαι ταῦτα, νῦν δ' ἐκεῖνα ποιῶμεν.
 ἐδόκει γὰρ ἐν κεραμείῳ τεθράφθαι διὰ δυσγένειαν καὶ
 πενίαν ὁ Ἀγαθοκλῆς, εἶτα συμπάσης ὀλίγη δεῖν ἐβα-
 σίλευσε Σικελίας.

XIV. Καὶ ταῦτα μὲν ἐξωθέν ἐσιν ἐπεισάγεσθαι
 Φάρμακα τῆς περιαιτολογίας. ἕτερα δ' αὐτοῖς τρόπον
 τινὰ τοῖς ἐπαινεμένοις ἔνεσιν· οἷς καὶ Κάτων ἐχρήτο,
 Φθονεῖσθαι λέγων, ὅτι τῶν ἰδίων ἀμελεῖ, καὶ τὰς νύκτας
 ἀγρυπνεῖ διὰ τὴν πατρίδα· καὶ τό·

Πῶς δ' ἂν Φρονοίην ³, ᾧ παρῆν ἀπραγμόνως

Ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ σρατῆ,

Ἴσον μεταχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης·

καὶ τό·

Ὁκνῶ δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχεῖν χάριν,

Καὶ τὰς παρόντας ⁴ ἐκ ἀπωθῆμαι πόνους.

ὡς γὰρ οἰκίαν καὶ χωρίον, ἔτω καὶ δόξαν οἱ πολλοὶ
 καὶ ἀρετήν, τοῖς προῖκα καὶ ῥαδίως ἔχειν δοκῶσιν, ἐ τοῖς
 πριαμένοις πόνων πολλῶν καὶ κινδύνων Φθονεῖσιν.

XV.

¹ W. mavult ἀπορίας.

² Turn. Bong. κεραμίαια.

³ R. susp. πῶς δ' ἐ Φρονοίην, & qui eandem spiritus non geram altos?

⁴ Sic Xyl. dari voluit pro vulg. πίπλοντας, & dedi cum W. Id ex D. recipiente. E vulgata Valckenar. cum Heathio con- jecit σιτυῶντας. Diatrib. Fragm. p. 119.

XV. Ἐπει δ' ἐ μόνον ἀλύπως καὶ ἀνεπιφθόνης, ἀλλὰ καὶ χρησίμως καὶ ὠφελίμως προσοισέον ἐσι τὰς ἐπαίνας, ἵνα μὴ τῆτο πράττειν, ἀλλ' ἕτερόν τι διὰ τὰς τε δοκῶμεν· ὅρα πρῶτον, εἰ προτροπῆς ἕνεκα καὶ ζήλου καὶ φιλοτιμίας τῶν ἀκούτων αὐτὸν ἂν τις ἐπαινέσειεν. ὥσπερ ὁ Νέσωρ, τὰς ἑαυτῆ διηγόμενος ἀριστείας καὶ μάχας, τὸν τε Πάτροκλον παρώρμησε, καὶ τὰς ἐννεὰ πρὸς τὴν μονομαχίαν ἀνέστησεν ¹. ἡ γὰρ ἔργον ὁμῆ καὶ λόγον ἔχουσα προτροπὴ καὶ παραδείγμα καὶ ζήλον οἰκείον, ἔμψυχός ἐστι, καὶ κινεῖ καὶ παροτρύνει ², καὶ μετ' ὀρμῆς καὶ προαιρέσεως ἐλπίδας ὡς ἐφικτῶν καὶ ἐκ ἀδυνάτων παρίσχει. διὸ καὶ τῶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ χορῶν ἄδασιν οἱ μὲν τῶν γερόντων·

Ἄμμες ποτ' ἤμεσ ³ ἄλκιμοι νεανίαι·
οἱ δὲ τῶν παιδων·

Ἄμμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶ κίρρονες·
οἱ δὲ τῶν νεανίσκων·

Ἄμμες δὲ γ' εἰμέν· αἱ δὲ λῆς, αὐγάσδεο ⁴.
καλῶς καὶ πολιτικῶς τῆ νομοθέτε τὰ πλησίον καὶ οἰκειὰ παραδείγματα τοῖς νέοις δι' αὐτῶν τῶν εἰργασμένων ἐκτιθέμετος.

XVI. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καταπλήξεως ἐνιαχῆ καὶ συσολῆς ἕνεκα καὶ τῆ ταπεινώσαι καὶ λαβεῖν ὑποχείριον τὸν αὐθάδη καὶ ἰταμόν, ἐ χειρόν ἐσι κομπάσαι τι περὶ αὐτῆ καὶ μεγαληγορήσαι. κατὰπερ αὐ πάλιν ὁ Νέσωρ·

Ἦδη

¹ Hom. Iliad. XI, 654.

² Turn. παροξύνει.

³ Vulgo Ἄμμες ποτ' ἤμεν. W. sum fecutus, ἄμμες recipientem e Xyl. & Harl. ἤμεν ex Mosq. r. 2. omiffis aliis Doricis ex aliis locis, ubi hi versus exstant, cum ceterum hoc loco codices cum vulgata consentirent. Pro οἱ μὲν, οἱ δὲ, W. mavult ὁ μὲν, ὁ δὲ.

⁴ Codex quidam innominatus ἦν θείης, πείραν λάβε. Interpretamentum.

Ἦδη ¹ γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἄρειοσιν, ἠέπερ ὑμῖν,
 Ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ ἔ ποτέ μ' οἱ γ' ἀθέριζον.
 ἔτω δὲ ² καὶ πρὸς Ἀλέξανδρον ὁ Ἀριστοτέλης, ἔ μόνον
 ἔφη τοῖς πολλῶν κρατῶσιν ἐξεῖναι μέγα Φρονεῖν, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς περὶ θεῶν δόξας ἀληθεῖς ἔχουσι. χρήσιμα δὲ
 καὶ πρὸς πολεμίας καὶ πρὸς ἐχθρὰς τὰ τοιαῦτα·

Δυσήνων δὲ τε παῖδες ἐμῶ μένει ἀντιώσι ³.
 καὶ περὶ τῆ Περσῶν βασιλέως, μεγάλη δὲ καλεμένη,
 ὁ Ἀγησίλαος. Τί δ' ἐμῆ γε μείζων ἐπιείνος, εἰ μὴ
 καὶ δικαιοτέρος; καὶ πρὸς τὰς Λακεδαιμονίας τῶν Θη-
 βαιῶν κατηγορῶντας ὁ Ἐπαμινώνας. Ἡμεῖς μέντοι
 ὑμῶς βραχυλογῶντας ἐπαύσαμεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρὸς
 ἐχθρὰς καὶ πολεμίας· τῶν δὲ φίλων καὶ πολιτῶν ἔ μόνον
 ἐστὶ τὰς θρασυνομένων κατασορέσθαι καὶ ποιῆσαι τα-
 πεινοτέρως, ἀλλὰ καὶ τὰς περιφόβους καὶ καταπληγὰς
 ἐξῆραι πάλιν καὶ παρορμηῆσαι, χρυσάμενον ἐν δέουσι
 μεγαλαυχίᾳ. καὶ γὰρ ὁ Κῦρος παρὰ τὰ δεινὰ καὶ
 τὰς μάχας ἐμεγαληγόρει, ἄλλοτε δ' ἔ μεγαλήγορος ἦν.
 καὶ ⁴ Ἀντίγονος ὁ δεύτερος τῆ μὲν ἦν ἀτυφος καὶ
 μέτριος, ἐν δὲ τῇ περὶ Κῶν ⁵ ναυμαχίᾳ, τῶν φίλων
 τινὸς εἰπόντος· Οὐχ ὄρα, ὅσω πλείους εἰσὶν αἱ πολέ-
 μιαι νῆες; Ἐμὲ δὲ γε αὐτὸν (εἶπε) πρὸς πόσας ἀντι-
 τάττετε ⁶; καὶ τῆτο δ' ἔοικε συνιδεῖν Ὅμηρος. τὸν γὰρ
 Ὀδυσσεῖα πεποίημεν, ἀποδειλιῶντων τῶν ἐταίρων πρὸς
 τὸν ψόφον καὶ τὸν κλύδωνα τὸν περὶ τὴν Χάρυβδι,
 ἀναμιμνήσκοντα τῆς αὐτῆ δεινότητος καὶ ἀνδρείας·

Οὐ

¹ Iliad. I, 260. sq.

² Pro de Turn. V. Bong. exhibent δη.

³ Iliad. VI, 127.

⁴ Ald. Bas. ἄλλοτε δὲ, ε. καὶ Ἀντ. omiffis μεγαλήγορος ἦν.

⁵ Κῶν suspectum est R. cum Cos insula nimium distet a Macedonia, prope quam illud proelium contigerit. Turn. V. Bong. Κῶ pro Κῶν.

⁶ Sic ex MS. legi voluit Xyl. & Steph. dedit, ut ad plures pertineat cohortatio. Bas. ἀντιτάττεσ; Ald. ἀντιτάττε. sic.

Οὐ μὲν δὴ τό γε ¹ μείζον ἐπι κακόν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
Εἴλει ἐνὶ σπηῖ γλαφυρῶ κρατερῇ γε βίηφι·

· Ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βελῆ τε νόῳ τε

Ἐκφύγομεν. — —

ἔ γάρ ἐστι δημαγωγῶντος, ἐδὲ σοφιστῶντος ὁ τοιοῦτος ἔπαι-
νος, ἐδὲ κρότον ἐδὲ πομπυσμὸν αἰτῶντος ², ἀλλὰ τὴν
ἀρετὴν καὶ τὴν ἐπιστήμην ἐνέχυρον τῷ θάρρειν τοῖς Φί-
λοις διδόντος. μέγα γὰρ ἐν καιροῖς ἐπισηφάλεσι πρὸς
σωτηρίαν δόξα καὶ πίσις ἀνδρὸς ἡγεμονικὴν ἐμπειρίαν καὶ
δύναμιν ἔχοντος.

XVII. Ὅτι μὲν ἔν τὸ πρὸς ἔπαινον ἀλλότριον
καὶ δόξαν ἀντιπαραβάλλειν ἑαυτὸν, ἥμισυ πολιτικόν, εἴ-
ρηται πρότερον· ἔ μὴν ἀλλ' ὅπως βλάβῃ καὶ διαφθεί-
ρει, ζῆλον ἐμποίων πρὸς τὰ Φαῦλα καὶ πραίρεσιν πο-
νηρὰν ἐν πράγμασι μεγάλοις ἡμαρτημένος ἔπαινος, ἐκ
ἄχρησόν ἐστιν ἐκκρῆσαι, μᾶλλον δ' ἀποσρέψαι τὸν ἀκροα-
τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω, τὴν διαφορὰν ἐνδεικνύμενον. ἀγα-
πήσεις γὰρ ἂν τις (οἶμαι) λοιδορημένης κακίας καὶ ψεγο-
μένης ἐθέλοντας ἀπέχεσθαι τὰς πολλὰς ὁρῶν· εἰ δὲ
προσλάβοι δόξαν ἢ κακίαν, καὶ τῷ καθ' ἡδονὰς αὐτῆς ἢ
πλεονεξίας ἄγοντι προσγένοιτο τιμὴ καὶ τὸ εὐδοκίμεῖν,
ἐκ ἔστιν εὐτυχῆς ἔτως, ἐδ' ἰχυρὰ φύσις, ἧς ἐκ ἂν κρα-
τήσεις. διὸ δεῖ μὴ τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἐπαινοῖς, ἀλλὰ
τοῖς τῶν πραγμάτων, ἄνπερ ἢ Φαῦλα, πολεμεῖν τὸν
πολιτικόν· ἔτοι γὰρ διασρέφουσι, καὶ τούτοις τὸ μιμεῖ-
σθαι τὰ αἰχρὰ καὶ ζῆλῶν, ὡς καλὰ, συνεισέρχεται. μά-
λις δ' ἐξελέγχονται τοῖς ἀληθινοῖς παρατιθεμένοις· οἶον
ὁ τῶν τραγωιδῶν ³ ὑποκριτῆς, Θεόδωρος, εἰπεῖν ποτε
πρὸς τὸν κωμικὸν λέγεται Σάτυρον, ὡς ἔ θυμασόν ἐστὶ
τὸ γελᾶν ποιεῖν τὰς θεατὰς, ἀλλὰ τὸ δακρύειν καὶ
κλαίειν.

¹ Odyss. XII, 208. 199. Pro ἢ ὅτε V. ἢ ποτε.

² Turn. V. Bong. ποιῶντος.

³ v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 692. R,

κλαίειν. ἄμεινον δ' οἶμαι, ἂν ¹ πρὸς τῆτον αὐτὸν εἶπη
 Φιλόσοφος ἀνήρ· Ἄλλ' ἐ τὸ ποιεῖν, ὧ βέλτιστε, κλαίειν
 καὶ δαυρύειν, τὸ δὲ παύειν λυπεμένους καὶ κλαίοντας,
 σεμνὸν ἔστιν. ἐπαινῶν γὰρ ἑαυτὸν ὠφελεῖ τὸν ἀκούοντα,
 καὶ μετατίθησι τὴν κρίσιν. ἔτω καὶ ὁ Ζήνων πρὸς τὸ
 πλῆθος τῶν Θεοφράστει μαθητῶν· Ὁ ἐκείνου χορὸς (ἔφη)
 μείζων, οὐμὸς δὲ συμφωνότερος. καὶ ὁ Φωκίαν, ἔτι
 τῷ Λεωθένης εὐημερῆντος, ὑπὸ τῶν ῥητόρων ἐρωτώμε-
 νος, τί τὴν πόλιν αὐτὸς ἀγαθὴν πεποίηκεν· Οὐδέν,
 (εἶπεν) ἀλλ' ἢ τῆτο, τὸ, ὑμᾶς, ἐμὲ στρατηγῆντος,
 ἐπιτάξιον λόγον μὴ εἰπεῖν, ἀλλὰ πάντα ἐν τοῖς πα-
 τρώοις μνήμασι θάπτεσθαι τὰς ἀποθνήσκοντας. πάνυ δὲ
 χαριέντως καὶ ὁ Κράτης πρὸς τὸ.

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ'
 ἔρωτος

Τέρπν' ἔπαθον ².

ἀντέγραψε τό·

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ
 Μασῶν

Σέμν' ἐδάην.

καλὸς γὰρ ὁ τοιῆτος ἔπαινος καὶ ὠφέλιμος καὶ διδάσκων
 τὰ χρήσιμα καὶ τὰ συμφέροντα θαυμάζειν καὶ ἀγαπᾶν
 ἀντὶ τῶν κενῶν καὶ περιττῶν. διὰ τῆτο μὲν συγκατα-
 τετάχθω τοῖς εἰρημένοισι εἰς τὸ πρόβλημα.

XVIII. Λέπεται δὲ ἡμῖν, τῷ λόγῳ τὸ ἐφεξῆς
 ἀπαιτῆντος καὶ παραναλῆντος, εἰπεῖν, ὅπως ἂν ἕκαστος
 ἐυφύγοι τὸ ἐπαινεῖν ἀκαίρως ἑαυτόν. μέγα γὰρ ἡ πε-
 ριαυτολογία τὴν Φιλαυτίαν ὀρμητήριον ἔχουσα, καὶ τοῖς
 πάνυ δοκῶσι μετρίως ἔχειν πρὸς δόξαν, ἐμφύεται ³ πολ-
 λῆσι

¹ Vulgo ἂν δὲ γε (οἶμαι). R. pro ἂν legi voluit νῦν. Se-
 cutus sum W. ita ex D. recipientem.

² Turn. & Bong. ἐτέρεθην.

³ Secutus sum W. ita dantem ex A. Mosq. I. Voss. Jun.
 Mez. pro vulg. ἐμφαίνεται.

λάκις ἐπιτιθεμένη. καθάπερ γὰρ τῶν ὑγιεινῶν ἐν ἐσι παραγγελμάτων τὸ τὰ νοσήδη χωρία φυλάττεσθαι παντάπασιν, ἢ προσέχειν μᾶλλον αὐτῷ γινόμενον ἐν αὐτοῖς, ἕτως ἔχει τινὰς ἢ περιαιτολογία καιρὸς καὶ λόγος¹ ὀλιθιρὸς, καὶ περιφέροντας εἰς αὐτὴν ἐκ πάσης προφάσεως. πρῶτον μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπαίνοις (ὡσπερ εἶρηται) τὸ φιλότιμον ἐξανθεῖ² τὴν περιαιτολογίαν· καὶ τις αὐτὸ καταλαμβάνει δακνόμενον καὶ γαργαλιζόμενον οἶον ὑπὸ κνησμῶ, δυσκαρτέρητος ἐπιθυμία καὶ ὄρμη πρὸς δόξαν· ἄλλως τε, κἂν ἐπὶ τοῖς ἴσοις ἕτερος ἢ τοῖς ἐλάττοσι ἐπαινῆται. καθάπερ γὰρ οἱ πεινῶντες, ἐτέρων ἐθιόντων ἐν ὄψει, μᾶλλον ἐρεθίζονται καὶ παροξύνονται τὴν ὄρεξιν· ἕτως ὁ τῷ πλησίον ἐπαινος ἐκκαίει τῇ ζηλοτυπίᾳ τὸς πρὸς δόξαν ἀκρατῶς ἔχοντας.

XIX. Δεύτερον, αἱ τῶν εὐτυχῶς καὶ κατὰ νῦν πεπραγμένων διηγήσεις, λαυθάνασι³ πολλὰς εἰς μεγαλαυχίαν ὑπὸ χαρᾶς ἐνφέρσαι καὶ κόμπου· ἐμπροσύντες γὰρ εἰς τὸ λέγειν νίκας τινὰς ἑαυτῶν, ἢ κατορθώσεις ἐν πολιτεύμασι, ἢ παρ' ἡγεμόσι πράξεις, καὶ λόγους εὐδοκιμήσαντας, ἔκρατῶσιν, ἢ δὲ μετριάζουσιν. ὡ γένει μάλιστα τῆς περιαιτολογίας τὸ ναυτικὸν ἰδεῖν ἐσι καὶ στρατιωτικὸν ἀλισσιόμενον. συμβαίνει δὲ καὶ τοῖς ἐκ τόπων ἡγεμονικῶν καὶ πραγμάτων μεγάλων ἐπανήκασιν, τῆτο πάσχειν ἐπιεικῶς· μεμνημένοι γὰρ ἀνδρῶν ἐπιφανῶν καὶ βασιλικῶν, συγκαταπλέκασιν περὶ αὐτῶν εὐφημίας τινὰς ὑπ' ἐκείνων εἰρημένους, καὶ νομίζουσιν ἐξ αὐτῶν ἐπαινεῖν, ἀλλ' ἐτέρων ἐπαίνας διηγεῖσθαι περὶ αὐτῶν

¹ R. fosr. καὶ τόπος.

² R. mavult ἐξανθεῖ, accendit, inflammat, uti paulo infra ἐκκαίει

³ Lubentissime recepī, quod W. ex D. & Harlei. restituit. Ald. Bas. Xyl. A. C. Mosq. 1. 2. Voff. Colleg. Nov. λαμβάνουσι; Steph. ex Leonie. Schott. Anon. sumisit ἐμβάλλουσι, quod inde in rell. transiit.

τῶν γενομένων. οἱ δὲ ὅλως οἴονται λαυθάνειν τὰς ἀκόν-
 τας, ὅταν βασιλέων καὶ αὐτοκρατόρων δεξιώσεις καὶ προσ-
 αγορεύσεις καὶ Φιλοφροσύνας ἀπαγγέλλωσιν, ὡς ἔχ αὐ-
 τῶν ἐπαίνας, ἀποδείξεις δὲ τῆς ἐκείνων ἐπιεικειᾶς καὶ
 Φιλανθρωπίας διεξιόντες. ὅθεν εὖ μάλα δεῖ προσέχειν
 ἑαυτοῖς περὶ τὰς ἐτέρων ἐπαίνας, ὅπως καθαροὶ καὶ
 ἀνύποπτοι Φιλαυτίας καὶ περιουτολογίας ᾧσι καὶ μὴ
 δοκῶμεν Πάτροκλον πρόφασιν ¹, σφᾶς δ' αὐτὰς δι' ἐκεί-
 νων ἐπαινεῖν.

XX. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ περὶ τὰς ψόγας καὶ τὰς
 κατατιτιάσεις γένος ἐπισφαλές ἐστὶ, καὶ παρέχον ἐκτρο-
 πὰς τοῖς περὶ δόξαν νοσῶσιν. ὧ μάλιστα περιπίπτουσιν
 οἱ γέροντες, ὅταν εἰς τὸ νεθετεῖν ἐτέρας καὶ κακίζειν
 ἔθῃ ² Φαῦλα καὶ πράξεις ἡμαρτημένας προαχθῶσι,
 μεγαλύνοντες αὐτὰς, ὡς περὶ ταῦτα θαυμασίως δὴ τινὰς
 γενομένους. τέτοις μὲν ἔν, ἀν' μὴ μόνον ἔχωσιν ἡλικίαν,
 ἀλλὰ καὶ δόξαν καὶ ἀρετὴν, δοτέον· ἔ γὰρ ἀνωφελές,
 ἀλλὰ μέγα ³, ζῆλον ἐμποιοῦν ἅμα καὶ Φιλοτιμίαν τινὰ
 τοῖς ἔτῳ κολαζομένοις ⁴. οἱ δ' ἄλλοι σφόδρα φυλάττε-

O 2

Δαι

¹ dictio proverbialis, sumta ex Hom. Illad. XIX. 300. Ca-
 ptivae puellae, quas Achilles detinebat, cum suas miserias ipsas
 pro se & ex professo deplorare non liceret, Patrocli cadavere
 allato, finguntur ab Homero, dum ejus casum se lamentari si-
 mulant, exilio interim suo & calamitatibus serio impensas la-
 crymas funebri in Patrocli mortem fletu quasi praetextu quo-
 dam velasse. Xyl. haec ita explicans, non ab simile prover-
 bium Germanorum affert, ubi assentando aliquid quempiam aliud
 ab eo, quod prae se fert, sectari indicant: der ist das wort,
 ein anders der Hort.

² Sic dedi cum W. e Turn. Bong. accedentibus D. Mosq.
 I. 2. Schott. Anon. Jun. pro vulg. ἔθῃ.

³ Vulgo ἀλλά μέγα ζῆλον. Secutus sum W. ita dantem
 ex D. & Harlei.

⁴ Sic cum W. restitui ex Ald. & Bas. adfentientibus Xyl. A.
 C. D. Mosq. I. 2. Voff. Harlei. Colleg. Nov. pro vulg. a Steph.
 nescio unde dato κολακιστομένοις. Etiam Salmas. sic corrupserat,
 & R. dari voluit aut κολαζομένοις aut κολωμένοις.

δαι καὶ δεδιέναι τὴν ἐκτροπὴν ταύτην ὀφειλομέν. ἀνιάρῃ γὰρ ὄντος ἄλλως καὶ μάλιστα ἀνεκτῆ τῶν πλησίον ἐλέγχῃ, καὶ δεομένε πολλῆς εὐλαβείας, ὁ μιγνύων ἔπαινον ἴδιον ἀλλοτρίῳ ψόγῳ, καὶ δι' ἀδοξίας ἐτέρου δόξαν αὐτῷ θηρώμενος, ἐπαχθῆς παντάπασι καὶ Φορτικός ἐσιν, ὡς ἐνευδοκιμεῖν ἀχρημονῶσιν ἄλλοις βελομένος.

XXI. Ἐπι τοίνυν τοῖς μὲν πρὸς τὰς γέλωτας εὐκαταφόροις φύσει καὶ προχείροις μάλιστα Φεύγειν προσῆκει καὶ φυλάττεσθαι τὰς γαργαλισμὰς καὶ τὰς ψηλαφῆσεις, ἐν αἷς τὰ λειότατα τῶ σώματος ὀλιθαίνοντα καὶ συρρέοντα κινεῖ καὶ συνεξορμᾷ τὸ πάθος· ὅσοι δὲ πρὸς δόξαν ἐμπαθέστερον ἐρρῦηκασι, τέτοις ἂν τις ἐχῆ ἥμισυ παραινέσειεν ἀπέχεσθαι τῶ σφᾶς αὐτὰς ἐπαινεῖν, ὅταν ὑπ' ἄλλων ἐπαινῶνται. δεῖ γὰρ ἐρυθριάων ἐπαινέμενον, ἐκ ἀπερυθριάων, καὶ κατασέλλειν τὰς μέγα τι περὶ αὐτῶν λέγοντας, ἐκ ἐλέγχειν, ὡς ἐνδέστερον ἐπαινῶντας· ὅπερ οἱ πολλοὶ ποιῶσιν, ὑπομιμνήσκοντες αὐτοὶ, καὶ προσεμφορῶντες ἄλλας τινὰς πράξεις καὶ ἀνδραγαθίας, ἕχρισ ἔ τὸν ¹ παρ' αὐτῶν καὶ τὸν παρ' ἐτέρων ἔπαινον διαφθείρωσιν. ἐνιοὶ μὲν ἔν κολακεύοντες αὐτὰς, ὥσπερ γαργαλίζουσι καὶ φυσῶσιν· ἐνιοὶ δὲ, κακοήθως οἷόν τι δέλεαρ μικρὸν εὐλογίας ὑποβάλλοντες, ἐγκαλεῦνται τὴν περιαιτολογίαν· οἱ δὲ προσκυθάνονται καὶ διερωτῶσιν, ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ τὸν στρατιώτην ἵνα γελᾷσσι ²,

— Πῶς τὸ τραῦμα τῆτ' ἔχεις;

Μεσαγκύλω. πῶς πρὸς θεῶν; ἐπὶ κλίμακα

Πρὸς τεῖχος ἀναβαίνων. ἐγὼ μὲν δεικνύω

Ἐσπεδακῶς, οἱ δὲ πάλιν ἐπεμυλῆρισαν.

XXII. Ἐν ἅπασιν ἔν τέτοις εὐλαβητέον ὡς ἐνὶ μάλιστα, μήτε συνεπιπίπτοντα τοῖς ἐπαινοῖς, μήτε ταῖς ἐρωτή-

¹ R. mavult ἄχρις ἔ τῷ παρ' αὐτῶν scil. ἐπαίνῳ.

² Voces ἵνα γελᾷσσι Xyl. pro Menandreis accepit, iisque adjunxit. W.

ἔρωτήσεσιν ἑαυτὸν προϊέμενον. εὐτελεσάτη δὲ τέτων εὐ-
 λάβεια καὶ Φυλακῆ, τὸ προσέχειν ἑτέροις ἑαυτὸς ἐπαι-
 νῆσι, καὶ μνημονεύειν, ὡς ἀηδὲς τὸ πρᾶγμα καὶ λυ-
 πηρὸν ἅπασι, καὶ λόγος ἄλλος ἕδεις ἕτως ἐπαχθῆς,
 ἐδὲ βαρῦς. ἐδὲ γὰρ ἔχοντες εἰπεῖν, ὅτι πάχομεν ἄλλο
 κακὸν ὑπὸ τῶν αὐτὸς ἐπαινέντων, ὡσπερ Φύσει βαρυ-
 νόμενοι τὸ πρᾶγμα καὶ Φεύγοντες, ἀπαλλαγῆναι καὶ
 ἀναπνεῦσαι σπεύδομεν ὅπερ κόλακι¹ καὶ παρασίτῳ καὶ
 δεομένῳ δύσοισον ἐν χρεῖα καὶ δυσκαρτέρητον ἑαυτὸν ἐγ-
 κωμιάζων πλέσιός τις, ἢ σατράπης, ἢ βασιλεύς· καὶ
 συμβολὰς² ταύτας ἀποτίνειν μεγάσας λέγασιν, ὡς ὁ πα-
 ρὰ Μενάνδρῳ·

Σφάττει με, λεπτὸς γίνομ' εὐωχήμενος,

Τὴ σιώμμαθ' οἷα τὰ σοφά τε³ καὶ στρατηγικά,

Οἷος δ' ἀλαζῶν ἐσιν ἀλιτήριος.

ταῦτα γὰρ ἐ πρὸς στρατιώτας, ἐδὲ νεοπλέτας μόνον, εὐ-
 πάρυφα καὶ σοβαρὰ διηγήματα περαίνοντας, ἀλλὰ καὶ
 πρὸς σοφιστὰς καὶ φιλοσόφους καὶ στρατηγὸς, ὀγκυμένους
 ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ μεγαληγορῶντας, εἰωθότες φάσκου καὶ⁴
 λέγειν, ἂν μνημονεύωμεν, ὅτι τοῖς ἰδίοις ἐπαινοῖς ἀλλό-
 τριος ἔπεται ψόγος αἰεὶ, καὶ γίνεται τέλος ἀδοξία τῆς
 κενοδοξίας ταύτης, καὶ τὸ λυπεῖν τὰς ἀκούοντας (ὡς ὁ
 Δημοθένης Φησί) περιέσιν, ἐ τὸ δοκεῖν εἶναι τοιάτας,
 ἀφεξόμεθα τ' ἔ λέγειν περὶ αὐτῶν, ἂν μὴ τινα μεγάλῃ⁵
 μέλλωμεν ὠφελεῖν ἑαυτὸς, ἢ τὰς ἀκούοντας.

Ο 3

ΠΛΟΥ-

1 R. mavult ὅπερ καὶ κόλακι.

2 Turn. V. Bong. συμφορὰς.

3 Salmaf. τ' ἄσοφά τε. Cleric. deinde ἐσιν ὁ ἀλιτήριος. W.
 notante, haec item Menandrea ducta videntur e versu, qui ex-
 stat apud Athen. VI. p. 270. D.

4 Voces φάσκου καὶ R. delendas censet. W. legendum susp.
 πάσχειν, monens tamen, vel sic aliquid requiri ad sententiae in-
 tegrityatem.

5 Vulgo ἂν μὴ τι μεγάλα; quod corrigi necesse duxi. R.
 voluit ἂν μὴ τι μέγα; W. legendum monet aut μὴ absque τι,
 aut μὴ τινα.

Τοιαῦτα μὲν ² ὁ Ἐπίκουρος εἶπὼν, ὦ Κύνιε, καὶ πρὶν ἀποκρίνασθαι τινα πρὸς τῷ πέρατι τῆς σοῦς γενόμενων ἡμῶν ³, ὤχετο ἀπίων· ἡμεῖς δὲ ὅσον τι θαυμάσαι τῷ ἀνθρώπῳ τὴν ἀτοπίαν, ἐπισάντες σιωπῇ, καὶ πρὸς ἀλλήλους διαβλέψαντες, ἀνεσρέφομεν πάλιν, ὡς περ ἐτυγχάνομεν περιπατῶντες. εἶτα πρῶτος ὁ Πατροκλέας ⁴. Τί ἔν, (εἶπεν) εἴαν ⁵ δοκεῖ τὴν ζήτησιν, ἢ τῷ

¹ Personae colloquii sunt Patrocles, Plutarchus, Timon, Olympicus.

² Fabric. B. G. Vol. III. p. 357. initium dialogi intercidisse suspicatur. W. ejus integritatem tuetur; at cum R. eum alterius disputationis deperditae, qua, teste Lampria filio, Epicureos oppugnat, continuationem esse putat. Pro Ἐπίκουρος Fabric. l. c. mavult Ἐπικύρατος. Consentit W. & vertendo sequitur Nuisch. Monente R. non hic cogitandum est de vetusto illo Epicuro, sed alio quodam recentiore, sectae Epicureae addito, Plutarchi aequali. Pro ὦ Κύνιε, quod omnes edd. & MS. Voff. & Harl. habent, e Turn. V. Bong. nec non Coll. Schott. affertur ὦ Κύρνε. R. mavult ὦ Κύντε, *Quinte*, quod W. probat.

³ fingitur haec disputatio in porticu templi Delphici habitasse.

⁴ Haud dubie idem est cum illo, quem Plut. Sympos. VII, 2. generum suum appellat. Xyl. legi mavult Πατροκλέης, ut infra genitivo Πατροκλέης, & accusativo κλέα respondeat. W. notante, scribendum videtur Πατροκλέος; apud Stobaeum S. CXV. laudatur Πατροκλήης; apud Xenoph. H. Gr. L. VI. 5. 8. est Πατροκλέας. In ejus formae nominibus frequens est confusio.

⁵ Vulgo εἴαν δοκεῖ, τὴν ζήτησιν, ἢ τ. R. monuit, recte habere Bas. εἴαν. Id restitui, adficientibus Ald. Xyl. Ven. Mez.

cum

τῷ λόγῳ, καθάπερ παρόντος, καὶ μὴ παρόντος, ἀποκρινόμεθα ¹ τῷ εἰπόντος. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Τίμων ². Ἄλλ' ἔδ' εἰ βαλὼν (εἶπεν) ἀπηλλάγη, καλῶς εἶχε περιορᾶν τὸ βέλος ἐγκείμενον· ὁ μὲν γὰρ Βρασιδάς ³ (ὡς ἔοικεν) ἐξελεύσας τὸ δόρυ τῷ σώματος, αὐτῷ τέτρω τὸν βαλόντα πατάξας ἀνεῖλεν· ἡμῶν δ' ἀμύνασθαι μὲν ἔδεν ἔργον ἐστὶ ⁴ ἤπερ τὰς ἀτοπον ἢ ψευδῆ λόγον εἰς ἡμᾶς ἀφέντας, ἀρκεῖ δ' αὐτοῖς, πρὶν ἄψασθαι τὴν δόξαν, ἂν ἐκβάλλωμεν ⁵. Τί ἔν (ἔφην ἐγὼ) μάλις κεν κίνηκεν ὑμᾶς τῶν εἰρημένων; ἀθρόα γὰρ πολλὰ καὶ κατὰ τάξιν ἔδεν, ἄλλο δ' ἄλλαχόθεν ἀνθρώπος, ὥσπερ ὄργῃ τινι καὶ λοιδορίᾳ, σπαράττων ἅμα κατεφόρει ⁶ τῆς προνοίας.

II. Καὶ ὁ Πατρούλεας· Ἡ περὶ τὰς τιμωρίας (εἶπε) τῶν πονηρῶν βραδύτης τῷ δαιμονίῳ καὶ μέλλη-

O 4

sis

cum W. vertente: *dimittenda videntur quaestio, an potius, quamvis absit dicens, tamen perinde ac si adsit, quaestioni est respondendum?*

¹ absunt ab Harl. καὶ μὴ παρόντος; In Voss. manus recentior adscripsit καὶ μὴ παρόντος. Inepte ea redundare, W. notat. MS. Xyl. & Coll. Schott. ὑποκρινόμεθα pro ἀποκριν. Harl. ὑποκρινόμεθα.

² frater Plutarchi, uti constat ex lib. de fraterno amore, & Sympof. l. 1. Harl. omittit δὲ. Eximia deinde, notante W. est elegantia, qua Plutarchus Epicurei distertia cum tellis comparat, eaque ducta ex consuetudine optimorum Scriptorum, qui saepius id quod sive acute sive acerbè in aliquem dictum est, tanquam *telum missum esse* dicunt.

³ Cf. Vol. VIII. pag. 126. & 203.

⁴ *nostrum non est*, vel, *non est necesse nobis*. W.

⁵ Subobscuram hujus loci sententiam reddit structurae quaedam duritia, W. monente. Idem pro αὐτοῖς mavult αὐτοῖς, aut potius id a librario intrusum esse putat. Vertit: *quam* (sententiam) *nobis rursus ejicere satis est antequam radices orat*. R. supr. αὐτοῖς, ἂν, πρὶν ἄψασθαι, τὴν δόξαν ἐκβάλλωμεν.

⁶ Turn. V. Bong. Coll. Schott. κατεφόρει. Bene tuetur W. vulgatam.

σις ἔμοι δοκεῖ καὶ μάλισα ¹ δεινὸν εἶναι· καὶ νῦν ὑπὸ τῶν λόγων τέτων ὥσπερ πρόσφατος γέγονα τῇ δόξῃ καὶ καινός ². ἔκπαλαι δ' ἠγανάκην ἀέων Εὐριπίδα λέγοντος ³.

Μέλλει, τὸ θεῖον δ' ἐς τοῖετον φύσει.

καίτοι πρὸς θεόν, ἤκιστα δὲ πρέπει ⁴ πρὸς τὰς πονηρὰς ῥαθυμίαι εἶναι τὸν θεόν, ἢ ῥαθυμίας ὄντας αὐτὰς, ἀδ' ἀμβολιεργὰς τὰ κακῶς ποιεῖν, ἀλλ' ὀξυτάταις ὄρμαϊς ὑπὸ τῶν παθῶν φερομένης πρὸς τὰς ἀδικίας. καὶ μὴν τὸ ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν (ὡς Θεκυδίδης ⁵ Φησὶν) ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον, εὐθύς ἀντιφράττει τὴν ὁδὸν τοῖς ἐπιπλείστον εὐροῶσι τῇ κακίᾳ χρωμένοις. θεὸν γὰρ ἔτω χρέος, ὡς τὸ τῆς δίκης ὑπερήμερον γινόμενον, ἀδανῆ μὲν ταῖς ἐλπίσι ποιεῖ καὶ ταπεινὸν τὸν ἀδικημένον, αὐξοῖ δὲ θρασυτήτι καὶ τόλμῃ τὸν μοχθηρόν· αἱ δ' ὑπὸ χεῖρα ⁶ τοῖς τολμαμένοις ἀπαντῶσαι τιμωρίαι, καὶ τῶν μελλόντων εἰσὶν ἐπιχέσεις ἀδικημάτων, καὶ μάλισα τὸ πρηγορεῖν τὰς πεπονθότας ἐνεσθαι αὐταῖς. ὡς ἔμοιγε καὶ τὸ τῷ Βίαντος ἐνοχλεῖ πολλάκις ἀναλαμβάνοντι τὸν λόγον· ἔφη γὰρ (ὡς εἶπες) πρὸς τινα πονηρὸν, ὡς ἔδεδιε, μὴ ἔδω' δίκην, ἀλλὰ μὴ ἐκ αὐτὸς ἐπίδη. τί γὰρ Μεσσηνίοις ⁷ ὄφελος τοῖς προαναιρεθεῖσι τῆς Ἀριστοκρά-

¹ R. susp. ἔμοι ἔδοκα τὰ μάλισα. Absit quoque καὶ a Coll. Schott. & Harl. Tuetur autem hanc particulam ante μάλισα W. ex aliis locis.

² W. iudice, haec est mens Plutarchi: *propius ad Epicureorum sententiam me hic sermo adduxit, & fere tanquam novus advena in eorum scholam concessi; vel potius: Epicureorum opinio mihi nova accidit, nunc primum a me cognoscebatur.*

³ Euripid. Orest. 420.

⁴ R. monente, rectius flaret *πρέπει* post *πρὸς τ. πονηρὰς*.

⁵ Locus est III, 38.

⁶ Voss. *ἀνὰ χεῖρα*, a prima manu, a recentiori ὑπὸ χ. Pro τοῖς τολμαμένοις margo MS. Xyl. Turn. V. Bong. nec non Coll. Schott. *γινόμενοις*.

⁷ Pertinent haec ad bellum Messenicum secundum, quod per viginti annos a Messeniis adversus Lacedaemonios gestum Pausanias late persecutus est. Altero ejus anno Lacedaemonii a Messie-

σοῦράτης τιμωρίας; ὃς προδὸς τὴν ἐπὶ Τάφρῳ ¹ μά-
 χην, καὶ λαθῶν ὑπὲρ εἰκοσιν ἔτη ² καὶ πάντα ταῦτα
 βασιλεύσας Ἀρτιάδων, ὕστερον ἔδωκε δίκην Φωραθίς· οἱ
 δ' ἐκέτ' ἦσαν. ἢ τίνα Ὀρχομενίων τοῖς ἀποβαλῆσι παῖ-
 δας καὶ Φίλης καὶ οἰκείας ὑπὸ Λυκίσκου ³ προδοθέντας
 ἤνεγκε παραμυθίαν ἢ χρόνοις ὕστερον πολλοῖς ἀψαμένη
 νόσος καὶ κατανεμηθεῖσα τῷ σώματι; ὃς αἰεὶ βάρβλων
 καὶ βρέχων τῷ πόδε ⁴ εἰς τὸν ποταμὸν, ὤμοσε καὶ
 κατηράσατο σαπῆναι, προδόντος αὐτῷ καὶ ἀδικήσαντος.
 τὰς μὲν γὰρ ⁵ Ἀθήνησι τῶν ἐναγῶν σωμάτων ῥίψεις,
 καὶ νεκρῶν ἐξορισμὸς, ἐδὲ παιδῶν παισὶν ἰδεῖν ⁶ ὑπ-

O 5

ἤρξε

Messenii, duce Aristomene, gravi clade affecti sunt ἐπὶ τῷ κα-
 λεμένῳ Κάπρῳ σήματι (ad aprī monumentum). Verum anno
 sequenti in pugna ad μεγάλην Τάφρον (ad magnam fossam)
 commissa Messenii proditi a socio Aristocrate, Arcadiae rege,
 cui magna oblata pecunia Lacedaemonii persuaserant, ut eos,
 cum ad manus ventum esset, cum suis copiis desereret, inter-
 necione deleti sunt.

1 Secutus sum W. ita dantem in ed. Oxf. auctoritate Mez.
 ita in libro veterē legi notantis, consentientibus Jannot. & Coll.
 Muret. nec non historia postulante, ut Palmer. monuit in Ex-
 ercīt. p. 224. pro vulg. ἐπὶ Κύπρῳ. Invenit scil. W. in marg.
 Ald. (ita W. in edit. pecul. signavit, quidquid postmodum in Oxf.
 per Collect. var. lect. in marg. Ald. adscript. a Jannorio vult
 intelligi) lectionem prope accedentem ἐπὶ Τάφρῳ. R. quidem
 censuit praeferendum Κάπρῳ, & memoriam Plutarchi lapsus ac-
 cusandam, quo duo proelia temporibus locisque propinqua sibi
 confuderit. Nuisch. vertit: in dem Treffen bey Taphrus;
 Kaltw. bey Kapros.

2 R. monente, numerus est nimius. Anno decimo septimo
 aut octavo, post primam proditionem deprehensus fuit Aristocra-
 tes alteram agitans, meritasque poenas dedit, ab Arcadibus
 acervo lapidum obrutus.

3 De Lycisco & clade Orchomeniorum nihil constat.

4 Voss. & Harl. omittunt τῷ πόδε, quod abesse nequit.

5 Post γὰρ inferunt in Turn. V. Bong. Coll. Schott. Harl.
 quae Jonica forma est. W.

6 Turn. V. Bong. nec non, W. notante, Coll. Schott. &
 marg. Ald. ἐπιδεῖν, quod W. amplectendum censet, at utilita-
 tum in rebus gravioribus.

ἤρξε¹ τῶν ἀποσφαγέντων² ἐκείνων. ὁ δὲν Εὐριπίδης
 ἄτοπος, εἰς ἀποτροπὴν κακίας τέτοις χρώμενος³.

Οὗτοι προσελθῶσ' ἢ δίκη σε⁴. μὴ τρέσης,
 Πάσει πρὸς ἧπαρ, εἰδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν

Τὸν

1 R. ad haec notat: „Ne ipsos quidem nepotes eorum, qui Cylonio tumultu perierant, vidisse poenas a piaculi reis sumtas, quod tradat Plutarchus, id vehementer miror. Nam ab ipsis sceleratis, non ab eorum posteris, poenae fuerunt paucis a patrato scelere annis expeditae. Cylō cum factione periit A. 1. Olymp. 45. Expiatum, auctore Solone, fuit illud scelus anno quinto post, Olymp. 46, 2. eo, quod sceleratorum, qui tum supereffent, patria exigerentur, defunctorum ossa Attico solo exturbarentur. — Dicas forsitan, Nostram ad Alcmaeonidarum illam exactionem respicere, cuius auctor fuit rex Spartanus, Cleomenes, ann. I. Olymp. 68. Atqui vivebant tum piaculo contaminatorum nepotes, parumque efficax & vix memoranda fuit illa exactio: nam paullo post redierunt Alcmaeonidae, neque tum egesta humo & extra solum patrium egesta fuerunt criminoforum ossa.“ W. in adnot. ed. pecul. ut lumen loco accendat, haec cum antecedentibus conjungit, & de Lycisci sociis intelligit, ut sit sententia: *Quid enim solatii arrulit Orchomeniis, qui liberos & amicos Lycisci proditione amiserunt, quod ille longo post tempore contabuit: quin ejus & sociorum exterminationem cadaverum Athenis factam neque nepotes eorum qui occisi sunt viderunt.* Scilicet Lyciscum, perpetrata Orchomeniorum proditione, Athenas concessisse suspicatur, & ejus sociorumque sceleris hujus cadavera, post mortem eorum, criminis contagionisque detestandae causa, ab Atheniensibus extra fines esse projecta: quod Orchomeniorum, qui hac proditione perierunt, posteris, ob loci intervallum videre non potuerunt.

2 Turn. V. Bong. in ind. Frst. τῶ ἀποσφαγέντων, pro quo W. ex iisdem, Coll. Schott. & marg. Ald. ἀποσφαγέντων notat.

3 Depromti sunt hi versus ex deperdita quadam Euripidis fabula.

4 Vulgo ἠδίκησε. Xyl. legendum conjecit ἢ δίκη σε, quod suo codice corroboratum invenit. Idem exhibuit Grotius in Florileg. Stobaei p. 121. & R. probavit, dedique cum W. id recipiente ex Voss. Venet. Mosq. 1. 2. Coll. Muret. Jannot. Mez.

Τὸν ἄδικον ¹, ἀλλὰ σίγα καὶ βραδεῖ ποδί

Στείχασα. μαρψει ² τὰς κακὰς, ὅταν τύχη.

ἔ γὰρ ἄλλα δὴ πρ, ταῦτα δ' αὐτὰ τὰς κακὰς εἰκός
ἔσιν ἑαυτοῖς ³ διακελευομένους καὶ παρεγγυῶντας, ἐπι-
χειρεῖν ⁴ τοῖς παρανομήμασιν, ὡς τῆς ἀδικίας τὸν μὲν
καρπὸν εὐθύς ὠραῖον καὶ πρᾶπτον ἀποδιδέσσης, τὴν δὲ
τιμωρίαν ὀψέ καὶ πολὺ τῆς ἀπολαύσεως καθυσερῶσαν.

III. Ταῦτα τῷ Πατροκλέεσ διελθόντος, ὑπολα-
βῶν ⁵ ὁ Ὀλυμπικός. Ἐκεῖνο δὲ, (εἶπεν) ὦ Πατρο-
κλέα, πηλίκον αἰ περὶ ταῦτα τῷ θεῖς διατριβικὴ καὶ μελ-
λήσεις ἄτοπον ἔχασιν, ὅτι τὴν πίσιν ἢ βραδύτης ἀφαι-
ρεῖ ⁶ τῆς προνοίας, καὶ τὸ μὴ παρ' ἑκασον ἀδίκημα
τοῖς πονηροῖς ἐπακόλεθεν κακὸν, ἀλλ' ὕπερον, εἰς ἀτυ-
χήματος χῶραν τιθέμενοι, καὶ συμφορὰν, ἔ τιμωρίαν,
ὀνομάζοντες, ἐθὲν ὠφελῶνται, τοῖς μὲν συμβαίνεσιν
ἄχθόμενοι, τοῖς δὲ πεπραγμένοις μὴ μεταμελόμενοι;
καθάπερ γὰρ ἵππον ⁷ ἢ παραχρῆμα τὸ πλᾶισμα καὶ
τὴν

1 R. fusp. τιν' ἄδικον, neque reliquorum hominum quenquam improbum. Idem deinde cum Xyl. & Salmf. legendum probavit σίγα, quod, jam a Valckenar. receptum, cum W. dedi, accedente Mez. Vulgo σιγᾶ.

2 Sic ex Ald. & Basf. restitui, quod R. probavit, & W. dedit ex A. Venet. Mosq. 1. 2. Vulgo μάρψη. Grotius dedit μάρπτει, quod R. minus probat.

3 Turn. V. Bong. nec non marg. Ald. κακῶς; Voff. ἑαυτὰς.

4 Turn. V. Bong. Coll. Schott. marg. Ald. ἐπιχειράσαν; Harlei. deinde παρανομήμασιν.

5 Ald. Basf. ἐπιβαλῶν. Turn. V. Bong. marg. Ald. Coll. Schott. ἐπιλαβῶν. Dedit Ὀλυμπικός cum W. ex Harl. hoc loco & infra, quale nomen legitur Sympof. II. 6. pro vulg. Ὀλυμπιακός.

6 Turn. V. Bong. marg. Ald. Coll. Schott. ἀφαιρεῖται, quod W. ut usitatus probat. Paulo ante Voff. μελήσας pro μελήσας.

7 Audacius forsitan egi, dando, quod R. conjecit, ἵππον pro vulg. ἢ ποιῆ. At omnis loci sensus id mihi postulasse videtur,

τὴν ἁμαρτίαν διώκονσα πληγὴ καὶ νύξις ἄπανορθοῖ καὶ μετὰ τοῦ πρὸς τὸ θεόν, οἱ δὲ ὕστερον καὶ μετὰ χρόνον σπαραγμαὶ καὶ ἀνακρέσεις καὶ περιψοφῆσεις, ἕτερα τινὸς ἕνεκα μᾶλλον δοκῶσι γίνεσθαι ἢ διδασκαλίας. διὸ τὸ λυπεῖν ἄνευ τῆ παιδεύειν ἔχουσιν. ἕτως ἢ καὶ ἕνασον, ἃν πλῆθει καὶ προσπίπτει, ῥαπιζομένη καὶ ἀνακρομένη τῷ κολάζεσθαι κακία, μάλιστα ἂν ¹ γένοιτο σύννεος καὶ ταπεινῆ καὶ κατάφοβος πρὸς τὸν θεόν, ὡς ἐφεσῶτα τοῖς ἀνθρώποις πράγμασι καὶ πάθεσιν ἐχ ὑπερήμερον δικαιοσύνην. ἢ δ' ἀτρέμα καὶ βραδεῖ ποδὶ, κατ' Εὐριπίδην, καὶ ὡς ἔτυχεν ἐπιπίπτουσα δίκη τοῖς πονηροῖς, τῷ αὐτομάτῳ μᾶλλον, ἢ τῷ ² κατὰ πρόνοιαν ὁμοίου ἔχει τὸ πεπλανημένου καὶ ὑπερήμερον καὶ ἄτακτον. ὡς ἐχ ὄρω, τί χρησίμου ἔνεσι τοῖς ὀψὲ δὴ τέτοις ἀλείν λεγομένοις μύλοις ³ τῶν θεῶν, καὶ ποιῶσι τὴν δίκην ἀμαυρᾶν, καὶ τὸν φόβον ἐξίτηλον τῆς κακίας.

IV. Ῥηθέντων ἔν τέτων, καὶ μὲ πρὸς αὐτὸν ⁴ ὄντες, ὁ Τίμων. Πότερον (εἶπεν) ἐπιθῶ καὶ αὐτὸς ἤδη τῷ λόγῳ ⁵ τὸν κολοφῶνα τῆς ἀπορίας, ἢ πρὸς ταῦτα ἕλω πρότερον αὐτὸν διαγωνίσασθαι; τί γὰρ (ἔφη ἐγὼ)

δεῖ

tur, probatque ipse W. ex singulis periodi verbis πλαῖσμα, νύξις, σπαραγμοὶ, ἀνάκρεσις, περιψοφῆσεις, — quae proprie de equis dicuntur — nam velut equum (ita quoque hominem, vel peccatum erroremve) proatius excipiens lapsum & delictum plaga flagello, aut baculo, incussa corrigit & ad officium revocat. Vertunt idem Nuisch. & Kaltw.

1 W. susp. μάλιστα ἂν.

2 Restituit τῷ pro τὸ, quod e Frst. in R. transit.

3 Distio proverbialis, e versu, qui legitur apud Sext. Empiric. contr. mathematic. L. I. p. 279, desumpta — ὀψὲ θεῶν ἀλείντι μύλοι, ἀλείνσι δὲ λεπία.

4 Turn. V. Bong. Coll. Schott. marg. Ald. πρὸς αὐτὸν. R. leg. susp. πρὸς αὐτοῖς, vel πρὸς αὐτὰ, cum in bis effem, cum haec tecum reputarem. W. defendi posse putat πρὸς αὐτὸν, vel legi πρὸς αὐτῷ.

5 Sic cum W. dedi e Turn. V. Bong. accedentibus Voss. Venet. Pol. Leonic. Schott. Mez. pro vulg. τῷ λογισμῷ.

δεῖ τὸ τρίτον ἐπενεγεῖν κῦμα, καὶ προσκατακλιῦσαι τὸν λόγον, εἰ τὰ πρῶτα μὴ δυνατὸς ἔσαι διώταθαι, μηδ' ἀποφυγεῖν, ἐγγλήματα; πρῶτον ἔν ὥσπερ ἀφ' ἐσίας ἀρχόμενοι πατρώας ¹, τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐλαβείας τῶν ἐν ² ἀκαδημία Φιλοσόφων, τὸ μὲν ὡς εἰδότες τι λέγειν περὶ τέτων, ἀφοσιωσόμεθα. πλέον γάρ ἐσι τῆ περὶ μεσιῶν ἀμέσεσ, καὶ πολεμικῶν ἀστρατεύτεσ διαλέγεσθαι, τὸ τὰ θεῖα καὶ δαιμόνια πράγματα διασκοπεῖν, ἀνθρώπων ὄντασ, οἷον ἀτέχνεσ τεχνιτῶν διάνοιαν ἀπὸ δίξεσ καὶ ὑπονοίας ³ κατὰ τὸ εἶκόσ μετιόντασ. ἔ γάρ ἰατρῆ μὲν ἰδιώτην ὄντα συμβαλεῖν λογισμὸν, ὡσ πρότερον ἔκ ἔτεμεν, ἀλλ' ὕστερον, ἐδέ χθῆσ ἔλασεν, ἀλλὰ σήμερον, ἔργον ἐσί περὶ θεῶ δέ ⁴, θνητὸν ῥάδιον ἢ βέβαιον εἰπεῖν ἄλλο, πλὴν ὅτι τὸν καιρὸν εἰδὼσ ἄριστα τῆσ περὶ τὴν κακίαν ἰατρείασ, ὡσ Φάρμακον ἐκάσφω προσφέρει τὴν κόλασιν, ἔτε μεγέθεσ μέτρον κοινόν, ἔτε χρόνον ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πάντων ἔχασαν. ὅτι γάρ ἢ περὶ τὴν ψυχὴν ἰατρεία, δίκη δέ καὶ δικαιοσύνη προσαγορευομένη, πασῶν ἐσι τεχνῶν μεγίστη, πρὸσ μυρίοισ ἐτέροισ καὶ Πίνδαροσ ⁵ ἔμαρτύρησεν, ἀριστέχνην ἀνακαλέμενοσ τὸν ἀρχοντα καὶ κύριον ἀπάντων θεῶν, ὡσ δὴ δίκησ ὄντα δημιουργόν, ἢ προσήμει, τὸ πότε καὶ πῶσ καὶ μέχρι πόσε κολασέον ἔκασον τῶν πονηρῶν, ὀρίζειν. καὶ ταύτησ

Φησὶ

¹ Vulgo ante πατρώας fuit comma, quod, R. monente, retraxi — ut a *Lave* quodam inquilino, vel, ut a *Vesta* quadam patria.

² Turn. V. Bong. inferunt μὲν post τῶν, quod W. suo loco restituendum putat, & paulo ante legendum πρῶτον μετ' ἐν.

³ Dedi sic e correctione Mez. probante W. pro vulg. διανοίας.

⁴ Voss. Coll. Schott. Harl. marg. Ald. περὶ θεῶν δέ. Mox pro ἔχασαν Voss. ἔχασα.

⁵ Cf. Schneideri fragm. Pindar. p. 70. item Hesych. in v. ἀριστέχνης cum nota. Hoc Pindari dictum memorat saepius Plutarchus v. c. Sympos. I, in Praec. reip. ger. in lib. adv. Stoicos, & suppresso Pindari nomine, de facie lunae.

Φησὶ τῆς τέχνης ὁ Πλάτων εἶδεν ἄντα τῷ Διὸς γεγονέναι τὸν Μίνω¹ μαθητὴν, ὡς ἔδυνατόν² ἐν τοῖς δικαίοις κατορθῆναι, ἔδ' αἰθάνεσθαι τῷ κατορθέντος, τὸν μὴ μαθόντα, μηδὲ κησάμενον τὴν ἐπιστήμην. ἔδὲ γὰρ ἔς ἀνδρωποὶ νόμοις τίθενται, τὸ εὐλογον ἀπλῶς ἔχουσι καὶ πάντοτε³ φαινόμενον, ἀλλ' ἐνια καὶ δοκεῖ κομιδὴ γελοῖα τῶν προσταγμάτων. οἷον, ἐν Λακεδαίμονι κηρύττεισιν οἱ ἔφοροι παριόντες εὐθύς εἰς τὴν ἀρχὴν, μὴ τρέφειν μύσανα⁴, καὶ πείθεσθαι τοῖς νόμοις, ὡς μὴ χαλεποὶ ᾧσιν αὐτοῖς. Ῥωμαῖοι δὲ, ἔς ἂν εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρῶνται, κάρφος αὐτῶν λεπτὸν ἐπιβάλλουσι τοῖς σώμασιν⁵. ὅταν δὲ διαδήκας γράφωσιν, ἑτέρας μὲν ἀπολείπασιν κληρονόμους, ἑτέροις⁶ δὲ πωλῶσι τὰς ἐσίας ὃ δοκεῖ παράλογον εἶναι. παραλογώτατον δὲ τὸ τῷ Σόλωνος, ἄτιμον εἶναι τὸν ἐν σάσει πόλεως μηδετέρα μερίδι προσθέμενον, μηδὲ συσασιάσαντα⁷. καὶ ὅπως πολλὰς ἂν τις ἐξείποι νόμων ἀτοπίας, μήτε τὸν λόγον ἔχων τῷ νομοθέτῃ, μήτε τὴν αἰτίαν συνιεῖς ἐκίσει τῶν γραφομένων. τί δὴ θαυμαστὸν, εἰ, τῶν ἀνθρωπίνων ἕτως ἡμῖν ὄντων δυσθεωρήτων, ἐν εὐπορόν ἐσι τὸ περὶ τῶν θεῶν εἰπεῖν, ᾧτινι λόγῳ τὰς μὲν ὑσερον, τὰς δὲ πρότερον τῶν ἀμαρτανόντων κολάζουσιν;

V.

¹ e forma Atticis propria; reliqui Graeci Μίνωα & Μίνωα frequentabant. Voss. Μίνωα; Harl. Μίνωνα. W.

² Harl. ἔδυνα, quod, etsi non ineptum, tamen vulgatae non praeferendum monet W.

³ W. maluit πάντοτε.

⁴ Idem memorat Plut. Vol. V. in vit. Cleomenis, cap. IX.

⁵ *manumissiōnem* significat per vindictam. Testamentum autem intelligit per aes & libram, sive per familiae emptionem.

⁶ Dedi sic e R. mente pro vulg. ἕτεροι — aliis vero vendunt facultates. Consentunt Amlot. & Mez. & probat W.

⁷ Cf. Plut. Vol. I. in vit. Solon. c. 20. Harl. *σασιάσαντα*; & paulo ante pro ἄτιμον Turn. V. Bong. habent *ατιμώρητον*, quod, W. monente, explicatio cujusdam esse videtur, qui per ἄτιμον in hac lege eum significari putabat, qui non vindicatur.

V. Ταῦτα δ' ἐκ ἀποδράσεως πρόφασίς ἐσιν, ἀλλὰ συγγνώμης αἰτησις· ὅπως ὁ λόγος, οἷον εἰς λιμένα καὶ καταφυγὴν ἀποβλέπων, εὐθαρσέστερον ἐξαναφέρει¹ τῷ πιθανῷ πρὸς τὴν ἀπορίαν. ἀλλὰ σιοπεῖτε πρῶτον, ὅτι κατὰ Πλάτωνα πάντων καλῶν ὁ θεὸς αὐτὸν ἐν μέσῳ παράδειγμα θεμενος, τὴν ἀνθρωπίνην ἀρετὴν, ἐξομοίωσιν ἔσαν ἀμωσγέπως πρὸς αὐτὸν, ἐνδίδωσι τοῖς ἔπειθαι θεῷ δυναμένοις. καὶ γὰρ ἡ πάντων φύσις ἀτακτος ἔσα, ταύτην ἔχε τὴν ἀρχὴν τῆ μεταβαλεῖν², καὶ γενέσθαι κόσμος, ὁμοιότητι καὶ μεθέξει τινὶ τῆς περὶ τὸ θεῖον ἰδέας καὶ ἀρετῆς. καὶ τὴν ὄψιν αὐτὸς ἔτος ἀνὴρ³ ἐνάψαι φησὶ τὴν φύσιν ἐν ἡμῖν, ὅπως ὑπὸ θεῶν τῶν ἐν ἕρανῳ φερομένων καὶ θαύματος ἀσπάζεσθαι⁴ καὶ ἀγαπᾶν ἐπιζομένη τὸ εὐχρημον ἢ ψυχὴ καὶ τεταγμένον, ἀπεχθάνηται τοῖς ἀναρμόσοις καὶ πλανητοῖς πάθεσι, καὶ φεύγῃ τὸ εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχεν, ὡς κακίας καὶ πλημμελείας ἀπάσης γένεσιν. ἔ γάρ ἐσιν, ὅ τι μείζον ἀνθρώπος ἀπολαύειν θεῶ πέφυκεν, ἢ τὸ μιμήσει καὶ διώξει τῶν ἐν ἐκείνῳ καλῶν καὶ ἀγαθῶν εἰς ἀρετὴν καθίστασθαι. διὸ καὶ τοῖς πονηροῖς ἐν χρόνῳ καὶ χολαίως τὴν δίκην ἐπιτίθησιν, ἐκ αὐτὸς τινα τῆ ταχὺ κολάζειν ἀμαρτίαν δεδιδως, ἢ μετάνοιαν, ἀλλ' ἡμῶν τὸ περὶ τὰς τιμωρίας

θη-

1 Elegans, W. docente, & rare obvius usus verbi ἐξαναφέρειν, quo notat erigere, attollere se, animum non despondere. Plutarchi mens est, ut probabilitate freta atque suffulsa nostra oratio, animosius se contra difficultates quaestionis, erigere possit. R. vertit: vestra ad assentiendum facilitate et propensione confidentior factus eo majore fiducia se ad refutandum hoc dubium accingat. Xyl. MS. τὸ πιθανόν, vulgata in margine annotata.

2 Turn. & Bong. μεταβάλλαν. V. simplex βάλλαν.

3 W. maluit αὐτὸς αὐτὸς ἀνὴρ vel ὁ αὐτὸς ἔτος α'. Pro ἐνάψαι Ald. Bas. nec non Coll. Schott. Harl. marg. Ald. ἀνάψαι.

4 Ald. Bas. Voff. ἀσπάζεσθαι; Turn. V. Bong. marg. Voff. ἀσπάζεσθαι; Coll. Schott. & marg. Ald. ἀσπάζεσθαι & ἀρεπία ζεῖσθαι.

θηρώδες καὶ λάβρον ἀφαιρῶν, καὶ διδάσκων, μὴ συν ὀργῇ, μηδ' ὅτε μάλισα φλέγεται καὶ σφιδάζει

Πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω ¹, καθάπερ δίψαν, ἢ πείναν, ἀποπιμπλάντας, ἐπιπηδῶν τοῖς λελυπηκόσιν, ἀλλὰ μιμημένους τὴν ἐκεῖνε πρόδητα καὶ τὴν μέλλουσιν, ἐν τάξει καὶ μετ' ἐμμελείας ², τὸν ἦμισα μετανοοῖα προσοισόμενον χρόνον ἔχοντας σύμβηλον, ἀπιδεῖαι τῆς δίκης. ὕδατι γὰρ τεταραγμένω προσπεσόντα χρῆσθαι δι' ἀκρασίαν, ἤτ' ὅν ἐσι κακόν, ὡς Σωκράτης ἔλεγεν, ἢ θολερόν ὄντα καὶ διάπλεων τὸν λογισμὸν ὀργῆς καὶ μανίας, πρὶν ἢ κατασῆναι καὶ γενέσθαι κατάρων, ἐμφορεῖσθαι τιμωρίας συγγενῆς καὶ ὁμοφύλε σώματος ³. ἔ γὰρ ἐγγυτάτω τὸ ἀμύνεσθαι τῷ παθεῖν ⁴, (ὡς Θεκυδίδης ἔλεγεν) ἀλλὰ μᾶλλον ἀπωτάτω κείμενον, ἀπολαμβάνει τὸ προσῆκον. ὡς γὰρ ὁ θυμὸς, κατὰ τὸν Μελάουσιον,

Τὰ δεινὰ πράττει τὰς φρένας μετοικίσας ⁵.

ἔτω καὶ ὁ λογισμὸς τὰ δίκαια πράττει καὶ μέτρια, τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν εὐποδῶν θέμενος. ὁθεν ἡμερῶνται καὶ τοῖς ἀνθρώποις παραδείγμασιν, ἀκόντες, ὡς Πλάτων τε τὴν βακίηριαν ἀνατεινόμενος ⁶ τῷ παιδί, πολὺν ἔση

¹ Versus, W. iudice, Euripidi tribuendus.

² Sic dando, W. sum secutus ita ex Venet. recipientem. Potuissém quoque dare e cod. Xyl. ἐμμελεία, quod W. in editione peculiari hujus libelli exhibuerat. Ad hanc vocem prope quoque accedit lectio Turn. V. Bong. ἐπιμελεία, quam habent simul Coll. Schott. & marg. Ald. Vulgo μεταμελεία. Deinde Harl. προσθησόμενον pro προσοισόμενον.

³ Quanquam non damnet W. σώματος, malit tamen hoc loco αἵματος.

⁴ Ald. Bas. nec non Harl. τῷ ἀμύνεσθαι τὸ παθεῖν. Xyl. correxit.

⁵ Eundem versum laudat in lib. de cohibenda ira Vol IX. p. 425.

⁶ R. mavult ἐπανατεινόμενος. Cf. Seneca de ira l. 3. c. 12. Pro τε post Πλάτων Harl. ποτέ.

ἔση χρόνου (ὡς αὐτὸς ἔφη) τὸν θυμὸν κολάζων· καὶ Ἀρχύτας οἰκετῶν τινα πλημμέλειαν ἐν ἀγρῷ καὶ ἀταξίαν καταμαθῶν, εἶτα ἑαυτῆ συναιθανόμενος ἐμπαθέσθαι ἔχοντας καὶ τραχύτερον πρὸς αὐτὰς, ἐδὲν ἐποίησεν, ἀλλ' ἢ τοσαῦτον, ἀπιῶν; Εὐτυχεῖτε, (εἶπεν) ὅτι ὀργίζομαι ὑμῖν. εἴπερ ἔν ἀνδρῶν λόγοι μνημονευόμενοι καὶ πράξεις λεγόμεναι τὸ τραχὺ καὶ σφοδρὸν ἀπαρύττει ἰ τῆς ὀργῆς, πολὺ μᾶλλον εἰκὸς ἡμᾶς τὸν θεὸν ὀρῶντας, ὧ θεὸς ἐδὲν, ἐδὲ μετάνοια πράγματος ἐδεύς, ὅμως ἐν τῷ μέλλοντι τὴν τιμωρίαν κατατιθέμενον, καὶ περιμένοντα τὸν χρόνον, εὐλαβεῖς περὶ τὰ τοιαῦτα γίνεσθαι, καὶ θεῖον ἠγεῖσθαι μόριον ἀρετῆς, τὴν πραότητα καὶ τὴν μεγαλοπάρδειαν, ἣν ὁ θεὸς ἐνδείκνυται, τῷ μὲν κολάζειν ἡ ὀλίγως ἐπανορθῶσαν, τῷ δὲ βραδέως πολλὰς ὠφέλησαν καὶ νεθετῶσαν.

VI. Δεύτερον τοίνυν τῶτο διανοηθῶμεν, ὡς αἱ μὲν δικαιοῦσι αἱ παρὰ ἀνθρώπων μόνον ἔχασι τὸ ἀντιλυπῆν, καὶ ἐν τῷ κακῶς τὸν δεδρακότα παθεῖν ἴσονται, περαιτέρω δ' ἐκ ἐξικνεῖνται διὰ τοῖς ἁμαρτήμασι κυνὸς δίκην ἐφυλακῆσα κατακολεθῶσι, καὶ τὰς πράξεις ἐκ ποδὸς ἐπιδιώκωσι· τὸν θεὸν δ' εἰκὸς, ἥς ἔν ἐφάπληται τῇ δίκῃ ψυχῆς νοσήσης, τὰ τε πάθη διορᾶν, εἴ πῃ τι καμπύλομενα πρὸς μετάνοιαν ἐνδίδωσι, καὶ χρόνον γε πρὸς ἐπανόρθωσιν, οἷς ἐκ ἀκρατος ἐδ' ἄτρεπτος ἢ κακία πέφυκε, προσιζάνειν ἡ ἀρε-

1 Elegans, w. iudice, & raro obvius usus verbi ἀπαρύταν, de leniendis animi affectibus.

2 R. & W. legendum monent τῷ μὲν ταχέως vel ταχὺ κολάζειν, cum non de poena & remissione sermo sit, sed de celeri & tarda poena.

3 Ald. & Bas. vitiose νόμον. Xyl. correxit e MS. Deinde pro ἔχασι Turn. V. Bong. nec non Coll. Schott. Harl. & Xyl. MS. ἔχασαι, quod forte legendum adnotat Xyl. omisso proxime sequenti καί.

4 In edit. peculiari w. adnotat, videri excidisse verbum δι-

ἀρετῆς ἀπ' αὐτῆ Φερόμεναι πρὸς γένεσιν αἱ ψυχαὶ βα-
 δίζουσι, καὶ τὸ γενναῖον ὡς ἰχυρὸν αὐταῖς καὶ ἐκ ἐξι-
 τηλον ἐμπέφυκεν, ἐξανθεῖ¹ δὲ παρὰ φύσιν τὴν κακίαν
 ὑπὸ τροφῆς² καὶ ὀμιλίας Φαύλης Φθειρόμενον, εἶτα
 θεραπευθέν ἐνίοις καλῶς, ἀπολαμβάνει τὴν προσήμεσαν
 ἔξιν, ἔ πασι κατεπάγει³ τὴν τιμωρίαν ὁμοίως· ἀλλὰ
 τὸ μὲν ἀνήμεσον εὐθύς ἐξεῖλε τῆ βίῃ καὶ ἀπένοψεν,
 ὡς ἑτέροις γε πάντως βλαβερόν⁴, αὐτῷ τε βλαβερώ-
 τατον, ἀεὶ συνεῖναι μετὰ πονηρίας⁵. οἷς δὲ ὑπ' ἀγνοίας
 τῆ καλῆ μᾶλλον, ἢ προαιρέσει τῆ αἰχρῆ, τὸ ἀμαρτη-
 τικὸν εἶδος ἐγγεγονέναι, δίδωσι μεταβαλέσθαι χρόνον.
 εἰν δ' ἐπιμένουσι, καὶ τέτοις ἀπέδωκε τὴν δίκην· ἔ γάρ
 πε δέδιε, μὴ διαφύγῃσι⁶. σιόπει δὲ, ὅσαι μεταβο-
 λαὶ γεγύνασιν εἰς ἦθος ἀνδρῶν καὶ βίου· ἦ καὶ τρό-
 πος ὠνομάδη τὸ μεταβάλλον αὐτῆ καὶ ἦθος, ὡς⁷ πλεῖ-
 στον αὐτῆ ἐνδύεται τὸ ἦθος, καὶ κρατεῖ μάλιστα κατὰ πτό-
 μενον. οἶμαι μὲν ἔν, καὶ τὸν Κέκροπα διφυῆ προσ-
 αγορεῦσαι τὲς παλαιὰς, ἔχ (ὡς ἐνιοὶ λέγουσιν) ἐκ χρη-
 σῆ βασιλείως ἄγριον καὶ δρακοντώδη γενόμενον τύραννον,

ἄλλα

δόναυ αὐτ χαρίζεσθαι, Xyl. quoque vertente *tempus correctionis largiri*. In ed. autem Oxf. corrigendum censet προσπέφυκεν, ὄριζαν, & vertit: *tempusque correctionis definire iis, quibus non meta & incurabilis inolevit nequitia*. Mez. πέφυκε, πορίζειν. Venet. additum habet a manu secunda διδόναυ post χρόνον γε; W. autem iudice, a correctore potius quam auctore videtur esse.

1 Turn. V. Bong. nec non Coll. Schott. marg. Ald. ἐξαν-
 θεῖν.

2 Ald. Bas. (sic notatur in ind. Var. nota R. & in W. anj-
 madv. ed. peculiaris) Voff. Coll. Schott. τροφῆς. At ego in
 meis utriusque editionis exemplaribus perspicue lego τροφῆς.

3 Ald. Bas. Voff. Harl. καταπαίγια. R. dubius est, utrum
 sit praefendum. W. probat vulgatam.

4 R. desiderat ὄν post βλαβερόν.

5 R. mavult συνεῖναι πονηρίας.

6 Turn. V. Bong. Coll. Schott. ἀποφύγῃσι.

7 R. susp. καὶ ἦθος, ὅτι ὡς πλεῖστον.

ἀλλὰ τὸναντίον ἐν ἀρχῇ σχολίων ὄντα καὶ Φοβερόν, εἶθ' ὕπερον ἄρξαντα πρῶως καὶ Φιλανθρώπως. εἰ δὲ τῶτ' ἀόηλον, ἀλλὰ Γέλωνά γ' ἴσμεν ¹ καὶ Ἰέρανα, τῆς Σικελιώτας, καὶ Πεισίερατον τὸν Ἰπποκράτες, ὅτι πονηρία κησάμενοι τυραννίδας, ἐχρήσαντο πρὸς ἀρετὴν αὐταῖς, καὶ παρανόμως ἐπὶ τὸ ἀρχεῖν ἐλθόντες, ἐγένοντο μέτριοι καὶ δημωφελεῖς ἄρχοντες· οἱ μὲν εὐνομίαν τε πολλὴν καὶ γῆς ἐπιμέλειαν παραχόντες, αὐτὰς τε σώφρονας ² τῆς πολιτας καὶ Φιλεργὰς, ἐκ πολυγέλων καὶ λάλων κατασκευάσαντες. Γέλων δὲ καὶ προπολεμήσας ³ ἄριστα καὶ κρατήσας μάχη μεγάλη ⁴ Καρχηδονίων, ἔπρωτερον εἰρήνην ἐποιήσατο πρὸς αὐτὰς δεομένους, ἢ καὶ τῶτο ταῖς συνθήκαις περιλαβεῖν, ὅτι παύσονται τὰ τέσσαρα τῶ Κρόνω καταθύοντες ⁵. ἐν δὲ Μεγάλῃ πόλει ⁶ Λυδιῶδας ἦν τύραννος, εἶτ' ἐν αὐτῶ τῶ τυραννεῖν

P 2

¹ marg. Ald. notante W. Γέλωνά πως ἴσμεν, & paulo post τιμαυρία pro πονηρία.

² Post σώφρονας Turn. V. Bong. nec non Coll. Schott. & marg. Ald. inserunt καί.

³ scil. τῶν πολιτῶν αὐτῆς πατρίδος. Legi sic maluit R. & dedi cum W. id recipiente e Venet. pro vulg. προσπολεμήσας, ad quod e proximo subaudiendum fuisset τοῖς Καρχηδονίοις.

⁴ Addidi μεγάλη cum W. ex Ald. Bas. Xyl. Harlei. A. Venet. Moiq. 1. 2. Colleg. Nov. Vulgo abest. Locum ipsam autem omnem W. ita refingendum putat: ἄρχοντες· ἔ μόνον αὐτὰς σώφρονας ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτας Φιλεργὰς ἐκ πολυγέλων καὶ λάλων παραχόντες. Γέλων δὲ καὶ εὐνομίαν τε πολλὴν καὶ γῆς ἐπιμέλειαν κατασκευάσας, καὶ προπολεμήσας &c.

⁵ Cf. Apophth. Vol. VIII pag. 38. Diodorus Sic. XI. 26. post xprofitam insignem Geloni partam a Carthaginiensibus ad Himneram victoriam, de pace narrans composita, conditionis hujus non tantum nullam facit mentionem, sed etiam XX, 14. claris verbis testatur, Carthaginienses ad Agathoclis aetatem usque non desisse liberos suos Saturno immolare. R. De immanitate hujus sacrificii v. Plut. de superstitione c. XII. Vol. VIII. p. 79. 80.

⁶ Megalopoli Arcadiae. Pro Λυδιῶδας Turn. V. Bong. Λυδίδας.

νεῖν μεταβαλλόμενος ¹, καὶ δυσχερῆνας τὴν ἀδικίαν, ἀπέδωκε μὲν τὰς νόμους τοῖς πολίταις, μαχόμενος δὲ πρὸς τὰς πολεμίας ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἐπιφανῶς ἐπεσεν ². εἰ δέ τις ἢ τύραννον ἀπέκλεινε Μιλτιάδην ἐν Χερρόνησῳ πρότερον, ἢ Κίμωνα συνόντα τῇ ἀδελφῇ διώξας εἶλεν, ἢ Θεμιστοκλέας ἐφ' οἷς ἀσελγαίνων ἐνώμαζε καὶ ὕβριζε δι' ἀγορᾶς, ἀφείλετο τὴν πόλιν, ὡς ὕπερον Ἀλκιβιάδου, γραψάμενος, ἄρ' ἐκ ἂν ἀπολώλεισαν ἡμῖν οἱ Μαρκεθῶνες; οἱ Εὐρυμέδοντες; τὸ καλὸν ³

Ἀρτεμισίον, ὃθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλλοντο

Φαιενῶν κρητῖδ' ἐλευθερίας ⁴;

ἔθεν γὰρ αἱ μεγάλαι φύσεις μικρὸν ἐυφέρουσι, ἐδ' ἀργεῖ δι' ὀξύτητα τὸ σφοδρὸν ἐν αὐταῖς καὶ δραστήριον, ἀλλ' ἐν σάλῳ διαφέρονται, πρὶν εἰς τὸ μόνιμον καὶ καθεστηκὸς ἦθος ἐλθεῖν. ὥσπερ ἐν ὁ γεωργίας ἄπειρος ἐκ ἂν ἀσπάζασαίτο χώραν ἰδὼν λόχμης ἔμπλεων δασείας καὶ φυτῶν ἀγρίων, καὶ θηρία πολλὰ καὶ ρεύματα καὶ πολὺν ἔχουσαν πηλὸν, ἀλλὰ τῷ μεμαθηκότι διαιδάνεσθαι καὶ κρίνειν αὐτὰ ταῦτα, τὴν ἰσχὺν καὶ πάνθ' ὅσα ⁵

πικ

δίδας. Sic quoque Coll. Schott. marg. Ald. nec non in marg. MS. Xyl. scribi notatur. Locus hic, teste R., e Polyb. II. 44. est depromptus.

¹ Dedi sic e Voff. pro vulg. μεταβαλλόμενος.

² Cf. Vita Cleomen. Plut. Opp. Vol. V. p. 161. nec non Vlt. Arati Vol. VI. c. 37. p. 329. quo leco Λυσιαίδης dicitur.

³ W. susp. τό τε καλόν.

⁴ Pindari dictum, quo victoriam ad Artemisium celebravit. Cf. Plut. Opp. Vol. I. p. 287. Schneid. fragm. Pindar. p. 71. E. Harl. enotantur a W. Χερρονήσῳ pro Χερρόνησῳ, h. l. & paulo infra; Ἀρυμέδοντες pro Εὐρυμέδοντες, & Φαιενῶν pro Φαιενῶν.

⁵ absunt a Xyl. MS. item a Coll. Schott. καὶ πάνθ' ὅσα. R. ordinem vocum ita struendum susp. μεμαθηκότι, καὶ Δι', αἰδάνεσθαι (licet non damnet vulgatam διαιδάνεσθαι) καὶ κρίνειν γῆν αὐτὰ ταῦτα τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν μαλακότητα τῆς γῆς, καὶ πάνθ' ὅσα, ὑποδείκνυσιν. In dictione καὶ πάντα ὅσα subaudiri monet ἀγαθὰ αὐτῇ ἐνεσι.

κα πολλα καὶ Φαῦλα προξανθῆσιν αἱ μεγάλαι Φυσεῖς, ὧν ἡμεῖς μὲν εὐθύς τὸ τραχὺ καὶ νύττον & Φέροντες, ἀποκόπτειν οἴομεθα δεῖν καὶ κολάειν· ὁ δὲ βελτίων κριτῆς, καὶ ἀπὸ τέτων ἐνορῶν τὸ χρηστὸν καὶ γενναῖον, περιμένει λόγῳ καὶ ἀρετῆς συνεργὸν ἡλικίαν καὶ ὄραν, ἣ τὸν οἰκεῖον ἢ Φύσις καρπὸν ἀποδίδωσι.

VII. Ταῦτα μὲν ἐν ταύτῃ τὸν δ' ἐν Αἰγύπτῳ νόμον ἄρ' ἐκ εἰκότως ὑμῖν ἀπογράψασθαι ¹ δοῦσιν ἐνιοι τῶν Ἑλλήνων, ὃς κελεύει τὴν ἔγκυον, ἂν ἀλῶ θανάτῳ, μέχρι τέκῃ, φυλάττειν; Πάνυ μὲν ἐν, ἔφασαν· εἶπον ἐν ἐγώ· Εἰ δὲ παῖδια μὴ κῆ τις, ἀλλὰ πρᾶξις ἢ βελὴν ἀπόρρητον εἰς Φῶς ἡλίας δυνατὸς ἢ προαγαγεῖν χρόνῳ καὶ ἀναδείξαι, κακόν τι μηνύσας λαοδάνον, ἢ σωτηρία γνώμης γενόμενος ² σύμβουλος, ἢ χρείας εὐρετῆς ἀναγκαίας, ἐκ ἀμείνων ὁ περιμένει τῆς τιμωρίας τὸ χρηστὸν ³ τᾶ προανελόντος; Ἐμοὶ μὲν γὰρ (ἔφην ⁴) δοκεῖ· Καὶ ἡμῖν ⁵, ὁ Πατροκλέας εἶπεν· Ὁ, θῶς, ἔφην ⁶. σκόπει γὰρ, εἰ Διονύσιος ἐν ἀρχῇ τῆς τυραννίδος ἔδωκε δίκην, ὡς εἰδὲς ἂν Ἑλλήνων ὤκει Σικελίαν ἀνάτατον ὑπὸ Καρχηδονίων γενομένην, ὡσπερ

P 3

¹ Summam ex Aegyptiorum legibus in suas retulisse. R. E Voss. notatur ἔγγυον pro ἔγκυον.

² R. mavult γενέσθαι. W. tuetur vulgatam.

³ R. docente, potest vulgata exponi: *expectans tempus, quo illum hominem puniri sibi expediret; sententia tamen flagitat: περιμένει καὶ προτιμῆσας τῆς τιμωρίας τὸ χρηστὸν, moram indulgens & praeponens poenae utilitatem ab ejusmodi homine expectandam, aut περιμένει προτιμῆσας τῆς τιμ. τὸ χρ. πορῶα indulta efficiens, ut utilitas ab eo homine prius percipiatur, quam poenas ipse det.*

⁴ Ald. & Bas. ἔφην. Xyl. e MS. correxit.

⁵ Ald. & Bas. ὑμῖν. Xyl. correxit. Est ἡμῖν quoque in Schott. & marg. Ald.

⁶ Sic Xyl. legi voluit pro vulg. ἔφην; deditque R. nec non recepit W. — *recte vero, agebam, censetis.* Turn. V. Bong. Coll. Schott. & marg. Ald. ὁ, θῶς ἔφα.

ἔδ' Ἀπολλωνίαν ¹, ἔδ' Ἀνακτόριον, ἔδδ' τὴν Λευκαδίαν
 χερβρόνησον ἦκεν Ἑλληνες, εἰ Περιάνδρος ἐκολάθη μὴ ²
 μετὰ πολὺν χρόνον. οἶμαι δὲ καὶ Κασκάνδρω γενέσθαι
 τῆς δίκης ἀναβολὴν, ὅπως αἱ Θῆβαι συνοικῶνται πάλιν ³.
 τῶν δὲ τεττὶ τὸ ἱερόν συγκαταλαβόντων ξένων ⁴ οἱ πολ-
 λοὶ Τιμολέοντι συνδιαβάντες εἰς Σικελίαν, ὅτε Καρχη-
 δονίης ἐνίκησαν καὶ κατέλυσαν τὰς τυραννίδας, ἐξώλον-

το

¹ R. ad haec: „Apolloniam Illyricam & Anastorium & Leu-
 cadem a Coloniis Corinthiorum; simulque Corcyraeorum, par-
 tim & Ambraciotarum, fuisse conditas, auctores sunt multi. —
 At qui Periandri auspiciis ea loca Graecis coloniis exulta fuisse
 tradat, praeter Plutarchum hic loci, neminem alium novi.
 Verfatum tamen in illis terrarum trañibus fuisse, & arma Cor-
 cyraeis & Epidamniis contulisse, ex Herodot. III, 49. sqq. pa-
 tet. Fortassis tamen non Periandrum Corinthium Cypseidam
 significat noster, sed Periandrum, Ambraciotarum tyrannum,
 illo vetere aliquanto recentiore.“ W. monet, loquit Plutar-
 chum de Periandro, Corinthiorum tyranno, & ἐκολάθη non
 per se significare violentam mortem, sed de aliis Periandri ca-
 lamitatibus accipi posse.

² Turn. V. Bong. Xyl. MS. εἰ μὴ Περιάνδρος ἐκολάθη με-
 τὰ π. χ. quam lectionem Xyl. concinniore putat.

³ Si Plutarchus de Cassandri immanitate & perfidia in genus
 Alexandri loquitur, non recte, R. notante, temporum obser-
 vavit ordinem. Thebas enim restituit Cassander Olymp. CXVI.
 Ann. 2. odio Alexandri M., cujus familiam interjecto demum
 aliquo tempore interfecit. At, W. monente, Plutarchus non
 ad vexationem stirpis regiae, sed ad necem Alexandri M., quae
 Cassandro quoque tribuitur, & Thebarum restitutionem prae-
 cessit, respexit.

⁵ Nimirum Delphicum templum, in quo disputationem hanc
 habitam esse fingit Plutarchus, bello sacro Phocensium duces
 Philomelus & Onomarchus, mercenariis militibus occupaverunt
 & exspoliaverunt. Hi postea, magnam partem, Dionysium
 debellatum cum Timoleonte in Siciliam trajecerunt: cujus ibi
 auspiciis multis iisque praeclaris partis victoriis, tandem ipsi
 paulatim variis modis absumti perierunt. R. & W. Cf. Diod.
 Sic. XVI. 56. 65. nec non Plut. Vit. Timoleont. Vol. II.
 c. 30.

το κακοὶ κακῶς ¹ ὕπερον. ἐνίοις γὰρ ἀμέλει καὶ κολα-
 σαῖς ἐγέρων πονηρῶν, οἷον δημοκόνοις, ἀπεχρήσατο τὸ
 δαιμόνιον, εἴτ' ἐπέτριψε, καὶ Ἰάπερ (οἶμαι) τὰς πλεί-
 στας τυράννας. ὡσπερ γὰρ ὑάλνης χολή, καὶ Φώκης πυ-
 τία, Θηρίων τὰλλα μιαρῶν, ἔχασί τι πρὸς τὰς νόσας
 χρήσιμον, ἔτως ἐνίοις δηγμῶ δεομένοις καὶ κολάσεως,
 ἐμβλῶν ὁ θεὸς πικρίαν τινὰ τυράννας δυσμελικίου, καὶ
 τραχύτητα χαλεπὴν ² ἄρχουτος, ἔ πρότερον ἐξεῖλε τὸ
 λυπεῦν καὶ ταράτῃον, ἢ τὸ νοσῆν ³ ἀπαλλάξαι καὶ καθῆ-
 ραι. τοιοῦτο καὶ Φάλαρις ἦν Ἀκραγαντίνοις Φάρμακον,
 καὶ Ῥωμαίοις Μάριος ⁴. Σικυωνίοις δὲ καὶ διαρρήδην
 ὁ θεὸς προεῖπε, μασιγονόμων δεῖσθαι τὴν πόλιν, ὅτι ⁵
 Τεληγίαν παῖδα σεφανέμενον ἐν Πυθίοις ἀφαιρέμενος
 Κλεωναίων, ὡς ἴδιον πολίτην, διέσπασαν. ἀλλὰ Σικυω-
 νίοις μὲν Ὀρθαγόρας ⁶ γενόμενος τύραννος, καὶ μετ'
 ἐκεῖνον οἱ περὶ Μύρωνα καὶ Κλειθένην, τὴν ἀκολασίαν
 ἔπαυσαν. Κλεωναῖοι δὲ, τῆς αὐτῆς ἔ τυχόντες ἰα-
 τρείας, εἰς τὸ μηδὲν ἦκασι ⁷. καὶ Ὀμήρης δὲ πε λέ-
 γουτος ἀκέετε

P 4

T 3

¹ Turn. V. Bong. Coll. Schott. marg. Ald. ἐξώλοντο καὶ αὐ-
 τοὶ κακῶς.

² Turn. V. Bong. Coll. Schott. Harl. λεπτήν.

³ Bas. τὸν νοσῆντα. Xyl. e scripto correxit τὸ νοσῆν, quod
 in Ald. legitur.

⁴ Turn. V. Bong. Κάριος, Coll. Schott. Γάριος: quo nomine
 intelligi *Cajum Caligulam*, a scriptoribus simpliciter *Cajum*
 dictum, W. monet.

⁵ Ald. Bas. Voff. ὅτε. Pro Τεληγίαν Voff. Τελεσίαν. Te-
 letiae, aut hujus omnino facti, nulla est apud alios mentio.

⁶ Orthagorae, Sicyoniorum tyranni, W. notante, meminit
 Aristot. de Rep. L. V. c. 12. eumque, priusquam tyrannidem ca-
 pesseret, coquum fuisse constat ex Libanio. Posterī ejus per
 centum annos ab eo acceptam tenuerunt tyrannidem, quorum
 in primis feruntur Myron & ejus nepos Clisthenes, Soloni
 aequalis.

⁷ Cleonae, Achaiae civitas, antiquissimis temporibus adeo
 floruerunt, ut ab Homero (Iliad. II, 570.) εὐκτιμίνας, bene
 habi-

Τὸ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος, υἱὸς ἀμείνων
Παντοίην ἀρετὴν ¹.

καίτοι λαμπρὸν ἔδεν, ἐδ' εὐπρεπές ² ἔργον ἐκεῖνος ὁ τῷ
Κοπρέως παρέχεν. ἀλλὰ τὸ Σισύφου καὶ τὸ Αὐτολύκου
καὶ τὸ Φλεγυος γένος ἠνθῆσεν ἐν δόξαις καὶ ἀρεταῖς με-
γάλων βασιλέων. γέγονε δὲ καὶ Περικλῆς Ἀθηναῖον
ἐναγῶς οἰκίας ³. καὶ Πομπήϊος Μάγνος ἐν Ῥώμῃ Στρά-
βωνος ⁴ ἦν υἱὸς, ἔ τὸν νεκρὸν ὁ Ῥωμαίων δῆμος ὑπὸ
μίσους ἐξέβαλε καὶ κατεπάτησε. Τί ἔν ἄτοπον, εἰ,
καθάπερ γεωργὸς ἐκ ἐκκόπτει τὴν ἀκανθάν, ἂν μὴ λά-
βῃ τὸν ἀσπάραγον ⁵, ἐδ' οἱ Λίβυες τὸ Φρύγανον ἐπι-
καίσει πρότερον, ἢ τὸ λήδανον ἀπ' αὐτῶ συναγαγεῖν,
ἕτως ὁ θεὸς ἐνδόξε καὶ βασιλικῶ γένους ῥίζαν πονηρὰν καὶ
τραχεῖαν ἐκ ἀναιρεῖ πρότερον, ἢ Φῦναι τὸν προσήκοντα
καρκὸν ἀπ' αὐτῆς; μυρίας γὰρ Ἴφίτες βῆς καὶ Ἰπτες
ἀπολέθαι κρεῖττον ἦν Φωκεῦσι, καὶ πλείονα χρυσὸν ἐκ
Δελφῶν οἴχεσθαι καὶ ἄργυρον, ἢ μήτ' Ὀδυσσεά, μήτ'
Ἀσικληπίδον Φῦναι ⁶, μήτε τὰς ἄλλας ἐκ καιῶν καὶ πο-
νηρῶν ἀνδρας ἀγαθὰς καὶ μεγαλωφελεῖς γενομένους.

VIII.

habitatae vocarentur; & bello Achaico virtute ac potentia va-
luerunt. Verum seniore aetate paulatim ad nihilum reciderunt,
& Luciani certe temporibus ne vestigium quidem superabat. W.
Pro ἰατρείας Harl. Θεραπείας.

¹ Hom. Ilad. XV, 632.

² W. leg. fusp. ἔκπρεπές.

³ Ejus nimirum majores Cylonio se scelere inquinaverant,
ut narrat Thucyd. I, 127.

⁴ Cf. Plat. vit. Pompeji c. I. Vol. IV. Vellej. Paterc. 2, 21.
Appian. de bell. civ. I, 68.

⁵ Voff. τὴν ἀσπάραγον.

⁶ W. ad haec: „Quid Ulyssi cum Iphiti bovis, quos ab
Hercule abactos esse constat? Error videtur esse aut librarii, aut
ipsius Plutarchi, & pro Ὀδυσσεά legendum Ἡρακλέα aut Ἡρα-
κλῆν. Nec Aesculapii ratio plane expedita est. Forte ad ejus
avum maternum Phlegyam respicitur; is enim templum Delphis
incendit.“

VIII. Τὸ δ' ἐν καιρῷ καὶ τρόπῳ προσήκοντι ἰ
 γνέσθαι τὰς τιμωρίας, ἔ βέλτιον εἶναι τῆ ταχὺ καὶ πα-
 ραχρήμα νομίζετε²; οἷόν ἐστι τὸ κατὰ Κάλλιππου, ὧ
 ξιφιδίῳ Φίλος εἶναι δοκῶν ἀπέκλεινε Δίωνα, τέτρω πάλιν
 αὐτὸν ὑπὸ τῶν Φίλων ἀποθανεῖν· καὶ τὸ, Μίτις τῆ
 Ἀργεῖς³ κατὰ τᾶσιν ἀναιρεθέντος, ἀνδρίκντα χαλιῶν
 ἐν ἀγορᾷ, θεᾶς ἕσης, ἐμπεσεῖν τῷ κλειναυτι τὸν Μί-
 τιον, καὶ ἀνελεῖν. καὶ τὰ περὶ τὸν Βέσσον τὸν Παίον-
 να, καὶ Ἀρίσωνα, τὸν Οἰταῖον ξεναγόν⁴, οἶδα δὴ πε-
 θεν, ὧ Πατροκλέα. Μὰ Δι'· (εἶπεν) ἀλλὰ δέομαι μα-
 θεῖν. Ὁ μὲν Ἀρίσων (ἔφη⁵) τὸν Ἐριφύλης κόσμον
 ἐνταῦθα κείμενον καθελὼν τῶν τυράννων διδόντων, ἐκό-
 μισε τῇ γυναικὶ δῶρον· ὁ δ' υἱὸς αὐτῆ πρὸς τὴν μη-
 τέρα διοργισθεὶς ἐκ τινος αἰτίας, ὑφῆψε τὴν οἰκίαν, καὶ
 πάντα ἐν τῷ αὐτῷ κατέκαυσεν⁶. ὁ δὲ Βέσσος (ὡς

P 5

ἔοι-

1 Turn. V. Bong. τῷ προσήκοντι.

2 Recepti νομίζετε ex W. mente pro vulg. νομίζαν. Mez. εἶ-
 ναι mutavit in δεῖ. R. post νομίζαν deesse censuit ἀβέλτερον,
 vel ἀβελτέρων, aut ἀναιδήτων ἐσιν. Quem Callippum Plutar-
 chus, eum alii Callicratem appellant.

3 Meminit ejusdem rei Aristot. de Poëtica IX. ubi legitur
 Μίτις. Alia ejusdem superstitionis exempla vid. apud Dion.
 Chryf. Or. 33. Theocrit. Idyll. 23. Callimachi Epigr. VII.

4 Sic e MS. legi maluit Xyl. dedique pro vulg. ξεναγωγόν.
 Idem haud dubie, uti ex annotatione colligere licet, dare vo-
 luit W. consentientibus Venet. Mosq. 1. 2. Colleg. Nov. Harl.
 Voff. Coll. Muret. Schott. At remansit in textu vulgata.

5 Sic Xyl. & R. legendum monuerunt pro vulg. ἔφη, & de-
 δι cum W. accedente Mosq. 1.

6 Initio belli sacri Phocenses, duce Philomelo, Delphicum
 templum occupaverunt: occupatum Philomeli, qui in pugna
 cum Thebanis ceciderat, successor depraedatus est Onomarchus.
 In hoc templo cum infinita erat vis auri, argenti & pretiosae
 vestis, quam inde ab innumeris annis & Graeci & Barbari Apol-
 lini consecraverant, tum Eriphyles etiam ornamenta & monile,
 quae ei Polynices donarat, ut maritum Amphiaraum impelle-
 ret ad ineundam secum contra Thebanos militiae societatem. Hoc
 ita-

ἔοικεν) ἀπειλονῶς τὸν πατέρα τὸν ἑαυτῆ, πολὺν χρόνον ἔλανθανεν, ὕπερον δὲ πρὸς ξένους ἐπὶ δεῖπνον ἔλθων, χελιδόνων τινὰ νεοσιῶν τῇ λόγχῃ νύξας κατέβαλε, καὶ τὰς νεοσσὰς διέφθειρε. λεγόντων δὲ (οἷον εἰκὸς) τῶν παρόντων· Ἄνθρωπε, τί παθὼν ἔργον ἕτως ἀλλόκοτον ¹ ἔπραξας; Οὐ γὰρ (ἔφη) με πάλαι καταμαρτυρῆσιν αὐταὶ ψευδῶς καὶ καταβοῶσιν, ὡς ἀπειλονότος τὸν πατέρα; Θυμύσαντες δὲ οἱ παρόντες τὸν λόγον, ἐμήνυσαν τῷ βασιλεῖ, καὶ τῷ πράγματι ἐξελεγχθέντος, ἔτισεν ὁ Βέσσοσ τὴν δίκην.

IX. Ἄλλὰ ταῦτα μὲν (ἔφη ²) ἡμεῖς λέγομεν, ὥσπερ ἠξιώται, γίνεσθαι τινὰ τῆσ τιμωρίας ἀναβολὴν, ὑποθέμενοι ³ τοῖσ πονηροῖσ· τὰ λοιπὰ δὲ Ἡσιόδου χρῆ νομίζειν ⁴ ἀκροῶσθαι, λέγοντος, ἐχ ἧ Πλάτων ἀκόλαστον εἶναι τιμωρίαν ἀδικίας πάθειν ⁵, ἀλλ' ἠλικιωτίν ἐκ τῆσ

itaque monile Phayllus Onomarchi collega abstulit, & Aristonis Oetaei uxori, cui in amoribus erat, dono dedit: quae cum muliebri levitate diu se hoc ornamento jastasset, incensis aedibus a minore filio furore correpto, ignibus absumpta perit. Cur filius tam gravem in matrem conciperet iram, causa fuisse videtur, quod illa patri mortem machinaretur. W. Cf. Parthenius Erotic. XXV. Diod. Sic. XVI. 64. Athenaeus L. VI.

1 Hirundinem laedere, nefas habebatur; vid. Aeliani H. A. I, 58. Eadem & ignota voce loqui & reconditas res significare putabatur; ob eamque causam Pythagorici eam averfabantur. De Bessio hoc nil proditum est. Bassum Corinthium parricidam memorat Philostratus V. A. L. IV. c. 26. Apollonius Ep. 36. 37. W.

2 Sic R. dari voluit pro vulg. ἔφη, dedique cum W. id e Xyl. & Colleg. Nov. fumente.

3 W. transposito vocum ordine legi vult λέγομεν ὑποθέμενοι, ὥσπερ ἠξιώται, γίνεσθαι —.

4 R. iudice, νομίζαν est delendum. Ruhnken. corrigit χρῆναι νομίζω ἀκροῶσθαι.

5 Sic Xyl. e Platon. Leg. V. Vol. VIII. p. 206. ed. Bip. legendum monuit pro παθεῖν, quod est in Ald. & Bas. dedique cum W. accedente Venet. a secunda manu. Habet idem a prima

τῆς αὐτῆς ὁμόθεν ¹ χώρας καὶ ῥίζης συνυποφουομένην.
Ἡ γὰρ κακὴ [Φησί] βελλὴ τῷ βελεύσαντι κακίση ².
καί·

Ὅς δ' ἄλλω κακὰ τεύχει, ἔῳ κακὸν ἦπατι τεύχει.
ἡ μὲν γὰρ κανθαρίς ἐν αὐτῇ λέγεται τὸ βοηθητικὸν ἐκ
τινος ἀντιπαθείας ἔχειν συγκεκραμένον· ἡ δὲ πονηρία
συγγενῶσα τὸ λυπῶν ἑαυτῇ καὶ κολάζον, ἔχ ὕπερον,
ἄλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ὕβρει, τὴν δίκην τῷ ἀδικεῖν δίδωσι· καὶ
τῷ μὲν σώματι τῶν κολαζομένων ἕκαστος κακέργων ³ ἐκ-
φέρει τὸν αὐτῷ σαυρόν· ἡ δὲ κακία τῶν κολασηρίων
ἐφ' ἑαυτὴν ἕκαστον ἐξ αὐτῆς τελευταίνεται, δεινὴ τις ἔσα
βία δημιοργὸς οἰκίρῃ, καὶ σὺν αἰχούνη ⁴ φόβος τε πολ-
λὸς καὶ πάθη χαλεπὰ καὶ μεταμελείας καὶ παραχὰς
ἀπαύσεως ἔχοντος. ἄλλ' ἐδὲν ἐνιοὶ διαφέρουσι παιδαρίων,
ἔ τὰς κακέργων ⁵ ἐν τοῖς θεάτροις θεώμενα πολλάνις
ἐν χιτῶσι διαχρύσοις καὶ χλαμυδίαις ἀλεργοῖς ⁶ ἐσεφα-
νωμένους καὶ πυρρὶ χιζόντας, ἄγαται καὶ τέθηπεν, ὡς
μακαρίους· ἄχρισ ⁷ κεντέμενοι καὶ μασιγόμενοι καὶ πῦρ
ἀνιέντες ἐκ τῆς ἀνθινῆς ⁷ ἐκείνης καὶ πολυτελεῖς ἐδήτος
ὀφθῶσιν. οἱ γὰρ πολλοὶ τῶν πονηρῶν οἰκίας περιβεβλη-

μένοι

μα παθεῖν cum Mosq. 1. 2. Colleg. Nov. Harl. A Stephano
est, quod vulgo legitur τῷ παθεῖν.

¹ W. monente, eodem tempore.

² Op. & d. v. 264. Sequens versus est 263. cum aliqua im-
mutatione. Ab Aristot. Rhetoric. L. III. p. 631. tribuitur De-
mocriso Chio. Eustathii auctoritate Callimacho vindicatur a Ku-
stero ad Suid. v. πάγαι; in ejusque fragmenta relatus est a Bent-
lejo p. 521. Sine auctoris nomine laudatur ab Aeliano H. A.
VII. 11.

³ Vulgo cum artic. τῶν κακέργων. Delevi τῶν ex R. men-
te cum W. accedente Venet. Cf. Lips. de cruce II, 5.

⁴ Ald. Bas. οἰκίρας καὶ σ. αἰ. Xyl. e MS. notat οἰκίρῃ, σὺν
αἰ. Steph. dedit οἰκίρῃ.

⁵ R. haec intelligi vult de martyribus Christianis, in tunica
molestā fomentibus. Sagittar. de cruciat. martyrum X, 15.

⁶ Voss. ἀλεργοῖς, unde recentior manus correxit ἀλεργεῖς.

⁷ Voss. ἀνθινῆς; Harl. ἀνθανῆς. Vulgata magis est usitata,

μένοι μεγάλας, καὶ ἀρχὰς καὶ δυνάμεις περιφανεῖς, λανθάνουσιν, ὅτι κολάζονται, πρὶν ἂν ὀφθῶσιν ¹ ἀποσφαγάντες ἢ κατακρημνιζόμενοι. ἄπερ ἂν τις ἐ τιμωρίαν εἴποι, πέρας δὲ τιμωρίας καὶ συντέλειαν. ὡσπερ γὰρ Ἡρόδοικον τὸν Σηλυμβριανὸν ², εἰς Φθίσειν, ἀνήκεσον πάθος, ἐμπεισόντα, καὶ μίξαντα πρῶτον ἀνδρώπων γυμνασικὴν ἰατρικὴν, Φησίον ³ ὁ Πλάτων, μακρὸν ⁴ ποιῆσαι τὸν θάνατον αὐτῷ καὶ τοῖς ὁμοίως νοσῶσιν. ἔτω καὶ τῶν πονηρῶν ὅσοι τὴν παραυτία πληγὴν ἐκφυγεῖν ἔδοξαν, ἐ μετὰ πλείονα χρόνον, ἀλλ' ἐν πλείονι χρόνῳ, τιμωρίαν μακροτέραν, ἐ βραδυτέραν τίνουσιν. ἐδὲ γηράσαντες ἐκολάθησαν, ἀλλ' ἐγήρασαν κολαζόμενοι. λέγω δὲ πρὸς ἡμᾶς τὸν πολὺν χρόνον. ἐπεὶ τοῖς γε θεοῖς πᾶν ἀνθρώπινον βίη διάστημα τὸ μηδὲν ἐστὶ καὶ τὸ νῦν, ἀλλὰ μὴ ⁵ πρὸ ἐτῶν τριάκοντα, τοιαῦτόν ἐστιν, οἷον τὸ δειλῆς, ἀλλὰ μὴ πρῶτ', σρεβλῆν ἢ κρεμαννύουσαι τὸν πονηρὸν. ἄλλως τε καὶ φρερέμενον ἐν τῷ βίῳ, καθ' ἅπερ εἰρήνῃ, μηδεμίαν μετανάστασιν ἐχέσῃ, μηδὲ διάφευξιν, εὐωχίας δὲ πολλὰς διὰ μέσση καὶ πραγματείας καὶ δόσεις ⁶ καὶ χίριτας ἀμέλει καὶ παιδιᾶς, ἄσπερ ἐν δεσμοτηρίῳ κυβεύοντων ἢ πετλευόντων, ὑπὲρ κεφαλῆς τῆ χοινίᾳ κρεμαμένε ⁷.

X. Καίτοι τί κωλύει, μηδὲ τὰς ἐπὶ θανάτῳ καθ' εἰργυ-

¹ Ald. Bas. πρὶν ἀναφθῶσιν.

² Cf. Plat. de Rep. L. III. Vol. VI. p. 301. ed. Bip.

³ Vulgo parenthetice ὡς Φητιν ὁ Πλάτων. R. ὡς cum signis parenthesisos deleri voluit. Probat W. delevitque auctoritate Venet.

⁴ Turn. V. Bong. Coll. Schott, marg. Ald. μακρὰν; perperam, W. judice.

⁵ Voss. in margine pro var. lect. ἀλλὰ μὴν π. ε. τ. & deinde ἄλλως τε μὴ πρῶτ', quod manus recentior eodem modo, quo in vulgatis legitur, correxit.

⁶ R. mavult διαδόσεις, scil. κυλίπων, aut λύσεις, solutiones vinculorum, aut διαχύσεις, gaudia.

⁷ alluditur ad historiam Damoclis. Cic. Tusc. V, 21. Horat. Carm. III, 1. 17.

εργυυμένους Φάναι κολάζεσθαι, μέχρις ἃ τις ἀποκόψει¹ τὸν τράχηλον; μηδὲ τὸν πεπωκότα τὸ κώνειον, εἴτα περιϋόντα καὶ προσμένοντα βάρος ἐγγενέσθαι τοῖς σκέλεσιν αὐτῶ, πρὶν ἢ τὴν συνάπτεσσαν ἀναιδιησίαν σβέσειν καὶ πῆξιεν καταλαβεῖν; εἰ τὸν ἔχατον τῆς τιμωρίας καιρὸν ἠγάμεθα τιμωρίαν, τὰ δ' ἐν μέσῳ παθήματα καὶ Φόβος καὶ προσδοκίας καὶ μεταμελείας, οἷς ἀδικήσας ἕκαστος ἐνέχεται τῶν πονηρῶν, παράλειπομεν. ὡς περ ἰχθῦν καταπεπωκότα τὸ ἀγνισρον ἢ Φάσκοντες ἐαλωμένοι, πρὶν ὑπὸ τῶν μαγείρων ὀπλίωμενον ἴδωμεν ἢ κατατεμνόμενον. ἔχεται γὰρ ἕκαστος ἀδικήσας τῇ δίκῃ, καὶ τὸ γλυκὺ τῆς ἀδικίας, ὡς περ δέλεαρ, εὐθύς ἐξεδήδοκε· τὸ δὲ συνειδὸς, ἐγκείμενον ἔχων καὶ ἀποτίνου²,

Θύνηος βολαῖος πέλαγος ὡς διασροβεῖ³.

ἢ γὰρ ἰταμότης ἐπιβῆ καὶ τὸ θρασὺ τῆς κακίας ἄχρι τῶν ἀδικημάτων ἰχυρῶν ἐσι καὶ πρόχειρον, εἴτα τῶ κάθως ὡς περ πνεύματος ὑπολείποντος, ἀθενὲς καὶ ταπεινὸν ὑποπίπτει τοῖς Φόβοις καὶ ταῖς δεισιδαιμονίαις. ὡς περ πρὸς τὰ γινόμενα καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποπλάττεσθαι⁴ τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας ἐνύπνιον τὸν Στησίχορον, ἔτωσί πως λέγοντα·

Τᾶ-

1 Voff. ἀποκόψη; idem infra καταπεπωκότα δε εἰδωμιν.

2 Secutus sum W. ita recipientem e Venet. pro vulg. ἀποτίνων; ad quod R. notaverat, aut nonnulla deesse, si bene habeat, aut legendum videri κατατεῖνον; W. autem, licet accipi posse vulgatam pro poenas luens monuit, maluerat ἐπιτεῖνον, intendens sc. poenas, aut intentans flagellum.

3 Versus ex deperdita vel Aeschylī vel Sophoclis fabula depromptus. Citatur quoque in vit. Lucull. Vol. III. p. 276. Βολαῖος, W. docente, duplicem admittit sensum, vel incitatus, vel vulneratus, sive evidente percussus. Etiam sensus versus ipsius est anceps: sive enim cum mari confertur mala conscientia, quod thynni moi agitatur (sic Xyl. vertit) sive cum irretito aut vulnerato thynno comparatur, qui fervido cursu per mare rapitur.

4 R. e Erst. διαπλάττεισθαι. Restituendam consui priorem ἰσθίονεμ.

Τὰ δὲ δράκων μὲν ἔδοξε μολεῖν βεβροτωμένοις ἄκρον ¹,
 Ἐκ δ' ἄρα τῆ βασιλεὺς Πλειθενίδας ἐφάνη.
 καὶ γὰρ ὄψεις ἐνυπνίων, καὶ Φάσματα μεσημερινὰ, καὶ
 χρησμοί, καὶ καταβασίαι ², καὶ ὅ τι δόξαν ἔχεν αἰ-
 τία θεῶν περαίνεσθαι, χειμῶνας ἐπάγει καὶ φόβος τοῖς
 ἔτω διακειμένοις. οἷον Φασὶν Ἀπολλόδωρόν ³ ποτε κα-
 τὰ τῆς ὑπνυίας ὄραν ἐνδεδρόμενον ἑαυτὸν ὑπὸ Σκυθῶν ⁴,
 εἶτα καθεψόμενον, τὴν δὲ καρδίαν ἐν τῆ λέβητος ὑπο-
 φθερομένην καὶ λέγεσσαν. Ἐγὼ σοι τέτων αἰτία· καὶ
 πάλιν τὰς θυγατέρας διαπύρας καὶ φλεγόμενας τοῖς σώ-
 μασι κύκλω περὶ αὐτὸν περιτρεχέσας ⁵. Ἴππαρχον
 δὲ τὸν Πεισιγράτε, μικρὸν ἔμπροσθεν τῆς τελευτῆς, αἵ-
 μα προσβαλεῖσσαν αὐτῷ τὴν Ἀφροδίτην ἐν τινος Φιάλης
 πρὸς τὸ πρόσωπον ⁶. οἱ δὲ Πτολεμαῖς τῆ Κεραυνῆ
 Φίλοι καλέμενον αὐτὸν ἐώρων ἐπὶ δίκην ὑπὸ Σελεύκῃ ⁷,
 γυπῶν

¹ Dedit hunc versum, qualem W. recepit ex Valckenarii cor-
 rectione, a Mez. confirmata. Vulgo λέγοντα τὰδε. Δράκων
 ἔδοκῃσε μολεῖν κίρα βεβροτωμένος ἄκρον. R. jam legendum
 monuit τῆ δε, illi vero, scil. Clytemnestrae, draco apparuit.
 Voluit deinde omitti μολεῖν, retento κίρα — *summum caput
 humano simile habens*. Quod autem annotat, in Basil. non pro-
 stare μολεῖν, fallitur. Per Πλειθενίδας v. seq. significatur Ore-
 stes, Plisthenis nepos.

² *fulgura*. Turn. V. Bong. Voff. Harl. καταβασίαι, quae,
 W. iudice, communior forma est; illa Ionibus propria vide-
 tur. In continenti divisim legendum monuit R. cum Xyl. ὅ
 τι, & quodcumque, non, ut vulgo, ὅτι; id quod in ipsa ejus
 editione observatur.

³ tyrannus Cassandriae, qui circa Olymp. 120. vixit, adeo
 crudelis, ut passim a scriptoribus cum Phalaride conjungatur.
 V. Interpp. ad Polyæn. VI, 7. Aelian. V. H. 14, 41. Diod.
 Sic. III. 562. 563. Nicol. Heins. ad Ovid. ex Ponto II. 9, 43.

⁴ J. Lips. ad Senec. Ir. L. II. 5. legi voluit σκυτέων, a co-
 rtiariis, cerdonibus. Non probat hanc correctionem W.

⁵ absunt ab Harl. τοῖς σώμασι — περιτρεχέσας.

⁶ Aliud somnium Hipparchum vidisse, nocte antequam occi-
 deretur, refert Herodot. V, 56. W.

⁷ Ptolemaeus Ceraunus Seleucum, conditorem illustrissimae
 Seleucidarum in Asia gentis, dolo & perfidia peremit. R.

ηυπῶν καὶ λύκων δικαζόντων, καὶ κρέα πολλὰ τοῖς πο-
λεμίοις διανεμόντα ¹. Πausανίας δὲ Κλεονίην ἐν Βυ-
ζαντίῳ παρθένον ἐλευθέραν ὕβρει ² μεταπεμφάμενος,
ὡς ἔξων διὰ νυκτὸς, εἶτα προσῆσαν ἕκ τινος ταραχῆς
καὶ ὑποψίας ἀνελῶν, εἴρα πολλάκις ἐν τοῖς ὕπνοις λέ-
γασαν αὐτῶν.

Βαῖνε δίκης ἄσπον· μάλα τοι κακὸν ἀνδράσι ὕβρις·
ἔ παυμένε δὲ τῆ Φάσματος, ὡς ἔθηκε, πλεύσας ³ ἐπὶ
τὸ ψυχοπομπεῖον εἰς Ἡράκλειαν ⁴, ἰλασμοῖς τισι καὶ
χοαῖς ἀνεκαλεῖτο τὴν ψυχὴν τῆς κόρης· ἐλθῆσα δ' εἰς
ὄψιν, εἶπεν, ὅτι παύσεται τῶν κακῶν, ὅταν ἐν Λακε-
δαίμονι γένηται· γενόμενος δὲ, εὐθύς ἐτελεύτησεν.

XI. Ὡς, εἰ μηδὲν ἐστὶ ⁵ τῇ ψυχῇ μετὰ τὴν τε-
λευτήν, ἀλλὰ καὶ χάριτος πέρασ ἀπάσης καὶ τιμωρίας
ὁ θάνατος, μᾶλλον ἂν τις εἴποι τοῖς ταχὺ κολαζομέ-
νοις τῶν πονηρῶν καὶ ἀποθνήσκουσι μαλακῶς καὶ ῥαθύ-
μως χρῆσθαι τὸ δαιμόνιον. καὶ γὰρ εἰ μηδὲν ἄλλο Φαίη
τις ἂν ἐν τῷ βίῳ καὶ τῷ χρόνῳ ⁶ τῶν πονηρῶν παρέχειν ⁷
κακόν,

1 R. & W. *sufp.* διανεμόντων.

2 R. *sufp.* ἐφ' ὕβρεα, quod W. probat. De re ipsa cf. Plut. in vit. Cimonis Vol. III. p. 252. nec non Pausan. Lacom. p. 90.

3 Turn. V. Bong. *πέμφας*.

4 R. dublum esse notat, quam designet auctor Heracleam, eamne, quae in Bithynia, seu agro Maryandenorum, sita fuit, a Megarensibus condita; an eam, quae olim Perinthus dicta, recentioribus temporibus Heraclea vocitari coepit. Idem de posteriore accipiendum existimat, quod propius Byzantium, ubi tum agebat Pausanias, posita fuit. W. consentit. Pausan. Φιλίστραν scribit.

5 Voss. *ἔσται*. Deinde Turn. V. Bong. pro *χρηθῶν* habent *χαρίζεται*, mendose haud dubie pro *χαρίζεσθαι*.

6 Ald. Bas. Voss. Harl. *Φαίη τις ἐν τῷ β. κ. τ. χρ.* Marg. Ald. *Φαίη τις ἂν τῷ β. κ. τ. χρ.* Steph. eumque secutae edd. *Φαίη τις ἂν τῷ χρόνῳ*; Coll. Schott. *ἂν ἐν τῷ βίῳ καὶ τῷ χρ.* Ita dedi cum W. ut sit pro *ἐν τῷ τῆ βίῳ χρόνῳ*.

7 R. monet, posse hic loci a communi repetitum subaudiri τὸ δαιμόνιον; sed posse quoque infinitivum hunc sic nude & imper-

κακόν, ἀλλ' ἐξελεγχομένης ¹ τῆς ἀδικίας, πραγμά-
 τος ἀκάρπια καὶ ἀχαρίσια, καὶ χρηστὸν ἔδεν ἔδ' ἄξιον
 σπεδῆς ἀναφέροντος ἐκ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγώνων, ἢ
 αἰδησις αὐτῶν ἀνατρέπει τὴν ψυχὴν. οἷον ἰσορῶσι δῆ-
 πα Λυσίμαχον ὑπὸ δίψης ἐκβιαθέντα, καὶ παραδόν-
 τα τοῖς Γέταις τὸ σῶμα καὶ τὴν δύναμιν, ὡς ἔπιεν
 ὑποχείριος γενόμενος, εἰπεῖν· Φεῦ τῆς ἐμῆς κακίας,
 ὅς δι' ἡδονὴν ἔτω βραχεῖαν ἐσέρημαι βασιλείας τηλικαύ-
 της ². καίτοι γε πρὸς Φυσικὴν πάθος ἀνάγκην ἀντι-
 βῆναι, παγχάλεπόν ἐστιν· ὅταν δ' ἀνθρώπος ἢ χρη-
 μάτων ἔνσκειν πλεονεξίας, ἢ Φθίνῳ ³ πολιτικῆς δόξης
 καὶ δυνάμεως, ἢ δι' ἡδονὴν τινα συνεχίας, ἔνομον ἔρ-
 γον ἐργασάμενος καὶ δεινὸν, εἶτα τῆ πάθος ἀφίσις τὸ
 διψῶδες καὶ μανικόν, ἐν χρόνῳ καθορᾷ τὰ αἰσχρὰ καὶ
 φοβερὰ τῆς ἀδικίας πάθη παραμένοντα, χρήσιμον δὲ
 μηδὲν, μηδ' ἀναγκαῖον, μηδ' ὀνησιφόρον, ἄρ' ἐκ εἰκὸς
 ἐμπίπτειν αὐτῷ πολλάκις λογισμὸν, ὡς ὑπὸ κενῆς δό-
 ξης, ἢ δι' ἡδονὴν ἀνελεύθερον καὶ ἀχαρίσον, ἀνατρέ-
 ψας τὰ κάλλισα καὶ μέγιστα τῶν ἐν ἀνθρώποις δικαίων,
 ἐμπέπληκεν αἰσχύνης καὶ ταραχῆς τὸν βίον; ὥσπερ γὰρ

personaliter positum videri pro παροῖνα, vel ἐκγίγνεσθαι, aut
 περιεῖνα: eoque admisso, latere εαυτὸ tacite supplendum; pos-
 se denique corrigi τὸν χρόνον πονηροῦ παρέχων. Etiam W τοῖς
 πονηροῖς vel τῷ πονηρῷ legendum putavit, subintelligendo τὸ δαι-
 μόνιον: praefert tamen multam conjecturam Ruhnkenii ὑπάρ-
 χων corrigentis pro παρέχων.

¹ Post hanc vocem Turn. & Bong. item Coll. Schott. inse-
 runt πᾶ, haud dubie pro πᾶ enclit. sumendum. V. ἀν. Hinc
 W. susp. ε. γῆν τ. ἀ. i. e. *saltem*. Pro ἀδικίας Harl. male
 ἀληθείας. Eleganter dicitur ἀνατρέπει τὴν ψυχὴν de iis, qui,
 cognitis circumstantibus se malis, terrentur & ab animi statu
 dejiciuntur.

² Idem memorat Plut. in lib. de sanitate tuenda, Vol. VII.
 p. 382. & Apophth. Vol. VIII. p. 109. Cf. Diodor. Sic. II.
 559.

³ W. notat conjecturam πείθῳ pro Φθίνῳ; tuetur vulgatam.
 Mox Voss. ἀφίσις pro ἀφίσις.

ὁ Σιμωνίδης ἔλεγε παίζων, τὴν τῷ ἀργυρίῳ κιβωτὸν εὐ-
ρίσκειν αἰεὶ πλήρη, τὴν δὲ τῶν χαρίτων κενὴν ¹, ἕτως
οἱ πονηροὶ τὴν κακίαν ἐν ἑαυτοῖς διορῶντες, δι' ἠδονῆς
μὲν εὐθὺς κενὴν χάριν ἐχάσθη, ἐλπίδος ἔρημον ² εὐ-
ρίσκεισι, Φόβῳ δὲ καὶ λυπῶν καὶ μνήμης ἀτερπῆς καὶ πρὸς
τὸ μέλλον ὑποψίας, ἀπιστίας δὲ πρὸς τὸ παρὸν αἰεὶ γέ-
μισαν. ὡσπερ τῆς Ἰνῆς ³ ἐν τοῖς θεάτροις λεγῆσης
ἀκούομεν, ἐφ' οἷς ἔδρασε μεταμελομένης·

Φίλοι γυναῖκες, πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμῃς

Ἄθιμαντος οἰκήσαιμι, τῶν πεπραγμένων

Δράσασα μηδέν;

ταῦτα ⁴ ἐκίετ τῶν πονηρῶν εἰδὸς τὴν ψυχὴν ἀναπο-
λεῖν ἐν αὐτῇ, καὶ διαλογίζεσθαι. Πῶς ἐν ἐκβάσῃ τῆς
μνήμης τῶν ἀδικημάτων, καὶ τὸ συνειδὸς ἐξ ἑαυτῆς ἐκ-
βαλῆσα, καὶ καθαρὰ γενομένη, βίον ἄλλαν ἐξ ἀρχῆς
βιώσειεν. ἔ γάρ ἐστι θάρραλέον, ἐδ' ἄτυφον, ἐδὲ μό-
νιμον καὶ βέβαιον, ἐν οἷς προαιρεῖται τὸ πονηρὸν· εἰ
μὴ νῆ Δία σοφῆς τινος εἶναι φήσομεν τὰς κδικέντας·
ἀλλ' ὅπερ Φιλοπλετία καὶ Φιληδονία περιμάχητος καὶ
Φθόνος ἀκρατος ἐνοικίζεται μετὰ δυσμενείας ἢ κακοη-
θείας, ἐνταῦθα καὶ δεισιδαιμονίαν σιοπῶν ἂν εὐρησ ⁵
ὑπο-

1 V. de curiositate c. 10. h. vol. p. 140.

2 R. susp. διορῶντες ἠδονῆς μὲν μετῆν, εὐθὺς κενὴν χάριν
ἐχάσθη, ἐλπίδος δ' ἔρημον. W. contentit, & ita pergit: εὐρίσκει-
σι μὲν Φόβῳ καὶ πρὸς τὸ μέλλον ὑποψίας, μνήμης δ' ἀτερπῆς
πρὸς τὰ προγεγνημένα, ἀπιστίας δὲ καὶ λυπῶν πρὸς τὸ παρὸν αἰεὶ
γέμισαν.

3 R. stitui Ἰνῆς, R. jubente, cum W. ex consensu omnium
librorum pro vulg. Οἰνῆς, quod Steph. invexerat. De promtū
sunt hi versus ex Euripidis deperdita fabula *Ino*. V. Fabric.
Bibl. Gr. T. I. p. 650. & 652. Pro ὡσπερ R. maluit ὡς γάρ.
W. susp. καὶ ὡσπερ.

4 W. mavult ταύτῃ, ut melius respondeat τῷ ὡσπερ. Mox
sequens εἰδὸς abest ab Ald. Bas. Harl.

5 Ald. Bas. ἂν εὐρήσῃς. Hinc W. leg. monet cum Voff. &
Coll. Schott. ἀνευρήσῃς; Harl. ἀνεύρησ.

ὑπὸ κατὰθήμενῃν, καὶ μαλακίαν πρὸς πόνον, καὶ δειλίαν πρὸς θάνατον, καὶ μετάπλωσιν ὀξεῖαν ὀρμῶν, καὶ χανύτητα πρὸς δόξαν ὑπὸ ἀλαζονείας· καὶ τὰς ψέγοντας φοβῆνται, καὶ τὰς ἐπαιῆντας δεδίασιν, ὡς ἀδικημένους τῇ ἀπάτῃ, καὶ μάλιστα τοῖς κακοῖς πολεμῶντας, ὅτι τὰς δοκῶντας ἀγαθὰς ἐπαινῶσι προθύμως. τὸ γὰρ σιληρὸν ἐν κακίᾳ, κατὰπερ ἐν Φαύλῳ σιδήρῳ, σαθρὸν ἔστι, καὶ τὸ ἀντίτυπον εὐθραυσον ¹. ὁθεν ἐν χρόνῳ πολλῷ μᾶλλον ὡς ἔχασιν αὐτὰς καταμανθάνοντες, ἀχθονται καὶ δυσκολαίνουσι, καὶ προβάλλονται τὸν ἑαυτῶν βίον. ² γὰρ δὴ πε παρακαταθήκην μὲν ἀποδοῦς, καὶ γνώριμον ἐγγυησάμενος, καὶ πατρίδι μετὰ δόξης καὶ φιλοτιμίας ἐπίδοῦς καὶ συνεισενεγκῶν ὁ Φαῦλος ³, εὐθύς ἐστὶν ἐν μεταμελείᾳ, καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀνιάται, διὰ τὸ πάντῃ εὐμετάπλωτον αὐτῷ καὶ πλανώμενον τῆς γνώμης· καὶ κροτέμενοί τινες ἐν τοῖς θεάτροις, εὐθύς τένουσι, ὑπονοσέσης τῆς φιλοδοξίας εἰς τὴν φιλαργυρίαν· οἱ δὲ καταθύοντες ἀνδράπευς ἐπὶ τυραννίσιν καὶ συναμοσίαις, ὡς Ἀπολλόδωρος, καὶ χρήματα φίλων ἀποσερῶντες, ὡς Γλαῦκος ⁴ ὁ Ἐπικίδης, ἔμετενόου, ἐδ' ἐμίσαν ἑαυτὰς, ἐδ' ἠνῶντο τοῖς γεγενημένοις. ἐγὼ μὲν ⁵ (εἰ θέμις ἐστὶν εἰπεῖν) ἤτε τινὸς θεῶν, ἢ τ' ἀνθρώπων, δεῖσθαι νομισῶ τὰς ἀνοσιεργῶντας, ἀλλὰ τὸν βίον αὐτῶν ἐξαριεῖν ὑπὸ τῆς κακίας διεφθαρμένον ὅλον καὶ συντεταραγμένον.

XII.

¹ Voss. & Harl. εὐθραυσον.

² R. monente, hoc ē, & quod paulo infra sequitur ante μετενόου, cum interrogatione est ferendum est, idemque valet, atque ἔχι, nonne, vel quisne, eos non roenituisse? Deinde Voss. & Harl. παραθήκην.

³ W. corrigendum censet Φιλάργυρος, cum de avaris sermo sit.

⁴ Herodot. VI. 86. Paofan. II, 18.

⁵ Turn. V. Bong. Coll. Schett. marg. Ald. post μὲν inferant γὰρ, quod W. in textum edit, pecul. recepit. Voss. ἐγὼ μὲν ἢ θ. ἢ.

XII. Ἀλλὰ σκοπεῖτε τὸν λόγον, (ἔφην) μὴ τῷ καιρῷ πορρωτέρω πρόεισι. καὶ ὁ Τίμων· Τυχόν (ἔφην) πρὸς τὸ μέλλον καὶ τὸ λειπόμενον αὐτῷ μῆκος. ἤδη γὰρ ὡσπερ ἔφεδρον ¹ ἀνίστημι τὴν τελευταίαν ἀπορίαν, ἐπεὶ ταῖς πρώταις διεγώνισαι μετρίως. ἃ γὰρ Εὐριπίδης ἐγκαλεῖ καὶ παρρησιάζεται πρὸς τὰς θεάς, τὰ τῶν τεκόντων σφάλματα εἰς τὰς ἐγγόνους τρέποντας ², αἰτιῶσθαι νόμιζε καὶ τὰς σιωπῶντας ἡμῶν. εἴτε γὰρ οἱ δράσαντες αὐτοὶ δίκην ἔδοσαν, ἔθεν ἔτι δεῖ κολάζειν τὰς μὴ ἀδικήσαντας, ὅπερ ὁμοίως ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐδὲ τὰς δράσαντας δίκαιον· εἴτε βραθυμῶς καταπρόεμενοι τὴν τιμωρίαν ἐν τοῖς πονηροῖς, ὅψα παρὰ τῶν ἀναίτιων εἰσπρίττεσιν, ἐκ εὖ τῷ ἀδίκως τὸ ³ βραδέως ἀναλαμβάνουσιν. οἷον ἐνταῦθα δὴ περὶ λέγεται ἐλθεῖν Αἴσωπον ⁴, ἔχοντα παρὰ Κροίσου χρυσοῖον, ὅπως τε θύσεται ⁵ τῷ θεῷ μεγαλοπρεπῶς, καὶ Δελφῶν ἐκάσῃ διανείμῃ μνάς τέσσαρας. ὀργῆς δὲ τινος (ὡς εἶκε ⁶) καὶ διαφορᾶς αὐτῷ γενομένης πρὸς τὰς αὐτόθι, τὴν μὲν θυσίαν ἐποίησατο, τὰ δὲ χρήματα ἀπέπεμψεν ⁷ εἰς Σάρδεις, ὡς ἐκ ἀξίων ὄντων ὠφελήθηται τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ συνθέντες αἴτιαν ἐπ' αὐτὸν ἱεροσυλίας, ἀπέκτειναν, ὡσαντες ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκεῖνης, ἣν Ἰάμπειαν καλεῖσιν.

Q 2

ἐκ

¹ Ad vim hujus vocis noscendam observat W. ἔφεδρον fuisse in athleticis certaminibus succenturiatum, sive tertiarium, qui sedens expectabat, ut, duobus focis victis, ipse tertius cum victore certamen iniret.

² Respicit ad Euripidis versum ex deperdita fabula *Alcmaeone*. Stobae. S. LXXVII. p. 454.

³ Turn. V. Bong. Coll. Schott. marg. Ald. τῷ pro τῷ. Harl. τὸ ἀδίκως τῷ βρ.

⁴ de Aesopi injusta nece v. Interpp. ad Aelian. V. H. XI, 5. & Fabric. B. Gr. T. I. p. 392.

⁵ W. mavult ex Harl. θύσῃ.

⁶ a Voss. abest ὡς εἶκε; Harl. transposite ὡς εἶκεν αὐτῷ καὶ διαφορᾶς.

⁷ Voss. ἀπέπεμψεν; Harl. ἀπέπεμψεν.

ἐν δὲ τότε λέγεται μῆνισαι ¹ τὸ θεῖον αὐτοῖς, ἀφο-
 ρίαν τε γῆς ἐπαγαγεῖν, καὶ νόσων ἀτόπων ἰδέαν πᾶ-
 σαν, ὥστε περιιόντας ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πανηγύρεσι
 κηρύσσειν καὶ καλεῖν αἰεὶ τὸν βελλόμενον ὑπὲρ Αἰσάπυ
 δίην λαβεῖν παρ' αὐτῶν. τρίτῃ δὲ γενεᾷ Σάμιος Ἰδ-
 μων ² ἀφίκετο, γένει μὲν ἐδὲν Αἰσάπυ προσήκων, ἀπό-
 γονος δὲ τῶν πριαμένων αὐτὸν ἐν Σάμῳ γεγονώς. καὶ
 τότε τινὰς δίκας δόντες οἱ Δελφοί, τῶν κακῶν ἀπὸ
 ἀλλήλων ἐξ ἐπειῆς δὲ Φασι καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν
 ἱεροσύλων ἐπὶ τὴν Ναυπλίαν ³ ἀπὸ τῆς Ἰαμπείας με-
 τατεθῆναι. καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἐδὲ οἱ πάντες Φιλῆν-
 τες (ὧν ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς) ἐπαινῶσι, τὸ Βραγχιδῶν ⁴
 ἄστυ συγχέαντα, καὶ διαφθεύραντα πᾶσαν ἡλικίαν δὲ
 τὴν γενομένην τῷ περὶ Μίλητον ἱερῷ προδοσίαν ὑπὸ τῶν
 προπάππων αὐτῶν. Ἀγαθοκλῆς δὲ, ὁ Συρακυσίων τύ-
 ραννος, καὶ σὺν γέλωτι χλευάζων Κερκυραῖες ⁵ ἐρω-
 τῶντας, διὰ τί πορθοίη τὴν νῆσον αὐτῶν. Ὅτι νῆ Δία
 (εἶπεν) οἱ πατέρες ὑμῶν ὑπεδέξαντο τὸν Ὀδυσσεά. καὶ
 τῶν Ἰθακησίων ὁμοίως ἐγκαλάντων ⁶, ὅτι πρόβητα λαμβύ-
 νουσι

¹ R. mavult μῆνισαν, in partie.

² Herodot. II. 134. unde Plut. hanc historiam depromsit, con-
 stanter Ἰάδμουσα appellat. Valckenar. ad locum istum etiam
 hic Ἰάδμων reponendum censet.

³ Turn. V. Bong. Coll. Schott. Ναυλίαν; Harl. Αὐλίαν. W.
 susp. Δαυλίαν. Etiam pro Hyampeja reponi voluit Hyampolin
 e J. Palmer. Exercit. p. 665.

⁴ Branchidae Xerxi ab illa formidolosa expeditione, qua
 Asiam minorem & Graeciam obruerat, domum redeuntī sacras
 Apollini Didymaeo apud Miletum opes prodiderant, & metu
 poenae cum eo aufugerant. Cujus beneficii gratia Xerxes ipsis
 urbem de ipsis appellatam in Sogdiana condidit, quam multo
 tempore post Alexander M. odio proditionis destruxit. R.

⁵ Agathoclis in Corcyram, a Callandro obsessam, expeditio
 incidit in an. 4. Olymp. 119. v. Diodor. Sic. in Eclog. L.
 XXI. R.

⁶ Cf. Apophth. Vol. VIII. p. 93.

νεσιν αὐτῶν οἱ ερατιῶται. Ὁ δὲ ὑμέτερος (ἔφη) βασι-
 λεὺς ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ τὸν ποιμένα προσεξέ-
 φλωσεν. ἄρ' ἔν ἐκ ἀτοπώτερος τέτων ὁ Ἀπόλλων, εἰ
 Φενεάτας ἀπόλλυσι τὲς νῦν ¹, ἐμφράξας τὸ βίραθρον
 καὶ κατακλύσας τὴν χώραν ἅπασαν αὐτῶν, ὅτι πρὸ
 χιλίων ² ἐτῶν (ὡς Φασιν) ὁ Ἡρακλῆς ἀνασπάσας ³ τὸν
 τρίποδα τὸν μαντικὸν εἰς Φενεὸν ἀπήνεγκε; Συβαρίταις
 δὲ φράζων ἀπόλυσιν τῶν κακῶν, ὅταν τρισὶν ὀλέθροις ⁴
 ἰλάσωνται τὸ μῆνιμα τῆς Λευκαδίας Ἥρας; καὶ μὴν ἔ
 πολὺς χρόνος, ἀφ' ἧς Λοκροὶ πέμποντας εἰς Τροίαν πέ-
 παυνται ⁵ τὰς παρθένους,

Αἱ καὶ ἀναμπέχονοι γυμνοῖς ποσὶν, ἤυτε δῆλαι,
 Ἡοῖαι ⁶ σαίρεσκον Ἀθηναίης περὶ βωμῶν,
 Νόσφι κρηδέμνοιο, καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἰκάνοι

Q 3

δικ

1 nam Plutarchi aetate vetus Pheneum, urbs Arcadiae, de-
 structa fuerat, & nova in alium locum vicinum translata, ubi
 tamen ne vel sic quidem restagnantis aquae incommoda (quae
 vulgari opinione Apollini auctori tribuebantur) effugere poter-
 rant, obstructis barathris, ab Hercule factis, per quae aqua
 olim defluere consueverat. Interpres hujus loci est Pausan.
 VIII, 14. R.

2 Plat. pro certo numero posuit infinitum. Ab eo enim tem-
 pore, quo censendus est Hercules ex agro Pheneatarum stagna
 dedaxisse, & Apollinis Delphi. i tripodem illuc transtulisse, us-
 que ad Plat. aetatem plus quam mille anni effluxerunt.

3 W. mavult ἀναρπάσας. Marg. Ald. Δελφικὸν pro μαν-
 τικόν.

4 R. observat, Sybarin a Crotoniatis bis fuisse everfam Ol.
 68. An. 1. restitutam Ol. 81. An. 4. iterum everfam Ol. 83.
 An. 1. neque postea restitutam. De Junone Sybaritis insensa
 consulendus est Athenaeus L. XII. p. 520. sq.

5 Harl. ἐπαύσαντο.

6 Sic Xyl. & R. legendum monuerunt — *maturnae* — & dedi-
 cum W. idem e Mez. recipiente. Vulgo Ἡοῖαι. Capta Troja,
 Ajax Locrus Palladis sacerdoti Cassandrae vi vitium intulit,
 Cujus sceleris non ipse solum luit poenas, naufragio obrutus
 scopulisque adfixus, verum & contagio in infantes ejus cives
 Locros redundavit, qui morbis & calamitate misere vexati sunt.

Haec

διὰ τὴν Αἴαντος ἀκολασίαν. πᾶ δὴ ταῦτα τὸ εὐλογον ἔχει καὶ δίκαιον; ἐδὲ γὰρ Θρᾶκας ἐπαινῶμεν, ὅτι εἰς αὐτοὺς ἄχρι νῦν¹, τιμωρῶντες τῷ Ὀρφεῖ, τὰς αὐτῶν γυναῖκας². ἐδὲ τὰς περὶ Ἡριδανὸν βαρβάρους, μελανοφροῦντας ἐπὶ πένθει τῷ Φαέδοντος, ὡσπερ λέγουσιν³. ἔτι δ' ἐν (οἶμαι) γελοιώτερον ἦν, εἰ, τῶν τότ' ἀνθρώπων, ὅτε διεφθάρη Φαέδων, παραμελησάντων, οἱ πάντες γενεαῖς ἢ δέκα τῷ πάθει ὑστερον γεγονότες, ἤρξαντο τὴν ἐδῆτα μεταβάλλειν ἐπ' αὐτῷ καὶ πένθει. καίτοι τῆτο ἀβελτηρίαν μὲν ἔχει μόνον, ἐδὲν δὲ δεινὸν, ἐδ' ἀνήκεσον. αἱ δὲ τῶν θεῶν ὄργαι τίμι λόγῳ παραχρῆμα δυόμεναι, καθάπερ ἐνιοὶ τῶν ποταμῶν, εἶτα ὑστερον ἐπ' ἄλλας ἀναφερόμεναι, πρὸς ἐχάτας συμφοράς ἀποτελεωσῶσιν⁴;

XII.

Haec mala cum, quomodo effugerent, oraculum consultarent, responsum fuit, Ajacis scelus ipsis expiandum esse, mittendis per mille continuos annos duabus virginibus Trojam, quae in aedibus Minervae servili fungerentur ministerio. Atque hanc illi religionem, quae bello Phocensi demum desiit, totum illud tempus sancte & constanter observaverunt. Sic Scholiastes Lycophron. v. 1135. Versus hos ipsos W. cum Toupio Epist. erit p. 162. & Valckenario tribuit *Euphorioni*.

1 Harl. ἄχρι τῆ νῦν.

2 W. ad haec: „Orpheum a Thressis interfectum fuisse, in eo omnes qui de ejus morte aliquid prodiderunt, unanimiter consentiunt: sed pauci admodum ad hanc originem Thracum mulieres pungendi morem referunt. Quin utriusque rei vera ratio fabulosae antiquitatis obvoluta est tenebris. Cum Plutarcho tamen pulchre facit *Phanocles*, qui suavissimo carmine Orphei amores & fata cecinit, cujus partem servavit Stobaeus S. LXII. p. 399. — Sed diuturna consuetudine, pictura, quae in poenae atque ignominiae notam instituta fuerat, in honorem atque ornamentum concessit, ut constat ex Herodot. L. V. c. 6.“

3 Fabula de Phaëtonis sororibus, quae, dolore fraternae calamitatis, ad ripas Eridani in arbores conversae, electrum & aurum stillant, satis est nota. W. cf. Polyb. II, 16. Ovid. metam. II. 1. sqq.

4 Harl. τελειωσῶσιν.

XIII. Ὡς δὲ πρῶτον ἐπέχε, δεισας ἐγὼ, μὴ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς ἐπαγάγη πλείονας καὶ μείζονας ἀτοπίας, αὐθὺς ἤρουμεν αὐτόν. Εἶεν· (ἔφην) ταῦτα γὰρ πάντα ἀληθινὰ ἤγη; κἄκεινος· Εἰ δὲ μὴ πάντα, (εἶπεν) ἀλλ' ἓνια ¹, τὴν αὐτὴν ἀπορίαν ἔχειν ἢ νομίζεις τὸν λόγον; Ἴσως (ἔφην ἐγὼ) καὶ τοῖς σφόδρα πυρέτῃσιν, ἐάν τε ἐν ἰμάτιον, ἐάν τε πολλὰ περιβεβλημένοι τυγχάνωσι, ταῦτ' οὐ καῦμα καὶ παραπλήσιον, ὅμως δὲ δεῖ ² εἰς παραμυθίαν ἀφελεῖν τὸ πλήθος· εἰ δὲ μὴ βέλαι ³, τῆτο μὲν ἕασον· καίτοι ⁴ τὰ πλείστα μύθοις ἔοικε καὶ πλάσμασιν· ἀναμνήθητι δὲ, τῶν ἔναγχος, τῶν ⁵ θεοξενίων, καὶ τῆς καλῆς ἐκείνης μερίδος, ἣν ἔφαιρῦντες ⁶, τὴς Πινδάρου κηρύτῃσι λαμβάνουσιν ἀπογόνας· ὡς σοι τὸ πρῶγμα σεμνὸν ἐφάνη καὶ ἡδύ. τίς δ' ἐκ αὐ (εἶπεν) ἠθεῖη τῇ χέριτι τῆς τιμῆς, ἕτως Ἑλληνικῶς καὶ ἀφελῶς ἀρχαϊζέσης; εἰ μὴ μέλαιναν καρδίαν κεχάλκευται ψυχρὰ Φλογί, κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον ⁷. Ἐὼ τοίνυν (ἔφην) ὁμοίου ἐν Σπάρτῃ κήρυγμα τέτω τὸ Μετὰ

Q 4

Λέσ-

1 scil. ἀληθῆ ἐσιν. R. — Harl. paulo ante εἰ καὶ μὴ π.

2 Vulgo ὅμως δεῖ. R. inferi voluit δέ, quod recepi cum W. id ex Mosq. 2. & Venet. fumente.

3 scil. τῆτο ἐξετάζεσθαι, εἰ ἀληθῆ ταῦτα πάντα ἐστίν, ἢ μὴ. W. mavult εἰ δὲ δὴ βέλαι — at si placeat, haec omit-
tamus; etsi nullo negotio refelli possunt, cum plurima fa-
bulis sint simillima.

4 W. susp. καὶ γὰρ; non tamen necesse esse adnotat, sen-
sa priori admissa.

5 Hoc τῶν deleri vult R. Consentit W. Festum, cujus h. l. fit mentio, sacrum erat primum θεοῖς ξενικοῖς. deinde aliis etiam Diis. Delphis certe θεοξενία celebrata fuisse, constat etiam ex Athenaeo L. IX. p. 372. Singulare est, quod ex hoc loco discimus, fuisse adhuc Plutarchi aetate, qui genus a Pindaro ducerent. Qualis autem ea fuerit portio, haud constat.

6 W. mavult ἐξαιρῦντες.

7 Extant haec in fragmento, quod debemus Athenaeo L. XIII. p. 601. Cf. Schneid. fragm. Pindar. p. 14. sq.

Λέσβιον ᾠδὸν ¹, ἐπὶ τιμῇ καὶ μνήμῃ Τερπάνδρου τῆ παλαιᾷ κηρυττόμενον· ὁ γὰρ αὐτός ἐστι λόγος. ἀλλ' ὑμεῖς γε δὴ πλεον ἔχειν ἐτέρων ἐν τε Βοιωτοῖς Ὀφελτιάδαι γένος ὄντες ἀξιάτε ², καὶ παρὰ Φωκεῦσι, διὰ Δαΐφαντος ³, ἐμοὶ δὲ καὶ παρήτε καὶ συνελαμβάνετε πρώτον, ὅτε Λυκορμαίοις καὶ Σατιλαίοις ⁴ τὴν πάτριον Ἡρακλειδῶν μετῴσι τιμὴν καὶ τεΦανηφορίαν συνανασώζων, ἔλεγον, ὅτι δεῖ μέλινα τοῖς ἀφ' Ἡρακλέους γεγυόσι τὰς τιμὰς ὑπάρχειν βεβαίως καὶ τὰς χάριτας, ᾧν τὰς Ἑλληνας εὐεργετήσας, ἐκ ἔτυχεν αὐτὸς ἀξίας χάριτος, ἐδ' ἀμοιβῆς. καλῶ γε (εἶπεν) ἡμᾶς ἀγῶνος καὶ Φιλοσοφίας πρέποντος ⁵ μάλα ἀνέμνησας. Ἄφες ἔν, (εἶπον) ᾧ τῶν, τὸ σφοδρὸν τῆτο τῆς κατηγορίας, καὶ μὴ φέρε πικρῶς, εἰ κολάζονται τινες ἐκ κακῶν γεγυό-

¹ Cf. Aellan. V. H. XII, 50. Suid. in μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν, & Erasmi. Adag. p. 473. Terpander fuit patria Lesbios, ex oppido Antissa. Vixit vel tempore Lycurgi ipsius, vel paulo post.

² Vulgo ἐν τε Βοιωτοῖς ᾧ Φιλτιάδαι γένος ὄντες ἀξία. Locum hunc vitiatum ita correxit Xylander, uti nunc dedi cum W. Nobiles in Boeotis sunt habiti, qui ab Ophelta genus ducebant, rege, quem cum subditis e Thessalia in Boeotiam traduxit Peripoltas. cf. Plut. in vit. Cimon. Vol. III. p. 244. Pausan. Boeot. p. 723. ἀξίατε sensus ipse & constructionis ratio poseit; γένος in suo scripto fuisse primo scriptum, Xyl. notat. Eandem quoque conjecturam R. proponit ἀλλ' ὑμεῖς μὲν δὴ πλεον — ἀξίατε.

³ De Daiphanto vid. lib. de mulierum virtutibus, Vol. VIII. p. 266. sq. Est Δαΐφάνης Pausaniae p. 800. Ald. Coll. Schott. Δαΐφαντος.

⁴ Ald. & Bas. Λυκορμαῖοι καὶ Σατιλαῖοι. E scripto Xyl. notat Σατελαῖοι. R. susp. πρώην, ὅτε Λυκορμαῖοι καὶ Σατίλα, addens, Lycormas esse nomen Phocicum e Pausan. p. 814. W. quaerit, an Λυκορμαῖοι? Fuit Lycoria oppidum prope Delphos. Obscurior est ratio Satllaeorum.

⁵ Ald. Bas. Φιλοσοφίας πρέποντος. Harl. Φιλοσοφίας πρέποντος. Xyl. correxit Φιλοσοφία e scripto, superne σ alio atramento notato.

Θ γονότες ἢ πονηρῶν, ἢ μὴ χαίρει μηδ' ἐπαίνει τιμωμέ-
νης εὐγενείας. δεῖ γὰρ, εἰ τὴν χάριν ἐν τῷ γένει τῆς
ἀρετῆς ἀνασώζομεν, εὐλόγως μηδὲ τὴν κόλασιν οἶσθαι
δεῖν ἀπαυδᾶν καὶ προαπολείπειν ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις, ἀλλὰ
συνεκτρέχειν ¹ ἐπεινῆ τὸ κατ' ἀξίαν ἀντιτρόφως ἀποδι-
δῶσθαι. ὁ δὲ τὰς ἀπὸ Κίμωνος ² ἠδέως ὄρων Ἀθήνησι
τιμωμένους, τῶν δὲ Λαχάρου ³ ἢ Ἀρίστου ⁴ ἐκγόνων
ἐλαυνομένων, ἀχθόμενος καὶ ἀγανακτῶν, ὑγρὸς ἐστὶ λίαν
καὶ ῥέθυμος, μᾶλλον δὲ Φιλαίτιος ὅπως καὶ δύσκολος
πρὸς τὸ θεῖον· ἐγκαλῶν μὲν, ἂν ἀνδρὸς ἀδίκου καὶ πο-
νηροῦ παῖδες ἐν παιδῶν εὐτυχεῖν δοκῶσιν, ἐγκαλῶν δὲ
πάλιν, ἂν τὰ γένη κολέηται καὶ ἀφανίζηται τῶν Φαύ-
λων· αἰτιώμενος δὲ τὸν θεόν, ὁμοίως μὲν, ἂν χρηστῶ
πατρὸς τέκνα πράττῃ κακῶς, ὁμοίως δὲ, ἂν πονηροῦ.

XIV. Καὶ ταῦτα μὲν (ἐφην) ὡς περ ἀντιφράγμα-
τά σοι κείδω πρὸς τὰς ἀγὰν πιρὲς καὶ κατηγορικὰς
ἐκείνας. ἀναλαβόντες ⁵ δ' αὖτις ὡς περ ἀρχὴν κλωστή-
ρος, ἐν σινοτεινῷ καὶ πολλὰς ἐλιγμὲς καὶ πλάνας ἔχον-
τι τῷ περὶ τῆς θεῆς λόγῳ, καθοδηγῶμεν αὐτὰς μετ' εὐ-
λαβείας ἀτρέμα πρὸς τὸ εἶδος καὶ πιθανόν· ὡς τόγος
σαφὲς καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἕδ' ἐν οἷς αὐτοὶ πράττομεν,

Q 5

ἀσφα-

¹ *ejusdem esse cum aliquo magnitudinis.* W. Susp. idem
deinde ἀποδιδῶσαν.

² De Cimonis in patriam meritis vid. Diod. Sic. XI. Cor-
nel. Nep. & alios multos auctores.

³ Lachares patriam suam Athenas auctoritate & coplis Caf-
fandri in servitutem redegit, postea a Demetrio fuit expulsus.
v. vit. Demetr. Vol. VI. c. 33.

⁴ R. legi vult Ἀριστίωνος. Fuit Atheniensis philosophus, ab
aliis Epicuri scholae, ab aliis Stoicae sectae adscriptus. Lega-
tus Mithridatis regis, tyrannidem in patria occupavit an. 1.
Olymp. 173. & anno deinceps proximo a Sylla obsessus fuit,
cui tandem se dedit.

⁵ Sic R. legendum monuit, & restitui ex Ald. & Bas. cum
W. pro ἀναλαβόντος, quod in rell. edd. vitiose extat. Com-
paratio ab Ariadne filio desumpta esse videtur.

ἀσφαλῶς εἰπεῖν ἔχομεν. οἶον, διὰ τί τῶν ὑπὸ Φθίσεως ὁ
ἢ ὑδέρει διαφθαρέντων τὰς παῖδας εἰς ὕδωρ τῶ πόδες βρέ-
χοντας καθίζεσθαι κελεύομεν, ὥς ἂν ὁ νεκρὸς κατα-
καῖ; δοκεῖ γὰρ ἔτω τὸ νόσημα μὴ μεθίστασθαι, μηδὲ
προσπελάζειν αὐτοῖς. ἢ πάλιν, δι' ἣν αἰτίαν, αἰγὸς
τὸν ἡρυγγίτην ¹ λαβέσης εἰς τὸ σῶμα, ὅλον ἐφίσταται
τὸ αἰπόλιον, ἄχρις ἂν ἐξέλη προσελθῶν ὁ αἰπόλος;
ἄλλαι τε δυνάμεις ἄφ' ἧς ἔχεται καὶ διαδόσεις ἀπίστας ²
ὀξύτησι καὶ μήκεσι δι' ἐτέρων εἰς ἕτερα περαίνεσιν. ἀλλ'
ἡμεῖς τὰ κατὰ τὰς χρόνας διαλείμματα θαυμάζομεν, ἔ
τὰ κατὰ τὰς τόπους. καίτοι θαυμασιώτερον ³, εἰ, πά-
θος ἐν Αἰθιοπία λαβόντος ἀρχὴν, ἀνεπλήθησαν αἱ Ἄ-
θῆναι ⁴, καὶ Περικλῆς ἀπέθανε, καὶ Θεμισθίδης ἐνόση-
σεν, ἢ εἰ, Δελφῶν καὶ Συβαριτῶν γενομένων πονηρῶν ⁵,
ἢ δόνη Φερεμένη περιῆλθεν εἰς τὰς παῖδας. ἔχεται γὰρ
τινας αἱ δυνάμεις ἀναφορὰς ἀπὸ τῶν ἐχάτων ἐπὶ τὰ πρῶ-
τα καὶ συνάψεις. ὧν ἡ αἰτία, καὶ ὕφ' ἡμῶν ἀγνοῆται,
σιωπῇ περαίνει τὸ οἰκτεῖον.

XV. Οὐ μὴν ἀλλὰ γε ⁶ τὰ δημόσια τῶν πόλεων
μημίματα τὸν τῷ δικαίῳ λόγον ἔχει πρόχειρον. ἐν γὰρ
τι

¹ Plat. Sympos. VII. ² Aristot. Hist. anim. IX. ³ Turn.
τὸν ἡρυγγίον; marg. Ald. *νηρούτην*.

² Xyl. mavult *ἀπίστοις*, ut posterioribus cohaereat. Deinde
Ald. & Bas. *μηκέτι*, pro quo Xyl. e scripto, cui consentiunt
Voss. & Coll. Schott., legendum monuit *μήκεσι*.

³ R. mavult *καίτοι τί θαυμασιώτερον, utrum est mirabi-
lius?*

⁴ respicit ad pestem, quae bello Peloponnesiaco Athenas in-
vasit. Thucyd. II, 47.

⁵ respicit ad Delphorum scelus in Aesopum admissum, &
Sybaritarum sacrilegium, qui Leucadiam Junonem abstulerant.
Utrumque supra jam attigit. Harl. *εἰ ἐκ Δελφῶν*.

⁶ Sic Xyl. e MS. legit, & dedi pro *ἔ μὴν ἀλλὰ τε*, quod
Ald. & Bas. exhibent. Dedit idem W. consentientibus A.
Mosq. I. 2. Colleg. Nov. Harlei. Schott. Vulgo legitur *ἔ μὴν
ἀλλὰ πρὸς γε τ. δ.* unde R. conjecit *ἔ μὴν ἀλλὰ τὰ θεῶν
πρὸς γε*.

τι πράγμα καὶ συνεχές ἡ πόλις, ὥσπερ ζῶον ἢ ἐξι-
 τάμενον αὐτῆ ¹ ταῖς καὶ ἡλικίαν μεταβολαῖς, ἐδ' ἕτε-
 ρον ἐξ ἑτέρου τῶ χρόνῳ γινόμενον, ἀλλὰ συμπαθές ἀεὶ
 καὶ οἰκεῖον αὐτῷ ², καὶ πᾶσαν, ὧν πρᾶτ' ἔειπε κατὰ τὸ
 κοινόν, ἢ ἔπραξεν, αἰτίαν καὶ χάριν ἀναδεχόμενον,
 μέχρις ἂν ἡ ποιῆσα ³ καὶ συνδέεσα ταῖς ἐπιπλοκαῖς
 κρινωνία, τὴν ἐνότητά διαφυλάτῃ. τὸ δὲ πολλὰς πό-
 λεις διαιρῶντα τῶ χρόνῳ ποιεῖν, μᾶλλον δ' ἀπίστευ-
 ὄμοιον ἐστὶ τῶ πολλὰς τὸν ἕνα ποιεῖν ἄνθρωπον, ὅτι νῦν
 πρεσβύτερός ἐστι, πρότερον δὲ νεώτερος, ἀνωτέρω δὲ μει-
 ράκιον ἦν. μᾶλλον δὲ ὅλως ταῦτά γε τοῖς Ἐπιχαρ-
 μείοις ⁴ εἴκειν, ἐξ ὧν ὁ αὐξόμενος ἀνέφυ τοῖς σοφι-
 σταῖς λόγος· ὁ γὰρ λαβὼν πάλαι τὸ χρέος, νῦν ἢ
 ὀφείλει γεγωνῶς ἕτερος· ὁ δὲ κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ἐχθρὸς,
 ἀκλήτος ἦκει τήμερον· ἄλλος γάρ ἐστι. καίτοι μείζο-
 νός

1 Sic Xyl. legi maluit, nec non R. & W. cum Mez. dedt-
 que pro vulg. αὐτῆς. Turn. V. Bong. αὐταῖς ταῖς.

2 Dedi sic ex Harl. probante W. pro vulg. αὐτῆ. Ald.
 quoque & Bas. αὐτῶ.

3 Vulgo μέχρις ἂν ἢ ποιῆσα. R. e Bas. restitui voluit ἢ
 ποιῆσα. Idem in Ald. legitur, & dedi cum W. id e Xyl. &
 Mosq. 1, 2. fumente. Corrigendum insuper censet W. ἢ ἐπι-
 ῆσα — conjunctio civitatis, quae semper nova generatione re-
 cens accedit — vel cum Ruhnkenio ἢ ἐνοποιῆσα. Mez. simili-
 ter ἢ ἐν ποιῆσα.

4 R. notat: „In vita Epicharmi, quam Diog. Laërt. VIII,
 78. tradit, nihil invenio, unde colligatur, eum captivis argu-
 mentationibus, qualis est ὁ αὐξόμενος λόγος, operam dedisse,
 cujus disputandi generis patrem ferunt Euclidem Megaricum.“
 W. docente, fuit Epicharmus Siculus antiquissimus comoediae
 poeta & philosophus, qui cum omnes res perpetua mutatio-
 num serie ita statueret versari, ut nunquam, quae heri fuissent,
 eadem hodie manerent, causam & exemplum praebuit diale-
 cticis, argumentandi cujusdam generis, quod αὐξόμενον λόγον
 vocarent. Cf. Vit. Thef. Vol. I. c. 23. Harl. αὐξανόμενος λό-
 γος, & μοχ χθρὸς & σήμερον.

νάς γε ¹ παραλλαγὰς αἱ ἡλικίαι περὶ ἑκασον ἡμῶν ποιῶ-
 σιν, ἢ κοινῇ περὶ τὰς πόλεις. γνοίη γὰρ ἂν τις ἰδῶν
 τὰς Ἀθήνας ἔτι τριακοσῶν καὶ τὰ νῦν ἡΐδη, καὶ κι-
 νήματα, παιδιαὶ τε καὶ σπαδαὶ καὶ χάριτες καὶ ὄργανα
 τῆ δῆμος πένυ γε τοῖς παλαιοῖς εἰκόασι· ἀνθρώπου δὲ
 μόλις ἂν τις οἰκείος ἢ Φίλος ἐντυχῶν διὰ χρόνος μορ-
 Φὴν γνωρίσειεν· αἱ δὲ τῶν ἡΐδων μεταβολαὶ παντὶ λό-
 γῳ καὶ πόνῳ καὶ πάθει καὶ νόμῳ ῥαδίως τρεπόμεναι,
 καὶ ² πρὸς τὸν αἰεὶ συνόντα τὴν ἀτοπίαν καὶ τὴν και-
 νότητα θαυμαστῶν ἔχουσιν. ἀλλ' ἀνθρώπος τε λέγεται
 μέχρι τέλους εἰς ἀπὸ γενέσεως, πόλιν τε τὴν αὐτὴν
 ὡσαύτως διαμένεσσαν ἐνέχεσθαι ³ τοῖς οὐκ οὐκ τῶν προ-
 γόνων ἀξιῶμεν ⁴, ἢ δικαίῳ μέτεσιν αὐτῇ δόξης τε τῆς
 ἐκείνων καὶ δυνάμεως· ἢ λήσομεν εἰς τὸν Ἡρακλείτειον
 ἅπαντα πράγματα ποταμὸν ⁵ ἐμβαλόντες, εἰς δὲ Φη-
 σι δὶς ἐμβῆναι, τῶ πάντα κινεῖν καὶ ἕτεροῖεν τὴν φύ-
 σιν μεταβάλλεσσαν.

XVI. Εἰ δ' ἔσι τι ⁶ πόλις ἐν πρᾶγμα καὶ συνε-
 χές, ἔσι δῆμος καὶ γένος ἐξηρητημένου ἀρχῆς μιᾶς, καὶ ⁷
 δύνα-

¹ Sic R. legi voluit, aut addendum καὶ Φανρωτέρας, pro
 vulg. μείζονάς τε. Idem γε W. cum Voss. dandum censuit, &
 recepit deinde e Venet.

² Deleri vult R. hoc καὶ, aut addi μεταβαλλόμεναι, vel si-
 mile verbum.

³ Sic Xyl. e MS. legit pro ἔχεσθαι, quod in Bas. legitur.
 Ald. enim habet ἐνέχεσθαι.

⁴ Subaudiendum, R. monente, τῶ αὐτῶ δικαίῳ, eodem ju-
 re, quo partem gloriae majorum ferunt. Harl. ἀξιώτε.

⁵ Heraclitus, princeps eorum philosophorum, qui nihil cer-
 tam atque definitam existentiam habere, sed omnia continua
 mutatione agitari dicerent, rerum naturam cum fluvio compa-
 rabat, in quem idem homo non bis posset descendere, quod
 nunquam eadem, semper alia ejus esset aqua. cf. Menage ad
 Diog. Laërt. IX, 8. p. 397. & Gataker ad M. Antonin. phi-
 losoph. IV, 43.

⁶ Delendum censet R. τι.

⁷ R. legi vult καὶ ἐς δύναμιν, aut alias deesse censet ἐπὶ τὰ
 ἔχοντα post διαπεφυκυῖαν.

δυναμίν τῶα καὶ κοινωνίαν διαπεφυκυῖαν ἀναφρέσεως· καὶ τὸ γεννηθῆν ἔχ ὡς τι δημιέργημα παποημένου ἀπὴλλαι καὶ τῷ γεννήσαντος· ἐξ αὐτῆ γὰρ, ἔχ ὑπ' αὐτῆ, γέγονεν· ὡς ἔχει τι καὶ φέρεται τῶν ἐκείναι μέρος ἐν ἑαυτῷ, καὶ κολαζόμενον προσηκόντως καὶ τιμώμενον· εἰ δὲ μὴ δόξαιμι παίζειν ἐγῶ, φαίην ἂν ἀνδριάντα Κασάνδρου καταχαλνεύμενον ¹ ὑπ' Ἀθηναίων πάχειν ἀδικώτερα ². καὶ τὸ Διονυσίαι σῶμα μετὰ τὴν τελευταίην ἐξοριζόμενον ὑπὸ Συρρακισίων, ἢ τὰς ἐγγόναι αὐτῶν δίκην τίνοντας. τῷ μὲν γὰρ ἀνδριάντι τῆς Κασάνδρου φύσεω ἐθὲν ἐστὶ ³, καὶ τὸν νεκρὸν ἢ Διονυσίαι ψυχὴ προλέλοιπε. Νυσαίῳ δὲ καὶ Ἀπολλοκράτει καὶ Ἀντιπάτρῳ καὶ Φιλίππῳ ⁴ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίαι παισὶ ⁵ τῶν πονηρῶν τὸ κυριώτατον ἐμπέφυκε καὶ πάρεσι μέρος, ἔχ ἡσυχαῖον, ἐδ' ἀργόν, ἀλλὰ ζῶσι αὐτῷ καὶ τρέφονται, καὶ διοικῆνται καὶ φρονῆσι. καὶ ἐθὲν δεινὸν ἐδ' ἄτοπον, ἂν ἐκείνων ὄντεσ ἔχωσι τὰ ἐκείνων· καθόλα δ' εἰπεῖν ⁶, ὡσπερ ἐν ἰατρικῇ τὸ χρήσιμον καὶ δίκαιόν ἐστὶ, καὶ γαλοῖοσ ὁ φάσιων ἀδικον εἶναι, τῶν ἰχθίων πονέντων, καλεῖν τὸν ἀντίχειρα, καὶ τῷ ἥπατοσ ὑπέλα γεγονότοσ, ἀμύσσειν τὸ ἐπιγάστριον, καὶ τῶν βοῶν, ἂν εἰσ τὰσ χηλάσ μαλακίῳσι, προσαλείφειν τὰ ἄκρα τῶν κεράτων· ἔτωσ

δ

¹ R. monente, accipi debet pro καταχωνευόμενον, conflutam in aeneam supellectilem fuisse. W. sup. ἀνδριάντα χαλκῶν καταχωνευόμενον.

² Ald. Bas. ἀδικώτατα.

³ R. mavult ἔνεσι, aut μήτεσι.

⁴ Nysaeus & Apollocrates filii erant Dionysii senioris; Antipater & Philippus filii Cassandri, quorum ille paulo post patrem tabe fuit extinctus, hic fratri successit, & matrem Thesalonicensem peremit, pariterque ab Alexandro fratre, aut a Demetrio, aut a socero Lyfimacho, nam diversa tradunt auctores, sublatus est.

⁵ Harl. Coll. Schott. marg. Ald. παῶσι.

⁶ Secutus sum W. ita dantem e Venet. pro vulg. καθόλα δ' ἔπινον.

ὁ περὶ τὰς κολάσεις ἄλλο τι δίκαιον, ἢ τὸ θεραπεύειν ¹ τὴν κακίαν, ἠγόμενος, καὶ ἀγανακτῶν, εἴαν τις δι' ἐτέρων ἐφ' ἐτέρας ἀναφέρῃ τὴν ἰατρειάν, (ὥσπερ οἱ τὴν φλέβα διαιρῶντες, ἵνα τὴν ὀφθαλμίαν κενώσωσιν) ἐδὲν ἔοικε περαιτέρω τῆς αἰδήσεως ἐφορᾶν. ἐδὲ μνημονεύει ², ὅτι καὶ διδάσκαλος παιδῶν ἐνὸς καθιζόμενος, ἐτέρας ἐνεθῆτσε, καὶ στρατηγὸς ἐκ δεκάδος ἀνελῶν ἕνα, πάντα ἀνέστρεψε ³. καὶ ἔτως ἐ μέρει διὰ μέρους ⁴ ἐτέρη μόνον, ἀλλὰ καὶ ψυχῇ διὰ ψυχῆς, γίνονται τινες διαθέσεις καὶ κακώσεις καὶ ἐπανορθώσεις, μᾶλλον ἢ σώματι διὰ σώματος. ἐκεῖ μὲν γὰρ (ὡς ἔοικε) τὸ αὐτὸ δεῖ πάθος ἐγγίνεσθαι καὶ τὴν αὐτὴν μεταβολήν. ἐνταῦθα δ' ἡ ψυχὴ ταῖς φαντασίαις ἀγομένη, κατὰ τὸ θάρρειν καὶ δεδιέναι χειρὸν ἢ βέλτιον διαγίνεσθαι πέφυκεν.

XVII, Ἐτι δέ με λέγοντος, ὑπολαβὼν ὁ Ὀλυμπικός ⁵. Ἐοικας (ἔφη) τῷ λόγῳ μεγάλην ὑπόθεσιν ὑποτίθεσθαι, τὴν ἐπιμονὴν τῆς ψυχῆς. Καὶ ὑμῶν γε (εἶπον ἐγὼ) διδόντων, μᾶλλον δὲ δεδωκότων. ὡς γὰρ τῷ θεῷ τὸ κατ' ἀξίαν νέμοντος, ἡμῖν ὁ λόγος ἐξαρχῆς δεῦρο προσήλυθε. κακείνος. Εἶτα δ' (ἔφη) νομίζεις, ἔπεσθαι τῷ τὸς θεὸς ἐπιβλέπειν καὶ νέμειν ἕκαστα τῶν κατ' ἡμῶν, τὸ τὰς ψυχὰς ὑπάρχειν ἢ ἀμπαῖν ἀφθάρτους, ἢ χρόνον τινὰ μετὰ τὴν τελευτὴν ἐπιμενέσθαι ⁶;

Οὐκ

1 R. mavult θεραπεῖον.

2 R. mavult μνημονεύειν, cum pendent ab ἔοικε.

3 reduxit eos in rectam viam. R. maluit ἀνέστρεψε, quod W. e Voss. notat, vel ἐνέστρεψε.

4 W. mavult μέλας διὰ μέλους.

5 Dedi iterum Ὀλυμπικός cum W. ex Venet. pro vulg. Ὀλυμπιακός. vid. supra c. 3.

6 Voss. μινέσθαι. Pythagoraei & Platonici animas in aeternum duraturas statuebant: Stoici eas diu quidem permanere, at aliquando interire putabant.

Οὐκ, ὦ γὰρ θεέ, (εἶπον) ἀλλὰ ¹ μικρὸς ἔτω καὶ κενό-
 σπαδος ὁ θεός ἐστιν, ὥστε μηδὲν ἡμῶν ἐχόντων θεῖον ἐν
 αὐτοῖς, μηδὲ προσόμοιον ἀμωσγέπως ἐκείνω, καὶ διαρ-
 κνὸς καὶ βέβαιον, ἀλλὰ φύλλοις (ὡς Ὅμηρος ² ἔφη)
 παραπλησίως ἀπομαραινόμενων παντάπασι, καὶ φθινόν-
 των ἐν ὀλίγῳ, ποιεῖσθαι λόγον τοσούτον, ὥσπερ αἱ τὰς
 Ἀδωνίδος κήπας ἐπ' ὀσρέκκοις τισὶ τιθηνόμεναι καὶ θε-
 ραπεύεσθαι γυναῖκες ³. ἐφημέρας ψυχὰς ⁴ ἐν σαρκὶ
 τρυφερᾷ καὶ βίε ῥίζαν ἰχυρὰν & δεχομένην βλασανέσας,
 εἴτα ἀποσβεννυμένας εὐθὺς ⁵ ὑπὸ τῆς τυχέσεως προφά-
 σεως. εἰ δὲ βέλει, τὰς ἄλλας θεὰς εἰάσας, σκόπει τε-
 τονὶ τὸν ἐνταυθοῖ τὸν ἡμέτερον, εἴ σοι δοκεῖ, τὰς ψυ-
 χὰς τῶν τελευτώντων ἀπολλυμένας ἐπιστάμενος εὐθὺς,
 ὥσπερ ὀμίχλας ἢ καπνὸς ἀποπνεύσας τῶν σωμάτων,
 ἱλασμέες τε πολλὰς προσφέρειν ⁶ τῶν κατοικομένων, καὶ
 γέρα μεγάλα καὶ τιμὰς ἀπαιτεῖν τοῖς τεθνηκόσιν. ἐξ-
 απαιτῶν καὶ φευακίζων τὰς πιεεύοντας. ἐγὼ μὲν γὰρ
 ἐκ ἂν προείμην τῆς ψυχῆς τὴν διαμονήν, εἰ μὴ τις, ὥσ-
 περ ὁ Ἡρακλῆς, ὑφελὼν τὸν τρίποδα τῆς Πυθίας, ἀν-
 αιρήσῃ καὶ διαφθεῖρῃ τὸ χρηστήριον. ἄχρι δὲ τῆ ⁷ πολ-
 λὰ

1 R. pro ἀλλὰ voluit ἅμα — non tam minutus est Deo
 animus idemque in vano negotiosus. W. monet, ne quem of-
 fendat forma, qua usus est Plutarchus, cum sit elegans, sed
 raro obvia ironia.

2 Iliad. VI, 146. 199.

3 Horti Adonidis proverbii vim habent, & de rebus immat-
 turis ac brevi perituris dicuntur.

4 Pendere hos accusativos, R. monet, & deesse censet vel
 τιθέντα, aut περιέποντα, aut mutandos esse eos cum genitivis
 ἐφημέρας ψυχῆς — βλασανέσεως, εἴτα ἀποσβεννυμένης. W. in
 edit. peculiari posterius probat, genitivos plurales praeferens,
 ut pertineant ad φθινόντων & ἀπομαραινόμενων; in edit. Oxf.
 excidisse ei videtur φυτεύσαι, vel εἰδῶς.

5 Ald. Bas. Harl. αἰεὶ pro εὐθὺς.

6 R. fufp. προσφέρειν κελύειν ταῖς ψυχὰς (vel ταῖς εἰδώλοις)
 τῶν κατοικομένων. W. quaerit, num προστάτην?

7 Recepti δὲ e R. mente, cui Mez. favet, & quam W. probat.
 Vulgo ἄχρι τῆ. In edit. peculiari W. voluit ἄχρι γὰρ τῆ.

λὰ τοιαῦτα προφασίζεσθαι καὶ καθ' ἡμᾶς, οἷα καὶ Κόρακι τῷ Ναξίῳ χρηθῆναι λέγασιν, ἔχ' ὅσιόν ἐστι τῆς ψυχῆς καταγιῶναι θάνατον. καὶ ὁ Πατροκλέας· Τί δ' ἦν (ἔφη) τὸ χρηθῆν, ἢ τίς ὁ Κόραξ ἔτος; ὡς ἐμοὶ καὶ τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ ὄνομα ξένον ¹. Οὐδαμῶς (εἶπον) ἀλλ' αἴτιος ἐγὼ, παρωνύμῳ χρησάμενος ἀντὶ τῆς ἑνύματος. ὁ γὰρ ἀποκλείνας ἐν τῇ μάχῃ τὸν Ἀρχιλοχον ἐκαλεῖτο Καλλάνδης, (ὡς εἴοικεν) ἦν δ' αὐτῷ Κόραξ ἐπωνύμιον ². ἐκβληθεὶς δὲ τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Πυθίας, ὡς ἱερὸν ἄνδρα τῶν Μισσῶν ἀνηρηκῶς, εἶτα χρησάμενος λιταῖς τισὶ καὶ προτροπαῖς μετὰ δικαιολογίας, ἐκελεύθη πορευθεὶς ἐπὶ τὴν τῆς Τέτλιγος οἴκησιν, ἰλάσασθαι τὴν τῆς Ἀρχιλόχε ψυχὴν. τᾶτο δ' ἦν ὁ Ταίναρος· ἐκεῖ γὰρ Φασιν εἰλθόντα μετὰ σόλων Τέτλιγα τὸν Κρήτα, πόλιν κῆσαι, καὶ κατοικῆσαι παρὰ ³ τὸ ψυχοπομπεῖον. ὁμοίως δὲ καὶ Σπαρτιάταις χρηθᾶν ἰλάσασθαι τὴν Πausanίε ψυχὴν, ἐξ Ἰταλίας μεταπεμφθέντες οἱ ψυχαγωγοί, καὶ θύσαντες, ἀπεσπίασαντο τῆς ἱερῆς τὸ εἶδωλον ⁴.

XVIII. Εἰς ἔν ἐστιν (ἔφη) λόγος ὁ τῆς θεᾶς τὴν πρόνοιαν ἅμα καὶ τὴν διαμοιρῆν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς βεβαίῳ, καὶ θάτερον ἐν ἔστιν ἀπολιπεῖν, ἀναιρῶντα θάτερον. ἔση δὲ τῇ ψυχῇ μετὰ τὴν τελευταίην μᾶλλον εἰκὸς ἐστὶ καὶ τιμὰς ἀποδίδοσθαι καὶ τιμωρίας. ἀγωνίζεται γὰρ, ὡσπερ ἀθλητῆς, κατὰ ⁵ τὸν βίον· ὅταν δὲ διαγωνίσηται

¹ Vulgo τὸ ὀνομαζόμενον, ξένον. Xyl. notat, ridiculum hoc esse mendum pro ὄνομα ξένον. Hoc legendum monuerunt R. & W. & dedi.

² Harl. ἐπώνυμον; id. deinde ἐξιλάσασθαι.

³ Turn. V. Bong. Coll. Schott. marg. Ald. περι.

⁴ Xyl. vertit: *facto sacrificio simulacrum templo auvellente*. Eum Nyschel. sequitur. Kältw. non probat, & cum Ricardo vertit: *welche verm tteist gewisser Opfer Pausanias Schatten aus dem Heiligthum herauslocken*.

⁵ abest κατὰ ab Ald. & Bal.

σηται, τότε τυγχάνει τῶν προσηκόντων. ἀλλὰ ὥς μὲν ἐκεῖ καθ' ἑαυτὴν ἔσα κομίζεται τῶν προβεβιωμένων χάριτας, ἢ τινος κολάσεις ¹, ἐθέν εἰσι πρὸς ἡμᾶς τὰς ζῶντας, ἀλλ' ἀπισῆνται καὶ λανθάνουσιν· αἱ δὲ διὰ τῶν παιδῶν ἔσαι καὶ διὰ γένους, ἐμφανεῖς τοῖς δεῦρο γενόμεναι, πολλὰς ἀποτρέψαι καὶ συσέλλασαι τῶν πονηρῶν· ὅτι δ' ἐκ ἔσιν αἰχλίων, ἐδὲ λυπῆσα μᾶλλον ἑτέρα κολάσις, ἢ τὰς ἐξ ἑαυτῶν κακὰ πάχοντας δι' αὐτὰς ὄραν, καὶ ὅτι ψυχὴν ἀνδρὸς ἀσεβῆς καὶ παρανόμου μετὰ θάνατον ἐφορῶσαν ἐκ ἀνδριάντας, ἐδὲ τιμὰς τινος ἀνατραπομένας, ἀλλὰ παιδας, ἢ φίλους, ἢ γένος οἰκειῶν ² αὐτῆς ἀτυχήμασι χρωμένους μεγάλοις δι' αὐτὴν, καὶ δίκην τίνοντας, ἐδεῖς ³ ἂν ἀγαπήσειεν αὐτοῖς ἐπὶ ταῖς τῷ Διὸς τιμαῖς, ἀδικῶν γενέσθαι καὶ ἀκόλαστον. ἔχω μὲν τινα καὶ λόγον εἰπεῖν, ἐναγχος ἀκηκῶς, ὄνῳ δὲ, μὴ Φανῆ μῦθος ὑμῖν· μόνῳ ἔν χρωῖμι τῷ εἰκότι. Μηδαμῶς· (εἶπεν ὁ Ὀλυμπικός) ἀλλὰ δὶελθε κἀκεινον. Τὰ δ' αὐτὰ καὶ τῶν ἄλλων δεομένων· Ἐάσατε (εἶπον) ἀποδῆναί με τῷ λόγῳ τὸ εἰκός ⁴. ὕστερον δὲ τὸν μῦθον, εἰάν δόξη, κινήσωμεν, εἴ γε δὴ μῦθος ἐστίν.

XIX. Ὁ γὰρ Βίων τὸν θεόν, κολάζοντα τὰς παιδας τῶν πονηρῶν, γλοιοτέρον εἶναι Φησιν ἰατρῶν, διὰ νόσον πάπτε καὶ πατρὸς, ἔκγονον ἢ παιδα Φαρμακεύοντος. ἔσι δὲ πῆ μὲν ἀνόμοια τὰ πράγματα, πῆ δ' εἰσὶ
κότα

¹ W. *supr.* χάριτας ἢ τιμὰς καὶ κολάσεις.

² Vulgo ἢ γένος, ἢ οἰκειῶν. Delevi ἢ auctoritate Coll. Schott. & Harl. R. voluit ἢ οἰκειῖας.

³ Locum hunc mancum ita suppleendum censet R. τίνοντας, καὶ δίκην τίνοντας (vel σφόδρα λυπεῖσθαι) ἐνθυμηθεῖς ταῦτα εἰδεῖς ἂν. W. *supr.* ἰδὼν τις εἰδεῖς ἂν — ἀδικῶν γενέσθαι καὶ ἀκόλαστον. Etiam R. mavult ἀδικῶν & ἀκόλαστον. πρὸς δὲ ταῖς εἰρηματικαῖς ἔχω μὲν.

⁴ W. mavult τὸ συνεχές, i. e. reliquum, συνεπικαιροῦσθαι.

νότα καὶ ὅμοια ¹. νόσα μὲν γὰρ ἄλλος ἄλλον ἐπαίει
 θεραπευόμενος, ἀδὲ βέλτιόν τις ἔχε τῶν ὀφθαλμιῶντων,
 ἢ πυρετῶντων, ἰδὼν ἄλλον ὑπαλειφόμενον ἢ καταπλατ-
 τόμενον· αἱ δὲ τιμωραὶ τῶν ποιηρῶν διὰ τῆτο δεικνυ-
 ται πᾶσιν, ὅτι δίκης κατὰ λόγον περαιομένης ἔργου
 ἐσίν, ἐτέρως δι' ἐτέρων κολαζόμενων ἐπιχεῖν. ἢ δὲ
 προσέειπε τῷ ζητημένῳ τὸ παραβαλλόμενον ὑπὸ τῷ Βίω-
 νος ² ἔλαθεν αὐτόν· ἤδη γὰρ ἀνδρὸς εἰς νόσημα μοχ-
 θηρὸν, ἔ μὴν ἀνάτονον, ἐμπεσόντες, εἴτ' ἀκρασία καὶ
 μαλακία προερένε τῷ πάθει τὸ σῶμα καὶ διαφθαρέντος,
 υἶδον ἔ δοκῶντα νοσεῖν, ἀλλὰ μόνον ἐπιτηδείως ἔχοντα
 πρὸς τὴν αὐτὴν νόσον, ἰατρὸς, ἢ οἰκείος, ἢ ἀλείπτῆς
 παταραθῶν, ἢ δεσπότης χρησὸς, ἐμβαλὼν εἰς διαίταν
 αὐσηρᾶν, καὶ ἀφελῶν ὄψα καὶ πέμματα καὶ πότας καὶ
 γύναια, Φαρμακείαις δὲ χρῆσάμενος ἐνδελεχέσι, καὶ
 διαπονήσας τὸ σῶμα γυμνασίοις, ἐσκέδασε καὶ ἀπέπεμ-
 ψε, μεγάλης πάθης σπέρμα μικρὸν ἐκ εἰσας εἰς μέγε-
 θος προελθεῖν. ἢ γὰρ ἔχ ἔτω παρακελευόμεθα, προσ-
 ἔχειν ἀξιοῦντες ἑαυτοῖς ³ καὶ παραφυλάττεσθαι, καὶ μὴ
 παραμελεῖν, ὅσοι γεγονάσιν ἐκ πατέρων ἢ μητέρων νο-
 σηματικῶν, ἀλλ' εὐθύς ἐξωθεῖν τὴν ἐγκειραμένην ἀρ-
 χὴν εὐκίνητον ἔσαν καὶ ἀπροσφαλῆ προκαταλαμβάνον-
 τας. Πάνυ μὲν ἔν, ἐφασαν. Οὐ τοίνυν ἀτοπον, (εἴ-
 πον) ἀλλ' ἀναγκαῖον, ἀδὲ γελοῖον, ἀλλ' ὠφέλιμον πρᾶγ-
 μα ποιῶμεν, ἐπιληπτικῶν παισὶ καὶ μελαγχολικῶν καὶ
 ποδαγρικῶν γυμνάσια καὶ διαίτας καὶ Φάρμακα προσά-
 γοντες, ἔ νοσῶσιν, ἀλλ' ἔνεκα τῷ μὴ νοσῆσαι. τὸ γὰρ
 ἐκ

¹ absunt ab Harl. πῆ δὲ εἰκότα καὶ ὅμοια. Voss. πῆ δὲ εἰ-
 κότως ὅμοια. W. quaerit, an ἐπιεικῶς ὅμοια?

² Glossam sapere ὑπὸ τῷ Βίωνος, notat W. qui prius pro
 αὐτόν corrigere tentabat ἂν τινά, ut sit sensus: *quia vero ra-
 tionis Bionis comparatio cum postea quaestione conveniat, la-
 tere quem posset.*

³ Ita legendum monuit R. dedique cum W. idem ex Venet.
 recipiente pro vulg. ἑαυτοῖς.

ἐκ πονηρῶ σώματος γινόμενον σῶμα τιμωρίας μὲν ἔδε-
 μιᾶς, ἰατρείας δὲ καὶ Φυλακῆς, ἀξιόν ἐστιν. ἦν εἴ τις,
 ὅτι τὰς ἡδονὰς ἀΦαιρεῖ, καὶ δηγμὸν ἐπάγει καὶ πόνον,
 τιμωρίαν ὑπὸ δειλίας καὶ μαλακίας ἀποκαλεῖ, χαίρειν
 ἑατέον. ἄρ' ἔν σῶμα μὲν ἔκγονον Φαύλα σώματος ἀξιόν
 ἐστὶ Θεραπεύειν καὶ Φυλάττειν, κακίας δὲ ὁμοιότητα ουγ-
 γενικὴν ἐν νέῳ βλασάνυσαν ἤθει καὶ ἀναφυσομένην ἔξν δεῖ,
 καὶ περιμένειν καὶ μέλλειν, ἄχρις ἂν ἐκχυθεῖσα τοῖς πά-
 θεσιν ἐμφανῆς γένηται κακὸφρονά τ' ἀμφάνη πραπίδων
 καρπὸν ¹; ὡς Φησι Πίνδαρος.

XX. Ἡ κατὰ τῆτο μὲν ὁ Θεὸς ἐδὲν τῷ Ἡσιόδῳ
 σοφώτερος, διακελευομένη καὶ παρεγγυῶντος,

Μηδ' ἀπὸ δυσήνοιο τάΦε ἀπονοσήσαντα

Σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς ²,

ὡς ἔ κακίαν μόνον ἐδ' ἀρετὴν, ἀλλὰ καὶ λύπην καὶ
 χαρὰν καὶ πανθ' ὅσα ἀναδεχομένης τῆς γενέσεως, ἴλα-
 ρὸς καὶ ἡδέϊς καὶ διακεχυμένης ἀγειν ³ πρὸς τὴν τέτι-
 νωσιν. ἐκεῖνο δ' ἐκ ἐστὶ, καθ' Ἡσιόδον ⁴, ἐδ' ἀνθρω-
 πίνης ἔργον σοφίας, ἀλλὰ Θεῶ, τὸ διορῆν καὶ διαιδάγε-
 θαι τὰς ὁμοιοπαθείας καὶ τὰς διαφορὰς, πρὶν εἰς μεγά-
 λα τοῖς πάθεσιν ἐμπεσέσας ⁵ ἀδικήματα, γενέσθαι κα-
 ταφανεῖς. ἀρκῶν μὲν γὰρ ἔτι νήπια, καὶ λύκων τέτινα
 καὶ πιθήκων, εὐθύς ἐμφαίνει τὸ συγγενὲς ἦθος, ὑπὸ
 μηδενὸς ὑπαμπεχόμενον, μηδὲ καταπλαττόμενον. ἢ δ'
 ἀνθρώπε φύσις, εἰς ἔθνη καὶ δόγματα καὶ νόμους ἑαυτὴν

R 2

ἐμ-

¹ Dedi sic e Ruhnkenii emendatione, w. probata, & ex parte codicis auctoritate firmata. Vulgo κακὸφρονα τὸν ἀμφα-
 νῆ πρ. κ. R. susp. κακὸφρονα κεύθισα τὸν ἀφανῆ πραπίδων καρ-
 πόν. Est ἀμφάνη pro contracto ἀναφάνη, proferat, edat. Harl.
 αφανῆ. Venet. τ' ἐμφανεῖ. Schneid. fragm. Pindar. p. 71.

² Op. & d. v. 733.

³ R. monente, ἀγειν cohaeret cum διακελευομένη καὶ παρεγγυ-
 ῶντος, jubente & adbortante, ut opus generationis aggre-
 diamur.

⁴ non est opus, quod praeceptis Hesiodicis perficiatur. R.

⁵ R. mavult ἐκπεσέσας.

ἐμβαλῶσα, κρύπτει τὰ Φαῦλα, καὶ τὰ καλὰ μιμνῆται
πολλάνις, ὡς ἡ παντάπασιν ἐξαλείψαι καὶ διαφυγεῖν
ἐγγενῆ κηλῖδα τῆς κακίας, ἢ διαλαθεῖν πολὺν χρόνον,
οἷον ἔλυτρόν τι ἑαυτῇ τὴν πανουργίαν περιβαλῶσαν. δια-
λαθεῖν δὲ ἡμᾶς, τὰς ὡσπερ ὑπὸ πληγῆς ἢ δῆγματος
ἐκᾶσε τῶν ἀδικημάτων μόλις αἰδανομένους τῆς κακίας,
μᾶλλον δὲ ὄλως τότε γίνεσθαι νομίζοντας ἀδίους, ὅτε
ἀδικῶσιν, ἀκολάσεις, ὅτε ὑβρίζουσιν, καὶ ἀνάνδρους, ὅτε
Φεύγουσιν ὡσπερ εἴ τις οἴοιτο, τοῖς σκορπίοις ¹ ἐμφύε-
σθαι τὸ κέντρον, ὅτε τύπῃσι, καὶ ταῖς ἐχίδναις τὸν
ἴον, ὅτε δάκνυσιν εὐήθως οἴομενος ². ἔ γὰρ ἅμα
γίνεται καὶ φαίνεται τῶν πονηρῶν ἕκαστος· ἀλλ' ἔχει
μὲν ἐξ ἀρχῆς τὴν κακίαν, χρῆται δὲ, καιρῶ καὶ δυνά-
μεως ἐπιλαβόμενος, τῷ κλέπτειν ὁ κλέπτης, καὶ τῷ
παρανομεῖν ὁ τυραννικός. ἀλλ' ὁ θεὸς ³ ἔτ' ἀγνοεῖ δῆπερ
τὴν ἐκᾶσε διάθεσιν καὶ φύσιν, ἅτε δὴ ψυχῆς μᾶλλον
ἢ σώματος αἰδάνεσθαι πεφυκώς, ἔτ' ἀναμένει τὴν βίαν
ἐν χερσὶ γενομένην, καὶ τὴν ἀναίδειαν ἐν φωνῇ, καὶ
τὴν ἀκολασίαν ἐν αἰθεροῖς κολάζειν. ἔ γὰρ ἀμύνεται
τὸν ἀδικήσαντα κακῶς παθῶν, ἐδ' ὀργίζεται τῷ ἀρκά-
σαντι βιαθεῖς, ἐδὲ μισεῖ τὸν μοιχὸν ὑβριθεῖς· ἀλλ'
ἰατρείας ἔνεκεν τὸν μοιχικὸν καὶ πλεουνηλικὸν καὶ ἀδικη-
τικὸν κολάζει πολλάνις, ὡσπερ ἐπιληψίαν, τὴν κακίαν,
πρὶν ἢ καταλαβεῖν, ἀναιρῶν.

XXI. Ἡμεῖς δ' ἀρτίως μὲν ἠγανακτῶμεν, ὡς ὀψά
καὶ βραδέως τῶν πονηρῶν δίκην δίδόντων· νῦν δὲ, ὅτι
καὶ πρὶν ἀδικεῖν ἐνέκε ⁴, τὴν ἕξιν αὐτῶν κολάει καὶ τὴν
διάθεσιν, ἐγκαλῶμεν, ἀγνοῦντες, ὅτι τῷ γενομένῃ πολ-
λάνις τὸ μέλλον, καὶ τὸ λανθάνον τῷ προδήλα, χεῖρόν
ἔστι

¹ R. *supr.* οἴοιτο, τότε τοῖς σκορπίοις.

² *Salm.* *suadet* οἴομένους.

³ *Coll. Schott. marg. Ald.* ἀλλ' ὁ δὲ θεός; *Hinc W.* *supr.*
ἀλλ' ὁ γὰρ θεός.

⁴ *Sic R.* *legi* voluit, *dedique* cum *W.* *id ex Venet.* *reci-*
plente, pro vulg. ἐνίων.

ἔστι καὶ φοβερώτερον· ἐδυνάμενοι δὲ συλλογίζεσθαι τὰς αἰτίας, δι' ἧς ἓν τις μὲν καὶ ἀδικήσαντας ἕαν βέλτιόν ἔστιν, ἓν τις δὲ καὶ διανοημένους προκαταλαμβάνειν· ὥσπερ ἀμέλει καὶ φάρμακα ἓν τοις μὲν ἔχ' ἀρμόζει νοσῶσιν, ἓν τοις δὲ λυσιτελεῖ καὶ μὴ νοσῶσιν, ἐπισφαλέςτερον ἐκείνων ἔχουσιν. ὅθεν ἔδὲ πάντα τὰ τῶν τεινόντων σφάλματα εἰς τὰς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέψουσιν, ἀλλ' ἔαν μὲν ἐκ φαύλης γένηται χρῆσις, ὥσπερ εὐεληθὸς ἐκ νοσώδους, ἀφεΐται τῆς τῆ γενέως ποιότητος, οἷον ἐκποιήτος¹ τῆς κακίας γενόμενος. νέω² δ' εἰς ὁμοιότητα κοχθηρῶ γενέως ἀναφερομένω προσήκει δῆπερ, ὡς χρέα κληρονομίας, διαδέχεσθαι τῆς πονηρίας τὴν κόλασιν. ἐ· γὰρ Ἀντίγονος³ γε διὰ Δημήτριον, ἐδὲ τῶν πονηρῶν⁴ Φυλεὺς δι' Αὐγέαν, ἐδὲ Νέσωρ διὰ Νηλέα⁵ δίκας ἔδωκαν· ἐκ κακῶν μὲν γὰρ, ἀγαθοὶ δ' ἦσαν· ἀλλ' ὅσων ἡ φύσις ἐσερξῆ καὶ προσήκατο τὸ συγγενές, τάτων ἡ δίκη δίκασσα τὴν ὁμοιότητα τῆς κακίας διεξῆλθεν⁶. ὡς γὰρ ἀκροχορδόνες καὶ μελάσματα καὶ φακοὶ πατέρων ἐκ πατρὸς ἀφανιδέντες, ἀνέκυψαν ὕπερον ἐκ υἰωνοῖς καὶ θυγατριδοῖς· καὶ γυνὴ τις Ἑλληνίς τεκῆσα βρέφος μέ-

R 3

λαν,

¹ Sic R. suspicatus est — *tanquam e familia pravitatis, cujus veluti filius genuinus est, in familiam virtutis adoptivum datus & transscriptus* — dedique cum W. Favet correctioni Mez. Vulgo ἐκ ποιότητος. Turn. V. Bong. ἐκποιήτος. Coll. Schott. ἐπότητος.

² Ald. Bas. Harl. νόσῳ. W. quaerit, num τέκνω vel υἰῶ?

³ Antigonus Gonnatas, filius Demetrii Poliorcetae, significatur. R.

⁴ Mez. delet τῶν πονηρῶν. Ruhnken. consentit. R. corrigit τῶν πάλαι ἡρώων.

⁵ Phyleus a patre Augia ejectus, Dulichium concessit. Nestor, Nelei filius, propterea quod cum patre fratribusque in furtum bouum Herculis non consensisset, expulsi a patre fuerat, & solus fratrum servatus ab Hercule Messeniam sui juris faciente, patriaeque imperio donatus fuit.

⁶ R. & W. malunt ἐπεξῆλθεν, *ultra fuit*,

λαν, εἶτα κρινομένη μοιχείας, ἐξανεύρεν αὐτὴν Αἰθίοπος Ἰσσαν γενεὰν τετάρτην. τῶν δὲ Πύθωνος τῆ Νισιβέως παίδων, ὃς ἐναγχος τέθνηκε, λεγομένε τοῖς Σπαρτοῖς ¹ προσήκειν, ἐξανήνεγκε λόγχης ² τύπον ἐν τῷ σώματι, διὰ χρόνων τοσέτων ἀναχέσεως καὶ ἀναδύσεως, ὥσπερ ἐν βυθῷ, τῆς πρὸς τὸ γένος ὁμοιότητος· ἔτω πολλαίαις ἤθη καὶ πάθη ψυχῆς αἱ πρῶται κρύπτεται γενέσεις καὶ καταδύσιν· ὑπερον δὲ ποτε καὶ δι' ἑτέρων ἐξήνθησε καὶ ἀπέδωκε τὸ οἰκεῖον εἰς κακίαν καὶ ἀρετὴν ἢ Φύσιν.

XXII. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἰπὼν ἐσιώπησα, διαμεδίχασα Ὀλυμπικός. Οὐκ ἐπαινῶμέν σε, (εἶπεν) ὅπως μὴ δόξωμεν ἀφιέναι τὸν μῦθον, ὡς τῷ λόγῳ πρὸς ἀπίδειξιν ἰκανῶς ἔχοντος, ἀλλὰ τότε δώσομεν τὴν ἀπόφασιν, ὅταν ἀκκείνου ³ ἀκέσωμεν. Οὕτως ἔν ἔφην, ὅτι ὁ Σολεὺς Θεσπέσιος ⁴, ἀνὴρ ἐκείνε τῷ γενομένῳ μεθ' ἡμῶν ⁵ ἐνταῦθα Πρωτογένεσ οἰκείος καὶ φίλος, ἐν πολ-

λῆ

1 Cadmi focii, qui ex terra sati ac procreati traduntur, vocantur Σπαρτοί, *sati*. Horum posterii notam genitivam, hactae signum, in humero habebant.

2 R. *supr.* ἐξανήνεγκέ τις λόγχης τύπαν. Pro λόγχης Harl. male λόχμης.

3 Sic R. legendum conjecit, dedique cum W. id e Venet. recipiente. Vulgo κἀκείνου.

4 aut sic aut ὅτι Θεσπέσιος ὁ Σολεὺς legendum monuit R. Quod dedi, recepit quoque W. consentiente Mez. Vulgo Σολεὺς ὁ Θεσπέσιος. *Thespeus Solensis*, e Solis, urbe Ciliciae, oriundus. Particulam ὅτι delendam censuit W. ut a librario male intrusam, cum Graeci fabularum narrationes particula ἔτω ordiri soleant. *Thespeus* tunc temporis nomen erat usitatum. V. Fabric. B. Gr. T. IV. p. 438. Fabulam autem ipsam a Plutarcho additam esse, Platonem imitante L. X. de rep. (Vol. VII. p. 322. ed. Bip.) monet W.

5 Vulgo μεθ' ἡμῶν, quod haud dubie vitiosum est. R. corrigendum censuit τῷ μεθ' ἡμῶν — *ejus, qui nobiscum hic versatus fuit* —. Dedi ἡμῶν. Mez. consentit, nec non Xyl. versio. Turn.

καθ'

λῆ βιώσας ἀκολασίᾳ τὸν πρῶτον χρόνον, εἶτα ταχὺ τὴν ἐσίαν ἀπολέσας, ἤδη χρόνον τινὰ καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην ἐγένετο πονηρὸς, καὶ τὸν πλεῖστον ἐν μετανοίας διώκων, ταυτὸ τοῖς ἀκολάστοις ἔπαχε πάθος, οἱ τὰς γυναῖκας ἔχοντες μὲν ἐ Φυλάτῃσι ¹, προέμενοι δὲ πειρῶσιν αὐθις ἀδίκως ἐτέροις συνέσας διαφθεῖρειν. ἀδενὸς ἔν ἀπεχόμενος αἰχρῆ Φέροντος εἰς ἀπόλαυσιν ἢ κέρδος, ἐσίαν μὲν ἐ παλλῆν, δόξαν δὲ πονηρίας ἐν ὀλίγῳ πλείεην συνηγάγε· μάλιστ' αὐτὸν διέβαλεν ἀνευχεθεῖσά τις ἐξ Ἀμφιλόχε μαντεία ². πέμψας γὰρ (ὡς εἴποιεν) ἡρώτα τὸν θεόν, εἰ βέλτιον βιώσεται τὸν ἐπίλοιπον βίον· ὁ δ' ἀνεῖλεν, ὅτι πράξει βέλτιον ³, ὅταν ἀποθάνῃ. καὶ δὴ τρόπον τινὰ τῆτο μετ' ἐ πολὺν χρόνον αὐτῷ συνέπεσε. κατενεχθεῖς γὰρ ἐξ ὕψους τινὸς εἰς τράχηλον, ἐ γενομένε τραύματος, ἀλλὰ πληγῆς μόνου, ἐξέθανε ⁴, καὶ τριταῖος ἤδη περὶ τὰς ταφὰς αὐτὰς ἀνήνεγκε, ταχὺ δὲ ῥωθεῖς, καὶ παρ' αὐτῷ γενόμενος, ἀπιστὸν τινα τῆ βίε τὴν μεταβολὴν ἐποίησεν ⁵. ἔτε γὰρ δικαιοτέρον περὶ τὰ συμβόλαια γινώσκουσιν ἕτερον Κίλικες ἐν τοῖς τότε χρόνοις γινόμενον, ἔτε πρὸς τὸ θεῖον ὀσιώτερον, ἔτε λυπηρότερον ἐχθροῖς, ἢ βεβαιότερον φίλοις· ὡσε καὶ ποθεῖν τὰς ἐντυγχάνοντας αὐτῷ ⁶ τὴν αἰτίαν ἀνε-

R 4

σαι

καθ' ἡμᾶς. Aut hoc aut illud voluit W. Protopogenes Cilix, ignotus ceteroquin, per aliquod tempus Delphis apud Plutarchum commoratus fuit, ut patet ex Amatorio.

¹ W. conjici posse monet Φιλᾶσι, vulgatam tamen non damnans.

² Amphiloche], filii Amphiarai, oraculum apud Mallum, Ciliciae urbem, celebre erat, praesertim aetate Plutarchi & Pausaniae, paene aequalium. Paulan. pag. 84.

³ W. susp. ἡρώτα τὸν θεόν, εἰ βέλτιον πράξει τὸν ἐπίλ. βίον· ὁ δ' ἀνεῖλεν, ὅτι βιώσεται βέλτιον.

⁴ in animi deliquium incidit, non mortuus est. W.

⁵ Harl. ἐποίησεν.

⁶ Cum W. restitui αὐτῷ ex Ald. Bas. accedentibus Xyl. A. Mesp. 1. 2. Mez. pro vulg. αὐτῆ. Posse quidem hoc quoque seruari, R. notat, ut sit pro ἀπ' αὐτῆ, ab ipso edente audire.

σαι τῆς διαφορᾶς, ἢκ ἀπὸ τῆ τυχόντος οἰομένους γεγενῆσθαι διακόσμησιν ¹ εἰς ἥθος τσσαύτην, ὅπερ ἦν ἀληθές, ὡς αὐτὸς διηγείτο, τῷ τε Πρωτογένει καὶ τοῖς ὁμοίως ² ἐπεικίεσι τῶν Φίλων. ἐπεὶ γὰρ ἐξέπεσε τὸ Φρονῆν τῆ σώματος, οἷον ἂν τις ἐκ πλείων κυβερνήτης εἰς βυθὸν ἀπορρίφει πάσαι τοπρῶτον, ἕτως ὑπὸ τῆς μεταβολῆς ἔχεν· εἶτα μικρὸν ἐξαρθεῖς, ἔδοξεν ἀναπνεῖν ὄλος ³, καὶ περιορᾶν πανταχόθεν, ὡσπερ ἐνὸς ὀμματος ⁴ ἀνοιχθείσης τῆς ψυχῆς. ἑώρα δὲ τῶν προτέρων ἔθεν, ἀλλ' ἢ τὰ ἄσπρα παμμεγέθη, καὶ ἀπέχοντα πλήθος ἀλλήλων ἀπλετον ⁵, αὐγὴν τε τῇ χροῖᾳ θαυμαστὴν ἀφίεντα καὶ τόνον ἔχουσαν· ὡσε τὴν ψυχὴν ἐποχεμένην, λείως οἷον ὡσπερ ⁶ ἐν γαλήνῃ τῷ φωτὶ ῥαδίως πάντη καὶ ταχὺ διαφέρεσθαι. τὰ δὲ πλείεστα τῶν θαυμάτων παραλιπῶν, ἔφη, τὰς ψυχὰς τῶν τελευτώντων κάτωθεν ἀνίσσας πομφόλυγα φλογοσιδῆ ποιεῖν ἐξισταμένε τῷ ἀέρος, εἶτα ῥηγνυμένης ἀτρέμα τῆς πομφόλυγος, ἐμβαίνειν τύπον ἐχέσας ἀνθρωποσιδῆ, τὸν δ' ὄγκον εὐσταλεῖς κινεμένους δ' ἔχ ὁμοίως, ἀλλὰ τὰς μὲν ἐκπηθῶν ἀλαφρότητι

¹ Vulgo τῆς διαφορᾶς διακόσμησιν. Hinc R. conjecit τῆς διαφορᾶς (vitae corruptae & flagitiosae) διακόσμησιν εἰς ἥθος χρῆσιν τσσαύτην. At praestat conjicere, τῆς διαφορᾶς male iteratum esse ex antecedentibus. Omisi cum W. auctoritate Jannot. Schott. Mez. Post γεγενῆσθαι inferant Turn. V. Bong. ἔχα τὸ.

² Ald. & Bas. ὁμοίως. Paulo ante W. mavult ejecto ὡς sententiam ita accipere, quasi dixerit, διηγείτο αὐτοῖς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

³ Sic cum W. restitui ex Ald. Bas. consentientibus Xyl. Mosq. 1. 2. Colleg. Nov. & var. lect. A. pro vulg. ὄλος.

⁴ Ald. Bas. σώματος, quod Xyl. corrigendum monuit. Est etiam in Voss. σώματος; reliqui autem, W. notante, recte ὀμματες.

⁵ R. susp. ἀλλ' ἀπέχοντα ἀλλήλων μῆκος ἀπλετον.

⁶ R. susp. λείως, οἷον ναῦν ἐν γαλήνῃ, quod probat W. in edit. peculiari; in Oxf. haec adnotat: „Mez. delet οἷον. Reiskius corrigit ὡσπερ ναῦν.“ Ald. & Bas. λείως οἷον per comma & seqq. sejungunt.

τητι θαυμαστῆ, καὶ διάτλειν ¹ ἐπ' εὐθείας ἄνω, τὰς δὲ, ὡσπερ οἱ ἀτρακτοὶ, περισφραζομένης ἅμα κύκλω καὶ τοτὲ μὲν κάτω, τοτὲ δ' ἄνω βεπέσας μίλην τινα φέρεθαι καὶ τεταραγμένην κίνησιν ², καὶ πολλῶ πάνυ χρόνῳ καὶ μόλις ἀποκαθισταμένην. τὰς μὲν ἐν πολλὰς ἡγνόμεναι, τίνες εἰσὶ δύο δὲ ἢ τρεῖς ἰδῶν γνωρίμια ἐπειράτο προσμύξαι καὶ προσεπειν. αἱ δ' ἔτ' ἦκεν, ἔτ' ἦσαν παρ' ἑαυταῖς, ἀλλ' ἐκφρονες καὶ διπλοημένοι, πᾶσαν ὕψιν ἀπεφύεσθαι καὶ ψαῦσιν, ἐρρέμβοντο πρῶτον αὐταὶ κατ' ἑαυτὰς, εἶτα πολλὰς ὁμοίως διακειμέναις ἐντυγχάνεσθαι καὶ περιπλεκόμεναι ³, Φορὰς τε πάσας πρὸς ἄδεν ἀκρίτως ἐφέροντο, καὶ Φωνὰς ἴεσαν ἀσήμιας, οἷον ἀλαλαγμὸς ⁴, θρήνη καὶ φόβη μεμιγμένας. ἀλλὰ δ' ἄνωθεν ἐν ἀκρῶ ⁵ τῷ περιέχοντος, ὁφθῆναι τε Φαιδραὶ, καὶ πρὸς ἀλλήλας ὑπ' εὐμενείας θαμὰ πελάζεσθαι, τὰς δὲ θορυβώδεις ἐκείνας ἀληρεπόμεναι, διεσῆμαινον (ὡς εἶποιεν) συσολῆ μὲν εἰς ἑαυτὰς τὸ δυσχεραῖνον, ἐκπετάσει ⁶ δὲ καὶ διαχύσει ⁷ τὸ χαῖρον καὶ προσιέμενον. ἐνταῦθα μίαν ἔφη συγγενῆς τινος ἰδεῖν ⁸, ἔ μέντοι σαφῶς ἀπο-

R 5

ἴανειν

1 Turn. V. Bong. διατάτλειν.

2 abest κίνησιν a Voss. & Harl.

3 Turn. V. Bong. Coll. Schott. marg. Ald. ἐντυγχάνεσθαι καὶ περιπλεκόμεναι. Voss. ἐντυγχάνεσθαι; Harl. ἐντυγχάνεσθαι, retento dativo partic. alterius in utroque.

4 Turn. V. Bong. ἀλαλαγμοί; Harl. Φόνη pro Φόβη.

5 Turn. V. Bong. Harl. ἐν κερῶ. Pro seq. Φαιδραὶ Harl. σφοδραὶ.

6 Turn. Bong. ἐκπετάσει; Ald. Bas. ἐκπετάσει. Sic saltem in ind. var. notatur; in meo autem Bas. exempl. legitur ἐκπετάσει.

7 Sic R. legendum monuit, dedique cum W. id ex A. & Venet. recipiente, pro vulg. διαλύσει.

8 Vulgo deest ἰδεῖν, quod e Turn. & Bong. recepi. R. desideravit ἐπιγνώσθαι post σαφῶς. W. in edit. pecul. notat ἰδεῖν simul ex Coll. Schott. & marg. Ald. sed id facile abesse posse monet, cum oratio pendeat ab εἰπεῖν, & pro σαφῶς mavult σαφῆς. In Oxf. autem recepit ἰδεῖν ex Coll. Muret. Jannot. Pol. & Mez. idem ex libro vetere annotante.

Θανείν γάρ, ἔτι παιδὸς ὄντος· ἀλλ' ἐκείνην προσανα-
 γασαν¹ ἐγγυὸς, εἰπεῖν· Χαῖρα, Θεσπέσιε. Θαυμάσαν-
 τος δ' αὐτῆ, καὶ Φήσαντος, ὡς ἔ Θεσπέσιος, ἀλλ' Ἀ-
 ριδαῖός ἐστι². Πρῶτερόν γε, (Φύλαι,) τὸ δ' ἀπὸ τῆ-
 δε³ Θεσπέσιος. ἔδ' αὖ γάρ τοι τέθνηκας, ἀλλὰ μοίρα τι-
 νὶ θεῶν ἤκεις δεῦρο τῷ Φρονῶντι· τὴν δ' ἄλλην⁴ ψυ-
 χὴν, ὡς περ ἀγκύριον, ἐν τῷ σώματι καταλέλοιπας· σύμ-
 βολον δέ σοι καὶ νῦν καὶ αὖθις⁵ ἔσω τὸ τὰς ψυχὰς
 τῶν τεθνηκότων μήτε σκιάν ποιεῖν, μήτε σαρδαμύττειν.
 ταῦτ' ἀκέσας ὁ Θεσπέσιος, ἤδη τε μᾶλλον ἑαυτοῦ τῷ
 λογίζεσθαι συνήγαγε, καὶ διαβλέψας, εἶδεν ἑαυτῷ μὲν⁶
 συναιωραμένην ἀμυδρὰν τινα καὶ σιωπῆ γραμμῆν, ἐπέ-
 νευε δὲ περιλαμπομένης κύκλῳ καὶ διαφανεῖς ἐντός⁷,
 ἔ μὴν ὁμοίως ἅπαντας· ἀλλὰ τὸς μὲν, ὡς περ ἡ καθα-
 ρωτάτη πανσέληνος, ἐν χρῶμα λεῖον καὶ συνεχές καὶ
 ὁμαλῶς ἰέντας· ἐτέρων δὲ Φολίδας τινὰς διατρεχέσας⁸,

ἡ

1 R. mavult προσαναγκῆσαν, ut accesserat propius.

2 W. conjicit, eum, cum prius Aridaeus vocaretur, com-
 mutata vitae ratione Thespisii nomen assumisisse, ut veteris ma-
 litiæ infamiam absconderet, ex more veteribus frequentè.

3 marg. Ald. τὸ δὲ ἀπὸ τέτθ.

4 W. susp. scriptum fuisse antiquitus ἄλογον, ut eam ani-
 mae partem a τῷ Φρονῶντι, quod alias νῆς vocatur, distinguat.
 Pro ἀγκύριον idem notat, Ruhnkenium maluisse οἰκτρον.

5 Vulgo σοι καὶ νῦν αὖθις. Hinc R. susp. σοι νῦν καὶ αὖ-
 θις, aut σοι καὶ νῦν καὶ αὖθις, & nunc & deinceps. Poste-
 rius dedi cum W. id ex Venet. Colleg. Nov. Mosq. 2. reci-
 piente.

6 Vulgo post μὲν legitur τινα. Delendum id monuit W. &
 delevi. Mox seq. τινα abest ab Hari. quod W. in edit. pecul.
 deleri voluit.

7 W. mavult ὄντας in edit. peculiari, in nota autem textui
 subjecta, & in edit. Oxf. susp. ἐκτός. Pro ὁμοίως Voss. ὁμοίως.

8 W. monente, aut ita accipienda haec sunt, quasi scripsis-
 set δι' ἐτέρων δὲ Φ. τ. τρεχέσας, ut ἐπιτρέχαν alias usurpatur,
 aut legendum ἐτεροῖαν δὲ τινὰς, i. e. esse autem quasdam ani-
 mas, quas varias reddant percurrentes squamæ. &c.

ἢ μάλωπας ἀραιάς· ἄλλας δὲ κομιδῇ ποιήσας καὶ ἀτόπας τὴν ὄψιν, ὡσπερ οἱ ἔχεις, μελάσμασι κατεσιγμένους· ἄλλας δὲ τινὰς, ἀμβλείας ἀμυχὰς ἔχοντας. ἔλεγεν ἔνθα Φράζων ὁ τῷ Θεσπεσίᾳ συγγενῆς, (ἐδὲν γὰρ ἔγω κωλύει τὰς ψυχὰς ὀνόματι τῶν ἀνδράπων προσαγορεύειν) ὡς Ἀδράσεια μὲν, Ἀνάγκης καὶ Διὸς θυγάτηρ, ἐπὶ πᾶσι τιμωρὸς ἀνωγᾶτω τέτακται τοῖς ἀδικήμασι· καὶ τῶν πονηρῶν ἔτε μέγας ἐδεῖς, ἔτε μικρὸς ἵ γέγονεν, ὡς ἢ λαθῶν διαφεύγειν, ἢ βιασάμενος· ἄλλη δὲ ἄλλη τιμωρία² τριῶν ἐσῶν Φύλακι καὶ χειρουργῷ προσήκει. τὰς μὲν γὰρ εὐθὺς ἐν σώματι καὶ διὰ σωματῶν κολαζομένους μεταχειρίζεται ποινὴ ταχέϊα, πρῶτον τινὶ τρόπῳ καὶ παραλείποντι πολλὰ τῶν κατὰρμῶν δεομένων· ὧν δὲ μείζον ἐσὶν ἔργον ἢ περὶ τὴν κακίαν ἰατρεία, τέττες Δίκη μετὰ τὴν τελευταίην ὁ δαίμων παραδίδωσι· τὰς δὲ πάμπαν ἀνιάτους ἀπωσαμένης τῆς Δίκης, ἢ τρίτη καὶ ἀγριωτάτη τῶν Ἀδρασειᾶς ὑπαργῶν, Ἐρινυὺς, μεταθέσσει πλανωμένους καὶ περιφεύγοντας ἄλλου ἄλλως, οἰκτρῶς τε καὶ χαλεπῶς ἅπαντας ἠφάνισεν καὶ κατέδυσεν εἰς τὸ ἄρρητον καὶ ἀόρατον. τῶν δ' ἄλλων (ἔφη) δικαίωσων, ἢ μὲν ὑπὸ τῆς ποινῆς ἐν τῷ βίῳ, ταῖς βαρβαρικαῖς ἔτιμεν³. ὡς γὰρ ἐν Πέρσαις τῶν κολαζομένων τὰ ἱμάτια καὶ τὰς τιάρας ἀποτίλλασιν καὶ ματιγῆσιν, οἱ δὲ παύσασθαι δακρύοντες ἀντιβολῆσιν· ἔτως

αἱ

¹ R. deesse susp. ἔγω δανὸς post μικρὸς. W. monet, esse in hoc loco ellipsin τῷ ἔτως, Graecis frequentem.

² Sic R. dedit cum jot. subscripto, cum vulgo legatur: ἄλλη δὲ ἄλλη τιμωρία — alia autem anima aliam ad Poenam pertinet. Sum enim Poenae tres, Adrasteae apparitores velut & exsecutores mandatorum ejus. W. in edit. pecul. recepit posterius ἄλλη; in Oxf. autem dedit prius ἄλλη; & Xyl. dedisse notat ἄλλη δὲ ἄλλη.

³ W. susp. Plutarchum scripsisse ἢ μὲν μετὰ τὴν ἐν τῷ βίῳ κείνην, τ. β. ἔ. De more Persarum, cujus sit mentio, vid. Plut. Opp. Vol. VIII. p. 85.

αἱ διὰ χρημάτων καὶ διὰ σωμάτων κολάσεις ἀφ' ἧν ἔν-
 ἔχουσι δριμύτην, ἐδ' αὐτῆς ἐπιλαμβάνονται τῆς κακίας,
 ἀλλὰ πρὸς δόξαν αἱ πολλαὶ καὶ πρὸς αἰδέησιν αὐτῶν ¹
 εἰσιν. ὅς δ' ἂν ἐκείθεν ἀκόλαστος ἐνταῦθα καὶ ἀκάθαρ-
 τος ἐξίηται, τῆτον ἢ Δίκη διαλαβῆσα ² τῇ ψυχῇ κα-
 ταφανῆ γυμνόν, εἰς ἑδὲν ἔχοντα καταδύνας καὶ ἀποκρύ-
 ψαθαι καὶ περισεῖλαι τὴν μοχθηρίαν, ἀλλὰ πανταχό-
 ρου καὶ ὑπὸ πάντων καὶ πάντα ³ καθορώμενον, ἐδειξῆ
 πρῶτον ἀγαθοῖς γονεῦσιν, ἄνπερ ὧσι, προγόνοις ⁴ αὐτῆ
 πρόσπυστον ὄντα καὶ ἀνάξιον. ἐὰν δὲ Φαῦλοι, κολαζο-
 μένης ἐπιδῶν ⁵ ἐκείνης καὶ ὀφθεῖς, δικαίεται πολὺν
 χρόνον ἐξαιρέμενος ⁶ ἕκαστον τῶν παθῶν ἀλγηδόσι καὶ
 πόνοις, οἱ τασέτω μεγέθει καὶ σφοδρότητι τὰς διὰ σαρ-
 κὸς ὑπερβάλλουσιν, ὅσω ⁷ τὸ ὑπάρ ἂν εἴη τῆ ὀνειρατος
 ἐναργέστερον. ἔλαι δὲ καὶ μάλωπεσ ἐπὶ τῶν παθῶν ἐκά-
 σε τοῖς μὲν μᾶλλον ἐμμένεσι, τοῖς δὲ ἦσον. ὅρα δὲ
 (εἶπε) τὰ ποικίλα ταῦτα καὶ παντοδαπὰ χρώματα τῶν
 ψυχῶν· τὸ μὲν ὄρφνιον καὶ ῥυπαρὸν, ἀνελευθερίας ἀλοι-
 φῆν καὶ πλεονεξίας· τὸ δὲ αἵματωπὸν καὶ διάπυρον,
 ὀμότητος καὶ πικρίας· ὅπερ δὲ τὸ γλαυκίνον ἐσιν, ἐν-
 τεῦθεν ἀκρασία τις περὶ ἡδονὰς ἐκτέτριπται μόλις· κα-
 κήνοια δ' ἐνῆσα ⁸ μετὰ φθόνου τετὶ τὸ ἰώδες καὶ ὑπε-
 λου,

¹ W. susp. ἄλλων pro αὐτῶν.

² R. susp. ἢ δίκη ἰδίᾳ λαβῆσα. W. consentit, quanquam nec vulgata inepta sit, & commode de iudice accipi possit, qui reum vinciri jubet & inquirat. Post καταφανῆ cum W. desidero καὶ).

³ R. deleri vult καὶ πάντα aut legi καὶ κατὰ πάντα.

⁴ R. mavult καὶ προγόνοις.

⁵ Harl. ἀπιδῶν. Vulgata praeferat.

⁶ Turn. V. Bong. Coll. Schott. ἐξαιρέμενος; marg. Ald. ἐξ-
 αρνύμενος.

⁷ Turn. V. Bong. Coll. Schott. ὅσον.

⁸ Vulgo κακὸν οἶα δανὸν ἔσα. Turn. V. Bong. marg. Ald.
 pro δανὸν ἔσα exhibent δινῆσα; Voss. marg. μόλις κατὰ ὀδινῆ-
 σα.

λον, ὡσπερ αἱ σηπίαι τὸ μέλαν, ἀφίησιν. ἐκεῖ γὰρ ἢ μὲν ¹ κακία τῆς ψυχῆς τρεπομένης ὑπὸ τῶν παθῶν καὶ τρεπάσης τὸ σῶμα τὰς χροάς ἀναδίδωσιν, ἐνταῦθα δὲ καθαρμῶ καὶ κολάσεως πέρας ἐστὶ, τέτων ἐκλευανθέντων, ὡσε ² παντάπασι τὴν ψυχὴν αὐγοειδῆ καὶ σύγχευ γίνεσθαι. μέχρι δὲ ³ ταῦτα ἔνεσι, γίνονται τινες ὑποτροπαὶ τῶν παθῶν, σφυγμὸς ἔχασαι καὶ πήδησι, ἐνίαις μὲν ἀμυδρὰν καὶ ταχὺ κατασβεννυμένην, ἐνίαις δὲ νεανικῶς ἐντείνεσαν. ὧν αἱ μὲν πάλιν καὶ πάλιν ³ κολαθεῖσθαι τὴν προσήκεσαν ἕξιν καὶ διάθεσιν ἀναλαμβάνουσι. τὰς δ' αὖτις εἰς σώματα ζῶων ἐξήνεγκε βιαιότης ἀμαθίας καὶ Φιληδονίας εἶδος ⁴. ἡ μὲν γὰρ ἀδενεία λόγος καὶ δι' ἀργίαν τῆ Ἰεωρεῖν ⁵, ἐρρεψε τῶ πρακτικῶ πρὸς γένεσιν. ἡ δ' ὄργανος τῆ ἀκολάσε ⁶ δεομένη, ποθεῖ τὰς ἐπιθυμίας συβράψαι ταῖς ἀπολαύσεσι, καὶ συνεπαίρεσθαι διὰ σώματος. ἐνταῦθα γὰρ ἐδέν, ἢ σκιά
τις

σα. Correctio, quam vestigiis literarum satis commendatam, cum W. recepi, debetur R. Paulo ante W. in edit. pecul. legendum coniecit ὅτι δὲ ἀκρασία τις περὶ ἡδονάς ἐστιν (vel ἔνεσιν) ἐνταῦθα τὸ γλαυκινὸν ἐντέτριπλος μάλιςα. Deinde Harl. τὸ τοι αὐτὸν pro τατὶ τὸ ἰῶδες; & Bas. ὡσπερ ἔν σηπίας pro ὡσπερ αἱ σ.

1 Sic dedi e R. correctione pro vulg. ἢ τε.

2 Vulgo πέρας ἐστὶ. τέτων ἐκλευανθέντων, τὴν ψυχὴν. Hinc R. post αὐγοειδῆ inferendum putavit δεῖ. Ego sequi malui W. conjecturam.

3 Harl. semel tantum πάλιν habet; mox omiſſis καὶ διάθ. ἀναλαμβ. praebet ἔχασαι. Abest quoque ἀνάλαμβ. a Voss. Pro βιαιότης Jun. βιαιοτάτης.

4 R. susp. ἐχούς.

5 Vulgo ἀδενεία in nomin. R. susp. καὶ, νῆ Δι' ἀργίαν τῆ Ἰεωρεῖν, aut ἢ γὰρ ἀδενεία τῆ λόγος καὶ ἀμβλύτης δι' ἀργίαν ἀπεχομένη (vel ἀλλότριος ἔσσα) τῆ Ἰεωρεῖν. W. in ed. pecul. dedit ἀδενεία, quam lesionem exprimit Kaltw. nec ego sequi dubitavi, cum Ald. & Bas. favere videantur, dando ἀδενεία.

6 R. mavult τῶ ἀκολάσῳ, instrumento habet ὄργος, quod pars sui ad libidines prona exerceat.

τις ἀταλῆς καὶ ὄναρ ἡδονῆς πλήρωσιν ἐκ ἐχέσης, πάρεσι. ταῦτα δ' εἰπὼν, ἤγευ αὐτὸν ταχὺ μὲν, ἀπλεστον δέ τινα τόπον (ὡς ἐφαίνετο) διεξιόντα βραδίως καὶ ἀπλανῶς ¹, οἷον ὑπὸ πτερῶν τῶν τῆ Φωτῆς αὐγῶν ἀναφερόμενον· μέχρις ἔπρος τι χάσμα μέγα καὶ κάτω διηκον ἀφικόμενος, ὑπὸ τῆς ἐχέσης ἀπελείφθη δυνάμει, καὶ τὰς ἄλλας ψυχὰς εἴωρα τῆτο ² παρῆσας ἐκεῖ· συσταλλόμεναι γὰρ, ὡσπερ αἱ ὄρνιθες, καὶ καταφερόμεναι, κύκλω τὸ χάσμα περιήεταν· ἀντικρυς δὲ περῶν ἐκ ἐτόλμων. εἴσω μὲν ὀφθῆναι, τοῖς βακχικοῖς ἐντροῖς ὁμοίως ἕλη καὶ χλωρότητι καὶ χλόαις ἀνθέων ἀπάσαις διαπεποικιλμένον ³. ἐξέπνει δὲ μαλακῆν καὶ πραεῖαν αὔραν, ὄσμάς ἀναφέρεσαν ἡδονῆς ⁴ τε θαυμασίας, καὶ κρᾶσιν, οἶαν ⁵ ὁ οἶνος τοῖς μεθύσκομένοις, ἐμποῖῖσαν· εὐωχόμεναι γὰρ αἱ ψυχαὶ ταῖς εὐωδαίαις, διεχέοντό τε καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐφιλοφρονῶντο· καὶ τὸν τόπον ἐν κύκλω κατεῖχε βακχεία καὶ γέλως, καὶ πᾶσα μῆσα παιζόντων καὶ τερπομένων. ἔλεγε δὲ ταύτη τὸν Διόνυσον εἰς θεὰς ἀνελθεῖν, καὶ τὴν Σεμέλην ἀνάγειν ὑπερονκαλεῖσθαι δὲ λήθης τὸν τόπον ⁶. ὅθεν ἐδὲ διατρίβειν βεβλόμενον εἶα τὸν Θεσπέσιον, ἀλλ' ἀφείλκε ⁷ βία, διδάσκων ἔμα καὶ λέγων, ὡς ἐλήθεται καὶ ἀνυγραινεται τὸ Φρονῆν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς· τὸ δ' ἄλογον καὶ σωματοσιδὲς ἀρδόμενον καὶ σαρκύμενον ⁸, ἐμποῖῖ τῆ σώματος μνήμην, ἐκ δὲ τῆς μνήμης ἕμερον καὶ πόθον ἔλκοντα πρὸς γένεσιν, ἦν ἕτως

ἀνο-

1 Ald. Bas. Voss. Coll. Schott. ἀπλανῶς.

2 W. susp. τ' αὐτό.

3 abesse ab hoc loco ἦν, W. bene monet.

4 Turn. V. Bong. Coll. Schott. ἡδονάς.

5 Dedi οἶαν e Mez. & R. mente, W. probante. Vulgo οἶον.

6 Voss. λήθης τόπον, omisso artic. τὸν; idem paulo ante ταύτην pro ταύτη.

7 Dedi sic e R. mente, quam Xyl. expressit vertendo abstraxit pro vulg. ἀφείλε. W. probat correctionem.

8 Xyl. mavult σαρκύμενον.

ἄνομάδαι νεῦσαι ἐπὶ γῆν ἔσαν ¹, ὑγρότητι βαρυνομένης τῆς ψυχῆς. ἄλλην ἔν τσαύτην διελθὼν ὁδὸν, ἔδοξεν ἀφορᾶν ² κρατῆρα μέγαν, εἰς δὲ τῆτον ἐμβάλλοντα ρεύματα, τὸ μὲν, ἀφ' ἧς θαλάσσης ἢ χιόνος λευκότερον, τὸ δὲ ³, ὁποῖον ἴρις ἔξανθῆ τὸ ἀλεργόν, ἀλλὰ δ' ἄλλαις βαφαῖς ⁴ κεχρωσμένα, πρόσωθον ἴδιον ἐχέσαις φέγγος ὡς δὲ πλησίον ἦλθεν, ὁ κρατῆρ ἐκεῖνος, ἀφανιδέντος μάλλον ⁵ τῆ περιέχοντος, τῶν τε χρωμάτων ἀμαυρωμένων, τὸ ἀιθρότερον ἀπέλειπε, πλὴν τῆς λευκότητος. ἑώρα δὲ τρεῖς ὀκίμονας ὁμῶς καθημένους ἐν χήματι τριγώνῳ, πρὸς ἀλλήλους τὰ ρεύματα μέτροις τισὶν ἀνακεραυνύοντας. ἔλεγεν ἔν ὁ τῆ Θεσπεσίε ψυχοκομπὸς, ἀχρι τέττε τὸν Ὀρφέα προσελθεῖν ⁶, ὅτε τὴν ψυχὴν τῆς γυναικὸς μετήει, καὶ μὴ καλῶς διαμνημονεύσαντα λόγον εἰς ἀνθρώπους κίβδηλον ἐξενεγκεῖν, ὡς κοινὸν εἶη μαντεῖον ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος καὶ Νυκῆος· ἔδενος γὰρ Ἀπόλλωνι νύκτα κοινωνεῖν· ἀλλὰ τῆτο μὲν (ἔφη) Νυκῆος ἐστὶ καὶ Σελήνης μαντεῖον κοινὸν, ἔδαμῶ τῆς γῆς περαῖνον ⁷, ἐδ' ἔχον ἑδραν μίαν, ἀλλὰ πάντη πλανητῶν ἐπὶ τὰς ἀνθρώπους ἐνυπνίαις καὶ εἰδάλοις· ἐκ τέττε γὰρ οἱ ὄνειροι μιγνύμενοι ⁸ (ὡς ὄρας) τῷ ἀπατηλῷ

¹ Sic R. legendum monuit, dedique cum W. adficiente Mez. pro vulg. νεῦσαι ἐπιτείνισαν.

² e longinquo conspiciere. R.

³ Ald. Basf. τὸν δὲ; deinde Voff. ἔξανθῆ.

⁴ marg. Ald. μορφαῖς; deinde Turn. V. Bong. ἴδοι pro ἴδιον; Harl. ἴδοις.

⁵ in ind. var. affertur lesio monstrosa ἀφανῆς χλόμεαυλον, adjectis hisce: „Sic duo vet. cod. T. V. B.“

⁶ W. legendum monet προσελθεῖν.

⁷ Vulgo περαῖνον μαντεῖον, pro quo R. voluit περαῖνον μαντεῖον, quidd nusquam terrarum, h. e. in nullo certo & constante loco, vaticinationem exercet. W. delevit μαντεῖον, auctoritate Venet. notans simul, in A. deletum esse. Eum sum fecutus.

⁸ Turn. Bong. Coll. Schott. μιγνύμενον.

τηλῶ καὶ ποικίλῳ τὸ ἀπλῆν καὶ ἀληθῆς παραλαμβάνου-
τες ¹, διασπείρουσι. τὸ δ' Ἀπόλλωνος ἐκείτου, (εἶ-
πεν) ἐδὲ κατιδεῖν ἔσθ' ² δυνατός. ἀνωτέρω γὰρ ἐκ ἐπι-
δίδωσιν, ἐδὲ χαλᾶ τὸ τῆς ψυχῆς ἐπίγειον, ἀλλὰ κα-
τατείνει τῷ σώματι προσηρητημένον. ἅμα δ' ἐπειράτο ³
προσάγων ἐπιδεικνύειν αὐτῷ τὸ Φῶς ἐκ τῆς τρίποδος (ὡς
ἔλεγε) διὰ τῶν κόλπων τῆς Θέμιδος ἀπερειδόμενον εἰς
τὸν Παρνασσόν. καὶ προθυμέμενος ⁴ ἰδεῖν, ἐκ εἶδεν ὑπὸ
λαμπρότητος, ἀλλ' ἦκε παριῶν Φωνῆν ὀξεῖαν γυναι-
κός, ἐν μέτρῳ φράζεσθαι ἄλλα τέ τινα, καὶ χρόνον
(ὡς εἶπε) τῆς ἐκεῖνε τελευτῆς. ἔλεγε δὲ ὁ δαίμων,
τὴν Φωνῆν εἶναι Σιβύλλης. ἔδειν γὰρ αὐτὴν περὶ τῶν
μεγάλων ἐν τῷ προσώπῳ τῆς σελήνης περιφερομένην ⁵.
βελόμενος ἔν ἀεροῦθαι πλείονα, τῇ ῥύμη τῆς σελήνης
εἰς τὸ ναυτιόν, ὡς περ ἐν ταῖς δίναις, ἐξέωθη, καὶ βρα-
χέα κατήμασεν. ἦν ἦν καὶ τὸ περὶ τὸ Βέσβιον ὄρος
καὶ τὴν Δικαιαρχείας ὑπὸ πυρός Φορᾶν ⁶ γενησομέ-
νην. καὶ τι κομμάτιον περὶ τῆς τότε ἡγεμόνος ⁷, ὡς
Ἐθλὸς ἔων, νόσῳ τυραννίδα λείψει. μετὰ δὲ ταῦτα
πρὸς τὴν θῆαν τῶν κολαζομένων ἐτρέποντο. καὶ τὰ
μὲν

1 R. mavult συμπαραλαμβάνοντες.

2 Turn. V. Bong. Coll. Schott. marg. Ald. ἔσσι. Deinde Harl. ὑπόγυον προ ἐπίγειον.

3 Bas. ἐπειράτο. Xyl. e MS. correxit.

4 Turn. V. Bong. Coll. Schott. προθυμέμενος ἔν ἰδεῖν. Voss. deinde omittit τε post ἄλλα.

5 Sibyllam esse illam, quae in luna, quem appellamus, vultum efficiat, credebant veteres. Cf. de Pyth. orac. Vol. IX. p. 261.

6 Vulgo καὶ τὴν Δικαιαρχείαν ὑπὸ πυρός Φορᾶ γενησομένην. In his corrigendis R. conjecturam, W. quoque probatam, sum amplexus. Ald. Voss. pro Βέσβιον exhibent Λέσβιον. Eadem lectio Basileensi falso tribuitur. Marg. Ald. pro var. lect. Οὐσείον. Voss. omittit καὶ post ἦν ἦν.

7 Significat Vespasianum, qui aeger in aquis Cutilibis exspiravit. vid. Sueton. Vespas. 24. R.

μὲν πρῶτα, δυσχεραῖς καὶ οἰκίρας εἶχον ὄψεις μόνου·
 ἐπεὶ δὲ ¹ καὶ Φίλοις καὶ οἰκείοις καὶ συνήθεσιν ὁ Θεσ-
 πέσιος ἐκ τῶν προσδοκήσας κολαζομένοις ἐνετύγχανε, οἱ
 καὶ δεινὰ παθήματα καὶ τιμωρίας ἀχήμενας καὶ ἀλ-
 γεινὰς ὑπομένοντες, ἠκλίζοντο πρὸς ἐκεῖνον καὶ ἀνε-
 κλαίοντο· τέλος δὲ τὸν πατέρα τὸν ἑαυτῷ κατείδεν ἐκ
 τινος βαρῆθρε σιγμάτων καὶ ἐλῶν μεσὸν ἀναδυόμενον,
 ὀρέγουσα τὰς χεῖρας αὐτῷ, καὶ σιωπᾶν ἐκ εἴωμενον,
 ἀλλ' ὁμολογεῖν ἀναγκάζομενον ὑπὸ τῶν ἐφασμάτων ταῖς
 τιμωρίαις, ὅτι περὶ ξένους τινὰς μιὰρὸς γενόμενος χρυ-
 σίου ἔχοντας, Φαρμάκοις διαφθεύρας, καὶ ἐκεῖ διαλαδῶν
 ἔπαυτας, ἐνταῦθ' ἐξελαγχθεῖς, τὰ μὲν ἤδη πέπενθε,
 τὰ δ' ἄγεται πεισόμενος· ἰκτετεύειν μὲν τῶν, ἢ παραι-
 τεῖσθαι, περὶ τῶν πατρὸς ἐκ ἐτόλμα, δι' ἐκπληξιν καὶ
 δέος· ὑποσρέψαι ² δὲ καὶ Φυγεῖν βεβόμενος, ἐκ ἔτι
 τὸν πρῶτον ἐκεῖνον εἴρα καὶ οἰκείον ξεναγόν, ἀλλ' ὑφ'
 ἑτέρων τινῶν Φοβερῶν τὴν ὄψιν εἰς τὸ πρόθεον ὠθέμε-
 νος, ὡς ἀνάγκην ἔσαν ἔτω διεξελεθεῖν ³, εἶθεᾶτο τῶν
 μὲν γνωρίμως ⁴ πονηρῶν γενομένων, ἢ κολαδιέντων αὐ-
 τόφθι τὴν σιάν ἐκ ἔτ' εἶναι χαλεπῶς, ἐδ' ὁμοίως τρι-
 βομένην ἀτελεῖ περὶ τὸ ἄλογον καὶ παθητικόν, ἐπίκο-
 νον ἔσαν ⁵. ὅσοι δὲ πρόχημα καὶ δόξαν ἀρετῆς περι-
 βαλ-

¹ R. legi voluit ἔπατα δέ, aut ἐπεὶ accipiendum esse mo-
 net pro ἔπατα; aut, si ἐπεὶ h. l. *postquam* significet, dein-
 ceptus pro οἱ καὶ legendum οἶδε, *hi*. Basf. ἐπεὶ καὶ absque δέ,
 quod Xyl. e MS. inferendum monuit.

² Turn. V. Bong. & Schott. ἀποσρέψαι. Paulo ante Basf.
 διαμαθῶν pro διαλαδῶν. Xyl. correxit.

³ Haec ὡς ἀν. — διεξ. Xyl. non vertit, & w. sunt suspen-
 sta.

⁴ Sic e R. mente, w. probata & a Xyl. expressa, dedi
 pro vulg. γνωρίμως — qui aperte mali fuerant. R. deinde
 pro ἢ maluit καὶ.

⁵ Locus haud dubie affectus. R. susp. ἐκ ἔτι χαλεπῶς, ἐδ'
 ὁμοίως (scil. ὡς ἐν τῷ ζῆν) τριβομένην ἀτελεῖ περὶ τὸ ἄλογον
 καὶ

βαλλόμενοι διεβίωσαν κακίᾳ λανθανέση, τῆτος I ἐπι-
 πόνως καὶ ὀδυνηρῶς ἠνάγκαζον ἕτεροι περιεσῶτες ἐκ-
 τρέπεσθαι τὰ ἐντὸς ἔξω τῆς ψυχῆς, λυσσωμένους πα-
 ρὰ Φύσιν καὶ ἅμα καμπτομένους 2, ὥσπερ αἱ θαλάττιαι
 σκολόπεινδραι καταπιῆσαι τὸ ἄγκιστρον, ἐπιρέπασιν ἑαυ-
 τὰς· ἐνίς δ' ἀναδέροντες αὐτῶν καὶ ἀναπίσσουντες,
 ἀπεδείκνυσαν ὑπέλκας καὶ ποιμίλλας, ἐν τῷ λογιστικῷ καὶ
 κυρίῳ τὴν μοχθηρίαν ἔχοντας. ἄλλας δ' ἔφη ψυχὰς
 ἰδεῖν, ὥσπερ τὰς ἐχίδνας περιπεπλεγμένας σύνδυο καὶ
 σύντρεις καὶ πλείονας, ἀλλήλας ἐδίεσας ὑπὸ μνησιμα-
 κίας καὶ κακοθυμίας 3 ὧν ἕπαθον ἐν τῷ ζῆν ἢ ἔδρα-
 σαν. εἶναι δὲ καὶ λίμνας παραλλήλας, τὴν μὲν χρυσῆ
 περιζέουτος 4, τὴν δὲ μολίβδα ψυχροτάτην, ἄλλην δὲ
 τραχεῖαν σιδήρεα· καὶ τινὰς ἐφεσῆναι δαίμονας, ὥσπερ
 οἱ χαλκεῖς ὀργάνοις ἀναλαμβάνοντας καὶ καθιέντας ἐν
 μέρει τὰς ψυχὰς τῶν δι' ἀπλησίαν καὶ πλεονεξίαν πο-
 νηρῶν. ἐν μὲν γὰρ τῷ χρυσῷ διαπύρως καὶ διαφανεῖς
 ὑπὸ τῆ Φλέγεσθαι γενομένας, ἐνέβαλλον εἰς τὴν τῆ
 μολίβδα βάπτοντες· ἐκπαγείσας δ' αὐτόδι καὶ γενομέ-
 νας σκληρὰς, ὥσπερ αἱ χάλαζαι, πάλιν εἰς τὴν τῆ σι-
 δήρεα μετίεσαν· ἐνταῦθα δὲ μέλαιναί τε δειῶς ἐγέ-
 νον-

καὶ παθητικὸν, εἰκὴ πονῆσαν. W. in adnot. ad edit. pecul.
 observat, ingeniosam quidem esse hanc conjecturam, sed non item
 necessariam, cum vulgata eandem sententiam efficiat: accipit
 ἐκείνη pro simpliciter ἐκ, & ἐμοίως ad eos referrī vult, qui διε-
 βίωσαν κακίᾳ λανθανέση, neque ad orationis integritatem aliud
 quid desiderat, quam τριβῆν post τριβομένην. Vertit locum:
 eorum qui aperte mali fuerant, aut in vita poenas dederant,
 animadvertit umbram non ita jam difficilem subire poenam, sed
 fere irrita ac laboriosa versari cupiditate partis animae irratio-
 nalis & affectibus subjectae.

1 Sic R. dandum monuit, dedique cum W. e Mez. & Venet. id recipiente! pro vulg. τῆτοις.

2 Jun. Mez. ἀνακαμπτομένους pro ἅμα καμπτί.

3 abfuerunt a R. ἀλλήλας — κακοθυμίας.

4 R. susp. περιζέουσαν.

νευτο, καὶ περιλώμεναι διὰ σκληρότητα, καὶ συντριβόμεναι, τὰ εἶδη μετέβαλον· εἶθ' ἔτω πάλιν εἰς τὸν χρυσοῦν ἐκομίζοντο, δεινὰς, ὡς ἔλεγεν, ἐν ταῖς μεταβολαῖς ἀλγηδόνας ὑπομένεσαι. πάντων δὲ πάχειν ἔλεγεν οἰκηρότατα τὰς ἤδη δοκῶσας ἐφεῖδαι τῆς Δίκης, εἶτ' αὖτις συλλαμβανομένας· αὐταὶ δ' ἦσαν, ὧν εἰς τινὰς ἐγγόνους ἢ παῖδας ἢ ποιῆν περιῆλθεν. ὁπότε γὰρ τις ἐκεῖνων ἀφίκοιτο καὶ περιτόχοι, προσέπιπτεν ὄργῃ καὶ κατεβόα, καὶ τὰ σημεῖα τῶν πατρῶν ἐδείκνυεν, ὄνειδίζουσα καὶ διώκουσα ¹ Φεύγειν καὶ ἀποκρύπτειν βελομένην, ἢ δυναμένην δέ. ταχὺ γὰρ μετέθεον οἱ κολάσαι πρὸς τὴν Δίκην, καὶ ἐξ ἀρχῆς ἠπειγον ² ὀλοφυρομένας, τῷ προγινώσκειν τὴν τιμωρίαν. ἐνίας ³ δὲ καὶ πολλὰς ἅμα τῶν ἐγγόνων ἔλεγε συνηρτῆθαι, καὶ ⁴ κατὰπερ μελίττας ἢ νυκτερίδας ἀτεχνῶς ⁵ ἐχομένας καὶ τριγυίας ὑπὸ μνήμης καὶ ὄργῆς, ὧν ἔπαθον δι' αὐτάς, ἔχματα ⁶ δὲ ὄρωντος αὐτῆ τὰς ἐπὶ δευτέραν γένεσιν τρεπομένας ψυχὰς, εἰς τε ζῶα παντοδαπὰ καμπτόμενας

S 2

βία

¹ Sic Xyl. & R. legendum monuerunt, & habent Turn. V. Bong. dedique cum W. adfentiente Mez. pro vulg. δοκῶσα. Refitui deinde ex Ald. & Bas. cum eodem βελομένην & δυναμένην pro vulg. φυλομένην & δυναμένην. R. voluit βελομένης & δυναμένης.

² W. transpositione & levi mutatione corrigendum censet καὶ πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς Δίκην ἀπῆγον; vel, quod in edit. pecul. adnotavit, καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐπῆγον πρὸς τὴν Δίκην ὀλοφ. vel ἐξ ἀρχῆς προσεπῆγον τὴν Δίκην, monens, verae lectionis vestigia restare in Voss. qui pro ἠπειγον praebeat ἠπῆγον.

³ R. mavult ἐνίας. W. susp. deinde τῶν προγόνων ἔλεγε συνηρτῆθαι.

⁴ abest καὶ a Coll. Schott. quod W. probat.

⁵ R. monente, post ἀτεχνῶς desideratur ἐαυτῶν aut ἀλλήλων. Kaltw. pro ἐχομένης legendum suspicatur ἐδομένης, & vertit: an die sich viele Seelen ihrer Nachkommen, gleich den Bienen oder Fledermäusen angehängt hatten, und sie schwitzend zernagten. Cf. Homer. Odyss. 24, 5. sqq.

⁶ Turn. V. Bong. ἐχάτας.

βία καὶ μεταχηματιζόμενας ὑπὸ τῶν ταῦτα δημιουργέν-
των ὀργάνοις τισὶ καὶ πληγαῖς, τῶν μὲν ὅλα τὰ μέ-
ρη συναυνοῦντων, τὰ δ' ¹ ἀποσρεφόντων, ἕνια δ' ἐκ-
λειπόντων καὶ ἀφανιζόντων παντάπασιν, ὅπως ἐΦαρ-
μόσειεν ἑτέροις ἤθεσι καὶ βίοις. ἐν ταύταις Φανῆσαι
τὴν Νέρωνος ψυχὴν τὰ τ' ἄλλα κακῶς ἔχουσιν ἤδη,
καὶ ² διαπεπαρμένην ἤλοις διαπύροις. προεχειρισμέναν
δὲ καὶ ταύτη ³ τῶν δημιουργῶν Πινδαρικῆς ἐχίδνης εἶ-
δος, ἐν ᾧ κηθεῖσα καὶ διαφαγῆσα τὴν μητέρα βιώσει-
θαι ⁴, Φῶς ἐΦασκεν ἐξαίφνης διαλάμψαι μέγα, καὶ
Φωνὴν ἐκ τῆ Φωτὸς γενέσθαι, προστίτησαν εἰς ἄλλο
γένος ἡμερώτερον μεταβαλεῖν, ᾠδικόν τι ⁵ μηχανησαμέ-
νος παρὰ ἔλη καὶ λίμνας ζῶον ⁶. ᾧ μὲν γὰρ ἠδίκη-
σε, δέδωκε δίκας. ὀφείλεσθαι δέ τι καὶ χρυσὸν αὐτῷ
παρὰ θεῶν, ὅτι τῶν ὑπηκόων τὸ βέλτισον καὶ θεοφιλέ-
σατον γένος ἠλευθέρωσε, τὴν Ἑλλάδα ⁷. μέχρι μὲν
ἐν τέτων εἶναι ⁸ θεατῆς. ὡς δ' ἀνασρέφειν ἐμελλεν,
ἐν παντὶ γενέσθαι κακῶ διὰ φόβον ⁹. γυναῖκα γάρ τινα
λαβο-

1 Turn. V. Bong. Coll. Schott. τῶν δ' ἀποσρ.

2 W. mavult ἔχουσιν καὶ δὴ καί.

3 Dedit ταύτη e R. mente, W. probata, pro vulg. ταύτην —
cum huic animae, Neronis puta, decrevisse & jam para-
rens. Quid sit Pindarica vipera, se ignorare W. fatetur. Aut
Pindarum, si vera est lectio, de tali vipera cecinisse oportet,
quod Neroni maximo Lyricorum amator! notum erat; aut, si
falsa est lectio, in Pindaricis viperarum generis nomen latere
putat W.

4 R. mavult βιώσεισθαι.

5 Respicitur ad studium, quo musicam profesebatur Nero.
Turn. V. Bong. Harl. ᾠδικόν vi.

6 Turn. Bong. Voss. ζῶων. V. ζῴων.

7 Nero Graeciae & praesertim Aethiopiae tributa remisit, & ejus
jura amplificavit.

8 Hoc ordine vocum legi voluit R. dedique cum W. ita
sumente ex Venet. & Mosq. r. 2. Vulgo εἶναι τέτων. Refe-
rendum τέτων ad μέχρι, non ad θεατῆς.

9 Cum ἐν παντὶ εἶναι jam notet in maximo timore esse, W.
voces διὰ φόβον ab annotatore addita esse suspicatur.

λαβομένην αὐτῆ, θαυμαστὴν τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος·
 Δεῦρο δὲ (εἶπεν ¹) ἔτος, ὅπως ἕκαστα μᾶλλον μνημο-
 νεύσης. καὶ τι ² ῥαβδίον, ὡςπερ οἱ ζωγράφοι, διάπυ-
 ρον προσάγειν, ἑτέραν δὲ κωλύειν· αὐτὸν δὲ ὡςπερ
 ὑπὸ ³ σύριγγος ἐξαιφνης σπαδέντα πνεύματι νεανικῷ
 σφόδρα καὶ βιαίῳ, τῷ σώματι προσπεσεῖν, καὶ ἀνα-
 βλέψαι χεδὸν ⁴ ἀπ' αὐτῆ τῆ μνήματος.

¹ W. mavult εἰπεῖν.

² Ald. & Bas. καὶ τοι. Respicitur deinde, R. monente, ad pisturam encausticam.

³ R. susp. διὰ — se tanquam per fistulam tractum. W. non probat, cui in mentem venerat ὡςπερ ἀπὸ μηρίνδα, tanquam fune tractum.

⁴ W. legendum monet ἰπ' αὐτῆ τῆ μν.

PLUTARCHI
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΠΕΡΙ
ΕΙΜΑΡΜΕΝΗΣ ¹.

Τὰ περί τῆς Είμαρμένης δοκῶντα ἡμῖν, ὡς οἶόν τε σαφῶς καὶ συντόμως πειράσομαι ἐπιτεῖλαι σοι, Φίλτατε Πείσω, ἐπειδὴ σὺ τῆτο ἠξίωσας, ἐκ ἀγνοῶν, ἦν ἔχω πρὸς τὸ γράφειν εὐλάβειαν.

I. Πρῶτον τοίνυν ἴθι, ὅτι Είμαρμένη διχῶς καὶ λέγεται καὶ νοεῖται. ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ἐνέργεια, ἡ δ' ἐσία. πρῶτον μὲν ἐν ἐνέργειαν τύπῳ ὑπέγραψεν ὁ Πλάτων, ἐν τε τῷ Φαίδρῳ ² λέγων. Θεσμός τε Ἀδρασειᾶς ὁδε ³, ἧτις ἐν ψυχῇ θεῶν ξυνοπαδὸς γενομένη ἐν τε ⁴ τῷ Τιμαίῳ. Νόμος, ἔς ἐπὶ τῇ τῆ παντὸς φύσει ὁ θεὸς εἶπε ταῖς ἀθανάτοις ψυχαῖς. ἐν δὲ τῇ Πολιτείᾳ. Ἀνάγκης θυγατρὸς Κόρης Λαχέσεως λόγον φησὶν εἶναι τὴν Είμαρμένην, ἢ τραγικῶς, ἀλλὰ θεολογικῶς, τὸ ἀρέσιον αὐτῷ ἀποφαινόμενος. εἰ δὲ κοινότερον ἐθέλοι τις ταῦτα μεταλαβῶν ὑπογράψαι ⁵, ὡς μὲν ἐν

Φαί-

¹ Libellus, (ut W. verbis utar, ceterorum iudicio satis firmatis) corruptissimus, ut quovis fere versu menda progressam legentis impediunt. Kaltw. monente, aut falso tribuitur Plutarcho, aut meram operis majoris & copiosioris continet adumbrationem, vel epitomen ab alio quodam confectam. Hoc quidem verosimile videtur, quod Lamprias in Catalogo scriptorum paternorum pro. 56. opus de *faiso* jam nunc deperditum commemorat, quod e duobus libris constabat.

² Cf. Plut. Opp. X. ed. Bip. p. 324. & in seqq. IX. p. 326. & VII. p. 329.

³ Petav. ὁδε. Idem omittit deinde ψυχῇ.

⁴ Petav. Ald. Bas. ἐν δὲ.

⁵ a Petav. abest ταῦτα. Pro ὑπογράφῃ Turn. & V. ὑπογράφω. Bene corrigit & ordinat haec W. conjectura: εἰ δὲ καιν. ἴθι. τις ταῦτα μεταλαβεῖν, λέγοιτ' ἂν ὡς μὲν ἐν Φαίδρῳ ὑπογράφεται ἡ Είμαρμένη —.

Φαίδρω, λέγοιτ' ἔν ἡ εἰμαρμένη, λόγος θεῖος ἀπαρά-
βατος δι' αἰτίαν ἀνεμπόδισον· ὡς δ' ἐν τῷ Τιμαίῳ,
νόμος ἀκόλατος τῇ τῆ παντὸς φύσει, καθ' ὃν διεξά-
γεται ¹ τὰ γινόμενα. τῆτο γὰρ ἡ Λάχεσις ἐργάζε-
ται, ἡ τῆς Ἀνάγκης ἀληθῶς θυγάτηρ, ὡς καὶ πρότε-
ρον παρελάβομεν, καὶ ὕπερον ἔτι μᾶλλον εἰσόμεθα ἐν
τοῖς κατὰ χολὴν λόγοις. ἦδε μὲν ἔν ἡ κατ' ἐνέργειαν
εἰμαρμένη.

II. Ἡ δὲ κατ' ἐσίαν ² ἔοικεν εἶναι σύμπασα ἡ
τῆ κόσμου ψυχῇ τριχῇ διανεμηθεῖσα, εἰς τε τὴν ἀπλα-
νῆ μοῖραν, καὶ εἰς τὴν πλαναῖαν νομιζομένην, καὶ τρί-
την εἰς τὴν ὑπεράνιον τὴν περὶ γῆν ³ ὑπάρχουσαν· ὧν
ἡ μὲν ἀνωτάτω, Κλωθῶ προσαγορεύεται· ἡ δὲ μετ' αὐ-
τὴν, Ἀτροπος· ἡ κατωτάτω δ' αὖ, Λάχεσις, δεχο-
μένη μὲν τὰς ἐρασίας τῶν ἀδελφῶν ἐνεργείας, συμπλέ-
κασα δὲ καὶ διαδιδῶσα ⁴ ταύτας εἰς τὰ ὑπ' αὐτῆς τε-
ταγμένα τὰ ἐπίγεια. δυνάμει μὲν ἔν εἴρηται, ὅποια
χρῆ λέγεσθαι περὶ τῆς κατ' ἐσίαν εἰμαρμένης· καὶ γὰρ
ἦτις ἐστὶ, καὶ πόση τις, καὶ ὅποια, καὶ ὅπως τέταται, καὶ
ὅπως ἔχει αὐτὴ τε πρὸς ἑαυτὴν καὶ δὴ καὶ πρὸς
ἡμᾶς, ὡς ἐν ἐπιτομῇ εἴρηται· τὰ δὲ καθ' ἕκαστα περὶ
τέτων, ὁ ἕτερος μῦθος ὁ ἐν τῇ Πολιτείᾳ ⁵ μετρίως αἰ-

S 4

νίτ.

¹ Petav. καθ' ὃν δ' ἐξάγεται.

² Vulgo junguntur haec cum praecedentibus ita: ἡδὴ μὲν ἔν ἡ κατ' ἐνέργειαν εἰμαρμένη τῇ κατ' ἐσίαν. W. separavit, prius fumendo ex V. Turn. Xyl. posterius ex Anon. consentientibus in utroque versionibus Turn. & Amiot. E Petav. notatur ἡδὴ-
μεν ἔν. Xyl. post εἰμαρμένη deesse monuit εἴρηται, εἴρηδω,
aut simile, & deinde legendum τῇ δὲ κατ' ἐ.

³ R. cum artic. τὴν γῆν, quem e consensu edd. priorum de-
levi. Fuit haud dubie mendum ed. Frft. τὴν τὴν γῆν exhiben-
tis, quod editor ita corrigendum censuit.

⁴ Secutus sum W. ita dantem e marg. Venet. pro vulg. δι-
δῶσα. Deinde Turn. V. Bong. Petav. ἐπ' αὐτῆς pro ὑπ' αὐτ.

⁵ Referenda videntur haec ad Vol. VII. p. 322. sq. Kaltw.

νίττεται, καὶ ἡμεῖς εἰς δύναμιν σοι ταῦτα ἐπειράξῃμεν ἐξηγήσασθαι.

III. Πάλιν γε μὴν τὴν κατ' ἐνέργειαν εἰμαρμένην ἀναλαβόντες λέγωμεν ¹. περὶ γὰρ ταῦτα τὰ πολλὰ ζητήματα Φυσικὰ τε καὶ ἠθικὰ καὶ διαλεκτικὰ τυγχάνει ὄντα. τίς μὲν ἔν ἐσιν, ἐπιεικῶς ἀφώρισται ὁποῖα δὲ ἐσιν, ἐξῆς ῥητέον, εἰ καὶ πολλοῖς ἄτοπον φαίνεται ἀπειρων γὰρ ἐξ ἀπειρα, καὶ εἰς ἀπειρον τῶν γινομένων ², τὰ πάντα περιβαλῶσα ἐν κύκλῳ ἢ εἰμαρμένη, ἐκ ἀπειρος, ἀλλὰ πεπερασμένη ἐσίν. ἔτε γὰρ νόμος, ἔτε λόγος, ἔτε τι θεῖον ἀπειρου ἂν εἴη. ἔτι δ' ἂν μάθοις τὸ λεγόμενον, νοήσας τὴν τε ὅλην περίοδον, καὶ τὸν σύμπαντα χρόνον, ὅταν τῶν ὀλίγῳ περιόδων ³ (ὡς Φησιν ὁ Τιμαῖος) τὰ προσάβηλα συμπερανθέντα τάχῃ καὶ κεφαλῆν, τῶ ταῦτ᾽ καὶ ὁμοίως ἰόντος ἀναμνησθέντα κύκλῳ. ἐν γὰρ τέτῳ τῷ λόγῳ, ὠρισμένῳ τε ὄντι καὶ θεωρημένῳ, πάντα, ὅσα τε κατ' ἄρανόν, ἢ τ' ⁴ ἐπὶ τὴν γῆν ἐξ ἀνάγκης ἀνωθεν συνίσταται, πάλιν μὲν εἰς τὸ αὐτὸ κατασῆσεται ⁵, πάλιν δ' ἐξ ἀρχῆς ὅλα κατὰ ⁶ τὰ αὐτὰ ἄσαύτως ἀποδοθήσεται. μόνη γὰρ ἢ κατ' ἄρανόν χέσις, αὐτὴ τε πρὸς ἑαυτὴν κατὰ πάντα ⁷ τεταγμένη πρὸς τε τὴν γῆν καὶ πρὸς τὰ ἐπίγεια πάντα, διὰ μακρῶν περιόδων πάλιν ἐπανήξει ποτέ· αἴτε μετ' αὐτὴν ἐφεξῆς καὶ ἐχόμεναι, ἀλλήλαις ⁸ ἐχομένως, παρ-

έσου-

¹ Dedi sic e Turn. praesente W. idem recipiente pro valg. λέγομεν.

² W. legendum susp. εἰς ἀπειρον ὄντων τῶν γινομένων.

³ Pro περιόδων dant ποδῶν Pet. Ald. Baf. σφαιρῶν Turn. V. Bong.

⁴ W. corrigendum censet ὅσα τ'.

⁵ Baf. κεῖται, σῆσεται. Petav. σῆσεται.

⁶ Valgo ὅσα κεῖται. A Petav. Ald. Baf. abest ὅσα. Secutus sum W. ὅλα κατὰ dantem.

⁷ Vulgo κεῖται πάντα. Iterum W. dedit κατὰ. Favet correctioni V. E Turn. notatur κατακεῖται.

⁸ Petav. Ald. Baf. ἀλλήλας.

έσονται, ἐκάστη ¹ τὰ αὐτῆς ἐξ ἀνάγκης φέρεσαι. ἔσω ² δὲ πρὸς τὸ σαφές τῶν περὶ ἡμᾶς νῦν ὄντων, ὅτι ἔ συμβαίνει ἀπὸ τῶν ³ ἐραυίων, ὡς παντως ⁴ αἰτιῶν ὄντων, καὶ τὸ ἐμὲ γράφειν νυνὶ τάδε, καὶ ἰδὲ σὲ τε πράττειν, ἄπερ καὶ ὅπως τυγχάνεις πράττων· πάλιν τοίνυν ἐπειδὴν ἡ αὐτὴ ἀφίκεται αἰτία, τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως, οἱ αὐτοὶ γενόμενοι πράξομεν. ἔτω δὲ καὶ πάντες ἄνθρωποι, καὶ τὰ γε ἐξῆς κατὰ τὴν ἐξῆς αἰτίαν γενήσεται καὶπραχθήσεται, καὶ πάνθ' ὅλα καὶ κατὰ ⁵ μίαν τὴν ὅλην περίοδον καὶ καθ' ἐκάστην τῶν ὅλων ὡσαύτως, ἀποδοθήσεται. Φανερόν τοίνυν ἤδη, ὅτι ἔφαμεν, τὴν εἰμαρμένην, ἄπειρον τρόπον τινὰ ἔσαν, μὴ ἄπειρον εἶναι, καὶ τό γε ῥηθῆν, ὅτι κύκλος τις ἐστὶ, μετρίως πρὸς κατῶπται ὡς γὰρ καὶ ἡ τῆς κύκλου κίνησις, ὃ τε ταύτην παραμετρῶν χρόνος ⁶ κύκλος τις ἐστίν, ἔτω καὶ τῶν κατὰ κύκλον γινομένων ὁ λόγος, κύκλος ἂν νομιθεῖη.

S 5

IV.

¹ Vulgo παρέχονται, & ἐκάστη in Frft. & R. Secutus sum W. ita vertentem: quique illi caeli habitui proximi deinceps sunt habitus, unus alteri continuatus, sua quisque necessario adferens eventa & effectus, aderunt. Proxime accedit Grotii versio: advenient, quaeque ex necessitate res suas secum ferent.

² W. mutandum censet in νοείδω.

³ Dedl ἀπὸ τῶν cum W. ex Turn. V. Bong. quibus Leonie. accedit pro vulg. αὐτῶν. Notat quidem W. codd. hos exhibere ἀπὸ αὐτῶν. Non autem sic legitur in ind. Var. Frft. Addit. Schott. habere ἀπὸ fine αὐτῶν. Xyl. pro αὐτῶν legit ἄνω τῶν, & vertit: non sine efficacia caelestium. Esm Kaltw. sequitur. Notat porro W. ad ἔ συμβαίνει, negationem delere Schott. Leonie. Anon Xyl. Turneb. Vertit idem, non efficacia caelestium, ut causurum unicarum. Grot. fieri nequit ut non ego scribam hac.

⁴ Petav. πάντων. Id. deinde γινόμενοι pro γινόμε.

⁵ Vulgo πάνθ', ὅσα κείται, κατὰ μίαν. A Petav. Ald. Bas. abest κατὰ. Secutus sum W. uti paulo ante.

⁶ Secutus sum W. ita dantem pro vulg. χρόνος.

IV. Σχεδὸν μὲν ἔν καὶ τῆτο δηλοῖ ¹, ὁποῖον τι τυγχάνει ἢ ² εἰμαρμένη, πλὴν ἔχ ἦγε κατὰ ³ μέρος, εἰδ' ἢ καθ' ἕκαστα. ποῖα τις ἔν καὶ ἦδε κατὰ τόδε ⁴ τὸ εἶδος τῶ λόγου· ἔσι τοίνυν, ὡς ἂν τις εἰπάσαι, οἷος ὁ πολιτικὸς νόμος· πρῶτον μὲν τὰ πλεῖστα, εἰ ⁵ καὶ μὴ πάντα, ἐξ ὑποθέσεως προστάττει· ἔπειτα μὴ καθόλου τὰ πόλει προσήμοντα εἰς δύναμιν περιλαμβάνει· πάλιν δὲ ⁶ τέτων ἐκίτερον ὁποῖον τι ἐσι, σιεπτέου· ἀκολέθως τοίνυν ὁ πολιτικὸς νόμος περὶ τ' ἀρισεως καὶ λειποτάκτε διαλέγεται, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως· ἄλλ' ἔ περὶ τῶδε, ἢ τῶδε ⁷ νέμιμόν ἐσιν, ἀλλὰ τὰ μὲν καθόλου, προηγεμένως· τὰ δὲ ὑποπίπτοντα τέτων, ἐπομένως· καὶ γὰρ τὸ τιμῆσαι τόνδε τινὰ ἠρισευκότα, καὶ τὸ κολάσαι τόνδε τινὰ λειποτακτῆσαντα νόμιμον ἂν Φῆσαιμεν, ὡς δυνάμει καὶ περὶ τέτων διατεταγμένως τῶ νόμῳ· ὅν τρόπον ὁ ἰατρικὸς ⁸ καὶ ὁ γυμνασικὸς ὡς εἰπεῖν νόμος, δυνάμει τὰ καθ' ἕκαστα τοῖς ὅλοις συμπεριλαμβάνει· ἔτω δὲ καὶ ὁ τῆς Φύσεως νόμος τὰ μὲν καθόλου, προηγεμένως, τὰ δὲ καθ' ἕκαστα, ἐπομένως· ἔσι τε εἰμαρμένα τρόπον τινὰ καὶ ταῦτα πάντα ⁹ ἐκείνοις συνειμαρμένα· τάχα δ' ἂν τις τῶν ἄγαν ἀκριβολογεμένων τὰ τοιαῦτα, καὶ τέναντιον Φαίη προ-

1 Xyl. legit δῆλον. Turn. τέτω δῆλον. W. vertit vulgatum: fere id quoque ostendit.

2 Vulgo τυγχάνει καὶ. Secutus sum W. ἢ dantem e Venet.

3 Vulgo καίτοι μέρος. W. κατὰ e Turn. & V. recepit vertitque: nec tamen, qualis sit res Fatum particulare, & singularare.

4 Vulgo καθ' αὐτὸ δέ. W. de suo correxit κατὰ τόδε.

5 Abest εἰ a Petav. Paulo ante w. legendum monet νόμος, ὡς πρῶτον.

6 Recepi δὲ pro vulg. δῆ cum W. ex Turn. V. Anon.

7 W. legendum censet τῶδε, ἢ νόμιμόν ἐσιν, nec non καθόλου pro ἀκολέθως.

8 Petav. ὁ ἰατρικός.

9 W. susp. ἔστι ἐκείνοις. Turn. τινὰ ταῦτα καὶ πάντα.

προηγμένα συντετάχθαι τὰ ¹ καθ' ἑκαστα, εἶναι τε τῶν ἑνεκα καὶ τὸ καθόλου, προηγῆθαι ² δὲ τῶν ἑνεκά τε ³ τὸ ἔνεκα. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἐν ἄλλοις σιεπτέον. ὅτι δ' ἔπαντα καθαρῶς ἐδὲ διαφρήδην ἢ εἰμαρμένη περιέχει, ἀλλ' ὅσα καθόλου, τῶτο δ' ἐν τῷ παρόντι ῥηθὲν, πρὸς τε τὸν ἐξῆς λόγον, καὶ τὸν ὀλίγον ἔμπροσθεν, χώραν ἔχει. τὸ μὲν γὰρ ἄριστον οἰκείον τῇ θεῖα φρονήσει, ἐν τῷ καθόλου μᾶλλον θεωρεῖται τοιοῦτος καὶ ὁ θεῖος νόμος. ὁ μίντοιογε πολιτικὸς ⁴, τὸ δ' ἀπειρον ἐν τῷ καθ' ἑκαστα. μετὰ δὲ ταῦτα, οἷον μὲν εἶναι ἐξ ὑποθέσεως. ὅτι δὲ τοιοῦτον καὶ ἢ εἰμαρμένη, οἶδω ⁵. ἐξ ὑποθέσεως δὲ ἔφαμεν τὸ μὴ καθ' ἑαυτὸ τιθέμενον, ἀλλὰ πρὸς ἑτέρω ⁶ τινὶ ὡς ἀληθῶς ὑποτεθὲν, ὅποσα ⁷ ἀκολοθίαν σημαίνει. θεσμός τ' Ἀδρασειας ὅδε· ἥτις ⁸ ἂν ψυχὴ συνοπαδὸς γενομένη κατῆλθε τι τῶν ἀληθῶν ⁹ μέχρι τῆς ἑτέρας περιόδου, εἶναι ἀπήμυνα. καὶ αἰεὶ δύνηται τῶτο ποιεῖν, ἀβλαβῆ εἶναι. τοιοῦτον μὲν δὲ τὸ ἐξ ὑποθέσεως ἅμα καὶ καθόλου. ὅτι δὲ καὶ ἢ εἰμαρμένη τοιοῦτον τυγχάνει ὄν, ἐκ τε τῆς ἐσίας αὐτῆς, καὶ ἐκ τῆς προσηγορίας δήλον. εἰμαρμένη τε γὰρ προσαγορεύεται, ὡς ἂν εἰρομένη τις· θεσμός δὲ καὶ νόμος ὑπάρχει, τῶ τὰ ἀκόλουθα τοῖς γινομένοις πολιτικῶς διατετάχθαι.

V.

¹ Pro τὰ Petav. καὶ. Recipiendo deinde εἶναι τε W. sum secutus, qui ita dedit pro vulg. ἐν τε. R. pro hisce vocalis dederat ex Turn. et V. καὶ.

² Sic W. dedit pro vulg. προηγῆται.

³ Sic Petav. dedique cum W. accedentibus Ven. & Anon. pro vulg. ἑνεκά τε. Turn. V. ἑνεκα τε.

⁴ W. legi vult τοιοῦτος μίντοιογε ὁ θεῖος νόμος καὶ ὁ πολιτικὸς, reddentibus in hanc sententiam Turn. Amiot. Xyl.

⁵ W. mavult αἰεὶδω vel νοεῖδω.

⁶ W. mavult πρὸς ἑτέρω pro πρὸς ἑτ.

⁷ Subesse quid vitii in ὅποσα, monet W.

⁸ Turn. V. εἰ τις ἂν. Loci hujus initium supra fait allatum.

⁹ Ita W. ex Platone sumfit. Vulgo ἀληθῶς.

V. Ἐξῆς δὲ σιειπτόον κει τὰ κατὰ τὸ πρὸς τι, πῶς μὲν πρὸς τὴν πρόνοιαν ἢ εἰμαρμένη ἔχει, πῶς δὲ πρὸς τὴν τύχην, κει τό γε ἐφ' ἡμῖν, κει τὸ ἐνδεχόμενον ¹, κει ὅσα τοιαῦτα. πρὸς δὲ τέττω διωριθῶ, πῆ μὲν ἀληθές, πῆ δὲ ψευδός, τὸ πάντα καθ' εἰμαρμένην. εἰ μὲν ἔν τὸ ἐν τῇ εἰμαρμένη πάντα περιέχεται δηλοῖ, συγχωρητέον εἶναι ² ἀληθές· εἴτε ὅσα περὶ ἀνθρώπων, εἴτε περὶ γῆν ἅπαντα, εἴτε κατ' ἕρανον γινόμενα, βέλεται τις ἐν τῇ εἰμαρμένη τίθεσθαι, καὶ ταῦτα ὡς πρὸς τὸ παρὸν συγκεχωρηθῶ. εἰ δ', ὅπερ καὶ μᾶλλον ἐμφαίνει, τὸ καθ' εἰμαρμένην ἔχει ἅπαντα, ἀλλ' αὐτὸ μόνον ³ τὸ ἐπόμενον αὐτῷ σημαίνει, ἢ πάντα ῥητέον καθ' εἰμαρμένην (ἐδ' εἰ καθ' εἰμαρμένην πάντα. ⁴) ἐδὲ γὰρ νόμιμα, ἐδὲ κατὰ νόμον πάντα, ὅποσα περιεβλήφεν ὁ νόμος· καὶ γὰρ προσδοσίαν, καὶ λειποταξίαν, καὶ μοιχείαν, καὶ πολλὰ ἕτερα τοιαῦτα περιλαμβάνει, ἃν ἐδὲν ἂν τις εἴποι νόμιμον· ὁπότε οὐδὲ τὸ ἀριεῦσαι, ἢ τυραννοκτονῆσαι, ἢ τι ἄλλο κατορθῶσαι, φαίην ἂν ἔγωγε νόμιμον. τὸ μὲν γὰρ δὴ νόμιμον, πρόσταγμα νόμος ἐστὶ· τὰ δ' εἴπερ ⁵ ὁ νόμος προστάττει, πῶς ἐν ἂν ἀπειθοῖεν καὶ παρανομοῖεν οἳ γε μὴ ἀριεῦοντες, καὶ τυραννοκτονῶντες, καὶ ὅσοι τὰ τοιαῦτα μὴ κατορθῶσιν; ἢ πῶς, εἰ παράνομοι οἶδε, ἢ δίκαιον κολάζειν τὲς τοιάτας; εἴ γε μὴν ταῦτα λόγον ἔχει, μόνον ῥητέον νόμιμά τε καὶ κατὰ

¹ Ald. Bas. Petav. τὸ ἐπιδεχόμενον.

² Petav. εἶναι κει ἀληθές.

³ Recepi μόνον e Xyl. mente, a Grotio quoque expressa. Vulgo μένον.

⁴ Uncis hæc includendo W. sum fecutus, qui ea, ab Amiot. quoque omiffa, ex proxime antecedentibus temere repetita & corrupta esse monet, ita ut varix leſionis instar exſtiterit & δεῖ καθ' εἰμαρμένην πάντα λέγειν, iadeque in hanc deformitatem abierit.

⁵ Turn. τὸ δὲ ὅπερ. W. susp. omiffum esse quid & ita scriptum fuisse: τὸ δὲ ἀριεῦσαι κει τυραννοκτονεῖν εἴπερ ὁ ν.

κατὰ νόμον τὰ ὑπὸ τῆ νόμου ὀριζόμενα ἐπὶ τοῖς ὁπωσῶν
πραττομένοις· μόνα δὲ εἰμαρμένα καὶ κατ' εἰμαρμέ-
νην, τὰ ἀκόλαθα τοῖς ἐν τῇ θείᾳ διατάξει προηγησα-
μένοις. ὥστε πάντα μὲν τὰ γινόμενα ἢ εἰμαρμένη
περιλαμβάνει, πολλὰ δὲ τῶν ἐν αὐτῇ, καὶ σχεδὸν ὅσα
προηγείται, ἐκ ὀρθῶν λέγειν ¹ κατ' εἰμαρμένην.

VI. Τέτων δὲ ἔτιωσ ἐχόντων, ἐξῆς ῥητέον, ὡς
τό γ' ἐφ' ἡμῖν καὶ ἡ τύχη, τό τε δυνατὸν καὶ τὸ
ἐνδεχόμενον, καὶ τὰ τέτων συγγενῆ ταχθέντα ἐν τοῖς
προηγούμενοις, ταῦτά τε ² σώζοιτ' ἂν, καὶ τὴν εἰ-
μαρμένην σώζοι. ἢ μὲν γὰρ εἰμαρμένη πάντα περι-
έχει, καθάπερ καὶ δοκεῖ· τὰ δ' ἐκ ἐξ ἀνάγκης γε-
νήσεται, ἀλλ' ἔκαστον αὐτῶν, οἷον καὶ πέφυκεν εἶναι.
πέφυκε δὲ τὸ δυνατὸν, ὡς γένος προῦφασάναι τῶ ἐν-
δεχομένῳ· τὸ δ' ἐνδεχόμενον, ὡς ἕλη τῶν ἐφ' ἡμῖν
προῦποκειθαι· τὸ δ' ἐφ' ἡμῖν, ὡς κύριον χρῆσθαι τῶ
ἐνδεχομένῳ· ἢ δὲ τύχη παρεμπίπτει τῶ ἐφ' ἡμῖν διὰ
τὴν ἐφ' ἐκιάτερα βροπὴν τῶ ἐνδεχομένῳ. μάθοις δ' ἐν
τὸ λεγόμενον σαφῶς ἐννοήσας, ὡς τὸ γινόμενον ἅπαν
καὶ ἡ γένεσις αὐτῆ, ἐ δίχα δυνάμεως, ἢ δὲ δύναμις,
ἐκ ἄνευ ἔσις. οἷον, ἀνθρώπος εἴτε γένεσις ³, εἴτε
γενητὸν, ἐκ ἄνευ τῆς δυνάμεως· αὐτῆ δὲ περὶ ἀν-
θρώπου, ἔσις δὲ ὁ ἀνθρώπος. ἀπὸ δὲ τῆς δυνάμεως
μεταξὺ ἔσις, ἢ μὲν ἔσις δυνάμενον, ἢ δὲ γένεσις καὶ
τὸ γινόμενον, ἅμφω δυνατά. τριῶν τοίνυν τίτων, δυ-
νάμεως

¹ Secutus sum W. ita dantem ex Anon. & Exempli. Turn.
pro vulg. ὀρθολογεῖν. In ind. var. edd. Gr. lat. mendose e
Turn. & V. notatur ὀρθῶν λόγον.

² W. legendum monet αὐτά τε.

³ Xyl. ad haec: „Qui hucusque nullam orationis defectum
senferunt (in quibus meum nomen nollim profiteri) ii viden-
tur mihi nihil hic quoque debuisse desiderare. Satis enim re-
spectu reliquorum & continua & comoda atque apta videtur
esse ratiocinatio.“ Abest nimirum in Bas. ἀνθρώπος, uti a Turn.
V. Bong. Petav. ejusque loco asteriscus est positus.

ναμειως και δυναμένη και δυνατῆ, δυνάμειως μὲν ὡς τὸ εἶναι προϋπόκειται ¹ τὸ δυνάμενον, δυνατῆ δὲ ἡ δύναμις προϋφίσταται. σαφές μὲν ἐν και ἔτι τὸ δυνατὸν· τύπῳ δ' ἂν ἀφοριθεῖη, κοινότερον μὲν, τὸ κατὰ δύναμιν πεφυκὸς γίνεσθαι· κυριώτερον δὲ, ταυτὸ τῆτο, ὁπόταν μηδὲν ἐξώθεν ἔχη πρὸς τὸ γίνεσθαι ἐμποδῶν. τῶν δὲ δυνατῶν τὰ μὲν ἐκ ἂν καλυθεῖη ποτέ, ὡσπερ τὰ κατ' ἕρανόν, ἀνατολαὶ και δύσεις και τὰ τέτοις παραπλήσια· τὰ δὲ οἷα τε κωλυθῆναι εἰναι, ὡς πολλὰ μὲν τῶν ἀνθρωπίνων, πολλὰ δὲ και ² τῶν μεταρσίων. τὰ μὲν ἐν πρότερα ὡς ἐξ ἀνάγκης γινόμενα, ἀναγκαῖα προσαγορεύεται· τὰ δὲ πρὸς τέλει τίον ἐπιδέχεται, ἐνδεχόμενα ³. ἀφορίζοιτο δ' ἂν και ταῦτα· τὸ μὲν ἀναγκαῖον δυνατὸν, τὸ ἀντικείμενον ⁴ ἀδυνάτῳ· τὸ δ' ἐνδεχόμενον δυνατὸν, ἔ και τὸ ἀντικείμενον δυνατὸν ⁵. τὸ μὲν γὰρ καταδύναι τὸν ἥλιον, ἀναγκαῖον τε ἅμα και δυνατὸν. ἀντίκειται ἀδύνατον ⁶ τὸ μὴ καταδύναι. τὸ δὲ, καταδύντος ἥλις, ἔμβρον γενέσθαι, και μὴ γενέσθαι, ἀμφότερα δυνατὰ και ἐνδεχόμενα. πάλιν δὲ και ἐπὶ τῆ ἐνδεχομένη, τὸ μὲν ὡς ἐπιτοπολὺ, τὸ δὲ, ὡς ἐπ' ἔλαττον, τὸ δὲ ὡς ἐπίσης, και ὁπότερον ἔτυχεν· τῆτο μὲν ⁷ Φανερόν ὡς αὐτὸ αὐτῷ ἀντιτέτακται· τὸ δὲ ὡς ἐπιτοπολὺ και ἐπ' ἔλαττον ἀλλήλοισ· και ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆ Φύσει τὸ πλεί-

¹ Petav. πρόκειται.

² Abest και a Petav.

³ Turn. ἐπιδεχόμενα. W. pro τὰ δὲ πρὸς leg. susp. τὰ δὲ, ὅτι. Equidem conjeceram, τὰ δὲ, α̅.

⁴ Post τὸ ἀντικείμενον in Petav. statim sequitur τὸ μὲν γὰρ καταδύναι, omiffis intermediis.

⁵ Ald. Basf. ἀδύνατον. Xyl. corrigendum monuit, quod res ipsa poscit.

⁶ Turn. δυνατὸν. Mox absunt a [Petav. Ald. Basf. και μὴ γινέσθαι.

⁷ Abest μὲν a Petav. Mox idem ἐπιτοπολὺ.

πλείστον, ἐφ' ἡμῖν τε τὸ ἐπίσης. τὸ μὲν γὰρ ὑπὸ κούρα καῶμα, ἢ ψύχος, ὧν τὸ μὲν ¹ ὡς ἐπιτοπολὺ, τὸ δ' ὡς ἐπ' ἔλαττον, τῇ φύσει ἀμφω ὑποτέτανται· τὸ δὲ περιπατεῖν καὶ μῆ, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ὧν ἐκότερον ἐπὶ ² τῇ ἀνδραπίνῃ ὀρμῇ ὑποτέτανται, ὃ δὴ ἐφ' ἡμῖν καὶ κατὰ προαίρεσιν λέγεται. γενικώτερον δὲ μέλλον τὸ ἐφ' ἡμῖν. δύο γὰρ εἶναι ³ εἶδη, τὸ τ' ἐκ πάθους καὶ θυμῆ, ἢ ἐπιθυμίας, τὸ τ' ἐξ ἐπιλογισμῆ, ἢ διανοίας, ὅπερ ἦδη κατὰ προαίρεσιν τις εἶπει. ἔχει δὲ λόγον μὴ ⁴ τὸ δυνατὸν καὶ ἐνδεχομενον τῆτο, ὕπερ κατ' ὀρμὴν καὶ ἐφ' ἡμῖν εἴρηται, μὴ τὸ αὐτὸ ⁵ κατ' ἄλλο λέγεται. κατὰ μὲν γὰρ τὸ μέλλον, δυνατὸν τε καὶ ἐνδεχομενον, κατὰ δὲ τὸ παρὶν, ἐφ' ἡμῖν τε καὶ κατ' ὀρμὴν. ἀφορίζοιτο δ' ἂν ἄλλο· τὸ μὲν ἐνδεχομενον, ὅπερ αὐτὸ τε καὶ τὸ ἀντικείμενον· τὸ δ' ἐφ' ἡμῖν, θάτερον μέρος τῆ ἐνδεχομένης τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν ὀρμὴν ἤδη γινόμενον. ὅτι μὲν ἂν τὸ δυνατὸν τῆ ἐνδεχομένης πρότερον τῇ φύσει, τὸ δ' ἐνδεχομενον τῆ ἐφ' ἡμῖν προϋφίσταται, καὶ εἶναι αὐτῶν τυγχάνει ὃν ἕκαστον, καὶ πόθεν ὀνομάζεται, καὶ τὰ γε παρακείμενα αὐτοῖς, σχεδὸν εἴρηται.

VII.

1 Inferendo ὧν τὸ μὲν, quae vulgo absunt, secutus sum W. ὧν de suo addentem, τὸ μὲν autem lumentem a Leonico Schott. Anon. In ind. var. falso τὸ μὲν ex Ald. & Bas. affertur.

2 W. corrigendum censet ὅσα τοιαῦτα τῶν ἐκατέρων ἐς, τῇ &c. Petav. omittit καὶ ante ὅσα.

3 W. legendum monet δύο γὰρ ἔχει εἶδη.

4 W. haec se minus expedire notat. Quaerit, an ἔχει δὲ καὶ λόγον, i. e. habet etiam τὸ ἐφ' ἡμῖν proportionem seu differentiam graduum, qua — an potius ἔχει δὲ λόγον χρόνου. Certe autem μὴ mataudum in ἦ censet. Sententiam ita exprimit: *Habet idem nominis diversitatem, qua hoc possibile est contingens, et id quod in nostra potestate est atque appetitu nostro incitante fit, non eodem modo de rebus diversis dicitur.* Turn. τῶ μὲν δυνατῶ καὶ ἐνδεχομένῳ.

5 Turn. τὸν αὐτὸν. Petav. post ὅπερ κατ' ὀρμὴν omittit, quae sequuntur usque ad ἀφορίζοιτο.

VII. Περὶ δὲ τῆς τύχης καὶ τῶ αυτομάτου, καὶ εἴ τι παρὰ ¹ ταῦτα θεωρεῖται, νῦν ἡμῖν λεκτέον. αἰτίου μὲν δὴ ἡ τύχη. τῶν δ' αἰτίων τὰ μὲν καθ' αὐτὰ, τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός· οἶον, οἰκίας, ἢ νεὼς, καθ' αὐτὸ μὲν αἴτιον τὸ οἰκοδομικόν, καὶ τὸ ναυπηγικόν. κατὰ συμβεβηκός δὲ, τὸ μωσικόν, ἢ γεωμετρικόν, καὶ πᾶν, ὃ τι ἂν τῷ οἰκοδομικῷ ἢ ναυπηγικῷ εἴδει συμβεβῆκη, εἴτε κατὰ σῶμα, εἴτε κατὰ ψυχὴν, εἴτε κατὰ τὰ ἐκτός. ὅθεν καὶ δῆλον, ὡς τὸ καθ' αὐτὸ, ἄρισμένον καὶ ἔν. τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός, ἔχ ἔν τε, καὶ ἄρισον· πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τῶ ἐνὶ ὑπάρχει παντάπασιν ἄλλήλων διαφέροντα. τὸ μέντοι κατὰ συμβεβηκός, ὅταν μὴ μόνον ἐν τοῖς ἕνεκά τε γίνηται, ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς ἡ προαίρεσις, τότε δὴ καὶ τὸ ἀπὸ τύχης προσαγορεύεται· οἶον, τὸ εὐρεῖν χρυσίον σιάπτουτα, ἢνα φυτεύσῃ, ἢ παθεῖν τι ἢ δρᾶσαι τῶν παρὰ τὸ ἔθος Φεύγοντα, ἢ διώκοντα, ἢ ἄλλως βαδίζοντα, ἢ αὐτὸ μόνον ἐπιστραφέντα, ἢ τέτε ἕνεκα, ὅπερ συνέπεσεν, ἀλλ' ἑτέρε τινας χάριν. διὸ καὶ ἀπρονόητον αἰτίαν καὶ ἄδηλον ἀνθρώπινω λογισμῷ τὴν τύχην ἀπέδοσαν τῶν παλαιῶν ² ἔνιοι. κατὰ δὲ τὰς ἀπὸ Πλάτωνος, ἔγγιον ἔτι προσιόντας αὐτῆς τῷ λόγῳ, ἔτως ἀφώριται ἡ τύχη, αἰτία κατὰ συμβεβηκός τῶν ἕνεκα τε ἐν τοῖς κατὰ προαίρεσιν· ἔπειτα ἤδη καὶ τὸ ἀπρονόητον καὶ τὸ ἄδηλον ἀνθρώπινω λογισμῷ προστιθέασιν καίτοι γε κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ τὸ σπάνιον καὶ παράλογον ἐμφαίνεται τῷ κατὰ συμβεβηκός· οἶον δὲ ἐστὶ τῶτο, εἰ ³ καὶ μὴ ἐκ τῶν ἀντιρρήθέντων, ἀλλ' ἐκ γε τῶν ἐν τῷ Φαίδωνι γεγραμμένων, σαφέστατα προσπίπτει.

ΤΕΙ.

¹ Turn. *perì*. Mox Petav. *συμβεβῆκα*.

² Petav. *τῶν πάλαι*.

³ Hand *dubitavi*, e Turn. V. Petav. *ei recipere pro vulg. ἢ, & in sequente dare ἔκ γε pro vulg. ἔκ τε*. Utrumque Xyl. exprimit. Plenius quidem w. legendum monet *εἰ καὶ μὴ ἐκ τῶν ἀρτι ρηθέντων, ἀλλ' ἐκ γε τ. ἔ. τ. Φ.*

πλει. γέγραπται δὲ ὡδε ¹. Οὐδὲ τὰ περὶ τῆς δίκης ἄρα ἐπίθουτο ² ὃν τρόπον ἐγένετο; Ναί. ταῦτα μὲν ἡμῖν ἠγγειλέ τις καὶ ἐθαυμάζομεν γε, ὅτι, πάλαι αὐτῆς γενομένης, ὑπερον φαίνεται ἀποθανῶν. τί ἦν τῆτο, ὦ Φαίδων; Τύχη τις αὐτῶ, ὦ Ἐχέκρατες, συνέβη. ἔτυχε γὰρ τῇ προτεραίᾳ τῆς δίκης ἡ πρύμνα ἐσεμμένη τῆ πλοίᾳ, ὃ εἰς Δῆλον Ἀθηναῖοι πέμπασιν ³. ἐν γὰρ τάτοις τὸ συνέβη ἢ ἀντὶ τῆ γέγονεν ἀκέρσευ, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐκ συνδρομῆς τινος αἰτιῶν ἀπέβη, ἄλλε πρὸς ἄλλο γεγονότος. ὃ μὲν γὰρ ἱερεὺς ἔεφε τὸ πλοῖον ἄλλε χάριν, ἀλλ' ἔ Σωκράτες. οἱ δὲ δι' ἑτέρε ⁴ κατεψηφίσαντο αὐτῶ. αὐτὸ δὲ τὸ ἀποβᾶν, παράλογον καὶ τοῖστο ἀπέβη, οἶον κἄν ἐν προνοίας ἐγεγόνει ἦτοι ⁵ ἀνθρώπινε τινὰς, ἢ τῶν ἔτι κρείττονων. καὶ περὶ μὲν τῆς τύχης ταῦτα ἱκανὰ, * ὡς ὁ συνυφίσταται ἀνάγκη, τὸ μὲν ἀπ' αὐτῆ παρωνύμως καὶ τῆ ἐφ' ἡμῖν προῦποκειῖται ἐλέχθη. τὸ δ' αὐτόματον, ἐπὶ πλείον τῆς τύχης. εἰ γὰρ καὶ αὐτὴν περιλαβόν ἐχσι, καὶ πολλὰ τῶν ἄλλοτε ἄλλως συμπίπτειν πεφυκότων. ἔσι δὲ κατ' ὄνομα, ὅπερ αὐτόματον λέγεται τὸ πεφυκὸς ἄλλε ἕνακα, ὅταν μὴ ἐκεῖνο παρ' ⁷ * ἐπεφύκει. οἶον δοκεῖ τὸ ὑπὸ

κῦνα

1 Locus est Vol. I. ed. Bip. p. 130.

2 Turn. ἐπίθετε; mendose sane pro ἐπίθετε. Petav. deinde ἐγένοντο.

3 Cf. Thest. vit. c. 23. & 25. Vol. I.

4 W. susp. δι' ἑτερον, ut margo Venet.

5 Petav. ἢ τι.

6 Turneb. delenda monet ὡς συνυφίσταται usque ad ἐλέχθη. W. iudice pauca excidisse videntur, magis transponendo quam addendo supplenda, ita fere, — ἱκανὰ, αἷς τὸ συνυφίσταται αὐτὴν ἀνάγκη καὶ τῆ ἐφ' ἡμῖν προῦποκειῖται τὸ δὲ ἀπ' αὐτῆς παρωνύμως ἐλέχθη — atque haec de Fortuna sufficienter dicta, & quibuscum una subsistere eam necesse est & ante eam subsistere id quod in Nostra est Potestate. Id vero quod ab ea efficitur eodem nomine Fortuna appellatur.

7 Corrigenda haec monet W, ex Aristot. Physic. II. 6. unde
PLVT. T. X. T de

κῦνα ψύχος. πότε γὰρ ψύχος ἐ μάτην, ἐδὲ * τὸ ἐδ' ὄλον, ὡς τὸ ἐφ' ἡμῖν μέρος τῆ ἐνδεχομένου, ἔτως ἢ τόχη τῆ αὐτομάτα. ἔσι δὲ ἑκατέρη ἑκάτερον σύμπλωμα· τὸ μὲν αὐτόματου τῆ ἐνδεχομένου· ἢ δὲ τόχη τῆ ἐφ' ἡμῖν, καὶ τάτε ἐχ' ἄπαντος, ἀλλ' ὅπερ ἂν καὶ κατὰ προαίρεσιν ἢ, ὡς προείρηται. διὸ καὶ τὸ μὲν αὐτόματου, κοινὸν ἐμψύχων τε καὶ ἀψύχων· ἢ δὲ τόχη ἴδιον ἀνθρώπου, ἢδη πρᾶττειν δυναμένου. τεκμήριον δὲ, ὅτι τὸ εὐτυχεῖν καὶ εὐδαιμονεῖν ταυτὰ εἶναι δοξάζεται¹. ἢ δὲ εὐδαιμονία, εὐπραξία τις· ἢ δ' εὐπραξία περὶ μόνον καὶ τέλειον ἀνθρώπου.

VIII. Καὶ τὰ μὲν ἐντὸς τῆς εἰμαρμένης, τοιαῦτα, τὸ τ' ἐνδεχόμενον καὶ δυνατόν, ἢ τε προαίρεσις, καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν· ἢ τε τόχη, καὶ τὸ αὐτόματου, τά τε παρακείμενα αὐτοῖς, ὧν καὶ τὸ τάχα, καὶ το ἴσως. ἀ δὴ πάντα περιέχει μὲν ἢ εἰμαρμένη, ἐδὲν δ' αὐτῶν ἔσι καθ' εἰμαρμένην· λοιπὸν δ' ἂν εἴη καὶ περὶ προνοίας εἰπεῖν, ὡς αὐτῇ γε περιείληθε τὴν εἰμαρμένην.

IX. Ἔσιν ἔν προνοία, ἢ μὲν ἀνωγάτω καὶ πρώτῃ, τῆ πρώτῃ θεῶ νόησις, εἴτε καὶ βέλησις ἔσα, εὐεργέτις ἀπάντων, καθ' ἢν πρώτως ἕκαστα τῶν θεῶν διαπαντὸς ἀριστά τε καὶ κάλλιστα κειόσμηται. ἢ δὲ δευτέρα, δευτέρων θεῶν τῶν κατ' ἐραυδὸν ἰόντων, καθ' ἢν τά τε θυητὰ γίνεται τεταγμένως, καὶ ὅσα πρὸς δίκμονην καὶ σωτηρίαν ἕκαστων τῶν γενῶν. τρίτῃ δ' ἂν εἰκότι² ῥηθεῖη προνοία τε καὶ προμήθεια τῶν ἄσοι περὶ γῆν δαίμονες τεταγμένοι τῶν ἀνθρώπων πράξεων Φύλακες

de sumta sunt, forte hoc modo: Ἔσι δὲ κατ' ὄνομα ὅπερ αὐτὸ μάτην γένηται· ὅταν τὸ πεφυκὸς ἄλλα ἔνεκα μὴ ἐκεῖνο παραινη, ἔ ἔνεκα ἢν καὶ ἐπεφύκει· οἶον δοκεῖ τὸ ὑπὸ κῦνα ψύχος· τότε γὰρ τὸ ψύχος μάτην ἐδὲ ὅτε πέφυκεν γέγονεν. Τὸ δὲ ὄλον. E Turn. lacuna haec ita expletur παρ' ἢ ἔ ἔνεκα ἐπεφύκα. An fuisse videtur παρ' ἢ?

1 Petav. ταῦτα εἶναι δοξάζει.

2 Turn. εἰκότως.

λακές τε καὶ ἐπίσκοποι εἰσι. τριττῆς τοίνυν τῆς προνοίας θεωρημένης, κυριώτατα δὲ καὶ μάλιστα τῆς πρώτης λεγομένης, ἐκ ἂν ὀκνήσαιμεν εἰπεῖν, εἰ καὶ Φιλοσόφοις ἀνδράσι τὰναντία λέγειν δόξαιμεν, ὡς πάντα μὲν κατ' εἰμαρμένην καὶ κατὰ πρόνοιαν, ἔ μὴν καὶ κατὰ Φύσιν· ἅλλα ἕνια μὲν κατὰ πρόνοιαν, καὶ ἅλλα γε κατ' ἄλλην, ἕνια δὲ κατ' εἰμαρμένην¹. καὶ ἡ μὲν εἰμαρμένη πάντως κατὰ πρόνοιαν, ἡ δὲ πρόνοια ἑδαμῶς κατ' εἰμαρμένην. ἔσω δὲ ὁ λόγος τανῦν περὶ τῆς πρώτης καὶ ἀνωτάτω. τὸ μὲν κατὰ τι ὕπερον ἐκεῖνα, κατ' ὃ τι ἂν καὶ λέγεται· οἷον τὸ κατὰ νόμον, τὸ νόμον, καὶ τὸ κατὰ Φύσιν, τῆς Φύσεως· ἔτω δὲ καὶ τὸ κατ' εἰμαρμένην, τῆς εἰμαρμένης νεώτερον ἂν εἴη. ἡ δ' ἀνωτάτω πρόνοια πρεσβύτατον ἀπάντων, πλὴν ἑπὲρ ἐσιν εἴτε βέλῃσις, εἴτε νόησις, εἴτε καὶ ἐκάτερον. ἔσι δ', ὡς πρότερον εἴρηται, τὰ πάντων πατρός τε καὶ δημιουργῶ. Λέγωμεν γὰρ δὴ, (Φησὶν ὁ Τίμαιος²) δι' ἥτινα αἰτίαν γένεσιν καὶ τὸ πᾶν τόδε ὁ ξυνοίας ξυπέστησεν. ἀγαθὸς ἦν³. ἀγαθῶ δὲ ἐδεῖς ἐδέποτε περὶ ἐδένος ἐγγίνεται Φθόνος. τέτα δ' ἐκὸς ὦν, πάντα ὅτι μάλιστα ἐβελήθη γενέσθαι παραπλήσια ἑαυτῶ. ταύτην δὴ γενέσεως καὶ κόσμου μάλιστα ἂν τις ἀρχὴν κυριωτάτην παρὰ ἀνδρῶν Φρονίμων ἀποδεχόμενος⁴, ὀρθάτατα ἀποδέχοιτο ἂν. βεληθεῖς γὰρ ὁ θεὸς ἀγαθὰ μὲν πάντα, Φαῦλον δὲ μηδὲν εἶναι κατὰ δύναμιν, ἔτω δὴ πᾶν, ὅσον ἦν ὀρατῶν, παραλαβῶν, ἐχ' ἡσυχίαν ἄγον, ἀλλὰ κινέμενον πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως, εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγεν ἐκ τῆς

T 2

ἀτα-

1 Haec, W. iudice, & ipsa sibi & Plutarcheae disputationi repugnancia, ita restituenda videntur: ὡς πάντα μὲν τὰ κατ' εἰμαρμένην, καὶ κατὰ πρόνοιαν· ἔ μὴν καὶ τὰ κατὰ Φύσιν πάντα. καὶ κατ' εἰμαρμένην· ἀλλὰ πάντα μὲν κατὰ Πρόνοιαν, καὶ ἄλλο γε κατ' ἄλλην, ἕνια δὲ κατ' εἰμαρμένην.

2 Platon Opp. Vol. IX. p. 304. Pro λέγωμεν Petav. λέγομεν.

3 Petav. Ald. Bas. ὦν προ ἦν. Pro ἴεγ. δὲ Petav. γὰρ.

4 Petav. παραδεχόμενος.

ἀταξίας, ἠγησάμενος ἐκεῖνο τῆδε πάντως ἄμεινον. Θέ-
 μισ δὲ ἔτ' ἦν, ἕτε ἐσὶ τῷ ἀρίστῳ ὄρῳ ἄλλο, πλὴν τὸ
 κάλλισον. ταῦτα μὲν ἔν καὶ τὰ τέτων ἐχόμενα μέχρι
 ψυχῶν ἀνθρωπίνων, κατὰ πρόνοιαν νομισέον τὴν γε ¹
 πρώτην συνεσημέναι· τὰ δὲ ἐντεῦθεν, ἕτω λεγόμενα ²,
 Ξυσησας δὲ τὸ πᾶν, ἰσαρίθμους τοῖς ἄστροις ἔταξε, διεί-
 λέ τε ψυχὰς ἐκάστην πρὸς ἕκασον, καὶ ἐμβιβάσας ὡς
 εἰς ὄχημα, τὴν τῆ παντὸς Φύσιν ἐδειξε, νόμους τε τὰς
 εἰμαρμένους εἶπεν αὐταῖς ³. ταῦτα δὲ τίς ἐκ ἂν διαρ-
 ῥήδην καὶ σαφέστατα οἰηθεῖη τὴν εἰμαρμένην δηλῆν, ὡς-
 περ τινα βάσιον, καὶ πολιτικὴν νομοθεσίαν, ταῖς ἀνθρω-
 πίναις ψυχαῖς προσήκουσας, ἧς δὴ καὶ τὴν αἰτίαν ἐξῆς
 ἐπιφέρει; τὴν δὲ δευτέραν πρόνοιαν ὡδέ πως ἐπισημαί-
 νεται λέγων ⁴, διαθεσμοθετήσας πάντα αὐτοῖς, ἵνα τοῖς
 ἔπειτα εἴη κακίας ἐκάστων ἀναίτιος, ἔσπειρε τὰς μὲν εἰς
 τὴν γῆν ⁵, τὰς δ' εἰς τὴν σελήνην, τὰς δ' εἰς τὰ ἄλλα
 ὄργανα χρόνου. τὸ δὲ μετὰ τὸν σπόρον τοῖς νέοις παρ-
 ἔδωκε θεοῖς σώματα πλάττειν θνητὰ, τὸ τ' ἐπιλοιπον,
 ὅσον ἐσὶ ψυχῆς ἀνθρωπίνης δέον προσγενέσθαι, τῆτο,
 καὶ πάντα, ὅσα ἀκόλως ἐκείνοις, ἀπεργασαμένους ἄρ-
 χειν καὶ κατὰ δύναμιν ὅτι κάλλιστα καὶ ἄριστα τὸ θνη-
 τὸν διακυβερνᾶν ζῶον, ὅτι μὴ κακῶν αὐτὸ αὐτῷ γίνοιτο
 αἴτιον. ἐν γὰρ τέτοις τὸ μὲν, ἵνα τοῖς ἔπειτα εἴη κα-
 κίας ἀναίτιος ἐκάστω, σαφέστατην αἰτίαν σημαίνει τῆς εἰ-
 μαρμένης· ἡ δὲ τῶν νέων θεῶν τάξις καὶ δημιουργία
 τὴν δευτέραν πρόνοιαν δηλοῖ· καὶ πως καὶ τρίτης παρ-
 εφάπτεσθαι δοικεν, εἴ γε δὴ τέττε χάριν ἢ θεσμοθεσία,
 ἵνα

¹ Secutus sum W. ita dantem e var. lect. Venet. pro vulg.
 τὴν τε πρ.

² Plat. l. c. p. 326.

³ absunt a Petav. Ald. Bas. εἶπεν αὐταῖς.

⁴ Plat. l. c. p. 328.

⁵ Apud Platonem est εἰς τὸν ἥλιον, quod etiam Kaltw. cum
 Xyl. exprimit.

ἵνα τῆς ἐπειτα ¹ εἶη κακίας ἐκάστῳ ἀναίτιος. Θεὸς δὲ κακίας ἀμοιρος, ἕτε νόμων, ἕτε εἰμαρμένης ἐπιδέοιτ' ἂν, ἀλλὰ τῇ προνοίᾳ τῆ γεννήσαντος, συνεπισπώμενος ἕκαστος αὐτῶν πράττει τὰ αὐτῶ. ταῦτα δ' ἀληθῆ καὶ ἀρέσκοντα τῷ Πλάτῳ, Φανερά μοι δοκεῖ μαρτύρια εἶναι ², τὰ πρὸς τῆ νομοθέτα ἐν τοῖς νόμοις ἕτω λεγόμενα. ἐπεὶ ταῦτα εἰ ποτέ ³ τις κνδρώπων, Φύσει ἰαυθός, θεῖα μοίρα γεννηθεῖς, παραλαβεῖν δυνατός εἶη, νόμου ἐδὲν ἂν δέοιτο αὐτῶ ἀρχόντων. ἐπισήμης γὰρ ἕτε νόμος ⁴, ἕτε τάξις ἐδεμία κρείττων, ἐδὲ θεμῖς ἐσι νῦν ⁵ ἐδενός ὑπήκοον, ἐδὲ δῶλον, ἀλλὰ πέντων ⁶ ἀρχοντα εἶναι, ἐάνπερ ἀληθινός ⁷ ἐλεύθερός τε ὄντως ἢ κατὰ φύσιν.

X. Ἐγὼ μὲν ἔν τὰ πρὸς τῶ Πλάτωνος ταύτη τῇ παροιμίᾳ ⁸ λαμβάνω. τριτῆς γὰρ ἕσης τῆς προνοίας, ἡ μὲν, ἕτε γεννήσαντα τὴν εἰμαρμένην, τρόπον τινὰ αὐτῆν περιλαμβάνει. ἡ δὲ συγγεννηθεῖσα τῇ εἰμαρμένη, πάντως αὐτῇ συμπεριλαμβάνεται. ἡ δὲ ὡς ὕστερον τῆς εἰμαρμένης γενομένη ⁹, κατὰ τὰ αὐ-

T 3

τὰ

1 Turn. Bong. τοῖς ἐπειτα.

2 Transponenda haec. W. monente, ita: Ταῦτα δὲ ἀληθῆ καὶ ἀρέσκοντα τῷ Πλάτῳ εἶναι, Φανερά μοι δοκεῖ μαρτύρια τὰ —.

3 Sic Turn. & V. dedique cum W. accedente Anon. pro vulg. ἕπη τῶ τί ποτε. Est ita quoque apud Platon. Leg. IX. Vol. IX. ed. Bip. p. 48.

4 Sic dedi e Plat. cum W. pro νόμων, quod vulgo legitur.

5 Vulgo abest νῦν, & datur ἐσὶν ἐδενός. Exhibent hanc vocem Turn. & V. dedique e Platone ipso.

6 Sic Turn. & V. & est in ipso Plat. dedique pro vulg. πάντα.

7 Petay. ἀληθινός. Id. deinde ὄντος.

8 Turn. τάτῳ τῷ προοιμίῳ. W. ita corrigenda haec censet τὰ τῶ Πλάτωνος περὶ τῆς Προνοίας ταύτη λαμβάνω.

9 Sic cum W. dedi e Turn. V. Bong. Accedunt var. lect. Venet. Anon. Leonie. Schott. item Versiones Amiot. Turneb. Xyl. qui ipse τῆς εἰμαρμένης γενομένη legendum monuit. Vulgo τὴν Εἰμαρμένην γενομένη. E Turn. quoque γενομένην affertur.

τὰ δὴ ἐμπεριέχεται ὑπ' αὐτῆς, καθὰ καὶ τὸ ἐφ' ἡμῶν
καὶ ἡ τύχη εἴρηται. οἷς γὰρ ἂν συλλαβῆται τῆς συν-
εσίας ἢ ¹ τῶ δαιμονίᾳ δύναμις, ὡς Φησι Σωκράτης,
μονουαχί Θεσμόν τινα καὶ τοιῶτον Ἀδρασειᾶς διεξιῶν
πρὸς τὸν Θεάγην ², ἔτοι εἰσιν, ὧν καὶ σὺ ἤδησαι. τα-
χύ γὰρ παραχρῆμα ἐπιδιδόασιν. ἐκὼν ἐν τέτρω, τὸ μὲν
συλλαμβάνειν τισὶ τὸ δαιμόνιον, κατὰ τὴν τρίτην πρό-
νοιαν ἀναθετέον ³. τὸ δὲ ταχύ παραχρῆμα ἐπιδιδό-
ναι, καθ' εἰμαρμένην. τὸ δὲ ὄλον ἐκ ἀδηλου ⁴, ὡς αὐ-
τὸ τῷ εἰμαρμένῃ τις ἔστιν. τάχα δ' ἂν ἔτω ⁵ πολὺ
πιθανώτερον δόξεις καὶ τὴν δευτέραν πρόνοιαν ὑπὸ τῆς
εἰμαρμένης περιέχεσθαι, καὶ πάντα ἀπλῶς τὰ γινόμενα·
εἴ γε καὶ ἡ κατ' ἐσίαν εἰμαρμένη ὀρθῶς ἡμῖν εἰς τὰς τρεῖς
μοίρας διανευέμηται, καὶ ὁ τῆς ἀλύσεως λόγος τὰς περὶ
ἔρανον περιόδους τοῖς ἐξ ὑποθέσεως ἀποβαλεῖται συγκατα-
λέγει. ἀλλὰ περὶ μὲν τέτων ἐκ ἔγωγ' ἐπὶ πλείον δι-
νεχθεῖην πρότερον ἐξ ὑποθέσεως λεγόμενα, ἢ ὡς μᾶλ-
λον σὺν εἰμαρμένῃ προκατάρχοντος ⁶ αὐτῆς τῆς εἰμαρ-
μένης εἰμαρμένης.

XI. Ὁ μὲν ⁷ ἔν ἡμέτερος λόγος, ἐπὶ κεΦαλαίων
εἰπεῖν, τοιῶτός τις ἂν εἴη. ὁ δὲ τέτων ἐναντίος ἔ μόνον

¹ Vulgo ἢ τῆς ἐσίας τῶ δ. Quae nunc, W. praeeunte, leguntur, reposita sunt ex Platon. Theag. Vol. II. p. 22.

² Sic Xyl. dandum monuit pro vulg. Θεάτην, dedique cum W. Turn. paulo ante καὶ τοι εἰ τὸν Ἀδρ. & Petav. διεξιῶν.

³ W. legendum censet vel κατὰ τὴν τρίτην Πρόνοιαν θετέον, vel τῇ τρίτῃ Προνοίᾳ ἀναθετέον.

⁴ Petav. ἐκ εὐδηλου.

⁵ W. susp. τάχα δ' ἂν αὐ τῷ.

⁶ W. susp. πρότερον τὰ Ἐξ Ἵποθέσεως εἰμαρμένα, ἢ μᾶλλον συναμαρμένα, ὡς προκατάρχοντος — utrum ea, quae cum conditione fiunt, fatalia sint, an potius confatalia, ita ut ipsum Fatum causam fatalem sequatur. E Turn. V. Bong. haec enotatur conjectura: πρότερον ἐξ ὑποθέσεως λεγόμενα εἰ, vel εἴη ὡς.

⁷ abest μὲν a Petav.

πον ἐν εἰμαρμένῃ, ἀλλὰ καὶ καθ' εἰμαρμένῃν πάντα τί-
θεται· πάντα δὲ θάτερον συνάδει· τὰ δὲ τῶν ἑτέρων
συνωδῶν, δῆλον, ὅτι καὶ θάτερον ¹. κατὰ μὲν ἔν τόνδε
τὸν λόγον τὸ ἐνδεχόμενον εἴρηται· καὶ τό γ' ἐφ' ἡμῖν
δεύτερον· καὶ τρίτον, ἢ τε τύχη καὶ τὸ αὐτόματον,
καὶ ὅσα καθ' αὐτά ². ἔπαινος δὲ καὶ ψόγος, καὶ τὰ
τέτων συγγενῆ, τέταρτα. πέμπτον δὲ καὶ ἐπὶ πᾶσιν
εὐχαὶ θεῶν καὶ θεραπείαι λεγέσθω· ἀργοὶ ³ δὲ καὶ θε-
ρίζοντες λόγοι, καὶ ὁ παρὰ τὴν εἰμαρμένῃν ὀνομαζόμε-
νος, σοφίσματα ὡς ἀληθῶς κατὰ τῆτος τὸν λόγον τυγ-
χάνει ὄντα· κατὰ δὲ τὸν ἐναντίον, μάλισα μὲν καὶ
πρῶτον εἶναι δόξειε, τὸ μηδὲν ἀναίτιως γίνεσθαι, ἀλλὰ
κατὰ προηγεμένης αἰτίας· δεύτερον δὲ, τὸ φύσει διοι-
κεῖσθαι τόνδε τὸν κόσμον, σύμπαν καὶ συμπαθῆν αὐτὸν
αὐτῶν ὄντα· τρίτον δὲ, τὰ πρὸς ⁴ τέτοις μαρτύρια μᾶλ-
λον ἔοικεν εἶναι, μαντικῆ μὲν ἅπασιν ἀνθρώποις εὐδό-
κιμος ὡς ἀληθῶς θεῶν ⁵ ὑπάρχεσθαι· ἢ δὲ τῶν σοφῶν
πρὸς τὰ συμβαινόντα εὐαρέσεις, ὡς πάντα κατὰ μοι-
ραν γιγνόμενα δεύτερα· τρίτον δὲ τὸ πολλαθρόλητον
τῆτος, ὅτι πᾶν ἀξίωμα ἢ ἀληθές ἐστίν, ἢ ψευδές· τέ-
των γε μὴν ἐπὶ τὸσῶτον ἐμνήθημεν, ἵνα ὡς ἐπὶ βρα-
χὺ τὰ τῆς εἰμαρμένης ⁶ * ἢ χρὴ διερευνησάσθαι, κα-

T 4

τὰ

1 Turn. V. θάτερον. Kaltw. cum Grot. & Ricard. e versio-
ne omittit πάντα δὲ — θάτερον, quasi aliena a sententia au-
thoris. W. nexum bene fito statuit: alteri item (id est Stoi-
cae) ad omnia congruit.

2 Petav. καὶ ὅλα κατ' αὐτά.

3 Petav. Ald. Basf. ἀργοί, pro quo Xyl. e Cis. de Fato allis-
que restituendum monuit ἀργοί. Sophismata, quae hic nomi-
nantur, mala fati interpretatione nitentur.

4 W. susp. ἢ πρὸς τ.

5 W. susp. θεῶν.

6 Levi supplemento restituendum locum W. monet, ita:
Εἰμαρμένης κεφάλαια δηλωθεῖν ἢ χρὴ διερ.

τὰ τὴν ἀκριβῆ βάσανον ἑκατέρω τῶν λόγων, τὰ δὲ καθ' ἑκαστα τῶν ἐσαυθις μέτιμεν. * λείπει ¹.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΣΩΚΡΑΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΙΟΥ ².

Ἀρχίδαμος.

Ζωγράφου τινός, ᾧ Καφεισία ³ * περὶ τῶν Θεωμέ-
νων τὰς γεγραμμένους πίνακας λόγον ἐ Φαῦλον ἑκ-
σας ἐν εἰκότι λελεγμένον. ἔφη γὰρ, εἰκέναι τὰς μὲν
ιδιώτας καὶ ἀτέχνους Θεατὰς ὄχλον ὁμῶ πολλὸν ἀσπαζο-
μένοις ⁴, τὰς δὲ κομψὰς καὶ Φιλοτέχνους καθ' ἑκαστον
ἰδίᾳ τῶν ἐντυγχανόντων προσαγορεύσει. τοῖς μὲν γὰρ
ἐν ἀκριβῆς, ἀλλὰ τύπῳ τινὶ γίνεται μόνον ἢ τῶν ἀπο-
τελεσ-

¹ Hoc, W. monente, a librario magis e conjecturae vanitate, quam rei veritate, appositum videtur. W. consentiente Turn. nil deesse putat, & ἐσαυθις esse alio tempore docet.

² Personae Colloquii primae seu narrationis sunt Caphisias, Archidamus, Lysithides, Timotheus, Archini filii, alique familiares. Personae secundae seu actionis sunt Thebanorum exules eorumque amici, Thebanorum Tyranni e Laconum partibus, Lylanoridas Praefectus Laco, Custos carceris. Scena dramatica, vel colloquii, est Athenis.

³ Lacunam, in libris editis & scriptis hic loci obviam, Xyl. suppleendam coniecit verbo μέμνημαι, aut simili tali. R. iudice post ἀκέραις, quod sequitur, excidit ἄγαμαι vel εἰθαύμισα, vel simile quid. W. hoc ἀκέραις mutandum suspicatur in ἡκαστα. & huc transportandum. Annon id ipsum aliquam veri speciem obtinet corrupta voce, quae e Turn. affertur ἡκούσαι?

⁴ Sic cum W. e Bas. Xyl. Turn. iubente R. reposui pro vulg. ἑσπαζομένοις.

τελεσμάτων σύνοψις· τὰς δὲ τῇ κρίσει κατὰ μέρος τὸ ἔργον διαλαμβάνοντας, ἐδὲν ἀθάτον ἐδ' ἀπροσφώνητον, ἐκφεύγει τῶν καλῶς ἢ τὲναντίον γεγυότων. οἶμαι δὲ καὶ περὶ τὰς ἀληθινὰς πράξεις ὁμοίως τῶν μὲν ἀργότεραν τῇ διανοίᾳ ¹ ἐξαρκεῖν πρὸς ἰσορίαν, εἰ ² τὸ καφάλαιον αὐτὸ καὶ τὸ πέρας πύθονται τῷ πράγματι· τῶν δὲ Φιλοτίμων καὶ Φιλοκάλων τὸν ὑπὲρ ἀρετῆς, ὡσπερ τέχνης μεγάλης, ἀπειργασμένον θεατὴν ³, τὰ κατ' ἑκάστα μᾶλλον εὐφραίνειν, τῷ μὲν τέλος πολλὰ κοινὰ πρὸς τὴν τύχην ⁴ ἔχοντος, τῷ δὲ ταῖς αἰτίαις, καὶ τοῖς * μέρεσι ἀγῶνας ἀρετῆς πρὸς τὰ συντυγχάνοντα, καὶ τόλμας ἐμφρονας παρὰ τὰ δεινὰ καθορῶντα ⁵, καιρῶ καὶ

T 5

πά-

1 Dedi sic e R. mente, quam W. probavit. Vulgo τὴν διανοίαν.

2 Turn. εἰς. Recepti deinde πύθονται, cum pertineat ad ἀργότερον, e R. mente. Turn. & V. πυθέδαμ.

3 R. legendum sup̄. τὸν δὲ Φιλότιμον καὶ Φιλόκαλον τῶν ὑπ' ἀρετῆς, ὡσπερ τέχνης μεγάλης, ἀπειργασμένων θεατὴν, at pulchri honestique & elegantiae studiosum contemplatorem rerum a virtute, velus a magna quadam arte, perfectarum. Consentit W.

4 Sic Xyl. & R. legi voluerunt, dedique cum W. id ex B. & E. recipiente, pro vulg. τέχνην.

5 R. hunc locum sic integrandum coniecera: τῷ δὲ ταῖς αἰτίαις ὁμιλῶντος καὶ τοῖς τῶν πράξεων τρόποις καὶ σκοποῖς, καὶ συμπλώμασι τὰς ἐπὶ μέρει ἀγῶνας ἀρετῆς — καθορῶντος — exitus rerum multa cum fortuna habet communia; at ille, qui causas & modos & fines casusque rebus concurrentes noscitur, perspicit certamina virtutis cum fortuitis casibus particularia, & audacia, sed prudentiae conjuncta facinora ratiocinii, simul ab opportunitate rerum praesentium & ab affectu interno moti. W. conjectura haec est: τῷ δὲ ταῖς αἰτίαις καὶ τοῖς ἐπιγενήμασι ἀκολουθεῖν ἐφιστάμενος αὐτὸν τοῖς πράγμασι ὡς παρῶσι, τὰς γεγενημένους ἐπὶ μέρει ἀγῶνας ἀρετῆς — quam vertendo ita exprimit: causarum autem effectuumque contemplatio spectatorem rebus gestis veluti praesentem constituit, cernentem Virtutis habita certamina adversus subitos casus, prudentemque in periculis audaciam, & Rationem cum

πάθει μειγμένε λογισμῷ. τότε δὴ τῷ γένεσ τῶν Θεα-
τῶν καὶ ὑμᾶς ¹ ὑπολαμβάνων εἶναι, διελθέτε ² τὴν
πράξιν ἣτις ἀπ' ἀρχῆς ὡς ἐπράχθη, καὶ τῷ λόγῳ, *
γενέσθαι * παρόντος, ὡς ἐμῶ μὴδ' ἂν εἰς Θήβας ἐπὶ
τέτῳ ³ κατοκνήσαντος ἐλθεῖν, εἰ μὴ καὶ νῦν Ἀθηναίους
πέρα τῷ δέοντος ἐδόκεν βοιωτίζειν.

Καφεισίας. Ἄλλὰ ἔδει μὲν, ὦ Ἀρχίδαμε, σὲ
δι' εὐνοίαν, ἔγω προθύμως τὰ πεπραγμένα μαθεῖν σπα-
δάζοντος, ἐμὲ καὶ ἀχολίας ὑπέρτερον θεῖσθαι (κατὰ Πίν-
δαρον) τὸ δεῦρο ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν διήγησιν· τὸ δὲ, πρεσ-
βείας ἀφιγμένους ἔνεκα, καὶ χολὴν ἄγοντας, ἄχρις ἔ-
τας ἀποκρίσεις τῷ δῆμῳ λάβωμεν, ἀντιτείνειν καὶ ἀγρο-
κίσεσθαι πρὸς εὐγνώμονα καὶ Φιλέταιρον, δοκεῖν ⁴ ἀνα-
γείρειν τὸ κατὰ Βοιωτῶν ἀρχαῖον εἰς μισολογίαν ἀνειδος
ἤδη ⁵ μαραινόμενον παρὰ Σωκράτη τὸν ὑμέτερον· ἡμεῖς
δὲ παρὰ δυσὶ τῶν ἱερῶν σπαδάζοντες, ἔγω διεφάνημεν ⁶.

ἄλλ'

temporis affectu commixtam. Dando καὶ τοῖς pro vulg. καὶ
τῆς eundem sum secutus, ita ex E. recipientem. Turn. & V.
ταῖς αἰτίας καὶ τὰς ἐπὶ μέρους ἀγῶνας ἀρετῆς.

1 Xyl. vertit nos. Kaltw. eum sequitur.

2 Vulgo διέλθετε. R. duobus vocabulis legendum monuit,
eum unum alloquatur Capthesiam. Idem, quod dedi, a W.
fuit receptum. R. deinde legit: ἣτις ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ὡς
ἐπράχθη, καὶ τὰς λόγους, ἔς τότε συνέβη γενέσθαι, σὲ παρόν-
τος. Turn. post ἀρχῆς adjicit καὶ; Ex eodem porro & V. po-
tatur τῷ λόγῳ τὴν ἀφορμὴν, ἣν συνέβη γενέσθαι τῷ, vel σὲ
παρόντος. W. conjicit καὶ τὰς λόγους, ἔς εἰκὸς γενέσθαι σε
παρόντος.

3 scil. ὅπως ἀκέσω σε ταῦτα, persuasus futurum nihil fuisse,
quare tardarem ejus rei audiendae causa vel Thebas venire. R.

4 R. susp. δοκῆ ἂν, vel δοκοῖν ἂν; Turn. dat δοκεῖ; W.
corrigen- dum censet Φιλέταιρον ἀκροατὴν δοκεῖ. Xyl. vertit ami-
cum auditorem.

5 Turn. V. εἰ δὴ pro ἤδη. Iid. deinde παρὰ Σωκράτη τῷ
ἡμετέρῳ.

6 R. susp. ἡμεῖς μὲν ἔν περιουσίαις τῶν ἱερῶν σπαδάζοντες
ἔγω δὲ ἐφάνημεν, nos quidem post operum obsequiis & lustran-
dis

ἀλλ' ὄρα τὰς παρόντας, εἰ πρὸς ἀκρόασιν ἅμα πράξεων ¹ καὶ λόγων τοσούτων εὐκαιρῶς ἔχουσιν. ἡ γὰρ βραχὺ μῆκος ἐστὶ τῆς διηγήσεως, ἐπεὶ σὺ καὶ τὰς λόγους προσπεριβαλέδαι καλεῖσθαι.

Ἀρχιδ. Ἄγνοεῖς, ὦ Καφεισία, τὰς ἀνδρας. ἢ μὴν ² ἄξιον εἰδέναι, πατέρων ὄντας ἀγαθῶν, καὶ πρὸς ὑμᾶς οἰκείως ἐχόντων. ὁδὶ μὲν ἐσὶν ἀδελφιδᾶς Θρασυβέλης, Λυσιθείδης· ὁδὶ δὲ Τιμόθεος, Κόνωνος υἱός· ἔτοι δ' Ἀρχίνα ³ παῖδες· οἱ δ' ἄλλοι τῆς ἐταιρίας τῆς ⁴ ἡμετέρας πάντες· ὥστε σοι θεάτρον εὖκην καὶ οἰκείαν ἔχον τὴν διήγησιν ⁵.

Καφ. Εὖ λέγεις· ἀλλὰ τίς ἂν ὑμῖν μέτριος ἀρχὴ γένοιτο τῆς διηγήσεως, πρὸς ἧς ἴσα πράξεις;

Ἀρχιδ. Ἡμεῖς, ὦ Καφεισία, χεδόν, ὡς εἶχον αἱ Θῆβαι πρὸ τῆς κατόδε τῶν Φυγάδων ἐπιστάμεθα. καὶ γὰρ, ὡς οἱ περὶ Ἀρχίαν καὶ Λεοντίδην Φοιβίδα πείσαντες ἐν σπονδαῖς καταλαβεῖν τὴν Καδμείαν, τὰς μὲν ἐξέβαλον τῶν πολιτῶν, τὰς δὲ Φόβῳ κατεῖργον, ἀρχον-
τες

dis templis datam, in conspectum vestrum tandem venimus. Kaltw. quidem hanc conjecturam vertendo exprimit, monens tamen, non omnem loci difficultatem sublatam esse videri, sed excidisse potius quaedam. Praestat certe, quod W. conjicit: *Σωκράτη τὸν ὑμέτερον, ᾧ ἡμεῖς γο παρὰ δύο τῶν ἐταίρων σπαδάζοντες ὄντας διεφάνημεν — cui nos per duos discipulos reventa differendi studiosi visi sumus.*

¹ Sic, R. iudice, recte dedit Bas. & restitui cum W. accedente Xyl. & Exempl. Turn. pro vulg. ἀναπράξεων. Turn. Bong. ἂν πράξεων.

² Turn. V. καὶ μὴν, quod R. maluit — *atqui tamen dignum est eos nosse.* Bas. deinde ὄντων: hinc e Turn. & Bong. in ind. enotatum fuisse videtur ὄντας.

³ Cf. Vol. IX. p. 98. not. 2.

⁴ Vocula τῆς abest ab Ald. & Bas. relictā lacuna. Turn. vitiose τὰς.

⁵ R. susp. ὥστε σοι θεάτρον εὖκην καὶ οἰκείον ἴδι ἐχων πρὸς τὴν διήγησιν, quare scito, te habere theatrum tibi favens ἰρηναίῳ ad accipiendam narrationem.

τες αὐτοὶ παρανόμως καὶ βιαίως, ἔγνωμεν ἐνταῦθα τῶν περὶ Μέλωνα καὶ Πελοπίδαν (ὡς οἶδα) ἰδιόξενοι γενόμενοι, καὶ παρ' ὃν χρόνον ἔφευγον ἀεὶ συνδιατρίβου-
τες αὐτοῖς· καὶ πάλιν ὡς Λακεδαιμόνιοι Φοιβίδα μὲν ἐζημίωσαν ἐπὶ τῷ τὴν Καδμείαν καταλαβεῖν, καὶ τῆς εἰς Ὀλυμπον στρατηγίας ἀπέστησαν, Λυσανορίδαν δὲ τρί-
τον αὐτὸν ἀντ' ἐκεῖνα πέμψαντες, ἐγκρατέστερον ἐφρέ-
ρην τὴν ἄκραν, ἠκέσαμεν· ἔγνωμεν δὲ καὶ τὸν Ἴσμη-
νίαν ἐ τῷ βελτίστῳ θανάτῳ τυχόντα εὐθύς ἀπὸ τῆς δίκης περὶ αὐτῶ ¹ γενομένης, Γοργίδα πάντα τοῖς Φυγάσι δεῦ-
ρο διὰ γραμμάτων ἐξαγγείλαντος· ὥσε σοι λείπεται τὰ περὶ τὴν κάθοδον αὐτῶν ² τῶν Φίλων, καὶ τὴν ἄλωσιν τῶν τυράννων διηγείσθαι.

II. ΚαΦ. Καὶ μὴν ἐκεῖναις γε ταῖς ἡμέραις, ὧ Ἀρχίδαμε, πάντες οἱ τῶν πραττομένων μετέχοντες εἰσώδειμεν εἰς τὴν Σιμμίε συιόντες οἰκίαν, ἐκ τινος πλη-
γῆς περὶ τὸ σιέλος ἀναλαμβάνοντες αὐτὸν, ἐντυγχάνειν μὲν ἀλλήλοις, εἴ τε δεήσει ³, Φανερώς δὲ διατρίβειν ἐπὶ λόγοις καὶ Φιλοσοφίᾳ, πολλάκις ἐφελκόμενοι τὸν Ἀρ-
χίαν καὶ τὸν Λευτίδαν εἰς τὸ ⁴ ἀνύποπτον, ἐκ ὄντας ἀλλοτρίως παντάπασι τῆς τοιαύτης διατριβῆς. καὶ γὰρ ὁ Σιμμίας πολὺν χρόνον ἐπὶ τῆς ξένης γεγενοῦς, καὶ πεπλανημένος ἐν ἀλλοδαποῖς ἀνθρώποις, ὀλίγω πρόσθεν εἰς Θήβας ἀφῆλτο, μύθων δὲ παντοδαπῶν καὶ λόγων βαρβαρικῶν ὑπόπλεως ὢν, ὁπότε ⁵ τυγχάνει χολὴν ἔχων

¹ R. susp. εὐθύς ἀπὸ τῶν δεσμῶν δίκης περὶ αὐτῶ, statim postquam in carcere coniectus fuisse, iudicio de eo habito disceque sententia. Cf. Xenoph. Hist. Gr. V, 2. §. 25.

² R. mavult αὐτήν. Pro Φίλων Anon. notante W. Φυγάδων.

³ Ald. δεήσας; Bas. δεήσεις.

⁴ Vulgo τὸ absque eis. Id inferendo W. sum secutus, ita ex E. dantem. Xyl. legit διὰ τὸ ἀνύπ. R. maluit πρὸς τὸ ἀνύπ. e Purn. & V.

⁵ R. susp. ὑπόπλεως ὢν, διηγείτο, ὢν, ὁπότε —. W. legenda dum monet μύθων γε — ὑπόπλεως ὢν ὁπότε.

ὁ Ἀρχίας, ἠδέως ἠκροῦτο συγκαθεῖς ¹ μετὰ τῶν νέων, καὶ βεβλόμενος ἡμᾶς ἐν λόγοις διάγειν μᾶλλον, ἢ προσέχειν τὸν νέον, οἷς ἔπραττον ἐκεῖνοι. τῆς δὲ ἡμέρας ἐπεινῆς, ἐν ἣ σιότους ἔδει γενομένης τὰς Φυγάδας ἦκειν κρύφα πρὸς τὸ τεῖχος, ἀφικνεῖται τις ἐνθάδε, Φερενίκης πέμψαντος, ἄνθρωπος, ἄδενι, ἢ Χάρωνι, τῶν παρ' ἡμῶν γνώριμος. ἐδήλα δὲ, τῶν Φυγάδων ὄντας δάδεκα τὰς νεωτάτας μετὰ κυνῶν περὶ τὸν Κιθαιρῶνα Ἰηρεῦσαι, ὡς πρὸς ἐσπέραν ἀφικομένους ². αὐτὸς δὲ πεμφθῆναι ταῦτα προερῶν, καὶ τὴν οἰκίαν, ἐν ἣ κρυβήσονται παρελθόντες, ὅς παρέξει, γνωσόμενος, ὡς ἂν εἰδότες εὐθύς ἐκεῖ βαδίζοιεν. ἀπορμεμένων δὲ ἡμῶν καὶ σκοπέωντων, αὐτὸς ὡμολόγησεν ὁ Χάρων παρέξειν. ὁ μὲν ἔν ἄνθρωπος ἔγνω πάλιν ἀπελθεῖν σπευδῆ πρὸς τὰς Φυγάδας.

III. Ἐμὲ δὲ ὁ μάντις Θεόκριτος τὴν χεῖρα πιέσας σφόδρα, καὶ πρὸς τὸν Χάρωνα βλέψας προερχόμενον. Οὗτος, (εἶπεν) ὦ Καφεισία, Φιλόσοφος ἐκ ἔστιν, ἔδὲ μετελλήφε παιδείας διαφόρας καὶ περιτλῆς, ὡσπερ Ἐπαμεινώνδας ³, ὁ σὸς ἀδελφός. ἀλλ' ὄρα, ὅτι φύσει πρὸς τὸ καλὸν ὑπὸ τῶν νόμων ἀγόμενος, τὸν μέγιστον ὑποδύεται κίνδυνον ἐκείνως ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Ἐπαμεινώνδας δὲ Βοιωτῶν ἀπάντων τῶν πεπαιδευθῶν πρὸς ἀρετὴν ⁴ ἀξίων διαφέρειν, ἀμβλύς ἐστὶ, καὶ ἀπρόθυμος ⁵. * τὸς ἄλλον ἢ τινὰ βελτίονα καιρὸν αὐτῶν πε-

Φυκό-

1 R. defendi posse monet συγκαθεῖς subauditō ἑαυτὸν; mavult tamen συγκαθεῖσας. Aut hoc aut συγκαθεθεῖς susp. W. notans ex E. συγκαθεῖσας.

2 R. mavult ἀφιζομένους.

3 Sic dando hoc nomen secutus sum W. a quo scriptura Ald. Bas. Xyl. ubique eadem, a Steph. autem in Ἐπαμεινώνδας mutata, retinetur.

4 Ald. & Bas. pro τῶν πεπαιδ. exhibent τῶν πεπαιδ. Hinc Xyl. deesse monet δοκέντων.

5 Lacunam hanc, de qua ex ingenio supplenda R. desperat, W.

Φυκῶτι καὶ παρεσκευασμένῳ καλῶς ἔτῳ χρησόμενος. καὶ γὰρ πρὸς αὐτόν· Ὡ προθύμωτατε (εἶπον) Θεόκριτε, τὰ δεδογμένα πράττομεν ἡμεῖς. Ἐπαμεινώνδας δὲ μὴ πείθων, ὡς οἶεται βέλτιον εἶναι ταῦτα μὴ πράσσειν, εἰκότως ἀντιτείνει πρὸς ἃ μὴ πέφυκε, μηδὲ δοκιμάζει 1 παρακαλούμενος. ἐδὲ γὰρ ἰατρὸν, ἀνευ σιδήρε καὶ πυρὸς ὑπιχνόμενον τὸ νόσημα παύσειν, εὐγνωμονοίης ἄν, οἶμαι, τέμνειν, ἢ ἀποκαίειν 2, βιαζόμενος * ἐν ἔν καὶ ἔτος * δὴ περὶ μηδὲ διὰ τῶν πολιτῶν 3 * ἄκριτον, ἀλλὰ καὶ αἵματος ἐμφυλῆ καὶ σφαγῆς τὴν πόλιν ἐλευθεροῦσι συναγωνιεῖσθαι προθύμως 4. ἐπεὶ δ' ἐπείθει τὰς πολλὰς, ἀλλὰ ταύτην ὠρμήκαμεν τὴν ὁδόν, ἔαν αὐτὸν κελεύει Φόνα κατάρων ὄντα καὶ ἀναίτιον ἐφεσῶναι τοῖς
και-

W. sic suppleendam suspicatur: ἀπρόθυμος· εἰ μὴ εἰς τῆτον, εἰς τινὰ βελτίονα — nisi ad praesens tempus, ad quodnam tandem melius tempus usurus illis naturae & institutionis subfidiis?

1 W. se haud scire notat, an legendum πέφυκε μὲν, μὴ δοκιμάζει δὲ.

2 Usitatius esse ἐπικαίειν, notat R.

3 Turn. V. ἰδίᾳ τινὰ τῶν πολιτῶν ἀποκλειεῖ φησιν.

4 R. locum hunc ita resarciendum suspicatur: βιαζόμενος. ἔαν καὶ ἔτος δὴπερὶ μηδὲ αὐτὸς τοῖς μὴ μόνον διὰ τολμῶν ἀκρίτων, ἀλλὰ καὶ αἵματος ἐμφυλῆ καὶ σφαγῆς τὴν πόλιν ἐλευθεροῦσι συναγωνιεῖσθαι πρόθυμος, propterea neque ipse quoque promptus & paratus est operam illis sociam praestare atque discrimen adire, qui non solum facinoribus inconsultis audendis, sed etiam caedibus civium patrandis, civitatem liberatam eunt. W. duce, lacuna in hunc fere modum est explenda: βιαζόμενος, τὸ πιπνοῦός· ἔαν καὶ ἔτος λόγῳ καὶ παιδοῖ ταῦτα διαπραττέσθαι διανοόμενος, καὶ δοκιμάζων δὴπερὶ μηδένα τῶν πολιτῶν κτείναν ἄκριτον, ἐκ ἔτιν ἐπίδοξος τοῖς διὰ βίας ἄμα καὶ αἵματος ἐμφυλῆ καὶ σφαγῆς τὴν πόλιν ἐλευθεροῦσι συναγωνιεῖσθαι προθύμως — igitur & Epaminondas ratione & oratione institutum opus perficiendum judicans, nec probans ut quisquam unus civis indistincta causa interficiatur, non sane socium se illis adjungat promptum qui patriam civili sanguine ac caedibus liberare volunt.

καιροῖς, μετὰ τῆ δικαίᾳ καὶ ¹ τῶ συμφέρουσι προσοισί-
μενον. εἰδὲ γὰρ ὄρον ἔξειν ² τὸ ἔργον, ἀλλὰ Φερένει-
κον μὲν ἴσως καὶ Πελοπίδαν ἐπὶ τὰς αἰτίας μάλιστα τρέ-
ψεται, καὶ πονηρῶς. Εὐμολπίδαν δὲ καὶ Σαμίδαν ³,
ἀνθρώπους διαπύρας πρὸς ὄργην καὶ θυμοειδεῖς, ἐν νυκτὶ
λαβόντας ἐξέσιαν, ἐκ ἀποθήσεσθαι τὰ ξίφη, πρὶν ἐμ-
πλήσαι τὴν πόλιν ὄλην φόνων, καὶ διαφθεῖραι πολλὰς
τῶν διαφερόντων.

IV. Ταῦτά με διαλεγόμενος πρὸς τὸν Θεόκριτον,
διακῶν ὁ Ἀναξίδωρος ⁴, ἐγγὺς γὰρ * καὶ Λυσανορί-
δαν τὸν Σπαρτιάτην ἀπὸ τῆς Καδμείας, ὡς περ εἰς ταυ-
τὸν ἡμῖν σπεύδοντας. ἡμεῖς μὲν ἔν ἐπέχομεν. ὁ δ'
Ἀρχίας καλέσας τὸν Θεόκριτον, καὶ τῶ Λυσανορίδᾳ
προσκαγαῶν ἰδίᾳ, λαλεῖ πολὺν χρόνον ἐκνεύσας τῆς οὐδ'
μικρὸν ὑπὸ τὸ Ἀμφιον ⁵. ὡδ' ἡμᾶς ἀγωνιᾶν, μὴ τις
ὑπόνοια προσπέπῳκεν, ἢ μήνυσις αὐτοῖς, περὶ ἧς ἀνα-
κρίνεσι τὸν Θεόκριτον. ἐν τῷ Φυλλίδας (ὃν οἶδα ⁶,
ὡ Ἀρχίδαμε) τότε τοῖς περὶ τὸν Ἀρχίαν πολεμαρχῶ-
σι γραμματεῶν ⁷ * ἔξειν καὶ τῆς πράξεως μετέχων.
λαβό-

1 Hoc καὶ delevit W.

2 Sic R. legi voluit ob seq. τρέψεται, dedique cum W. no-
tante, ita Xyl. edidisse & vertisse, nec non Amiot.

3 Sic R. legendum conjecit, dedique, praeunte W.

4 R. cum Salmf. susp. Γαλαξίδωρος, quale nomen infra
aliquoties occurrit. Lacunam sequentem ita censet explendam:
(ἐγγὺς γὰρ παρίστατο) προϊόντας ἀγγέλλει Ἀρχίαν καὶ Λυσανο-
ρίδαν; W. autem ita corrigit: Γαλαξίδωρος, ἐγγὺς γὰρ ἦν,
Φυλάτῳ ἐκίλευε Ἀρχίαν καὶ Λυσανορίδαν —.

5 R. dubitat, resteno habeat forma Ἀμφιον pro Ἀμφι-
κειον, aedícula Amphionis. Hoc legendum susp. W.

6 Vulgo οἶδας. Hinc R. legendum monuit aut οἶδας, aut
οἶδα, aut οἶδα σύ, ὡ Ἀρχ. Dedi οἶδα cum W.

7 Torn. & V. γραμματεῶντα, & deinde ἦκεν. De lacuna
explenda Xyl. monuit, deesse εἰδὼς τὰς Φυγάδας ἦξαν, aut ta-
le aliquid; R. probat hanc conjecturam, licet ipse suspicatus sit
legendum, γραμματεῶν, ἡμῖν δὲ τῆς πρ. μετ. W. mavult
γρμμ-

λαβόμενος με τῆς χειρὸς, ὡσπερ εἰώθει, Φανερώς ἐ-
 σκωπτε τὰ γυμνάσια καὶ τὴν πάλην. εἶτα πόρρω τῶν
 ἄλλων ἀπαγαγὼν ¹ ἐκυνθάνετο περὶ τῶν Φυγάδων, εἰ
 τὴν ἡμέραν φυλάττεισιν. ἐμῆ δὲ Φήσαντος· Οὐκὲν (εἶ-
 πεν) ὀρθῶς ἐγὼ τὴν ὑποδοχὴν παρεσκευάσκα σήμερον, ὡς
 δεξόμενος Ἀρχίαν, καὶ παρέξω ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ τοῖς
 ἀνδράσι εὐχείρωτον. Ἄριστα μὲν ἔν, (εἶπον) ὦ Φυλ-
 λίδα, καὶ πειράσθητι πάντας ἢ πλείους ² εἰς ταυτὸ τῶν
 ἐχθρῶν συναγαγεῖν. Ἄλλ' ἔ ράδιον, (εἶφη) μᾶλλον δ'
 ἀδύνατον· ὁ γὰρ Ἀρχίας ἐλπίζων τινὰ τῶν ἐν ἀξιώ-
 ματι γυναικῶν ἀφιξέσθαι τηνικαῦτα πρὸς αὐτὸν, ἔ βί-
 λεται παρεῖναι τὸν Λεοντίδην· ὡθ' ἡμῖν δίχα διαιρε-
 τέον αὐτὰς ἐπὶ τὰς οἰκίας· Ἀρχίε γὰρ ἄμα καὶ Λεον-
 τίδῃ προναταληφθέντων, οἶμαι, τὰς ἄλλας ἐμποδῶν ἐσε-
 θαι Φεύγοντας, ἢ μενεῖν μεθ' ἡσυχίας, ἀγαπῶντας,
 ἔν τις διδῶ τὴν ἀσφάλειαν. Οὕτω (εἶφη) ποιήσομεν.
 ἀλλὰ τί πρᾶγμα τέτοις πρὸς Θεοκριτόν ἐσιν, ὑπὲρ ἔ
 διαλέγονται; καὶ ὁ Φυλλίδας ἔ σαφῶς εἶπεν, ἐδὲ ὡς
 ἐπιστάμενος· ἤκειον δὲ σημεῖα ³ καὶ μαντεύματα δυσ-
 χερῆ καὶ χαλεπὰ προστίθεσθαι τῇ Σπάρτῃ ⁴. * Φει-
 δόλαος ὁ Τίος ⁵ ἀπαντήσας· Μικρὸν (εἶπεν) ὑμᾶς ἐν-
 ταῦ-

γραμματεῶν, πρὸς ἡμᾶς ἦκει τῆς πράξεως μετέχων, καὶ λα-
 βόμε. Nomen Pbyllidae varie hic & in Vit. Pelopidas (Vol. II.
 p. 236. not. 1) scriptum legitur.

¹ Ald. ἀπαγωγὴν.

² R. *supr.* ἢ τὰς γε πλείους.

³ W. *leg. supr.* οὐ σαφῶς, εἶπεν, ἔχω εἰπεῖν ἐδ' ὡς ἐπιστάμε-
 νος. R. *voluit* ἤκειον δὲ λεγόντων, εἶφη, σημεῖα — *responde-*
bat ad haec Pbyllidas nihil certi, neque ut homo, qui rem
explovatam haberet, sed dicebat, se audivisse dicentes, por-
zenta ἔ oracula atrocia Spartaē ingruere.

⁴ R. *supplendum* censet Σπάρτη. ἐν τᾷτῳ δὲ Φειδόλαος.
 W. *consentit.*

⁵ Xyl. *legendum* monuit ὁ Ἀλιάρτιος. Probat W. Alcme-
 nae monimentum fuisse apud Hallartios, perhibet Plut. in vit.
 Lysan-

ταῦτα περιμεῖναι ¹ Σιμμίας. ἐντυγχάνει γὰρ διὰ Λεοντίδην περὶ Ἀμφιδέξ παραιτέμενος μεῖναι τὸ διαπράξασθαι Φυγὴν ἀντὶ θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ.

V. Καὶ Θεόκριτος. Εἰς καιρὸν ² (ἔφη) καὶ ὥσπερ ἐπίτηδες· καὶ γὰρ ἐβελόμην πυθέσθαι, τίνα ἦν τὰ εὐρεθέντα, καὶ τίς ὅπως ἢ ὄψις τῆ Ἀλκμήνης τάφου παρ' ὑμῖν ἄνοιχθέντος· εἰ δὲ ³ παρεγένετο καὶ αὐτός, ὅτε πέμψας Ἀγησίλαος εἰς Σπάρτην τὰ λείψανα μετεκόμιζε. καὶ ὁ Φειδύλαος. Οὐ γὰρ (ἔφη) παρέτυχον, καὶ πολλὰ δυσαναχετῶν καὶ ἀγανακτῶν πρὸς τὸς πολίτας ἐγκατελείφθη ὑπ' αὐτῶν. εὐρέθη δ' ἐν * σώματος, ψέλλιον δὲ χαλκῶν ⁴ ἔμμεσα καὶ δύο ἀμφορέες κεράμειοι, γῆν ἔχοντες ἐντὸς ὑπὸ χρόνῳ λελιθωμένην ἤδη καὶ συμπεπηγυῖαν, * τῆ μνήματος * πίναξ ⁵ χάλκεος ἔχων γράμματα πολλὰ θαυμασὰ ὡς παμπάλαια· γινῶναι γὰρ ἐξ αὐτῶν εἶδεν ⁶ παρεῖχε,

Lysandri c. 28. (Vol. III. p. 170.) licet in vita Romuli c. 28. (Vol. I. p. 81.) aliam de Alcmenae metamorphosi commemoret famam.

¹ Ald. & Basf. περιμεῖνασι. R. susp. ἐνταῦθα κελεύει περιμεῖναι· ἐντυγχάνει γὰρ ἰδίᾳ Λεοντίδην περὶ Ἀμφιδέξ, παραιτέμενος, οἴμαι, καὶ σκεδάξων διαπράξασθαι. Consentit fere W. ita corrigens: περιμεῖναι κελεύει Σιμμίας. ἐντ. γ. ἰδ. Α. π. Ἀμφιδέξ, παραιτέμενος διαπράξασθαι Φ. α. θ. τ. α.

² R. susp. εἰς καιρὸν ἦκας ἔφη; & deinde ἐβελόμην σὲ πυθέσθαι.

³ pro εἰ δὲ Ald. ἤδη.

⁴ Vulgo ψέλλι δὲ χ. Cum W. jubente R. recepi ψέλλιον, quod in Basf. & Xyl. exhibetur absque δὲ, & e Turn. notatur cum partic. δὲ. Consentit E. Quae defunt, R. sic restituenda censuit: εὐρέθη δ' ἐν μετὰ τῆ σώματος ψέλλιον χαλκῶν; W. autem εὐρέθη δ' εἶδεν τι λείψανον σώματος, ψέλλιον δὲ.

⁵ R. susp. συμπεπηγυῖαν, ἐπὶ δὲ τῆ μνήματος ἔκειτο πίναξ. W. ὑπὸ δὲ τῆ τῆ μνήματος βίασι ἦν πίναξ.

⁶ Sic e Basf. restitui voluit R. pro vulg. εἶδεν, dedique cum W. accedentibus Xyl. Leonie. Schott. — nihil potuit ex iis cognosci.

καίπερ ἐπιφανέστατα τῷ χαλκῷ καταπυθέντος, ἀλλ' ἰδίως
 τις ὁ τύπος καὶ βαρβαρικὸς τῶν χαρακτῆρων ἐμφερέ-
 εστος Αἰγυπτίοις· διὸ καὶ Ἀγησίλαος (ὡς ἔφασαν) ἐξ-
 ἔπεμψεν ἀντίγραφας ¹ τῷ βασιλεῖ, δόμενος δεῖξαι τοῖς
 ἱερεῦσιν, εἰ ξυνήσασιν. ἀλλὰ περὶ τέτων μὲν ἴσως ἂν
 ἔχοι τι καὶ Σιμμίας ἡμῖν ἀπαγγεῖλαι, κατ' ἐκεῖνον του
 χρόνου πολλὰ τοῖς ἱερεῦσι διὰ Φιλοσοφίαν συγγεγόμενος.
 Ἀλιάρτιοι δὲ τὴν μεγάλην ἀφορίαν καὶ τὴν ἐπίβα-
 σιν τῆς λίμνης ἐκ ἀπὸ ταυμοτάτη γενέσθαι νομίζουσιν,
 ἀλλὰ μῆνιμα ² τῷ τάφῳ τῆτο περιελθεῖν ἀναχομένους
 ὀρυζόμενον. καὶ ὁ Θεόκριτος μικρὸν διαλιπών· Ἀλλ'
 ἐδ' αὐτοῖς (ἔφη) Λακεδαιμονίοις ἀμήνιτον εἶπεν εἶναι
 τὸ δαιμόνιον, ὡς προδείκνυσι τὰ σημεῖα, περὶ ὧν ἄρτι
 Λυσαννορίδας ἡμῖν ἐκοινῶτο· καὶ νῦν ἀπεισιν εἰς Ἀλιάρ-
 τον ἐπιχώσων αὐτοῖς τὸ σῆμα καὶ χόας ποιησόμενος
 Ἀλιμήνης καὶ Ἀλέξ ³, κατὰ δὴ τινα χρησμὸν, ἀγνῶτων
 τὸν Ἀλεον, ὅστις ἦν· ἐπανελθὼν δ' ἐκεῖθεν, οἷός ἐστι
 τὸν Δίρκης ⁴ ἀναζητεῖν τάφον, ἀγνώστον ὄντα τοῖς Θη-
 βαίοις, πλὴν τῶν ἱππαρχηκότων. ὁ γὰρ ἀπαλλαττόμε-
 νος τὸν παραλαμβάνοντα τὴν ἀρχὴν μόνος ἀγῶν μόνου
 ἔδειξε νύκτωρ, καὶ τινὰς ἐπ' αὐτῷ δράσαντες ἀπύργος ⁵
 ἱεραργίας, ὧν τὰ σημεῖα συγχέουσι καὶ ἀφανίζουσιν, ὑπὸ
 σκότος ⁶ ἀπέρχονται χωριζέμενοι. ἐγὼ δέτ * μὲν,
 ὦ

¹ R. ἀντίγραφα mavult.

² Sic Xyl. legendum monuit pro vulg. μῆνιμα. Consentit R. auctoritate Turn. & Salm. Favent correctioni V. & Bong. dedique cum W. idem e B. E. Leonie. Schott. Anon. recipiente —. Sed ea re deos iram suam ob mortuum sepulcrum prodidisse in eos, qui passi fuissent id effringi & violari. Salm. deinde voluit τέττε pro τῆτο. Turn. V. Bong. ἀνασκευασόμενοι pro ἀναχομένους.

³ cf. Plut. opp. Vol. III. p. 170.

⁴ cf. Apollod. Bibl. L. 3. c. 5.

⁵ Ald. Bas. ἀπείργος. Xyl. correxit.

⁶ i e. monente R. si bene habet, nondum oborto die, quod Graecae didioni convenientius exprimi solet ἐτι σκότος ὄντος, aut

ὦ Φειδόλας, * καλῶς ἐξευρήσειν αὐτὰς νομίζω ἰ. Φεύ-
γασι γὰρ οἱ πλείοσι τῶν ἱππαρχηκότων νομίμως, μᾶλ-
λον δὲ πάντας, πλὴν Γοργίδης καὶ Πλάτωνος, ὧν ἐδ' ἄν
ἐπιχειρήσειαν ἐκπυθῆναι δεδιότες τὰς ἀνδρας· οἱ δὲ
νῦν ἄρχοντες ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸ δόρυ καὶ τὴν σφραγι-
δα παραλαμβάνουσιν, ἕτ' εἰδότες ἐδὲν, ἕτε 2 *

VI. Ταῦτα τῷ Θεοκρίτῃ λέγοντος, ὁ Λεοντίδης
ἐξῆει μετὰ τῶν Φίλων· ἡμεῖς δ' εἰσελθόντες ἠσπαζό-
μεθα τὸν Σιμμίαν ἐπὶ τῆς κλίνης καθεζόμενον, ἔ κα-
τατετευχότα 3 τῆς δεήσεως, οἶμαι, μάλα σύννευ καὶ
διαλελυπημένον 4 ἀποβλέψας τε 5 πρὸς ἅπαντας ἡμᾶς·
Ω Ἡράκλεις (εἶπεν) ἀγρίων καὶ βαρβάρων ἡθῶν· εἶτ'
ἔχ ὑπέρευ Θαλῆς 6 ὁ παλαιὸς ἀπὸ ξένης ἐλθὼν διὰ
χρόνου, τῶν Φίλων ἐρωτῶντων, ὅ τι καινότατον ἰσορή-
κοι, Τύραννον, ἔφη, γέροντα. καὶ γὰρ ᾧ μηδὲν ἰδίᾳ 7
συμβέβηκεν ἀδικεῖσθαι, τὸ βῆρος αὐτὸ καὶ τὴν σκλη-
ρότητα τῆς ὀμιλίας 8 δυσχεραίνων, ἐχθρὸς ἐστὶ τῶν ἀνό-
μων

V 2

αὐτ' ἔτι κνεφαῖοι. Quærit idem, num ὑποφασκίσης, sc. τῆς
ἡμέρας. sub diluculum.

1 R. susp. ἐγὼ δὲ τῆτον (scil. Dirces tumulam) μὲν, ᾧ Φα-
δόλας, χαλεπῶς ἐξευρήσαν αὐτὰς νομίζω. Consentit W. pro
τῆτον μὲν commendans τὸν μὲν τάφον. Cum eodem dedi νο-
μίζω, auctoritate B. & E. Vulgo νομίζων.

2 R. deesse monet πυθόμενοι, vel ἰσορήσαντες, vel simile
quid. W. susp. ἕτε μανθάνοντες.

3 Sic, R. jubente, dedi, pro vulg. κατατευχότα, e Turn
& V.

4 Sic dando secutus sum W. ita fumentem ex B. & E. Vul-
go διαλυπησόμενον. R. voluit διαλυπῆ γινόμενον. Turn. V.
διαλυπῆ ὁ μὲν ἐν ἀποβ.

5 Bas. pro τε dat γὰρ; Ald. τὸ.

6 Sic R. legi voluit ex edit. Bas. (in qua quidem exhibetur
ἑπὲρ εὐ Θαλῆς) versione Xyl. & Salmasi emendatione. Dedit
idem W. ex Bas. Xyl. B. E. Vulgo ὑπὲρ Εὐθαλῆς.

7 Sic R. legendum monuit, dedique pro vulg. μηδενὶ ἰδίᾳ
sum W. idem ex B. & E. recipiente.

8 Subaudi, R. momento, τῶν ἀνόμων δυναστῶν.

μων καὶ ἀνυπερδύναον δυναστειῶν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως
 θεῶ μελήσει· τὸν δὲ ξένον ἴσα τὸν ἀΦιγμένον, ὦ Κα-
 Φεισία, πρὸς ὑμᾶς, ὅσις ἐσίν; Οὐκ οἶδα, (ἔφην ἐγώ)
 τίνα λέγεις. Καὶ μὴν, ἔφη, Λεοντίδης Φησίην ἀνδρω-
 πον ὠφθαί παρὰ τὸ Δύσιδος ¹ μνημεῖον ἐκ νυκτῶν ἀνι-
 σάμενον, ἀκλεθρίας πλήθει καὶ κατασκευῇ σοβαρὸν, αὐ-
 τόθι κατηλισμένον ἐπὶ τριβῶν. Φαιεσθαι γὰρ ἄγνε
 καὶ μυρίας χαμεύνας, ἔτι δ' ἐμπύρων λείψανα, καὶ
 χάς γάλακτος. ἔωθεν δὲ πυρθάνεσθαι τῶν ἀπαντῶντων,
 εἰ τὲς Παλύμνιος παῖδας ἐνδημῶντας εὐρήσει. Καὶ τίς
 αὖ (εἶπον) ὁ ξένος εἶη; περιτῶ γὰρ, ἀφ' ὧν λέγεις,
 τινὶ καὶ ἐκ ιδιότη προσέοικεν.

VII. Οὐ γὰρ ἔν, (εἶπεν ὁ Φειδόλαος) ἀλλὰ τῶ-
 τον μὲν, ὅταν ἦν πρὸς ἡμᾶς, ἐξεόμεθα. νυνὶ δὲ ὑπὲρ
 ὧν ἀρτίως ἠπορέμεν, ὦ Σιμμία, γραμμάτων, εἰ τι γι-
 νώσκεις πλείον, ἐξάγγελον ἡμῖν· λέγονται γὰρ οἱ κατ'
 Αἴγυπτον ἱερεῖς ² τὰ γράμματα συμβαλεῖν τῷ πίνακος,
 ἃ ³ παρ' ἡμῶν ἔλαβεν Ἀγησίλαος, τὸν Ἀλκμήνης τέ-
 φον ἀνασκευασάμενος. καὶ ὁ Σιμμίας εὐθὺς ἀναμνη-
 θείς· Οὐκ οἶδα ⁴ (ἔφη) τὸν πίνακα τῶτον, ὦ Φειδό-
 λαο. γράμματα δὲ πολλὰ παρὰ Ἀγησίλαο κομίζων
 Ἀγητορίδας ὁ Σπαρτιάτης ἦκεν εἰς Μέμφιν ὡς Χόνε-
 φιν τὸν προφήτην. * ποτὲ ⁵ συμφιλοσοφῶντες διετρί-
 βομεν ἐγὼ καὶ Πλάτων καὶ Ἑλλοπίων ὁ Παπαρήθιος,
 ἦκε δὲ, πέμψαντος βασιλέως, καὶ κελεύσαντος τὸν Χό-
 νεφιν,

¹ De Lyfide Pythagorico vid. Fabr. B. Gr. T. I. p. 506. Paulo ante e Xyl. versione, W. probante, inferui Φησίην, quod vulge abest.

² Sic Turn. & V. dedique cum W. accedente Anon. pro vulg. ἱερεῖς.

³ R. maluit ὄν, quam tabulam. Probat W. vertendoque exprimit Xyl.

⁴ R. monente, pro εἶδον — non vidi — sumendum, nisi hoc ipsum sit praesferendum.

⁵ Xyl. legit προφήτην, ὅσα τότε; Salmaf. προφήτην ὅτι; R. nil nisi ᾧ deesse monet; W. sulp. προφήτην, παρ' ᾧ δὴ ποτε.

νεφιν, εἴ τι συμβήλοιο τῶν γεγραμμένων, ἐρμηνεύσα-
 τα ταχέως ἀποσεῖλαι· πρὸς ἑαυτὸν δὲ τρεῖς ἡμέρας
 ἀναλεξόμενος βιβλίων τῶν παλαιῶν παντοδαπῆς χαρα-
 κτῆρας, ἀντέγραψε τῷ βασιλεῖ καὶ πρὸς ἡμᾶς ἔφρα-
 σεν, ὡς Μέσαις ἀγῶνα κελεύει συντελεῖσθαι τὰ γράμ-
 ματα· τὰς δὲ τύπας εἶναι τῆς ἐπὶ Πρωτῆ βασιλεῦον-
 τι γραμματικῆς ¹. Ἡρακλέα δὲ τὸν Ἀμφιτρώωνος ἐκ-
 μαθεῖν· ὑφηγεῖσθαι μέντοι καὶ παραινεῖν τοῖς Ἑλλησι
 διὰ τῶν γραμμάτων τὸν Θεὸν ἀγειν χολὴν καὶ εἰρήνην,
 διὰ Φιλοσοφίας ἀγωνιζομένους αἰεὶ, Μέσαις καὶ λόγῳ δια-
 κρινομένους περὶ τῶν δικαίων, τὰ ὄπλα καταθέντας.
 ἡμεῖς δὲ καὶ τότε λέγειν καλῶς ἠγγέμεθα τὸν Χόνηφιν,
 καὶ μᾶλλον ὀπηνίκα κομιζομένοις ἡμῖν ἀπ' Αἰγύπτου πε-
 ρὶ Καρίαν Δηλίων τινὲς ἀπήντησαν, δεόμενοι Πλάτω-
 νος ὡς γεωμετρικῆ, λύσαι χρησμὸν αὐτοῖς ἀτοπον ὑπὸ
 τῷ Θεῷ προβεβλημένον. ἦν δὲ χρησμὸς, Δηλίοις καὶ
 τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι παῦλαν τῶν παρόντων κικῶν ἔσε-
 θαι διπλασιάσασσι τὸν ἐν Δήλῳ βωμόν. ἔτε δὲ ² τὴν
 δίκνοισαν ἐκεῖνοι συμβάλλειν δυνάμενοι, καὶ περὶ τὴν τῷ
 βωμῷ κατασκευὴν γελοῖα πάχοντες, (ἐκάσης γὰρ τῶν
 τεσσάρων πλευρῶν διπλασιαζομένης, ἔλαθον τῇ αὐξή-
 σει τόπον τετραδὸν ὀκταπλάσιον ἀπεργασάμενοι, δι' ἀπει-
 ρίαν ἀναλογίας, ἢ τῷ μήκει διπλάσιον παρέχεται) Πλά-
 τωνα ³ τῆς ἀπορίας ἐπεκαλῶντο βεηθόν. ὁ δὲ, τῷ Αἰ-
 γυπτιῷ μνηθεῖς, προσπαίξειν ἔφη τὸν Θεὸν Ἑλλησιν,
 ὀλιγωρῆσαι παιδείας, οἷον ἐφυβρίζοντα τὴν ἀμαθίαν ἡμῶν,
 καὶ κελεύοντα γεωμετρίας ἄπλεθαι μὴ παρέργως ⁴. ἔ-
 γάρ ται Φαῦλον ⁵ εἰδ' ἀμβλὺ διανοίας ὀρώσης, ἀκρως

V 3.

¹ Turn. & V. γραμματικῆς. Post Ἡρακλέα omittunt Bas. & Ald. δὲ; hinc Xyl. deesse monuit καὶ ταῦτα τῶν.

² Turn. V. Bong. ἔτε δὲ.

³ Turn. V. Bong. post Πλάτωνα inserunt ἔν.

⁴ Sic R. legi voluit, dedique cum W. idem ex B. S. fa-
 mente pro vulg. παρέργως. Turn. μὴ ἐν παρέργως.

⁵ Ald. Φαῦλος; Bas. Φαύλω.

δὲ ¹ τὰς γραμμάς ἠσημημένης ἔργον εἶναι, καὶ δυοῖν μέσων ² ἀνάλογον λῆψιν. ἢ μόνῃ διπλασιάζεται καὶ ἡμα κυβικῆ σώματος, ἐκ πάσης ὁμοίως αὐξόμενον διαστάσεως· τῆτο μὲν ἐν Εὐδοξοῦ αὐτοῖς τὸν Κνίδιον, ἢ τὸν Κυζικηκὸν Ἑλικῶνα, συντελέσειν· μὴ τῆτο δὲ οἶσθαι ³ χρῆναι ποθεῖν τὸν θεόν, ἀλλὰ προστάσσειν Ἑλλησι πᾶσι, πολέμῳ καὶ κακῶν μεθεμένους, Μάσκις ὀμιλεῖν, καὶ διὰ λόγων καὶ διὰ μαθημάτων τὰ πάθη παταπραύνοντας, ἀβλαβῶς καὶ ὠφελίμως ἀθλήοις συμφάρεσθαι.

VIII. Μεταξὺ δὲ τῶ Σιμμίε λέγοντος, ὁ πατήρ ἡμῶν, Πολύμνις, ἐπεισῆλθε, καὶ καθίσας παρὰ τὸν Σιμμίαν· Ἐπαμεινώνδας (ἔφη) καὶ σὲ καὶ τέττες παρακαλεῖ πάντας, εἰ μὴ τις ἀχολία μείζων, ἐνταῦθα περιμεῖναι· βεβλόμενος ἡμῖν γνωρίσαι τὸν ξένον, ἄνδρα γενναῖον μὲν αὐτὸν ⁴ * μετὰ γενναίας καὶ καλῆς αἰφγυμένου τῆς προαιρέσεως· * ἐξ Ἰταλίας ⁵ τῶν Πυθαγορικῶν· ἀφῖνθαι δὲ Λύσιδι τῷ γέροντι χοὰς χεάσθαι περὶ τὸν τάφον, ἐκ τινῶν ἐνυπνίων (ὡς φησι) καὶ Φασμάτων ἐναργῶν· συχρὸν δὲ κομίζων χρυσίον, οἶσθαι

1 Post haec Turn. inserit *περὶ*, V. autem τῆς *περὶ*.

2 Ald. Basf. μέσον; Idem esse in Xyl. B. E. — μέσων Steph. sumfisse a Leonic. & Schott. notat W. addens, Xyl. καὶ mutasse in τὴν, forte ex proximo antecedenti ortum; quibus verbis hand dubie significare voluit R. conjecturam εἶναι τὴν δυοῖν μέσων, assumptionem proportionatam lineae inter duas mediae. Ipse W. susp. δυοῖν μέσων ἀνάλογον λῆψιν.

3 Dedi sic e R. mente, W. probata, pro vulg. μὴ τῆτο δεῖσθαι — at non oportere illos existimare deum hoc effectum habere velle. Ald. deinde & Basf. προστάσσειν.

4 Xyl. nil deesse monet, si post γενναίας inseratur δὲ; Turn. V. μετὰ δὲ γενναίας. R. legendum susp. αὐτὸν ὄντα, νῦν δὲ; W. αὐτὸν ὄντα, μετὰ γενναίας δὲ κ. κ.

5 Xyl. legit *ἐπι δὲ τις ἐξ Ἰτ.* Turn. & V. ἐξ Ἰταλίας δὲ; R. susp. προαιρέσεως ἐξ Ἰταλίας, ἕνα ὄντα τῶν Πυθαγορικῶν, vel ἀπεσπασμένον ὑπὸ τῶν Πυθ. aut ἐξ ἐπιστολῆς τῶν Πυθ. *justitiae Pythagoreorum*; W. *ἐπι γὰρ εἰς ἐξ Ἰταλ.*

ται δεῖν Ἐπαμεινώνδα τὰς Λύσιδος γηροτροφίας ἀπο-
 τίνειν, καὶ προθυμότητός ἐστιν, ἔ δεομένωσιν ἐδὲ βελο-
 μένων ἡμῶν τῇ πενία βοηθεῖν. καὶ ὁ Σιμμίας ἠθείς·
 Πάνυ θυμαστόν γε λέγεις (εἶπεν) ἄνδρα καὶ Φιλοσο-
 φίας ἄξιον· ἀλλὰ τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν ἐν εὐδύς ἦκει
 πρὸς ἡμᾶς; Ἐκείνου ¹, εἶφη, συνηρεύσαντα περὶ τὸν
 ταφον, ἐμοὶ δοκεῖ, τὸν Λύσιδος ἦγεν Ἐπαμεινώνδας
 πρὸς τὸν Ἴσμηνὸν ² ἀπολωσόμενον, εἴτ' ἀφίξονται δεῦρο
 πρὸς ἡμᾶς· πρὶν δ' ἐντυχεῖν ἡμῖν, ἐνηυλίστατο τῷ τά-
 φῳ, διανοόμενος ἀνελέδαι τὰ λείψανα τῆ σῶματος
 καὶ κομίζειν εἰς Ἰταλίαν, εἰ μὴ τι νύκτωρ ὑπεσαντιω-
 δεῖη δαιμόνιον. ὁ μὲν ἔν πατήρ ταῦτ' εἰπὼν ἐσιώ-
 πησεν.

IX. Ὁ δὲ Γαλαξίδωρος· Ὡ Ἡράκλεις, (εἶπεν)
 ὡς ἔργον ἐστὶν εὐρεῖν ἄνδρα καθαρῆντα τύφῳ καὶ δει-
 σιδαιμονίας. οἱ μὲν γὰρ ἄκουτες ὑπὸ τῶν παθῶν τέ-
 των ἀλίσκονται δι' ἀπειρίαν ἢ δι' ἀδένειαν· οἱ δὲ, ὡς
 θεοφιλεῖς καὶ περιττοὶ τινες εἶναι δοκοῦεν, ἐπιθειάζουσι
 τὰς πράξεις, ὀνειράτα καὶ φάσματα, καὶ τοιῶτον ἄλλον
 ὄγκον προϊτάμενοι τῶν ἐπὶ νῦν λόγων. ὁ πολιτικοῖς
 μὲν ἀνδράσι, καὶ πρὸς αὐθάδη καὶ ἀκόλαστον ὄχλον
 ἠναγκασμένοις ζῆν, ἐν ἀχρηστον ἴσως ἐστὶν, ὥσπερ ἐν
 χαλινῷ τῆς δεισιδαιμονίας πρὸς τὸ συμφέρον ἀντισπᾶσαι
 καὶ μεταστῆσαι τὰς πολλὰς· Φιλοσοφίας ³ δ' ἔ μόνου
 ἔοικεν ἀχῆμων ὁ τοιῶτος εἶναι χηματισμὸς, ἀλλὰ καὶ
 πρὸς τὴν ἐπαγγελίαν ἐναντίος ⁴, ἢ πᾶν ἐπαγγεῖλαμένη

V 4

λόγω

¹ W. corrigendum censet ἐκεῖ.

² Dedi sic cum W. ex Bas. & Xyl. pro vulg. Ἴσμηνίαν.

³ R. mavult Φιλοσοφίᾳ.

⁴ Sic R. ob praecedens ἀχῆμων legendum censuit, licet
 vulg. ἐναντίον per se non sit malum, dedique cum W. id ex B.
 & E. recipiente. Eundem sum secutus dando εἰ & ἐπαναχω-
 ρεῖ, prius sumentem a Xyl. posterius ex B. & E. pro vulg. ἢ
 (Ald. Bas. ἢ) & ἐπαναχωρεῖν — siquidem professa bonum ὄ

λόγω τάχαθόν και τὸ συμφέρον διδάσκειν, εἰς θεὸς ἐπαναχωρεῖ τῆς τῶν πράξεων ἀρχῆς, ὡς τῆ λόγος καταφρονῶσα, και τὴν ἀπόδειξιν, ἣ δοκεῖ διαφέρειν, ἀτιμάσασα, πρὸς μαντεύματα τρέπεται και ὄνειράτων ὄψεις· ἐν οἷς ὁ Φαυλότατος ἐχ ἦτον τῶ κατατυγχάνειν πολ-
 λῆκις φέρεται τῆ κρατίστῃ. διὸ και Σωκράτης ὁ ὑμέ-
 τερος ¹, ὦ Σιμμία, δονεῖ μοι φιλοσοφώτερον χαρκαλή-
 ρα παιδείας και λόγος περιβάλλεσθαι ², τὸ ἀφελὲς τῆ-
 το και ἀπλασεν, ὡς ἐλευθέριον και μέλισα φίλον ἀλη-
 θείας ἐλόμενος· τὸν δὲ τύφον, ὡσπερ τινὰ καπνὸν φι-
 λοσοφίας, εἰς τὰς σοφιστὰς ἀποσκηδάσας. ὑπολαβὼν δὲ
 ὁ Θεόκριτος· Τί γὰρ, (εἶπεν) ὦ Γαλαξίδωρε; και σὲ
 Μέλιτος πέπεικεν, ὅτι Σωκράτης ὑπερεώρα τὰ θεῖα;
 τῆτο γὰρ αὐτῆ ³ πρὸς Ἀθηναίους κατηγόρησεν. Οὐδα-
 μῶς (εἶφη) τά γε θεῖα· φασμάτων δὲ, και μύθων,
 και δεισιδαιμονίας ἀνίπλεω ⁴ φιλοσοφίαν ἀπὸ Πυθαγό-
 ρη * Ἐμπεδοκλέες δεξάμενος, εὐ μάλα βεβακχευμέ-
 νην εἶθισεν ὡσπερ τὰ πράγματα ⁵ πεπνύθαι και λόγος
 νήφοντι μετεῖναι τὴν ἀλήθειαν.

X.

utile ratione docere, deinde ab hoc actionum initio se ad deos refert. R. susp. διδάσκειν και εἰς θεὸς ἐπαναχωρεῖν τῆ τῶν πράξεων ἀρχῆς aut ταῖς τῶν πράξ. ἀρχαῖς, quae professu utile docere, aique quorumcumque institutorum initia ad deos refert. Turn. V. Bong. και εἰς θεὸς.

¹ R. monente, vocab. ὑμέτερος non significat, Simmiam fuisse Atheniensem, nam Thebanus erat, sed fuisse familiarem Socratis.

² R. mavult περιβαλλέσθαι.

³ Vulgo post αὐτῆ legitur και. Id delevi, R. illud aut delendum, aut ante τῆτο collocandum, monente.

⁴ R. mavult ἀνίπλεων. Idem deinde cum Salmas. ad lacunam explendam nil nisi και deesse suspicatur. Hoc ipsum exprimit Xyl. At W. legendum conjicit Πυθαγόρη, ἀπὸ δὲ Ἐμπεδοκλέους.

⁵ R. vox πράγματα suspecta. W. quaerit, an corrigendum αὐτὴ περι τὰ πράγματα? B. E. habent ὡσπερ πρὸς τὰ πράγ. Ver-
 tit

X. Εἶεν, (εἶπεν ὁ Θεόκριτος) τὸ δὲ δαιμόνιον, ὧ βέλτεσε, τὸ Σωκράτες, ψεύδος, ἢ τί Φαμέν; ἐμοὶ γὰρ ¹ ἐδὲν ἔτω μέγα τῶν περὶ Πυθαγόρου λεγομένων εἰς μαντικὴν ἔδοξε καὶ θεῖον· ἀτεχνῶς γὰρ οἶον Ὅμηρος Ὀδυσσεὶ παποίηκε τὴν Ἀθηναίων ἐν πάντεσσι πρόνοι- σι παρισκαμένην ², τοιαύτην ἔοικε τῷ Σωκράτει τῷ βίε προποδηγὸν ἐξ ἀρχῆς τινα συνάψαι τὸ δαιμόνιον ὄψιν ³, ἢ μόνη τοι πρόθεν ἴσα, τίθει Φάος ἐν πράγμασιν ἀδήλοισι, καὶ πρὸς ἀνθρωπίνην ἀσυλλογίσις Φρόνησιν, οἷς ⁴ αὐτῷ συνεφθέγγετο πολλάκις τὸ δαιμόνιον ἐπι- θειάζον ταῖς αὐτῆ προαιρέσεσι. τὰ μὲν ἔν πλείονα καὶ μείζονα Σιμίκε χρή καὶ τῶν ἄλλων ἐκπυρθάνεσθαι Σωκράτες ἐταίρων· ἐμὲ δὲ παρόντος, ὅτε πρὸς Εὐ- θύφρονα τὸν μάντιν ἤκου ⁵, ἔτυχε μὲν, ὧ Σιμίκα, (μέμνησαι γὰρ) ἀνω πρὸς τὸ Σύμβολον ⁶ Σωκράτης καὶ τὴν οἰκίαν τὴν Ἀυδοκίδε βαδίζων, ἅμα τε διερωτῶν καὶ διασεῖων τὸν Εὐθύφρονα μετὰ παιδιᾶς· ἄφνω δ' ἐπι- σὰς καὶ συμπείσας ⁷ προσέχευ ἔτω συχρὸν χρόνον·

V 5

εἶτ'

tit W. *assuefecit eam ad rerum prudentiam & veritatis in- dagationem sobria ratione peragendam.* Ad μετεῖναι observat R. idem esse atque μετεῖναι, *persequi, consecrari.*

1 Quae sequuntur ἐδὲν ἔτω — ἀτεχνῶς γὰρ, vulgo defunt. W. recepit ex B. & E.

2 Cf. loca Hom. ad quae alluditur, Iliad. X, 279. Odyss. XIII, 300.

3 R. observat, posse ὄψιν rectum videri, *speciem quandam apparenem & in conspectum se dantem*, sed ejus loco potius Φάσμα dici. Mavult ὀμφήν, *vocem divinam veridicam.*

4 Secutus sum W. ita dantem ex B. & E. pro vulg. οἷα, licet ipse amplius corrigendum putet ἐν οἷς.

5 R. mavult ἤκομεν.

6 R. quaerit, an recte habeat σύμβολον? Kaltw. susp. fuisse aedes mercatorum conventu quotidiano celebratas, eine Börse. Deinde Ald. & Bas. Σωκράτης, quod Xyl. correxit.

7 R. susp. ἐπισὰς καὶ τῷ χεῖλε συμπείσας, *meditabundus, compressis labiis, diu in eo statu persistit*, addens, posse qui-
dem

εἶτ' ἀνατρέψας ἐπορεύετο τὴν διὰ τῶν κίβωτοποιῶν, καὶ τὰς προκεχωρηκότας ¹ ἤδη τῶν ἐταίρων * γεγονέναι τὸ δαιμόνιον. οἱ μὲν ἔν πολλοὶ συνανέσρεφον, ἐν οἷς καὶ γὰρ τῷ Εὐθύφρονος ἐχόμενος. ναυτίσκοι δέ τινες τὴν εὐθείαν βιάζοντες, ὡς δὴ τὸ Σωκράτης ἐλέγξοντες δαιμόνιον, ἐπεσπάσαντο Χέριλλον τὸν αὐλητὴν, ἦνοντα καὶ αὐτὸν μετ' ἐμῷ εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέβητα· πορευομένοις δ' αὐτοῖς διὰ τῶν ἑρμογλυφῶν ² παρὰ τὰ δικαστήρια, σῆες ἀπικυῶσιν ἄθροοι βορβόροι περίπλοοι, καὶ κατ' ἀλλήλων ὠθόμενοι διὰ πληθους· ἐκτροπῆς δὲ μὴ παρέσης, τὰς μὲν ἀνέτρεψαν ἐμβαλεῖσαι, τὰς δ' ἀνεμόλυναν. ἦεν ἔν καὶ ὁ Χέριλλος οἶναδε, τί τε σκέλη καὶ ἰμάτια βορβόροι μεσὸς, ὡς' αἰεὶ ³ τῷ Σωκράτης δαιμόνιος μεμνηθῆαι μετὰ γέλωτος ⁴ * θαυμάζοντας, εἰ μῆδαμῶ προλείπει ⁵ τὸν ἄνδρα, μὴδ' ἀμελεῖ τὸ θεῖον αὐτῷ.

XI. Καὶ ὁ Γαλαξίδωρος· Οἶει γὰρ, (ἔφη) Θεόκριτε, τὸ Σωκράτης δαιμόνιον ἰδίαν καὶ περιττὴν ἐχῆκεναι δύναμιν; ἐχί τῆς κοινῆς μῦριόν τι ἀνάγκης ⁶ τὸν ἄνδρα

dem συμπίστας defendi dicendo, idem esse atque συμπίστας. W. fusp. σιωπήστας. Pro seq. ἔτω idem legendum monet αὐτῷ.

¹ Turn. καὶ πρὸς τὰς προκεχωρηκότας. Idem cum V. post ἐταίρων addit αὐτῷ ἔφη. De lacuna ipsa Xyl. monet, sensum esse: Socrates jam progressos socios revocavit, & indicavit, se a suo genio monitum alio divertere. R. fusp. ἀνεκαλεῖτο, ἐμποδῶν οἱ φάσκων γεγονέναι τ. δ. — W. ἀνεκαλεῖτο, φάσκων αὐτῷ γεγ. Consentit Amiot.

² R. mavult ἑρμογλύφων, aut ἑρμογλυφείων, licet vulgata defendi possit.

³ Sic Turn. & V. dedique cum W. idem ex B. E. Anon. fumente pro vulg. ἄν.

⁴ Asteriscum ante θαυμάζοντας Xyl. haud probavit. R. judice, nihil aliud videtur deesse quam ἡμᾶς; W. fusp. μετὰ γέλωτος ἡμᾶς, ἅμα καὶ. Turn. & V. γέλωτος πάντων ἐνταῦθα θαυμαζόντων.

⁵ Dedi sic e R. mente, W. probata. Vulgo προλείπει.

⁶ R. fusp. ἐχί δὲ (vel ἀλλ' ἐχί) τῆς κοινῆς μῦριόν τι ἀνάγκης τὸν ἄνδρα. Consentit W. in voce ἀρχαίαιας.

κύνδρα πείρα βεβαιωσάμενον, ἐν τοῖς ἀδήλοισι καὶ ἀτεκ-
 μάρτοις τῷ λογισμῷ ῥοπὴν ἐπάγειν ¹; ὡς γὰρ ὅλη ἓ μία
 καθ' ἑαυτὴν ἐκ ἄγει τὸν ζυγόν, ἰσορροπεῦντι δὲ βάρει
 προστιθεμένη κλίνει τὸ σύμπαν ἐφ' ἑαυτὴν ². Ἔτως ἐφ-
 αρμόσει κληδῶν, ἢ τι τοιοῦτον σύμβολον ³. * καὶ κῆ-
 Φον, ἐμβριθεῖ διάνοιαν ἐπισπάσασθαι πρὸς πρᾶξιν· δυοῖν
 δ' ἐναντίων λογισμῶν διατέρω προσελθῶν ⁴, ἔλυσε τὴν
 ἀπορίαν, τῆς ἰσότητος ἀνααιρεθείσης, ὥσε κίνησι γίνε-
 σθαι καὶ ὀρμῆν· ὑπολαβὼν δὲ ⁵ ὁ πατήρ· Ἄλλὰ μὴν
 (ἐφη) καὶ αὐτὸς, ὦ Γαλαξίδωρε, Μεγαρίμῃ τινος ἤκε-
 σα, (Τερψίωνος δὲ ἐκεῖνος) ὅτι τὸ Σωκράτης δαιμόνιον
 πηαρμός ἦν, ὃ τε παρ' αὐτῆ καὶ ὃ παρ' ἄλλων· ἐτέ-
 ρε μὲν πηαρόντος ⁶ ἐκ δεξιᾶς, εἴτ' ὀπίθεν, εἴτ' ἔμ-
 προθεν, ὀρμᾶν αὐτὸν ἐπὶ τὴν πρᾶξιν· εἰ δ' ἐξ ἀρι-
 στερᾶς, ἀποτρέπεσθαι· τῶν δ' αὐτῆ πηαρμῶν τὸν μὲν
 ἔτι μέλλοντος βεβαιῶν, τὸν δ' ἤδη πρᾶσσοντος ἐπέχειν
 καὶ κωλύειν τὴν ὀρμῆν. ἄλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ διαμα-
 ρῶν,

1 R. mavult ἐπαγαγεῖν.

2 R. docente, Plutarchi mens est, subobscurè quidem & nimis breviter prolata: „ut ὅλη unius lancis (pondus, quod uni lanci imponitur) si aequalis sit τῇ ὅλῃ, vel ponderi alterius lancis, eam non deducit, aut praegravat, sed tum solummodo id facit, cum ponderum in aequilibrio positorum unū adjicitur; sic —“.

3 R. locum sic integrandum susp. ἐφ' ἃ ὀρμῆσα, κληδῶν καὶ σύμβολον, ἄτε ἀδενέι καὶ κῆΦον ὄν, ἐμβριθεῖ διάνοιαν ἐπισπάσασθαι ἢ δύναται πρὸς πρᾶξιν, ominosa vox aut aliud tale signum, ut res exigua & levis, per se nequit gravem mentem ad id agendum pertrahere, ad quod eam impellit. W. corrigiit: ἔτως ἐκ ἀρκέσει κληδῶν ἢ τι τοιοῦτον σύμβολον, καθ' αὐτὸ μικρὸν ὄν καὶ κῆΦον. Turn. & V. post σύμβολον haec addunt μὴ γὰρ δύναται καθέλκεν vel καθέλκων κενόν.

4 referendum ad remotius κληδῶν. R.

5 Xyl. susp. Τερψίων δὲ ἦν, nisi quid desit.

6 Sic R. cum Xyl. & Menag. ad Diog. Laërt. p. 243. legendum monuit, dedique cum W. Correctioni fayet E. Vulgo παρίντος.

εὐν, εἰ πῆαρμῶ χρώμενος, ἔ τῆτο τοῖς ἑταίροις, ἀλλὰ
 δαιμόνιον, εἶναι τὸ κωλύον ¹, ἢ κελεύον, ἔλεγε· τύ-
 Φε γὰρ αὐτίνος, ὡ Φίλε, κενῆ, καὶ κέμπη τὸ τοῖδ-
 τον, ἐκ ἀληθείας καὶ ἀπλότητος, οἷς τὸν ἄνδρα μέγαν
 ὡς ἀληθῶς καὶ διαφέροντα τῶν πολλῶν γεγονέναι δο-
 κῆμεν, ὑπὸ Φωνῆς ἔξωθεν ἢ πῆαρμῆ τίνος, ὀπηνίκα
 τύχοι, θορυβόμενον ἐκ τῶν πράξεων ἀνατρέπεσθαι, καὶ
 προῖεσθαι ² τὸ δεδογμένον. αἱ δὲ Σωκράτης αὐτὸ ὄρ-
 μαί ³ τὸ βέβαιον ἔχασαι καὶ σφοδρότητα φαίνονται
 πρὸς ἅπαν, ὡς ἂν ἐξ ὀρθῆς καὶ ἰχυρᾶς ἀφειμέναι κρι-
 σεως καὶ ἀρχῆς. πενία γὰρ ἐμμεῖναι παρὰ πάντα τὸν
 βίον ἐκασίως, σὺν ἡδονῇ καὶ χάριτι τῶν διδόντων ἔχειν
 δυνάμενον· καὶ φιλοσοφίας μὴ ἐκτεῖναι πρὸς τὸσαῦτα
 κωλύματα· καὶ τέλος εἰς σωτηρίαν καὶ φυγὴν αὐτῶ
 σπεδῆς ἑταίρων καὶ παρασκευῆς εὐμηχάνια γενομένης,
 μήτε καμφθῆναι λιπαρῆσι, μήτε ὑποχωρῆσαι τῷ θα-
 νάτῳ παίζοντι ⁴, χρῆσθαι δ' ἀτρέπτῳ τῷ λογισμῶ πρὸς
 τὸ δεινὸν, ἐκ εἶναι ἄνδρὸς ἐκ κληδόνων ἢ πῆαρμῶν με-
 ταβαλλομένην ⁵ ὅτε τύχοι γνώμην ἔχοντος, ἀλλ' ὑπὸ
 μείζονος ἐπισασίας καὶ ἀρχῆς ἀγομένεα πρὸς τὸ καλόν.
 ἐκῶ δὲ καὶ τὴν ἐν Σικελίᾳ τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως
 φθ.

¹ Ald. Baf. κωλύων. Xyl. correxit. Paulo ante R. voluit
 εἰ τῆτον, cum redeat ad πῆαρμῶ; & deinde ἂν ἦν pro αὐ.

² Sic Xyl. legendum monuit, dedique, R. probante, cum
 W. Vulgo προῖεσθαι.

³ Dedi sic e Xyl. mente, W. probata, pro uno vocabulo
 ἀφορμαί. Vulgo deinde post τὸ fuit lacuna. Satius duxi eam
 explere voce βέβαιον e Turn. & V. sumta. Xyl. susp. deesse
 ἐμβριδῆς vel tale quid. R. mavult τόνον, quod W. lectioni τὸ
 βέβαιον, nisi forte e scripto fit libro, praesferendum duxit.

⁴ R. mavult πλησιάζοντι. Aut idem leg. susp. W. aut παί-
 ζοντα δὲ χρῆσθαι ἀτρέπτῳ τ. λ. Xyl. susp. παίζοντι δὲ χρῆσθαι
 καὶ ἀτρ.

⁵ Sic Salmaf. & R. legendum monuerunt, dedique cum W.
 idem ex B. & E. recipiente, pro vulg. μεταβαλλομένα. Sal-
 maf. simul pro ὅτε voluit ἔπη.

Φθόρον προσιπεῖν αὐτὸν ἐνίοις τῶν Φίλων. καὶ πρότερον ἔτι τέτων Πυριλάμπης ὁ Ἀντιφῶντος ἀλλὰς ἐν τῇ διάξει περὶ Δῆλιον ὑφ' ἡμῶν δορατίῳ τετραμένος, ὡς ἤκουσε τῶν ἐπὶ τὰς σπονδὰς ἀφικομένων Ἀθήνηθεν, ὅτι Σωκράτης μετ' Ἀλκιβιάδου καὶ Λάχηςτος¹ ἐπὶ Ῥητίσης καταβάς ἀπονενοσήκοι, παλλὰ μὲν τέτον ἀνεκαλέσατο, πολλὰ δὲ Φίλων² τινὰς καὶ λοχίτας, οἷς συνέβη μετ' αὐτῆ παρὰ τὴν Πάρνηθα³ Φεύγεισι παρὰ τῶν ἡμετέρων ἵππων ἀποθανεῖν, ὡς τῆ Σωκράτης δαιμονίᾳ παρηνέσαντας, ἐτέραν ὁδὸν, ἐχ' ἦν ἐκείνος ἦγε, στροπομένους ἀπὸ τῆς μάχης. ταῦτα δ' οἶμαι καὶ Σιμμίαν ἀκηνοῦμαι. Πολλάκις (ὁ Σιμμίας ἔφη) καὶ πολλῶν διεβόηθη γὰρ ἐν ἡμέμα τὸ Σωκράτης Ἀθήνησιν ἐκ τέτων δαιμόνιον.

XII. Τί ἐν (ὁ Φειδόλαος εἶπεν) ὦ Σιμμία, Γαλαξίδωρον ἐκώσωμεν παίζοντα καταβάλλειν τσοῦτο μαντείας

1 Sic omnino fuit legendum, teste Platone in Lachete (Vol. V. ed. Bip. p. 165.) nec non Cicerone de Divinat. I, 54. & sic exhibent Turn. V. Bong. dedique cum W. adficientibus Schott. Anon. pro vulg. Πάχηςτος. De pugna apud Delium, Boeotiae oppidum, facta vid. Thucyd. L. IV. c. 93. sq. Diodor. L. XII. c. 69. De via, qua Socrates Athenas redierit, nihil extat apud scriptores, qui virtutem ejus in hac pugna demonstratam praedicant. Hinc obscurum manet, quod apud Nostrum legitur, ἐπὶ Ῥητίσης. Non minus incertum, quod W. ex B. & E. notat ἐπὶ Ῥητίσης. Xyl. observat, locum notari videri, qui vocetur Ῥητίση. Turn. V. ἐπιρατῆς. Si liceat hanc vocem dividere in ἐπὶ ρεατῆς: — nonne lucis aliquid loco nostro afferri possit? Est apud Suid. Ρεατῆς, ὄνομα τίπη, (sive ex mente annotatoris ὄνομα ποταμῶ) καὶ ἔθνη; & apud Hesych. Ρεατοὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ δύο εἰσὶν οἱ πρὸς τῇ Ἐλευσίῃ Ρεατοὶ, ῥωγμοί, καὶ ὁ μὲν πρὸς τῇ θαλάττῃ τῆς πρεσβυτέρας δεξὴ νομίζονται ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄστυ, τῆς νεωτέρας, ὅθεν τὰς λατρῆς ἀγνίζονται, τὰς διασσε.

2 Basf. Φίλες. Pro seq. λοχίτας R. mavult λοχιτῶν.

3 Alii nimirum per montem Parnethem domum redibant, alii ναυλ, alii per Oropum. Turn. V. Bong. παρὰ τὸν Πάρνη

τείας ἔργον εἰς πλῆρες καὶ κληδόνας ¹, οἷς καὶ οἱ πολλοὶ καὶ ἰδιῶται περὶ μικρὰ προσχρῶνται καὶ παίζοντες; ὅταν δὲ κίνδυνοι βαρύτεροι καὶ μείζονες καταλάβωσι πράξεις, ἐκεῖνο γίνεται τὸ Εὐριπίδειον·

Οὐδεὶς σιδήρεα ταῦτα μωραίνει πέλας.

καὶ ὁ Γαλαξίδωρος· Σιμίε μὲν, ἔφη, Φειδόλαε, περὶ τέτων, εἴ τι Σωκράτης αὐτὸς λέγοντος ἤκουσεν, ἕτοιμος ἀκροῦσθαι καὶ πείθεσθαι ² μεθ' ὑμῶν· τὰ δ' ὑπὸ σὲ λελεγμένα καὶ Πολύμνιος, ἔχαστον ἀνελεῖν. ὡς γὰρ ἐν ἰατρικῇ σφυγμὸς ἢ Φλύβιαινα, μικρὸν, ἔ μικρῶ δὲ σημειῖον ἐστὶ· καὶ κυβερνήτη πελάγους Φόγγος, ἢ ὄρνιθος ³, ἢ διαδρομὴ κνημίδος ἀραιᾶς, πνεῦμα σημαίνει καὶ κίνησιν τραχυτέραν θαλάσσης· ἔτω μαντικῇ ψυχῇ πλῆρες ἢ κληδῶν, ἔ μέγα καθ' αὐτὸ, μεγάλῃ δὲ σημειῖον συμπλήματος ⁴. ἐδεμῖα γὰρ τέχνης κατὰ φρονεῖται τὸ μικροῖς μεγάλα καὶ δι' ὀλίγων πολλὰ προμηθεύειν. ἀλλ' ὥσπερ εἴ τις ἄπειρος γραμμάτων δυνάμειος, ὄρῳν ὀλίγα πλήθει καὶ Φαῦλα τὴν μορφὴν, ἀπιστοῖη, κινδρα γραμματικῶν ἐκ τέτων ἀναλέγεσθαι πολέμους μεγάλους, οἳ τοῖς πάλαι συνέτυχον, καὶ κήϊσιν πόλεων, πράξεις τε καὶ παθήματα ⁵ βασιλέων, εἴτα φανῆναι ὁμοίον τι μνηθεύειν καὶ καταλέγειν ἐκείνῳ τῶ ἰσορικῶ

¹ Ald. Baf. ἀληθόνας. Xyl. correxit.

² Sic dare pro vulg. Φείδεσθαι, e Xyl. mente, R. & W. probata, haud dubitavi.

³ Ald. Baf. πελάγους Φόγγος ὄρνιθος, absque partic. ἢ. Hinc Xyl. susp. πελαγίς, nisi si quid desit vel ad πελάγους vel ad ὄρνιθος pertinens. R. susp. κυβερνήτη ἐκ πελάγους Φόγγος ὄρνιθος.

⁴ Vulgo post αὐτὸ est lacuna. Explendam eam censui illis vocibus, quas omnia reponendas suadent — μεγάλα δὲ σημειῖον —. Consentiant Xyl. Salmaf. R. W.

⁵ Secutus sum sic dando W. παθήματα recipientem ex Schott. & Leonie. Voluit idem R. ducente eo var. left. Turn. & Bong. τιδήματα, & V. πυδήματα. Vulgo μαθήματα.

ρικῶν τέτων ἕκασον ¹, ἡδὺς ἂν, ὦ Φίλε, γέλωσ σοὶ τῆ
 ἀνθρώπου τῆς ἀπειρίας ἐπέλθοι. ἔτω σκόπει, μὴ καὶ
 ἡμεῖς, τῶν μαντικῶν ἕκασε τὴν δύναμιν ἀγνοῶντες, ἢ
 συμβάλλει πρὸς τὸ μέλλον, εὐηθῶσ ἀγανακτῶμεν, εἰ νῦν
 ἔχων ἀνθρώπος ἐκ τέτων ἂν ἀποφαίνεται ² τι περὶ τῶν
 ἀδήλων, καὶ ταῦτα, Φάσκων αὐτὸς ³ ἔπαρμον ἰδέ
 Φωνὴν ἀλλὰ δαιμόνιον αὐτῶ τῶν πράξεων ὑφηγεῖσθαι.
 μέτειμι γὰρ ἤδη πρὸς σέ, ὦ Πολύμνι, Σωκράτης, ἀνδρὸς ἀτυφία καὶ ἀφελεία μάλιστα δὴ φιλοσο-
 φίαν ἐξανθρωπίσαντος ⁴, εἰ μὴ παρμον μῆδὲ κληδόνα
 το σημεῖον, ἀλλὰ τραγικῶσ πάνυ τὸ δαιμόνιον ὠνόμα-
 ζεν. ἐγὼ γὰρ ἂν τῆναντίον ἐθαύμαζον ἀνδρὸς ἄκρη δια-
 λέγεσθαι καὶ κρατεῖν ὀνομάτων, ὡσπερ Σωκράτης, εἰ
 μὴ τὸ δαιμόνιον, ἀλλὰ τὸν παρμον ⁵, αὐτῶ σημαίνειν
 ἔλεγεν. ὡσπερ εἴ τις ὑπὸ τῆ βέλεσ Φαίῃ τετρωῖσθαι,
 μὴ τῶ βέλει ὑπὸ τῆ βαλόντες, μεμετρηῖσθαι δ' αὖ τὸ
 βάρωσ

¹ W. locum hunc ita refingit: εἶτα Φαίῃ δαιμόνιον τι μῆ-
 νῦσαν ἐκείνῃ τῶν ἱστορικῶν τέτων ἕκασον — affirmaretque Genium
 significare illi unamquamque rerum gestarum, addens, aliam
 rationem secutos esse Xyl. Amiot. R. & Gataker. de Stilo M.
 T. p. 59. Pro Φωνῆσ Turn. & V. Φωνῆ; pro ὁμοῖον τι,
 quod Steph. ex Schott. Leonic. Anon. dedit, est in Ald. Bas.
 Xyl. ὁμόνι, in B. & E. ὁμόνι. Xyl. verterat: juraretque
 potius istam memoriter haec recitare, quam istis contenta li-
 teris enunciare. R. susp. εἶτα μάχοιτο ὁμόνι τι μῆνῦσαν καὶ
 καταλέγαν ἐκεῖνον τὸν ἱστορικὸν τέτων ἕκασον, ideo rixaretur
 cum altero, vel jurante, historicum illum eas res omnes nar-
 rare atque enumerare. Idem deinde pro φίλε susp. Φεδδῶσ.

² Dedit sic e R. mente pro vulg. ἀποφαίνεται. W. susp. αὖ
 ἀποφαίνεται.

³ Sic R. legendum monuit, dedique pro vulg. αὐτὸ. Re-
 cepit idem W. sensu flagitante.

⁴ Sic R. legendum monuit pro vulg. φιλοσοφία ἐξανθρωπή-
 σαντος — qui humanam & homine dignam ejusque rationi-
 bus accommodatam reddidit philosophiam, dedique cum W.
 Prius est in B. E. Bas. Xyl. Turn. — posterius in E. & suavit
 Salm.

⁵ Ald. εἰ μὴ τὸν παρμον, ἀλλὰ τὸ δαιμόνιον.

βάρος ὑπὸ τῆ ζυγῆ, μὴ τῷ ζυγῷ ὑπὸ τῆ ἰσάντος. ἔ
γὰρ τῆ ὄργανα τὸ ἔργον, ἀλλ' ἔ καὶ τὸ ὄργανον, ὃ
χρῆται πρὸς τὸ ἔργον· ὄργανον δέ τι καὶ τὸ σημεῖον, ὃ
χρῆται τὸ σημαῖνον· ἀλλ' (ὅπερ εἶπον) εἴ τι Σιμμίας
ἔχει λέγειν, ἀκασέον, ὡς εἰδότες ἀκριβέστερον.

XIII. Καὶ ὁ Θεόκριτος· Πρώτερον (ἔφη) τὰς
εἰσιόντας, ὅτινές εἰσιν, ἀποσκεψαμένοις ¹. μᾶλλον δὲ
τὸν ξένον ἔοικεν ἡμῖν Ἐπαμεινώνδας ὁδὶ κομίζειν ².
ἀποβλέψαντες ἔν πρὸς τὰς θύρας, ἐωρῶμεν ἡγάμενον
μὲν τὸν Ἐπαμεινώνδαν καὶ συνεσώτων φίλων ³ Ἴσμη-
νόδωρον καὶ Βακχυλίδαν, καὶ Μέλισσον τὸν αὐλητὴν,
ἐπόμενον δὲ τὸν ξένον, ἐκ ἀγενῆ ⁴ τὸ εἶδος, ἀλλὰ
πραότητα καὶ Φιλοφροσύνην τῆ ἡθῆς ὑποφαίνοντα, καὶ
σεμνῶς ἀμπεχόμενον ⁵ τὸ σῶμα. καθίσαντος ἔν ἐκεί-
νῃ ⁶ μὲν παρὰ τὸν Σιμμίαν, τῆ δ' ἀδελφῆ παρ' ἐμέ,
τῶν δ' ἑλλῶν, ὡς ἕκαστος ἔτυχε, καὶ γενομένης σιω-
πῆς, ὁ Σιμμίας τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καλέσας· Εἶπεν,
(εἶπεν) ὦ Ἐπαμεινώνδα, τίνα χρὴ τὸν ξένον, καὶ
πῶς, καὶ πόθεν προσαγορεύει; ἀρχὴ γὰρ τις ἐντυ-
χίας ⁷ καὶ γνώσεως αὐτῆ συνήθης· καὶ ὁ Ἐπαμει-
νώνδας· Θεάνωρ, (εἶπεν) ὦ Σιμμία, ὄνομα μὲν, γέ-
νος

¹ Turn. & V. ἀποσκεψόμεθα.

² Sic dando W. sum fecutus, ὁδὶ κομίζειν recipientem ex B. & E. pro vulg. διακομίζειν.

³ R. susp. καὶ σὺν αὐτῷ τῶν φίλων, αὐτὸ συνεσιόντας αὐτῷ. W. susp. τῶν συνεσώτων, conjurationis sociorum.

⁴ Turn. & V. ἐκ ἀγενῆ.

⁵ Sic R. cum Salmaf. e Turn. & Baf. legendum monuit, dedique cum W. & Xyl. pro vulg. ἀμπεχόμενον.

⁶ Vulgo ὑπ' ἐκείνῃ. R. ὑπὸ delendum monuit. Abest quoque a Baf. & Turn. Delevi cum W. consentientibus B. E. Xyl. Significat vocab. ἐκείνῃ Pythagoreum ex Italia appulsum.

⁷ Vulgo ἐντυχίας. R. voluit cum Salmaf. ἀρχὴ γὰρ τῆς ἐντυχίας — nam ab hac formula contrahendae notitiae & familiaritatis initium capi solet. Dedi ἐντυχίας cum W. e Baf. Xyl. B. E. Leonie. Schott. — ἐντυχίαν dant Turn. V. Bong.

υος δὲ Κροτωνιάτης, τῶν ἐκεῖ Φιλοσόφων, ἔ καταιχύνων τὸ μέγα Πυθαγόρε κλέος· ἀλλὰ καὶ νῦν ἤκει δεῦρο μακρὰν ὁδὸν ἐξ Ἰταλίας, ἔργοις καλοῖς καλὰ δόγματα βεβαίων. ὑπολαβὼν δὲ ὁ ξένος· Οὐκῆν (ἔφη) σὺ κωλύεις, ὦ Ἐπαμεινώνδα, τῶν ἔργων τὸ κάλλισον. εἰ γὰρ εὖ ποιεῖν Φίλας καλόν, ἐκ αἰσχρὸν εὖ πάχειν ἀπὸ Φίλων· ἢ γὰρ χάρις ἐχ ἤτηον δεομένη τῷ λαμβάνοντος, ἢ τῷ δίδοντος, ἐξ ἀμφοῖν τελειῖται πρὸς τὸ καλόν· ὁ δὲ μὴ δεξάμενος, ὥσπερ σφαῖραν εὖ Φερομένην κατήχυνεν ἀτελῆ πεσῶσαν. ποῖς γὰρ ἔτω σκοπῆ βάλλοντα καὶ τυχεῖν ἢ δὴ, καὶ διαμαρτάνειν ἄνιστον, ὡς ἀνδρὸς εὖ παθεῖν ἀξίε δια χάριτος ἐφιεόμενος; ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ὁ τῷ σκοπῆ μένοντος ἀτυχήσας, σφάλλεται δι' αὐτόν· ἐνταυτοῖ δὲ ὁ παραιτέμενος, καὶ ὑποφεύγων ἀδικεῖ τὴν χάριν εἰς ὃ ἔσπευκε μὴ περαινέσασιν. σοὶ μὲν ἔν τὰς αἰτίας ἤδη διήλθον, ὑφ' ὧν ἔπλευσα δεῦρο· βάλομαι δὲ καὶ τέτοις ¹ διελθὼν χρήσασθαι πρὸς σε δικασαῖς. ἐπεὶ γὰρ ἐξέπεσον αἱ κατὰ πόλεις ἐταιρίαι τῶν Πυθαγορικῶν εἴσει κρατηθέντων, τοῖς δ' ² ἔτι συνεσῶσιν ἐν Μεταποντίῳ συνεδρεύεσιν ἐν οἰκίᾳ πῦρ οἱ Κυλώνειοι ³ περιένησαν καὶ διέφθειραν ἐν τέτῳ πάντας, πλὴν Φιλόλαος καὶ Λύσιδος, νέων ὄντων ἔτι βῶμη, καὶ κεφότητι διωσαμένων τὸ πῦρ, Φιλόλαος μὲν εἰς Λευκανὰς Φυγῶν, ἐκείθεν ἐσώθη πρὸς τὰς ἄλλας Φίλας ἤδη πάλιν ἀθροισομένους

¹ Dedi sic R. monente cum W. e Bas. Turn. Xyl.

² R. monet, aut expungendum esse δὲ, aut deesse aliquid, e. c. διεσπάρησαν πανταχῆ γῆς post κρατηθέντων — quaquaversum dissipabantur, qui autem adhuc indivulsi manebant apud Metapontium. illis Cylonii circumstruebant ignem — utpote quod maxime pateat ex eo, quod infra sequatur πρὸς τὰς ἄλλας Φίλας ἤδη πάλιν ἀθροισομένους. Pro ἐν οἰκίᾳ Bas. ἐν οἰκίᾳ.

³ Sic hoc loco & infra dandum monuit R. cum Menag. ad Diog. Laërt. II, 46. & Palmer. Exerc. p. 224. dedique cum W. idem ex B. & E. recipiente pro vulg. Κυκλώνειοι & Κυκλωνείων. Pro ἐν τέτῳ malim cum W. ἐν ταύτῳ.

νας καὶ κρατῶντας τῶν Κυλωνείων. Λύσις δὲ ὅπερ γέγονεν, ἠγνοεῖτο πολὺν χρόνον· πλήν γε δὴ Γοργίας ὁ Λεοντίνος ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀναπλέων εἰς Σικελίαν, ἀπήγγειλε τοῖς περὶ Ἄρκεσου βεβαίως, Λύσιδι συγγεγονέναι διατρίβουσι περὶ Θήβας. ὤρμησε δὲ ὁ Ἄρκεσος πύθω τῷ ἀνδρὸς αὐτὸς, ὡς εἶχε, πλεῦσαι· νομιδῆ δὲ διὰ γῆρας καὶ ἀδένειαν ἐπέλειπον, ἐπέσηψε ¹ μάλιστα μὲν ζῶντα νομίσαι τὸν Λύσιν εἰς Ἰταλίαν, εἰ δὲ μὴ ², τὰ λείψανα τεθνηκότος. οἱ δ' ἐν μέσῳ πόλεμοι, καὶ εἰσεις, καὶ τυραννίδες ἐκώλυσαν αὐτῶ ζῶντι συντελεσθαι τὰς Φίλας τὸν ἄθλον. ἐπεὶ δὲ ἡμῖν τὸ Λύσιδος δαιμόνιον ἤδη τεθνηκότος ἐναργῶς προῦπέφαινε τὴν τελευτήν, καὶ τὰς παρ' ὑμῖν, ὦ Πολύμνι, θεραπεΐας καὶ διαίτας τῷ ἀνδρὶ οἱ σαφῶς εἰδότες ἀπήγγελλον, ὅτι πλεσσίας ἐν οἴκῳ πένητι γηροκομίας τυχῶν, καὶ τῶν υἱῶν πατῆρ ἐπιγραφεῖς ³, οἴχοιτο μακαριστός, ἀπεσάλην ἐγὼ νέος καὶ εἰς ὑπὸ πολλῶν καὶ πρεσβυτέρων, ἐχόντων ἐκ ἔχουσι χρήματα διδόντων, πολλὴν ⁴ χάριν καὶ Φίλιαν ἀντιλαμβάνοντων. Λύσις δὲ καὶ κεῖται καλῶς ὑφ' ὑμῶν, καὶ τάφῳ καλῷ κρείττων αὐτῶ χάρις ἐκλινομένη Φίλοις ὑπὸ Φίλων καὶ οἰκείων.

XIV. Ταῦτα τῷ ξένῳ λέγοντος, ὁ μὲν πατὴρ ἐπεδάκρυσε τῇ μνήμῃ τῷ Λύσιδος πολὺν χρόνον· ὁ δ' ἀδεῖλ-

¹ Excidisse verba τοῖς Φίλοις, notat Xyl. — R. vult subintelligi τοῖς ἑαυτῷ Φίλοις.

² Voculas δὲ μὴ, quae a reliquis absunt, inserui e Xyl. mente cum W. Pro εἰ Turn. & V. exhibent ἢ. R. voluit εἰ δὲ μὴ, τὰ γε λείψ. vel εἰ δὲ μὴ γε, τὰ λ.

³ Vulgo καὶ τῶν υἱῶν ἐπιγραφεῖς, quod Xyl. expressit, filisque adscriptus: quod R. non probat, cum, si Plut. sensus hic esset, dicendum fuisset τῶν υἱῶν (scil. εἰς) γραφεῖς. Mavult idem ἐπιτραπεῖς, rector filiorum tuorum constitutus. Inferendo πατῆρ W. sum sesutus, vocem hanc ex B. & E. aduentem.

⁴ R. mavult πολλὴν δὲ χ. Paulo ante pro χρήματα Ald. & Baf. γράμματα. Xyl. correxit.

ἀδελφὸς ὑπομειδῶν, ὥσπερ εἶπαι, πρὸς ἐμέ· Πῶς (ἔφη) ποιῶμεν, ὦ Καφείσια; προίεμεθα τὴν πενίαν τοῖς χρήμασι, καὶ σιωπῶμεν; Ἦμισ' (ἔφη ἐγὼ) τὴν Φίλην καὶ ἀγαθὴν κροτοτρόφον· ἀλλ' ἄμυνε· σὸς γὰρ ὁ λόγος. Καὶ μὴ ἐγὼ, (εἶπεν) ὦ πάτερ, ταύτη μόνη τὴν οἰκίαν ἐδέδειξεν ἀλώσιμον ὑπὸ χρημάτων εἶναι, κατὰ τὸ Καφείσιε σῶμα, καλῆς μὲν ἐδῆτος δεόμενον, ἵνα τοῖς ἐρασαῖς ἐγκαλωπίσῃται ¹ τούτοις ἔσιν, ἀφθόνως δὲ καὶ πολλῆς τροφῆς, ἵν' ἀντέχη πρὸς τὰ γυμνάσια καὶ πρὸς τὰς ἐν ταῖς παλαιαῖραις ἀγῶνας· ὀπηνῖα δὲ ἔτος ἔ' προδίδωσι τὴν πενίαν, ἐδὲ ὡς βαφὴν ἀνήσι τὴν πάτριον πενίαν, ἀλλὰ, καίπερ ὢν μεϊράκιον, εὐτελεία κλωπίζεται καὶ ἐέργει τὰ παρόντα, τίς ἂν ἡμῖν γένοιτο τῶν χρημάτων διάθεσις καὶ χρήσις; ἢ πε καταχρυσώσομεν τὰ ὄπλα, καὶ τὴν ἀσπίδα πορφύρα συμμιγμένη πρὸς χρυσίον, ὥσπερ Νικίας ὁ Ἀθηναῖος, διαποιικιῶμεν; σοὶ δὲ, ὦ πάτερ, Μιλησίαν χλαμύδα, τῇ δὲ μητρὶ παραλεργὸν ὠνησόμεθα χιτῶνιον; ἔ γὰρ εἰς γαστέρα δήπε καταχρησόμεθα τὴν δωρεάν, εὐωχῆντες αὐτὰς πολυτελέερον, ὥσπερ ξένον ὑποδεδεγμένοι βαρύτερον τὸν πλετόν. Ἄπαγε, (εἶπεν ὁ πατήρ) ὦ παῖ· μηδέποτε τοιαύτην ἐπίδομι μετακόσμησιν τῆ βίβη ἡμῶν. Καὶ μὴ ἐδ' ἀργὸν (ἔφη) καθισόμεθα φρενῆντες ² οἴκοι τὸν πλετόν· ἀχαρις γὰρ ἂν ἔτως ἢ χάρις καὶ ἀτιμος ἢ κλῆσις. Ἐπὶ τί μὴν ³; εἶπεν ὁ πατήρ. Οὐκῆν

X 2

(ἔφη

¹ Sic cum Salmas. legendum monuit R. dedique cum W. idem ex B. & E. recipiente. Vulgo ἐγκαμπίσσηται. Bas. Xyl. ἐγκομπίσσηται; Turn. V. Bong. ἐγκομπάσηται.

² Sic. R. jubente, restitui e Bas. cum W. adfentientibus Xyl. B. E. Vulgo φρονῆντες. Paulo ante Turn. ἔφην pro ἔφη. Vertit idem Xyl.

³ R. mavult ἀτιμος ἢ κλῆσις εἶη. Τί μὴν — Ea ratione gratuita careret ea gratificatio, & injucunda foret possessio. Respondet Polymnis: quidni foret?

(ἔφη ὁ Ἐπαμεινώνδας) Ἰάσωνι μὲν τῷ Θετῶν ¹ τα-
γῶ πέμψαντι δεῦρο πολὺ χρυσίον ἐναγχος πρὸς ἡμᾶς
καὶ δεομένῳ λαβεῖν, ἀγροικότερος ἐφάνη ἀποκρινομένος,
ἀδίκων χειρῶν αὐτὸν ² κατάρχειν, ὅτι μοιραρχίας ὄν
ἐρασίης, ἀνδρα δημότην ἐλευθέρας καὶ αὐτουόμα πείλους
ἐπίερα διὰ χρημάτων. σὲ δ', ὦ ξένε, τὴν μὲν προδυ-
μίαν, καλὴ γὰρ καὶ Φιλόσοφος, δέχομαι καὶ ἀγαπῶ δα-
Φερόντως· ἦεις δὲ Φάρμακα Φίλοις μὴ νοσῶσι κομί-
ζων. ὡσπερ ἔν εἰ πολεμεῖσθαι πυθόμενος ἡμᾶς, ἐπλευ-
σας ὄπλοισι καὶ βέλεσιν ἡμᾶς ἀφελήσων, εἶτα Φίλιαν
καὶ εἰρήνην εὖρες, ἐκ ἂν ὡς δεῖν ἐκεῖνα δίδόναι καὶ ἀπο-
λείπειν μὴ δεομένοις· ἔτω σύμμαχος μὲν ἀφίξει πρὸς
πενίαν ὡς ἐνοχλημένοις ὑπ' αὐτῆς, ἢ ὁ ἐπὶ ἕρση φέ-
ρειν ἡμῖν, καὶ Φίλη σύννομος. ἐκέν δεῖ χρημάτων ἐὼς
ὄπλων ἐπ' αὐτὴν, μηδὲν ἀνῴσαν· ἀλλ' ἀπέγγελε τοῖς
ἐκεῖ γνωρίμοις, ὅτι κάλλιπα μὲν αὐτοὶ πλεῖτω χραυται,
καλῶς δὲ πενία χρωμένως αὐτότε Φίλης ἔχουσι, τὰς δὲ
Λύσιδος ἡμῖν τροφὰς καὶ ταφὰς αὐτὸς ὑπὲρ αὐτῆ Λύ-
σις ἀπέδωκε, τὰ τ' ἄλλα καὶ πενίαν διδάξας μὴ δυσ-
χεραίνειν.

XV. Ὑπολαβῶν δὲ ὁ Θεάνωρ· Ἄρ' ἔν, ἔφη,
τὸ πενίαν δυσχεραίνειν ἀγενές ἐστι; τὸ δὲ πλεῖτον δεδιέ-
ναι καὶ Φεύγειν ἐκ ἄτοπον, εἰ μὴ λόγῳ ³ τις αὐτὸν,
ἀλλὰ χηματιζόμενος, ἢ δι' ἀπειροκαλίαν, ἢ τίφου τι-
νὰ, διωθεῖται; καὶ τίς ἂν, ἔφη, λόγος ἀπειρογοί τὴν ἐκ
καλῶν καὶ δικαίων κλῆσιν, ὡς ὁ Ἐπαμεινώνδας ⁴; μάλ-
λον

¹ Sic dedi e R. mente pro vulg. Θετῶν. Favet correctio-
ni Turn. e quo notatur Θετῶν.

² injuriam mihi ab ipso oriri. Ald. Bas. αὐτῶν.

³ R. voluit legi ἔργῳ, si aliquis non ipsa re, sed tantum per
simulationem — divitias repudiet. Bene W. monet, respon-
sionem Epaminondae cum interrogatione Theanoris consultam
esse, & legendum: ἐκ ἄτοπον; ἄτοπον, ἔφη, εἰ μὴ λόγῳ —.

⁴ R. post ὁ Ἐπαμ. subaudiendum monet κέληται. Etiam
huc loco W. conjectura optime consulit: ὦ Ἐπαμεινώνδα; μάλ-
λον

λον δὲ (πρότερον γὰρ ἢ τῷ Θετταλῷ πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἐνδίδεσθαι ὑπὲρ τῶν) εἶπέ μοι, πρότερον ἢ γῆ, δόστιν μὲν εἶναι τινα χρημάτων ὄρθη, λῆψιν δὲ μηδεμίαν; ἢ καὶ τὰς δίδοντας ἀμαρτάνειν πάντως ¹ καὶ τὰς λαμβάνοντας; Οὐδαμῶς. (εἶπεν ὁ Ἐπαμεινώνδας) ἀλλ' ὥσπερ ἄλλος τινὸς ἐγὼ καὶ πλέτε χάριν τε καὶ κῆρσιν εἶναι νομίζω, τὴν μὲν αἰσχρὰν, τὴν δ' ἀσεβίαν. Ἄρ' ἔνυ (ἔφη ὁ Θεάνωρ) ὁ δ', ἅ τις ὀφείλει ², δίδως ἐκασίως καὶ προθύμως & καλῶς δίδωσιν; ὡμολόγηται ³. ὁ δ', ἅ τις καλῶς δίδωσι, δεξάμενος, & καλῶς εἴληφεν; ἢ γένοιτ' ἂν δικαιότερα χρημάτων λῆψις τῆς παρὰ τῷ δικαίως δίδοντος; Οὐκ ἂν (ἔφη) γένοιτο. δυοῖν ἄρα Φίλων, (εἶπεν) ὦ Ἐπαμεινώνδα, εἰ πατέρω δοτέον, πατέρω δὴπε ληπλέον. ἐν μὲν γὰρ ταῖς μάχαις τὸν εὐβάλλοντα ⁴ τῶν πολεμίων ἐκυλιτέον, ἐν δὲ ταῖς χάρισι τὸν καλῶς δίδοντα τῶν Φίλων ἄτε φεύγειν, ἄτ' ἀπω-

X 3

Ἰεῖ-

λον δὲ (πρότερον γὰρ —. R. pro ἢ conjecerat καὶ), quod e Turn. & V. notatur, ita vertendo: immo, ut rectius dicam, responde tu mihi, o Epaminonda, (nam & olim, quum Theffalus Jaso vobis divitias offerret, tu pro his (patre tuo & fratre) verba faciebas) responde igitur mihi, existimasne —? addens, ὑπὲρ τῶν πολεμίων posse quoque de divitiis accipi — his de rebus, dignaene sint opes & facultates, quae accipiantur. nec ne. Turn. simul πρότερον pro πρότερον, & ἐνδίδεσθαι.

¹ R. mavult πάντας, omnes, qui dant —.

² Vulgo ὁ δ' ἅ τις ὀφείλων. R. voluit ὁ μὲν, ἅ τις ὀφείλων. W. susp. ὁ γ' ἂν τις ὀφείλων, vel ὁ γ', ἅ τινι ὀφείλων. Necessie duxi, aliquam correctionem, vulgatae proximam, recipere.

³ Subaudi Epaminondas. R.

⁴ Secutus sum W. ita dantem & leviter corrigentem ex βάλλοντι, quod B. & E. exhibent. Vulgo τὸν εὐπατέρω τῶν πολ. Raf. post εὐ habet ποιήσαντα, quod Xyl. exprimit & R. probat, locum ita constituendo: τὸν εὐποιήσαντα πατέρω τῶν π. in bello duorum adversariorum alter ab eo manus abstinere debet, a quo beneficia acceperit. Ald. τὸ εὐπατέρω; Turn. V. τῶν πολεμίων τὸν εὐποιήσαντα.

δεῖθαι δίκαιον· εἰ γὰρ ἡ πενία μὴ δυσχερὲς, ἐδ' αὖ
 πάλιν ὁ πλετος ἔτιος¹ ἄτιμος καὶ ἀπόβλητος. ἔτι γὰρ
 ἔν, (εἶπεν ὁ Ἐπαμεινώνδας) ἀλλ' ἔστιν ὄρω μὴ διδόντι
 τὸ κἀλῶς διδόμενον τιμιώτερον ὑπάρχει καὶ κἀλλιον·
 ἔτιωσι δ' ἔπίσκεψαι μεθ' ἡμῶν. εἰσὶ δὴ περθευ ἐπίθυ-
 ραίαι πολλαί, καὶ πολλῶν ἔναιαι μὲν ἔμφυτοι λεγόμεναι,
 καὶ περὶ τὸ σῶμα βλασάνεσαι, πρὸς τὰς ἀναγκαίας ἡδο-
 νὰς· αἱ δὲ ἐπήλυδες, αἱ ἔνεκεν κενῶν δοξῶν, ἰχὺν δὲ
 καὶ βίαν ὑπὸ χρόνου καὶ συνηθείας ἐν τροφῇ μοχθηρᾷ
 λαβῆσαι, πολλὰκις ἔλκεσι καὶ ταπεινᾶσι τὴν ψυχὴν ἐρ-
 ῶμενέστερον τῶν ἀναγκαίων· ἔπει δὲ καὶ μελέτη πολὺ
 μὲν τις ἤδη καὶ τῶν ἐμφύτων ἀπαρῦσαι παθῶν τῶ λό-
 γῳ παρέχε· τὸ δὲ πᾶν τῆς ἀσκήσεως κρᾶτος, ὧ φί-
 λε³, ταῖς ἐπεισοδίοις καὶ περιτλαῖς προσαναγόντας ἐπι-
 θυμιαίς, ἐκπονεῖν χρῆ, καὶ ἀποκόπτειν αὐτὰς ἀνείρξε-
 σι καὶ κατοχαῖς⁴ ὑπὸ τῆ λόγε κολαζομένας. εἰ γὰρ
 δίψαν ἐπιβιάζεται καὶ πείναν ἢ πρὸς τροφὴν καὶ ποτὸν
 ἀντίβασις τῆ λογισμῆ, μακρῶ δὴπε βῆθόν ἐσι φιλοπλε-
 τίαν κολῆσαι καὶ φιλοδοξίαν, ἀποχαῖς, ὧν ἐφίενται,
 καὶ ἀνείρξεσιν εἰς τέλος καταλυθείσας. ἢ ἔδοκεῖ σοι;
 ὡμολόγησεν ὁ ξένος. Ἄρ' ἔν [ἔφη] διαφορὰν ὄρεσ
 ἀσκήσεως καὶ τῆ πρὸς ἅ ἀσκησις ἔργα; καὶ κατὰ περ
 ἀθλητικῆς ἔργων μὲν ἂν εἰποῖς τὴν τῆ σεφάνε⁵ πρὸς
 τὸν

1 Turn. V. ἔτος.

2 Quae post ἀλλ' ἔστιν usque ad ἔτιωσι δ' sequuntur, in vulgatis absunt. Ea recipiendo secutus sum W. ex B. & E. ea fumentem, monentemque, διδόντι videri mutandum in λαβόντι — accidit tamen nonnullum, ut beneficium recte datum, rectius & honestius sic non accipere: sed rem nobiscum sic perpende. R. voluit ἐπισκέψασθαι.

3 Sic R. e Bas. restituit pro vulg. ὧ φίλας. Idem dedit W. e Bas. & Xyl.

4 W. susp. ἀποχαῖς, quod paulo infra legitur.

5 R. mavult τὴν ὑπὲρ τῆ σεφ. Etiam W. legendum monet vel παρὶ vel ὑπὲρ τ. 5.

τὸν ἀντίπαλον ἄμιλλαν, ἀσκησιν δὲ, τὴν ἐπὶ τῷτο¹ ἰδιώτῳ διὰ τῶν γυμνασίων παρασκευῆν τῷ σώματος· ἔτω καὶ ἀρετῆς ὁμολογεῖς τὸ μὲν ἔργον εἶναι, τὸ δ' ἀσκησιν. ὁμολογήσαντος δὲ τῷ ξένῳ· Φέρς τοίνυν πρῶτον εἶπε², τῆς ἐγκρατείας τὸ τῶν αἰσχρῶν καὶ παρανόμων ἡδονῶν ἀπέχεσθαι, πότερον ἀσκησιν, ἢ μᾶλλον ἔργον καὶ ἀπόδειξιν ἀσκήσεως εἶναι νομίζεις; Ἐργον (εἶπεν) ἐγὼ³ καὶ ἀπόδειξιν. ἀσκησιν δὲ⁴ καὶ μελέτην μετὰ ἐγκρατείας, ἐχ⁵ ἢ περὶ ἔτι νῦν ἐφελκυθε πάντες ὑμεῖς⁵, ὅταν γυμναζόμενοι, καὶ κινήσαντες, ὡς περ ζῶα, τὰς ὀρέξεις, ἐπισῆτε λαμπραῖς τραπέζαις καὶ ποικίλοις ἐδέσμασι πολὺν χρόνον, εἶτα ταῦτα τοῖς οἰκέταις ὑμῶν εὐωχεῖσθαι παραδόντες, αὐτοὶ τὰ λιτὰ καὶ ἀπλᾶ προσφέρηθε, κενολασμέναις ἤδη ταῖς ἐπιθυμίαις· ἢ γὰρ, ἐν οἷς ἔξεσιν, ἀποχῆ τῶν ἡδονῶν ἀσκησίς ἐστι, πρὸς ἃ κενιάλονται. Πάνυ μὲν ἔν, εἶπεν. ἔστιν ἔν τις, ὧ Φίλε, καὶ δικαιοσύνη⁶ πρὸς Φιλοπλετίαν καὶ Φιλαργυρίαν ἀσκησίς, ἐ τὸ μὴ κλέπτειν ἐπιόντα νύκτωρ τὰ τῶν πέλας,

X 4

μηδὲ

1 Sic R. legendum censuit, dedique cum W. ita ex E. summente pro vulg. ἐπὶ τῷτο.

2 W. legendum monet εἶπεν.

3 Sic est in Bas. & vertit Xyl. & R. legendum monuit pro vulg. ἔργον (εἶπον ἐγὼ) καὶ ἄ. — Ego quidem, ajebar Theodor, hoc ipsum exercitium abstinentiae specimenque ejus editum esse existimo — Dedi cum W.

4 Verba sunt Epaminondae. R.

5 R. μετὰ expungendum censet, & pro ἐχ legendum ἐκείνην, & sequentia ita corrigenda: ἐφ' ἢ περὶ ἔτι νῦν ἐφελκυθε πάντας ὑμεῖς — exercitationem autem & meditationem continentiae illam esse, ob quam adhuc hodie neminem non vestitum in amorem pertrahitis & ad vos allicitis. Etiam W. ad ἐφελκυθε notat, non esse sincerum, & susp. ἐπιδικυθε vel ἐφη, δεικνυθε, mutando ἢ περ in ἢνπερ, & delendo μετὰ. R. deinde mavult γυμναζόμενοι pro γυμναζ.

6 Dedi cum W. cum jota subscripto, quod vulgo abest. R. aut idem dandum monuit, aut καὶ δικαιοσύνης, aut καὶ δικαιοσύνη, etiam in justitia.

μηδὲ λαποδυτεῖν· ἐδ' εἰ μὴ προδίδωσί τις πατρίδα καὶ
 Φίλων δι' ἀργύριον, ἕτος ἀσκή¹ πρὸς Φιλαργυρίαν
 (καὶ γὰρ ὁ νόμος ἴσως ἐνταῦθα καὶ ὁ φόβος ἀπείργει
 τὴν πλεονεξίαν τῷ ἀδικεῖν) ἀλλὰ ὁ τῶν δικαίων καὶ συγ-
 κευωρημένων ὑπὸ τῷ νόμῳ κερδῶν πολλαίσις ἀφιστὰς ἐαυ-
 τὸν ἐκασίως, ἀσκή καὶ προσεθίζεται, μακρὰν εἶναι παν-
 τὸς ἀδίας καὶ παρανόμῳ λήμματος. ἕτε γὰρ ἐν ἡδοναῖς
 μεγάλας μὲν, ἀτόποις δὲ καὶ βλαβεραῖς, οἷον τε τῆς
 διάνοιαν ἡρεμεῖν, μὴ πολλαίσις ἐν ἐξέσι² τῷ ἀπολαύειν
 καταφρονήσασαν, ἕτε λήμματα μοχθηρὰ καὶ πλεονεξίας
 μεγάλας εἰς ἐφικλὸν³ ἠέκασας ὑπερβῆναι ῥάδιον, ὥτινι
 μὴ πόρρωθεν ἐνδέδωκε³ καὶ κενόλασαι τὸ φιλοκερδές,
 ἄλλαις ἐξέσι ἀναίδην εἰς τὸ κερδαίνειν ἀνατετραμμένον,
 ὁ γὰρ σπαργᾶ περι τῆς ἀδικίας⁴ μάλα μόλις καὶ χαλεπῶς
 τῷ πλεονεχεῖν ἀπεχόμενον. ἀνδρὶ δὲ μὴ Φίλων προῖε-
 μένῳ χάρισι, μὴ βασιλέων δωρεαῖς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τύ-
 χης κλήρου ἀπειπαμένῳ, καὶ θησαυρῷ φανέντος ἐπιπη-
 δῶσαν ἀποσήσαντι τὴν φιλοπλετίαν, ἐν ἐπανίσταται⁵
 πρὸς τὰς ἀδικίας, ἐδὲ θορυβεῖ τὴν διάνοιαν· ἀλλ' εὐ-
 κόλως

1 Turn. V. ἀσκήϊται.

2 Sic R. dandum monuit pro vulg. μεγάλας ἐφιστὸν ἠέκασας, dedique cum W. idem ex E. fumente. Turn. quoque & V. exhibent ἐφικλὸν — commoditates magnas, quarum facultas tibi factu fuerit.

3 Secutus sum W. ita ex E. dantem pro vulg. ἐνδέδοται. R. voluit ἐνδέδεταί, constriatum est.

4 Corrupta haec R. ita corrigenda susp. τὸ φιλοκερδές μα-
 αραῖς ἐξέσι (est in Bas. ἐξέσι, & Xyl. vertit aliis habitibus)
 ἀνείδην εἰς τὸ κερδαίνειν ἀνατετραμμένον. καὶ γὰρ σπαργᾶ —
 W. legit ἀλλ' αἰς — ὅταν σπαργᾶ περι τὰς ἀδικίας — sed
 apud quem licitis utilitatibus affarum enivritum ad lucrum
 faciendum fertur, cum injusto appetitu excitatum turget,
 difficulte ab injusta captivitate abstinetur. Restitui cum W.
 ἀνατετραμμένον, pro ἀνατετραμμ. quod in tribus Graeco-la-
 tinis & R. edd. legitur. Pro περι Turn. & V. παρὰ.

5 W. mavult ἐπανίσταται, subaudiendo τὸ φιλοκερδές τὴν διά-
 νοίαν ἀνδρὶ —.

κόλως χρῆται πρὸς τὸ καλὸν αὐτῷ μέγα Φρονῶν, καὶ τὰ κάλλιστα τῇ ψυχῇ συνειδώς. τέτων ἐγὼ καὶ Καφεισίας ἐρασαί τῶν ἀνθρώπων ¹ ὄντες, ὧ φίλε Σιμμία, παραιτέμεθα τὸν ξένον ἔσθ' ἡμᾶς ἰκανῶς ἐγγυγυμνάσαι ² τῇ πενίᾳ πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐκείνην.

XVI. Ταῦτα τῷ ἀδελφῷ διελθόντος, ὁ Σιμμίας ³ δὶς ἢ τρίς ἐπινεύσας τῇ κεφαλῇ. Μέγας, (ἔφη) μέγας ἀνὴρ ἐσὶν Ἐπαμεινώνδας· τέτρα δ' αἴτιος ἐξ ἀρχῆς ἔτοσι Πολύμνις, τὴν ἀρίστην τροφὴν ἐν Φιλοσοφίᾳ τοῖς παισὶ παρασκευασάμενος. ἀλλὰ περὶ μὲν τέτων αὐτὸς διαλύεσθαι πρὸς αὐτὰς ⁴, ὧ ξέने· τὸν δὲ Λύσιν, ἡμῖν ⁵ εἰ θέμις ἀκῆσαι, πότερον ἄρα κινεῖς ἐκ τῷ τάφῳ καὶ μετοικίσεις ⁶ εἰς Ἰταλίαν, ἢ καταμένειν ἐνταῦθα παρ' ἡμῖν ἑάσεις ⁷ εὐμενέσι καὶ φίλοις, ὅταν ἐκεῖ γενώμεθα, συνοίκοις χρησόμενον; καὶ ὁ Θεάνωρ ἐπιμειδιάσας· Ἔοικεν (ἔφη) Λύσις, ὧ Σιμμία, φιλοχωρεῖν, ἕδενός τῶν καλῶν ἐνδεῆς γεγονώς δι' Ἐπαμεινώνδαν. ἐσι γάρ τι γενόμενον ἰδίᾳ περὶ τὰς ταφὰς τῶν Πυθαγορικῶν ὄσιον, ἢ μὴ τυχόντες, ἔδοκῆμεν ἀπέχειν τὸ μακαριστὸν καὶ οἰκειὸν τέλος. ὡς ἔν ἐγνωμεν ἐκ τῶν ὀνειρώων τὴν Λύσιδος τελευτήν (διαγινώσκο-

X 5

μεν

¹ R. mavult ἀγῶνων.

² W. sussp. ἐγγυγυμνάσαι. Ald. Bas. ἐγγυμνάσαι.

³ Vulgo ὅσον ὁ Σιμμ. R. ὅσον aut delendum censuit, aut post Σιμμίας collocandum. Prius observavi, cum ὅσον a Bas. & Xyl. abfit. Posterius commendat W.

⁴ R. voluit αὐτοὶ διαλύεσθαι πρὸς αὐτὰς, vos inter vosmet ipsos hac de re transigite absque nostro interventu. Turn. αὐτὸ διαλύεσθαι. V. αὐτοὶ διαλύεσθαι. Equidem adderem δύνησθαι, nisi malis cum W. διαλύεσθαι mutari in διαλύσαι.

⁵ Aut sic legendum monuit R. — si nobis fas est hoc audire — quod dedi cum W. id ex B & C. sumente pro vulg. ἡμῖν. aut τὸν δὲ Λύσιν, εἰπὲ ἡμῖν, εἰ θέμις ἀκῆσαι, dic nobis. si fas sit audire, sisne tecum Lysin ablaturus.

⁶ Turn. & V. μετοικίσεις.

⁷ R. mavult ἔσθ'.

μεν δὲ σημείω τινὶ Φαινομένῳ κατὰ τὰς ὕπνους, εἴτε τεθνηκότος, εἴτε ζώντος εἰδωλόν ἐστιν) ἔννοια πολλοῖς ἐπεισηλθευ, ὡς ἐπὶ ξένης ὁ Ἰ Λύσις ἄλλως κειθήδεται, καὶ κινήτος ἐστίν, ἡμῖν, ὅπως ἐκεῖ μεταλλάχῃ τῶν νομιζομένων. τοιαύτη δὲ διανοία παραγενόμενος, καὶ πρὸς τὸν τάφον εὐθύς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀδηγηθεὶς, ἐσπέρας ἤδη χοὰς ἐχεόμεν, ἀνακαλέμενος τὴν Λύσιδος ψυχὴν κατελθεῖν, ἀποθεσπίσασαν, ὡς χρὴ ταῦτα πράσσειν. προϊέσης δὲ τῆς νυκτός, εἶδον μὲν ἔδεν, ἀκῆσαι δὲ Φωνῆς ἔδοξα, τὰ κίνητα μὴ κινεῖν. ὁσίως γὰρ ὑπὸ τῶν Φίλων κειηδεῦθαι τὸ Λύσιδος σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν ἤδη κειριμένην ἀφείθαι πρὸς ἄλλην γένεσιν, ἄλλῳ δαίμονι συλλαχῆσαν. καὶ μέντοι καὶ συμβαλὼν ἔωθεν Ἐπαμεινώνδα, καὶ τὸν τρόπον ἀέσας, ὡς θάψειε Ἰ Λύσιν, ἐπέγνω, ὅτι καλῶς ἄχρι τῶν ἀπορρήτων πεπαιδευμένος ὑπ' ἐκείνου τ' ἀνδρὸς εἶη, καὶ χρῆτο ταυτῷ Ἰ δαίμονι πρὸς τὸν βίον, εἰ μὴ καιὸς ἐγὼ τευμήραθαι τῷ πλῶ τὸν κυβερνήτην. εὐρεῖται μὲν γὰρ ἄτραποι βίων, ὀλίγοι δὲ, ὡς δαίμονες ἀνθρώπους ἀγασσιν. ὁ μὲν ἐν Θεάωνω ταῦτ' εἶπὼν τῷ Ἐπαμεινώνδα προσέβλεψεν, οἷον ἐξ ὑπαρχῆς ἀναθεώμενος αὐτῆ τὴν φύσιν καὶ τὸ εἶδος Ἰ.

XVII.

1 Vulgo ἢ Λύσις. R. aut ἢ delendum censuit, aut cum ὁ mutandum. Hoc idem est apud W. Eum deinde secutus sum, ex B & C. κινήτος dantem pro vulg. κινήτον.

2 Sic R. e Bas. reponendum putavit, dedique cum W. accedente Xyl. Vulgo θάψειε.

3 Eodem, quo scil. Lyfis fuerat usus. [Mavult tamen R. καλῶ vel ἀγαθῶ.

4 Particulam καὶ, quae vulgo abest, Turn. consentiente, nec non Xyl. versione, inserendam duxit R. aut potius legendum τὴν φύσιν ἐκ τῶ εἶδαι. W. quoque καὶ addidit, Schott. Leon. Anon. accedentibus. Paulo ante Ald. Bas. ἀναθεώμενος. E Turn. V. Bong. vitiose datur ἀναθεώμενος.

XVII. Ἐν τῷ δὲ ὁ μὲν ἰατρὸς προσελθὼν περιέλυσε τῷ Σιμμίῳ τὸν ἐπίδεσμον, ὡς θεραπεύσαν ἰ τὸ σῶμα. Φυλλίδα δ' ἐπεισελθὼν μεθ' Ἴπποθνείδου², καὶ κελεύσας ἐμὲ καὶ Χάρωνα καὶ Θεόκριτον ἐξανασηναί, προσῆγεν εἰς τινὰ γυναικίαν τῷ περισύλλε σφύδρα τεταραγμένος, ὡς διεφαίνετο τῷ προσώπῳ. κάμῃ. Μή τι καινότερον, ὦ Φυλλίδα, προσπέπτωκεν εἰπόντος. Ἐμοὶ μὲν ἔδεν (ἔφη) καινόν, ὦ Καφεισία· καὶ γὰρ προῆδειν καὶ πρᾶλεγον ὑμῖν τὴν Ἴπποθνείδου μαλακίαν, δεόμενος μὴ ἀνακοινῆσαι, μηδὲ παραλαμβάνειν εἰς τὴν πρᾶξιν. ἐκπλαγέντων δὲ τὸν λόγον ἡμῶν, ὁ Ἴπποθνείδου. Μὴ λέγε πρὸς θεῶν, (ἔφη) Φυλλίδα, ταῦτα· μηδὲ τὴν προπέτειαν εὐτολμίαν οἰόμενος, ἀνατρέψης καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν πόλιν. ἄλλ' ἔασσον ἀσφαλῶς (εἶπερ εἵμαρται) καταλθεῖν τὰς ἀνδρας· καὶ ὁ Φυλλίδου παροξυνόμενος. Εἶπέ μοι, (φησὶν) ὦ Ἴπποθνείδα, πόσας οἶε μετέχειν τῶν ἀπορρήτων εἰς τὴν πρᾶξιν ἡμῖν; Ἐγὼ μὲν (εἶπεν) ἔτι ἐλάσσας, ἢ τριάκοντα γινώσκω. Τί ἔν, (ἔφη) τοσάτων τὸ πλήθος ὄντων, τὰ πᾶσι δόξαντα μόνος ἀνήρηκας καὶ διακεκάλυκας, ἐκπέμψας ἰπέα πρὸς τὰς ἀνδρας ἤδη κατ' ὁδὸν ὄντας, ἀνατρέφειν κελεύσας καὶ μὴ κατατείνειν σήμερον, ὅτε τῶν³ πρὸς τὴν κάθοδον αὐτοῖς τὰ πλεῖστα καὶ τὸ αὐτόματον⁴ συμπαρεσκευάσεν. εἰπόντος δὲ ταῦτα τῷ Φυλλίδου, πάντες μὲν διαταράχθημεν· ὁ δὲ Χάρων τῷ Ἴπποθνείδου πάνυ σιληρῶς τὴν ὄψιν ἐνερείσας· Ὡ μοχθηρὲ (εἶπεν) ἀνθρώπε, τί δέδρακας ἡμᾶς; Οὐδέν,

1 Post θεραπεύσαν V. inserit καί. Pro τὸ σῶμα R. suspr. τὸ τραῦμα.

2 R. voluit Ἴπποθνείδου, quod & infra vulgo datur. In editis variatur in hoc nomine. Cum W. ubique recepi ei.

3 Sic R. legendum monuit pro vulg. ὅτι τὸν, dedique, Βαί τῶν exhibente. Etiam W. recepit τῶν, adfentientibus Anon. Xyl. B. E. & probavit ὅτι pro ὅτι. Idem paulo ante pro κατατείνειν suspicatur κατείνειν.

4 R. suspr. καὶ κυριώτατα τὸ αὐτόμα.

Οὐδὲν, ἔφη, δεινόν, ὃ Ἴπποδεδείδας, εἰ ἀνείς ἰ τὴν τραχύτητα τῆς Φανῆς, κιδρὸς ἡλικιώτε καὶ πολίτας παραπλησίως ἔχοντος λογισμῶν μεταχῆς. εἰ μὲν γὰρ εὐφυχίαν Φιλοκινδουιον ἀποδείξαθαι τοῖς πολίταις καὶ θυμὸν ὀλιγωρῶντα τῷ βίῃ προηρήμεθα, Φυλλίδα, πολὺ τὸ τῆς ἡμέρας μῆκος ἐστὶ καὶ τὴν ἑσπέραν μὴ περιμένωμεν, ἀλλ' ἤδη βαδίζομεν ἐπὶ τὰς τυράννας τὰ ξίφη λαβόντες. ἀποκτείνωμεν, ἀποθνήσκωμεν, ἀφειδῶμεν ἑαυτῶν. εἰ δὲ ταῦτα μὲν ἔτε δράσαι χαλεπὸν ἔτε παθεῖν, ἐξελέδει δὲ τὰς Θήβας ὄπλων, τούτων πολεμίων περιεχόντων, καὶ τὴν Σπαρτιατῶν Φρερὰν ἀπώσαθαι ὀυσι νεκροῖς ἢ τρισὶν ἔ βάλδιον. (καὶ γὰρ τισῶτον εἰς τὰ συμπόσια καὶ τὰς ὑποδοχὰς παρεσκευάσε Φυλλίδας ἀκρατον, ὡσε τὰς χιλίας καὶ πεντακοσίας Ἀρχία μεθυθῆναι δορυφόρους. ἀλλὰ κἄν ἐκείνον ἀνέλωμεν, ἐφθόρῃει τῇ νυκτὶ νήφωι Ἐρμιππίδας καὶ Ἀρκεσος².) τί σπεύδομεν κατάγειν Φίλῆς καὶ οἰκείας ἀνδρας ἐπὶ πρῶπτου ὄλεθρου; καὶ τῆτο, μὴδ' ἀγνοούτων τῶν ἐχθρῶν παντάπασι τὴν κἀδοδον. διὰ τί γὰρ Θεσπιεῦσι μὲν παρήγγελται τρίτην ἡμέραν ταύτην ἐν τοῖς ὄπλοις εἶναι, καὶ προσέχειν, ὅταν οἱ Σπαρτιατῶν ἡγεμόνες καλῶσιν; Ἀμφίθεον δὲ σήμερον, ὡς κινδάνομαι, μέλλουσιν ἀνακίρνοντες, ὅταν Ἀρχίας ἐπανέλθῃ, διαφθρεῖν. ἔ μεγάλα ταῦτα σημεῖα τῷ μὴ λανθάνειν³ τὴν πρᾶξι; ἔ κράτισον ἐπιχεῖν χρόνον ἔχι πολὺν, ἀλλ' ὅσον ἐξοσιώσαθαι τὰ θεῖα; καὶ γὰρ οἱ μάντιες τῇ Δημήτρῃ τὸν βῆν θύοντες, πολὺν θόρυβον καὶ κίνδυνον

λέγε-

¹ Ald. Basf. εἰαν εἰς.

² Vulgo Κριπίδας. [Dedi nomen, quale in fine libelli legitur. R. voluit Ἐριππίδας. W. notat, forte aliquanto rectius esse in Vit. Pelop. (Vol. II. p. 244.) Ἐρμιππίδαν καὶ Ἀρκεσσον, praesferens tamen Ἐριππίδας. Wesseling. ad Diodor. T. II. p. 22. probat Ἐρμιππίδαν.

³ Vulgo τῷ λανθάνειν absque μῆ, quod recte legi in Basf monet R. Id revocavi cum W. adsentientibus Ald. Xyl. B. E

λέγασσι δημόσιον ¹ ἀποσημαίνειν τὰ ἔμπυρα. καὶ τὸ σοὶ πλείους δεόμενον, ὧ Χάρων, εὐλαβείας ἐχθρὸς ἐξ ἀγρᾶ μοι συνοδεύων Ἰπατόδωρος ὁ Ἐρικύνθης, χρησὸς μὲν ἄλλως καὶ οἰκείος ἀνὴρ, ἐδέν δὲ τῶν προεσομένων ² συνειδώς. Ἔσι σοι (Φησὶν) ὧ Ἴπποθενεΐδα, Χίρων ἐταῖρος, ἐμοὶ δ' ἐ πάνυ συνήθης· ἐὰν ἔν δοκῇ σοι, Φράσον αὐτῷ φυλάττεσθαι τινὰ κίνδυνον ἐξ ἐνυπνίας μάλα δυσχερῆς καὶ ἀτόπη· τῆς γὰρ ἄλλης νυκτὸς ἄμην αὐτῆ τὴν οἰκίαν ἰδόνειν, ὥσπερ κύβησαν· αὐτὸν δὲ καὶ τὰς Φίλας συναγωνιῶντας εὐχεσθαι, καὶ κύβηλα παρεῖναι· τὴν δὲ μυκᾶσθαι, καὶ ἀφίεναι Φανίας τινὰς ἀνάρθρους, τέλος δὲ πῦρ λαμψαί ³ πολὺ καὶ δεινὸν ἐξ αὐτῆς ἔνδοθεν, ὡς τὰ πλείετα τῆς πόλεως φλέγεσθαι, τὴν δὲ Καδμείαν καπνῷ μόνῳ περιέχεσθαι ⁴, τὸ δὲ πῦρ ἄνω μὴ ἐπιπολάζειν ⁵. ἡ μὲν ἔν ὄψει, ὧ Χάρων, ἦν ὁ ἀνθρώπος διεξῆλθε, τοιαύτη τις ἦν. ἐγὼ δὲ καὶ παραχρῆμα ⁶ κατέδεισα, καὶ πολὺ μᾶλλον, ἀκέσας σήμερον, ὡς εἰς τὴν σὴν οἰκίαν οἱ Φυγάδες καταίρειν μέλλουσιν, ἀγωνιῶ, μὴ μεγάλων κακῶν ἐμπλήσωμεν ἡμᾶς αὐτὰς, ἐδέν ἀξιόλογον τὰς πόλεμους δράσαντες, ἀλλ' ὅσον διαταράξαντες ⁷. τὴν γὰρ πόλιν πρὸς ἡμῶν τίθεμαι, τὴν δὲ Καδμείαν, ὥσπερ ἐστὶ, πρὸς ἐκείνων.

XVIII.

¹ R. mavult τῷ δημοσίῳ.

² R. mavult aut τῶν ἐσομένων, aut τῶν προεχειρισμένων; W. προεγνωσμένων vel προεχρησμένων.

³ R. mavult ἐκλάμψαι aut ἀναλάμψαι.

⁴ Sic R. legendum monuit, dedique cum W. id ex Xyl. B. E. fumente, pro vulg. περιελέσθαι.

⁵ Dedi sic, R. iubente, e Turn. & V. pro vulg. περιπολάζειν.

⁶ R. post παραχρῆμα deesse susp. διεξιόντος.

⁷ R. mavult aut ὅσον διαταράξαι, aut ὅσον μόνον διαταράξαντες.

XVIII. Ὑπολαβῶν δὲ ὁ Θεόκριτος, καὶ κατα-
 χῶν τὸν Χάρωνα, βυλόμενον εἰπεῖν τι πρὸς τὸν Ἴπ-
 ποδευεΐδαν. Ἄλλ' ἔμοιγε (εἶπεν) ἀπ' ἰδενός ἔτας
 ἔδέποιε θάρρησαι πρὸς τὴν πρᾶξιν, ὧ Ἴπποδευεΐδα,
 παρέστη ¹, καίπερ ἱεροῖς ἀεὶ χρησαμένῳ καλοῖς ὑπὲρ
 τῶν Φυγάδων, ὡς ἀπὸ τῆς ὄψεως ταύτης· εἶγε Φῶς
 μὲν πολὺ καὶ λαμπρὸν ἐν τῇ πόλει λέγεις ἐξ οἰκίας
 Φίλης ἀναχεῖν, καπνῷ δὲ συμμελανθῆναι τὸ τῶν πο-
 λεμίῳ οἰκητήριον, ἰδὲν ἄδέποτε δακρύων καὶ ταραχῆς
 φέροντι κρεῖττον· ἀσήμες δὲ Φωνᾶς ἐκφέρεσθαι παρ'
 ἡμῶν, ὥσε καὶ εἴ τις ἐπιχειρῆ κατηγορεῖν περὶ Φω-
 νῆς, ἢ' ἀσαφῆ ² καὶ τυφλὴν ὑπόνοιαν ἢ πρᾶξις λα-
 βῆσα μόνου ἅμα καὶ φανησεται καὶ κρατήσῃ. δυσιε-
 ρεῖν δὲ γε θύοντας εἰός· ἢ γὰρ ἀρχὴ καὶ τὸ ἱε-
 ρεῖον ³ ἔδημοσιον, ἀλλὰ τῶν κρατέντων ἐστίν. ἔτι δὲ
 τῷ Θεοκρίτῳ λέγοντος, λέγω πρὸς τὸν Ἴπποδευεΐδαν·
 τίνα πρὸς τὰς ἀνδρας ἐξαπέσειλας; εἰ γὰρ ἔ πολὺ
 προεἶληφας ⁴, διωξόμεθα. καὶ Ἴπποδευεΐδας· Οὐκ
 οἶδ', (εἶπεν) ὧ Καφεισία, (δεῖ γὰρ ὑμῖν τάληθῆ λέ-
 γειν) εἰ καταλάβοις ἂν τὸν ἄνθρωπον ἔππῳ χρώμενον
 τῶν ἐν Θήβαις κρατίσῳ· γιάρμιος δ' ὑμῖν ὁ ἄνθρωπός
 ἐστίν, τῶν Μέλανος ἀρματηλατῶν ἐπιστάτης, καὶ διὰ Μέ-
 λωνα

¹ Sic cum W. dedi e Turn. adfentientibus B. E. Anon. Vulgo πάρεσι.

² R. susp. κατηγορεῖν, περιφώνησιν ἀσαφῆ, ut sit περιφώνη-
 σις idem, atque περιφύφησις, περιδέπησις, circumstrepitatio,
 sonus auribus obstrepens & eas undique feriens. W. susp. περὶ
 Φωνῆς ἡμᾶς, ἀσαφῆ. Nonne licet περὶ Φωνῆς τινος conjicere?

³ Voces has δὲ γε θύοντας — ἱερεῖον, quae vulgo deside-
 rantur, reposuit W. ex B. & E. — Jam illud non perli-
 tare barusspices, sane consentaneum est; nam nec victima nec
 magistratus sunt civitatis sed tyrannorum. R. bene sensit
 deesse quaedam.

⁴ Si haec vulgata defendatur, R. subaudiendum monet τῷ
 καιρῷ ἐν τῷ πτόματι, nisi dudum ante, quam nunc colloquimur,
 bovineum illum expedire occupasti. Mavult tamen προεἶληφε.

λωνα τὴν πρᾶξιν ἀπαρχῆς συνειδώς. καὶ γὰρ κατιδὼν τὸν ἀνδρωπον. Ἄρ' ἐ Χλιδῶνα λέγεις, ὃ Ἴπποθνείδα, τὸν κέλητι τὰ Ἡραϊᾶ ¹ νικῶντα πέρυσιν; Ἐκεῖνον μὲν ἔν αὐτὸν, εἶπτε. Καὶ τίς ἔτος (εἶπην) ἐστίν, ὃ πρὸς ταῖς αὐλείοις θύραις ἐφεσὼς πάλαι, καὶ προσβλέπων ἡμῖν; ἐπισρέψας ἔν ὃ Ἴπποθνείδας. Χλιδῶν (εἶφη) νῆ τὸν Ἡραυλέα. Φεῦ, μὴ τι χαλεπώτερον συμβέβηκε; καὶ κεῖνος, ὡς εἶδεν ἡμᾶς προσέχοντας αὐτῷ, ἀπὸ τῆς θύρας ἡσυχῆ προσῆγε. τῆ δ' Ἴπποθνείδας νεύσαντος αὐτῷ, καὶ λέγειν κελεύσαντος εἰς ἅπαντας ². Οἶδ' (εἶφη) τὰς ἀνδρας ἀκριβῶς, Ἴπποθνείδα. καὶ σε μήτε κατ' οἶκον εὐρῶν, μήτ' ἐπ' ἀγορᾶς, δεῦρο πρὸς τέτας ἐτεκμαιρόμην ἦκειν, καὶ συνέτεινον εὐθύς, ἵνα μηδὲν ἀγνοῆτε τῶν γεγονότων. ὡς γὰρ ἐκέλευσας τάχει παντὶ χρησάμενον ἐπὶ τῆ ὄρας ἀπαντῆσαι τοῖς ἀνδράσι, εἰσῆλθον οἴκαδε ληψόμενος τὸν Ἴππον. αἰτῶντι δέ μοι τὸν χαλινὸν ἐκ εἶχεν ἢ γυνὴ δῶναι, ἀλλὰ διέτριβεν ³ ἐν τῷ ταμείῳ πολὺν χρόνον. ὡς δὲ ζήτησα καὶ σκαιορωμένη ⁴ τὰ ἔνδον, ἰανῶς ἀπολαύσασά με, τέλος ὡμολόγησε κευρημέναι τῷ γείτονι τὸν χαλινὸν ἐσπέρας, αἰτησαμένης αὐτῆ γυναικός ⁵. ἀγανακτῶντος δ' ἐμῆ καὶ κακῶς αὐτὴν λέγοντος, τρέπεται πρὸς δυσφημίας ἀποτροπαίεας, ἐπαρωμένη κακὰς ὁδὸς, κακὰς δ' ἐπανόδους. ἢ νῆ Δία πάντα τρέψειαν εἰς αὐτὴν ἐκείνην

¹ Festum Junoni sacrum.

² Vulgo post ἅπαντας est lacuna. At Xyl. & R. nil deesse monent. W. quoque consentit, notans: „Lacuna in scriptis & editis, excepto Xyl. Sane vetus librarius in hoc libro lacunarum spatia subinde temere fecisse videtur.“ Ald. deinde & Bas. εὐρον pro εὐρῶν.

³ Sic e Xyl. versione legendum probavit R. dedique cum W. pro vulg. διέτριβον.

⁴ R. mavult σκαιορωμένη.

⁵ R. & W. desiderant articulum τῆς.

νην θεοί· τέλος δὲ μέχρι πληγῶν ¹ προαχθεῖς ὑπ' ὀργῆς, εἶτα ὄχλε γειτόνων καὶ γυναικῶν συνδραμόντος, αἰχίσα ποιήσας καὶ παθῶν, μόλις ἀφίγμαι πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἄλλον ἐκπέμπητε πρὸς τὲς ἄνδρας, ὡς ἐμὲ παιτάσιν ἐκπατικῶς ἐν τῷ παρόντι καὶ κακῶς ἔχοντος.

XIX. Ἡμῶς δὲ τις ἔχεν ἄτοπος μεταβολὴ τῆ πάθας. μικρὸν γὰρ ἔμπροσθεν τῷ κενωλίθαι δυσχεραίνοντες, πάλιν διὰ τὴν δξύτητα τῆ καιρῆ καὶ τὸ τάχος, ὡς ἐκ ἔσης ἀναβολῆς, εἰς ἀγωνίαν ὑπηγόμεθα καὶ φόβον. ἔ μὴν ἄλλ' ἐγὼ προσαγορεύσας τὸν Ἴπποδευεῖδαν καὶ δεξιωσάμενος, ἐθάρρουνον, ὡς καὶ τῶν θεῶν παρακαλούντων ἐπὶ τὴν πρᾶξιν. ἐκ δὲ τότε Φυλλίδας μὲν ὤχετο τῆς ὑποδεχῆς ἐπιμελησόμενος, καὶ τὸν Ἀρχίαν εὐθύς εὐσείσων εἰς τὸν πότον ². Χάρων δὲ τῆς οἰκίας ³, * ἐγὼ δὲ καὶ Θεόκριτος πάλιν πρὸς τὸν Σιμμίαν ἐπαιήσομεν, ὅπως τῷ Ἐπαμεινώνδα καιρὸν λαβόντες ἐντύχοιμεν.

XX. Οἱ δ' ἦσαν πρόσω ζητήσεως ἐκ ἀγεννῆς ἤδη ⁴, ἄλλ' ἦς ὀλίγον ἔμπροσθεν οἱ περὶ Γαλαξίδαρον καὶ Φεδόλαον ἤψαντο διαπορῶντες, τίνος ⁵ ἕστας καὶ
δυνά-

¹ Ald. & Bas. μέχρι σλατῶν. Xyl. conjecit vertitque πυλῶν. Steph. dedit πληγῶν.

² Ald. Bas. εἰς τὸν τόπον. Steph. dedit πότον.

³ Xyl. locum integrum esse censuit. R. quoque monet, forsitan nil deesse, cum facile subaudiri possit ἐπιμελησόμενος: si quid tamen desit, hanc fere esse sententiam: ὡς δεξόμενος τὰς Φυγάδας, aut ὅπως εὐτρεπῆ πάντα παρ' αὐτῶ πρὸς ὑποδεχῆν τῶν Φυγάδων εἶη. W. judice, sensus quid desiderat, & spatium in B. & E. extat praeter Ald. & Bas. & excidisse videtur τῆς οἰκίας τῆς αὐτῆ τα ἀναγκαῖα παρασκευάσων, αἰ δεξόμενος τὰς Φυγάδας.

⁴ R. monente, si rectum est ἤδη, debet legi ἐκ ἀλλογενῆς ἤδη, non jam alienae a superiore disputatione: si autem ἀγεννῆς bene habet, legi oportet ἐκ ἀγεννῆς, νή Δί', ἀλλ' ἦς — non sane degeneris, aut ipsis indignae.

⁵ Sic R. jubente, dedi e Turn. & V. cum W. idem ex iisdem & Xyl. reponente pro vulg. tis ἕστας.

δυνάμεως εἶη τὸ Σωκράτης λεγόμενον δαιμόνιον. ἃ μὲν ἔν πρὸς τὸν Γαλαξιδῶρα λόγον ἀντεῖπεν ὁ Σιμμίας, ἔκ ἠκέσαμεν· αὐτὸς δὲ Σωκράτην μὲν εἶφεν περὶ τέτων ἐρόμενός ποτε, μὴ τυχεῖν ἀπεκρίσεως, διὸ μὴδ' αὐθις ἐρέσθαι· πολλάνις δ' αὐτῶ παραγενέσθαι τὰς μὲν δι' ἔψεως ἐντυχεῖν θείῳ τινὶ λέγοντας, ἀλαζονας ἠγεμένῳ, τοῖς δ' ἀκῆσαι τινος Φωνῆς Φάσκεισι προσέχοντι ¹ τον νῦν, καὶ διαπυρραινόμενῳ μετὰ σπαρδῆς. ὅθεν ἡμῖν παρίστατο, σκοπεμένοις ἰδίᾳ πρὸς ἀλλήλους, ὑπονοεῖν, μήποτε τὸ Σωκράτης δαιμόνιον ἐκ ὄψις, ἀλλὰ Φωνῆς τινος αἰθῆσις, ἢ λόγος ² νήσις εἶη, συνάπτουτος ἀτόπῳ τινὶ τρόπῳ πρὸς αὐτόν· ὡσπερ καὶ καθ' ἕπον ἔκ Φωνῆ, λόγων δὲ τινῶν δόξας καὶ νοήσεις λαμβάνοντες, οἴονται φθραγομένων ἀκῆσιν· ἀλλὰ τοῖς μὲν ὡς ἀληθῶς ὄναρ ἢ τοιαύτη σύνεσις γίνεται, δι' ἡσυχίαν καὶ γαλήνην τῶ σώματος, ὅταν καθεύδωσι ³. * μάλιστα ἐπήκουον ἔχουσι τὴν ψυχὴν τῶν κρειττόνων. καὶ πεπνυγμένοι ⁴ γὰρ θορύβῳ τῶν παύων, καὶ περιαγωγῇ τῶν χρεῶν, εἰσακῆσαι καὶ παραχεῖν τὴν διάνοιαν ἢ δύνανται τοῖς δηλεμένοις. Σωκράτει δὲ ὁ νῦν καθαρὸς ὢν καὶ ἀπαθῆς ⁵ τῷ σώματι
μικρὰ

¹ Turn. & V. vitiose προσέχοντα & διαπυρραινόμενον; ut paulo ante Ald. & Bas. φασκίσης.

² Pro ἢ λόγος Ald. Bas. ἀλόγος; Turn. & V. καὶ λόγος.

³ R. judice, excidisse videtur οἱ δ' ἐγρηγορότες δι' ἡμέρας. Consentit fere W. suspicans, καθεύδωσι, οἱ δὲ καὶ ἐγρηγορότες, μάλιστα —.

⁴ Vulgo πεπνυγμένοι. Hinc R. susp. καὶ πεπνυγμένοι θορύβῳ τε τ. π. Cod. Turn. dare voluisse videtur πεπνυγμένοι, e quo affertur vox corrupta πινυγμένοι. Recepi istud cum W. monente, e vulgata corrigi quoque potuisse πεπνηγμένοι. Ad hanc vocem proxime accedit Bas. πεπνηγμένοι, eamque legisse videtur Xyl. vertens *defuitigati*.

⁵ Ald. pro ὢν dat ᾧ; V. καὶ ἀπαθῆς ὢν; Turn. ἀπαθῆς καὶ τῷ σώματι.

μικρὰ ¹ τῶν ἀναγκαίων χάριν καταμιγνύς αὐτὸν, εὐ-
 αφῆς ἦν καὶ ληπτὸς ὑπὸ τῆ προσπεσόντος ὀξέως ²
 μεταβαλεῖν· τὸ δὲ προσπίπτου, ἔ Φθόγγου, ἀλλὰ λι-
 γου ἂν τις εἰκάσειε δαίμονος, ἄνευ Φωνῆς ἐφαπτόμενον
 αὐτῷ τῷ δηλαμένῳ τῆ νοῦτος. πληγῇ γὰρ ³ ἡ Φο-
 νὴ προσέοικε τῆς ψυχῆς, δι' ὧτων βία τὸν λόγον εἰς-
 δεχομένης, ὅταν ἀλλήλοις ἐντυγχάνωμεν. ὁ δὲ τῆ
 κρείττονος νῆς ἄγει τὴν εὐφυᾶ ψυχὴν, ἐπιθιγγάνων τῷ
 νοηθέντι, πληγῆς μὴ δεομένην· ἡ δ' ἐνδίδωσιν αὐτῷ
 χαλῶντι καὶ συντείνοντι τὰς ὀρμὰς, ἔ βιαίως ⁴ ὑπὸ
 παθῶν ἀντιτεινόντων, ἀλλ' εὐτρόφης καὶ μαλακῆς ὡσπερ
 ἡλιάς ἐνδέσας ⁵. ἔ δεῖ δὲ θαυμάζειν ὀρῶντας, τῆτο
 μὲν, ὑπὸ μικροῖς οἷαξι μεγάλαν περιαγωγῆς ὀλιγάδων,
 τῆτο δὲ, τροχῶν κεραμιῶν δίνησιν ἄκρα παραψύσει
 χεῖρὸς ὀμαλῶς ⁶ περιφερομένων· ἀψυχα μὲν γὰρ,
 ἀλλ' ὅμως τροχαλὰ ταῖς κατασκευαῖς ὑπὸ λειότητος
 ἐνδίδωσι πρὸς τὸ κινῆν ῥοπῆς γενομένης. ψυχὴ δ' αἰ-
 θρώπε μυρίαῖς ὀρμαῖς, οἷον ὕσπληξιν, ἐντεταμένη,
 μακρῷ πάντων ὀργάνων εὐετροφώτατόν ἐστιν, ἂν τις κα-
 τὰ λόγον ἀπτηται, ῥοπὴν λαβῆσα πρὸς τὸ νοηθῆν κί-
 νεῖσθαι· ἐταῦθα γὰρ εἰς τὸ νοῦν αἱ τῶν παθῶν καὶ
 ὀρμῶν κατατείνουσι ἀρχαί· τότε δὲ σειθέντος, ἐλκί-
 μεναι σπῶσι καὶ συντείνουσι τὸν ἀνθρώπου. ἢ καὶ
 μάλισα τὸ νοηθῆν ἡλίην ἔχει ῥώμην, καταμαθεῖν δι-
 δωσιν.

¹ Vulgo σώματι μὴ μικρὰ. R. notat, variis modis facile locum restitui posse, ut μὴ, ἢ μικρὰ, vel μηδέν, ἢ μικρὰ, aut σώματι, εἰ μὴ μικρὰ, quod etiam Bryano ad Plut. Coriolanum visum fuit, aut tandem deleri posse μὴ ad exempl. Basil. Delevi cum W. Consentit Xyl.

² Sic R. legendum monuit, dedique cum W. idem ex B. & E. recipiente. Vulgo ἀξίως.

³ Abest γὰρ ab Ald. & Bas. In iisdem deinde εἰσδεχομένοις.

⁴ R. mavult βιαίως, aut βιαίως more Attico.

⁵ R. mavult ἐνδέσας, cum redeat ad ψυχῆ. W. tuetur vulgatam, referens ἐνδέσας ad ὀρμὰς.

⁶ Ald. ἔ καλῶς; Bas. καλῶς.

δωσιν· ὅσα γὰρ ἀναίδητα καὶ νεῦρα καὶ σάρκες ὑγρῶν
περίπλευαι, καὶ βαρὺς ὁ ἐν τέτων ὄγκος ἡσυχάζων καὶ
κείμενος, ἅμα τῷ τὴν ψυχὴν ἐν νῷ τι ¹ βαλέδαι,
καὶ πρὸς αὐτὸ κινήσαι τὴν ὄρμην, ὅλος ἀναστὰς καὶ
συνταθείς, πᾶσι τοῖς μέρεσιν οἷον ἐπτερωμένος φέρε-
ται πρὸς τὴν πρᾶξιν. ἀδὲ ὁ τῆς κινήσεως καὶ συνεν-
τάσεως καὶ παραστάσεως τρόπος χαλεπὸς, ἢ παντε-
λῶς ἄπορος συνοφθῆναι, καθ' ὃν ἡ ψυχὴ νοήσασα
ἐφέλικται ταῖς ὀρμαῖς τὸν ὄγκον, ἀλλ' ἐν ὅσῳ μά-
λα δίχα Φωνῆς ἐνοηθεῖς κινεῖ λόγος ἀπραγμόνως, ἕτως
ἐκ ἂν (οἶμαι) δυσπείσως ἔχοιμεν ὑπὸ νῆ κρείσσονος
νῆν καὶ ψυχῆς θειοτέρας ἀγαγέδαι θύραθεν ἐφαπτο-
μένη, ἢ πέφυκεν ἐπαφὴν ὁ λόγος ἔχειν πρὸς λό-
γον, ὡσπερ Φῶς ἀνταύγειαν ². τῷ γὰρ ὅτι τὰς μὲν

Υ 2

ἀλλή-

¹ Vulgo τὴν ψυχὴν ἐν νηθείᾳ βαλέδαι. R. susp. ἅμα τῷ
τὴν ψυχὴν ἐνοίας ἐμβαλέδαι καὶ πρὸς αὐτὸν (scil. τὸν τῶν
σαρκῶν ὄγκον) κινήσαι τὴν ὄρμην, quam primum anima cogi-
tationes aliquas concipit, & impetum suum versus eum mo-
vet (scil. carnium apparatus, vel corpoream molem). W.
legendum putat ἐνοήματος λαβέδαι, vel ἐν νῷ τι βαλέδαι.
Posterius reponere haud dubitavi, cum Turn. quoque & V.
pro ἐν νηθείᾳ dent ἐν νῷ, vel εἰς νῆν.

² Variis loci difficultatibus R. conjiciendo sic mederi vo-
luit: Pro συνεντάσ. καὶ πυρασ. susp. συντάσεως καὶ παρασπά-
σεως; ad ἐν ὅσῳ monet, si bene habeat, significare ὡσπερ, cui
respondeat sequens ἕτως; δυσήνως ἔχοιμεν, quod vulgo post οἶμα
legebatur, se non expedire fatetur, sententia flagitante ἐκ
ἀπεικότως πιστεύομεν, aut ἀποφαινοίμεθα; deinde legendum
censet καὶ ψυχὴν ψυχῆς (subaud. ὑπὸ) & animam ab anima
diviniori duci, foris ἐφαπτομένης, ἢν πέφυκε, eam tangendo
eo modo, quo ratio rationem tangere potest; denique ὡσπερ
Φῶς πρὸς ἀνταύγειαν. W. monente, turbata oratio ita fere
constituenda videtur: Εἰ δὲ ὁ τῆς κινήσεως — ταῖς ὀρμαῖς τὸν
ὄγκον, ἀλλ' ὅμως σῶμα δίχα Φωνῆς ἐνοηθεῖς κινεῖ λόγος —
ψυχῆς θειοτέρας ψυχὴν ἂν ἀγέδαι θύραθεν ἐφαπτομένης ἢ πέ-
φυκεν ἐπαφὴν λόγος ἔχειν πρὸς λόγον ὡσπερ Φῶς ἀνταύγειαν —
quod si aut omnino nequit, aut adeo difficulter potest, cerni
modus motionis istius atque intentionis & excitationis, quo
ani-

ἀλλήλων νοήσεις οἷον ὑπὸ σκότῳ διὰ Φωνῆς Ψηλαφᾶν-
 τες γνωρίζομεν· αἱ δὲ τῶν δαιμόνων Φέγγος ἔχουσαι,
 τοῖς δυναμένοις ¹ ἐλάμπουσιν, ἔδεόμεναι βημάτων ἐδ'
 δυναμάτων, οἷς χρώμενοι πρὸς ἀλλήλους οἱ ἄνθρωποι
 συμβόλοις εἶδωλα τῶν νοημένων καὶ εἰκόνας ὁρῶσιν,
 αὐτὰ δ' ἔγνωσκουσι, πλὴν οἷς ἔπασιν ² ἰδίῳ τι καὶ
 δαιμόνιον (ὥσπερ εἴρηται) Φέγγος. καίτοι τὸ περὶ
 τὴν Φωνὴν γινόμενον, ἔστιν ἢ παραμυθεῖται τὰς ἀπι-
 εῦντας ³. ὁ γὰρ ἄῤῥ Φόγγος ἐνάρθροις τυπωθεὶς
 καὶ γενόμενος δι' ὄλκι λόγος καὶ Φωνὴ πρὸς τὴν ψυ-
 χὴν τῶ ἀκρωμένους περαίνει τὴν νόησιν. ὥσα θαυμά-
 ζειν ἄξιον, εἰ καὶ κατὰ τῆτο τὸ νοηθὲν ὑπὸ τῶν
 ἄμει ⁴ * ὁ ἄῤῥ τρεπόμενος δι' εὐπάθειαν, ἐνσημαί-
 νεται

*animus intelligens aliquid, appetitionibus suis corpus secum
 trahit: & tamen sine voce oratio mente concepta nullo nego-
 tio corpus mouet; sic, puto, non difficulter nobis persuaderi
 patiemur, a mente praestantiori foris attingente mentem, &
 ab anima diuiniore animam, cieri, attingentibus quidem eo
 tactu, quo oratio diuiniore orationem humanam mouet, ut
 lux resplendescantiam. Dando δυσπείτως ἔχομεν W. secutus
 sum, posterius de suo mutantem pro ἔχει μὲν, prius ab E.
 fumentem pro δυσήνως. Turn. habet ἰφαπτομένη pro ἰφαπτο-
 μένη.*

¹ R. legi vult τοῖς κατανοεῖν (vel αἰδάνεσθαι vel δέχεσθαι)
 δυναμένοις.

² Posse ἔπασιν defendi R. monet, & accipi pro περιεσι, su-
 perat, superest, prae aliis peculiare est; mavult tamen ἐντι.

³ Ille modus, quo vox ad aures nostras allapsa mentem
 nostram ferit, habet aliquid, quo illos refutemus & conuin-
 camus, qui divinam mentem ope soni, aut cogitationum inte-
 llinarum, cum humana communicare posse, quod nos statui-
 mus, inficiantur. R.

⁴ R. legendum censet θαυμάζειν ἐκ ἄξιον, εἰ καὶ κατὰ τῆ-
 το τὸ νοηθὲν ὑπὸ τῶν ἀμεινόνων δεξάμενος ὁ ἄῤῥ, τρεπόμενος —
 quare admirandum non est, aërem, quippe qui facile flucti-
 tur & mutatur, accepta gravidum immortalium deorum co-
 gitatione, diuinis & excellentibus hominibus significare sen-
 tentiam

νεται τοῖς θεοῖς καὶ περιττοῖς ἀνδράσι τὸν τῷ νοήσαν-
τος λόγον. ὡς περ γὰρ αἱ πληγαὶ τῶν * ὄντων ἰ
ἀσπίσι χαλκαῖς ἀλίσκονται διὰ τὴν ἀντήχησιν, ὅταν ἐκ
βύθους ἀναφερόμεναι προσπέσωσι, τῶν δ' ἄλλων ἰ
ἄδῃ-
λως διεικδέσθαι λανθάνουσιν. ἔτως οἱ τῶν δαιμόνων
λόγοι διὰ πάντων φερόμενοι, μόνοις ἐνηχῶσι τοῖς ἀπό-
ρυτον ἦθος καὶ νήνεμον ἔχουσι τὴν ψυχὴν. ἕς δὲ
καὶ ἱερός ἰ
καὶ δαιμονίως ἀνθρώπους καλεῖμεν. οἱ δὲ
πολλοὶ καταδαρῶσιν οἴονται τὸ δαιμόνιον ἀνθρώποις
ἐπιθεῖάζειν. εἰ δ' ἐργηγορότας καὶ καθεσῶτας ἐν τῷ
φρονεῖν ὁμοίως κινῶσι, θαυμαστὸν ἡγῶνται καὶ ἄπιστον.
ὡς περ ἂν εἴ τις οἴοιτο, τὸν μεσιτὸν ἀνειμένη τῇ λύρα
χρῶμενον, ὅταν συστῇ τοῖς τόνοις ἢ καθαρμοδιῇ, μὴ
ἄπτεσθαι μηδὲ χρῆσθαι. τὸ γὰρ αἴτιον ἔσονται, τὴν
ἐν αὐτοῖς ἀναρμοσίαν καὶ ταραχὴν, ἧς ἀπήλλακται ἰ
Σωκράτης, ὁ ἑταῖρος ἡμῶν. ὡς περ ὁ δοθεὶς ἐτι παι-
δὸς ὄντος αὐτῷ τῷ πατρὶ χρησμὸς ἀπεθεσπίσεν. εἰ
γὰρ αὐτὸν ἐκέλευσεν, ὅ τι ἂν ἐπὶ ἑνὶ ἴῃ πράττειν, καὶ
μηδὲ βιάζεσθαι, μηδὲ παρῆγειν, ἀλλ' ἐφίεσθαι τὴν ὄρ-
μὴν τῷ παιδὸς, εὐχόμενον ὑπὲρ αὐτῷ Διὶ ἀγοραῖω, καὶ
Μέσαις, τὰ δ' ἄλλα μὴ πολυπραγμονεῖν περὶ Σωκρά-
της, ὡς κρεῖττονα δῆπεθεν ἔχοντες ἐν αὐτῷ μυρίων δι-
δασκάλων καὶ παιδαγωγῶν ἡγεμόνα πρὸς τὸν βίον.

Υ 3

XXI.

sententiam ejus, a quo ea sententia profecta est. Turn. habet
ὑπὸ τῶν ἀμεινόνων. W. probat ἐκ ἀξίου cum Amiot. & deinde
leg. fufp. ἀμεινόνων ψυχῶν ὁ ἀήρ, vel δαιμόνων ὁ ἀήρ, vel εἰ
κατὰ τὸ αὐτὸ τὸ νοηθῆν ὑπὸ τῶν δαιμόνων ἀναλαβῶν ὁ ἀήρ.

1 Xyl. legit τῶν ἀκόντων, ἀσπίσι. R. fufp. τῶν μεταλλευ-
όντων, nam ut ictus eorum, qui sub terra profundos agunt
cuniculos, deprehenduntur per scuta aenea superficiei terrae
applicata. Idem cum R. vel simile quid conjicit W.

2 Scil. σκευῶν, per alias res, vasa, terrae, quae subtus
excavatur, imposta transit absque sensu.

3 Turn. V. ἐξ ἑ, vel ἑ καὶ δὲ ἱερός; Ald. nimirum pro ἑ
habet ἑ.

4 R. mavult ἀπήλλακτο. Consentit W.

XXI. Ἡμῖν μὲν, ὦ Φειδόλας, καὶ ζῶντος Σωκράτους καὶ τεθνηκότος, ἕτως ἐννοεῖν περὶ τῆς δαιμονίας παρίσταται, τῶν κληδόνας, ἢ πταρμὰς, ἢ τι τοιοῦτον ἄλλο εἰρηκότων ¹ καταφρονῶσιν. ἃ δὲ Τιμάρχῃς τῆς Χαιρωνέως ἠέκασαμεν ² ὑπὲρ τέττα διεξιόντος, ἐκ οἷδα μὴ μύθῃς, * λογίσονται ³, σιωπᾶν ἄμεινον. Μηδαμῶς (εἶπεν ὁ Θεόκριτος) ἀλλὰ διέλθε αὐτά. καὶ γὰρ εἰ μὴ λίαν ἀκριβῶς, ἀλλ' ἔστιν ὅπη ψαύει τῆς ἀληθείας καὶ τὸ μυθῶδες. πρότερον δὲ, τίς ἦν ἕτος ὁ Τιμάρχος, Φράσσον. ἔ γὰρ ἔγνω τὸν ἄνθρωπον. Εἰκότως γε, (εἶπεν ὁ Σιμμίας,) ὦ Θεόκριτε. νέος γὰρ ὢν κομιδῇ ἐτελεύτησε ⁴, καὶ τῆς Σωκράτους δεηθεὶς ταφῆναι παρὰ Λαμπροκλέα, τὸν Σωκράτους υἱόν, ὀλίγαις ⁵ πρότερον ἡμέραις αὐτῆς τεθνηκότα, Φίλου καὶ ἠλικιώτην γενόμενον. ἕτος ἔν ποτῶν γινῶναι τὸ Σωκράτους δαιμόνιον ἦν ἔχει δύναμιν, ἅτε δὴ νέος ἐκ ἐγενῆς, ἄρτι γεγευμένος Φιλοσοφίας, ἐμοὶ καὶ Κέβητι κοινωσάμενος μόνοις εἰς Τροφῶνίς κατήλθε, δράσας τὰ νομιζόμενα περὶ τὸ μαντεῖον, ἐμμείνας δὲ δύο νύκτας κάτω καὶ μίαν ἡμέραν, τῶν πολλῶν ἀπεγνωκότων αὐτὸν ἤδη, καὶ τῶν οἰκείων ὀδυρομένων, πρῶτ' ἄλλα Φαιδρὸς ἀνῆλθε προσκυήσας δὲ τὸν θεόν, ὡς πρῶτον διέφευγε τὸν ὄχλον, διηγείτο ἡμῖν θαυμάσια πολλὰ καὶ ἰδεῖν καὶ ἀκῆσαι.

XXII. Ἐφη δὲ, καταβάς εἰς τὸ μαντεῖον, περιτυχεῖν σιότῳ πολλῷ τὸ πρῶτον, εἶτ' ἐπευξάμενος κείθαι πολὺν χρόνον, ἔ μάλα συμφρονῶν ἐναργῶς, εἶτ' ἐγρή-

¹ Ab Ald. & Bas. abest τῶν εἰρηκότων; Turn. V. λεγόντων.

² R. mavult ἠέκασα μὲν duobus vocabulis.

³ Xyl. legit μὴ μύθῃς λογίσονται, ὡσε σιωπᾶν ἄμ. R. sup. ἐκ οἷδα δὲ, εἰ μὴ μύθῃς ἐνοι λογίσονται; W. μύθῃς οἱ πολλοὶ λογίσονται, καὶ —.

⁴ Abest ἐτελεύτησε ab Ald. & Bas.

⁵ Sic R. consentiente Bas. & Xyl. versione legi voluit, dedique cum W. pro vulg. ταῖς, quod Steph. a Schott. & Leonie. habet. Ald. dat αἷς.

ἐγγρήγορον, εἴτ' ὠνειροπόλοι· πλήν δόξει γε, τῆς κε-
 Φαλῆς ἅμα ψόφῳ προσπεσόντι πληγείσης, τὰς ῥαφᾶς
 διασάσας μεδιέναι τὴν ψυχὴν. ὡς δ' ἀναχωρῶσα κατα-
 μίγνυτο πρὸς ἀέρα διαυγῆ καὶ καθαρόν ἀσμένη, πρῶ-
 του μὲν ἀναπνεῦσαι τότε δοκεῖν διὰ χρόνον συχνῶ, τει-
 νομένην ¹ τέως καὶ πλείονα γίνεσθαι τῆς πρότερον, ὡς-
 περ ἰσὶον ἐκπεταννύμενον ². ἔπειτα κατακίειν ἄμαυ-
 ρῶς ῥοῖζε τινὸς ὑπὲρ κεφαλῆς περιελαυνομένους Φωνὴν
 ἠδεῖαν ἰέντος· ἀναβλέψας δὲ, τὴν μὲν γῆν ἑδαμῶ κατ-
 ορᾶν, νήσους δὲ λαμπομένας μαλακῶ πυρὶ, κατ' ἀλλή-
 λων ³ ἐξαμειβάσας ἄλλην ἄλλοτε χροῖαν, ὡσπερ βαφῆν,
 ἄγειν ⁴ τῷ φωτὶ ποιικιλλομένῳ κατὰ τὰς μεταβολὰς·
 φαίνεσθαι δὲ, πλήθει μὲν ἀναρίθμους, μεγέθει δὲ ὑπερ-
 φυεῖς, ἐν ἴσας δὲ πάσας, ἀλλ' ὁμοίως κυκλοτερεῖς· οἴ-
 θαι δὲ ταύταις τὸν αἰθέρα κύκλω φερομέναις ⁵ ὑπορ-
 ροῖζεῖν· εἶναι γὰρ ὁμολογημένην ⁶ τῇ τῆς κινήσεως λειό-
 τητι τὴν πρᾶξι τῆς Φωνῆς ἐκείνης ἐν πασῶν συνηρ-
 μοσμένης. διὰ μέσας δ' αὐτῶν θάλασσαν, ἢ λιμνὴν, ὑπο-
 κεχύδαι ⁷ τοῖς χρώμασι διαλάμπουσιν διὰ τῆς γλαυυό-

Y 4

τητος

¹ R. *susp.* συντανομένην, *constriictam*, *compressam*; W. *susp.*
 χρόνος, στενοχωρημένην.

² Vulgo ἐκπεταννύμενον. R. voluit aut ἐκπεταννύμενον, aut
 ἐκλεταμένον. Cum prius fit in Bas. & Turn. dedi cum W. idem
 ex Bas. & Xyl. reponente.

³ R. κατ' ἀλλήλων *suspectum*. Legendum conjicit καὶ ἀλ-
 λήλων ἔχομένας, ἐξαμειβάσας.

⁴ R. *quaerit*, num προσάγαν, accessisse? W. *susp.* ἅμα.

⁵ Sic R. legendum monuit, dedique cum W. id ex Leonie.
 samente Consentit Xyl. versio. Vulgo φερομένας. Post ὑπορ-
 ροῖζεῖν vulgo est lacunae signum. R. & W. iudicibus, nil de-
 esse ad sensum videtur. A Xyl. quoque abest asteriscus.

⁶ R. *susp.* ὁμολογῶσαν, *consentientem*, *concinentem*, *con-
 spirantem*.

⁷ Sic dando secutus sum W. ita samentem ex B. & E. pro
 vulg. ὑπερκεχύδαι. R. voluit ὑπεκεχύδαι. Bas. ὑπερκεχύ-
 δαι pro ὑπερκεκχυδαι, ut R. monet.

τητος ἐπιμιγνυμένοις· καὶ τῶν νήσων ὀλίγας μὲν ἐκπλεῖν κατὰ πόρον, καὶ διακομίζεσθαι πέραν τῆ ρεύματος, ἄλλας δὲ πολλὰς * ἐφέλικεσθαι τῇ * χεδὸν ὑποφερομένους ¹. εἶναι δὲ τῆς θαλάσσης πῆ μὲν πολὺ βάθος κατὰ νότον, μέλισα δ' ἀραιὰ τεύαγη ² καὶ βραχέα, πολλαχῆ δὲ καὶ ὑπερχεῖσθαι ³, καὶ ἀπολιπεῖν αὐτοῖς ἐ μεγάλας ἐκβολὰς λαμβάνουσαν, καὶ τὰς χροάς, τὸ μὲν ἄκρατον καὶ πελάγιον, τὸ δ' ἐ καθαρόν, ἀλλὰ συγκεχυμένον καὶ λιμνωδες ⁴. τῶν δὲ ῥοθίων τὰς νήσους ἅμα περαιομένους ἐπανάγειν, ἐδὲν εἰς ταῦτὸ ⁵ συνάπτειν τὸ πέρασ τῆ ἀρχῆ, ἐδὲ ποιεῖν κύκλον, ἀλλ' ἡσυχῆ παραλλάσσειν τὰς ἐπιβολὰς, ἕλικα ποιήσας μίαν ἐν τῷ περιτρεφέσθαι. τέτων δὲ πρὸς τὸ μέσον μέλισα περιέχοντος καὶ μέγισον ⁶ ἐγκυκλίσθαι τὴν θαλάσσαν ὀλίγω τῶν ὀκλῶ μερῶν τῆ παντὸς ἔλαττον, ὡς αὐτῷ ⁷ κατεφαίνετο· δύο δ' αὐτὴν ἔχειν ἀνασθμώσεις πυρὸς ἐμβαλόντος ⁸

ἐναν-

¹ Ita R. legi voluit, dedique cum W. Vulgo ὑποφερομένοις; B. E. ὑποφερομένης. R. lacunas ita explendas censet πολλὰς ἐφέλικεσθαι τῇ ρύμῃ χεδ. ὑποφ. — aliasque post se trahere, quae parum ab eo absint, ut violentia attractionis victae & abieritae ultra suos terminos efferantur. W. suspr. πολλὰς συνφέλικεσθαι τῇ ρύμῃ σχ. ὑποφ.

² W. corrigendum putat κατὰ νότον μέλισα, κατὰ δὲ ἀρκίον τεύαγη.

³ Turn. V. ὑπερχεῖσθαι.

⁴ Sic e Bas. restituendum monuit R. dedique cum W. accedentibus Xyl. B. E. pro vulg. λιμνωδες. Deinde R. legi voluit τὸ δὲ ῥοθίον, Bas. exhibente τῶν δὲ ῥοθίων; W. autem τῶν δὲ ῥοθίων δὲ ὧν τὰς νήσους, & pro περαιομένους mavult περαιομένους.

⁵ R. legi vult ἐδεμίαν δ' εἰς ταῦτὸ.

⁶ W. suspr. τέτων δὲ πρὸς τὸ μέσον καὶ μέλισα τῆ περιέχοντος μέγισον.

⁷ Dedi sic, R. jobente, e Turn. V. Bong. cum W. accedentibus Xyl. Leonie. Schott. Anon. Vulgo αὐτὸ.

⁸ W. suspr. ἐμβαλόντας, monens tamen, ne sic quidem purgari locum.

ἐναντίως ποταμὸς δεχομένης, ὡς ἐπὶ πλείστον ἀνακοπι-
 μένην κολάζειν ¹ καὶ ἀπολευκαίνεσθαι τὴν γλαυκότητα,
 ταῦτα μὲν ἔν ὄρῳν τερπόμενος τῇ θεᾷ· κάτω δ' ἀπ-
 ιδόντι φαίνεσθαι χάσμα μέγα τρογγύλον, οἷον ἐπιτεμη-
 μένης σφαίρας, φοβερὸν δὲ δεινῶς καὶ βαθύ, πολλὰ
 σκοτὸς πλήρες ἔχ ἡσυχάζοντος, ἀλλ' ἐπιταρτιζόμενα καὶ
 ἀναλύζοντος ποδάκεις· ὅθεν ἀνέσθαι μυρίας μὲν ἰρυ-
 γὰς καὶ τεναγμὸς ζώων, μυρίων δὲ κλαυθμῶν βρεφῶν,
 καὶ μεμιγμένους ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὀδυρμῶς, ψόφους δὲ
 παντοδαπὰς, καὶ θορύβους ἐκ βλάθους πόρρωθεν ἀμυδρὰς
 ἀναπνευπομένους· οἷς ἔ μετρίως αὐτὸς ἐπιπεπλήχθαι.
 χρόνος δὲ προϊόντος, εἰπεῖν τινα πρὸς αὐτὸν ἔχ ὀρώμε-
 νον· Ὡ Τίμαρχε, τί ποθεῖς πυθέσθαι; φράσαι δὲ αὐ-
 τὸν ² ὅτι, πάντα, τί γὰρ ἔ θαυμάσιον; ἀλλ' ἡμῖν,
 φάναι, τῶν ἄνω μέτεσι μικρόν· ἄλλων γὰρ θεῶν ἐνεῖ-
 να· τὴν δὲ Φερσεφόνης μοῖραν, ἣν ἡμεῖς διέπομεν, τῶν
 τετάρτων μίαν ἔσσαν, ὡς ³ ἡ Στὸξ ὀρίζει, βελομένῳ
 σοὶ σκοπεῖν πάρεσιν. ἐρομένους δ' αὐτῶ, τίς ἡ Στύξ ἐστίν;
 ὁδὸς εἰς ἄδης, φάναι, καὶ πρόεισιν ἐναντίας αὐτῇ χρίζε-
 σα, τῇ κερυφῇ τὸ φῶς ⁴. ἀνατείνεσσα δ' (ὡς ὄρας)
 ἐκ τῶ ἄδης κάτωθεν ἢ ψαύει περιφερομένη καὶ τῶ φω-
 τὸς ⁵, ἀφορίζει τὴν ἐσχάτην μερίδα τῶν ὄλων. τέσσα-
 ρες δὲ εἰσιν ἀρχαὶ πάντων ⁶. ζωῆς μὲν ἡ πρώτη, κι-
 νήσεως δὲ ἡ δευτέρα, γενέσεως δὲ ἡ τρίτη, φθορᾶς δὲ
 ἡ τελευταία· συνδεῖ δὲ τῇ μὲν δευτέρῃ τὴν πρώτην
 Μοῦσας κατὰ τὸ ἀόρατον, τὴν δὲ δευτέραν τῇ τρίτῃ Νῆς
 καθ' ἥλιον, τὴν δὲ τρίτην πρὸς τετάρτην Φύσιν κατὰ

Y 5

σελή-

¹ R. legi vult καχλάζαν. W. probat.

² Vulgo πρὸς αὐτὸν. Delendo πρὸς, secutus sum W. ita dantem ex E.

³ R. legi vult aut ἄς, aut ἄν ἢ Στ.

⁴ R. suscp. ὁδὸς πρὸς αὐτὴν ἐναντίας, αὐτῇ χρίζεσα τῇ κερυφῇ τὸ φῶς; W. ἐξ ἐναντίας, αὐτῇ χρίζ. τ. κορ. τ. φ.

⁵ W. suscp. ψαύει ἐπιφερομένη τῶ φωτὸς.

⁶ Ald. Basf. πάσης; Turn. V. πῦσας.

σελήνην· τῶν δὲ συνδέσμων ἐμάστε Μοῖρα κλειδῆχος Ἀνάγκης θυγάτηρ κέθηται, τῆ μὲν πρώτῃ Ἄτροπος, τῆ δὲ δευτέρῃ Κλωθώ, τῆ δὲ πρὸς Σελήνην Λάχεσις, περὶ ἣν ἡ καμπὴ τῆς γενέσεως. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι νῆσοι θεὸς ἔχουσι· σελήνη δὲ, δαιμόνων ἐπιχθονίων ἕσα, Φεύγει τὴν Στύγα μικρὸν ὑπερφέρουσα· λαμβάνεται δὲ ἅπαξ ἐν μέτροις δευτέροις ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ἐπὶ ἅ· καὶ τῆς Στυγὸς ἐπιφερομένης αἱ ψυχαὶ βοῶσι δειμαίνουσαι πολλὰς γὰρ ὁ ζῆθος ἀφαρπάζει περιολιθινέσας· ἄλλας δ' ἀνακομίζεται κάτωθεν ἢ σελήνη προσηγομένης, αἷς εἰς καιρὸν ἢ τῆς γενέσεως τελευτῆ¹ ἐπέπεσε, πλὴν ὅσαι μιαιραὶ καὶ ἀκάρτοι· ταύτας δ' ἀσράπτουσα καὶ μυκωμένη φοβερὸν ἐκ ἐᾶ πελάζειν, ἀλλὰ θρηῆσαι τὸν ἑαυτῶν πότμον ἀποσφαλλόμεναι φέρονται κάτω πάλιν ἐπ' ἄλλην γενέσειν, ὡς ὄρας· Ἄλλ' ἐδὲν ὄρω, τὸν Τιμαρχον εἰπεῖν, ἢ πολλὰς ἀσέρας περὶ τὸ χέσμα παλλομένης, ἐτέρας δὲ καταδυομένης εἰς αὐτὸ, τὰς δὲ λάμποντας² αὐτὴν κάτωθεν· αὐτὰς ἄρα, Φάναι, τὰς δαίμονας ὄρων ἀγνοεῖς· ἔχει γὰρ ὧδε· ψυχὴ πᾶσα νῆ μετέχει· ἄλογος δὲ καὶ ἄνευ³ ἐκ ἐστίν· ἀλλ' ὅσον ἂν αὐτῆς σαρκὶ μιχθῆ καὶ πάθεισιν, ἀλλοιόμενον τρέπεται κατ' ἡδονὰς καὶ ἀλγηδόνας εἰς τὸ ἄλογον⁴· μίγνυται δ' ἐκ πᾶσα τὸν αὐτὸν τρόπον· ἀλλ' αἱ μὲν⁵ ὄλαι κατέδυσαν εἰς σῶμα, καὶ δι' ὄλων ἀνακραθεῖσαι⁶ τὸ σύμπαν

¹ R. mavult εἰς καιρὸν τῆς γενέσεως ἢ τελευτῆ· Vertit idem Xyl.

² R. monet, hanc lectionem deberi Stephano, assumtam e loco, paulo infra sequente, ubi est τὰς δὲ οἷον ἀναλάμποντας, addens, e lectione Ald. & Basf. ἀπόντας efficiendum fuisse ἀττοντας, *exsitiones*, ententes agili cum levitate & velut subtu.

³ Sic R. legendum monuit pro vulg. ἀνδράπευς, dedique cum W. Id ex B. & E. reponente.

⁴ Ald. & Basf. ἄγγελον. Xyl. correxit.

⁵ abest μὲν ab Ald. & Basf.

⁶ Non est dubium, hanc vocem sensui magis convenire, quam

παν ὑπὸ παθῶν διαφέρονται κατὰ τὸν βίον· αἱ δὲ πῆ μὲν ἀνεκράθησαν, πῆ δ' ἔλιπον ἔξω τὸ κατάρυτατον, ἔκ ἐπισπώμενον, ἀλλ' οἷον ἀκρόπλευν ἐπιψαῦον ἐκ κεφαλῆς τῆ ἀνθρώπου, καθάπερ ἐν βυθῷ δεδυκός ἀρισμα κορυφαῖον ὀρθωμένης ¹ περὶ αὐτὸ τῆς ψυχῆς ἀνέχον, ὅσον ὑπακίβει καὶ ἐκρατεῖται τοῖς πάθεσι. τὸ μὲν ἔν ὑποβρύχιον ἐν τῷ σώματι φερόμενον Ψυχὴ λέγεται· τὸ δὲ φθορᾶς λειψθῆν, οἱ πολλοὶ Νῆν καλεῖντες, ἐντὸς εἶναι νομίζουσιν αὐτῶν, ὡσπερ ἐν τοῖς ἐσόπλοις τὰ φαινόμενα κατ' αὐταύγειαν· οἱ δ' ὀρθῶς ὑπονοῶντες, ὡς ἐκτὸς ὄντα, Δαίμονα προσαγορεύουσι. τὰς μὲν ἔν ἀποσβέννυθαι δοκῶντας ἀσέρας, Φάναι, τὰς εἰς σῶμα καταδυομένας ὅλας ψυχὰς ὀρθῶν νομίζε· τὰς δὲ οἷον ἀναλάμποντας πάλιν καὶ ἀναφαινομένους κἀνωθεν, ἀχλὺν τινα καὶ ζοφον, ὡσπερ πηλὸν, ἀποσειομένους, τὰς ἐκ τῶν σωμάτων ἐπαναπλεύσας μετὰ τὸν θάνατον· οἱ δ' ἔνω διαφερόμενοι δαίμονες εἰσι τῶν νῆν ἔχειν λεγομένων ἀνθρώπων. πειράζητι δὲ κατιδεῖν ἐκάστω τὸν σύνδεσμον, ἣ τῇ ψυχῇ συμπέφυκε. ταῦτ' ἀκίβας αὐτὸς ² ἀκριβέτερον προσέχειν καὶ θεῖσθαι τῶν ἀσέρων ἀποσαλεύοντας, τὰς μὲν ἦτην, τὰς δὲ μᾶλλον, ὡσπερ τὰς τὰ δίπλα διατημαίνοντας ἐν τῇ θαλάσῃ φελλὰς ὀρῶμεν ἐπιφερομένους· ἐνίβας δὲ τοῖς κλωθόμενοις ἀτράκτοις ὁμοίως ἐγκατατεταραγμένην ³ καὶ ἀνώμαλον ἔλκοντας, ἐδυναμέ-

υς

quam vulg. ἀναταραχθεῖσαι. Eam commendat & W. conjectura & codd. Turn. V. e quibus notatur ἀνακρατεῖσαι vitiose, sicut deinde in Bas. exhibetur ἀνεκράθησαν pro bene recepta voce ἀνεκράθησαν.

¹ Sic recte e Bas. legendum monuit R. — in erecto statu conservata & stante ibi anima — dedique cum W. idem e Bas. & Xyl. reponente. Vulgo ὀρθωμένοις. Turn. V. ἀρτωμένης.

² R. subaudiendum monet ἔφη, aut potius addendum.

³ R. susp. ὁμοίως ὄγκον τεταραγμένον — similiter, atque oculi visis, vacillant, & motum suum in statu recto linea-

que

νας καταστῆσαι τὴν κίνησιν ἐπ' εὐθείας. λέγειν δὲ τὴν Φωνὴν, τὰς μὲν εὐθείαν καὶ τεταγμένην κίνησιν ἔχοντας, εὐνήσιος ψυχᾶς χρῆσθαι διὰ τροφὴν, καὶ παιδεύσιν ἀσείαν, ἐκ ἄγαν ¹ πῆλινον καὶ ἄγριον παρεχομέναις τὸ ἔλογον. τὰς δ' ἄνω καὶ κάτω πολλὰκις ἀνωμάλως καὶ τεταραγμένως ἐγκλίνοντας, οἷον ἐκ δεσμῶν σπαραττομένους, δυσπειθέσι καὶ ἀναγώγοις ² δι' ἀπαιδευσίαν ζυγομαχεῖν ἤθεσι, πῆ μὲν κρατῦντας, καὶ περιέχοντας ἐπὶ δεξιάν, πῆ δὲ καμπημένους ὑπὸ τῶν παθῶν καὶ συνεφελκομένους τοῖς ἀμαρτήμασιν, εἶτα πάλιν ἀντιτείνοντας καὶ βιάζομένους. τὸν μὲν γὰρ σύσδεσμον οἶα χαλινὸν τῷ ἀλόγῳ τῆς ψυχῆς ἐμβεβλημένον, ὅταν ἀντισπάσῃ, τὴν λεγομένην μεταμέλειαν ἐπάγειν ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ τὴν ἐπὶ ταῖς ἡδοναῖς, ὅσαι παράνομοι καὶ ἀκρατεῖς, αἰχῦνην, ἀλγηδόνα καὶ πληγὴν ἔσαν ἐνθένδε τῆς ψυχῆς ὑπὸ τῆ κρατῦντος καὶ ἄρχοντος ἐπισομιζομένης ³ μέχρις ἂν ἔτω νολαζομένη, πειθήνιος γένηται καὶ συνήθης, ὡσπερ θρέμμα πρῶτον, ἀνευ πληγῆς καὶ ἀλγηδόνας ὑπὸ συμβόλων ὀξέων καὶ σημείων αἰθανομένη τῆ δαίμονος. αὐταὶ μὲν ἔν ὀφέ ποτε καὶ βραδέως ἄγονται, καὶ καθίστανται πρὸς τὸ δέον. ἐκ δὲ τῶν εὐνήσιων ἐκείνων καὶ ⁴ κατηκόων εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ γενέσεως τῆ οἰκείῃ δαίμονος, καὶ τὸ μαντικόν ἐσι καὶ θεοκλυτέμενον γένος. ὧν τὴν Ἑρμοδώρη ⁵ τῆ Κλαζομένης ψυχὴν ἀκή-

κοας

que ressa semper servare nequeunt, quia onus irasibile, inuis in rezi tumultuans, & modo in hanc partem, modo in illam procumbens.

¹ Vulgo ἔ κατὰ γαῖαν. R. primo suspicatus ἔ κατάγειον, ἔδὲ πῆλινον, praetulit deinde lectionem Turn. & V. Eam dedi cum W. Accedit Anon.

² Sic iterum R. e Turn. & V. legendum censuit, dedique eum W. accedente Anon. pro vulg. ἀναλώτοις.

³ Sic R. legendum monuit, dedique cum W. e Bas. Xyl. Turn. Vulgo ἐπισομιζομένοις.

⁴ Inserui καὶ e Turn. monente R. Vulgo abest.

⁵ Hermotimum vocari a Plin. VII, 52. nec non a Luciano

in

κοας δῆπρσθεν, ὡς ἀπολείπσσα παντάπασι τὸ σῶμα νύκτωρ
καὶ μεθ' ἡμέραν ¹ ἐπλανᾶτο πολὺν τόπον, εἴτ' αὐδισ
ἐπανήει, πολλοῖς τῶν μακρὰν λεγομένων καὶ πραττομέ-
νων ἐντυχῆσα καὶ παραγενομένη· μέχρις ἔ τὸ σῶμα,
τῆς γυναικὸς προδόσης, λαβόντες οἱ ἐχθροὶ ψυχῆς ἔρη-
μον οἶκον κατέπρσσαν. τῆτο μὲν ἔν ἐκ ἀληθῆς ἐσιν·
ἔ γὰρ ἐξέβαινευ ἡ ψυχὴ τῆ σώματος, ὑπέκισσα δ' αἰεὶ
καὶ χαλῶσα τῶ δαίμονι τὸν σύνδεσμον ἐδίδο περιδρο-
μὴν καὶ περιφοίτησιν, ὡς ποτὰ συνορῶντα ² καὶ κατ-
ακέοντα τῶν ἐνὸς εἰσαγγέλλειν· οἱ δ' ἀφανίσαντες τὸ
σῶμα κοιμωμένσ, μέχρι νῦν δίκην ἐν τῶ ταρτάρῳ τί-
νεσι. ταῦτα δ' εἶση (Φάναι) σαφέστερον, ὦ νεανία,
τρίτω μηνί· νῦν δ' ἄπιθι. παυσαμένης δὲ τῆς Φω-
νῆς, βέλεσαι μὲν αὐτὸν, ὁ Τιμάρχοσ ἔφη, θεάσασθαι
περισρέφοντα, τίς ὁ φθεγγόμενος εἶη· σφόδρα δὲ τὴν
κεφαλὴν αὐδισ ἀλγῆσας, καθάπερ βία συμπιεθεῖσαν,
ἐδὲν ἔτι γινώσκειν, ἐδ' αἰδιάνεθαι τῶν καθ' ἑαυτὸν. εἶ-
τα μέντοι μετὰ μικρὸν ἀνενεγκῶν, ὄρῶν αὐτὸν ἐν Τρο-
Φωνίῃσ παρὰ τὴν εἴσοδον, ἔπερ ἐξ ἀρχῆς κατεκλιθῆ,
κείμενον.

XXIII. Ὁ μὲν ἔν Τιμάρχοσ μῦθος ἔτος. ἐπεὶ
δ' ἀλθῶν Ἀθήναζε τρίτω μηνί κατὰ τὴν γενομένην Φω-
νὴν ἐτελεύτησεν, ἡμεῖς δὲ Σακράτει θαυμάζοντες ἀπ-
ηγγέλλομεν, ἐμέμψατο Σακράτης ἡμᾶς, ὅτι μὴ, ζῶν-
τοσ ἔτι τῆ Τιμάρχοσ, διήλθομεν· αὐτῆ γὰρ ἂν ἠδέως
ἐκείνε πυθέθαι καὶ προσανακρινῆσαι σαφέστερον. Ἀπέ-
χεις, ὦ Θεόκριτε, μετὰ τῆ λόγσ τὸν μῦθον· ἀλλ'
ἴρα, μὴ καὶ τὸν ξένον ἡμῖν παρακλητέον ἐπὶ τὴν ζή-
τήσιν·

in muscae encomio, notat Xyl. Consentit R. e Jonsio S. H.
P. I, 10. 2. & W.

¹ Dedi sic e Turn. & V. monente R. Vulgo καθ' ἡμέραν.

² Sic Xyl. leθionem Bas. συνορῶντα censuit corrigendam.
Probat R. & habent Turn. & V. dedique cum W. adficienti-
bus B. E.

τησιν· οἰκεία γὰρ πάνυ καὶ προσήμισα θείοις ἀνδράσι· τί δ', εἶπεν, Ἐπαμεινώνδας ἔ συμβάλλεται γνώμην ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀναγόμενος ἡμῖν; καὶ ὁ πατὴρ μειδιάσας· Τοιοῦτον (ἔφη) τὸ ἦθος, ᾧ ζέεις, τὸ τέτα¹, σιωπηλὸν, καὶ πρὸς τὰς λόγους εὐλαβὲς, ἄκλησον δὲ τῷ μανθάνειν καὶ ἀκροᾶσθαι· διὸ καὶ Σπίνδαρος ὁ Ταραντῖνος ἐν ὀλίγον αὐτῷ συνδιατρίψας ἐνταῦθα² χρόνον, αἰεὶ δήπε λέγει, μηδενί πε τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπων ἐντετυχεῖναι, μήτε πλείονα γινώσκοντι, μήτ' ἐλάττωνα φθουρομένω· σὺ ἐν ᾧ φρονεῖς αὐτὸς διέλεθε περὶ τῶν εἰρημέων· Ἐγὼ τοίνυν (ἔφη³) τὸν μὲν Τιμάρχης λόγον, ὡσπερ ἱερὸν καὶ ἄσυλον, ἀνακείδαι τῷ θεῷ φημι χρῆται· θαυμάζω δ', εἰ τοῖς ὑπὸ Σιμμίε λεγομένοις αὐτῷ⁴ δυσπισήσοσι τινες, κύνας μὲν⁵ ἱερὰς, καὶ δράκοντας, καὶ κύνας, καὶ ἵππους ὀνομάζοντες, ἀνθρώπους δὲ θεῖας εἶναι καὶ θεοφιλεῖς ἀπισῶντες, καὶ ταῦτα, τὸν θεὸν ἢ Φίλορην, ἀλλὰ Φιλάνθρωπον, ἠγάμενοι· καθάρπερ ἐν ἀνῆρ Φίλιππος ἔ πάντων ὁμοίως ἐπιμελεῖται τῶν ὑπ' αὐτὸ τὸ γένος, ἀλλ' αἰεὶ τινα ἄριστον ἐξαιρῶν καὶ ἀποκρίνων, καθ' αὐτὸν ἀσκειί, καὶ τρέφει, καὶ ἀγαπᾷ διαφερόντως· καὶ ἡμῶν⁶, οἱ ὑπὲρ ἡμᾶς, τὰς βελτίστες οἶον ἐξ ἀγέλης χαράξαντες, ἰδίας τινὸς καὶ περιττῆς παιδαγωγίας ἀξιῶσι, ἔχ' ὑφ' ἡνίας, ἐδὲ βυτήραν, ἀλλὰ λόγῳ διὰ συμβόλων εὐδύνοντες· ὧν οἱ πολλοὶ καὶ ἀγελαῖοι

1 Turn. V. τὸ ἦθος τῷ ζέεις τέτα.

2 R. judice, ἐνταῦθα vitiosum est, cum Theanor primum eum diem Thebis egerit & paene in Graecia. Suspiciatur legendum ἐν Ἰταλίᾳ — haud dubie indutus distinctione, quae vulgo exhibetur. Supra enim vulgo junguntur εἶπεν ὁ Ἐπαμεινώνδας, ut hic dicere videatur, quae nunc Theanori tribuuntur cum Xyl. & W.

3 scil. Theanor.

4 R. susp. περὶ αὐτῶ, de eo, scil. Timarcho. Consentit W.

5 Vulgo post μὲν legitur γὰρ. Id delevi, R. jubente.

6 R. mavult ἄτω καὶ ἡμῶν. Consentit Anon. Non opus esse monet W.

λαῖοι παντάπασιν ἀπειρώς ἔχουσιν. ἐδὲ γὰρ οἱ πολλοὶ κύνες τῶν θηρατικῶν σημείων, ἐδὲ οἱ πολλοὶ ἵπποι τῶν ἵππικῶν συνίασιν· ἀλλ' οἱ μεμαθητότεσ, εὐθύσ ἀπ' σιγμῆ τῆ τυχόντοσ, ἢ ποππυσμῆ, τὸ προστατῆόμενον αἰθανόμενοι, ῥαδίωσ εἰσ ὃ δεῖ καθίσανται. φαίνεται δὲ γινώσκων καὶ Ὅμηροσ ἢν λέγομεν διαφορὰν ἡμεῖσ· τῶν γὰρ μάντεων οἰωνοπόλοσ τινὰσ καλεῖ, καὶ ἱερεῖσ, ἐτέρωσ δὲ τῶν θεῶν αὐτῶν διαλεγομένων συνιέντασ, καὶ συμφρονῶντασ, ἀποσημαίνειν οἶεται τὸ μέλλον, ἐν οἷσ λέγει ¹.

Τῶν δ' Ἐλενοσ Πριάμοιο φίλοσ παῖσ ξύνθετο θυμῶν Βελήν, ἢ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι. καὶ·

Ὡσ γὰρ ἐγῶν ὅπ' ἄκησασ θεῶν αἰεὶ γενετῶων.

Ὡσπερ γὰρ τῶν βασιλέων καὶ τῶν στρατηγῶν τὴν διανοίαν οἱ μὲν ἐκθὸσ αἰθάνονται καὶ γινώσκουσ πυρσοῖσ τισ καὶ κηρύγμασι, καὶ ὑπὸ σαλπίγγων, τοῖσ δὲ πισοῖσ καὶ συνήθεσιν αὐτοὶ φράζουσιν· ἔτω τὸ θεῖον ὀλίγοισ ἐντυγχάνει δι' αὐτῆ καὶ σπανίωσ, τοῖσ δὲ πολλοῖσ σημεῖα δίδωσιν, ἐξ ὧν ἡ λεγομένη μαντικὴ συνέσθηκε. θεοὶ μὲν γὰρ ἐν ὀλίγων ἀνθρώπων νοσμῆσι βίον, ἔσ ἔν ἄκρωσ μακαρίωσ τε καὶ θεῖωσ ὡσ ἀληθῶσ ἀπεργάσασθαι ² βεληθῶσιν· αἱ δ' ἀπηλλαγμέναι γενέσεωσ. ψυχαι, καὶ χολάζουσαι τὸ λοιπὸν ἀπὸ σώματοσ, οἷον ἐλεύθεραι πάμπαν ἀφιέμεναι, δάιμονέσ εἰσιν ἀνθρώπων ἐπιμελεῖσ, καθ' Ἡσίοδον ³. ὡσ γὰρ ἀθλητὰσ καταλύσαντασ ἀσκησιν ὑπὸ γῆρωσ, ἐ τελέωσ ἀπολείπει τὸ φιλέεζιμον καὶ φιλοσύματον ⁴, ἀλλ' ἐτέρωσ ἀσκῶντασ ὀρῶντασ ἡδονται, καὶ

παρα-

¹ Cf. ad haec: Hom. Iliad. I, 69. VI, 76. VII, 44. 50. Pro συμφρονῶντασ Ald. Bas. σωφρονῶντασ. Eaedem in ult. versu omittunt αἰεὶ.

² Sic, jubente R. dedi e Turn. cum W. adsentiente E. pro vulg. ἀπεργάσασ.

³ Op. & d. 120. sq.

⁴ curam corporis exercendi, & in sanitate, robore atque artium quadam lubricitate conservandi, voluptatetque, quae

παρακαλῆσι, καὶ συμπαραθέσιν· ἕτως οἱ πεπαυμένοι τῶν περὶ τὸν βίον ἀγῶνων δι' ἀρετὴν ψυχῆς γενόμενοι δαίμονες, ἔ παντελῶς ἀτιμάζουσι τὰ ἐνταῦθα πράγματα ¹ καὶ λόγους καὶ σπαράξ· ἀλλὰ τοῖς ἐπὶ ταυτὸ γυμναζομένοις τέλος εὐμενεῖς ὄντες, καὶ συμφιλοτιμήμενοι πρὸς τὴν ἀρετὴν, ἐγχελεύονται καὶ συνεξορμῶσιν, ὅταν ἐγγὺς ἦδῃ τῆς ἐλπίδος ἀμιλλωμένους καὶ ψαύοντας ὀρῶσιν. ἔ γὰρ οἷς ἔτυχε συμφέρεται τὸ δαιμόνιον· ἀλλ' οἷον ἐπὶ τῶν νηχομένων ἐν θαλάτῃ, τὰς μὲν πελαγίους ἔτι καὶ πρόσω τῆς γῆς φερομένους οἱ ἐπὶ γῆς ἐσῶτες σιωπῇ θεῶνται μόνον, τὰς δ' ἐγγὺς ἦδῃ παραθέοντες καὶ παρεμβαίνοντες, ἅμα δὲ χειρὶ καὶ φωνῇ βοηθεύοντες ἀνασώζουσιν· ἕτως, ὧ * τῆ δαιμονία ὁ τρόπος ². * ἡμᾶς βαπτιζομένους ὑπὸ τῶν πραγμάτων, καὶ σώματα πολλὰ, καθάπερ ὀχήματα, μεταλαμβάνοντας, αὐτὰς ἐξαμιλλᾶσαι, καὶ μακροθυμεῖν ³, δι' οἰκείας πειρωμένης ἀρετῆς σώζεσθαι, καὶ τυγχάνειν λιμένος. ἦτις δ' ἂν ἦδῃ διὰ μυρίων γενέσεων ἠγωνισμένη μακρὰς ἀγῶνας, εὖ καὶ προθύμως ψυχὴ τῆς περιόδου συμπεραινομένης κινδυνεύουσα, καὶ φιλοτιμημένη περὶ τὴν ἔμβασιν ⁴ ἰδρῶτι πολλῷ ἄνω προσφέρηται, ταύτη τὸν οἰκείον ἐνεμυσῶ δαίμονα βοηθεῖν ὁ θεός, ἀλλ' ἀφίησι τῷ προθυμωμένῳ προθυμεῖται δ' ἄλλος ἄλλην ἀνασώζειν ἐγχελευόμενος· ἢ

ex adspectu vegetorum & valensium atque ionosorum corporum percipiunt. R.

¹ Vocem πράγματα inferendo W. sum secutus, eam ex B. & E. addentem. Vulgo abest.

² R. haec ita explenda censet ἕτως, ὧ φίλο, τῆ δαιμονία ὁ τρόπος· ἀνίχεται vel ἐξ ὄρων ἡμᾶς βαπτιζομένους. E Turn. & V. notatur: ἕτως, ὧ ξίνο, τῆ δαιμονία ὁ τρόπος. ἐξ μὲν γὰρ ἡμᾶς. W. iudice, sententia quidem univérse facilis ad explendum, ut Anon. Turn. V. — Non recepit autem, ut e conjectura, nota e libro profectum.

³ R. mavult μακροθυμεῖ, fert nos patienter tentantes, nunquid possimus nostra virtute servari.

⁴ Ald. Bas. περὶ τὴν ἔμβασιν.

δὲ συνακείει διὰ τὸ πλησιάζειν, καὶ σώζεται· μὴ πει-
θομένη δέ, ἀπολιπόντος τῆ δαίμονος, ἐκ εὐτυχῶς ἀπ-
κλάσσει.

XXIV. Τέτων εἰρημένων, ὁ Ἐπαμεινώνδας ἀπο-
βλέψας εἰς ἐμέ· Σοὶ μὲν, (εἶπεν) ὦ ΚαΦεισία, χα-
δὸν ὦρα βαδίζειν εἰς τὸ γυμνάσιον ἤδη, καὶ μὴ ἀπο-
λείπειν τὰς συνήθει· ἡμεῖς δὲ Θεάνορος ἐπιμελησόμε-
θα, διαλύσαντες, ὅταν δοκῇ, τὴν συνουσίαν. Καὶ γὰρ
ἔφην· Πράττωμεν ¹ ταῦτα· ἀλλὰ μικρὸν οἶμαι τι μετ'
ἐμῆ καὶ Γαλαξιδῶρος βέλεται σοὶ διαλεχθῆναι ἔτοσι ὁ
Θεόουριτος. Ἄγαθῇ τύχῃ (εἶπε) διαλεγέσθω. καὶ προ-
ῆγεν ἀναστὰς εἰς τὸ ἐπικάμπειον τῆς σοῆς. καὶ ἡμεῖς
περιχίνοντες αὐτὸν ἐπεχειρῶμεν παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν πρᾶ-
ξιν. ὁ δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἔφη πάνυ σαφῶς εἶδέναι
τῆς καθόδου τῶν Φυγάδων, καὶ συντετάχθαι μετὰ Γορ-
γίδα τὰς Φίλους ² πρὸς τὸν καιρὸν· ἀποκλειεῖν δὲ τῶν
πολιτῶν ἀκριτον ἐδένα, μὴ μεγάλης ³ ἀνάγκης γενομέ-
νης· ἄλλως δὲ καὶ πρὸς τὸ πλήθος ἀρμόζειν τὸ Θη-
βαίων εἶναι τινας ἀναιτίους καὶ καθαρὰς τῶν πεπραγμέ-
νων· καὶ μᾶλλον ⁴ ἔξουσι ἀνυπόπτως τὸν δῆμον ὡς
ἀπὸ τῆ βελτίου παραίνεντες. ἐδοκεῖ ταῦτα ἡμῖν. κα-
κείνος μὲν ἀνεχώρησεν αὐτίς ὡς τὰς περὶ τὸν Σιμμίαν·
ἡμεῖς δὲ καταβάντες εἰς τὸ γυμνάσιον ἐντυγχάνομεν
τοῖς Φίλοις, καὶ διαλαμβάνων ⁵ ἄλλος ἄλλον ἐν τῷ
συμ-

¹ Malim cum W. πρᾶττωμεν.

² R. susp. συντετάχθαι μετὰ Γοργίδα τοῖς Φίλοις, & se una cum Gorgida caeterisque amicis inuenio animo tempus oppo-
tiri.

³ Vulgo μὴ μετὰ μεγάλης ἀ. Delendum censui μετὰ cum
Baf. Delevit quoque W. accedente E. & Xyl.

⁴ Ald. & Baf. πεπραγμένων, μᾶλλον. Hinc Xyl. deesse
monet οἵτινες, vel ἔτοι γάρ. W. susp. οἱ μᾶλλον, & deinde
ἀνυπόπτων. R. voluit πρὸς τὸν δῆμον.

⁵ Ante καὶ διαλαμβ. deesse aliquid, monet Xyl.

συμπαλαίειν, τὰ μὲν ἐπυνθάνετο, τὰ δ' ἔφραζε, καὶ συνετάττετο πρὸς τὴν πρᾶξιν, ἐωρῶμεν δὲ καὶ τὰς περὶ Ἀρχίαν καὶ Φίλιππον ἀθλημιμένους ἀπίοντας ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὁ γὰρ Φυλλίδας, δεδιώς, μὴ τὸν Ἀμφίθεον προανέλωσιν, εὐθύς ὑπὸ τῆς Λυσανορίδος προπομπῆς τὸν Ἀρχίαν δεξάμενος, καὶ περὶ τῆς γυναικὸς, ἧς ἐπιθυμῶν ἐτύγχανεν, εἰς ἐλπίδας ἐμβαλῶν, ὡς ἀφιξομένης εἰς τὸν τόπον ¹, ἔπεισε πρὸς ῥαθυμίαν καὶ ἀνεσιν τραπέδαι μετὰ τῶν εἰωθότων αὐτῷ συνακτολασάειν.

XXV. Ὅψε δ' ἤδη τότε ² ψύχος ἐπέτεινε πνεύματος γενομένης, καὶ διὰ τῆτο τῶν πολλῶν τάχιον εἰς τὰς οἰκίας ἀνακχωρηκότων, ἡμεῖς μὲν τοῖς ³ περὶ Δαμοκλείδαν καὶ Πελοπίδαν καὶ Θεόπομπον ἐντυχόντες, ἀνελαμβάνομεν, ἄλλοι δ' ἄλλας· ἐχίδθησαν γὰρ εὐθύς ὑπερβάλλοντες τὸν Κιθαιρῶνα, καὶ παρέχεν αὐτοῖς ὁ χειμῶν τὰ πρόσωπα συγκεκαλυμμένοις ἀδεῶς διαλθεῖν τὴν πόλιν· ἐνίοις δ' ἐπήστραψε δεξιὸν κνευ βροντῆς εἰσεῖσι διὰ τῶν πυλῶν· καὶ τὸ σημεῖον ἐδόκει καλὸν πρὸς ἀσφάλειαν καὶ δόξαν, ὡς λαμπρῶν, ἀκινδύνων δὲ τῶν πράξεων ἐσομένων.

XXVI. Ὡς ἔν ἀπυντες ἐνδον ἤμεν, πεντήκοντα ἡμεῖς θέοντες, ἤδη τῷ Θεοκρίτῃ κατ' ἑαυτὸν ἐν οἰκίῳ τινὶ σφαγιαζομένης, πολὺς ἦν τῆς θύρας ἀραγμός· καὶ μετὰ μικρὸν ἦκέ τις, ἀγγέλλων, ὑπηρέτας τῷ Ἀρχίῃ δύο κόπλειν τὴν αὐλειον, ἀπεσαλμένους σπεδῆ πρὸς Χάρωνα, καὶ κελεύειν ἀνοίγειν, καὶ ἀγανακτεῖν, βραδίων ὑπακούοντων. Τορυβηθεῖς ἔν ὁ Χάρων, ἐκείνοις μὲν εὐθύς ἀνοιγνύουσι προστάξεν, αὐτὸς δ' ἀπαντήσας, ἔχων

τέφα-

¹ R. cum Salmat. mavult εἰς τὸν στότον, spe facta, eam esse adventuram ad comproiationem post epulas petactas. Cum iisdem & Amiot. idem legendum monet W.

² R. duobus separatim vocabulis legi vult τὸ τε ψ. & frigus.

³ R. mavult τὰς, cum cohaereat cum ἀνελαμφ.

τέφανον, ὡς τεθυκὸς καὶ πίνων, ἐπυνηθάνετο τῶν ὑπε-
 ρετῶν, ὃ τι βέλονται. λέγει δὲ ἄτερος· Ἄρχιδας καὶ
 Φίλιππος ἐπεμψαν ἡμᾶς κελεύοντες ὡς τάχιστα ἦκειν
 πρὸς αὐτάς. ἐρομένους δὲ τῷ Χάρωνος, τίς ἢ σπευδῆ τῆς
 τηνικαῦτα μεταπέμψεως αὐτοῖς ¹, καὶ μὴ τι καινότε-
 ρον· Οὐδὲν ἴσμεν (ὃ ὑπηρέτης ἔφη) πλέον· ἀλλὰ τί
 λέγωμεν αὐτοῖς; ὅτι νῆ Δία (εἶπεν ὁ Χάρων,) θεῖς
 τὸν τέφανον ἤδη, καὶ λαβὼν τὸ ἱμάτιον, ἔπομαι· μετ'
 ὑμῶν γὰρ τηνικαῦτα βαδίζων διαταράξω τινὰς, ὡς ἀγό-
 μενος. Οὕτως (ἔφησαν) ποιεῖ· καὶ γὰρ ἡμᾶς δεῖ τοῖς
 ὑπὸ πόλιν ² Φεροιῖς κομίσαι τὶ πρόσταγμα παρὰ τῶν
 ἀρχόντων. ἐκείνοι μὲν ἔν ὤχοντο. τῷ δὲ Χάρωνος
 εἰσελθόντος πρὸς ἡμᾶς, καὶ ταῦτα φράσαντος, ἐκπληξίς
 ἄπαντας ἔχεν, οἰομένους μεμνηθῆναι· καὶ τὸν Ἴπποθε-
 ναΐδαν ὑπενόουσι οἱ πλείους, κωλύσαι μὲν ἐπιχειρήσαντα
 τὴν κάθοδον διὰ τῷ Χλιδωνος, ἐπεὶ δ' ἀπέτυχεν, καὶ
 συνῆπται τῷ καιρῷ τὸ δεινὸν, ἐξενηνοχέται πιθάνον ὄν-
 τα τὴν πρῆξιν ὑπὸ δέας· εἰ γὰρ ἀφίκετο μετὰ τῶν
 ἄλλων εἰς τὴν οἰκίαν, ἀλλ' ὄλωσεν ἐδόκει πονηρὸς γεγο-
 νέναι καὶ παλίμβολος. εἰ μὴν ἀλλὰ τὸν γε Χάρωνα
 πάντες ὠόμεθα χρῆναι βαδίζειν, καὶ ὑπανέειν τοῖς ἄρ-
 χεσι καλέμενον. ὁ δὲ κελεύσας τὸν υἱὸν ἐλθεῖν, κάλ-
 λισον ὄντα Θηβαίων, ὃ Ἄρχίδαμε, παῖδα καὶ Φίλιπ-
 πωνάτατον περὶ τὰ γυμνάσια, πεντεκαιδεκάτη μὲν χε-
 δὸν ³, πολὺ δὲ ῥώμη καὶ μεγάλῃ διαφέροντα τῶν ὀμη-
 λίκων· Οὗτος, (εἶπεν) ὦ ἄνδρες, ἐμοὶ μόνος ἐσὶ, καὶ
 ἀγαπητὸς, ὥσπερ ἴσε· τῆτον ὑμῖν παραδίδωμι· πρὸς
 θεῶν ἅπασιν, πρὸς ⁴ δαιμόνων, ἐπισιγήτων ⁵, εἰ φα-
 νεῖην ἐγὼ πονηρὸς περὶ ὑμᾶς, ἀποκρίνατε, μὴ φείση-

Z 2

355

1 Ald. Bas. αὐτῆς.

2 R. fufp. τοῖς ἐπὶ τῶν πυλῶν Φεροιῖς.

3 Turn. V. addunt ὄντα post χεδόν.

4 R. mavult πρὸς τοὺς δαιμόνων.

5 Ald. Bas. ἐπισιγήτων. Xyl. correxit,

δε ¹ ἡμῶν· τὰ δὲ λοιπὸν, ὧ ἄνδρες ἀγαθοί, πρὸς τὸ
 συμπόσιον ² ἀντιτάξαθε, μὴ πρόηθε τὰ σώματα δια-
 φθεῖραι τοῖς αἰχίσοις ³ ἀνάνδρως καὶ ἀκλεῶς, ἀλλ' ἀμύ-
 ναθε, τὰς ψυχὰς ἀητήητες τῇ πατρίδι φυλάττοντες.
 ταῦτα τῷ Χάρωνος λέγοντος, τὸ μὲν Φρόνημα καὶ τὴν
 καλοκαγαθίαν ἐθαυμάζομεν, πρὸς δὲ τὴν ὑπόψιν ἡγα-
 ναυῖσμεν, καὶ ἀπάγειν ἐκελεύομεν τὸν παῖδα. τὸ δ'
 ἕλον (εἶπεν ὁ Πελοπίδας) ἐδ' εὖ βεβελευῖσθαι δοκεῖς
 ἡμῖν, ὧ Χάρων, μὴ μετασησάμενος εἰς οἰκίαν ἑτέραν τὸν
 υἱόν· τί γὰρ αὐτὸν δεῖ κινδυνεύειν μεθ' ἡμῶν ἐγκατα-
 λαμβανόμενον; καὶ νῦν ἐκπεμπέος, ἔν' ἡμῖν, εἴαν τι
 πάχωμεν, εὐγενὴς ὑποτρέφεται ⁴ τιμωρὸς ἐπὶ τὰς τυ-
 ράννας. Οὐκ ἔστιν, (εἶπεν ὁ Χάρων) ἀλλ' αὐτῷ παρα-
 μνεῖ, καὶ κινδυνεύσει μεθ' ὑμῶν· ἐδὲ γὰρ τέτρω ⁵ κα-
 λὸν ὑποχείριον γενέσθαι τοῖς ἐχθροῖς· ἀλλὰ τόλμα παρ'
 ἡλικίαν, ὧ παῖ, γευόμενος ἄθλων ἀναγκαίων, καὶ κιν-
 δύνουσιν μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν πολιτῶν ὑπὲρ ἑλευ-
 θερίας καὶ ἀρετῆς· πολλῇ δ' ἐλπίς ἔτι λείπεται· καί
 πε τίς ἐφορᾷ θεῶν ἡμᾶς ἀγωνιζομένους περὶ τῶν δι-
 καίων.

XXVII. Δάκρυα πολλοῖς ἐπῆλθεν, ὧ Ἀρχίδα-
 με, πρὸς τὰς λόγους τῷ ἀνδρός. ἔτος ⁶ δ' ἄδακρυς
 καὶ

¹ R. mavult φείσασθαι.

² Vocem συμπόσιον a praesenti negotio valde abhorrere, jam Xyl. monuit, pro ea commendans συμβῆσον; R. susp. τὸ δὲ λοιπὸν ὡς ἄνδρες ἀγαθοί πρὸς τὸ συμπεσόν, aut πρὸς τὸ συμβησόμενον, ad casum futurum nobis imminuement. Probat W. συμπεσόν.

³ W. susp. ἐχθροῖς.

⁴ in locum nostrum successurus crescat, velut ἔφοδος & succedaneus. R. In Ald. & Bas. est ὑποτρέφεται. Hinc Xyl. notat, ferri quidem posse, at se malle ὑποτρέφοιτο ex vit. Pe- lop.

⁵ Sic dando secutus sum W. ita reponentem ex B. & E. pro vulg. τέτρω.

⁶ R. mavult αὐτοῖς.

καὶ ἀταγκῆς, ἐγχειρίσας Πελοπίδα τὸν υἱὸν, ἐχώρει
 διὰ θυρῶν δεξιέμενος ἕκαστον ἡμῶν καὶ παραθάρρυναν.
 ἔτι δὲ μάλλον ἂν ἠγάσσω τῷ παιδὸς αὐτῷ τὴν Φαιδρότη-
 τα καὶ τὸ ἀδεές ¹ πρὸς τὸν κίνδυνον, ὥσπερ τῷ Νεοπτο-
 λέμῃ, μὴτ' ὠχριάσαντος, μὴτ' ἐκπλαγέντος, ἀλλ' ἔλ-
 κοντος τὸ ξίφος τῷ Πελοπίδῃ, καὶ καταμανθάνοντος.
 ἐν τῷ τῷ, Κηφισοδώρῳ Διότονος ² εἰς τῶν Φίλων, παρῆν
 πρὸς ἡμᾶς ξίφος ἔχων, καὶ θάρρακα σιδηρᾶν ὑπενδεδυ-
 μένος· καὶ πυθόμενος τὴν Χάρωνος ὑπ' Ἀρχίῃς μετά-
 πεμφθῆναι, ἠτιάτο τὴν μέλῃσιν ἡμῶν, καὶ παρώξυνεν ἐπὶ
 τὰς οἰκίας βαδίζειν· φθῆσεθαι γὰρ ἐμπροσθέντας αὐτοῖς·
 εἰ δὲ μὴ, βέλτιον εἶναι προελθόντας ³ ἐν ὑπαίθρῳ, συμ-
 πλέεσθαι πρὸς ἀλλήλους ⁴ ἀσυντάκτους καὶ σποράδας, ἢ
 μένειν ἐν οἰκίσκῳ καθεύδοντας αὐτὰς, ὥσπερ σμήνος
 ἐξαιρηθησομένους ὑπὸ τῶν πολεμίων. ἐνῆγε δὲ καὶ ὁ
 μάντις Θεόκριτος, ὡς τῶν ἱερῶν σωτηρίων καὶ καλῶν, καὶ
 πρὸς ἀσφάλειαν ἐχεγγύων αὐτῷ γεγονότων.

XXVIII. Ὀπλιζομένων δὲ ἡμῶν, καὶ συνταττο-
 μένων, αὐτοῖς ⁵ ἀφικνεῖται Χάρων ἰλαρῷ τῷ προσώπῳ
 καὶ μειδιῶν καὶ προσβλέπων εἰς ἡμᾶς, θάρρειν ἐπέλευσεν,
 ὡς θεινῶ μηδεὸς ὄντος, ἀλλὰ τῆς πράξεως ὀδῶν βαδι-
 ζέσης. ὁ γὰρ Ἀρχίας (ἔφη) καὶ ὁ Φίλιππος, ὡς ἠκε-
 σαν, ἦκειν ἐμὰ κελημένον, ἤδη βαρεῖς ὑπὸ τῆς μέθης
 ὄντες, καὶ συνειληλυμένοι τοῖς σώμασι τὰς ψυχὰς, μό-
 λισ

Z 3

¹ Lubentissime recepi e Bas. jubente R. ἀδεές, quod W. simul
 e Xyl. notat, pro vulg. ἀδαίς.

² R. susp. leg. Διόγονος. Turn. V. διάτονος.

³ προγεσθός. Sic e R. mente dandum censui pro vulg. προσ-
 ελθόντας. Idem W. ex B. dare voluisse videtur, pro quo vul-
 gata in textu remansit.

⁴ Xyl. ἀλλήλους aut tollendum censuit, aut in ἄλλους mu-
 tandum, vel αὐτὰς. W. quoque susp. ἄλλους vel αὐτὰς.

⁵ Vulgo συνταττομένων αὐτοῖς, ἀφικνεῖται. R. voluit αὐ-
 τοῖς, quod dedi cum W. e Turn. V. Anon.

λις διανασάντες ¹, ἔξω προήλθον ἐπὶ τὰς θύρας. εἰπόντος δὲ τῷ Ἀρχίᾳ· Φυγάδας, ὦ Χάρων, ἀπόμμεν ἐν τῇ πόλει κρύπτεσθαι παρεισελθόντας· ἔ μετρίως ἐγὼ διαταραχθεῖς· Πᾶ δ' (εἶπον) εἶναι λέγονται, καὶ τίνες; Ἀγνοῶμεν· (ὁ Ἀρχίας εἶπε) καὶ σε τέτε χάριν ἐλθεῖν ἐκελεύσαμεν, εἰ δὴ τι τυγχάνοις σαφέτερον ἀκηκοώς· καὶ γὰρ μικρὸν, ὥσπερ ἐκ πληγῆς ² ἀναφέρων τὴν διάνοιαν, ἐλογιζόμην, λόγον εἶναι τὴν μήνυσιν, ἔ βέβαιον, ἐδὲ ὑπὸ τῶν συνειδότεων ἐξενηρέχθαι τὴν πρᾶξιν ἐδενός· ἔ γὰρ ἀγνοεῖν τὴν οἰκίαν αὐτῆς, εἴ τις εἰδώς ἀκριβῶς ἐμήνυεν· ἄλλως δὲ ὑποψίαν ἢ λόγον ἄσημον ἐν τῇ πόλει περιφερόμενον ἦκειν εἰς ἐκείνας· εἶπον ἔν πρὸς αὐτὸν, ὅτι, ζῶντος μὲν Ἀνδροκλείδα, πολλῶν ἐπίσταμαι φήμας τοιαύτας βυεῖσας διακενηῆς καὶ λόγους ψευδεῖς ἐνοχλήσαντας ἡμῖν· Νυνὶ δὲ (ἔφη) ἐδὲν ἀκήκοα τοιῦτον, ὦ Ἀρχία· σιέψομαι δὲ τὸν λόγον, εἰ καλεύεις· καὶν κύθωμαι τι φροντίδος ἄξιον, ἔ λήσεται ὑμᾶς· Πάνυ μὲν ἔν, ὁ Φυλίδας εἶπεν, μηδέν, ὦ Χάρων, ἀδιερεύνητον, μηδ' ἄπυσον ³ ὑπὲρ τέτων ἀπολίπης· τί γὰρ κωλύει μηδενὸς καταφρουεῖν, ἐλλὰ πάντα φυλάττεσθαι, καὶ προσέχειν; καλὸν δὲ ἢ πρόνοια, καὶ τὸ ἀσφαλές· ἄμα δὲ τὸν Ἀρχίαν ὑπολαβὼν ⁴, ἀπήγευ εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ πίνοντες τυγχάνουσιν· Ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν, ἄνδρες, (ἔφη) προσευξάμενοι δὲ τοῖς θεοῖς ἐξίλωμεν· ταῦτα τῷ Χάρωνος εἰπόντος, εὐχόμεθα τοῖς θεοῖς, καὶ παρακαλέμεν ⁵ ἀλλήλους.

XXIX.

1 R. *sup.* μόλις, νή· Δι', ἀνασάντες. Defendit tamen vulgatam, usu ejusdem vocis infra cap. 30. obviae.

2 Praetulit R. hanc lectionem e Turn. & V. sumtam vulgatae ἐκπλαγῆς, dedique cum W. accedente Anon.

3 *inexploratum* — Sic R. cum Salmf. legi maluit, pro vulg. ἄπυσον, dedique cum W. idem ex E. & Xyl. sumente.

4 *humervis suis suffultum ducens*. R.

5 R. *manvult* εὐχόμεθα & παρακαλέμεν.

XXIX. Ὡρα μὲν ἦν ἦν, καὶ ἦν ἀνδρωποι μά-
 λιστα περὶ δεῖπνόν εἰσι· τὸ δὲ πνεῦμα μᾶλλον ἐπιτεῖνον
 ἤδη νιφετὸν ὑπεκίβει ¹ ψευκίδι λεπτῇ μεμιγμένον· ὡς
 παλὴν ἐρημίαν εἶναι διὰ τῶν σενωπῶν διεξιῖσιν. οἱ μὲν
 ἦν ἐπὶ Λεοντίδην καὶ τὸν Ὑπάτην ² ταχθέντες ἐγγὺς
 ἀλλήλων οἰκῶντας ³, ἐν ἱματίοις ἐξήεσαν, ἔχοντας ἐδὲν
 ἕτερον τῶν ὄπλων ἢ μάχαιραν ἕκαστος. ἐν δὲ τέτοις ἦν
 καὶ Πελοπίδας, καὶ Δαμοκλείδας, καὶ Κηφισόδωρος.
 Χάρων δὲ καὶ Μέλων, καὶ αἱ μετ' αὐτῶν ἐπιτίθεσθαι
 τοῖς περὶ Ἀρχίαν μέλλοντες, ἡμιθωρακία ἐνδεδυμένοι,
 καὶ σεφάνες δασεῖς ἔχοντες, οἱ μὲν ἐλάτης, οἱ δὲ πεύ-
 κης, ἔνιοι δὲ καὶ χιτῶνια τῶν γυναικῶν ἀμπεχόμενοι,
 μεθύοντας ⁴ ἀπομιμήμενοι κόμῳ χρωμένους μετὰ γυναι-
 κῶν. ἡ δὲ χεῖρων, ὧ Ἀρχίδαμε, τύχη καὶ τὰς τῶν
 πολεμίων μαλακίας καὶ ἀγνοίας ταῖς ἡμετέραις ἐπανισῆ-
 σα τόλμας καὶ παρασκευαίς, καὶ καθάπερ δρᾶμα τὴν
 πρῆξιν ἡμῶν ἐπ' ἄρχῆς διαποιήσασα κινδυνώδεσιν ἐπ-
 εισοδικαῖς εἰς αὐτὸ συνέδραμε τὸ ἔργον, ὄξυν ἐπιφέρουσα
 καὶ δεινὸν ἀνελπίσει περιπετείας ἀγῶνα. τὰ γὰρ Χά-
 ρωνος, ὡς ἀνέπεσε τοῖς ⁵ περὶ Ἀρχίαν καὶ Φίλιππον,
 ἀναχωρήσαντος οἴκαδε, καὶ διασκευάζοντος ἡμᾶς ἐπὶ τὴν
 πρῆξιν, ἦμεν ἐνθένδε παρ' ὑμῶν ἐπισολὴ παρ' Ἀρχίαι,
 τὰ ἱεροφάντα, πρὸς Ἀρχίαν ἐκεῖνον, ὄντα Φίλιον αὐτῷ
 καὶ ξένον, (ὡς εἴοικεν) ἐξαγγέλλουσα τὴν κάθοδον καὶ τὴν

Z 4

ἐπι-

¹ Aut sic, aut ἀπέκρινε, R. legi voluit. Dedi prius cum W. idem ex B. & E. fumente pro vulg. ὑπεκρίνα.

² Sic cum Salmas. dandum monuit R. dedique cum W. id e Xyl. fumente. Consentit Plut. in Pelop. Vol. II. p. 242.

³ Sic R. dandum monuit, dedique cum W. id e Xyl. fumente. Consentit Plut. l. c. Vulgo οἰκῶντας.

⁴ Sic e Bas. jubente R. restitui pro vulg. μεθύοντα. Dedit idem W.

⁵ R. mavult ὡς ἀνέπεσε τὰς περὶ Ἀρχ. postquam fucum fecisset Archiae atque persuasisset, ut fidem rumoribus ad se aλλοῖς non haberet. W. susp. ἐνέπαισε vel ἐνέπαιξε.

ἐπιβελῆν τῶν Φυγάδων, καὶ τὴν οἰκίαν, εἰς ἣν παρεληλύθεισαν, καὶ τὰς συμπράττοντας αὐτοῖς. ἤδη δὲ καὶ τῇ μέθῃ κατακειλασμένος ὁ Ἀρχίας, καὶ¹ τῇ προσδοκίᾳ τῶν γυναικῶν ἀνεπτοημένος, ἐδέξατο μὲν τὴν ἐπισολὴν, τῆ δὲ γραμματοφόρῳ Φήσαντος, ὑπὲρ τῶν σπεδαίων² αὐτῷ γεγράφθαι. Τὰ σπεδαῖα τοιοῦν εἰς αὐριον, ἔφη. καὶ τὴν μὲν ἐπισολὴν ὑπέδηκεν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον· αἰτήσας δὲ ποτήριον, ἐκέλευσεν ἐγχεῖν, καὶ τὸν Φυλλίδαυ ἐξέπεμπε συνεχῶς ἐπὶ θύρας σκεψόμενον, εἰ τὰ γύναια πρόσσειι³.

XXX. Τοιαύτης δὲ τὸν πότον⁴ ἐλπίδος διακαιδαγωγησάσης, προσμιζαντες ἡμαῖς καὶ διὰ τῶν οἰκετῶν εὐθὺς ὡσάμενοι πρὸς τὸν ἀνδρῶνα, μικρὸν ἐπὶ ταῖς θύραις ἔσημεν, ἐφορῶντες τῶν κατακειμένων ἕκασον. ἡ μὲν ἔν τῶν σεφάνων καὶ τῆς ἐδῆτος ὄψις παραλογιζομένη τὴν ἐπιδημίαν⁵ ἡμῶν, σιγῆν ἐποίησεν· ἐπεὶ δὲ πρῶτος ὁ Μέλων ὤρμησε διὰ μέσση, τὴν χεῖρα τῇ λαβῇ τῆ ξίφος ἐπιβεβληκῶς, Καβίριχος⁶, ὁ κυάμισος ἀρχων, τῆ βραχίονος αὐτὸν παραπορευόμενον ἀντισπάσας, ἀνεβόησεν· Οὐ Μέλων ἔτος, ὦ Φυλλίδα⁷; τέτα μὲν ἔν ἐξέκρυσσε τὴν ἐπιβολὴν⁸ ἅμα τὸ ξίφος ἀνέλκων, δι-

1 Dedi καὶ, R. jubente, e Turn. & V. cum W. accedente Anon. pro vulg. καὶν.

2 R. mavult aut ὑπὲρ σπεδαίων, aut ὑπὲρ πραγμάτων σπεδαίων.

3 Secutus sum W. Ita ex B. & E. dantem pro vulg. προσείη. R. voluit προσίη. In Bas. legitur πρέπει τι. Hinc Xyl. legendum monet πάρεσι.

4 Restitui sic cum W. ex Ald. Bas. Xyl. Favent leñioni B. & E. Vulgo πότον.

5 Xyl. se non probare notat vulgatam; mavult ἐπιθυμίαν.

6 Ald. Καβίρισιος; Turn. V. Χαβίριχος.

7 Restitui ὦ Φυλλ. ex Bas. R. jubente, pro vulg. τῷ Φυλλ. Dedit idem W. ex B. E. Bas. Xyl. Post ἔτος Turn. & V. inserunt ἢ ἔλεξι.

8 institutum, destinationem, vel etiam iniectionem manus, coh-

ανισαμενον δὲ χαλεπῶς τὸν Ἀρχίαν ἐπιδραμῶν ἐκ ἀνή-
 κε παύων, ἕως ἀπέμεινε. τὸν δὲ Φίλιππον ἔτρωσε
 μὲν Χάρων παρὰ τὸν τράχηλον· ἀμυνόμενον δὲ τοῖς
 παρακειμένοις ἐκπώμασιν, ὁ Λυσίθεος ἀπὸ τῆς κλίνης
 χαμαὶ καταβαλὼν ἀνεῖλε. τὸν δὲ Καβίριχον ἡμεῖς κατ-
 επραύνομεν, ἄξιᾶντες, μὴ τοῖς τυράννοις βοηθεῖν, ἀλ-
 λά τὴν πατρίδα συνλευθερῆν, ἱερὸν ὄντα, καὶ τοῖς
 θεοῖς καθωσιωμένον ὑπὲρ αὐτῆς. ὡς δὲ καὶ διὰ τὸν
 οἶνον ἐκ ἧν εὐπαρακόμιστος τῷ λογισμῷ πρὸς τὸ συμ-
 φέρον, ἀλλὰ μετέωρος καὶ τεταραγμένος ἀνίστατο, καὶ
 τὸ δόρυ προεβάλλετο κατ' αἰχμὴν, (ἕπερ ἐξ ἔθους ἀεὶ
 φορᾶσιν οἱ παρ' ἡμῖν ἄρχοντες) ἐγὼ μὲν ἐκ μέσσης δια-
 λαβὼν τὸ δόρυ, καὶ μετεωρίσας ὑπὲρ κεφαλῆς, ἐβόων
 ἀφείναι, καὶ σώζειν ἑαυτὸν, εἰ δὲ μὴ, πεπλήξεσθαι·
 Θεόπομπος ¹ δὲ παραστὰς ἐκ δεξιῶν, καὶ τῷ ξίφει πα-
 τάξας αὐτόν· Ἐνταῦθα (εἶφη) κείσο μετὰ τέτων, ἕς
 ἐπιολάνευες· μὴ γὰρ ἐλευθέραις σεφανώσαιο ταῖς Θή-
 βαις, μηδὲ θύσειας ἔτι τοῖς θεοῖς, ἐφ' ἧν κατηράσω
 ποτὰ τῇ πατρίδι ποτᾶκις ὑπὲρ τῶν πολεμίων εὐχρό-
 μενος. πετόντος δὲ τῆ Καβίριχου, τὸ μὲν ἱερὸν δόρυ
 Θεόκριτος παρὼν ἀνήρπασεν ἐκ τῆ Φόου· τῶν δὲ θε-
 ραπόντων ὀλίγες, τολμήσαντας ἀμύνασθαι, διεφθείραμεν
 ἡμεῖς· τὲς δὲ ἡσυχίαν ἄγοντας εἰς τὸν ἀνδρῶνα κατ-
 εκλείσαμεν, ἔβηλομενοι διαπεσόντας ἐξαγγεῖλαι τὰ πε-
 πραγμένα, πρὶν εἰδέναι, καὶ τὰ τῶν ἐταίρων ² εἰ κα-
 λῶς κεχώρηκεν.

XXXI. Ἐπράχθη δὲ κακῆϊνα τῆτον τὸν τρόπον·
 ἔκοψαν οἱ περὶ Πελοπίδαν τῆ Λεοντίδα τὴν αὐλείου,

Z 5

ἡσυ-

cohibitionem. R. sic dari voluit, dedique pro vulg. ἐπιβελην,
 W. probante.

¹ Dedi sic cum W. e Xyl. mente. Ejusdem fit mentio in
 vit. Pelop. Vol. II. p. 236. Vulgo Θεόπος.

² Sic e Turn. & V. dandum monuit R. dedique cum W.
 accedentibus Leonie, Schott. Anon. Vulgo ἐτέρων.

ἡσυχῇ προσελθόντες, καὶ πρὸς τὸν ὑπακίσαυτα τῶν οἰκειῶν, ἔφασαν, ἦκαιν Ἀθήνηθεν, γράμματα Λεοντίδη παρὰ Καλλιστράτε καμίζοντες. ὡς δ' ἀπαγγείλας καὶ κελευθεῖς ἀναΐξαι τὸν μοχλὸν ἀφεῖλε, καὶ μικρὸν ἐνέδωκε τὴν θύραν, ἐμπροσθέντες ἀθροοί, καὶ ἀνατρέψαντες τὸν αὐθροπον, ἔεντο δρόμῳ διὰ τῆς αὐλῆς ἐπὶ τὸν θάλαμον. ὁ δ' εὐθύς ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ἐξενεχθεῖς τῇ ὑπονοίᾳ, καὶ σπασάμενος τὸ ἐγχειρίδιον, ὤρμησε πρὸς ἔμμυαν, ἄδικος μὲν ἀνὴρ καὶ τυραννικός, εὐρωσος δὲ τῇ ψυχῇ, καὶ κατὰ χεῖρα ῥωμαλέος· ἔ μὴν ἔγνω γε τὸν λύχνου καταβαλεῖν, καὶ διὰ σκότους συμμίξαι τοῖς ἐπιφερομένοις, ἀλλ' ἐν φωτὶ καθορώμενος ὑπὸ τέτων ἅμα τῆς θύρας ἀνοιγομένης, παῖει τὸν Κηφισόδωρου εἰς τὸν λαγόνᾳ· καὶ δευτέρῳ τῷ Πελοπίδᾳ συμπεσὼν, μέγα βῶν ἀνεκαλεῖτο τὰς θυράπουτας. ἀλλ' ἐκείνους μὲν οἱ περὶ τὸν Σαμίδαυ ἀνεῖργον, ἔ παρακινδυνεύοντας εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ἀνδράσιυ ἐπιφανεσάτοις τῶν πολιτῶν, καὶ κατ' ἀλήκην διαφέρουσιυ. ἀγῶν δ' ἦν τῷ Πελοπίδᾳ πρὸς τὸν Λεοντίδην, καὶ διαξίφισμός ἐν ταῖς θύραις τῆ θαλάμῃς γεναιῖς ἔσαις, καὶ τῆ Κηφισοδώρῃ πεπρωκότας ἐν μέσοις αὐτοῖς, καὶ θνήσκοντος, ὡσε μὴ δύναθαι τὰς ἀλλας προσβοηθεῖν. τέλος δ' ὁ ἡμέτερος λαβὼν μὲν εἰς τὴν κεφαλὴν ἔ μέγα τραῦμα, δὲς δὲ πολλὰ, καὶ καταβαλὼν τὸν Λεοντίδην, ἐπέσφαξε θερμῷ Κηφισοδώρῃ. καὶ γὰρ εἶδε πίπτοντα τὸν ἐχθρὸν ὁ ἀνὴρ, καὶ τῷ Πελοπίδᾳ τὴν δεξιὰν ἐνέβαλε· καὶ τὰς ἄλλας ἀσπασχύματος ἅμα ἴλεως ἐξέπνευσε. γενόμενοι δ' ἀπὸ τέτων, ἐπὶ τὸν Ἰπάτην¹ τρέπονται, καὶ τῶν θυρῶν ὁμοίως αὐτοῖς ἀνοιχθεῖσῶν, φεύγοντα Ἰπάτην ὑπὲρ τέγες τινὸς εἰς τὰς γείτονας ἀποσφάττῃσιυ.

XXXII.

¹ Ita bis dandum fuit cum W. e Xyl. pro vulg. Ἰπάτην. Vide supra pag. 359.

XXXII. Ἐκείθεν δὲ πρὸς ἡμᾶς ἠπειγόντο, καὶ συμβάλλασιν ἡμῖν ἔξωθεν παρὰ τὴν ¹ πολύσυλον. ἀσπασάμενοι δ' ἀλλήλους καὶ συλλαλήσαντες, ἔχωρᾶμεν ἐπὶ τὸ δεσμοτήριον. ἐγκαλέσας ² δὲ τὸν ἐπὶ τῆς εἰρήνης ὁ Φυλλίδας· Ἄρχιλας (ἔφη) καὶ Φίλιππος κελεύσαί σε ³ ταχέως ἄγειν ἐπ' αὐτὰς Ἀμφίθεον. ὁ δὲ ὄρων καὶ τῆς ὥρας τὴν ἀτοπίαν, καὶ τὸ μὴ κατῆρητότα λαλεῖν αὐτῷ τὸν Φυλλίδα, ἀλλὰ θερυμὸν οὕτα τῷ ὄσωνι καὶ μετέωρον, ὑπειδόμενος τὸ πάλαισμα· Πότε, (ἔλεγεν) ὦ Φυλλίδα, τηνικαῦτα μετετέμψαντο δεσμοῦτήν οἱ πολέμαρχοι; ποτε δὲ διὰ σῆ; τί δὲ κομίζεις παράσημον; ἅμα δὲ τῷ λόγῳ ξυστὸν ἵππικὸν ἔχων διήκε ⁴ τῶν πλευρῶν, καὶ κατέβαλε πονηρὸν ἄνθρωπον, ὦ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐπενέβησαν καὶ προσέπλυσαν ἕκ ὀλίγαι γυναῖκες. ἡμεῖς δὲ τὰς θύρας τῆς εἰρήνης κατασχίσαντες ἐκαλέμεν ὀνομασί, πρῶτον μὲν τὸν Ἀμφίθεον, εἶτα τῶν ἄλλων πρὸς ὃν ἕκαστος ἐπιτηδεύει εἶχευ. οἱ δὲ τὴν Φωνὴν γνωρίζοντες ἀπεπήδων ⁵ ἕκ τῶν χαμευνῶν ἄσμενοι τὰς ἀλύσεις ἐφέλκοντες· οἱ δὲ τὰς πόδας ἐν τῷ ξύλῳ δεδεμένοι τὰς χεῖρας ὀρέγοντες ἐβόων, δεόμενοι μὴ ἀπολειφθῆναι. λυομένων δὲ τέτων, ἤδη πολλοὶ προσεφέροντο ⁶ τῶν ἐγγύς οἰκόντων, αἰδανόμενοι τὰ πραττόμενα ⁷ καὶ χαίροντες. αἱ δὲ γυναῖκες, ὡς ἐκίση περὶ τῆ προσήκον-

¹ Vulgo παρὰ τὸν. R. legendum monuit περὶ τὴν πολυ. subaudiendo σοῶν. Dedi τὴν cum W. id ex B. & E. sumente.

² Vulgo post ἐγκαλέσας est lacuna. Ad eam supplendam sumfi δὲ τὸν e Turn. — R. idem dandum censet, vel ἔν pro δέ. Etiam W. probat.

³ In Frft. & R. legitur κελεύσαί τε. Priores edd. habent σε, quod restitui, dando simul κελεύσαι, R. utrumque legendum monente, cum W.

⁴ scil. Phyllidas.

⁵ W. susp. ἀνεπήδων.

⁶ Ald. Bas. προσφέροντο.

⁷ Vulgo absque articulo τὰ. Dedi eum, R. monente, cum W. eundem ex B. sumente.

κουτος ¹ ἤκεισεν, ἐκ ἐμμένεσαι τοῖς Βοιωτῶν ἡθεσιν ², ἐξέτρεχον πρὸς ἀλλήλας, καὶ διεπυθάνοντο παρὰ τῶν ἀπαντάντων· αἱ δ' ἀνευρῶσαι πατέρας ἢ ἀνδρας αὐτῶν ἠκολούθηον· ἑδείς δ' ἐκώλυε· ῥοπή γὰρ ἦν μεγάλη πρὸς τὰς ἐντυγχάνοντας, ὁ παρ' αὐτῶν ἔλεος, καὶ δίκυρα καὶ δεήσεις σωφρόνων γυναικῶν ³.

XXXIII. Ἐν δὲ τῷ τῶν πραγμάτων ὄντων, πυθόμενος τὸν Ἐπαμεινώνδαν ἐγὼ καὶ τὸν Γοργίδαυ ἤδη μετὰ τῶν Φίλων συναθροίζεσθαι περὶ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἰσθρὸν, ἐπορευόμενῃ πρὸς αὐτέας· ἤκου δὲ πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ τῶν πολιτῶν ὁμῶ, καὶ συνέρρεον ἀεὶ πλείονες. ὡς δ' ἀπήγγειλα καθ' ἑκάστον αὐτοῖς τὰ πεπραγμένα, καὶ παρεκάλειν βοηθεῖν ἐλθόντας εἰς τὴν ἀγορὰν, ἅμα πάντες εὐθὺς ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐκήρυττον τὰς πολίτας· τοῖς δὲ τότε ὄχλοις τῶν συνισαμένων ὄπλα παρείχον αἱ τε σοαὶ ⁴ πλήρεις ἔσαι παντοδαπῶν λαφύρων, καὶ τὰ τῶν ἐγγύς οἰκόντων ἐργασήρια μαχαιροποιῶν. ἦκε δὲ καὶ Ἴπποδενείδας μετὰ τῶν Φίλων καὶ οἰκετῶν ⁵ τὰς ἐπίδεδημηκότας κατὰ τύχην πρὸς τὰ Ἡράκλεια σαλπικυλῆας παραλαμβάνων. εὐθέως δὲ οἱ μὲν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἐσήμαινον, οἱ δὲ κατ' ἄλλας τόπους, πανταχόθεν ἐκταράττοντες τὰς ὑπεναντίας, ὡς πάντων ἀφεςώτων, οἱ μὲν καὶ καπνίζοντες ⁶ * τὴν Καδμείαν ἔφευγον ἐπι-
σπα-

¹ R. legendum censet *πράγματος*.

² W. iudice, praestat *ἡθεσιν*.

³ Locum hunc *ῥοπή* — *γυναικῶν sanum esse*, W. notat, modo accipiatur, ut ipse verterit: *neque prohibebat quisquam: multum enim ad obvium veniam impetrandam cum ipsorum commiseratio valebat, tum lacrymae, & obsecrationes castarum mulierum.*

⁴ Vulgo αἱ *ῥ* ἔσται. Reponendum censui, quod ex Turn. notatur, & in vit. Pelop. c. 12. Vol. II. p. 243. legitur. Probat W.

⁵ W. mavult *Φίλων καὶ οἰκειῶν*.

⁶ Turn. & V. *καπνίζοντες ἐπὶ* vel *εἰς τὴν Καδμ.* R. *ισφρ.*

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΦΥΓΗΣ.

Τῶν λόγων ἀρίστος καὶ βεβαιότατος, ὥσπερ τῶν Φίλων, φασὶν εἶναι τὰς ἐν ταῖς συμφοραῖς παρόντας ὠφελίμως καὶ βοηθῆντας· ἐπεὶ πάρεσί γε πολλοὶ καὶ προσδιαλέγονται τοῖς ἐπ' αἰμοῖσιν, ἀλλ' ἀχρήστως, μᾶλλον δὲ βλαβερῶς· καθάπερ ἀκόλυμβοι πνιγομένοις ἐπιχειρῶντες βοηθεῖν, περιπλεκόμενοι καὶ συγκαταδύοντες ¹. δεῖ δὲ τὸν παρὰ τῶν Φίλων καὶ τῶν βοηθῶντων λόγων παρηγορίαν εἶναι, μὴ συνηγορίαν, τῆ λυπῆτος. ἔ γάρ συνδακρύντων καὶ συνεπιθρηνάντων, ὥσπερ χορῶν τραγικῶν, ἐν τοῖς ἀβελήτοις, χρεῖαν ἔχομεν, ἀλλὰ παρρησιαζομένων, καὶ διδασκόντων, ὅτι τὸ λυπεῖσθαι καὶ τὸ ταπεινῆν ἑαυτὸν, ἐπὶ παντὶ μὲν ἄχρηστὸν ἐστὶ καὶ γινόμενον κενῶς καὶ ἀνοήτως· ὅπερ δ' αὐτὰ τὰ πράγματα δίδωσιν ὑπὸ τῆ λόγου ψηλαφῆθέντα καὶ ἀνακαλυφθέντα πρὸς ἑαυτὸν εἰπεῖν.

Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν, ἂν μὴ προσποιῆ· κομιδῇ γελοῖόν ἐστι, μὴ τῆς σαρκὸς πυνθάνεσθαι, τί πέπονθε ², μηδὲ τῆς ψυχῆς, εἰ διὰ τὸ συμπῆγμα τῆτο χείρων γέγονεν, ἀλλὰ τοῖς ἔξωθεν συναχθόμενοις καὶ συναγανακτῆσι, διδασκάλοις χρῆσθαι τῆς λύπης.

II. "Ὅθεν αὐτοὶ καθ' αὐτὰς γινόμενοι περὶ τῶν συμπημάτων, ὥσπερ φορτίων, ἐκάστη τὸν θυμὸν ³ ἐξετάζομεν. τὸ μὲν γὰρ σῶμα πιέζεται τῷ τῆ βαρύνοντος ἄχθει, ἢ δὲ ψυχὴ τοῖς πράγμασι κολλᾶνικς τὸ βά-

ροσ

¹ R. mavalt συγκαταδύντες, ut usitatus. Idem corrigendum W. monet, e G. notans συγκαταδύοντες.

² R. susp. εἴ τι πέπονθε, numquid ei adversi contigerit.

³ R. susp. ἔγκον; W. autem σαθρὸν ἐξετάζωμι.

ρὸς ἐξ αὐτῆς προστίθῃσιν. ὁ λίθος Φύσει σκληρὸς, ὁ κρύσαλλος Φύσει ψυχρὸς ἐσιν, ἐκ ἔξωθεν εἰκῆ ταύτας τὰς ἀντιτυπίας ἐπιφέρουτες καὶ τὰς πήξεις· Φυγὰς δὲ καὶ ἀδοξίας καὶ τιμῶν ἀποβολὰς, ὡσπερ αὖ τὰναντία, σεφάνης καὶ ἀρχὰς καὶ προεδρίας, ἐ τὴν αὐτῶν Φύσιν, ἀλλὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν μέτρον ἔχοντα τῷ λυπεῖν καὶ εὐφραίνειν, ἕκαστος ἑαυτῷ κῆφα καὶ βαρέα καὶ ῥάδια φέρειν ποιεῖ· καὶ τὰναντίον ¹. ἔξεσι δ' ἀκέειν τῷ μὲν Πολυνείκης ἀποκρινομένη πρὸς τὸ ἐρώτημα τῆτο ².

Τί τὸ σέρεθαι πατρίδος; ἢ κακὸν μέγα;

Μέγισον· ἔργω δ' ἐστὶ μείζον, ἢ λόγῳ·

τῷ δ' Ἀλκιμᾶνος, ὡς ὁ γράψας τὸ ἐπιγραμμᾶτιον πεποίηκε·

Σῆρδιες ³, ἀρχαῖος πατέρων νομὸς, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν

Ἐτρεφόμην, κέλσας, ἢ τις ἀνὴρ μακέλας

Χρυσοφόρος, ῥήσσων καλὰ τύμπανα· νῦν δέ μοι Ἀλκιμᾶν

Οὔνομα, καὶ Σπάρτας εἰμὶ πολίτης,

Καὶ Μέσας ἐδάην Ἑλληνίδας, αἷ με τυράννων

Θῆκαν Δασυύλεω κρείσσονα καὶ Γύγεω.

τὸ γὰρ αὐτὸ πρᾶγμα τῷ μὲν εὐχρησον ἢ δόξα, κατὰ-
περ νόμισμα δόκιμον, τῷ δὲ ⁴ δύσχρησον καὶ βλαβερόν
ἐποίησεν.

III.

¹ R. monente, idem est ac si dixisset καὶ χαλεπὰ φέραν.

² Eurip. Phoeniss. 391. 392.

³ In his versibus, W. notante, libri editi & scripti consentiunt. Cum eodem dedi νομὸς pro vulg. νόμος. Ita quoque Xyl. e Fulv. Ursino notavit, hoc carmen fragmentis Alcmanis a se congestis praefigente. Secundum versum Salmas. ita dedit κέρνας ἢ τις ἀνὴρ ἢ μακέλας; Ursin. κέλμεις, ἢ τις ἀνὴρ βακέλας. Versu tertio pro ῥήσσων Mezir. ῥήσσω, W. iudice, haud male. Versu quarto pro πολίτης Salmas. πολυτρίποδος; Ursin. καὶ Σπάρτας εἰμὶ πόλεις ναύτης; Mez. εἰμὶ καλῶς πολίτης. Versu quinto pro Ἑλληνίδας Salmas. Ἑλικωνίδας. Cf. Reisk. Anthol. Constantini Cephalae p. 256. non multo quidem melioribus lectionibus, quod W. monet, ibi servatis.

⁴ Vulgo τῷ μὲν, τῷ δὲ. R. corrigendum monuit — illi qui-

III. Ἔσω δὲ ζεινόν, ὥσπερ οἱ πολλοὶ λέγουσι καὶ ἄδυσιν, ἢ Φυγή. καὶ γὰρ τῶν βρωμάτων πικρὰ πολλὰ καὶ δριμέα καὶ δάκνοντα τὴν αἰσθησίν ἐσιν· ἀλλὰ μιγνύντες αὐτοῖς ἕνια τῶν γλυκέων καὶ προσηκῶν, τὴν ἀηδίαν ἀφαιροῦμεν. ἔσι δὲ καὶ χρώματα λυπηρὰ τῇ ὄψει, πρὸς ἃ γίνεται τὸ συγχεῖσθαι καὶ μαραυγεῖν διὰ συληρότητα καὶ βίαν ἀνίκητον. εἰ τοίνυν ἴαμα τῆς δυσχρησίας ἐκαίνης ἐμίξαμεν τὴν σκίαν αὐτοῖς, ἢ τὴν ὄψιν ἀπεσρέψαμεν ἐπὶ τι τῶν χλοερῶν καὶ προσηκῶν, τῆτο ἔξει ποιεῖν καὶ πρὸς τὰ συμπύματα, κερανύοντας αὐτοῖς τὰ χρήσιμα καὶ Φιλάνθρωπα τῶν νυνὶ σοι παρόντων, εὐπορίαν, Φίλος, ἀπραγμοσύνην, τὸ μηδὲν ἐνδεῖν¹ τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸν βίον. ἔ γὰρ οἶμαι πολλὰς εἶναι Σαρδιανῶν², οἳ μὴ τὰ σὰ πράγματα καὶ μετὰ Φυγῆς μᾶλλον ἐθέλησασιν αὐτοῖς ὑπάρχειν, καὶ ἀγαπήσασιν ἐπὶ ξένης ἔτῳ διάγοντες, ἢ, καθάπερ οἱ κοχλῆαι τοῖς ὀσράκοις συμφθεῖς ὄντες, ἄλλο δὲ μηδὲν ἀγαθὸν ἔχοντες, τῶν οἴκοι μετέχειν ἀλύπως.

IV. Ὡσπερ ἔν ἐν κωμῳδίᾳ τις ἠτυχηκότα Φίλον θάρρειν καὶ τὴν τύχην ἀμύνεσθαι παρακαλῶν, ἐρομένῃ, τίνα τρόπον, ἀποκρίνεται· Φιλοσόφως· ἔτῳ καὶ ἡμεῖς αὐτὴν ἀμυνώμεθα Φιλοσοφῶντες ἀξίως·

Τὸν Δία δὲ πῶς ἕντα; τὸν βορέαν δὲ πῶς³; πῦρ ζητῶμεν, βαλανεῖον, ἰμάτιον, τέγγην· καὶ γὰρ ἐχθόμενοι καθήμεθα, ἐδὲ κλαίμεν. καὶ σοὶ τοίνυν παρ' ὀντιναῶν ἐστὶ τὸ κατεψυγμένον τῆτο τῆ βίᾳ μέρος ἀγασαυρεῖν καὶ ἀναθάλλειν, ἐτέρων βοηθημάτων μὴ δεόμενον,

quidem, Alcmāni, commodum, huic autem, Polynici, intolerabile. — Dedi cum W. Favent correctioni Pol. Jannot. Jun. Mez.

¹ Sic R. dandum censuit, dedique cum W. idem e Xyl. Mez. E. G. fumente pro vulg. ἐνδεῖν.

² Apparet hinc, eum hominem, ad quem scriptus fuit & missus hic libellus, Sardinum fuisse. R.

³ Ut Senarium ab reliqua oratione distinxit W. cum Mez.

μενον, ἀλλὰ χρώμενον εὐλογίῳ τοῖς παρῆσιν. αἱ μὲν γὰρ ἰατρικαὶ σιμῶσι τὸ Φαυλότατον ἐκ τῆς σώματος ¹ ἀναλαμβάνεσθαι, καὶ φέρουσι καὶ σώζουσι τὸ λοιπόν· οἱ δὲ Φιλόλυποι καὶ Φιλαίτιαι τῶ τὰ χεῖρις τῶν ἰδίων συνάγειν ἀεὶ καὶ διαλογίζεσθαι καὶ προστετημέναι τοῖς ἀνιάρῳις, ἀχρηστὰ καὶ τὰ χρήσιμα ποιῶσιν ἑαυτοῖς, ἐν ᾧ μάλιστα καιρῷ βοήθειν πέφυκε. τὰς γὰρ δοῖς πίθας, ᾧ Φίλε, ἔς Ὅμηρος ἔφη ² κηρῶν ἐμπλείας ἐν ἔρανῳ κείδαι, τὸν μὲν ἀγαθῶν, τὸν δὲ Φαύλων, ἐχ ὁ Ζεὺς ταμιεύων κἀθήται, καὶ μεθίεις τοῖς μὲν ἥπια καὶ μεμιγμένα, τοῖς δ' ἀκρατὰ βεῦματα τῶν κακῶν· ἀλλὰ ἡμῶν αὐτῶν οἱ μὲν νῦν ἔχοντες ἐκ τῶν ἀγαθῶν τοῖς κακοῖς ἐπαρυτόμενοι τὸν βίον ποιῶσιν ἡδίω καὶ ποτιμώτερον· τοῖς δὲ πολλοῖς, ὡσπερ ἡθμοῖς, ἐμμένει καὶ προσίχεται τὰ Φαυλότατα, τῶν βελτιόνων ὑπεκρεόντων.

V. Διὸ πᾶν ἀληθῶς κακῶ τι καὶ λυπηρῷ περιπέσωμεν, ἐπάγεσθαι δεῖ τὸ ἰλαρὸν καὶ τὸ εὐθυμον ἐκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ ὑπολειπομένων ἀγαθῶν, τῷ οἰκείῳ τὸ ἀλλόττριον ἐκλεαίνοντας· ὧν δὲ ἡ φύσις ἐδὲν ἔχει κακόν, ἀλλὰ ὄλον καὶ πᾶν τὸ λυπῆν ἐκ κενῆς δόξης ἀναπέπλασαι, τέτων δεῖ, καθάπερ τοῖς δεδοισίσι τὰ πρωπεῖα παιδίοις, ἐγγυς καὶ ὑπὸ χεῖρα ποιῶντες καὶ ἀνασρέφοντες ἐδίξομεν καταφρονεῖν, ἔτως ἐγγυς ἀπλομέως καὶ συνερείδοντας τὸν λογισμὸν, τὸ σαθρὸν καὶ τὸ κενὸν καὶ τετραγωδημένον ἀποκαλύπτειν. οἷον ἔστιν ἡ νῦν σοι παρῆσα κατὰσασις ³ ἐκ τῆς νομιζομένης πατρίδος. φύσει γὰρ ἐκ ἓτι πατρίς, ὡσπερ ἐδ' οἶκος, ἐδ' ἀγρός, ἐδὲ χαλκείον, ὡς Ἀρίστων ἔλεγεν, ἐδ' ἰατρείον.

ἀλλὰ

¹ Pol. Jannot. αἵματος.

² alluditur ad Hom. Iliad. XXIV, 525. sq.

³ Xyl. maluit μετασασις, nisi Plut. mollī vocabulo usus fuerit, non observata nimis diligenter proprietate, sed sermone ad affectionem ejus, cui scribebat, accommodato. Probant R. & W. μετασασις.

ἀλλὰ γίνεσθαι, μᾶλλον δ' ὀνομάζεται καὶ καλεῖται τέτων
ἐκαστον ἀεὶ πρὸς τὸν οἰκῶντα καὶ χρώμενον. ὁ γὰρ ἄν-
θρωπος (ἢ Φησιν ὁ Πλάτων) φυτὸν ἐκ ἔγγειον, ἐδ' ἀνί-
νητον, ἀλλ' ἐράνιον ἐσιν, ὡσπερ ἐκ ρίζης τὸ σῶμα τῆς
κεφαλῆς ὄρθον ἰσώσης, πρὸς τὸν ἐρανὸν ἀνεσραμμένον¹.
ὁθεν ὁ μὲν Ἑρακλῆς εἶπεν².

Ἄργεῖος, ἢ Θηβαῖος. — εἰ γὰρ εὐχόμεαι

Μιᾶς ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων, πατρίς.

ὁ δὲ Σωκράτης βέλτιον, ἐκ Ἀθηναῖος, ἐδὲ Ἑλλην,
ἀλλὰ κόσμιος εἶναι Φήσας, ὡς ἂν τις³ Ῥόδιος εἶπεν, ἢ
Κορίνθιος. ὅτι μηδὲ Σενίῳ, μηδὲ Ταινάρῳ, μηδὲ τοῖς
Κραυυῖοις, ἐνέκλεισεν ἑαυτόν.

Ὅρας τὸν ὑψὲς τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα,

Καὶ γῆν περίξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις⁴;

ἔτοι τῆς πατρίδος ἡμῶν ὄροι εἰσὶ, καὶ ἐδεῖς ἔτε Φυγὰς
ἐν τέτοις, ἔτε ξένος, ἔτ' ἀλλοδαπὸς, ὅπῃ τὸ αὐτὸ πῦρ,
ἕδωρ, ἀήρ, ἄρχοντες οἱ αὐτοὶ καὶ διοικηταὶ καὶ πρυ-
τάνεις, ἥλιος, σελήνη, Φωσφόρος. οἱ αὐτοὶ νόμοι πᾶ-
σι, ὑφ' ἐνὸς τάγματος καὶ μιᾶς ἡγεμονίας τροπαὶ βό-
ρειοι, τροπαὶ νότιοι, ἰσημερία⁵, πλειὰς, ἀρκίῆρας,
ἄραι σπόρων, ἄραι φυτειῶν. εἰς δὲ βασιλεὺς καὶ ἄρ-
χων, θεὸς, ἀρχὴν τε καὶ μέσα καὶ τελευτήν ἔχων τῶ
παντὸς, εὐθεῖα περαίνει κατὰ φύσιν περιπορευόμενος.
τῶ δὲ ἔπεται Δίκη τῶν ἀπολειπομένων τῶ θεῖς νόμος τι-
μωρὸς⁶, ἢ χρώμεθα πάντες ἄνθρωποι φύσει πρὸς πάντας
ἀνθρώπους, ὡσπερ πολίτας.

VI.

1 R. mavult ἀντεσραμμένον, obversum coelo.

2 R. voluit καλῶς εἶπεν, cum opponatur ὁ δὲ Σωκρ. βέλτιον.
W. e Stob. Tit. XXXVIII. p. 230. notat εὐ μὲν ὁ Ἑρακλῆς.

3 Hic loci aliquid subesse corruptelae, vel certe obscurita-
tis, notat W.

4 Secutus sum W. ita dantem e Xyl. Jannot. Mez. pro vulg.
ἔχοντα ὑγραῖς ἀγκάλαις. R. voluit ἔχονθ' ἐν ὑγρ. ἀγκ.

5 R. voluit ἰσημερίας, cum bis per annum contingat aequi-
noctium.

6 Haec de Deo & iustitia sunt Platon. de Leg. IV. Ed. Bip.
Vol. VIII. p. 185.

VI. Τὸ δέ σε μὴ κατοικεῖν Σάρδεις, ἐθέν ἐσιν. ἐδὲ γὰρ Ἀθηναῖοι πάντες κατοικῆσι Κολυτῶν, ἐδὲ Κορίνθιοι Κράνειον, ἐδὲ Πιτάνην Λάικωνες. ἄρα ἔν ξένοι καὶ ἀπόλιδες εἰσὶν Ἀθηναίων οἱ μετασύντες ἐκ Μελίτης εἰς Διωμίδα ¹, ὅπε καὶ μῆνα Μεταγεινιῶνά καὶ Δυσίαν ἐπώνυμον ἄγασι τῷ μετοικισμῷ τὰ Μεταγεῖντια ², τὴν πρὸς ἑτέρας γεινῖασι εὐκόλως καὶ ἰλαρῶς ἐκδεχόμενοι καὶ ἐέργοντες; ἐν ἄν εἴποις. τί ἔν τῆς οἰκισμένης μέρος ἢ τῆς γῆς ἀπάσης ἕτερον ἕτερον μακράν ἐσιν, ἢν ὑποδεικνύσιν οἱ μαθηματικοὶ σημεῖα λόγον ἔχουσαν ἀδιαστάτη ³ πρὸς τὸν ἕρανόν; ἀλλ' ἡμεῖς, ὡς περ μύρμηκες ἢ μέλιται, μυρμηκίᾳς μίξ ἢ κυψέλης, ἐκπεσόντες ἀδημυῶμεν καὶ ξενοπαθεῶμεν, ἐκ εἰδότες οἰκίᾳ ⁴ πάντα ποιεῖσθαι καὶ νομίζειν, ὡς περ ἐσί. καίτοι γελῶμεν τὴν ἀβελτηρίαν τῷ Φάσιοντος, ἐν Ἀθήναις βελτίονα σελήνην εἶναι τῆς ἐν Κορίνθῳ· τρόπον τινὰ τὸ αὐτὸ πάσχοντες, ὅταν ἀμφιγνοῶμεν ἐπὶ ξένης γευόμενοι τὴν γῆν, τὴν θάλατταν, τὸν ἀέρα, τὸν ἕρανόν, ὡς ἕτερα καὶ διαφέρουτα τῶν συνήθων. ἢ μὲν γὰρ Φύσις ἐλευθέρως ἡμῶς καὶ λελυμένως ἀφίησιν· ἡμεῖς δ' αὐτοὶ συνδέομεν ἑαυτὰς, συστενοχωροῦμεν, ἐγκατοικοδομοῦμεν, εἰς μικρὰ καὶ γλίχρα συελαύνομεν. εἴτα τῶν μὲν Περσῶν βασιλέων καταγελῶμεν, εἴγε δὴ ἀληθές, ὅτι τὸ τῷ Χοάσπε μόνον ὕδωρ πίνοντες, ἀνδρον αὐτοῖς τὴν ἄλλην ποιῆσιν οἰκισμένην· ὅταν δὲ μετασῶμεν εἰς ἕτερα χωρία, τῷ Κηφισῷ γλιχόμενοι, καὶ τὸν Εὐρώταν, ἢ τὸν Ταύγετον, ἢ τὸν Παρνασσὸν ἐπιποθεῖντες, ἀπολι καὶ ἀοικητου αὐτοῖς τὴν οἰκισμένην ποιῶμεν.

VII. Αἰγυπτῶν μὲν ἔν οἱ δι' ὀργήν τινα καὶ χαλεπότητα τῷ βασιλέως εἰς Αἰθιοπίαν μετοικιζόμενοι, πρὸς τὰς δεομένους ἐπανελθεῖν ἐπὶ τέμνα καὶ γυναῖκας,

Aa 2

ἐπι-

¹ Melita & Diomis nomina sunt tribuum Atticarum, R.

² festum Apollini sacrum.

³ id est, R. docente, ἐδὲν ἔχοντος διαίσθημα, cujus spatium, vel dimensio, ad coelum comparata, nulla est.

⁴ Stob. & Damascen. MS. εἰδότες ἐδὲ μεμαθηκότες οἰκίᾳ.

ἐπιδεικνύντες τὰ αἰδοῖα κυνικώτερον, ἔτε γάμων ἔφασσιν ἔτε παίδων ἀπορήσειν, ἄχρις ἔ ταῦτα μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσιν ¹. εὐπρεπέστερον δὲ ἐστὶ καὶ σεμνότερον εἰπεῖν, ὡς, ὅπερ καὶ ὅτῳ μετρίων πρὸς τὸν βίον εὐπορεῖν συμβέβηκεν, ἐνταῦθα ἔτος ἔτ' ἀπολις, ἔτ' ἀνέσιος, ἔτε ξένος ἐστὶ μόνον ἔχειν δεῖ πρὸς τέτοις νῆν καὶ λογισμὸν, ὥσπερ ἀγκυραν καὶ ² κυβερνήτην, ἵνα παντὶ χρῆσθαι λιμῆνι προσορμιθεῖς εὐνηται. πλεῖτον μὲν γὰρ ἀποβαλόντα, ῥῆξον ἐκ ἐστὶ ³ καὶ ταχέως συναγαγεῖν· πατρίς δὲ γίνεται πᾶσα πόλις εὐθύς ἀνθρώπων χρῆσθαι μεμαθηότι, καὶ ῥίζας ἔχοντι πανταχῶς ζῆν τε καὶ τρέφεσθαι καὶ παντὶ τόπῳ προσφύεσθαι δυναμένους· οἷας εἶχε Θεμισοκλῆς, οἷας Δημήτριος ὁ Φαληρεύς. ἔτος μὲν γὰρ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ τὴν Φυγὴν, πρῶτος ἀν τῶν Πτολεμαίει Φίλων, ἔ μόνον αὐτὸς ἐν ἀφθόνοις διῆγεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις δωρεὰς ἔπεμπε. Θεμισοκλῆς δὲ χορηγία βασιλικῆ πρυτανευόμενος ⁴ εἰπεῖν λέγεται πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὰς παῖδας· Ἀπωλόμεθα ἂν, εἰ μὴ ἀπωλόμεθα. διδὸ καὶ Διογένης ὁ Κύων πρὸς τὸν εἰπόντα· Σινωπεῖς σε Φυγὴν ἐκ Πόντου κατήγγνωσαν· Ἐγὼ δὲ (εἶπεν) ἐκείνων ἐν Πόντῳ μονὴν,

Ἄκραις ἐπὶ ῥηγιῶσιν Εὐξείνῃς Πόντου ⁵.

Στρατόνικος δὲ τὸν ἐν Σερίφῳ ξένον ἠρώτησεν, ἐφ' ὅτῳ τῶν ἀδιημάτων Φυγὴ τέτακται παρ' αὐτοῖς ἐπιτίμιον· ἀνέσας δ', ὅτι τὰς ῥαδικρῆς Φυγαδεύσει· Τί ἔν (εἶπεν) ἐκ ἐραδιόργησας, ὅπως ἐκ τῆς ἐσνοχωρίας ταύτης μετασῆς; ὅπερ Φησίην ὁ κωμικὸς τὰ σῶκα ταῖς σφενδόναις τρυγᾶσθαι, καὶ πάντα ἔχειν ⁶, ὅσων δεῖ, τὴν νῆσον.

VIII.

1 Herodot. II, 30. Diodor. Sic. I, 67.

2 Inferui καὶ, R. iubente. Vulgo abest.

3 R. susp. ῥῆξον ἐκ ἐστὶ τοσῶτον καὶ ταχέως.

4 cum ageret Prytanem, h. e. cum publico sumtu aleretur. Prytanes epulabantur in Prytaneo sumtu reipublicae. R.

5 Versus Euripidis in Iphig. Taur. v. 253. Salmast. εὐξείνῃς πόρῃ. Etiam R. notat, Euripidem dixisse εὐξείνῃς πόρῃ, sed nihil impedivisse, quo minus πόντου adhibuerit Diogenes, quem nihil cogebat carmine loqui.

6 R. susp. καὶ πάντα ἐπιπόνως ἔχων, ομπιασque, quibus opus est, insulam habere aegerrime,

VIII. Ἄν γὰρ σιοπῆς ἄνευ κενῆς δόξης τὴν ἀλήθειαν, ὁ μίαν¹ πόλιν ἔχων, ξένος ἐστὶ τῶν ἀπῶν ἀπασῶν καὶ ἀλλότριος. ἢ γὰρ δοκεῖ καλόν, ἐδὲ δίκαιον εἶναι, καταλιπούτα τὴν ἑαυτῆ, νέμειν² ἑτέραν. Σπάρταν ἔλαχες, ταύτην κόσμει καὶ ἄδοξος ἦ, καὶ νοσώδης, καὶ ταράτληται εἰσεσιὶν ὑφ' ἑαυτῆς καὶ πράγμασι μὴ ὑγιαίνουσιν. ἔ δὲ ἡ τύχη τὴν ἰδίαν ἀφῆρηται, τέτω δίδωσιν ἔχειν τὴν ἀρέσασαν. τὸ γὰρ καλὸν ἐνεῖνο παράγγελμα τῶν Πυθαγορείων, Ἐλῆ βίον ἄριστον, ἡδὺν δὲ αὐτὸν ἡ συνηθειὰ ποιήσει, καὶ ταῦτα σοφὸν ἐστὶ καὶ χρήσιμον. Ἐλῆ πόλιν τὴν ἀρίστην καὶ ἡδίστην, πατρίδα δ' αὐτὴν ὁ χρόνος ποιήσει καὶ πατρίδα μὴ περισπᾶσαν, μὴ ἐνοχλῆσαν, μὴ προστάτῃσαν. Εἰσεύεγκι, πρέσβευσον εἰς Ῥώμην, ὑπόδεξι τὸν ἡγεμόνα, λειτέρησον. ἂν γὰρ τέτων τις μνημονεύῃ Φρένας ἔχων καὶ μὴ παντάπασι τετυφωμένος, αἰρήσεται καὶ νῆσον οἰκεῖν Φυγὰς γενόμενος, Γυαρον, ἢ Κίναρον³ σιληρᾶν, ἀκαρπον, καὶ φυτεύεσθαι κακὴν, ἐκ ἀθυμῶν, ἐδ' ὀδυρόμενος, ἐδὲ λέγων ἐκεῖνα τὰ τῶν παρὰ Σιμωνίδῃ γυναικῶν.

Ἴχει δὲ με πορφυρέας ἀλὸς ἀμφιταρασσομένους ὀρυγμαδός.

ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τῆ Φιλίππε λογιζόμενος. πεσῶν γὰρ ἐν παλαίστρᾳ, καὶ μεταστροφείς, ὡς εἶδε τῆ σώματος τὸν τύπον. Ὡς Ἡράκλεις, (εἶπεν) ὡς μικρῆ μέρης τῆς γῆς φύσει μετέχοντες, ὅλης ἐφιάμεθα τῆς οἰκμένης.

A a 3

IX.

¹ Restitui sic, R. monente, e Bas. & Xyl. versione. Dedit idem W. e consensu omnium librorum, excepto Stephano & qui eum sequuntur, ubi vitiose extat ὁμοίαν.

² abest hic infin. ab ed. Steph. & eam sequentibus. Restitui cum W. probante R.

³ Nomen Κίναρον Xylandro fuit suspectum. Recenset hanc insulam Plin. H. N. IV, 22. in numero Sporadum. Verba sequentia σιληρᾶν — κακὴν Xyl. & W. Poetae Senarium esse conjiciunt.

IX. Οἶμαι σε τῆς Νάξου γεγονέναι θεατῆν· εἰ δὲ μὴ, τῆς Θερίας¹ ἐνταῦθα πλησίον ἕσης. ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἐχώρει τὸν Ἐφιάλτην καὶ τὸν Ὠτον, αὕτη δὲ τῷ Ὠρίωνος ἦν οἰκητήριον. ὁ δ' Ἀλκμαίων ἰλὺν νεοπαγῆ τῷ Ἀχελῷος προσχωρῶντος ἐπέκησεν ὑποφεύγων τὰς Εὐμενίδας, ὡς οἱ ποιηταὶ λέγουσι· ἐγὼ δὲ κἀκεῖνον εἰιάζω, Φεύγοντα πολιτικὰς ἀρχὰς καὶ τάσεις, καὶ συνοφαντίας ἐρινυώδεις, ἐλέδαι βραχὺ χωρίου ἀπραγμάτως ἐν ἡσυχίᾳ κατοικεῖν. Τιβέριος δὲ Καῖσαρ ἐν Καπρέαις ἐπ' ἅ ἔτη διηγήθη μέχρι τῆς τελευταίας· καὶ τὸ τῆς οἰκημένης ἡγεμονικὸν ἱερὸν, ὥσπερ εἰς καρδίαν συνηγμένον, ἔδαμῃ μετέστη τοσούτου χρόνου. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν αἱ τῆς ἡγεμονίας Φροντίδες ἐπιχεόμεναι καὶ προσφερόμεναι πανταχόθεν, ἢ καθαρὴν παρεῖχον ἢ ἀκύνενα τῆν νησιῶτιν ἡσυχίαν. ἢ δ' ἔξοισιν εἰς μικρὰν ἀποβάντι νῆσον, ἢ μικρῶν ἀπηλλάχθαι κακῶν, ἕτος ἄθλιός ἐστι, μὴ προσλαλῶν ἑαυτῷ τὰ Πινδαρικὰ, μηδ' ἐπάδων πολλαίς,

Ἐλαφρὰν κυπάρισσον Φιλέειν,

Ἐἴην δὲ νομὸν Κρήτας περιδαίων².

Ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γὰρ δέδοται,

Ὅθεν ἄδρυς³, πενθέων δὲ ἐν ἔλαχον, ἔδδ' εασίαν.
ἔδδ'

1 R legendum monuit Ἰρίας. *Hyrria* erat prope Tanagram, vicus Boeotiae sic dictus ab Hyrico, patre Orionis, qui ambo reges Tanagrae fuerunt. Idem W. notat ex L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 337. corrigens, quod ibi legitur θ' Ἰρίης, in γ' Ἰρίης.

2 Xyl. monente, Pindarica haec mendis laborant. De Cyparisso notat R. esse nomen oppidi Phocidis, ibique vitae partem egisse videri Pindarum: ἔλαφρὰν dici ideo, quod leviter ibi viveretur, absque magnis rerum & curarum turbis, exiguo apparatu. Pro περιδαίων R. Insp. περιδαίων aut πυριδαίων, *bellicosum*, aut *ardentem bellis*; W. autem cum Mez. & Amiot. Παριδαίων.

3 R. quaerit, num ὄθεν ἄδρῦς, unde *glans* mihi venit, ut glandem pro victu dixerit, quia veteres glandibus visitabant —
aut

ἔδὲ προσταγμάτων ἡγεμονικῶν, ἔδὲ ὑπεργῶν ἐν πολιτικαῖς χρεαῖς, καὶ λειτεργῶν δυσπαραιτήτων.

X. Ὅπως γὰρ ἔ Φαύλως δοκεῖ λέγειν ὁ Καλλιμαχος, τὸ,

Μὴ μετρεῖν¹ χοίνω Περσίδι τὴν σοφίην,
ἤπερ τὴν εὐδαιμονίαν χοίνοις καὶ παρασάγγαις μετρεῦντες,
ἐὰν νῆσον οἰκῶμεν διακοσίαν σαδίων, ἀλλὰ μὴ τεσσάρων²
ἡμερῶν, (ὡσπερ ἡ Σιμελία) περίπλευν ἔχασαν,
ὄδυναν ἑαυτὰς καὶ θρηγεῖν ὀφείλομεν, ὡς κακοδαιμονούντες;
τί γὰρ ἡ πλατεῖα χώρα πρὸς τὸν ἄλυπον βίον; ἢ κἀκέεις τῷ
Ταντάλῳ λέγοντος ἐν τῇ τραγωδίᾳ³.

Σπεῖρω δ' ἄρξεν δώδεκα ἡμερῶν ὄδον,

Βερεκύνθα χώρον, —

εἶτα μετ' ὀλίγον λέγοντος·

Θυμὸς δέ ποθ' ἄμὸς⁴ ἔρανῷ κυρῶν ἄνω,

Ἔραζε πίπτει, καὶ με προσφωνεῖ τάδε,

Γίνωσκε τὰνδρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

ὁ δὲ Ναυσίθοος τὴν εὐρύχωρον Ὑπέρειαν καταλιπὼν
διὰ τὸ γεινῆϊαν τὰς Κύκλωπας αὐτῇ, καὶ μεταστὰς εἰς
νῆσον

— ἐκὰς ἄλλων ἀλφησάων⁵,

καὶ κατοικῶν ἀνεπιμίητος

Ἄνδρῶπων ἀπίνευθε, πολυκλύσω ἐνὶ πόντῳ,

τὸν ἡδίστον παρεσκευάσατε βίον τοῖς ἑαυτῷ πόλιταις. τὰς

A a 4

δὲ

aut num ἔθεν ἄδρὸς, scil. γίνωμαι, unde robustus fio, vel ἄδρουμαι ab ἀδρύνειναι? — W. probat ἄδρὸς. Schn. in fragm. Pindar. p. 67. sup. ἄδακρυς, quod sequitur Kaltw.

¹ abest μετρεῖν ab Ald. & Bas. Utraque deinde σοφίαν.

² R. monente, τεσσάρων non satis est, & τεσσαράκοντα nimium.

³ Versus hi sunt ex Aeschyli Niobe. Cf. Strab. XII. in fine.

⁴ R. mavult τόθ' ἔμὸς, tuus meus, monens, ἔρανῷ accipere posse pro πρὸς ἔρανόν, ad coelum, aut κυρῶν pro συγκυρῶν, conveniens, coniungens.

⁵ Homer. Odyss. VI, 4. sq. Pro ἄλλων W. mavult ἀνδρῶν ex Hom.

δὲ Κυκλάδας πρότερον μὲν οἱ Μίνω παῖδες, ὕστερον δὲ οἱ Κόδρε καὶ Νεῖλω κατώκησαν· ἐν αἷς τανῶν οἱ ἀνόητοι Φυγάδες οἴονται κολάζεσθαι. καίτοι ποῖα Φυγαδικὴ νῆσος ἐκ ἔστι πλατυτέρα τῆς Σικιλιαντικῆς χώρας, ἐν ἣ Ἔσνοφῶν μετὰ τὴν στρατείαν τὰ λιπαρὰν εἶδε γῆρας; ἢ δ' Ἀκαδημία, τριχιλίων δραχμῶν χωρίδιον ἐωνημένον, οἰκητήριον ἦν Πλάτωνος καὶ Ἔσνοκράτης καὶ Πολέμωνος, αὐτότε χολαζόντων καὶ καταβιέντων τὸν ἅπαντα χρόνον· πλὴν μίαν ἡμέραν, ἐν ἣ Ἔσνοκράτης κατ' ἔκαστον ἔτος εἰς ἄστυ κατῆει Διονυσίων καινοῖς τραγωδοῖς ἐπικοσμῶν, ὡς ἔφασκον, τὴν ἑορτήν. Ἀριστοτέλην δὲ καὶ λειοδόρησε Θεόκριτος ὁ Χῖος ¹, ὅτι τὴν παρὰ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου δίαίταν ἀγαπήσας,

— εἴλετο ναλεῖν

Ἄντ' Ἀκαδημίας Βορβόρε ἐν προχοαῖς.

ἔστι γὰρ ποταμὸς περὶ Πέλλην, ὃν Μακεδόνες Βόρβορον καλεῖσι. τὰς δὲ νῆσους ὡσπερ ἐπίτηδες ὑμῶν καὶ συνισὰς ἡμῖν ὁ ποιητὴς ².

Δῆμονον δ' εἰσαφίκανε πόλιν Θεῖοιο Θόαντος. καὶ

Ὅσσον Λέσβος ἄνω μακάρων ³ ἔδος ἐντὸς ἐέργει·

καὶ

Σιῦρον ἐλὼν αἰπεῖαν Ἐνυῆος πτολίεθρον. καὶ

Οἱ δ' ἐκ Δελιχίοιο Ἐχινάων θ' ἱεράων

Νήσων, αἱ ναεῖσι πέρην ἄλδος Ἡλίδος ἄντα.

καὶ τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν νῆσον οἰκεῖν Φασὶ τὸν Θεοφιλέσατον Αἰόλον, τὸν σοφώτατον Ὀδυσσεά, τὸν ἀνδρειότατον Αἰάντα, τὸν φιλοξενώτατον Ἀλκίμεν.

XI.

¹ Hoc de Chio Theocrito vid. Casaub. ad Diog. Laërt. 5, 11. & Valesium ad Excerpta Peiresciana p. 4. R. Epigramma ipsam refert integrum ex Aristotele Eusebius libro προπαρκακ. XV. Quod inest acuminis, observa in dupli i sensu vocis βόρβορος. Denotat fluvium, & coenum, lutum.

² Cf. ad haec Hom. Iliad. XIV, 230; XXIV, 544; IX, 665; II, 625. Add. ad seqq. Odyss. X, 1. sq. VI.

³ R. & W. legendum monent Μάκαρος ex Hom. cum Mez. ad Ovid. Ep. p. 262. T. I.

XI. Ὁ μὲν ἔν Ζήνων, πυθόμενος, ἦν ἔτι λοιπὴν εἶχε ναῦν μετὰ τῶν Φορτίων καταπεπομένην ὑπὸ τῆς θαλάσσης· Εὖγε, (εἶπεν) ὦ τύχη, ποιεῖς, εἰς τρίβωνα καὶ βίον Φιλόσοφον συνελαύνεσα ἡμᾶς. κνήρ δέ, μὴ τετυφωμένος παντάπασι, μηδ' ὀχλομανῶν, ἐκ αὐ (οἶμαι) τὴν τύχην μέμφαιτο συνελαυνόμενος εἰς νῆσον, ἀλλ' ἐπαινέσειεν, ὅτι τὸν πολὺν ἄλυν καὶ ῥέμβον ἑαυτῷ, καὶ πλάνας ἐν ἀποδημίαις, καὶ κινδύνους ἐν θαλάσσει, καὶ θορύβους ἐν ἀγορᾷ περιελθεῖσα, μόνιμον καὶ χολαῖον καὶ ἀπερίσπαστον καὶ ἴδιον βίον ὡς ἀληθῶς δίδωσι, κέντρῳ καὶ δικσῆματι περιγράψασα τὴν τῶν ἀναγκαίων χρεῖαν ¹. ποία γὰρ νῆσος οἰκίαν ἐκ ἔχει, περίπατον, λατρὸν, ἰχθῦς, λαγῶδες, ἄγρα καὶ παιδιᾶ χρῆσαι βελομένοις; τὸ μέγιστον, ἡσυχίας, ἧς διψῶσιν ἕτεροι, σοὶ πολλακίς τυχεῖν ἕνεσιν ². ἀλλὰ πετρεῦοντίας καὶ ἀποκρυπτόμενης οἴκοι συκοφάνται καὶ πολυπράγμονες ἐξιχνεύοντες καὶ διώκοντες ἐκ τῶν προασειῶν καὶ τῶν κήπων, εἰς ἀγορὰν καὶ εἰς αὐλὴν βία κατέγασσιν· εἰς δὲ νῆσον ἐκ ἐνοχλῶν τις, ἐκ αἰτῶν, ἐδανειζόμενος, ἐκ ἐγγυήσασθαι παρακαλῶν, ἐ συναρχαιρεσιάζσαι, δι' εὐνοίαν δὲ καὶ πόθον οἱ βέλτιστοι τῶν ἀναγκαίων καὶ οἰκείων πλέσσειν. ὁ δ' ἄλλος βίος ἄσυλος καὶ ἱερὸς ἀνεῖται τῷ βελομένῳ καὶ μεμαθηκότι χολάζειν. ὁ δὲ τὰς περιτρέχοντας ἔξω, καὶ τῷ βίῳ τὸ πλεῖστον ἐν πανδοκείοις καὶ πορθητοῖς ἀναλίσκοντας εὐδαιμονίζων, ὁμοίος ἐστὶ τῷ τὰς πλανήτας οἰομένῳ τῶν ἀπλανῶν ἀσέρονων πρᾶττειν ἄμεινον· καίτοι τῶν πλανήτων ἕνατος ἐν μίᾳ σφαίρᾳ, καθάπερ ἐν νήσῳ, περιπολῶν, διαφυλάττει τὴν τάξιν· ἥλιος γὰρ ἐκ ὑπερβήσεσθαι μέτρα ³. (Φησὶν ὁ Ἡράκλειτος) εἰ δὲ, μὴ Ἐρινύες μιν Δίης ἐπίκεροι ἐξευρήσασιν.

Aa 5

XII.

¹ R. manult τῇ τῶν ἀναγκαίων χρεῖᾳ.

² R. sup. ἧς διψῶσιν ἕτεροι πολλακίς, σοὶ τυχεῖν ἕνεσιν· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἄμει πετρεῦοντίας.

³ R. manult τὰ μέτρα.

XII. Ἄλλα ταῦτα μὲν, ὦ Φίλε, καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐκείνας λέγωμεν, κἀκείνοις ἐπάδωμεν, οἷς εἰς νῆσον ἀπωρισμένοις ἀνεπίμητα ποιεῖ τὰ ἄλλα

Πόντος ἄλός, ὃ πολεῖς ἀέκοντας ἐρύκει ¹. σοὶ δ' ἐχ' ἐνὸς δεδομένα μόνον, ἀλλὰ ἀπειρημένα τόπα ², πασῶν ἐσιν ἐξῆσια πόλεων ἢ μιᾶς κώλυσις. ἀλλὰ μὴν τῷ. Οὐκ ἄρχομεν, ἐδὲ βεβλεύομεν, ἐδ' ἀγνωθεῖσμεν· ἂν ³ ἀντιθῆς τὸ Οὐ σασιάζομεν, ἐν ἀναλίσκομεν, ἐδὲ προσηρτήμεθα θύραις ἡγεμόνος· ἐδὲ νῦν μέλει ⁴ ἡμῖν, ὅσις ὁ κεκληρωμένος τὴν ἐπαρχίαν ἐσίν, εἰ ἀκρόχολος, εἰ ἐπαχθῆς. ἀλλ' ἡμεῖς ⁵ καθάπερ Ἀρχίλοχος τῆς Θύρας τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν, διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνάμαλον, διέβαλε τὴν νῆσον, εἰπών·

— Ἦδε δὲ ὡς ὄνα βράχισ

Ἔσηκεν ὕλης ἀγρίας ἐπισηφῆς, ἔτω τῆς Φυγῆς πρὸς ἓν μέρος τὸ ἀδιξον ἐντεινόμενοι, παρορῶμεν τὴν ἀπραγμοσύνην καὶ τὴν χαλὴν καὶ τὴν ἔλευθερίαν. καίτοι τὲς γε Περσῶν βασιλέας ἐμανάριζον, ἐν Βαβυλῶνι τὸν χειμῶνα διάγοντας, ἐν δὲ Μηδίᾳ τὸ θέρους, ἐν δὲ Σάσοις τὸ ἡδισον τῆ ἔαρος. ἐξεσι δὴ ⁶ πα καὶ τῷ μεθεσῶτι, μυσηρίοις ἐν Ἐλευσίνι διατρίβειν, Διονυσίοις ἐν Ἀργεῖ ⁷ πανηγυρίζειν, Πυθίων ἀγομένων, εἰς

1 Hom. Iliad. XXI, 59.

2 R. mavult ἐχ' ἐνὸς δεδομένα, ἀλλὰ μόνον ἀπειρημένα τόπα, non uno assignato, sed solummodo interdicto loco.

3 R. hoc ἂν delendum censuit — opponus, suadeo, illis honoribus magistratus gerendi, & edendorum ludorum, quibus excidisti, vel cavet, tranquillitatem, qua frueris, contentionibus civitibus non implicatus, non coactus ingens aes reipublicae impendere. Deesse ἀναπόδοσιν ad ἀντιθῆς, notavit Xyl.

4 Bas. μέλλοι. Xyl. correxit. R. voluit ἐδὲν ἓν μέλα.

5 Vulgo ἐπαχθῆς, ἀλλ' ὡς ἡμεῖς. R. voluit ἐπαχθῆς ἄλλως, ἀλλ' ἡμεῖς. Delevi ὡς cum W. auctoritate Bas. & Xyl.

6 R. legendum monet δέ.

7 Vulgo in edd. Graeco-latinis & R. ἐν ἀρχῇ. Dedi lectio-

εἰς Δελφὸς παρελθεῖν, Ἰθμίων, εἰς Κόρινθον, ἄνπερ ἦ Φιλοθέωρος· εἰ δὲ μὴ, χολή, περίπατος, ἀνάγνωσις, ὕπνος ἀθροῦβητος· τὸ τῷ Διογένης· Ἀριστοτέλης ἀριστῶ, ὅταν δοῦνῃ Φιλίππῳ, Διογένους, ὅταν Διογένης· μητε πραγματείας, μήτ' ἄρχοντος, μήτε ἡγεμόνος τῆν συνήθη δίαίταν περισπῶντος.

XIII. Ἐκ τῶτο τῶν Φρονιμωτάτων καὶ σοφωτάτων ὀλίγες ἂν εὖροις ἐν ταῖς ἑαυτῶν πατρίσι κεκηδευμένους· οἱ δὲ πλείοι, μηδενὸς ἀναγκάζοντος, αὐτοὶ ἰ τὸ ἀγκύριον ἀράμενοι, μεθαρμίσαντο τὰς βίβας, καὶ μετέβησαν, οἱ μὲν εἰς Ἀθήνας, οἱ δ' ἐξ Ἀθηνῶν. τίς γὰρ εἴρηκε τῆς ἑαυτῆ πατρίδος ἐγκώμιον τοιῶτον, οἷον Εὐριπίδης²;

Ἡ πρῶτα μὲν λεῶς ἐκ ἐπακτῆς ἄλλοθεν,
 Αὐτόχθονος δ' ἐφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις
 Πεσσῶν ὁμοίως διαφορηθεῖσαι βολαῖς,
 Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ἐξαγωγίμοι.
 Εἰ δὲ πάρεργον χρεῖ τι κομπάσαι, γύναι,
 Οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ συγκεκραμένον·
 Ἴν' ἔτ' ἄγαν πῦρ, ἔτε χειρμα συμπιτυεῖ.

Ἄ

nem priorum edd. cum W. bene monente, excidisse supplementum sententiae, quae ita desiderat scribi, ἐν ἄσα, Νεμείοις ἐν Ἀργεα. R. voluit ἐν ἄσα.

1 Secutus sum W. ita ex Venet. dantem pro vulg. αὐτό.

2 Xyl. notat: „Versus hi Euripidei de Athenarum laudibus partim sunt ex Erechtheo, & referuntur a Lycurgo in oratione contra Leocratem. Pro διαφορηθεῖσαι βολαῖς, quod expungere nolui, ibi est διαφοραῖς ἐκλισμέναι. Mihi nostra magis placet lectio. Est autem omnino scribendum εἰσαγωγίμοι, ut & ratio poscit, & isthic legitur. Reliqui εἰ δὲ πάρεργον, aliunde sunt adducti & mutili. Legendum εἰ δὴ, & κεκραμένον, amoto σύν.“ R. mavult εἰ δὲ τοι πάρεργον, probat εὖ κεκραμένον, nec non deinde sup. legendam κάλλισα γῆς, δέλεαρ ἔχοντες ταῦτα (vel πάντα) συνθηρεύομεν. W. nil mutavit, cum nec codices Plutarchei quid mutarint. Probat Musgravium corrigentem Ἄ δ' Ἑλλάς Ἀσία τ' ἐκτρέφει κάλλισ' αἰεῖ: item — τῆς γῆς, non item εὖ θηρεύομεν. T. III. p. 562.

Ἄ δὲ Ἑλλάς Ἀσία τε τρέφει κάλλιπα,
 Τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες συνθηρέομεν·
 ἅλλ' ὁ ταῦτα γράψας εἰς Μακεδονίαν ὤχαστο, καὶ παρ'
 Ἀρχελάω κατεβίβωσεν. ἀκήνοας δὲ ἐπῶν ¹ καὶ τατὶ
 τὸ ἐπιγραμμάτιον·

Αἰχύλου Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδα κεῦθει

Μυῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας ².
 καὶ γὰρ καὶ ἔτος εἰς Σικελίαν ἀπήρε, καὶ Σιμωνίδης
 πρῶτον. τὸ δὲ, Ἡροδότῃ ³ Ἀλικαρνασσέως ἰστορίας
 ἀπέδειξις ἦδε, πολλοὶ μεταγράφεσιν, Ἡροδότῃ Θερίας.
 μετόνησε γὰρ εἰς Θέρης ⁴, καὶ τῆς ἀποικίας ἐκείνης
 μετέχε. τὸ δὲ ἱερὸν καὶ δαιμόνιον

Ἐν Μέσαις πνεῦμα, Φρυγίας κοσμήτορα μέχας,
 Ὅμηρον, ἔ τῆτο πεποιήμε πολλαῖς ἀμφισβητήσιμον πό-
 λεσιν, ὅτι μὴ μίᾳς ἐσιν ἐγκωμιαστῆς; καὶ ξενία Διὸς πολ-
 λαὶ τιμαὶ ⁵ καὶ μεγάλαι.

XIV. Εἰ δὲ Φῆσει τις, ὅτι δόξαν ἔτοι καὶ τιμὰς
 ἐθήρευον, ἐπὶ τὰς σοφὰς ἐλθὲ, καὶ τὰς σοφὰς Ἀθή-
 νηοὶ χολὰς καὶ διατριβὰς· ἀναπέμψασαι τὰς ἐν Λυ-
 κείῳ, τὰς ἐν Ἀναδημίᾳ, τὴν Στοκν, τὸ Παλλάδιον,
 τὸ Ὠδεῖον. εἰ τὴν Περιπατητικὴν ἀσπάζῃ μάλιστα καὶ
 τεθαύμασας, Ἀριστοτέλης ἦν ἐν Σταγείρων, Θεόφρα-
 στος ἐξ Ἐρέσας ⁶, Στράτων ἐκ Λαμφάκης, Γλύκων ἐκ
 Τρωά-

¹ Est sane, cur δι' ἐπῶν W. minus probet. Mavult δὲ δῆπε.

² Salmas. πυροφόρος πρὸ Γέλα. Turn. Bong. omittunt, quae post πυροφόροιο sequuntur, statimque exhibent ἀποδείξας.

³ De Herodoto Plinius L. XII. c. IV. Strab. L. XIV. Xyl. cf. Diodor. Bibl. XII, 10. sq. R. mavult Ἡροδότῃ τῷ Ἀλικ.

⁴ Xyl. habet Θερίας. In roll. Θέρης.

⁵ R. mavult πολλαὶ παρ' αὐτῶν αἱ τιμαί.

⁶ Restitui Ἐρέσας e Bas. cum W. jubente R. pro vulg. Ἐρέ-
 σης. Turn. V. Bong. ἐξ Ἐρέσας. Cf. Fabric. B. Gr. T. II. p.
 234. Observandum praeterea, R. notante, Plutarchum hic lo-
 ci seriem praecipuorum scholae Peripateticae & Stoicae magi-
 strorum, qua sibi successerunt, contexere.

Τρωάδος ¹, Ἀρίων ἐκ Κέω ², Κριτόλαος, Φασηλίης εἰς τὴν Στρωϊκὴν, Ζήνων, Κιτιεύς· Κλεάνθης, Ἀσσιος ³. Χρῦσιππος, Σολεύς· Διογένης, Βαβυλώνιος· Ἀντίπατρος, Ταρσεύς· ὁ δ' Ἀθηναῖος ⁴ Ἀρχέδημος εἰς τὴν Πάρθων μεταῶς, ἐν Βαβυλῶνι Στρωϊκὴν διαδοχὴν ἀπέλιπε. τίς ἐν τέτρως ⁵ ἐδίωξεν; ἐδέξ· ἀλλ' αὐτοὶ διάκουτες ἡσυχίαν, ἧς ἔπανυ μέτεσιν τοῖς ἡυναῶν δόξαν ἢ δύναμιν ἔχουσι, τὰ μὲν ἄλλα ⁶ λόγοις, τὰτα δ' ἔργοις ἡμῶς διδάσκουσι. καὶ γὰρ οὖν οἱ δοκιμώτατοι καὶ κράτιστοι ζῶσιν ἐπὶ ξένης ⁷, ἔμετασθέντες, ἀλλὰ μετασάντες, ἐδὲ Φυγαδεδέντες, ἀλλὰ Φυγόντες αὐτοὶ πράγματα καὶ περισπασμὸς καὶ ἀσχολίας, ἕως αἰπατρίδες φέρουσι. καὶ γὰρ τοῖς παλαιοῖς (ὡς ἔοικεν) αἱ Μῆσαι τὰ κάλλιστα τῶν συνταγμάτων καὶ δοκιμώτατα, Φυγὴν λαβῆσαι συνεργόν, ἐπετέλεσαν. Θεουδίδης Ἀθηναῖος

¹ Nomen Γλύκων Xyl. improbat, & pro eo Λύκων repouendum censet. At R. notat, hunc ipsum *Lyconem* ob eloquentiam dictum fuisse *Glyconem*, cum Casaub. ad Diog. Laërt. 5, 66.

² Xyl. pro Κέω repofuit Χίω. Idem deinde correxit εἰ pro εἰς, quod in Bas. legitur, emendata simul interpunctione, ibidem vitiofe obvia.

³ Ald. Bas. dant Λύσιος, quod falsum Xyl. notavit, susp. Λύκιος, aut potius Ἀσσιος, quod Steph. dedit.

⁴ R. observat, Menag. ad Diog. Laërt. p. 282. ex Ἀθηναῖος effecisse Ταρσηνός, non tamen probat hanc formam vocis, & praefert Lipsii conjecturam, duos fuisse Archedemos Stoicos, unum Atheniensem, alterum celebriorem Tarfensem: vel potius statuit, Tarfensem & Atheniensem eundem fuisse, Tarfensem ab origine, Atheniensem a sede scholae, deinceps in Babyloniā translata.

⁵ Restitui τέτρως e Bas. pro vulg. τοιῶντες. Aut idem dari voluit R. aut legendum censuit τίς ἐν τοις τέτρως ὄντας αὐτὰς ἐδίωξε. Idem sumfit w. a Stob. & Damasc. MS. qui habent τέτρως ἐδίωξεν ἐδέξ.

⁶ w. susp. καὶ τὰ μὲν ἄλλα: meo quidem sensu, praeter necessitatem.

⁷ Ald. Bas. εἰς ξένοις.

ναῖος συνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων ἐν Θράκῃ περὶ τὴν Σκαπίην ὕλην. Ξενοφῶν, ἐν Συναίῳ τῆς Ἠλείας. Φίλιπος ¹ ἐν Ἠπείρῳ. Τιμαίος ὁ Ταυρομενεΐτης, ἐν Ἀθήναις. Ἀνδροτίων ² Ἀθηναῖος, ἐν Μεγάροις. Βακχυλίδης ὁ ποιητὴς ³, ἐν Πελοποννήσῳ. πάντες ἔτοι καὶ πλείονες ἄλλοι τῶν πατρίδων ἐπεσσόντες, ἐκ ἀπέγνωσαν, ἐδ' ἐβρίψαν ἑαυτὰς, ἀλλ' ἐχρήσαντο ταῖς εὐφυΐαις, ἐφόδιον παρὰ τῆς τύχης μὲν ⁴ τὴν Φυγὴν λαβόντες, δι' ἣν πανταχῆ καὶ τεθυηκότες μνημονεύονται. τῶν δ' ἐμβαλόντων καὶ σασιασάντων ἐδὲ εἰς λόγος ἐδεδὸς ἀπολέλειπται ⁵.

XV. Διὸ καὶ γελοῖος ἐστὶν ὁ νομίζων ἀδοξίαν τῆς Φυγῆς προσεῖναι. τί λέγεις; ἀδοξός ἐστι Διογένης; ὃν ἰδὼν Ἀλέξανδρος ἐν ἡλίῳ καθήμενος, ἐπιστὰς ἠρώτησεν, εἴ τινος δεῖται; τῷ δὲ μὴδὲν ἀλλ' ἢ σμικρὸν ἀποσκοτίσαι καλεῦσαντος. ἐμπλαγείς τὸ Φρόνημα, πρὸς τὰς Φίλας εἶπεν. Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἤμην, Διογένης ἂν ἤμην. ἠδόξει δὲ Κάμιλλος ἐν τῆς Ῥώμης ἐλαυνόμενος, ἧς δεύτερος κλίσης οὖν ἀναγορεύεται; καὶ μὴν Θεμισοκλῆς ἐ τὴν ἐν τοῖς Ἑλλῆσι δόξαν Φυγῶν ἀπέβαλεν, ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς βαρβάροις προσέλαβε. καὶ ἐδεῖς ἐστὶν ἕτως ἀφιλότιμος, ἐδ' ἀγεννής, ὃς μᾶλλον ἂν ἐβέλετο Λεωβάτης ὁ γραψάμενος, ἢ Θεμισοκλῆς ὁ Φυγαδευθεῖς, εἶναι. καὶ Κλώδιος ὁ ἐμβαλὼν, ἢ Κικέρων ὁ ἐμβληθεῖς. καὶ Ἀριστοφῶν ὁ κατηγορήσας, ἢ Τιμόθεος ὁ μεταστῆς ἐκ τῆς πατρίδος.

XVI.

¹ Ald. & Baf. Φίλιππος. Xyl. corrigendum censuit Φίλιπος, & Steph. dedit. R. mavult Φίλιπος ὁ Συρακούσιος.

² Androtio, praeter opus de Agricultura Varioni & Columellae laudatum, etiam Ἀττίδας, seu antiquitates Atticas scripsit. R.

³ R. susp. Βακχυλίδης ὁ Κεῖος.

⁴ Hoc μὲν delendum censet R.

⁵ Sic in R. datum extat, quod W. ex E. & G. sumsit pro vulg. ἀπολίλιπται.

XVI. Ἄλλ' ἐπεὶ πολλὰς τὰ τῆς Εὐριπίδα κινεῖ δυνατῶς τῆς Φυγῆς κατηγορεῖν δοκῶντος, ἴδωμεν, ἃ λέγει καὶ ἑκαστον ἐρωτῶν καὶ ἀποκρινόμενος·

Τί τὸ σέρεσθαι πατρίδος; ἢ καιὸν μέγα;

Μέγισον. ἔργω δ' ἐσὶ μείζον, ἢ λόγῳ.

Τίς ὁ τρόπος αὐτῶ; τί Φυγάσι τὸ δυστυχές;

Ἐν μὲν μέγισον· ἐκ ἔχειν¹ παρρησίαν.

Δέλεα τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν, ἃ τις Φρονεῖ.

Τὴν τῶν κρατέντων ἀμαθίαν Φέρειν χρεῶν.

ταῦτα πρῶτως² ἐκ ὀρθῶς ἐδ' ἀληθῶς ἀξιῖται. πρῶτον μὲν γὰρ ἐδέλεα, τὸ μὴ λέγειν, ἃ τις Φρονεῖ, ἀλλὰ νῦν ἔχοντος ἀνδρὸς ἐν καιροῖς καὶ πράγμασιν ἐχέμουθιας καὶ σιωπῆς δεομένοις, ὥσπερ αὐτὸς ἀλλαχόθι βέλτιον εἶρηκε·

Σιγῶν δ', ὅπως δεῖ, καὶ λέγειν, ἴν' ἀσφαλές³.

ἔπειτα τὴν τῶν κρατέντων ἀμαθίαν ἐκ ἡττοῦ οἴκοι μένοντας ἢ Φεύγοντας ἀνάγκη Φέρειν· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον πολλάνισ οἱ μένοντες τῶν ἀπαλλαγέντων τὰς ἰχθύνοντας ἐν πόλεσιν ἀδίκως τῷ συκοφαντεῖν, ἢ βιάζεσθαι, δεδίκασι. τὸ δὲ μέγισον καὶ ἀτοπώτατον, εἰ παρρησίαν τῶν Φυγάδων ἀφαιρεῖται. Θαυμαστὸν γὰρ, εἰ Θεόδωρος⁴ ἀπαρρησίας ἦν, ὅς, Λυσιμάχῃ τῆ βασιλέως εἰπόντος πρὸς αὐτόν· Ἡ πατρίς σε τοῖόντων ὄντων ἐξέβαλε; Ναί, (εἶπε) μὴ δυναμένη Φέρειν, ὥσπερ ἡ Σεμέλη τὸν Διόνυσον. ἐπιδείξαντος δ' αὐτῷ Τελεσφόρον⁵ ἐν γαλακ-

γρα

1 R. voluit ἔχαν, dedique ex ipso Eurip. Phoeniss. 399. sqq. pro vulg. ἔχα.

2 Secutus sum W. ita ex E. & marg. G. dantem pro vulg. πρῶτος. R. susp. ταῦτα ὀρθῶς ὡς ἐκ ὀρθῶς.

3 Versus e fabula deperdita Ino sumtus, supra jam obivus pag. 108.

4 Significat Theodorum Atheum. v. Cic. Tusc. I, 43. R.

5 R. monente, non videtur Telesphorum, Antigoni ducem, de quo Diod. Sic. L. 19. passim memorat, sed alium significare. Atheneaeus eandem rem narrat p. 616. Paulo an-

γρα τὰς ὀφθαλμοὺς ἐξορωρυγμένον, καὶ περικεκομμένον τὴν ῥίνα καὶ τὰ ἄτα, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτετμημένον, καὶ εἰπόντος· Οὕτως ἐγὼ διατίθῃμι τὰς κακῶς με ποιῆντας ¹. τί δέ, Διογένης ἐκ εἶχε παρρησίαν; ὃς εἰς τὸ τῷ Φιλίππῳ στρατόπεδον παρελθὼν, ὀπηνίκα μαχόμενος ἐχώρει τοῖς Ἑλλήσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀναχθεῖς, ὡς κατὰσκοπος, ναὶ κατὰσκοπος, ἔφη, τῆς ἀπληθείας ἀφ᾽ ἰχθῆαι αὐτῷ καὶ τῆς ἀφρεσύνης, ἦκοντος ἐν βραχεῖ καιρῷ διακυβεῦσαι περὶ τῆς ἡγεμονίας ἅμα καὶ τῷ σώματος. τί δέ; Ἀντίβας ὁ Καρχηδόνιος ἐκ ἐχρήτο παρρησίᾳ πρὸς Ἀντίοχον ², βασιλέα ὄντα, Φυγὰς ὄν; ὀπηνίκα, καιρῷ δίδοντας, ἐκέλευεν αὐτὸν ἐπιχειρεῖν τοῖς πολεμίοις· τῷ δὲ θυσάμενα καὶ τὰ σπλάγγνα καλύπειν Φάσιοντος, ἐπετίμησεν, εἰπὼν· Σύ τι κρέας λέγεις ποιεῖς, ἢ τι νῦν ἔχων ἄνθρωπος ³. ἅλλ' ἐδὲ γεωμετρῶν Φυγὴ παρρησίαν, ἐδὲ γραμμικῶν ἀφαιρεῖται, περὶ ὧν ἴσασι καὶ μεμαθήκασι διαλεγομένων. πόθεν γε δὴ καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνθρώπων. ἀλλὰ τὸ ἀγεννὲς πανταχῶς τὴν Φωνὴν ἐμφράττει, τὴν γλῶσσαν ἀποσρέφει, ἄγχει, σιωπᾶν ποιεῖ· τὰ δ' ἐξῆς τῷ Εὐριπίδῃ ποῖα τινὰ εἰσιν;

Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι Φυγάδας, ὡς λόγος.

Καλοῖς βλέπεσι γ' ὄμμασιν, μέλλουσι δέ.

καὶ τῷτο τῆς ἀβελτηρίας ἐγκλημα μᾶλλον ἢ τῆς Φυγῆς εἰσιν. ἢ γὰρ οἱ μαθόντες, ἐδ' ἐπιστάμενοι χρῆθαι τοῖς

τὸ pro τὸν Διόνυσον Kaltw. legendum conjicit τὸν Δία, id quod sane fabula de Semele desiderat.

¹ Excidit responsum Theodori, de quo consulas Cicer. 1. supra cit.

² Pro Antiocho Prusiam nominat Cicero de divin. 2, 24.

³ Bern. Mart. var. lect. I, 25. hoc dictum impugnat, quasi minus elegans & concinnum, si id contuleris cum eo, quod Cic. loco vix citato refert, & reponendum censet ποιεῖς μᾶλλον, ἢ νῦν ἔχοντ' ἄνθρωπον. R. huic conjecturae non subscribit, vulgatam sanam judicans, quasi paulo latius dictum fuisset: ποιεῖς, ἢ τι λέγεις ἄνθρωπος νῦν ἔχων.

τοῖς παρῶσιν, ἀλλ' οἱ αἰεὶ τῷ μέλλοντος ἐκκρεμάμενοι,
καὶ γλιχόμενοι τῶν ἀπόντων, ὡς ἐπὶ χεδίας διαφέρον-
ται τῆς ἐλπίδος, καὶ μηδέποτε τῷ τείχεσ ἐκλῆς προ-
έλθωσι.

Φίλοι δὲ πατὴρσ καὶ ξένοι σ' ἐκ ὠφέλεον;

Εὖ πράσσει τὰ Φίλων δ' ἔδεν, ἦν τις δυστυχή.

Οὐδ' εὐγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;

Κακὸν τὸ μὴ ἔχειν τὸ γένος δ' ¹ ἐκ ἔβρασιέ με.
σαυτ' ἤδη καὶ ἀχάρισα τῷ Πολυεῖαισ, ἀτιμίαν μὲν εὐ-
γενείας, ἀφίλιαν δὲ τῆς Φυγῆς κατηγορῶντος, ὃς διὰ τὴν
εὐγένειαν ἤξιώθη μὲν Φυγῆς ὧν γάμων βασιλικῶν. Φί-
λων δὲ συμμαχίᾳ καὶ δυνάμει τοσαύτη πεφραγμένως ἐστρά-
τευσεν, ὡς αὐτὰς μετὰ μικρὸν ὁμολογεῖ.

Πολλοὶ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι

Πάρεισι, λυπρὸν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἔμοι

Διδόντες.

Ἔμοια δὲ καὶ τὰ τῆς μητρὸς ὀλοφυρομένησ.

Ἐγὼ δέ σοι ἔτε πῦρ ἀνῆψα γόνιμον ² ἐν γάμοισ,

*Ανυμέναια δ' Ἴσμηνὸς ἐκηδέυθη

Λατροφόρε χλιδᾶσ. —

ταύτην ἔδει χαίρειν καὶ ἀγαπᾶν πυθανομένην ναίοντα
βασιλεία τηλικαῦτα τὸν υἱόν. ἡ δὲ θρηνησα τὴν ἐκ ἀνα-
φθεῖσαν λαμπάδα καὶ τὸν ἐ παραχούτα λατρὸν Ἴσμη-
νὸν, ὡς ἐν Ἀργεὶ μῆτε ὕδωρ τῶν γαμέυτων, μῆτε πῦρ
ἔχόντων, τὰ τῷ τύφῳ κακὰ καὶ τῆς ἀβελτηρίας τῆ Φυ-
γῆ περιτίθησιν.

XVII. Ἄλλ' ἐπονείδισον ὁ Φυγῆς ἐσί; παρά γε
τοῖς ἄφροσιν, οἱ καὶ τὸν πῶχόν λοιδορήμα ποῖνται,
καὶ

¹ Particulam δ' delendam censet R. Versus hi iterum ex
Eurip. Phoeniss. deprompti sunt.

² R. commendat γόνιμον ex Eurip. Phoen. & Xyl. verten-
do exprimit pro more. At Valcken. ad Eurip. p. 113. tue-
tur γόνιμον.

καὶ τὸν Φαλακρὸν, καὶ τὸν μικρὸν, καὶ, νῆ Δία, τὸν
 ξένου, καὶ τὸν μέτοικον. ἀλλὰ μὴν οἱ μὴ τέτοις ὑπο-
 φερόμενοι θαυμάζουσι τὰς ἀγαθὰς, καὶν πένητες ὡσι,
 καὶν ξένοι, καὶν φυγάδες. ἀλλ' ἔχ' ὀρώμεν, ὡσπερ τὸν
 Παρθενῶνα καὶ τὸ Ἐλευσίνιον, ἔτω καὶ τὸ Θεσεῖον
 ἅπαντας προσκυνοῦντας; καὶ μὴν ἔφυγε Θεσεύς ἐξ Ἀθη-
 νῶν, δι' ὃν οἰκῆσι νῦν εἰς Ἀθήνας ἀνδρωτοί¹, καὶ πό-
 λιν ἀπέβαλεν, ἦν ἐκ ἔχεν, ἀλλ' αὐτὸς ἐποίησε. τῇ
 δ' Ἐλευσίνι τί λείπεται καλὸν, ἂν αἰχυνώμεθα τὸν
 Εὐμολπον, ὃς ἐκ Θράκης μεταστὰς ἐμύησε καὶ μυεῖ τὰς
 Ἑλλάδας; Κόδρος δὲ τίος ἂν ἐβασίλευσεν; ἢ Μελάν-
 θε Φυγάδος ἐκ Μεσσήνης; τὸ δὲ τῷ Ἀντιθένης ἐκ
 ἐπαινεῖς; πρὸς τὸν εἰπόντα, ὅτι Φρυγία σε εἰσὶν ἡ μῆ-
 τηρ. Καὶ γὰρ ἡ τῶν Θεῶν. τί ἔν' ἢ καὶ σὺ λοιδοροῦ-
 μένος Φυγὰς, ἀποιρίνη. καὶ γὰρ ὁ τῷ Ἡρακλέως τῷ
 καλῶνίκε πατὴρ Φυγὰς ἦν, καὶ ὁ τῷ Διονύσῳ πάππος,
 ὃς ἐξεπέμφθη τὴν Εὐρώπην ἀνευρεῖν, ἐδ' αὐτὸς² ἐπ-
 ανῆλθε,

Φοίνιξ πεφυκῶς, ἐκ δ' ὀρίζεται γένος³,
 εἰς τὰς Θήβας παραγενόμενος, Εὐῖον ὀρσιγυναῖκα Διό-
 νυστον μαινομέναις ἀνθέοντα τιμαῖς⁴. καὶ περὶ μὲν ὧν
 Αἰχύλος ἠνέξατο καὶ ὑπεδήλωσεν, εἰπῶν·

Ἄγνόν τ' Ἀπόλλων Φυγάδ' ἀπ' ἔρανῃ Θεόν⁵,

εὐ50-

¹ Non plane sanum, W. iudice. Quaerit, num μετοικῆσι?

² R. mavult ἀδὲ αὐτίς ἐπανῆλθε.

³ R. susp. γένος, ὃς εἰς τὰς Θήβας παραγενόμενος γενεῇ
 Εὐῖον, e gente sua exsul egit, qui appulsus ad Thebas genuit
 (scil. per Semelen) Bacchum. Valcken. notante W. γένος in
 κρονὸς mutandum censuit ad Eurip. Phoen. p. 596.

⁴ Leguntur haec, e Poëta desumpta, in libello de Fi apud
 Delphos. Cf. Vol. IX. p. 229. ubi nota 5. Valcken. correctio
 affertur. Ut facile apparet, exciderunt Plutarchi verba, qui-
 bus duo illi poetarum loci jungantur. Xyl. e suo ingenio fa-
 ctis apte ad sensum vertit: Thebas profectus, ubi mulieres fu-
 ribundae Bacchum ab eo genus ducentem sacris venerantur.

⁵ Vulgo ἀγνόν τ' Ἀπόλλωνος Φυγάδ' ἔρανῃ Θεόν. Etiam

εὔτομά μοι κείδω, καὶ Ἡρόδοτον. ὁ δ' Ἐμπεδοκλῆς
ἐν ἀρχῇ τῆς Φιλοσοφίας προαναφανήσας·

Ἔστι τ' ¹ ἀνάγκης χρῆμα, θεῶν ψήφισμα παλαιόν,
εὖ τέ τις ἀμπλακίησι φόνω φίλα γυῖα μίγη ²,
δαίμονες οἳ τε μακραινέες λελόγχασι βίοιο.

Τρίς μιν μυρίας ὥρας ἀπὸ μακάρων ἀλάληθαι ³.

Τὴν ⁴ καὶ ἐγὼ νῦν εἰμι φυγὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης·
εἶχε ἑαυτὸν, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτῆ πάντας ἀποδείκνυσι μετ-
αναστὰς ἐνταῦθα καὶ ξένος καὶ φυγάδας ἡμᾶς ὄντας.
ἔ γὰρ αἶμα (Φησὶν) ἡμῖν ἐδὲ πνεῦμα συγκραθεῖν, ὡς
ἄνθρωποι, ψυχῆς ἐσίαν καὶ ἀρχὴν παρέχεν, ἀλλ' ἐκ
τέτων τὸ σῶμα συμπέπλασαι, γηγενὲς καὶ θνητόν· τῆς
δὲ ψυχῆς ἀλλαχόθεν ἠκέσσης δεῦρο, τὴν γένεσιν ἀπο-
δημίαν ὑποκορίζεται, τῶν πραοτάτων τῶν ὀνομάτων· τὸ
δ' ἀληθέστατον, φεύγει ⁵ καὶ πλανᾶται θεοῖσι ἐλαυνο-
μένη δόγμασι καὶ νόμοις· εἶτα, ὡς περ ἐν νήσῳ σάλου
ἐχέσση πολὺν, κατὰ περ Φησὶν ὁ Πλάτων, ὁσρέε τρο-

B b 2

που

Baf. habet Ἀπόλλωνος, inserit autem ἀπ'. Hinc Xyl. notat,
se legisse Ἀπόλλω, q̄ ut constaret fenarius, & simul sententia.
R. susp. ἀγνόν τ' Ἀπόλλω, τὸν Φυγάδ' ἐρανῆ; Salmaf. Ἀπό-
λων Φυγάδ' ἀπ' ἐρανῆ θεόν. Restitui versum, qualis legitur
Vol. IX. p. 323. lin. 1. cum W. consentientibus Xyl. Mez. &
partim Ald. Baf. Venet. in ἀπ'.

¹ Secutus sum W. ita dantem cum Mez. pro vulg. ἔστι τῆς
ἀνάγκης. Proxime accedit ad veterem lectionem ἔστι τι ἀνάγκης,
quod habent Ald. Baf. Xyl. E. G. Ex eadem R. efficiendum
censuit ἔστιν ἀνάγκης, est necessitas inevitabilis, vetusto deorum
fancita decreto.

² Baf. Φόβω pro φόνω, & μιν pro μίγη.

³ Hunc versum ordinem R. dandum censuit ἔστιν ἀνάγκης —
εὖ τέ τις — τρίς μιν — δαίμονες οἳ τε — τὴν καὶ ἐγὼ —
aberrare a beatis aversum, & quotquot genii longi aevi du-
cunt vitam, addens, δαίμονες οἳ τε idem esse atque καὶ τῶν
δαιμόνων, ὅσοι λελόγχασι, nec non versum δαίμονες posse quo-
que inter versum primam & secundam collocari.

⁴ W. τὴν in ἴων mutandum censet cum Mez.

⁵ Ald. Baf. Φεῦ. Xyl. correxit.

πον ἐνδεδεμένη τῷ σώματι, διὰ τὸ μὴ μνημοσύειν μηδ' ἀναφέρειν ¹,

² Ἐξ οἷος τιμῆς τε καὶ ὅσση ³ μήκεος ὄλβη μεθέστηκεν, ἔ Σάρδεων Ἀθήνας, ἔδὲ Κορίνθου Λῆμον ἢ Σκυρον, ἀλλ' ἔρανθ' καὶ σελήνης γῆν ἀμειψαμένη καὶ τὸν ἐπὶ γῆς βίον, ἐάν ⁴ μικρὸν ἐνταῦθα τόπον ἐκ τόπου παραλλάξῃ, δυσαναχετεῖ καὶ ξενοπαθεῖ, κατὰ περ φυτὸν ἀγενεὲς ⁴ ἀπομαραιομένη. καίτοι φυτῷ μὲν ἐστὶ τις χώρα μᾶλλον ἐτέρας ἐτέρα πρόσφορος, ἐν ἣ τρέφεται καὶ βλαστάνει βέλτιον. ἀνθρώπων δ' ἕδεις ἀφαιρεῖται τόπος εὐδαιμονίαν, ὥσπερ ἐδ' ἀρετὴν, ἔδὲ φρόνησιν. ἀλλ' Ἀναξαγόρας μὲν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὸν τῆ κύβητα τετραγωνισμὸν ἔγραψε, Σωκράτης δὲ φάρμακον πίνων ἐφιλοσόφει, καὶ παρεκάλει φιλοσοφεῖν τὰς συνήθεις, εὐδαιμονίζόμενος ὑπ' αὐτῶν. τὸν δὲ Φαέδοντα καὶ τὸν Τάνταλον, εἰς τὸν ἔρανθ' ἀναβάνας, οἱ ποιηταὶ λέγουσι ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιπεσεῖν διὰ τὴν ἀφροσύνην.

¹ Dubitat R. possitne ἀναφέρειν simplex pro ἀναφέρειν εἰς τὴν ἔνοιαν usurpari, & aut id aut simile deesse existimat.

² Secutus sum W. ὅσση dantem e Stob. pro vulg. ὅση.

³ Secutus sum W. εἰάν sumentem a Stob. & Damasc. qui ceterum non recte εἰάν μικρὸν δὲ ἐνταῦθα. Vulgo ἴνα. R. maluit ἴνα κατὰ μικρὸν aut ἴνα χρόνον μικρὸν.

⁴ R. mavult εὐγενέας.

Π Λ Ο Τ Τ Α Ρ Χ Ο Τ

ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ.

Πλάταρχος τῇ γυναικί εὖ πράττειν. Ὅν ἐπεμψας ἀπαγγελέντα περὶ τῆς τῶ παιδὸς τελευταίας, ἔοικε δημαρτηκέναι καὶ ὁδὸν εἰς Ἀθήνας πορευόμενος· ἐγὼ δ' εἰς Τάναγραν ἐλθὼν ἐκυθόμην περὶ τῆς Ψυατριδῆς ¹. τὰ μὲν ἔν περὶ τὴν ταφὴν ἤδη νομίζω γεγονέναι. γεγονότα δ' ἐχέτω, ὡς σοι μέλλει καὶ νῦν ἀλυπότατα καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἔξειν. εἰ δέ τι βελομένη μὴ παποίησας, ἀλλὰ μένεις τὴν ἐμὴν γνώμην, οἷσι δὲ καθό- τερον οἴσειν γενομένα ². καὶ τῆτο ἔσαι δίχρα πάσης περιεργίας καὶ δεισιδαιμονίας· ὧν ἦμισά σοι μέτεσι.

II. Μόνον, ὦ γύναι, τήρει καὶ μὲ τῶ πάθει καὶ σεαυτὴν ἐπὶ τῶ καθ' ἑσῶτος. ἐγὼ γὰρ αὐτὸ ³ μὲν οἶδα καὶ ὀρίζω τὸ συμβεβηκὸς ἡλικίον ἐσίν· ἂν δὲ σε τῶ δυσφορεῖν ὑπερβέλλωσαν εὖρω, τῆτό μοι μάλλον ἐνοχλή- σει τῶ γεγονότος. καίτοι ἔδ' αὐτὸς ἀπὸ δρυὸς, ἔδ' ἀπὸ πέτρης ἐγενόμην· οἶδα δὲ καὶ αὐτὴ, τασέτων μοι τέκνων ἀνατροφῆς κοινωνῆσα, πάντων ἐκτετραμμένων οἴκοι δι' αὐτῶν ἡμῶν. ταύτην ⁴ δὲ ὅτι καὶ σοι ποθῆ-

Bb 3

¹ R. legendum monuit Ψυατρός. Rectius de hujus loci vi- tio W. videtur sentire. Non sincerum esse notat, nec in prae- positione, nec in nomine. Probat, quod Vindob. cod. ha- bet, *καρὰ*; nescit autem, quid alteri faciat. Quaerit, an μη- τραδελφῆς, vel simile? Amiot. nec non Kaltw. & Nuifsch. pla- ne omiserunt.

² Xyl. mavult παραγενομένα.

³ R. mavult αὐτός.

⁴ Dedi ταύτην, R. jubente, pro vulg. ταύτη, & infra ἀγα- πητὴν — γενομένην pro vulg. ἀγαπητὸν γερόμενον. Sic quoque Xyl. vertit; posterius probat simul W. Notat hic, Mez. ταύ- τη mutasse in τῆτο, nec non οἶδα in οἶδα cum Amiot.

ση θυγάτηρ μετὰ τέσσαρας υἱὰς ἐγαννήθη, καὶ μοι τὸ
 σὸν ὄνομα ¹ δεῖξαι παρέχεν ἀφορμὴν, οἶδα ἀγαπητὴν
 διαφερόντως χενομένην. πρόσσει δὲ καὶ δριμύτης ἰδία
 τις τῷ πρὸς τὰ τηλικαῦτα Φιλοσόργῳ ², τὸ εὐφραίνειν
 αὐτῆς καθαρὸν τε ὄν ἀτεχνῶς, καὶ πάσης ἀμιγῆς ὀρ-
 γῆς καὶ μέμψεως. αὐτῇ δὲ καὶ φύσει θαυμαστῆν ἔχαν
 ἀχολίαν ³ καὶ πραότητα, καὶ τὸ ἀντιφίλῃν καὶ χαρι-
 ζόμενον αὐτῆς, ἠδονὴν ἅμα καὶ κατανόησιν τῆ Φιλαν-
 θρώπε παρεῖχεν. ἔ γὰρ μόνον βρέφεσιν ἄλλοις, ἀλ-
 λά καὶ σκεύεσιν, οἷς ἐτέρπετο, καὶ παιγνίοις, τὴν τιτ-
 θῆν διδόναι καὶ προσφέρειν τὸν μαθὸν προσκαλεῖτο,
 καθάπερ ⁴ πρὸς τράπεζαν ἰδίαν ὑπὸ Φιλανθρωπίας με-
 ταδιδέσσα τῶν καλῶν, ἧν εἶχε, καὶ τὰ ἥδιστα κοινεμέ-
 νη τοῖς εὐφραίνεσιν αὐτὴν.

III. Ἄλλ' ἔχ ὀρῶ, γύναι, διχ' τί ταῦτα καὶ τὰ
 σοιαῦτα ζώσης μὲν ἕτερπεν ἡμᾶς, νυνὶ δ' ἀνιάσει καὶ
 συνταράξει, λαμβάνοντας ἐπίνοιαν αὐτῶν. ἀλλὰ δεῖξαι
 πάλιν, μὴ συνεκβάλωμεν τῷ λυπᾶντι τὴν μνήμην, ὡς-
 περ ἡ Κλυμένη λέγεται ⁵.

— Mi-

¹ Timoxena appellabatur Plutarchi uxor.

² R. post Φιλοσόργῳ deesse aliquid suspicatur, e. c. οἶδας δὲ
 κα). Kaltw. locum ita vertit: aber die Zärtlichkeit, so groß
 sie auch unter solchen Umständen zu seyn pflegt, wurde durch
 jene reine, von keinem Zorn und Unwillen getrübe Freude,
 die uns das Kind verursachte, noch um vieles erhöht. Ali-
 ter Nuisch. cum Xyl. — Das Andenken an das Vergnügen,
 an das reine, von Unwillen und Klagen ungetrübe Vergnügen,
 das sie uns schon gewährte, muß freylich eine Seele, die
 Kinder mit der innigsten Zärtlichkeit liebt, mit einem beson-
 dern Schmerz durchdringen.

³ Bas. ἀχολίαν. Hinc Xyl. correxit ἀχολίαν. Suspectum
 est hoc R, ut vocabulum rarissimi usus. Mavult εὐκολίαν,
 quod eam animi facilitatem significet, quae nulla re offenditur,
 omnibus acquiescit, omnia probat, aut benigne interpretatur.

⁴ R. mavult τὸν μαθὸν κελεύεσα, προσκαλεῖτο καθάπερ περ

⁵ apud Eurip. in fabula deperdita, Phaëtonte dicta. Cf.
 Strab. I, 23. Phaëtonis mater fuit Clymene, Oceani filia.

— Μισῶ δ' εὐάγκυλον

Τόξον κρανείας, γυμνάσια δ' οἴχοιτο ¹.

ἀεὶ Φεύγεσα καὶ τρέμεσα τὴν ὑπόμνησιν τῆ παιδός,
ὅτι συμπαρῆσαν αὐτὴν ² εἶχεν· πᾶν γὰρ ἡ Φύσις Φεύ-
γει τὸ δυσχεραίνόμενον. δεῖ δὲ, ὡσπερ αὐτὴ πάντων
ἡδισον ἡμῖν ἄσπασμα καὶ θάλαμα καὶ ἄκισμα παρεῖχεν
ἐαυτὴν, ἔτω καὶ τὴν ἐπίνοιαν αὐτῆς ἐνδικιτᾶσαι καὶ
συμβῖεν ἡμῖν πλέον ἔχουσιν, μᾶλλον δὲ πολλαπλάσιον ³,
τὸ εὐφραῖνον ἢ τὸ λυπῶν· εἴπερ ἄρα τι τῶν λόγων,
ὣς πολλαίαις εἰρήκαμεν πρὸς ἑτέρας, εἰκός ἐστι καὶ ἡμῖν
ὄφελος ἐν καιρῷ γενέσθαι, καὶ μὴ καθῆσθαι, μηδ' ἐγ-
καλεῖσθαι πολλαπλασίας ταῖς ἡδοναῖς ἐκείναις λύπαις
ἀνταποδιδόντας·

IV. Καὶ τῆτο λέγουσιν οἱ παραγενόμενοι, καὶ θαυ-
μάζουσιν, ὡς ἔδὲ ἰμάτιον ἀνεληφας πένθιμον, ἔδὲ σαυ-
τῇ τινὰ προσήγαγες ἢ θεραπευσίαι ἀμορφίαν καὶ αἰ-
κίαν· ἔδ' ἦν παρασκευὴ πολυτελείας πανηγυρικῆς πε-
ρὶ τὴν ταφήν, ἀλλ' ἐπράττετο κοσμίως πάντα καὶ σιω-
πῇ μετὰ τῶν ἀναγκαιῶν. ἐγὼ δὲ τῆτο μὲν ἐν ἐθαύ-
μαζον, εἰ μηδέποτε καλωπισημένη περὶ θάλατρον ἢ πομ-
πῆν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὰς ἄχρηστον ἠγησαμένη τὴν
πολυτέλειαν, ἐν τοῖς σκυθροποῖς διεφύλαξας τὸ ἀσφα-
λές ⁴ καὶ λιτόν. ἔ γὰρ ἐν βακχεύμασι ⁵ δεῖ μόνον
τὴν σώφρονα μένειν ἀδιάφθορον, ἀλλὰ μηδὲν οἶσθαι ἡτ-
του τὸν ἐν πένθεσι σάλον, καὶ τὸ κίνημα τῆ πάθους ἐγ-
κρατείας δεῖσθαι διαμαχομένης ἔ πρὸς τὸ φιλόσογον,
ὡς οἱ πολλοὶ νομίζουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀκόλαστον τῆς

B b 4

ψυ-

¹ Salmaf. μισῶ δ' ἀγκυλον Τόξον κρανείας, γυμνάσια δ' οἴχοιτ' αἰεὶ.

² W. desiderat quid, ex. g. συμπαρῆσαν ἀνίκα αὐτὴν.

³ Ald. Bas. πολυπλάσιον.

⁴ R. legendum monet τὸ ἀφελές. Consentiant Bryan. ad Plut. Vit. T. II. p. 564. & W.

⁵ Allusio ad Eurip. Bacch. 317. 318.

ψυχῆς. τῷ μὲν γὰρ Φιλοσόργῳ χαριζόμεθα τὸ πο-
θεῖν, καὶ τὸ τιμᾶν καὶ τὸ μεμνηθῆαι τῶν ἀπογενομένων.
ἡ δὲ Θρήνων ἀπλητος ἐπιθυμία, καὶ πρὸς ὀλοφύρσεις
ἐξάγνευσα καὶ κοπετές, αἰχρὰ μὲν ἐχ' ἤτλον τῆς· περὶ
τάς ἡδονὰς ἀκρασίας, λόγῳ δὲ ¹ συγγνώμης ἔτυχεν, ὅτι
τὸ λυπηρὸν αὐτῆς καὶ πικρὸν ἀντὶ τῆς τερπυῆς τῷ αἰχρῶ
πρόσσει. τί γὰρ ἀλογώτερον, ἢ τὸ γέλωτος μὲν ὑπερ-
βολὰς καὶ περιχαρείας ἀφαιρεῖν, τοῖς δὲ κλαυθμῶν καὶ
ὄδυσσιν ῥεύμασιν ἐκ μιᾶς πηγῆς φερομένων εἰς ἅπαν
ἐπιέναι; καὶ περὶ μύρα μὲν ἐνίκας καὶ πορφύρας διαμά-
χεσθαι ταῖς γυναῖξι, κερὰς δὲ συγχωρεῖν πενθίμας,
καὶ βαφὰς ἐδῆτος μελαίνης, καὶ καδίσεις ἀμόρφας,
καὶ κατακλίσεις ἐπιπόνους· καὶ, ὃ δὴ πάντων ἐστὶ χα-
λεπώτατον; ἂν οἰκέτας ἢ θεραπαινίδας κολάζωσιν ἀμέ-
τρως καὶ ἀδίκως, ἐνίστασθαι καὶ κωλύειν αὐτάς, ὅφ'
ἐαυτῶν δ' ὠμῶς κολαζόμενας καὶ πικρῶς, περιορᾶν ἐν
πάθει καὶ τύχαις ῥασιώνης καὶ Φιλανθρωπίας δεομέ-
ναις;

V. Ἄλλὰ ἡμῖν γε, γυναῖ, πρὸς ἀλλήλους ἔτ' ἐκεί-
νης ἐδέσσε τῆς μάχης, ἕτε ταύτης οἶμαι δεήσειν. εὐ-
ταλεία μὲν γὰρ τῇ περὶ τὸ σῶμα καὶ ἀδρυψία τῇ περὶ
δλαιταν ἕδεις ἐστὶ τῶν Φιλοσόφων, ὃν ἐκ ἐξέπληξας ἐν
ὁμιλίᾳ καὶ συνηθείᾳ γενόμενον ἡμῖν· ἕτε τῶν πολιτῶν,
ὧ μὴ θέαμα παρέχεις ² ἐν ἱεροῖς καὶ θυσίαις καὶ θεά-
τροις τὴν σεαυτῆς ἀφέλειαν. ἤδη δὲ καὶ περὶ τὰ τοιαῦ-
τα πολλὴν εὐσάθειαν ἐπεδείξω, τὸ πρεσβύτατον τῶν
τέκνων ἀποβαλῆσα· καὶ πάλιν, ἐκείνη τῆς καλῆς Χά-
ρωνος ³ ἡμᾶς προλιπόντος. μέμνημαι γὰρ ἀπὸ θαλάσ-
σης ξένος μοι συνοδεύσαντας, ἀπηγγελημένης τῆς τῆ παι-
δίου

¹ R. legi vult ἕθενι λόγῳ δὲ, ant ἀλόγως δὲ.

² Xyl. mavult παρεῖχας.

³ Xyl. legit Χαίρωνος, credens, Chaeronensem a Chaerone,
urbis instauratore, filio nomen dedisse, collato loco lib. περὶ
πολυπρ. ab Init.

θία τελευταίης, καὶ συνελθόντας ἅμα τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν οἰκίαν· ἐπεὶ δὲ πολλὴν κατάσασιν ἐώρων καὶ ἡσυχίαν, (ὡς ὑπερον διηγῶντο καὶ πρὸς ἐτέρας) ζῶντο, μηδὲν εἶναι δεινὸν, ἀλλὰ κενὸν ἄλλως ἐξηγηνέχθαι λόγον. ἔτω σωφρόνως κατεκόσμησας τὸν οἶκον, ἐν καιρῷ πολλὴν ἀκροσμίας ἐξεσίαν διδόντι. καίτοι τῷ σεαυτῆς ἐκεῖνον Ἰμωδῶ ἐξέδρεψας, καὶ τομῆς ἠνέχεε τῆς θηλῆς περίθλασιν λαβέσης. γενναῖα γὰρ ταῦτα καὶ Φιλόσοφα.

VI. Τὰς δὲ πολλὰς ὀρῶμεν μητέρας, ὅταν ὑπ' ἄλλων τὰ παιδιά καθαρῶ καὶ γανωδῶ², καθάπερ παιγνία λαμβανέσας εἰς χεῖρας, εἴτ' ἀποθανόντων ἐκχεομένας εἰς κενὸν καὶ ἀχάρισον πένθος, ἔχ' ὑπ' εὐνοίας (εὐλόγισον γὰρ εὐνοια καὶ καλὸν) ἀλλὰ μικρῷ τῷ Φυσικῷ πάθει πολὺ συγκεραυνύμενον τὸ πρὸς κενὴν δόξαν³, ἄγρια ποιεῖ καὶ μανικῶ καὶ δυσεξίλασα πένθη⁴. καὶ τῆτο φαίνεται μὴ λαθεῖν Αἰσωπον· εἶπε γὰρ ἔπος, ὅτι, τῷ Διὸς τὰς τιμὰς διανεμόντος τοῖς θεοῖς, ἦται καὶ τὸ Πένθος. ἔδωκεν ἔν αὐτῷ, παρὰ τοῖς αἰρετένοιοις δὲ μόνοιοις καὶ θέλοισιν. ἐν ἀρχῇ μὲν ἔν ἔτω τῆτο γινόμενὸν εἶναι⁵. αὐτὸς γὰρ ἕκαστος εἰσάγει τὸ πένθος ἐφ' ἑαυτόν· ὅταν δὲ ἰδρυνθῇ χρόνω, καὶ γένηται σύντροφον καὶ σύνοικον, ἐδὲ πάλιν⁶ βελομένω ἀπαλλάττεται. διὸ

B b 5

δεῖ

¹ Sic R. dari voluit, dedique cum W. Idem ex Vindob. & Xyl. vers. fumentē, pro vulg. ἐπιτῆνο.

² absunt a Bas. καθαρῶ καὶ γανωδῶ. Hinc quoque Xyl. partic. ὅταν se expunxisset notat.

³ scil. ἀποταῖνον, monente R.

⁴ R. mavult cum artic. τὰ πένθη. In seqq. cf. Consol. ad Apollon. Vol. VII. p. 343.

⁵ R. susp. ἐν ἀρχῇ μὲν ἔν, ἔπει ἐπὶ (vel ἰσχυρόν) γινόμενον, εὐάπωσον (vel εὐαπόκρεσόν) εἶναι· in initio quidem nondum admissus in animi recessus, aut nondum viribus auctus, luctus facili negotio potest arceri, aut excusi. W. quaerit, an γινόμενον, ἰδεῖν εἶναι?

⁶ Venet. ἐδὲ πάντο.

δεῖ μάχεσθαι περὶ θύρας αὐτῶν, καὶ μὴ προσέειδαι. ¹ Φρο-
νὰν δὲ ἐδῆτος ἢ κερῆς, ἢ τινος ἄλλης τῶν τοιούτων, ἢ
καθ' ἡμέραν ἀπαντῶντα καὶ δυσωπῶντα, μικρὰν καὶ τε-
νὴν καὶ ἀνέξοδον καὶ ἀμειλικίου καὶ ψοφοδεῆ ποιεῖ τὴν
διάνοιαν. ὡς ἔτε γέλωτος αὐτῇ μέτον, ἔτε φωτός, ἔτε
Φιλανθρώπου τραπέζης, τοιαῦτα περικειμένη καὶ μετα-
χειριζομένη διὰ τὸ πένθος. ἀμέλειαι δὲ σώματος ἐπον-
ται τῷ κακῷ τέτρω, καὶ διαβολαὶ πρὸς ἀλείμμα καὶ λε-
τρὸν καὶ τὴν ἄλλην διαίταν. ὧν πᾶν τέναυτιόν, ἔδδει
τὴν ψυχὴν πονῆσαν αὐτὴν βοηθεῖσθαι διὰ τῆ σώματος
ἐρρωμένη. πολὺ γὰρ ἀμβλύνεται καὶ χαλᾷται τῆ λυ-
πέντος, ὡσπερ ἐν εὐδία κύμα, τῇ γαλήνῃ τῆ σώματος
διαχαιομένη. εἰάν δ' αὐχμὸς ἐγγένηται καὶ τραχύτης
ἐκ Φαύλης διαίτης, καὶ μηδὲν εὐμενὲς μηδὲ χρηστὸν, ἀνα-
πέμπη τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ, πλήν ὀδύνας καὶ λύπας,
ὡσπερ τινὰς πικρὰς καὶ δυσχερεῖς ἀναθυμιάσεις, ἐδὲ βε-
λομένοις ἔτι ῥαδίως ἀναλαβεῖν ἐστὶ. τοιαῦτα λαμβάνει
πάθῃ τὴν ψυχὴν ἔτω κακωθεῖσαν.

VII. Καὶ μὴν, ὄγε μέγιστον ἐν τέτρω καὶ Φοβε-
ρώτατόν ἐστιν, ἐκ ἂν ² Φοβηθεῖν κακῶν γυναικῶν εἰσό-
δος καὶ Φωνὰς καὶ συνεπιθρηνήσεις, αἱ ἐκπρίβουσι καὶ πα-
ραθίγησι τὴν λύπην, ἔθ' ὑπ' ἄλλων, ἔτ' αὐτὴν ὑφ'
ἑαυτῆς, εἴωσαι μαρτυρεῖν. γινώσκω γὰρ, ποίους ἐναγ-
χος ἀγῶνας ἠγωνίσω, τῇ Θεάνος ἀδελφῇ βοηθεῖσα, καὶ
μαχομένη ταῖς μετὰ ὀλοφυρμῶν καὶ ἀλαλαγμῶν ἕξωθεν
ἐπίεσταις, ὡσπερ ἀτεχνῶς πῦρ ἐπὶ πῦρ φερέσαις. τὰς
μὲν γὰρ οἰκίας τῶν Φίλων ὅταν καιομένας ἴδωσι, σβεν-
νύουσι ὡς ἔχει τάχος ἕκαστος ἢ δυναμειος, τὰς δὲ ψυ-
χὰς

¹ R. mavult προέειδαι, non omittete, vel prodere custo-
diam, vigilem observationem.

² R. susp. ἐκ ἂν εἰπεῖν φοβηθεῖν — quod in hac re ma-
ximi momenti maximeque formidandum est, id appellare vali-
dus dubito, scilicet innoctus malarum mulierum.

χὰς Φλεγμονὰς αὐτοῖς ¹ προσΦέρεσιν ὑπεκινῶματα· καὶ τῷ μὲν ὀφθαλμῶντι τὰς χεῖρας ἐκ ἐῷσι προσάγειν τὸν βεβλόμενον, ἐδὲ ἄπλονται ² τῷ Φλεγμαίνοντος· ὁ δὲ πενθῶν κάθηται παντὶ τῷ προστυχόντι παρέχων ὡσπερ ῥεῦμα ³ κινεῖν καὶ διαγριαίνειν τὸ πάθος, ἐκ μικρῶ τῷ γαργαλίζοντος καὶ κινῶντος, εἰς πολλὴν καὶ δυσχερῆ κάκωσιν ἀναξηραίνόμενον ⁴. ταῦτα μὲν ἔν οἷδ' ὅτι Φυλάξῃ.

VIII. Πειρῶ δὲ τῇ ἐπινοίᾳ μεταΦέρεσα σεαυτὴν ἀποκαθιστάσαι πολλὰς εἰς ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ἐν ᾧ, μηδέπω τῷ παιδίᾳ τέτε γεγονότος, μηδὲν ἔγκλημα πρὸς τὴν τύχην εἶχομεν· εἶτα τὸν νῦν καιρὸν τέτον ἐκείνω συνάπλεις, ὡς ὁμοίω πάλιν τῶν περὶ ἡμᾶς γεγονότων· ἐπεὶ τὴν γένεσιν, ὦ γύναι, τῷ τέκνῳ δυσχεραίνειν δόξομεν, ἀμεμπτότερα ποιῶντες αὐτοῖς τὰ πρὶν ἐκείνην γενέσθαι πράγματα· τὴν δ' ἐν μέσῳ διετίαν ἐξαιρεῖν μὲν ἐ δεῖ τῆς μνήμης, ὡς δὲ χάριν καὶ ἀπόλαυσιν παρασχῆσαν, ἐν ἡδονῇ τίθεσθαι· καὶ μὴ τὸ μικρὸν ἀγαθόν, μέγα νομίζειν κακόν· μηδὲ ὅτι τὸ ἐλπίζόμενον ἐ προσέθημεν ἢ τύχῃ, καὶ περὶ τῷ δοθέντος ἀχαρισεῖν· καὶ μὲν γὰρ ἢ περὶ τὸ θεῖον εὐφημία καὶ τὸ πρὸς τὴν τύχην ἴλεων καὶ ἀμεμφές, καλὸν καὶ ἡδὺν ἀποδίδωσι καρπὸν· ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις, ὁ μάλιστα τῆς μνήμης τῶν ἀγαθῶν ἀπαρυτόμενος ⁵, καὶ τῷ βίῃ πρὸς τὰ Φωτεινὰ καὶ λαμ-

πρὸ

¹ R. legi vult ταῖς δὲ ψυχαῖς Φλεγμοναῖς αὐτοὶ προσΦέρεσιν. Ad accusativum quidem subintelligi potest ὅταν ἴδωσιν, ut Xyl. vertit, cum animam vident ardere: at pro αὐτοῖς legendum videtur aut αὐτοί, aut αὐταῖς.

² R. susp. ἄπλησαι, non tamen improbens vulgatam.

³ Kaltw. leg. susp. τραῦμα (idque vertendo exprimit) nisi per ῥεῦμα malum quoddam rheumaticum indicetur.

⁴ R. legi vult ἀναζαιόμενον, scalpendo & sollicitando deductum in laram & immedicabilem corrosionem. W. probat.

⁵ Vulgo ἀπαρυτόμενος. Bas. ἀπαρυτόμενος. R. susp. τῇ μνήμῃ τῶν ἀγαθῶν ἀπαρυτόμενος, per memortiam, ope memoriae,

πρὸς μετασρέφων καὶ μεταφέρων ἐκ τῶν σκοτεινῶν καὶ
 ταρακτικῶν τὴν διάνοιαν, ἢ παντάπασιν ἔσβεσε τὸ λυ-
 πᾶν, ἢ τῇ πρὸς τὸναντίον μίξει μικρὸν καὶ ἀμαυρὸν
 ἐποίησεν. ὡς περ γὰρ τὸ μύρον αἰεὶ μὲν ευφραίνει τὴν
 ὄσφρησιν, πρὸς δὲ τὰ δυσώδη φάρμακόν ἐστιν· ἕτως ἢ
 ἐπίνοια τῶν ἀγαθῶν ἐν τοῖς κακοῖς καὶ ¹ βοήθηματος
 ἀναγκαίᾳ παρέχεται, χρεῖαν τοῖς μὴ φεύγειν τὸ μεμνη-
 θαι τῶν χρησῶν, μηδὲ πάντα καὶ πάντως μεμφομένοις
 τὴν τύχην. ὅπερ ἡμῖν παθεῖν ἐπροσῆκει, συκοφαντῆ-
 σι τὸν ἑαυτῶν βίον, εἰ μίαν ἔχηνεν ὡς περ βιβλίον ἀλοι-
 φὴν ἐν πᾶσι καθροῖς καὶ ἀκροατοῖς τοῖς ἄλλοις.

IX. "Ὅτι μὲν γὰρ ἐξ ὀρθῶν ἐπιλογισμῶν εἰς εὐ-
 σταθῆ διάθεσιν τελευτώντων ἤρτηται τὸ μακάριον, αἱ δ'
 ἀπὸ τῆς τύχης τροπαὶ μεγάλας ἀπεκλίσεις ἐποιῶσιν,
 ἐδ' ἐπιφέρουσι συντυχικὰς ² ὀλιθῆσεις τῷ βίῳ, πολλα-
 κίς ἀκήνοας. εἰ δὰ δεῖ καὶ ἡμᾶς, καθάπερ οἱ πολλοί,
 τοῖς ἔξωθεν κυβερνεῖσθαι πράγμασι, καὶ τὰ παρὰ ³ τῆς
 τύχης ἀπαριθμεῖν, καὶ κριταῖς χρῆσθαι πρὸς εὐδαιμονίαν
 τοῖς ἐπιτυχῆσιν ἀνθρώποις, μὴ σιόπει τὰ νῦν δάκρυα
 καὶ τὰς ἐπιθρηνήσεις τῶν εἰσιόντων, ἔθει τινὶ φαύλῳ
 περαιομένῳ πρὸς ἑκαστον, ἀλλ' ἐννόει μᾶλλον, ὡς ζη-
 λωμένη διατελεῖς ὑπὸ τέτων, ἐπὶ τέχνῳις, καὶ οἴῳ καὶ
 βίῳ· καὶ δεινὸν ἐστίν, ἑτέρως μὲν ἠδέως ἀν' ἐλέθει τὴν
 σὴν τύχην, καὶ τέττε προσόντος, ἐφ' ᾧ νῦν ἀνιώμεθα,
 σὲ δ' ἐγκαλεῖν καὶ δυσφορεῖν παρέσης, καὶ μηδ' ἀπ' αὐ-
 τῆ

tlae, fruens bonis, & eorum velat cremorem auferens, tan-
 quam si quis de lacte cremorem, aut pinguedinem de juscule
 auferat cochleari. Dedit ἀπαρυτόμενος cum W. idem ex A. su-
 mente. Saltem melius est vulgato, eodem iudice, & corri-
 gendum suspicante ἐπαρυτόμενος, vel ἀπαρτώμενος.

¹ Delendum censet hoc καὶ R.

² R. legendum censet συγχυτικὰς ὀλιθῆσεις, ruinas, quae
 vitam nostram confundunt & turbant.

³ Sic R. legi voluit pro vulg. περι, dedique cum W. idem
 ex Vindob. sumente — a fortuna tribuita.

τῆ τῆ δάκνοντος αἰδιάνεθαι, πηλίκας ἔχει τὰ σωζόμενα χάριτας ἡμῖν· ἀλλ' ὡσπερ οἱ τὲς κνεφάλαις καὶ κμαίρες Ὀμήρου εἴχες ἐκλέγοντες, τὰ δὲ πολλὰ καὶ μεγάλα τῶν πεπονημένων ὑπέρευ παρορῶντες, ἔτως ἐξακριβῶν καὶ συκοφαντεῖν τῆ βία τὰ Φαῦλα, τοῖς δὲ χρηστοῖς ἀνάρθρως καὶ συγκεχυμένως ἐπιβάλλεσαν, ὁμοίον τι τοῖς ἀνελευθέροις καὶ Φίλαργύροις πάχειν, οἱ πολλὰ συνάγοντες ἔ χρωῦνται παρῶσιν, ἐλλὰ θρηνῶσι καὶ δυσφορῶσιν ἀπολομένων. εἰ δ' ἐκείνης ἔχεις οἴκῳ ἀγάμει καὶ ἀπαιδος οἰχομένης, αὐτῆς ἔχεις ἐπ' ἄλλοις ἠδῶ σεαυτὴν ποιεῖν, μηδενὸς τέτων ἀτελῆ μηδ' ἀμοῖρον γενομένην ¹. ἔ γάρ ἐσι ταῦτα μεγάλα μὲν τοῖς σερομένοις ἀγαθὰ, μικρὰ δὲ τοῖς ἔχασιν. ἐκείνη δ' εἰς τὸ ἄλυπον ἦγεσα, λυπεῖν ἡμᾶς ἔ δεῖται· τί γὰρ ἡμῖν ἀπ' ἐκείνης κακόν, εἰ μηδὲν ἐκείνη νῦν ἐσι λυπηρόν; καὶ γὰρ αἱ τῶν μεγάλων σερήσεις ἀποβάλλουσι τὸ λυπὲν εἰς τὸ μὴ δεῖσθαι παραγενόμενα ². Τιμοξένα δὲ ἡ σὴ μικρῶν μὲν ἐσερήται· (μικρὰ γὰρ ἔγνω, καὶ μικροῖς ἔχαιρε) ὧν δ' ἔτ' ἀπιδῆσιν ἔχεν, ἔτ' εἰς ἐπίνοιαν ἦλθεν, ἔτ' ἔλαβεν ἐπίνοιαν ³, πῶς ἂν σερεσθαι λέγοιτο;

X. Καὶ μὴ ἀ τῶν ἄλλων ἀκείεις, οἱ πείθεσι πολλὰς, λέγοντες, ὡς ἐδὲν ἐδαμῆ τῶ διαλυθέντι κακόν, ἐδὲ λυπηρόν ἐσιν, οἶδα, ὅτι κωλύει σε πισεύειν ὁ πάτριος λόγος καὶ τὰ μυθικὰ σύμβολα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον

¹ W. susp. ἀτελεῖς μηδὲ ἀμοίρε γενομένης, aut vulgatam, si quidem sana sit, eodem sensu accipiendam monet, quem latine reddiderit. Ita autem vertit: *alia habes, quibus te consolaberis, quorum nullius non particeps & compos fuit filiola.* Nostrates ita interpretantur: so hast du auch in diesem Falle sehr gute Trostgründe, besonders diesen, das du selbst jener beiden Vorzüge nicht hast entberren dürfen.

² R. legi vult περιγενόμενα.

³ R. aut delenda censuit verba ἔτ' ἔλαβεν ἐπίνοιαν, ut idem eum proxime praemissis significantia, aut legendum ἔτ' ἔλαβεν ἐπιθυμίαν, neque concupivit. Posterius probat W.

υυσον ὀργισμῶν, ἃ σύνοισμεν ἀλλήλοις οἱ κοιτωνῆτες, ὡς ἐν Ἄφθαρτον ἔσαν τὴν ψυχὴν διανοῶ ταῦτο ταῖς ἀλισκομέναις ὄρουσι πάχειν. ἂν μὲν γὰρ πολὺν ἐντραφῆ τῷ σώματι χρόνον, καὶ γένηται τῷ βίῳ τέτρωτι-θασσὸς ὑπὸ πραγμάτων πολλῶν καὶ μακρᾶς συνηθείας, αὐτὸς καταίρεσα ¹, πάλιν ἐνδύεται, καὶ ἐκ ἀνίησιν ἐδὲ λήγει τοῖς ἐνταῦθα συμπλεκόμενῃ πάθεσι καὶ τύχαις διὰ τῶν γενέσεων. μὴ γὰρ οἷα, λοιδορεῖσθαι καὶ κακῶς ἀκίεον τὸ γῆρας, διὰ τὴν ῥυσσότητα ² καὶ τὴν πολιάν, καὶ τὴν ἀδένειαν τῆ σώματος· ἀλλὰ τῆτο αὐτῆ τὸ χαλεπώτατόν ἐστιν, ὅτι τὴν ψυχὴν ἐωλόν τε ποιεῖ ταῖς μνήμαις τῶν ἐκεῖ, καὶ λιπαρῆ περὶ ταῦτα, καὶ κάμπλει καὶ πιέζει τὸν χηματισμὸν, ὃν ἔχεν ὑπὸ τῆ σώματος ἐν τῷ πεπονθέναι, διαφυλάττεσα ³. ἢ δὲ ληφθεῖσα
μὲν

1 R. docente, rursus accedens per novam generationem, ad hanc vitam obeundam abdit & immerge se in corpus. Καταίρεν, appellere (propriam id navi in portum appellenti) dicitur homo ad vitam vivendam accedens, h. e. modo in lucem editus; ἀπαίρεν autem, evehi e portu dicitur homo vita decedens. Addit R. patere ex hoc loco multisque aliis, ut ex historia Timarchi in lib. de Socratis genio, & ex hist. Thespefil de fera Numinis vindicta, Plutarchum Pythagoreorum additam sectae, credidisse, animas a corpore solutas denuo nasci, & in corpora humana immitti ad novum vitae orbem decurrendum.

2 Subaud. μόνον, quod saepius abesse solet. R.

3 R. susp. ἐν τῷ προσπεπονθέναι, διαφυλάττεσαν — mentem servantem illam formam, quam a corpore accepit cum, quum illi amore per familiaritatem contracto conjuncta esset. Lacunam autem, quae sequitur, ita explendam censet: ἢ δὲ ληφθεῖσα μὲν ὑπὸ χειρῶν, ἀνεθεῖσα δὲ μετ' ὀλίγον, ῥαδίως πάλιν ὑπὸ χρητῶνων ἔχεται — deinde autem legendum πέφυκε, λαβῆσα — ac quae irrevita quidem & detenta a deterioribus aliquando, brevi autem post rursus emissā fuit, ea facile reconciliatur melioribus, nata veluti reflexionem ad eam indolem, quae ipsi a natura indita est. W. ita vult corrigi: διαφυλάττεσαν. Ἡ δὲ ληφθεῖσα μὲν, μίνασα δὲ βραχὺν ἐν τῷ σώματι

μὲν * ὑπὸ κρείττωνων ἔχεται, κατὰ περ ἐκ καμπῆς ὑγρᾶς καὶ μαλθακῆς ἀναχαίτισμα, πρὸς ὃ πέφυκεν. ὡσπερ γὰρ τὸ πῦρ ἂν τις ἀποσβέσας εὐθύς ἐξάπῃ, πάλιν ἀναρρίπίζεται, καὶ ἀναλαμβάνει ταχέως ¹ * ὅπως ὤκισα πύλας αἶδαο περῆσαι, πλὴν ἔρωτα πολὺν ἐγγενέσθαι τῶν αὐτόθι πραγμάτων, καὶ μαλαχθῆναι πρὸς τὸ σῶμα, καὶ συντακῆναι κατὰ περ ὑπὸ Φαρμάκων.

XI. Τοῖς δὲ πατρίοις καὶ παλαιοῖς ἔθεσι καὶ νόμοις ἐμφαίνεται μᾶλλον ἢ περὶ τέτων ἀλήθεια. τοῖς γὰρ αὐτῶν νηπίοις ἀποθανῶσιν ἔτε χοὰς ἐπιφέρουσιν, ἔτ' ἄλλα δρῶσι περὶ αὐτὰ, οἷα εἰκὸς ὑπὲρ θανόντων ποιεῖν τὰς ἄλλας. ἔ γὰρ μέτεσι γῆς ἐδέν, ἔτε τῶν περὶ γῆν αὐτοῖς. ἐδ' αὐτὰ περὶ ταφᾶς καὶ μνήματα, καὶ προθέσεις νεκρῶν Φιλοχωρῶσι καὶ παρακλήθηνται τοῖς σώμασιν. ἔ γὰρ ἔωσιν οἱ νόμοι τὰς τηλικάτας, ὡς ἔχ' ὄσιον εἰς ² βελτίονα καὶ θειοτέραν μοῖραν ἅμα καὶ χῶραν

σώματι χρόνον, ἔλευθερωθεῖσα ὑπὸ κρείττωνων, ἔρχεται, κατὰ περ ἐκ καμπῆς ὑγρᾶς καὶ μαλθακῆς ἀναχαίτισματος, πρὸς ὃ πέφυκεν.

¹ R. notante, satis perspicuum & planum est, quid sententiae desit; ipsa autem Plutarchi verba reddere temerarium. Deesse suscipiatur ἔτω καὶ ὁ θεὸς τὴν νεωστὶ γεννωμένην ψυχὴν ἐπισπέρχεται, ὅπως ὡς ὤκισα πύλας αἶδαο περῆσαι, πρὶν ἔρωτα &c. ita quoque deus animam recens natam urget & compellit, ut quatuordecimus Plutonis portas transeat, aniequam vehemens atque humanarum rerum eam occurreret. W. iudice, locus ita est supplendus: ἂν δὲ πλείονα χρόνον ἀποσβεδέν μέρη, χαλεπωτέραν καὶ δυσεργότεραν ἔχει τὴν ἀναζωπύρωσιν. ἔτω ψυχὴ βραχὺ καὶ ὀλίγον ὁμιλήσασα τῷ θνητῷ τέττω καὶ σκοτινῷ βίῳ, ταχέως ἀναλαμβάνει τὸ τῆ προτέρου καὶ φανῆ βίε φῶς καὶ σέλας. οἷ δὲ μὴ συμβέβηκε, κατὰ τὸν ποιητὴν, ὅπως ὤκισα πύλας αἶδαο περῆσαι, ἐδέν ἐστὶ πλὴν ἔρωτα. Locus Poëtae est Iliad. V, 646.

² R. suscp. ἔτ' αὖ ἔωσιν οἱ νόμοι τὰς τηλικάτας θρηνεῖν, ὡς ἔχ' ὄσιον ὄν, εἰς β. porro vetant leges tantilla aetate extinctos lugere: neque enim fas esse, utpote translatos ad sortem melio-

400 PLVTARCHI CONSOLATIO AD UXOREM:

χώραν μεθυσηκότας ¹ * ἐπεὶ δὲ τὸ ἀπιστεῖν χαλεπώτε-
ρόν ἐστιν αὐτοῖς, ἢ τὸ πιστεύειν, τὰ μὲν ἐκτὸς ἔτιως,
ὡς οἱ νόμοι προστάττεσιν, ἔχωμεν· τὰ δ' ἐκτὸς ἔτι
μᾶλλον ἀμίαντα καὶ καθαρά καὶ σώφρονα ². * λείπει.

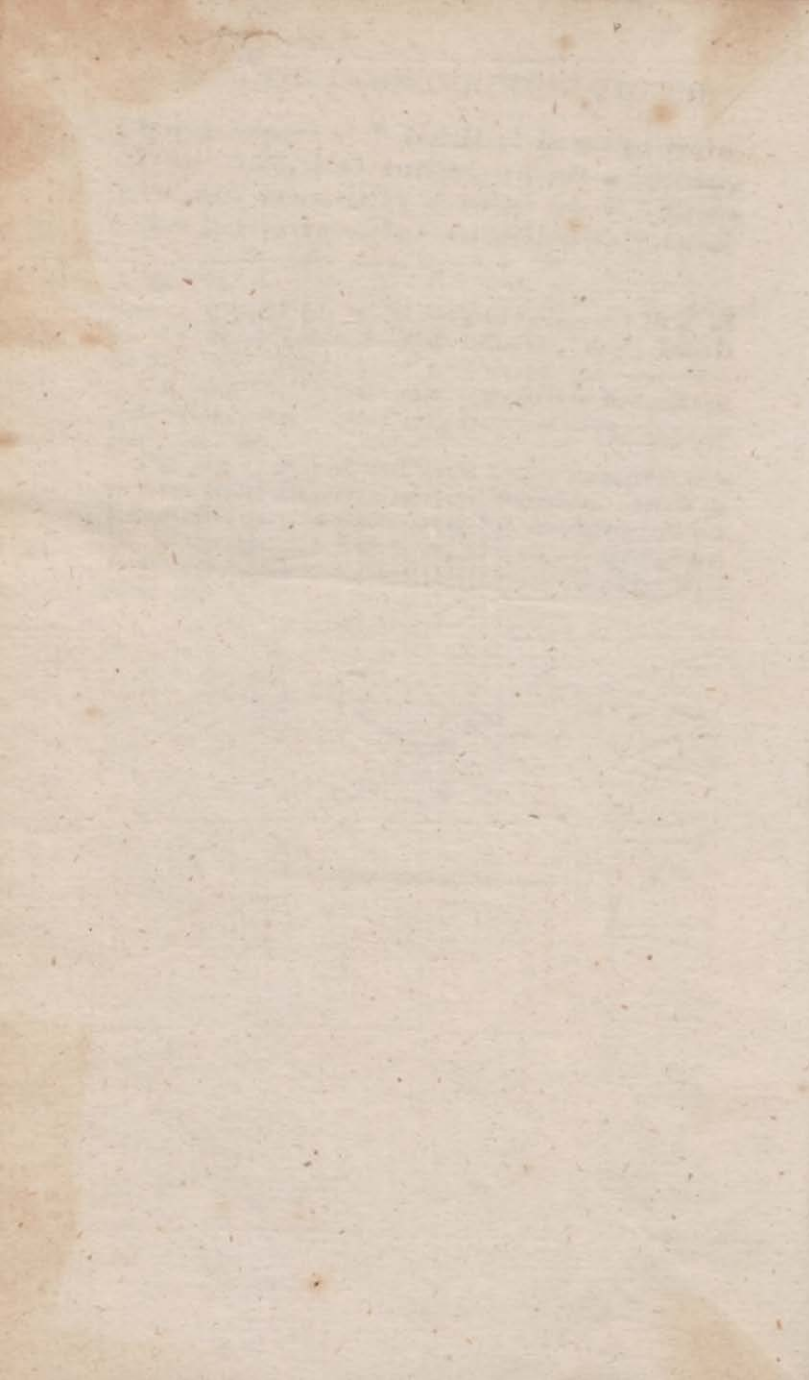
liorem. Consentit fere W. ita corrigens: σώμασιν· ἔδὲ γ' αὖ
ἄν. οἱ ν. θρηνηεῖν (vel πειθεῖν) τὰς τηλικάτας, ὡς ἐχ' ὅσιον ὄν
οἰς β.

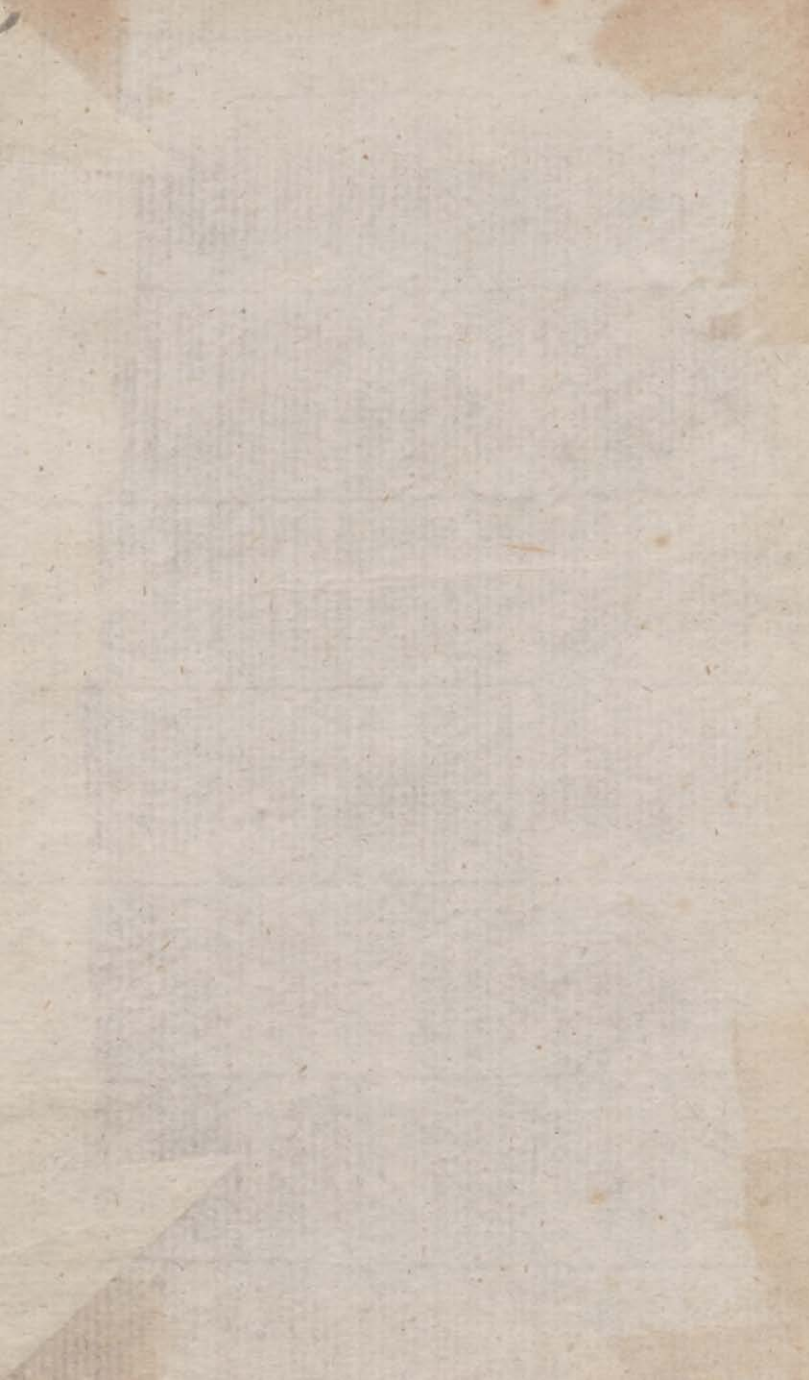
1 R. nihil hic loci deesse putat. W. forte sic integrari vult
μεθυσηκότας. Καὶ ἐκ ἀγνοῦ μὲν, ὅτι ταῦτα πολλάς ἔχει ἀπο-
ρίας· ἐπεὶ. &c.

2 R. iudice, aut nihil deest, cum ἔχωμεν a communi tacite
repeti possit; aut nihil aliud quam διατηρῶμεν. Ipsum il-
bellum idem integrum censet contra Xyl. sententiam. Etiam
W. notat, nihil videri deesse ad sensum, ad concinnitatem
unum διαφυλάττωμεν; desinere quoque in cod. Vindob. sine de-
fectus nota.

92399